

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΕΝΩΧ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ – Ι

Μάθημα 1^ο - 10.1.09

ΚΕΤΕΡ ΕΤΖ ΧΑΓΙΜ – ΕΧΕΓΙΕ ΑΣΕΡ ΕΧΕΓΙΕ – ΟΥΡΙΜ ΒΕ ΤΟΥΜΙΜ

Άννα:

Μου λέει, «Ο Κρύων της Μαγνητικής... Φαντασίας, της Εγκατάλειψης...» [γέλια], προσπαθώ να καταλάβω. Λοιπόν, εντάξει.

.....

Εσείς νομίζετε ότι σας εγκαταλείπω. Κάθε φορά που μπαίνετε σε σκέψεις διπλότητας, συμβαίνει γιατί ξεχνάτε ότι είμαι πάντοτε δίπλα σας. Κάθε φορά που μπαίνετε σε αντιπαράθεση, συμβαίνει γιατί ξεχνάτε ότι το Πνεύμα είναι πάντοτε δίπλα σας. Αρκεί μόνο να θυμηθείτε την ενότητά μας, να θυμηθείτε ποιοι είστε πραγματικά, για να βγείτε πέρα και πάνω από κάθε είδους τριβή, αγαπημένοι μου. Και μ’ αυτά τα λόγια σας καλωσορίζω στη σημερινή συνάντηση της Μαγνητικής Εργασίας. Δάσκαλοι της χαράς και του ελέους, αγαπημένοι σύντροφοι στο ταξίδι.

Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας είναι και πάλι κοντά σας. Και κάνει ότι δεν καταλαβαίνει μερικά πράγματα, μόνο και μόνο για να σας βοηθήσει να εφαρμόσετε τον εαυτό σας. Έχει ιδιαίτερη σημασία, ξέρετε, να εφαρμόζετε τον εαυτό σας. Γιατί, όπως είπαμε και θα το πούμε πολλές φορές ακόμα, εσείς είστε τα κλειδιά. Ήρθατε για ν’ ακούσετε να σας μιλώ για τα Κλειδιά του Ενώχ, ήρθατε για να μάθετε τα μυστικά του σύμπαντος. Κι εγώ είμαι εδώ για να σας καλωσορίσω, λέγοντάς σας ότι εσείς είστε τα κλειδιά. Το μόνο που κάνουμε λοιπόν, είναι να ακολουθούμε μια διαδικασία εν-θύμησης. Να σας παίρνουμε χέρι-χέρι και να σας οδηγούμε στο μονοπάτι της καρδιάς και μέσα απ’ αυτό σε όλες εκείνες τις μυστικές γωνιές, που έχετε κρύψει κατά καιρούς τους θησαυρούς σας. Εσείς είστε το κλειδί. Το φυσικό σας σώμα είναι ένα κλειδί. Κι έτσι θέλουμε ν’ αρχίσετε να το βλέπετε από δω και πέρα. Και μπορείτε πολύ καλά να κατανοήσετε την αλήθεια αυτού που σας λέω τώρα, αν σκεφτείτε το πόσα πράγματα δημιουργείτε στο γήινο πεδίο. Αν σκεφτείτε το ρόλο που παίζετε, όχι μόνο για τους υπόλοιπους γήινους αγγέλους, τους οποίους με τη σειρά σας ενεργοποιείτε, αλλά και για την ίδια τη φύση, την ίδια τη Γαία. Εσείς είστε το κλειδί. Και είστε ένα κλειδί που ταιριάζει σε πολλές πόρτες. Ένα κλειδί μ’ ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο κωδικό. Συνεπώς, ένα κλειδί που δεν παύει ποτέ να είναι χρήσιμο.

Το Πνεύμα είναι μαζί σας, λοιπόν, κάθε στιγμή και σας παροτρύνει να χρησιμοποιήσετε το κλειδί που είστε. Να εφαρμόσετε τον εαυτό σας, προκειμένου να φέρετε στην επιφάνεια όλα αυτά που έχετε μέχρι τώρα καλά κρυμμένα. Ακόμα και τώρα, ακόμα και μετά από τόση δουλειά που έχετε κάνει. Σας ζητάμε έτσι ν’ ανοίξετε την καρδιά. Με

μερικές βαθιές ανάσες δηλώστε την πρόθεσή σας ν' ανοίξει η καρδιά. Κι αφήστε τον ποταμό της αγάπης, του ελέους και της σοφίας να ρεύσει, να ξεχειλίζει και να γεμίσει τα πάντα γύρω σας.

Οι κωδικοί του DNA σας είναι ένα άλλο θέμα λοιπόν. Ας πούμε ότι είναι η κλειδαρότρυπα στη οποία μπαίνει το κλειδί. Το κλειδί είναι η καθαρή βούληση. Πάνω στην καθαρή βούληση εφαρμόζονται εκείνες οι προεκτάσεις, οι μαγικές ενεργειακές προεξοχές που μπορούν να ξεκλειδώσουν τους κωδικούς του DNA σας. Και, παρότι το θέμα φαίνεται πολύ πιο απλό απ' ό,τι πριν, εξακολουθεί να βρίσκεται καλυμμένο μ' ένα πέπλο μυστηρίου.

Δεν υπάρχουν πολλά λόγια που θα θέλαμε να πούμε σήμερα. Τα ξέρετε ήδη όλα. Χρειαζόμαστε όμως να πάρουμε αρκετό χρόνο, ώστε να παρεισφρήσουμε στον κύκλο σας, να πάρουμε και τη δική μας θέση ανάμεσά σας. Ο Κρύων και η συνοδεία του γεμίζουν το χώρο. Και κάθε φορά που εσείς με μια ανάσα ανοίγετε περισσότερο την καρδιά, ακόμα περισσότερη ενέργεια δική μας έρχεται και εγκαθίσταται εκεί. Δέχστε ένα ακόμα μεγαλύτερο κομμάτι μας. Και βέβαια δεν μιλάμε μόνο για τη συνοδεία του Κρύων αυτή τη στιγμή, αλλά και τη συνοδεία που φέρει ο καθένας και η καθεμιά σας απόψε, στην άλλη πλευρά του πέπλου. Αγαπημένοι οδηγοί, άγγελοι, δάσκαλοι, αγαπημένα πρόσωπα, που έχουν αφήσει πια το γήινο πεδίο, φίλοι και συγγενείς και πολλοί ακόμα αγαπημένοι δεν έχουν έρθει ακόμα. Η συνοδεία σας βρίσκεται εδώ. Αυτή την ώρα βρίσκεται στο μεγαλύτερο βαθμό. Κι έτσι έχουμε γίνει ένας πολύ μεγάλος κύκλος. Είμαστε όλοι μαζί μία ζωντανή παλλόμενη σφαίρα.

Αφήστε την καρδιά σας ανοιχτή. Αφήστε μας να καθίσουμε στην αγκαλιά σας και πάρτε λίγο χρόνο για τον εαυτό σας. Πάρτε λίγο χρόνο να νοιώσετε την παρουσία μας κοντά σας. Δεν χρειάζεται να βιάζεστε απόψε. Ο νους συχνά βιάζεται, πετά από τη μία σκέψη στην άλλη. «Τι θ' ακούσουμε τώρα; Ας προχωρήσουμε πιο γρήγορα!». Δεν υπάρχει λόγος γι αυτό. Είναι τόσο ιερή για μας η κάθε στιγμή που βρισκόμαστε μαζί σας, που πραγματικά χαιρόμαστε που δεν είναι ο χρόνος όπως πιστεύετε ότι είναι. Βλέπετε, η δουλειά που ξεκινάμε σήμερα δεν μπορεί να γίνει κάτω από άλλες συνθήκες. Χρειάζεται μια ανοιχτή καρδιά. Κι όταν η ιέρεια της ανοιχτής καρδιάς σας ανοίξει τα στήθη της στον άνεμο, στον ήλιο, στο φως, τότε μπορεί να ξεκινήσει η ιστορία μας.

Keter etz Chayim. *[προφέρεται : Κέτερ Ετζ Χαγίμ]*

Εστιαστείτε στην καρδιά, δείτε την για λίγο να ανασαίνει, να εισπνέει και να εκπνέει.... και αφήστε την να εκφωνήσει το Keter etz Chayim... σαν να είχε ένα στόμα, προφέρει το Keter etz Chayim. Πάρτε λίγο χρόνο για να νοιώσετε τη δόνηση, που δημιουργείται απ' αυτήν την εκφώνηση...

Keter etz Chayim.

Μπορείτε και καλύτερα κάποιοι. Αφήστε την καρδιά σας ν’ ανοίξει. Επιτρέψτε της να αναπνεύσει, να ανασάνει ελεύθερα. Το αξίζει.

Ελπίζουμε να καταλαβαίνετε ότι χρειάζονται πολλά κότσια για τη δουλειά που κάνετε σήμερα. Για τη δουλειά που ξεκινάτε να κάνετε σήμερα. Και πρέπει να είσαστε έτοιμοι για πολλές αλλαγές. Δεν είναι κάτι που μπορεί να γίνει αβρόχοις ποσί. Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό και ταυτόχρονα να μένετε αμέτοχοι σε όσα συντελούνται. Οι αλλαγές γίνονται πολύ βαθιά και θέλουμε να το τονίσουμε αυτό και πάλι, ότι πρέπει να περιμένετε πολύ μεγάλες αλλαγές στον εαυτό σας. Θ’ αλλάξει ριζικά ο τρόπος αντίληψης που έχετε, θ’ αλλάξουν πολλές αντιδράσεις σας. Θα γίνετε νέοι άνθρωποι. Και δεν θα το έχετε καταλάβει καν, κατά τη διάρκεια που θα συμβαίνει. Αλλά τελειώνοντας, θα γυρίσετε και θα διαπιστώσετε ότι.... τώρα είστε κάτι άλλο. Θα είστε πάντα οι ίδιοι, αλλά θα έχετε αλλάξει τόσο πολύ! Δεν είναι λοιπόν αυτός ένας κύκλος ξεκούρασης, είναι ένας κύκλος δουλειάς.

Και... έχουμε ζητήσει από την Άννα να σας δώσει τα 3, 4 και 7 κλειδιά του Ενώχ, κάποια στιγμή, την επόμενη εβδομάδα, για να τα μελετήσετε. [Σημ.: Αναφέρεται σε αποσπάσματα από το βιβλίο «Τα Κλειδιά του Ενώχ» του J.J.Hurtak] Δεν είναι μία νοητική διαδικασία φυσικά, όμως χρειάζεται να δοθείτε σ’ αυτήν. Τα πράγματα έχουν σοβαρέψει πολύ. Και όπως είπαμε και στην προηγούμενη ομάδα -και η Άννα δεν πίστευε στ’ αυτιά της- στο τέλος αυτού του κύκλου θα σας δοθούν... πιστοποιητικά παρακολούθησης! Η αλήθεια είναι ότι τα χρειάζεστε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Χρειάζεστε πότε-πότε εκείνη τη μικρή επιβεβαίωση....

Αστειευόμαστε! Πραγματικά θα δοθούν πιστοποιητικά παρακολούθησης, αλλά για άλλο λόγο. Αυτό είναι το δικό μας παιχνίδι, το παιχνίδι του Πνεύματος. Θα είναι μικρά ενθύμια που θα έχετε από τη δουλειά αυτού του κύκλου και ταυτόχρονα ο τρόπος μας να δηλώσουμε για μια ακόμη φορά, ότι η γνώση ανήκει σε όλους. Είναι κοινό κτήμα και δεν πληρώνεται. Πιστεύουμε ότι δεν περιμένατε κάτι λιγότερο ανατρεπτικό απ’ αυτό.

Σταθείτε και πάλι στην καρδιά και δείτε την να εκφωνεί ξανά :

Keter etz Chayim.

Και η δόνηση που εκπέμπει αγγίζει κάθε κύτταρο του σώματός σας.

Keter etz Chayim.

Θα χρειαστεί να δουλέψετε αρκετά με την καρδιά αρκετοί από σας το ερχόμενο διάστημα. Ξέρουμε ότι θα το κάνετε με χαρά. Θα σας ζητήσουμε, ερχόμενοι εδώ, να κάνετε ένα μικρό διαλογισμό, πριν ακόμα ξεκινήσετε από το σπίτι σας. Να αφιερώσετε δύο λεπτά, δηλώνοντας την πρόθεσή σας να φύγουν από πάνω σας, να πέσουν από πάνω σας όλα όσα δεν χρειάζεστε πια, έτσι ώστε να συγκεντρώνεστε με μια ανοιχτή καρδιά και να μπορείτε να

απολαμβάνετε τα μέγιστα από τη δουλειά που κάνουμε εδώ. Σεβόμαστε και αγαπάμε αυτό που είστε πολύ βαθιά. Αφήστε όμως να κρίνουμε τι χρειάζεται πραγματικά και τι όχι.

Κι ας περάσουμε στο δεύτερο κομμάτι, ας περάσουμε στην αντιφώνηση. Τα κύτταρα του σώματός σας έχουν δεχτεί τη δόνηση του Keter etz Chayim κι έρχονται ν' απαντήσουν:

Eheyeh Asher Eheyeh. *[προφέρεται: Εχεγιέ Ασέρ Εχεγιέ]*

Κάθε κύτταρο του σώματός σας, από τις τρίχες της κεφαλής μέχρι τα νύχια των ποδιών, εκφωνεί :

Eheyeh Asher Eheyeh...

....Εγώ Είμαι Αυτό που Είμαι απαντώντας στην καρδιά.

Αφήστε τον εαυτό σας να απολαύσει την υπέροχη δόνηση που δημιουργείται. Αφήστε την ενέργεια να ρεύσει σε όλο σας το σώμα. Να κυκλοφορήσει ελεύθερα μέσα από τα ακροδάχτυλα των χεριών και των ποδιών, να διαχυθεί...

Eheyeh Asher Eheyeh.

Μπορείτε να δείτε τη λάμψη, μπορείτε να νοιώσετε την αγάπη και τη δύναμη... παρότι δεν είναι αυτό που θα σκεφτόταν κάποιος... Κατανοούμε ότι θα σας φαινόταν πιο λογικό να γίνει αντίθετα η εκφώνηση και η αντιφώνηση, η καρδιά να εκφωνήσει το Εγώ Είμαι και τα κύτταρα να μιλήσουν για το στέμμα της δημιουργίας, για το Δέντρο της Ζωής, το Κέτερ Ετζ Χαγίμ. Θα πούμε ότι, η ενότητα συνειδητοποιείται μέσα από την ταύτιση με την άλλη πλευρά.

Eheyeh Asher Eheyeh.

Δεν απαιτούνται πολλές γνώσεις, μεγάλες γνώσεις, για να δουλέψετε μ' αυτούς τους ήχους. Εμπιστευόμαστε ότι θα δουλέψετε συνειδητά όμως και με την πρόθεσή σας θα κινητοποιήσετε όλο σας το δυναμικό προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν μπορεί να πλησιάζει κανείς το Πνεύμα χλιαρός. Χρειάζεται να δοθείτε σ' αυτό.

Κι ας περάσουμε στο τρίτο και τελευταίο μέρος αυτού του μικρού διαλογισμού εργασίας, ζητώντας σας να εκφωνήσετε με όλα τα κύτταρα και όλα τα στρώματα της αύρας σας ακόμα:

Urim Ve Tumim.

Κάθε κύτταρο του σώματός σας, κάθε ενεργειακό κέντρο, κάθε ίχνος της αύρας σας εκφωνεί:

Urim Ve Tumim.

....Η Οικογένεια. Η κρυσταλλική σας δομή.

Urim Ve Tumim.

Αφήστε κάθε ίχνος στην αύρα σας και το φυσικό σας σώμα να δονηθεί μ’ αυτόν τον ήχο..... Και απολαύστε την αίσθηση που δημιουργείται..... είναι όλη δική σας. Ανήκετε στην Οικογένεια και η Οικογένεια σας ανήκει. Κανείς δεν ήτανε ποτέ τόσο κοντά σε σας όσο η Οικογένεια. Κι αυτή η Οικογένεια συνδέεται μαζί σας μέσα από την κρυσταλλική σας δομή.

Urim Ve Tumim.

Καταλαβαίνετε, και το έχουμε πει στο παρελθόν μέσα από άλλα κανάλια επίσης, ότι τα λέϊερς (layers), τα στρώματα, τα ενεργειακά στρώματα του DNA σας, δεν μπορούν να μπουν σε μια σειρά 1,2,3. Είναι Ένα και δουλεύουν ως Ένα. Έτσι δεν έχουμε χρησιμοποιήσει σήμερα τα στρώματα με τη σειρά που έχουν δοθεί στο παρελθόν μέσα από τον Λη Κάρολ, γιατί δεν υπάρχει κανένας λόγος να το κάνουμε. Ερχόμαστε και ενεργοποιούμε στρώματα της ενέργειάς σας. Και παρότι αυτή είναι μια εισαγωγική συνάντηση, δεν θα μπορούσαμε να την αφήσουμε να περάσει ανεκμετάλλευτη. Σας ζητάμε να δουλέψετε μ’ αυτούς τους ήχους την επόμενη εβδομάδα, μέχρι την επόμενη συνάντηση. Αναγνωρίζουμε ότι για κάποιους δεν έχουν δουλέψει αρκετά αυτή τη στιγμή, αυτό όμως το μικρό κενό θα το αναπληρώσετε σύντομα. Θα σας αφήσουμε λίγο χρόνο για να μοιραστείτε τις σκέψεις και τις αισθήσεις που λάβατε μέσα απ’ αυτόν τον σύντομο διαλογισμό και θα επανέλθουμε.

Β.:

Όταν αρχίσαμε, αισθανόμουν... ή μάλλον από τη στιγμή που μπήκα μέσα, αισθανόμουν ότι χρειαζόμουν χρόνο. Χρόνο όχι τόσο για να μιλήσω, όσο για να αφουγκραστώ την καινούρια ομάδα. Και μετά χάρηκα όταν είπαν ότι θα πάρουμε χρόνο. Στην εκφώνηση του πρώτου ήχου, της πρώτης φράσης, είδα μια εικόνα, σαν αυτοί οι ήχοι να γυρίζουν δεξιόστροφα, παράλληλα προς το πάτωμα, στο ύψος της καρδιάς, και μετά, στο κέντρο αυτού του κύκλου, αναδύθηκε κάτι σαν ένας βωμός, από πέτρα ή από μάρμαρο, αλλά κάτι πολύ παλιό. Στο δεύτερο δεν έχω να πω κάτι... και τώρα, στο τρίτο, ένοιωσα αμέσως τον κορμό μου να γίνεται σαν μία στήλη από άσπρο κρύσταλλο χαλαζία, ο οποίος είχε πολλές έδρες και ήταν λείος και ανέβαινε προς τα πάνω. Και μετά αμέσως είπες είναι η κρυσταλλική σας δομή. Κι ήταν αυτός... διάφανος. Αυτά, και χαίρομαι που ξαναρχίσαμε!

Μπ.:

Στην πρώτη φράση σιγά-σιγά άρχισα να νοιώθω ένα κάψιμο στο κέντρο... εδώ... έτσι εντελώς εστιασμένος στην καρδιά και ένα κάψιμο. Στη δεύτερη φράση ένοιωσα σαν η όλη απάντηση να έρχεται από ένα εντελώς άυλο κόσμο και όχι από τα κύτταρα και τα μόρια του σώματός μου, δηλαδή, δεν υπήρχε μορφή. Η απάντηση αυτή ήρθε από αόρατο κόσμο, ενώ εστιαζόμασταν στα κύτταρα όλοι. Και στη τρίτη φράση... το τρίτο ποιο ήταν;

Άννα:

Το Ουρίμ Βε Τουμίμ.

Μπ.:

Ναι. Εκεί ένοιωσα... είχα την αίσθηση, είχα μια συμπαγή αίσθηση στην αρχή, και μετά είχα την αίσθηση, ενώ ήμουν συμπαγής, την αίσθηση της επικοινωνίας. Και περισσότερο με πήγε εκεί προς την έκτη διάσταση, την επαφή και.... αυτό, ότι τα πάντα διέρχονται. Αλλά είχα μια έντονη συμπαγή αίσθηση.

Ευ.:

Την πρώτη φράση.... Πραγματικά, θα τα γράψουμε, γιατί δεν τα θυμάμαι. Η πρώτη φράση που είπες, μπήκε μέσα στην καρδιά μου και άρχισε να πάλλεται σαν να ήταν κάτι που το γνώριζε. Μου ήταν πολύ κοντινό, πολύ κοντά σε μένα αυτό το άκουσμα και ένοιωσα ότι κάτι ανοίγει, κάτι βγαίνει και κάποια ανταπόκριση έχει. Στη δεύτερη ένοιωσα ότι ξεχύθηκε μια δέσμη φωτός από τον καθένα μας και ξεκίνησε και πήγε στο κέντρο. Από κει, μετά, έγινε ένας πίδακας και ξαναήρθε πάλι σε μας. Γινόταν όλο αυτό το πράγμα, απ' όλο αυτό που είμαστε. Και στην τρίτη πραγματικά ένοιωσα ότι είμαι μέρος της Οικογένειας. Είχα την αίσθηση. Αυτό.

Α.:

Με κάθε φράση είχα ένα διαδοχικό άνοιγμα. Κι εμένα δεν μου ήταν ξένη, ήταν κάτι οικείο. Με την πρώτη ένοιωσα αυτό το άνοιγμα της καρδιάς. Στην δεύτερη σαν κάτι να βγαίνει... όχι να βγαίνει, να ανυψώνεται, να γίνεται κάτι πολύ μεγάλο. Και με την τρίτη, μια διεύρυνση, σαν να ... χύνομαι στο περιβάλλον. Και ακόμα το αισθάνομαι βέβαια. Είναι κάτι που το νοιώθω συνέχεια. Δεν μπορώ να το πω με άλλα λόγια. Μόνο αυτά τα λίγα φθάνουν.

Ει.:

Ένοιωσα πολύ χαλαρή με την ενέργεια και κάποια στιγμή, δεν ξέρω τι έγινε, ένοιωσα πολύ κοντά με τον αδελφό μου, τον οποίο τον έχω χάσει. Ήταν δίπλα μου. Ούτε καν τον σκεφτόμουν, δηλαδή δεν ήτανε στο μυαλό μου. Αυτά.

Κ.:

Εγώ αισθάνθηκα κάτι τελείως ξένο για μένα. Μόνο αισθάνθηκα ένα πόνο και μια ταχυπαλμία και στο τέλος-τέλος, είτε έλεγα αυτές τις φράσεις, τις λέξεις, μου ήταν τελείως ξένες. Και στο τέλος είδα μία πυραμίδα με χρώματα. Δηλαδή επάνω ήταν μπλε-κόκκινο και κάτω ήταν μαύρο-γκρι. Αυτό, τίποτε άλλο.

Άννα:

Δεν ήταν τυχαίο ότι είδες την πυραμίδα βέβαια.

Κ.:

Ήταν τελείως ξένο όμως. έλεγα τις φράσεις και δεν καταλάβαινα τίποτα. Δηλαδή ούτε έβλεπα τίποτα. Απλώς ένα πόνο αισθάνθηκα.

Άννα:

Τις σκεφτόσουν με το νου όταν τις έλεγες; Άφησες την καρδιά να πει τη φράση;

Κ.:

Προσπάθησα, αλλά έβλεπα το όργανο της καρδιάς. Έκανα εγχείριση εκείνη την ώρα αντί να βλέπω ...

Άννα:

Δεν πειράζει, σιγά-σιγά.

Βα.:

Όσο παράξενο και να σας φανεί, εγώ ξαναχάθηκα [γέλια]. Δηλαδή ήμουνα σαν ένα υπερηχογράφημα. Κάθετα κάτω χανόμουνα, έκανα προσπάθεια να ξαναέρθω εδώ, άκουγα κάτι λέξεις, ξαναχανόμουνα. Δεν έχω καταλάβει τίποτα. Ή ίσως τα κατάλαβα όλα από άλλη άποψη, ξέρω εγώ!

Μρ.:

Μάλλον τα κατάλαβες όλα. Εγώ τι να πω! Αρκεί να σας πω ότι χάρηκα πάρα πολύ που σας γνώρισα. Πρώτη φορά βρίσκομαι σε κάποια τέτοια συνάντηση. Είναι πολύ σημαντικό για μένα. Στην πρώτη κίνηση, στις πρώτες φράσεις είδα καταρχήν την καρδιά μου να ξεχειλίζει, να βγαίνει ένα τόξο και να γίνεται κόκκινο τριαντάφυλλο, έτσι την ένοιωσα. Οι δονήσεις της δεύτερης φράσης προερχόταν από παντού για παντού. Επίσης, εκεί που πρέπει να μιλήσατε για την κρυστάλλινη δομή του DNA, πριν ακόμη μιλήσετε, είδα μπροστά μου ένα φωτεινό λουλούδι, σαν ίρις, δεν μπορώ να πω, δεν ξέρω τι λουλούδι, τέλος πάντων ... και στο τέλος, μέσα σε μία δόνηση βρισκόμουν όλη την ώρα των φράσεων αυτών και σ’ ένα μικρό .. μεγάλο, ταξίδι. Δεν ήθελα να γυρίσω.

Μα.:

Εγώ πάλι χανόμουν σαν τον Βα. Στην δεύτερη φράση ήμουν εδώ ...

Άννα:

Αυτούς θα τους δένουμε μ’ ένα σκοινάκι ...

[γέλια]

Μαχ.:

Μάλλον τη δεύτερη την άκουσα και την επανέλαβα και ένοιωσα ν’ ανοίγει η καρδιά μου. Τίποτε άλλο δεν θυμάμαι, μόνο αυτό. Αλλού γι αλλού πάλι.... [γέλια]

Μα.:

Έρχεται για να ξεκουραστεί

[γέλια]

Ε.:

Εγώ έχω να πω ότι σήμερα το μεσημέρι είχα ένα δυνατό επεισόδιο με την καρδιά μου και το έπαθα στο δρόμο – έχω πρόβλημα γενικότερα – και λίγο με τρόμαξε. Κάτι με το μπλε το χρώμα σήμερα, στην

καθημερινότητά μου. Τώρα εδώ, σε κάθε ήχο, σε κάθε φράση ένοιωθα σε όλο μου το σώμα διαφορετική δόνηση. Στην καρδιά μου, με τις πρώτες φράσεις που είπαμε, ένοιωσα τους χτύπους που έχω όταν παθαίνω το επεισόδιο. Στη δεύτερη άλλαξε. Και στη δεύτερη σταμάτησαν οποιοδήποτε πόνοι υπήρχαν επάνω μου, ερχόμενη σήμερα εδώ. Η μέση μου γενικότερα. Δεν πονάω πουθενά αυτή τη στιγμή. Στην τρίτη δόνηση, στην τρίτη φράση άλλαξαν οι χτύποι της καρδιάς μου τελείως. Πιο ήρεμη... τον τελευταίο χρόνο δεν την έχω καταλάβει τόσο ήρεμη. Ένοιωσα ένα περίεργο κόμπο στο λαιμό και σε διάφορα σημεία στο σώμα μου είχα διαφορετικές δονήσεις, ακόμα και στα γόνατα, που δεν το έχω ξαναπεί ποτέ, σε όσους διαλογισμούς έχουμε κάνει. Όταν μιλήσαμε για την αύρα, είδα το μπλε το χρώμα γύρω, και είδα σε κάποια στιγμή ότι βρίσκεται κάτι σαν σκιά μέσα στο χώρο, μεσ' στη μέση, χωρίς χρώμα, μόνο σκιά. Και είδα ένα μπλε άλογο με φτερά και ένα παιδί επάνω του. Και όταν μίλησε η Μ., εγώ ήθελα να βάλω τα κλάματα, όπως και τώρα.

Άννα:

Ναι, κι εμένα μου ήρθε εκείνη την ώρα μια... έντονη συγκίνηση.

Α.:

Κι εμένα.

Γ.:

Ναι, και για μένα ήταν πάρα πολύ έντονο. Κατ' αρχήν, απ' την αρχή που μπήκε ο Κρύων και μας είπε ν' ανοίξουμε την καρδιά μας και να βάλουμε την πρόθεση... κι ένοιωθα όλο αυτό το άνοιγμα κι έβλεπα

ένα κύκλο από καρδιές, φως χρυσό να φέγγει. Να λάμπουν καρδιές σ' ένα κύκλο, άλλος περισσότερο, άλλος.... Φωτεινές... ήταν ένας χρυσός κύκλος... έτσι φωτεινός. Εντάξει, εμένα μου είναι πολύ οικεία αυτή η γλώσσα, απ' την αρχή που άρχισα να την διαβάζω. Οι δονήσεις ήταν πολύ έντονες -στην πρώτη φράση....

Άννα:

Τι βιβλίο διαβάζεις, συγνώμη...

Γ.:

Έχω μελετήσει Καβάλα. Άρχισε η καρδιά μου να κάνει... να νοιώθει τις δονήσεις περιστροφικά, να ανεβαίνουν προς τα πάνω – κάτω – μπροστά – πίσω και να χτυπάει πάρα πολύ δυνατά. Να πάλλεται. Έφτασε μέχρι εδώ [*Σημ.: δείχνει τον λαιμό*]... δηλαδή ένοιωθα να πνίγομαι από πολύ έντονη δόνηση. Στη δεύτερη φράση ένοιωθα κύματα μέσα μου και σε όλα μου τα σώματα να πάλλονται κύματα. Σαν κύματα, να πηγαίνουν κυματιστές οι δονήσεις και ένοιωθα ότι έβγαζα φως. Και στην τρίτη νοιώθω ν' αρχίζω ν' απλώνομαι... ν' απλώνομαι... ν' απλώνομαι... Έχω ενωθεί με όλους σας.... Ένοιωθα ν' απλώνομαι πάρα πολύ. Και ήταν πολύ φωτεινό όλο αυτό. Αυτό. Μου άρεσε πάρα πολύ.

Μ.:

Εγώ θα πω δύο κομμάτια που με έκαναν να αισθάνομαι περίεργα, αλλά όμορφα. Το ένα ήταν στην αρχή που αναφέρθηκε για τους δασκάλους ότι έρχονται και ξαφνικά, για πρώτη φορά, αισθάνθηκα τον Δάσκαλό μου, ο οποίος δεν είναι τώρα εδώ, έχει φύγει πια από τη ζωή, αισθάνθηκα πολύ έντονα την παρουσία του στο χώρο.

Άννα:

Ποιος δάσκαλος ήταν;

Μ.:

Ο Βουλούκος.... πάρα πολύ έντονα. Ήταν πολύ συγκινητικό για μένα και η αίσθηση ήταν ακριβώς σαν να άνοιγε την πόρτα και μπήκε και λέει, ξέρω 'γω... «Γεια σου Μ. και γεια στα παιδιά». Ακριβώς έτσι ήταν η αίσθηση. Και ταυτόχρονα όμως, όταν έγινε αυτό, σαν να βρέθηκα με διάφορες ομάδες στον κόσμο, και είδα αυτό. Ότι, έβλεπα ας πούμε δωμάτια... συγκεκριμένα ένα δωμάτιο στην Κίνα, και έβλεπα που ήταν πάλι μια ομάδα ανθρώπων όπως κι εμείς, που κάνουνε τέτοια δουλειά. Και αυτοί κάθονταν... υπήρχε κάποιου είδους μοκέτα μπεζ κάτω... και είχαν κεριά στο κέντρο και κάτι σύμβολα γύρω - γύρω σε κύκλο και προσεύχονταν, έκαναν διαλογισμό και όπως ήταν ένας χώρος έτσι ανοιχτός...

Άννα:

Ήσουν στο αιθερικό κι έβλεπες ...

Μ.:

.....έμπαιναν διάφοροι Δάσκαλοι φωτεινοί και τους έβλεπαν, τους κοιτούσαν, παρακολουθούσαν την εργασία τους κι έφευγαν. Έμπαιναν και έφευγαν. Και εγώ είχα μείνει άναυδη που το έβλεπα αυτό και έλεγα ...αμάν, έτσι κάνουν και σε μας. Τους ευχαριστώ. Και ήταν τόσο ωραίο αυτό, ήταν πάρα πολύ ωραία η αίσθηση αυτή. Αυτό. Και το άλλο το κομμάτι ήταν ότι, όταν μας είπες για την καρδιά, να αισθανθούμε ν' ανοίξει η καρδιά μας, αισθάνθηκα πολύ έντονα και σε συγκινησιακό επίπεδο την καρδιά μου και την έβλεπα σαν ένα ενεργειακό.... ον τέλος πάντων, να πάλλεται και την ένοιωθα ότι είναι ανοιχτή και καλά. Ότι έχει γίνει καλά και ταυτόχρονα, την είδα ξαφνικά να μπαίνει σε αυτό, που εγώ ονομάζω μέσα από τους διαλογισμούς μου, έχω αισθανθεί, σαν η καρδιά του κόσμου. Και ήταν πολύ όμορφο αυτό, γιατί ήταν η δική μου καρδιά εκεί και πάλλονταν έτσι, και ήταν όλη αυτή η τεράστια καρδιά και παλλόταν η μία με την άλλη μαζί. Αυτό, αυτά τα δύο ήταν ιδιαίτερα. Ευχαριστώ.

(συνέχεια)

Ξέρετε, θέλουμε να έχουμε την άποψή σας γι αυτά που συμβαίνουν στη γη. «Τι μας λες τώρα Κρύων! Μήπως δεν εκφραζόμαστε αρκετά καθημερινά γι αυτά που συμβαίνουν στη γη;» Θέλουμε να το κάνετε μ' έναν άλλο τρόπο, πιο ενεργό εσωτερικά. Να κοιτάξετε στα μάτια τον εαυτό σας, στον εσωτερικό σας καθρέφτη, ουσιαστικά να κοιτάξετε το Πνεύμα στα μάτια, και να του πείτε αυτά που πιστεύετε.

Τότε η εγγραφή θα είναι πλήρης. Καταλαβαίνετε, όμως, ότι μ' αυτό που θα κάνετε, θα κινητοποιήσετε πάρα πολλές δυνάμεις. Έτσι, χρειάζεται πάνω απ' όλα ν' αφήσετε να μιλήσει η καρδιά.

Όταν κάνουμε καταγραφή, μέτρηση και καταγραφή του δυναμικού της ανθρωπότητας -άλλωστε, έχω πει επανειλημμένως ότι κάνουμε μετρήσεις κατά διαστήματα- η δουλειά γίνεται σ' ένα πιο υποσυνείδητο επίπεδο. Όμως, δεν παύετε να είστε τ' αυτιά και τα μάτια του Θεού στη γη. Είστε συνειδητές μονάδες εκδήλωσης. Και είναι πολύ σημαντικό για μας, να γνωρίζουμε πως ακριβώς βλέπετε αυτά που συμβαίνουν.

Έχετε προσέξει ότι δύο από τις εικόνες που αντιστοιχούν σε δύο layers του DNA, βρίσκονται καθραρισμένες πίσω από ορισμένα κεριά. Θέλουμε να σας πούμε ότι αυτό δεν είναι τυχαίο. Δεν το συνειδητοποίησε αρχικά η Άννα, αλλά το μήνυμά μας είναι σαφές. Έχει πάψει ο καιρός, έχει τελειώσει ο καιρός πια που λατρεύατε έναν θεό έξω από σας. Που ανάβατε κεριά και προσευχόσασταν σ' έναν σκληρό θεό, τιμωρό θεό, πολύ μακριά από σας. Δεν υπάρχει τίποτε πιο ιερό απ' αυτό που φέρετε στο ίδιο σας το DNA. Εμείς το τιμούμε ιδιαίτερα κι επιθυμούμε να το τιμήσετε κι εσείς το ίδιο βαθιά. Βρίσκεστε πολύ κοντά στο τελικό σας άνοιγμα. Οι περισσότεροι από σας, οι περισσότερες, έχετε διανύσει μια μακρά πορεία μέχρι σήμερα. Έχετε ήδη ολοκληρώσει και ξαναρχίσει ζωές μέσα σ' αυτήν. Ωστόσο, η ενέργεια πια αρχίζει να εντείνεται, τόσο, ώστε να φτάσετε στο τελικό σας άνοιγμα, στην τελική διεύρυνση γι' αυτή τη ζωή. Ο φυσικός σας οργανισμός, φυσικά, διαθέτει ένα μεγάλο δυναμικό εξέλιξης. Και θα πούμε και πάλι, οι περισσότεροι από σας το έχετε αναπτύξει, το έχετε αξιοποιήσει στο έπακρον. Υπάρχει λοιπόν, ένα ακόμα άνοιγμα που σας περιμένει.

«Μετά απ' αυτό Κρύων, τι; Τελειώσαμε;» Μετά απ' αυτό, η πορεία σας μπορεί να συνεχιστεί, αλλά η εξελικτική γραμμή θ' αλλάξει. Μοιάζει να έρχεται σ' ένα αποκορύφωμα όλη η πορεία σας, ένα τέτοιο αποκορύφωμα που έχει εκτονώσει όλο το συσσωρευμένο δυναμικό. Δεν σημαίνει ότι αυτό υποδηλώνει το τέλος της γήινης ζωής, σημαίνει όμως, ότι μετά απ' αυτό θα βρεθεί ένας πολύ διαφορετικός τρόπος για να προχωρήσετε εσωτερικά. Εφόσον έχετε καλύψει τη διαδρομή, κι έχετε εκτονώσει όλο το συσσωρευμένο δυναμικό στην ορθή δράση, αν μπορούμε να το θέσουμε έτσι, ολοκληρώνεται η διαδρομή και κατόπιν χρειάζεται να βρείτε ένα άλλο μεταφορικό μέσον για να σας πάει παραπέρα. Το τι ακριβώς σημαίνει αυτό θα το αναλύσουμε αργότερα. Για την ώρα είναι καλό να γνωρίζετε ότι φτάνετε στο τέλος μιας διαδρομής. Κι αυτή η διαδρομή δεν σχετίζεται τόσο με συγκεκριμένα πρόσωπα, όσο με την δική σας γραμμή πλεύσης.

Πριν από λίγο καιρό είπαμε ότι θ' αλλάξει ριζικά ο τρόπος που βλέπετε τα πράγματα. Θ' αλλάξουν ριζικά οι αντιλήψεις σας. Και θα εκπλαγείτε ακόμα κι εσείς, οι εργάτες του φωτός της Νέας Εποχής, θα εκπλαγείτε με το πόσο περισσότερες αλλαγές μπορούν να συμβούν. Σ' αυτά τα πλαίσια λοιπόν, θα είναι και η αλλαγή πλεύσης

που αναφέρουμε σήμερα. Καταλαβαίνετε ότι δεν υπάρχει τίποτα που θα πρέπει να σας φοβίζει σ’ αυτή τη διαδικασία. Και θα είναι επώδυνη μόνο εάν εσείς φοβηθείτε ν’ αφήσετε αυτά που κρατάτε στα χέρια σας. Όμως έχετε μάθει πια ότι, όσες περισσότερες αποσκευές αφήνετε, τόσο πιο ανάλαφροι γίνεστε για το δρόμο. Κι έτσι, αυτό σας ζητώ άλλη μια φορά. Ν’ αφήσετε όλες τις αποσκευές. Και να είστε σίγουροι ότι θα είσαστε απόλυτα ασφαλείς.

Είναι μια πολύ ιερή στιγμή για μας η σημερινή. Και πραγματικά, ερχόμαστε, περνάμε, φεύγουμε, μπαينوβγαίνουμε, έτσι όπως το είδες Μ. Ουσιαστικά, η ενέργειά μας είναι πάντοτε δίπλα σας, αλλά υπάρχει μία σαφής κίνηση στα διάφορα πεδία. Είναι πολύ ιερή αυτή η στιγμή για μας. Γιατί αρχίζετε να δουλεύετε συνειδητοποιημένα με τον θεϊκό σας εαυτό. Κάθε φορά που τολμάτε να στραφείτε στο DNA σας, απευθύνεστε στον Θεό. Αυτή είναι η αναλογία. Γι αυτό σας λέμε, δεν υπάρχει πιο ιερή στιγμή απ’ αυτή. Δεν υπάρχει πιο κρυστάλλινα καθαρή στιγμή απ’ αυτή.

Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας θα οδηγήσει πολλούς σ’ ένα καινούριο δρόμο. Το 2012 θα σας βρει ξέμπαρκους; Τι πιστεύετε; Θα σας βρει σε δράση. Χαρούμενη δράση. Έτσι δέστε τις ζώνες σας και.... απογειωνόμαστε.

Σας ευχαριστούμε που είσαστε μαζί μας και σήμερα. Ο Ηλίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Σανάτ Κουμάρα, πολλοί άγγελοι, πολλές οντότητες της Οικογένειάς σας, που βρίσκονται δίπλα σας σήμερα. Και όλοι εμείς σας ευχόμαστε καλή συνέχεια στο ταξίδι που ξεκινήσαμε σήμερα. Και ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Μπορείτε να κάνετε ερωτήσεις, αν θέλετε.

Κ.:

Κάτι που είπες για το κερί δεν το κατάλαβα.

Άννα:

Το ποιο;

Κ.:

Για το κερί ...

Άννα:

Α! ναι. Γι αυτές εδώ τις εικόνες πίσω απ’ τα κεριά. Απ’ το internet τις κατέβασα.

Ευ.:

Γιατί; Σου είπαν να τις κατεβάσεις;

Άννα:

Ναι, ναι.

Ευ.:

Και τι εικόνες είναι αυτές;

Άννα:

Αυτές αντιστοιχούν στα δύο από τα τρία, το Κέτερ Ετζ Χαγίμ και το Ουρίμ Βε Τουμίμ.

Ευ.:

Έτσι όπως γράφονται; Τα εβραϊκά είναι αυτά;

Άννα:

Ναι. Και η εικόνα είναι διαισθητικά... μέσω διαισθητικής σύλληψης από τον... Ιλάν Κοέν. Από το site του Κρύων είναι. Αυτό είναι το Εχεγιέ Ασέρ Εχεγιέ. Είναι η αγγλική προφορά από κάτω, που διαβάζεις εκεί...

Βα.:

Να ρωτήσω κάτι. Ειπώθηκε ότι, αν κοιτάξουμε τον εαυτό μας στον καθρέφτη με τα μάτια της ψυχής μας, θα ξεκλειδωθούν κάτι κλειδιά... κάτι τέτοιο ειπώθηκε, που θα μας τρομάξουνε... τι εννοούσαν εκεί πέρα.

Άννα:

Αυτό που ειπώθηκε είναι ότι.. κάτσε να το πιάσω πάλι...

Ότι ζητούν να έχουν την άποψή μας γι αυτά που συμβαίνουν στον κόσμο. Και ζητήθηκε να δούμε τον εαυτό μας στον καθρέφτη, στα μάτια -το Πνεύμα ουσιαστικά- και να εκφράσουμε την άποψή μας γι αυτά που συμβαίνουν. Αυτό που είπε 'θα τρομάξει κάποιος', είναι η αλλαγές που θα συμβούν μέσα απ' αυτή τη διαδικασία που γίνεται εδώ, με τη χρήση αυτών των ήχων. Θα τρομάξει κάποιος... θα συμβούν μεγάλες αλλαγές... σε μας. Καταλαβαίνω -για μένα είναι ευνόητο-, ότι θα είναι πολύ ωραίες αλλαγές.

Ευ.:

Γιατί το ζήτησαν αυτό; Να κοιτάξουμε και να πούμε την άποψή μας;

Απάντηση:

Για να συνδέσεις τον εαυτό σου με το Πνεύμα βαθύτερα. Για όλα υπάρχει ένας λόγος. Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία που κάνατε σήμερα, έγιναν αναδιευθετήσεις της ενέργειάς σας. Μπορείτε να καταλάβετε ότι η ενέργεια που κινήθηκε σήμερα ήταν αρκετά διαφορετική από ό,τι άλλες φορές. Δεν μπορείτε να το περιγράψετε, αλλά μπορείτε να το νοιώσετε. Έγιναν λοιπόν συνδέσεις σ' ένα βαθύ κυτταρικό επίπεδο. Και με την διαδικασία που σας ζητήσαμε να κάνετε, το να οραματιστείτε, να δείτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη και να εκφράσετε την άποψή σας, ουσιαστικά, σας βάλαμε να κάνετε κάτι, μια ενέργεια, που ενδυναμώνει, που εντείνει τις συνδέσεις που

δημιουργήθηκαν. Είναι σαν να στρώσαμε ένα μονοπάτι, ανοίξαμε ένα μονοπάτι και σας βάζουμε να το περπατήσετε για να πατηθεί καλύτερα. Αυτή είναι η αναλογία. Η δική σου ερώτηση είναι αν υπάρχει κάποιο γεγονός, που έρχεται, εάν σημαίνει κάτι διαφορετικό. Ο Κρύων ζήτησε να γίνει αυτή η διαδικασία και το ζήτησε για να βρεθείτε σε άμεση, συνειδητή επαφή μαζί του. Λέμε το ίδιο πράγμα πάλι, αλλά με άλλο τρόπο. Μέσα απ’ αυτή τη διαδικασία, θα βρεθείτε σε άμεση επικοινωνία μαζί του. Και είναι κάτι που χρειάζεται να γίνει.

Γ.:

Τη διαδικασία του καθρέφτη εννοεί;

Άννα:

Ναι.

Μρ.:

Να ρωτήσω κάτι; Ο Κρύων τι είναι;

Άννα:

Μου λέει «Να της πεις ότι είμαι ένας άγγελος της χαράς, της αγάπης και του ελέους. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας είναι.... είναι μία φυσική οντότητα», μου το θέτει έτσι, «με έργο την εξισορρόπηση του μαγνητικού πεδίου. Την δημιουργία και εξισορρόπηση του μαγνητικού πεδίου. Όχι μόνο στη γη, αλλά και σε όλο το σύμπαν. Είναι λοιπόν ο Δάσκαλος της Μαγνητικής Εργασίας και αν μπορέσει να δει κάποιος την προέκταση αυτού, μπορεί να καταλάβει ότι είναι, επίσης, Δάσκαλος της Αγάπης, γιατί μαγνητική υπηρεσία σημαίνει έλξη». Και συστήνεται επίσης σε μας σαν Κρύων της Χριστικής Συνειδητότητας.

Μ.:

Να ρωτήσω κάτι; Η φράση Εχεγιέ Ασέρ Εχεγιέ Έχω βρει σ’ ένα μάντραμ που έχει να κάνει με τη Χριστική Συνειδητότητα

Άννα:

Σημαίνει Εγώ Είμαι Αυτό που Είμαι.

Μ.:

Και κάνοντας αυτή τη διαδικασία, που ζητήθηκε, που δεν μπορώ να την πω σε όλους, βίωσα κάποια πράγματα που ήταν πολύ ιδιαίτερα για μένα. Αυτό θα το βιώσουμε εδώ, μέσα απ’ αυτή τη διαδικασία τις επόμενες τέσσερις εβδομάδες;

Απάντηση:

Η εμπειρία είναι διαφορετική για τον καθένα και έρχεται σύμφωνα με τον ρυθμό που είναι κατάλληλος για τον καθένα ξεχωριστά. Ναι. Η απάντηση είναι ναι, αλλά όχι με τον τρόπο που έχεις στο νου σου ακριβώς.

Μ.:

Να ρωτήσω κάτι άλλο; «Όσο πιο πολλά αφήνετε, τόσο πιο εύκολος θα είναι ο δρόμος.» Αναλύστε το μας λίγο.

Απάντηση:

● Ιησούς το είπε διαφορετικά. Είπε «Αφήστε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους» και ίσως ακούγεται πιο δραματικό μ' αυτό τον τρόπο. Αυτό που χρειάζεται να γνωρίζετε είναι ότι, μέσα από την πορεία της ζωής συσσωρεύονται πάρα πολλά στοιχεία, πάρα πολλές ενέργειες, τις οποίες φορτώνετε με αποτέλεσμα να μην μπορείτε να κινηθείτε επαρκώς. Η διαδικασία της δημιουργίας και της καταστροφής γίνεται στο σύμπαν μ' ένα ρυθμό. Χρειάζεται να καταλάβετε λοιπόν, ότι πρέπει ν' ακολουθείτε αυτό το ρυθμό κι εσείς. Κάθε τι που παγιώνεται και αποκρυσταλλώνεται, πεθαίνει. Χρειάζεται να αφήνετε τα πάντα σε κίνηση. Μην παγιώνετε τη ζωή σας.

Θα ήταν θεραπευτικό για σας, αν μπορούσατε να έχετε έστω και ένα θέμα σε διαρκή κίνηση. Μπορεί σε σας να φαίνεται ότι είναι εκκρεμότητα. Δεν είναι. Είναι ένα θέμα σε κίνηση. Χρειάζεται να έχετε θέματα σε κίνηση, αλλιώς έρχεται η απονέκρωση.

Έτσι λοιπόν, ο πιο κατάλληλος τρόπος για να πορευτείτε, ειδικά σ' αυτήν την εποχή, που έχει εγκατασταθεί για τα καλά η νέα ενέργεια, είναι να αφήνετε να φεύγουν από πάνω σας, όλα όσα δεν χρειάζεστε πια, είτε είναι αντιλήψεις παλιές, σκεπτομορφές με τις οποίες έχετε γεμίσει το νοητικό σας πεδίο και ασφυκτιά πια και δεν υπάρχει χώρος για τίποτε καινούριο, είτε πάρα-πάρα πολλά συναισθήματα, που έχουν φορτίσει την καρδιάς σας με ένα μικρό ή μεγάλο δράμα και δεν της δίνουν το περιθώριο να αναπνεύσει.

Είναι δουλειά της πρώτης ακτίνας η διάλυση, και είναι μία εργασία που χρειάζεται να τιμάτε ιδιαίτερα. Όταν δεν μπορείτε μόνοι σας να κάνετε την κάθαρση, έρχεται το κύμα της ζωής και τα σαρώνει όλα. Και τότε μπορεί να βιώσετε μία μικρή ή μεγαλύτερη τραγωδία και η αλλαγή να έρθει με τον δύσκολο τρόπο. Ο λόγος που παροτρύνουμε κάθε φορά τους εργάτες του φωτός ν' αφήσουν πράγματα από πάνω τους, είναι ακριβώς για να ακολουθήσουν τον ρυθμό και να συνεργαστούν με τις ενέργειες της πρώτης ακτίνας, ώστε να έλθει η κάθαρση.... να κάνει την κάθαρση συνειδητά. Και άρα, οι αλλαγές να γίνουν με πιο ανώδυνο τρόπο.

Χρειάζεται λοιπόν να είστε συνειδητοποιημένοι σ' αυτό και σιγά-σιγά να επιτρέπετε μόνοι σας να γίνονται αυτές οι αλλαγές, που είναι απαραίτητες, για να ελευθερωθείτε από τις παλιές ενέργειες. Δεν υπάρχει περίπτωση να πάψετε... να πάψει να χρειάζεται να γίνεται αυτό. Θα χρειάζεται πάντοτε ν' αφήσετε κάτι παλιό. Γιατί πολύ απλά κινείστε διαρκώς. Προχωράτε στο δρόμο σας, αφήνετε κάποια πράγματα, παίρνετε κάποια άλλα, τα οποία, με τη σειρά τους, πρέπει ν' αφήσετε. Καταλαβαίνεις ότι, τόση ώρα που σου μιλάμε, προσπαθούμε να σου δώσουμε την εικόνα της ροής. Είναι το ποτάμι που ρέει. Χρειάζεται να γίνετε σαν το ποτάμι που ρέει. Να μην αφήσετε πουθενά την παγίωση. Το σταθερό σημείο είναι αυτό που είσαι πραγματικά. Όλα τα υπόλοιπα μπορούν να φύγουν.

.....

Μάθημα 2° - 17.1.09

ΕΧΕΓΙΕ ΑΣΕΡ ΕΧΕΓΙΕ - ΡΟΧΕΒ ΜΠΑ΄ΑΡΑΒΟΤ - ΣΕΚΙΝΑ ΕΣ – ΕΛΟΧΙΜ ΣΑΜΠΑΓΙΟΘ

Και τώρα που ολοκληρώσατε την συνέλευσή σας, *[αναφέρεται στη χαρούμενη συζήτηση που προηγήθηκε]* *[γέλια]* σας αφήνουμε να μπειτε για λίγο βαθιά στην καρδιά. Πάρτε λίγο χρόνο για να εντοπίσετε μέσα σας εκείνους τους συνειρμούς που είναι απαραίτητοι στη σημερινή δουλειά. Ζητείστε, δηλώστε την πρόθεσή σας, από τους αγγέλους που βρίσκονται εδώ αυτή την ώρα, απ’ τους Δασκάλους, τον Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, τον Ηλία, τον Σαιν Ζερμαίν και πολλούς-πολλούς άλλους, ζητείστε τους να σας βοηθήσουν να φέρετε στην επιφάνεια τους συνειρμούς που απαιτούνται για τη σημερινή εργασία μας.

Ερχόμαστε λοιπόν να απαντήσουμε σε μερικά πράγματα που σας απασχόλησαν στο παρελθόν. Με κάποιο τρόπο η σημερινή δουλειά εστιάζεται σ’ αυτό. Βέβαια οι απαντήσεις που θα δοθούν είναι πολύ εσωτερικές. Δεν θ’ απαντήσουμε με συγκεκριμένους νοητικούς συνειρμούς, αλλά με κλειδιά, με password, όπως αναφέρατε νωρίτερα, που μπορούν ν’ ανοίξουν τους φακέλους σας. Πραγματικά, χαιρόμαστε πολύ όταν σας μιλούμε κι εσείς ακούτε και δέχεστε αυτό που έρχεται και αναγνωρίζετε την αλήθεια αυτού που έρχεται, Μ., γιατί πραγματικά έτσι όπως σου παρουσιάστηκαν είναι. *[Σημ.: η Μ. ανέφερε κάτι που της είχε δοθεί, ότι η διαδικασία της ενθύμησης μοιάζει με αυτήν την προσπάθεια να ανασύρουμε και να ανοίξουμε στον υπολογιστή μας κλειδωμένα αρχεία, τους κωδικούς των οποίων έχουμε ξεχάσει]* Αυτή είναι η αναλογία. Και η δουλειά που κάνουμε εδώ είναι να επαναφέρουμε τους κωδικούς. Το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο, ένα και το αυτό, όπως αν μία υπηρεσία υπενθύμισης σου έδειχνε τους κωδικούς που έχεις στον υπολογιστή σου.

Ξεκινάμε λοιπόν τη σημερινή μέρα εφαρμόζοντας τα κλειδιά του Ενώχ έτσι όπως είναι κατάλληλο να δοθούν για να συνεχίσουμε το ξεκλείδωμα. Ποιος Άγιος Πέτρος... ο Ενώχ να δείτε πόσα κλειδιά έχει στην αρμαθιά που κρατά στα χέρια του! Αρχίζουμε λοιπόν. Ένα κι ένα κάνουν τρία. Ο Ενώχ ενδιαφέρεται να μάθει.... ΟΚ, θα το κρατήσουμε το αστείο γι αργότερα, δεν άρεσε στην Άννα.

Πάρτε μερικές βαθιές ανάσες. Υπάρχει το ενδεχόμενο να σχηματίσετε μία ομάδα από τον Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, τον Σαιν Ζερμαίν, τον Ενώχ, τον Κουτχούμι, με αντικείμενο το κλειδί του Ιούδα. Κάποια στιγμή θα εξηγήσουμε περισσότερα πάνω σ’ αυτό.

Είναι ένα πολύ σημαντικό κλειδί εξίσου απαραίτητο με όλα τα υπόλοιπα. Έτσι την κατάλληλη ώρα θα μιλήσουμε γι αυτό. Οι Δάσκαλοι που αναφέραμε θα σας μιλήσουν γι αυτό.

Στέκεστε στην καρδιά. Εκεί που αρχίζει και ανοίγεται το εσωτερικό σας μονοπάτι. Είναι τρία τα κλειδιά που θα χρησιμοποιήσουμε τη σημερινή μέρα. Τρία τα ονόματα που θα χρησιμοποιήσουμε. Στέκεστε στην καρδιά και από κει βλέπετε όλα σας τα κύτταρα να εκφωνούν το:

Eheyeh Asher Eheyeh. [Σημ.: προφέρεται εχεγιέ(χ) ασέρ εχεγιέ(χ)]
Eheyeh Asher Eheyeh.

Το τελικό σύμφωνο μπαίνει / βγαίνει ανάλογα με την έμφαση που θέλετε να δώσετε στη γήινη πλευρά αυτής της δόνησης. Ο τρόπος με τον οποίο προφέρονται οι λέξεις, δεν έχει να κάνει στην περίπτωση μας τόσο με την ίδια την εβραϊκή γλώσσα και τον τρόπο χρήσης των ονομάτων, αλλά όσο για τον σκοπό για τον οποίο προφέρετε τα ονόματα και το επίπεδο στο οποίο κατευθύνετε τη δόνηση. Έτσι θα σας προτείνουμε να είσαστε πιο χαλαροί όταν εκφωνείτε τα ονόματα και μη φοβάστε ότι μία μικρή τροποποίηση θα χαλάσει το αποτέλεσμα που θα είχατε διαφορετικά. Αφήστε την εκφώνηση να γίνει από την καρδιά και να είστε σίγουροι ότι αυτό που έρχεται θα είναι το καλύτερο για σας. Όλα σας τα κύτταρα λοιπόν φωνάζουν:

Eheyeh Asher Eheyeh.

Μυριάδες είναι τα κύτταρά σας. Οραματιστείτε τα όλα μαζί με μια φωνή να λένε:

Eheyeh Asher Eheyeh.

Μπορείτε να νοιώσετε τη δόνηση του σώματός σας να αλλάζει.... και πάλι δεν αντιλαμβάνεστε ούτε τα μισά απ' αυτά που συμβαίνουν στην ενέργειά σας μ' αυτόν τον τρόπο. Ερχόμαστε να υποθέσουμε ότι θέλετε να συνεχίσετε λοιπόν και σας ζητούμε να συνδέσετε την καρδιά μ' ένα χρυσό μονοπάτι, με το καθένα απ' αυτές τις χιλιάδες των κυττάρων. Κάθε κύτταρό σας συνδέεται με την καρδιά, με το τσάκρα της καρδιάς, μ' ένα χρυσό μονοπάτι. Η ροή της ενέργειας αποκαθίσταται σε όλα αυτά τα λεπτεπίλεπτα μονοπάτια χρυσού φωτός. Μπορείτε να δείτε την ενέργεια να ρέει από και προς τα κύτταρα και την καρδιά.

Eheyeh Asher Eheyeh.

Τα κύτταρα εστιάζουν την προσοχή τους στο μονοπάτι που οδηγεί στην καρδιά και αναγνωρίζουν ότι είναι ένα μ' αυτήν.

Και μέσα απ' αυτή τη διαδικασία το layer Urim Ve Tumim, η Κρυσταλλική Γνώση, η κρυστάλλινη διαύγεια της Οικογένειας συγκλονίζεται. Ρέει η ενέργεια και φαίνεται να αλληλεπιδρά τόσο βαθιά με τον κρύσταλλο της Οικογένειας, που συντονίζεται με την δομή του. Και από την άλλη, ο ίδιος ο κρύσταλλος τροποποιείται ανάλογα με την δόνηση που εκφέρουν, που εκπέμπουν, τα κύτταρά

σας. Είναι μια πολύ βαθιά αλληλεπίδραση αυτή και συμβαίνει σε πεδία τόσο μακρινά για τον κόσμο της τρισδιάστατης αντίληψης, που δεν μπορείτε ακόμα να τα νοιώσετε.

Σας ζητούμε τώρα να υποθέσετε ότι είστε εσείς που καβαλάτε την επίγνωση που δημιουργείται από την αλληλεπίδραση μεταξύ κυττάρων και καρδιάς. Η δική σας συνειδητότητα είναι κάτι πολύ πέρα από τη συνειδητότητα των κυττάρων, ακόμα και του τσάκρα της καρδιάς. Αλλά δημιουργείται μεταξύ τους τόσο έντονο φως, που μπορείτε να δείτε τον εαυτό σας σαν ένα καβαλάρη να καβαλάει αυτό το φως και να προχωρά στο δικό του μονοπάτι.

Καβαλάρηδες του Φωτός.
Rochev Baaravot.

Αυτή τη στιγμή, αυτός που προφέρει αυτές τις λέξεις δίνει συνειδητότητα που εποπτεύει τις προηγούμενες. Βρίσκεστε στο επίπεδο που ονομάζουμε «Καβαλάρηδες του Φωτός». Κι αυτό δεν είναι κάτι απλό. Στοχεύει κατ’ ευθείαν στην ουσία που έρχεστε να εκφράσετε στη γη.

Rochev Baaravot.
Είναι η σύνδεσή σας με τα Ακασικά αρχεία.

Rochev Baaravot.
Και μπορείτε να οραματιστείτε, να οραματιστείτε τον εαυτό σας καβάλα στο φως να εκφωνεί αυτό το μάντραμ.

Είναι πολυδιαστασιακός ο τρόπος με τον οποίο συνδέονται τα layers, το ‘χουμε ξαναπεί. Δεν υπάρχει μία γραμμική ακολουθία. Και τώρα που σας περιγράφουμε, μέσα από την εργασία που κάνουμε, το ρόλο αυτών των ονομάτων-ενεργειών, μπορείτε πραγματικά κι εσείς να διαπιστώσετε ότι είναι πολύ δύσκολο, αδύνατο πρακτικά, να μπουν σε μια γραμμική ακολουθία.

Βρισκόμαστε εδώ όμως για να συμπεριλάβουμε στην ενέργειά σας και ένα άλλο κομμάτι του πολυδιαστασιακού σας εαυτού. Το κομμάτι της Shechinah Esh. Της βιολετί φλόγας, της επέκτασης και της διαστολής. Και η δουλειά μας ξεκινάει τώρα.

Αφήστε τον εαυτό σας να νοιώσει το μενεξεδένιο πέπλο που πέφτει και καλύπτει την ομάδα σας. Πολύ απαλά πέφτει και σας σκεπάζει ολόκληρους. Ένα μενεξεδένιο πέπλο με χρυσαφί και μπεζ ανταύγειες. Μεταξένιο, απαλό, αδιόρατο. Μπορείτε να νοιώσετε την ενέργειά του καθώς σας διαπερνά. Μπορείτε να το νοιώσετε όπως πέφτει και κάνει πτυχές ανάμεσά σας τυλίγοντάς σας ολόκληρους. Το μενεξεδί της απόλυτης καθαρότητας, της απόλυτης διαύγειας.

Φανταστείτε τώρα λοιπόν ότι αυτό το πέπλο, που μόλις πριν το βλέπατε σαν ένα λεπτό στρώμα, αρχίζει να εισχωρεί μέσα σας. Εισχωρεί στο σώμα σας και το γεμίζει ολόκληρο. Και τώρα πια δεν είναι επίπεδο αυτό το πέπλο, αλλά αποκτά περισσότερες διαστάσεις. Μπορείτε να δείτε ότι, από ένα επίπεδο υφαντό πλέγμα γίνεται ένα

τρισδιάστατο πλέγμα μέσα σας, τετραδιάστατο ακόμα. Ανοίγει και επεκτείνεται σε όλο το σώμα σας, σε όλη την αύρα σας. Μπορείτε να νοιώσετε τις γραμμές αυτού του πολυδιάστατου πλέγματος. Και πόσο όμορφα πραγματικά θα μπορούσατε να νοιώσετε... Λόγια αγάπης καθρεφτίζονται σε κάθε τους σύνδεση. Λόγια αγάπης. Λογάρισμοι φωτός και ζωής. Αυτή είναι η Shechinah Esh, αυτή είναι η ενέργεια της βιολετί φλόγας της διαστολής, η ενέργεια της Μητέρας της Ζωής, ο ίδιος ο χώρος. Και, ω! του θαύματος, ένας χώρος που βρίσκεται μέσα σας. Δεν σας στέλνουμε έξω από το σώμα σας να συναντήσετε το άπειρο.

Ζητήστε απ' αυτήν τη βιολετί φλόγα να κατατροπώσει κάθε ίχνος αποθάρρυνσης, κάθε φόβο, κάθε ιταμό συναίσθημα, κάθε πόνο, κάθε τι που δεν αντιστοιχεί στη θεϊκή σας ύπαρξη. Κάθε τι που σας εμποδίζει να γνωρίσετε τη θειότητά σας.

Αφήστε όλο το πλέγμα που έχει αναπτυχθεί μέσα σας -και μπορείτε ήδη να το δείτε σαν ένα πλέγμα φτιαγμένο από μενεξεδένια φωτιά, γιατί όλες οι ίνες πυρ είναι- αφήστε το να εκφωνήσει Shechinah Esh. Η φλόγα της Σεκινά. Χωράτε όλο και περισσότερα μέσα σας. Και όσο εσείς διαστέλλεστε, τόσο περισσότερο Πνεύμα μπορείτε να εκφράσετε.

Ερχόμαστε να δούμε κάτι άλλο τώρα, και θα σας ζητήσουμε να ελέγξετε λίγο τον εαυτό σας από το σημείο που στέκεστε. Να βρείτε μερικές αντιστοιχίες, μερικά σημεία αναφοράς, που θα σας δώσουν να καταλάβετε που ακριβώς βρίσκεστε. Βλέπετε, διαστέλλεστε όλο και περισσότερο. Είναι μια εσωτερική διαστολή, το σώμα σας παραμένει αυτό που ήταν. Στα εσωτερικά πεδία όμως διαστέλλεστε διαρκώς. Μπορείτε να δείτε το πλέγμα της Shechinah Esh, αυτό το πλέγμα που είναι φτιαγμένο από μενεξεδένιο πυρ, να διευρύνεται. Μπορείτε να δείτε τις γραμμές του πλέγματος να απομακρύνονται η μία από την άλλη μεγαλώνοντας την μεταξύ τους απόσταση. Φαίνεται περίεργο. Το περίβλημα δεν αλλάζει, μέσα σας όμως στρεβλώνεται ο χώρος και ο χρόνος, και δημιουργείται ένας χώρος που διαστέλλεται διαρκώς. Έτσι, βλέπετε τις γραμμές του πλέγματος ν' απέχουν όλο και περισσότερο μεταξύ τους. Στο σημείο που βρίσκεστε τώρα, κρατήστε την αναπνοή σας ελάχιστα και αφήστε την καρδιά σας να προφέρει:

Shechinah Esh.

Ο Κρύων της Μαγνητικής Φαντασίας είναι εδώ και σας μιλά για αυτή την υπέροχη στιβάδα του DNA σας, που ουσιαστικά είναι κάτι πολύ περισσότερο από μία στιβάδα του γήινου DNA. Είναι ο χώρος, κομμάτι του οποίου χρησιμοποιείτε για να εκφράσετε το Πνεύμα.

Πάρτε λίγο χρόνο στη συνέχεια για να μιλήσετε μεταξύ σας, να μοιραστείτε τις αισθήσεις που είχατε και θα συνεχίσουμε.

M.:

Εε, δεν ένοιωθα καθόλου καλά... μόλις, δηλαδή προσπαθούσα να βγω από τη διαδικασία, γιατί ζαλιζόμουν, δεν... δεν ήμουν καλά. Κι όταν είχα κλειστά τα μάτια μου ένοιωθα χάλια και προσπαθούσα να βγω. Με το που έβγαινα ήμουν καλύτερα. Οπότε αυτό ήτανε που ένοιωσα όλη αυτή την ώρα.

Άννα:

Πως ήταν αυτό το χάλια που ένοιωθες.

M.:

Ζαλιζόμουν, το κεφάλι μου ήταν παράξενα, σαν να έπεφτα... τα μάτια μου.

Άννα:

Αυτό είναι το σύνηθες.

M.:

A! Και είχα και μια παράξενη διάθεση έτσι λίγο βαριά, λίγο.... Είναι συνηθισμένο αυτό στην αρχή;

Άννα:

Θ’ ακούσεις τους υπόλοιπους.

M.:

Εντάξει.

Ba.:

Όταν κλείσαμε τα μάτια μας....

Άννα:

Κοιμήθηκαν;

Ba.:

Όχι. Δεν κοιμάμαι ουσιαστικά και τις άλλες φορές, είμαι κάπου μεταξύ... δεν ξέρω πού. Λοιπόν, όταν κλείσαμε τα μάτια μας μου ήρθε το σύμβολο το γουαΐ (Y) και προσπαθούσα να καταλάβω για ποιο λόγο μου ήρθε αυτό του γουαΐ. Και δεν το συνειδητοποίησα, αλλά μετά μου ήρθανε και ίσως ήτανε το αντρικό σύμβολο. Το X είναι το γυναικείο και... το Y δεν είναι το αντρικό στα χρωμοσώματα;

Άννα:

Στα χρωμοσώματα νομίζω ναι.

B.:

Ναι, κάπως έτσι. Γιατί έτσι το συνειδητοποίησα μετά, γιατί όλα αρχίζανε σαν τελειώματα ρούχων, που τα τελειώματα ήταν θαλασσί, ή σαν κορδέλες με θαλασσί χρώμα. Κάπως έτσι το συνδύασα, αλλά για ποιο λόγο τώρα μου ήρθε; Και έβλεπα πάρα πολύ θαλασσί.

Γ.:

Κι εγώ, πάρα πολύ θαλασσί, τουρκουάζ.

Β.:

Θαλασσί προς το τουρκουάζ, αυτό θα έλεγα τώρα κι εγώ, αλλά σε οτιδήποτε ήταν στην άκρη. Όλο ήταν σαν κάτασπρο, σαν φύλλα, δεν ξέρω... σαν τόπια υφάσματος και στην άκρη ήταν τουρκουάζ σιρίτι, αλλά που απλωνόταν και άνοιγε σιγά-σιγά. Όταν μας είπε να κοιτάξουμε μέσα στην καρδιά μας και να δούμε τι βλέπουμε, είδα τους δικούς μου εγώ, την οικογένειά μου. Αυτοί μου ξεπήδησαν αμέσως μέσα από την καρδιά μου. Μετά από το πλέγμα, κάπου μας είπε ο Κρύων κάπου να κοιτάξουμε προς τα κάτω.... όχι προς τα κάτω, κάπου μας είπε να κοιτάξουμε. Εγώ βέβαια κοίταξα προς τα κάτω και έβλεπα την δάδα που κρατάει, σαν το άγαλμα της ελευθερίας. Δεν κρατάει μία δάδα μεγάλη; Την κοίταξα από πάνω και έβλεπα μέσα τη φλόγα....

Άννα:

Α! όταν είπε πού στέκεστε, που βρίσκεστε.

Β.:

Ναι, πού στέκεστε. Δηλαδή, είδα μια δάδα τέλος πάντων, και την κοίταξα από πάνω. Προς τα κάτω ήταν η δάδα και κοίταξα το κέντρο της μέσα. Αυτά ήταν.

Γ.:

Λοιπόν, εγώ δεν έχω δει τίποτα, δηλαδή εικόνες, εκτός από το βιολετί χρώμα και το δίχτυ, αυτό το δικτύωμα, αλλά ήμουν συνεχώς μέσα σε μια ισχυρή επίγνωση διεύρυνσης. Ένοιωθα ότι είχα γίνει τεράστια και προς τα πάνω και στο πλάτος και στο ύψος. Και το ένοιωθα όμως ότι ήταν εσωτερικά αυτό. Ήταν πολύ περίεργο, δεν μπορώ να πω... Ήταν σαν ένα παραμύθι που το σπίτι μένει μαγικά... απέξω ίδιο και μέσα ανοίγει και αλλάζει και παραμορφώνεται. Αλλά το ένοιωθα, το ένοιωθα πραγματικά μέσα, εντός μου δηλαδή, μέσα στο σώμα μου, στα σώματά μου. Ήταν τόσο δυνατό και τόσο βαθύ που δεν μπορούσα να βγω, δηλαδή ήθελα να είμαι μέσα εκεί. Μου άρεσε πάρα πολύ.

Μα.:

Εγώ δεν ξέρω να σας πω τίποτα. Έφυγα πάλι.

[γέλια]

Ευ.:

Εγώ θα σας πω πως ένοιωσα, γιατί είχα έρθει με μια διαφορετικότητα σήμερα. Ήμουν στη θάλασσα και ένοιωσα πάρα πολύ έντονα τη Γαία. Μια ένωση γλυκιά, πάρα πολύ γλυκιά, με την Γαία, που ήταν σαν οντότητα, όπως είχαμε κάνει στον Γεωμαγνητικό Συντονισμό, και το ένοιωσα πάρα πολύ μεσ' στην καρδιά μου, πριν ακόμα ξεκινήσει και γειωθεί και γίνει αυτή η σφαίρα. Με αυτή την επίγνωση είχα έρθει με μια πολύ γλυκιά μέσα μου κατάσταση.

Όταν ξεκινήσαμε το όλο σκηνικό, ένοιωσα ότι είμαστε δώδεκα κολώνες από κρύσταλλο. Είμαστε ένας ναός, που είμαστε δώδεκα κολώνες, έκανε έτσι [Σημ.: δείχνει ένα κύκλο] και μετά έκανε ένα χωνί. Μ’ αυτό το χωνί, με το Eheyer Asher Eheyer, με το «Είμαι αυτό που Είμαι», άρχισα να φωνάζω και να πηγαίνει με το χωνί, όπως είναι τα ραντάρ, να πηγαίνει προς τα πάνω και απλωνόταν. Και με το μενεξεδί χρώμα πρώτα ήρθε, αλλά άλλο τόσο (μ’ αυτό) ήταν μια σχάση και να ανοίγει και να υπάρχει ένα υπέρλαμπρο φως, το οποίο ενωνόταν από πάνω μέχρι κάτω και κατέβαινε κάτω στη γη.

Γύρω μας, από τους δώδεκα, υπήρχαν άλλοι είκοσι τέσσερις και γύρω από τα είκοσι τέσσερα όντα υπήρχαν τριάντα έξι. Ήταν τρεις. Εμείς κάναμε δεξιόστροφα, οι είκοσι τέσσερις κάναμε αριστερόστροφα και οι άλλοι δεξιόστροφα και γινόταν ένα πράγμα έτσι και άνοιγε προς τα επάνω. Ήταν ένα υπέροχο πράγμα. Και μου έκανε πάρα πολύ με τη μενεξεδί φλόγα, όλο αυτό, μαζί με τα χρώματα και με την μενεξεδί φλόγα μου ήταν υπέροχο. Α! Το είδα και μου ειπώθηκε ότι αυτή τη στιγμή σε όλους μας έχει εναποτεθεί επάνω στο DNA μας, όχι στο σώμα μας αλλά στο ενεργειακό, άλλη μία έλικα του DNA με το χρώμα αυτό. Αυτό ήταν όταν είπες το τελευταίο, δεν το θυμάμαι.

Άννα:

To shechinah Esh

Ευ.:

Ναι, αυτό.

Γ.:

Μπορώ να συμπληρώσω κάτι που θυμήθηκα πριν; Γιατί είχα τελικά εικόνες, αλλά δεν τις θυμόμουν. Στην αρχή, με τα κύτταρα που βάλαμε τον χρυσό δρόμο ανάμεσά τους, έγινα ένα φωτεινό σώμα με μυριάδες ακτίνες χρυσές, που στο τέλος είχανε ενωθεί τόσο πολύ που ήτανε σαν χρυσό φως τεράστιο. Και όταν είπε ότι είμαστε καβαλάρηδες και καβαλάμε το φως, είδα ένα άλογο από φως, μονόκερο, που ήμουν κι εγώ επάνω στο φως και καλπάζαμε προς τα πάνω. Μετά με το πλέγμα, που έπεφτε το πέπλο, κι αυτό ήταν πάρα πολύ έντονο. Ναι, δεν μπορώ να το περιγράψω.

Θ.:

Εγώ με τη σειρά μου δεν είχα τόσο έντονες εμπειρίες, ναι εντάξει. Εκεί που είπαμε στη αρχή ότι συνδέονται μεταξύ τους τα κύτταρα και τα λοιπά, η όλη διαδικασία στηνόταν σαν βιντεοκλίπ. Δηλαδή κάθε φορά προσάρμοζα σ’ αυτό που έβλεπα / ένοιωθα με αυτό που άκουγα. Και αναρωτήθηκα εάν τα δημιουργώ εκείνη τη στιγμή. Αλλά το άφησα το ερώτημα να φύγει έτσι.

Σε όλη τη διάρκεια της επικοινωνίας με διέκρινε μια επιπολαιότητα, η οποία επιπολαιότητα όμως δεν ήταν δικιά μου, ήταν το μυαλό μου που τα παρατηρούσα. Άκουγε μεν αυτά εδώ, αλλά έκανε σαν μικρό παιδί βόλτες. Πήγε στις δουλειές μου, σε κάτι που ξέχασα στο σπίτι, κτλ. Εκεί που πήγαμε στα κύτταρα, στην αρχή ήταν ακτίνες, όπως είπαμε στο βιντεοκλίπ, φωτεινές, μετά όμως έγινε ένα μάγμα

ολόκληρο, σχεδόν θα έλεγα ρευστό, το οποίο όμως κατέβαινε στο σημείο της καρδιάς, σαν καταρράκτης ας το πούμε έτσι.

Το δε πέπλο, το υφαντό ας το πούμε έτσι, εγώ το είδα λίγο διαφορετικά. Το είδα όντως επάνω μας, ήταν πάνω μου και πέρασε από μέσα μας κανονικά. Αλλά ήτανε η χρυσή κλωστή με την μενεξεδί το πλεχτό ας πούμε. Το φως ήταν στο χρυσαφί, όχι στο μενεξεδί. Και στο τέλος μ' έπιασε και μια καταρροή από τη μύτη, έτσι τελείως ξαφνικά. Το λέω γιατί νομίζω ότι έχει σημασία. Γι αυτό το λέω. Ευχαριστώ.

Κ.:

Στην αρχή δε θυμάμαι τι είδα, μετά, όταν μας είπες ότι πρέπει να ενωθούμε με τα κύτταρά μας, είδα ότι η καρδιά ενώνεται με τα κύτταρα και μετά είδα μπροστά μου δύο τρίγωνα, ένα αστέρι, το οποίο μετά ήταν δύο τρίγωνα ενωμένα. Δηλαδή το ένα τρίγωνο ήταν έτσι και το άλλο ήταν το ανάποδο. Μετά άρχισε να στριφογυρίζει αυτό και οι γωνίες να γίνονται πιο στρογγυλές. Μετά, όταν είπες κάτι για τα τρία κλειδιά, είδα τα τρία κλειδιά, είδα μια πόρτα μαύρη, την οποία έπρεπε να την ξεκλειδώσω. Και όπως την ξεκλειδώνω την πόρτα, βλέπω μία διάσταση μωβ, η οποία παλλόταν σε ένα στρογγυλό... Ήταν στρογγυλή και έπρεπε να μπω εγώ μέσα εκεί. Την ώρα που προσπαθώ να μπω μέσα, εσύ λες για το πέπλο και έτσι έφυγα και είδα ότι μπήκε μέσα το πέπλο σε μένα. Το απορρόφησε το δέρμα και έγινα όλη μωβ και άρχισε να αναπτύσσεται αυτό, να γίνεται τεράστιο. Αισθανόμουν ότι εγώ ήμουν όπως είμαι και αυτό να έχει πιάσει όλη την υδρόγειο. Ένα πράγμα τεράστιο είχε γίνει. Και όταν είπες να δούμε την ενέργεια, είδα ότι επάνω ήταν μια άσπρη σφαίρα, τελείως λευκή και κάτω ήταν λευκή ενέργεια, αλλά η ενέργεια αυτή ήταν σαν τον ουρανοξύστη της Αμερικής που κάνει σκαλωτή έτσι, λευκή σαν κρύσταλλο και κατέβαινε κάτω. Δεν ξέρω που κατέβαινε, αλλά ήταν όλο ένα λευκό φως. Δηλαδή μου έκανε εντύπωση που από κάτω ήταν λευκή και από πάνω αυτό το κρυσταλλοειδές. Αυτά θυμάμαι.

Θ.:

Να προσθέσω κάτι, να κάνω μια ερώτηση; Εκεί που είπες για το κρύσταλλο σ' ένα σημείο, το κρύσταλλο της οικογένειάς μας, κάπως έτσι, ο τρόπος που τίθεται η πρόταση είναι ότι είναι κάτι μικρό. Για μένα εκείνη τη στιγμή ήταν ένα εξαιρετικό συναίσθημα. Κοίταξα κάτω και είδα τα πόδια μου σαν την υδρόγειο ένα πράγμα ας πούμε, ένα τεράστιο φωτεινό πράγμα σε μενεξεδί χρώμα.

Α.:

Απ' την αρχή αισθάνομαι μία συνεχή διεύρυνση. Από το προηγούμενο βέβαια μάθημα, και όλη τη βδομάδα συνεχιζότανε. Εσωτερική, όπως είπε και η Γ. Είναι σαν να κενώνονται τα πάντα μέσα μου, να νοιώθω άδεια μέσα, αλλά και ταυτόχρονα γεμάτη. Σαν να μην έχω βάρος σωματικό, σαν να μην έχω τίποτα, σαν να ίπταμαι, ένα τέτοιο πράγμα. Τώρα, ανακατωμένα θα τα πω, όπως μου έρχονται. Με τον χρυσό δρόμο, τα μονοπάτια τα χρυσά, εγώ τα έβλεπα να φεύγουν από την καρδιά μου προς τα έξω. Προσπάθησα

να τα δω από έξω προς τα μέσα, αλλά από μέσα απ’ την καρδιά μου φεύγανε. Ήταν ένα χρώμα ροζ-χρυσό που όλο και διευρυνόταν, που τελικά ενώθηκε προς τα έξω με ό,τι υπήρχε. Ναι, είδα και χιλιάδες αγγέλους γύρω απ’ αυτό. Ήταν ένα πολύ ωραίο συναίσθημα, μου άρεσε πολύ. Εε, το πέπλο όντως το αισθάνθηκα και σε σωματικό και σε εσωτερικό επίπεδο. Έκατσε κάπου μέσα μου και άρχισε να κινείται σε σπείρα περιστροφικά. Και όταν μας είπε να κρατήσουμε ελάχιστα την αναπνοή μας και να πούμε το Shechinah Esh, σαν ένα τσαφ, μια φλόγα να αισθάνθηκα να βγαίνει από μέσα. Τώρα δεν θυμάμαι άλλα, αυτά.

Ε.:

Εγώ μπορώ να πω ότι χάθηκα και δεν ξέρω αν τα έχω ακούσει όλα όσα ειπώθηκαν. Είδα πολλές εικόνες σε μινιατούρες, σαν αν ήταν μέσα σε περίγραμμα μπλε-ηλεκτρικό, θαλασσί μπλε-ηλεκτρικό, αυτές οι αποχρώσεις. Η κάθε μινιατούρα ήταν από διαφορετικές χώρες και πολιτισμούς. Περίεργα, σαν σύμβολα. Αυτό που έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ήταν όταν μας είπαν να σταθούμε, να δούμε που είμαστε, κάτι τέτοιο, εγώ είδα μια καρδιά να έρχεται προς τα μένα σε χρώμα μπλε. Και είδα και ένα κρύσταλλο, όπως είναι ο πύργος του Άϊφελ, σαν να σχημάτιζε ένα πύργο, στην κορυφή του ήταν λοξά ραγισμένος, αλλά κάτι ασημένιο είχε μπει ανάμεσα σ’ αυτό το ράγισμα και το κράταγε σταθερό. Ήταν ραγισμένος, δεν ήταν κατεστραμμένος, διαφανής, αλλά μια περίεργη διαφάνεια που έβγαζε φως.

Άννα:

Είσαι η τρίτη δηλαδή που βλέπει ένα πράγμα σαν πύργο.

Ε.:

Ναι, ήταν τεράστιο αυτό που είδα. Δεν μπορώ να πω τίποτε άλλο, πρέπει να μιλάω ώρες για να περιγράψω τα σύμβολα που είδα.

Μπ.:

Γενικά είχα σήμερα πρόβλημα συγκέντρωσης. Ήμουν δηλαδή... δεν μπορώ να πω ότι ήμουν σε βάθος. Οπότε είχα πολύ μικρές αποσπασματικές εικόνες. Αυτό που θυμάμαι είναι ότι όταν έπεφτε το πέπλο, όπως με ακούμπαγε, τα μέρη διαπερνούσαν το σώμα μου και έμπαιναν μέσα, αυτά ενωνόντουσαν, έψαχναν το ένα το άλλο και άρχισαν να ενώνονται μέσα μου. Δηλαδή αυτή την αίσθηση θυμάμαι. Και επίσης όταν είπες από την καρδιά, είδα μια λευκή στήλη φωτός, και άλλη μία ενέργεια η οποία ήταν ελικοειδής γύρω της. Έτσι... αυτά σήμερα.

Βι.:

Δεν έχω να πω κάτι συγκεκριμένο.

Άννα:

Μ. μήπως;

Μπ.:

Α! και σε κάποια στιγμή σε όλη αυτή τη διαδικασία, επειδή ο κύριος εκεί... ο Θ. είπε για τα ρουθούνια του, βέβαια ήμουν σε κατάσταση

καταρροής όλη την εβδομάδα, όποτε δεν μου κάνει εντύπωση, αλλά τώρα που το λες, λέω, κοίτα βρε παιδάκι μου επανήλθε. Δεν ξέρω αν κάτι έχει σχέση.

(συνέχεια)

Η Shechinah Esh λοιπόν είναι αυτή με την οποία θα δουλέψουμε στη συνέχεια σήμερα. Είναι ο χώρος, η ενέργεια του χώρου. Καταλαβαίνετε ότι πρόκειται για κάτι πολύ πιο ευρύ, δεν μιλάμε για τον προσωπικό σας χώρο, αλλά για τον παγκόσμιο χώρο, το σύμπαν. Αυτό το πυρ είναι η υποδομή πάνω στην οποία μπορείτε να δημιουργήσετε κάθε τι άλλο. Είναι το υπόστρωμα πάνω στο οποίο αθροίζονται οι μορφές συνειδητότητας ώστε να οικοδομήσουν οτιδήποτε. Από ένα βράχο, ένα φυτό, ένα ζώο, έναν άνθρωπο... Έως κι έναν άνθρωπο εξελιγμένο σε Δάσκαλο του Φωτός, σε Rochev Baaravot. Και η Μητέρα της Ζωής είναι εδώ για να σας δείξει πόσο την αγαπάτε. Είναι εδώ για να επανασυνδέσει μέσα σας το χάος και το κενό με αυτό που πραγματικά υπάρχει. Και καταλαβαίνετε βέβαια ότι είναι πράγματα που δεν είναι εύκολο να σας τα μεταδώσουμε με λόγια. Ωστόσο η προσωπική αίσθηση που αποκτάτε κατά τη διάρκεια αυτής της εργασίας αναπληρώνει κάθε κενό.

Ελάτε και πάλι λοιπόν στο κέντρο της καρδιάς. Μ., άνοιξε, μην περιμένεις να σου πούμε εμείς πότε ήρθε η ώρα. Αλλά άνοιξε και δέξου. Δεν χρειάζεται να υπάρχει κανένας φόβος. Ζήτησε και θα έρθει. Ελάτε λοιπόν στο κέντρο της καρδιάς, σταθείτε πάλι στο μονοπάτι και δείτε τη φλόγα της Shechinah με τη μορφή αυτού του πλέγματος να καταλαμβάνει τα πάντα. Αφήστε τον εαυτό σας να ταξιδέψει ανάμεσα στις γραμμές του πλέγματος. Παιξτε με τις χορδές... παιξτε με τις χορδές. Κυκλοφορείστε ανάμεσά τους, δείτε τις να διευρύνονται διαρκώς. Μεγαλώνουν οι αποστάσεις ανάμεσα από τη μία στην άλλη γιατί διαστέλλεται. Πηγαίνετε και σταθείτε σε κάθε κόμβο. Αυτό το πλέγμα έχει επίσης άπειρους κόμβους. Κάθε κόμβος μία επίγνωση.

Είχαμε αναφερθεί παλιά, ακόμα στον πρώτο κύκλο, ότι το σύμπαν δημιουργεί το γήινο παιχνίδι απλά τοποθετώντας ορισμένες γραμμές έλλειψης επίγνωσης. Δεν είναι τα μεσοδιαστήματα απ' τα οποία λείπει η επίγνωση. Αλλά όλο αυτό το πλέγμα πάνω στο οποίο στηρίζεται η εκδήλωση σχετίζεται με γραμμές λησμονιάς. Οι γραμμές της λησμοσύνης είναι αυτές που δημιουργούν το υπόστρωμα του γήινου παιχνιδιού. Παραδόξως πως, κάθε φορά που δύο τέτοιες γραμμές διασταυρώνονται δημιουργείται τόση ένταση ενεργειακή, που ανατρέπονται... Μέσα στο στροβιλισμό που δημιουργείται, ανατρέπονται αυτές οι πεποιθήσεις, ανατρέπεται η ίδια η λησμονιά. Η γνώση ή επίγνωση υπάρχει παντού. Είναι οι μικρές γραμμές έλλειψης επίγνωσης που σας μπερδεύουν. Και ξέρουμε ότι φαίνεται πολύ ανάποδο έτσι όπως σας το δείχνουμε, αλλά έτσι, αυτή είναι η αλήθεια. Είναι πολύ πιο απλό να δημιουργήσεις τη μάγία απ' ό,τι φαντάζεστε. Είναι σαν να έχετε ένα υλικό ύψιστης συνοχής, που

αναφέρεται στην επίγνωση στην περίπτωση μας, και μέσα σ’ αυτό χαράζετε γραμμές πιο αραιής συνοχής.

Και τώρα θα σας αφήσουμε να δείτε κάτι άλλο. Να σας πούμε κάτι; Θέλουμε περισσότερο έρωτα από σας. Πραγματικά, θα ήταν καλό όταν δουλεύετε με τα πυρά να θυμόσαστε τον έρωτά σας για το Πνεύμα. Αυτό είναι αυτή η βαθιά αγάπη σας για το Πνεύμα, για όλα όσα υπάρχουν είναι που κρατά αναμμένα τα πυρά και σας βοηθά να εργαστείτε μαζί τους.

Έτσι λοιπόν όπως στέκεστε μέσα στην ενέργεια της Shechinah Esh, της βιολετί φλόγας της διαστολής, αφήστε τον εαυτό σας να παίξει με το Πνεύμα. Κάντε τσουλήθρα επάνω του, στροβιλιστείτε γύρω από τις ίνες του, μπερδεύετε ανάμεσά τους και πηγαίνετε σ’ ένα σημείο όπου συγκλίνουν δύο ίνες, σ’ ένα σημείο διασταύρωσης ινών, τριών ινών τουλάχιστον, και μπίτε στη δίνη που δημιουργείται εκεί, μία δίνη μενεξεδένιου φωτός ζωής.

Αφήστε τον εαυτό σας να πέσει, βουτήξτε σ’ αυτή τη δίνη, κάντε τσουλήθρα μέσα της. Αφήστε τον εαυτό σας να παρασυρθεί στο μενεξεδί, στον μενεξεδένιο στροβιλισμό και δείτε που σας βγάζει. Θα σας πούμε. Βρίσκεστε ξαφνικά μπροστά σε ένα κύτταρο, σ’ ένα από τα απειράριθμα κύτταρα του σώματός σας. Πολύ πιο μεγάλο απ’ ότι θα μπορούσατε να φανταστείτε, πολύ ζωντανό, το νοιώθετε να πάλλεται. Δονείται ολόκληρο. Πάρτε λίγο χρόνο να μιλήσετε μαζί του. Πάρτε λίγο χρόνο να αφουγκραστείτε το τραγούδι του, την δόνησή του. Δεν είναι ένα τραγούδι σε λόγια ανθρώπινα, μπορείτε όμως να συλλάβετε τη μελωδία του. Πείτε του πόσο το αγαπάτε.

Στο σημείο που στέκεστε εκφωνήστε:

Elohim Shabayoth. *[Σημ.: προφέρεται Ελοχίμ Σαμπαγιόθ (ή Τσεμπαγιόθ)]*

Μπορείτε να δείτε το κύτταρο να ανοίγει στα δύο. Περάστε μέσα.

Elohim Shabayoth.

Κύριε των Δυνάμεων.

Η καρδιά σας πάλλεται, το ίδιο και το κύτταρο αυτό, μέσα στο οποίο προχωράτε τώρα. Νοιώστε το τραγούδι του, πηγαίνετε και σταθείτε στον πυρήνα του και αφήστε την αγάπη, το φως και τη ζωή να ακτινοβολήσουν παντού.

Εγώ Είμαι Αυτό που Είμαι.

Eheyer Asher Eheyer.

Φωτίζεται ολόκληρο. Καταλαβαίνετε ότι δεν χρειάζεται να επισκεφθείτε κάθε κύτταρό σας ξεχωριστά. Καταλαβαίνετε ότι, κάνοντας αυτή τη διαδικασία σε ένα, γίνεται σε όλα. Είναι συλλογική η νοημοσύνη τους. Ευχαριστούμε που προσφέρατε αυτές τις υπηρεσίες στο όνομα του Ενόχ. Ευχαριστείστε αυτό το κύτταρο για όλα. Υποσχεθείτε του ότι θα είσαστε πάντοτε κοντά του.

Elohim Shabayoth.

Θα επαναλάβουμε αυτά που είπαμε την προηγούμενη φορά σε όλους, σχετικά με τις αλλαγές που ετοιμάζονται για σας μέσα από τη δουλειά που κάνετε. Για άλλη μια φορά θέλουμε να είστε έτοιμοι για ριζικές αλλαγές. Δεν μπορείτε να γυρίσετε πίσω απ' αυτό το μονοπάτι. Έχετε ήδη ανέβει στην τροχιά, όπως το τραίνο πάνω στις γραμμές. Μπορείτε απλά να εμπιστευθείτε λοιπόν τη διαδικασία, για να σας βγάλει στον σωστό προορισμό για σας. Έχετε ενεργοποιήσει τόσο βαθιές πλευρές του εαυτού σας, που δεν θα το πιστεύετε όταν δείτε τα αποτελέσματα σε ένα-δύο μήνες. Έρχονται ή τα μαγειρεύετε εσείς. Εσείς κάνετε τη διαδικασία βήμα-βήμα. Και δεν σας το λέμε αυτό για να τονώσουμε την αυτοπεποίθησή σας ή την εμπιστοσύνη σας στη διαδικασία που αναπτύσσουμε. Απλά σας προετοιμάζουμε γιατί πραγματικά χρειάζονται γερά νεύρα, χρειάζεται ένα γερό νευρικό σύστημα για τις αλλαγές που έρχονται.

Και να σας πούμε ποιες θα είναι αυτές; Θ' αλλάξετε τόσο που δεν θα το πιστεύετε. Ουσιαστικά θ' αλλάξει η αντίληψή σας για τα πάντα. Πριν από λίγους μήνες αναφερθήκαμε σ' αυτό και πάλι. Σας είπαμε ότι οι αλλαγές που έχουν γίνει μέχρι τώρα είναι μηδαμινές μπροστά σ' αυτές που έρχονται. Ότι ακόμα κι εσείς, οι εργάτες του φωτός, θα διαπιστώσετε ότι έχετε πάρα πολλές αλλαγές να κάνετε. Θα δείτε τις καινούριες ιδέες στις οποίες στηριζόσασταν μέχρι σήμερα, να μετατρέπονται σε παλιές. Θα πρέπει να υπερπηδήσετε για άλλη μια φορά το μικρό χάσμα και να βρεθείτε στην άλλη πλευρά. Στην νέα οπτική των πραγμάτων. Και για να το κάνουμε πιο συγκεκριμένο, έρχεστε τώρα να αναπτύξετε μια πολύ διαφορετική αίσθηση της ταυτότητάς σας. Μια πολύ διαφορετική αίσθηση αυτού που είστε πραγματικά.

Μέχρι τώρα, λέγαμε ότι χρειάστηκε να περάσετε μέσα από την εξατομίκευση σαν όντα, σαν οντότητες, και μέσα απ' αυτήν να μπορέσετε να επιστρέψετε στο συλλογικό. Έτσι λοιπόν αρχίσατε να βάζετε περισσότερο στη ζωή σας την έννοια του συλλογικού. Αρχίσατε να συνειδητοποιείτε όλο και περισσότερο ότι αυτά που εκφράζετε πολύ συχνά δεν είναι ατομικά σας θέματα, θέματα της προσωπικότητάς σας, αλλά γίνεστε αγωγός για τις ενέργειες του συλλογικού. Και τώρα ερχόμαστε να επεκτείνουμε ακόμα περισσότερο αυτή την αντίληψη. Από δω και πέρα λοιπόν, θ' αρχίσετε να κατανοείτε ότι είσαστε πάρα - πάρα πολλές ενέργειες ταυτόχρονα. Όχι απλά ένας γήινος εαυτός με πολλές όψεις, αλλά πολλές όψεις, πολλοί εαυτοί που εκφράζονται μέσα από έναν φορέα. Καταλαβαίνετε την αντιστροφή της αντίληψης; Θα σας πάρει λίγο καιρό για να μπορέσετε να μπείτε λίγο βαθύτερα σ' αυτήν την έννοια.

Elohim Shabayoth. - Αυτό είναι ο καθένας από σας.
Κύριοι των Δυνάμεων - Ο καθένας από σας.

Εκφράζονται μέσα από τον καθένα από σας οι δυνάμεις αυτές. Δεν είστε μία ξεχωριστή ψυχή με τα ολοδικά της χαρακτηριστικά που έρχεται και γεννάται και επαναγεννάται διαρκώς διεκπεραιώνοντας

ένα κάρμα. Είστε κάτι πολύ περισσότερο απ’ αυτό. Τι νομίζετε αλήθεια ότι είναι η ψυχή; Ένα συνονθύλευμα ενεργειακών ινών είναι. Αυτό σας έχουμε δείξει άλλωστε μέχρι σήμερα. Η ίδια η ψυχή αποτελείται από ένα σύνολο ενεργειών. Εξωπλανητικών ενεργειών. Θυμόσαστε την αίσθηση που είχατε όταν στεκόσασταν στο αστέρι σας; [Σημ.: αναφέρεται στα μαθήματα του προηγούμενου κύκλου] Τα χέρια και τα πόδια ανοιχτά, και περνούσαν μέσα από σας πάρα πολλές ίνες κι εσείς δεν ήσασταν καν οι ίνες, αλλά η επίγνωση, η αντίληψη, το μαγνητικό πεδίο γύρω απ’ αυτές τις ίνες, γύρω από το σημείο σύγκλισης των ινών. Η ψυχή σας αυτό είναι. Ακτίνες που αλληλοδιαπερνώνται και, στα σημεία που συναντώνται, σχηματίζουν μία συγκεκριμένη επίγνωση. Αυτή η επίγνωση είναι η ψυχή. Το μαγνητικό πεδίο γύρω απ’ αυτήν την επίγνωση είναι αυτό που προβάλετε κάθε φορά... Και νομίζετε ότι είναι τόσο πραγματικό, τόσο πραγματικό! Είσατε πολλοί αγαπητοί μου. Ο καθένας και η καθεμιά σας είστε πολλοί. Μόνο που αυτό δεν είναι κάτι που θα πρέπει να φοβόσαστε. Είναι κάτι που πρέπει να αγαπάτε και να τιμάτε. Αυτό εννοούσαμε ότι είμαστε Ένα όλοι, ότι είμαστε κομμάτια του εαυτού σας. Ο καθένας και η καθεμιά από σας είναι ένας κύκλος από μόνος του. Η Μ. είναι ένας κύκλος, ο Βα, η Γ., όλοι, όλες. Η Μ., η Ευ., ο Θ., η Μα., η Κ., η Α., η Ε., ο Μπ., η Βι....

Ακούσατε να μιλούν για συμβούλιο των Ελοχίμ και ψάχνετε στους ουρανούς και προσπαθήσατε πολλές φορές να έρθετε σε επαφή μ’ αυτό το συμβούλιο των Ελοχίμ. Χμ! είναι αστείο αν το καλοδείτε. Σε σας εκφράζεται το συμβούλιο. Όταν μιλάμε για συμβούλια, μιλάμε γι αυτό ακριβώς το σημείο σύγκλισης των ινών. Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο μακριά πάει αυτή η ιστορία. Καταλαβαίνετε πόσα πολλά έχετε ακόμα να χωρέσετε καθώς διευρύνεστε. Καταλαβαίνετε πόσο ιερός είναι ο χώρος που δημιουργείτε μέσα σας τώρα που διευρύνεστε. Δεν είστε τυχαίοι, πιστέψτε το. Το ζείτε γιατί έτσι θα μπορέσετε να βοηθήσετε πολλούς ακόμα να αναγνωρίσουν αυτό που τους συμβαίνει. Να δουν όλες τις ενέργειες από τις οποίες αποτελούνται. Και πάλι, είστε Ένα. Γι αυτό από την αρχή μιλήσαμε για τον Ένα. Και είναι λίγο αστείο, φαίνεται λίγο ανάποδο πάλι. Αρχίσαμε να μιλάμε για τον Ένα και κάποιοι φοβήθηκαν ότι εννοούμε μια Πατρική μορφή, μια ανθρωπόμορφη οντότητα στον ουρανό. Και τώρα ερχόμαστε να σας πούμε, κοιτάξτε, ο Ένας είναι εδώ και αποτελείται από πολλούς και είναι Ένας και είναι εδώ, στον καθένα από σας. Έτσι έχουν τα πράγματα λοιπόν.

Αφήστε μας τώρα να σας πάμε λίγο πιο μακριά ακόμα, Καβαλάρηδες του Φωτός, Καβαλάρηδες της επίγνωσης. Ξέρετε που σας βγάζει αλήθεια όλη αυτή η ιστορία με την βιολετί φλόγα και τη στιβάδα, το στρώμα που αντιστοιχεί σ’ αυτήν την ενέργεια; Είναι το Πυρ, είναι το Φως και είναι το Φως της Άκασσα. Και όταν μιλάμε σ’ αυτό το επίπεδο, δεν εννοούμε τα Ακασσικά αρχεία του καθενός και της καθεμιάς από σας, αλλά αναφερόμαστε σ’ ένα πολύ πιο ευρύ πεδίο. Στη Συμπαντική Άκασσα.

Ελάτε λοιπόν στην καρδιά και πολύ σεμνά και ταπεινά υμνείτε τη Μητέρα της Ζωής και ζητείστε της να ξεκλειδώσει για σας τα αρχεία.

Δηλώστε την πρόθεσή σας να σας επιτρέψει την πρόσβαση στα αρχεία εκείνα που είναι κατάλληλα να ανοιχθούν στη συνέχεια.

Μεγάλη Μητέρα της Ζωής,
Του Ελέους και της Χαράς,
Αείδιο Φως που γεννάς τα σύμπαντα
Στο όνομα του Πατρός,
Δέξου την αίτησή μου
Και άνοιξε για μένα τους κωδικούς της Ζωής.
Ελευθέρωσέ με από κάθε φόβο
Και κάθε αμαρτία χωριστικότητας
Και ένωσέ με το Άπαν / με το Έν.

Ελευθερώστε τον εαυτό σας και επιτρέψτε του να πετάξει. Μπορείτε ήδη να νοιώσετε την ενέργεια που κινείται. Τα Ακασικά αρχεία βρίσκονται στη διάθεσή σας. Εκμεταλλευτείτε το όσο μπορείτε καλύτερα. Ζητείστε να σας δοθεί αυτό που είναι το πιο κατάλληλο αυτή τη στιγμή. Ζητείστε να σας δίνεται βήμα-βήμα αυτό που χρειάζεστε κάθε στιγμή. Μη ζητήσετε τη σοφία των αιώνων, ζητείστε αυτό που χρειάζεται να ξέρετε τώρα. Και την επόμενη στιγμή... τώρα. Έτσι λειτουργεί η Άκασα, έτσι λειτουργεί το Ιόχρουν Πεδίο, έτσι λειτουργεί η Shechinah Esh.

Παντρέψτε λοιπόν, παντρέψτε τον Rochev Baaravot με τη Shechinah Esh. Τον Καβαλάρη του Φωτός, τη συνειδητότητα του Δασκάλου που είστε, με την Άκασσα. Περί γάμου πρόκειται. Είναι μία ιερή συνεύρεση. Μόνο έτσι μπορείτε ν' ανοίξετε τους κωδικούς. Μόνο έτσι μπορείτε να δείτε τα αρχεία. Κι αφήστε να γίνουν τα πάντα με χαρά και πολύ παιχνίδι. Έτσι θέλει να της φέρεστε η Μητέρα της Ζωής. Σας τιμούμε πάρα πολύ γι αυτό που είσαστε, γιατί τιμούμε τον εαυτό μας για όλα όσα είμαστε σε σας.

Στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.
Αμήν.

Πριν κλείσετε, πάρτε λίγο χρόνο να μιλήσετε μεταξύ σας, να συζητήσετε, να κάνετε ερωτήσεις αν θέλετε.

Άννα:

Βι. έχεις κάποια αίσθηση που θα ήθελες να μας πεις; Οτιδήποτε.

Βι.:

Τώρα σ' αυτό το δεύτερο μέρος ένοιωθα σαν να πρήζονται οι αμυγδαλές μου, που είναι στην ουσία η ευαισθησία που έχω από τριών χρόνων. Φαίνεται ίσως ότι ήτανε το πρώτο πράγμα που ξεκίνησα να πηγαίνω στους γιατρούς. Και δεν θα τις βγάλω, νομίζω.

Ε.:

Εγώ μπορώ να πω ότι τα σύμβολα συνεχίζονται, πάλι έβλεπα πράγματα που είναι από άλλους πολιτισμούς.

Άννα:

Πες μας ένα δύο πράγματα, πες για να καταλάβουμε.

Ε.:

Ήτανε, πως είναι οι θεοί της Αφρικής που έχουν πρόσωπα με μεγάλα χείλη και περίεργα, με γκριμάτσες, τέτοιου είδους πρόσωπα έβλεπα.

Άννα:

Σαν τοτέμ δηλαδή.

Ε.:

Σαν τοτέμ.

Άννα:

Αρχέτυπα είναι.

Ε.:

Πρόσωπα που δεν είναι τα χαρακτηριστικά τους όπως είναι τα δικά μας, είναι πιο γλυκά, σαν να ήταν από κάπου αλλού. Είδα ένα τεράστιο μπλε μάτι γαλανό, μια συστάδα από κάκτους σκαλισμένους με κάτι, το υλικό δεν το έχω ξαναδεί το υλικό αυτό εδώ πέρα. Εκεί που μιλήσαμε για το κύτταρο, που είπαμε να μπορούμε μέσα, ήταν σαν να έκλεισε σαν αχιβάδα και με κράτησε μέσα. Έκλεισε μόνο του, εγώ δεν πρόλαβα να κουνηθώ. Και εκεί που είπες να του μιλήσουμε με αγάπη, κάτι τέτοιο, εγώ έβαλα τα κλάματα -δεν ξέρω γιατί. Τι άλλο... Πολύ περίεργο το χρώμα το μπλε να κυματίζει, ένα περίεργο μπλε που δεν το έχω ξαναδεί ποτέ μου, απ’ όλα τα μπλε που έχω δει. Δεν είναι από εδώ αυτό το φως που έβλεπα, ήτανε κάτι που δεν συναντάμε. Δεν μπορώ να θυμηθώ, ήταν τόσα πολλά, είδα γράμματα, είδα λέξεις όχι στη δική μας γλώσσα, αλλά δεν μπορώ να τα περιγράψω.

Α.:

Δεν θυμάμαι πολλά. Θυμάμαι μόνο κάποια στιγμή ένοιωσα μια έντονη ενέργεια εδώ στο τρίτο μάτι, είδα ένα εξάγωνο κάποια στιγμή, δεν θυμάμαι πότε το είδα. Όταν μπήκα στο κύτταρο σαν να μπήκα σ’ ένα τούνελ και σταμάτησα, πως μπαίνουμε στο τούνελ... στο μετρό ας πούμε, σαν να ήταν άφτιαχτο, με κόκκινο χρώμα δεξιά-αριστερά και κάθισα ν’ αφουγκραστώ τον ήχο του και άκουσα... πως είναι ο παλμός της καρδιάς, πολύ γλυκός, έτσι. Αυτό. Δεν θυμάμαι πολλά πράγματα. Αυτό.

Κ.:

Εγώ είδα... όταν μίλησες για τον χρόνο, είδα σαν να υπάρχουν σωλήνες, οι οποίοι είναι φως αλλά είναι κυρτοί.

Άννα:

Πότε ήταν αυτό, δεν θυμάμαι κάτι.

Κ.:

Στην αρχή, για τον χώρο. Και είναι κυρτές, αλλά είναι φωτεινές άσπρες, αλλά δεν έχουν καμία σύνδεση μεταξύ τους και υπάρχει κενό. Μετά, όταν είπες να πάμε από την καρδιά στην ενέργεια, είδα ότι ήμουν σ' ένα τούνελ μέσα και γύρω-γύρω έχει ένα δίκτυο αλλά είναι άσπρο το δίκτυο, δεν ήτανε μωβ, αυτό έβλεπα. Μετά γλίστρησα, σαν να ήταν μια τσουλήθρα αυτό και έφτασα στο κύτταρο, που ήταν λευκό το κύτταρο, φωτεινό άσπρο και μπήκα μέσα. Αισθάνθηκα τους παλμούς και ήταν πολύ συγκινητικό που μπορείς να επικοινωνήσεις με το κύτταρό σου. Μετά είδα αυτό για την αντίληψη της ψυχής, ότι είμαστε ένα τεράστιο πλέγμα και ενώνονται τέσσερις γραμμές φωτεινές λευκές σε κάθε σημείο κι εκεί βγαίνει ένας παλμός. Ένας παλμός που γίνεται στρόβιλος κι εκεί αντιλαμβανόμαστε τη συνειδητότητα της ζωής αυτής που ζούμε, ενώ μπορεί να υπάρχουν και άλλες ταυτόχρονα, δηλαδή είναι άπειρες, είναι και σε ύψος και σε πλάτος. Αυτά θυμάμαι.

Μα.:

Εγώ αυτό που ήθελα να πω, στη σημερινή εμπειρία γενικά, νοιώθω σαν να μου σφίγγει κάποιος το κεφάλι. Και κατάλαβα σ' αυτό το δεύτερο μέρος, το δεύτερο κομμάτι της άσκησης... ενώ παλιότερα αισθανόμουν σαν να πέφτω και να μην μπορώ να επανέλθω, πάλι έχω την ίδια αίσθηση, αλλά τώρα είναι διαφορετικό. Αντιλαμβάνομαι ότι αυτές οι πληροφορίες που δέχομαι είναι τόσες πολλές, που ο εγκέφαλος, δηλαδή το συνειδητό, μπλοκάρει. Δηλαδή βγαίνουν ξαφνικά. Λένε τα παιδιά κάτι και ξαφνικά πετάγεται κάτι, μετά πετάγεται κάτι άλλο. Αυτές οι ασκήσεις, εγώ τώρα μόνη μου το ερμηνεύω, ή έρχονται από πολύ υψηλή πηγή και υπάρχει μια δυσκολία -τουλάχιστον σε μένα- ο αριστερός λοβός να τα επεξεργαστεί και να τα βάλει σε λέξεις και σε σκέψεις ακόμα τις πληροφορίες που δέχεται. Γιατί, ότι την άσκηση την βιώνω τρομερά, δηλαδή καταλαβαίνω ότι τη βιώνω πολύ δυνατά.... το καταλαβαίνω αυτό. Ότι δεν είναι ότι θα κοιμηθώ ή θα αφαιρεθώ ή θα χαζέψω. Ούτε καθόλου το μυαλό μου σκέφτεται άλλα πράγματα. Τίποτα απολύτως, δηλαδή είναι κενό και δέχεται.

Άννα:

Δεν είναι εύκολη η μετάφραση.

Μα.:

Ναι, αυτό ακριβώς βιώνω. Ίσως χρειάζομαι κάποιο χρόνο προσαρμογής, δεν ξέρω θα το δω. Μου έδωσε μία... ας πούμε ρώτησα στο δεύτερο κομμάτι να μου πει γιατί πιέζομαι πάρα πολύ, αυτό εννοώ, και μου λέει ότι «μπορείς να κάνεις την άσκηση και με ανοιχτά τα μάτια, να μην πέφτεις σε χαλάρωση, γιατί πέφτεις πολύ και δεν μπορεί να περάσει από το ένα στο άλλο. Μπορείς επίσης μου λέει, αν πέφτεις, να ρωτάς.» Δεν άκουγα τα παιδιά. Δηλαδή καμιά φορά λέγανε τα παιδιά για την καρδιά, κι εκεί που άκουγα μια κουβέντα, θυμόμουν τι είδα. Αυτό. Τέλος πάντων, κάποια

πραγματάκια που μου ήταν πολύ έντονα, ήταν ένα εκπληκτικό στην αρχή του πρώτου κομματιού της άσκησης, ήταν ένα ολοζώντανο και εκπληκτικό τουρκουάζ χρώμα παντού, υπέροχο, ήταν σαν να μιλούσε αυτό το χρώμα. Ήταν εκπληκτικό, δηλαδή ήταν άλλο πράγμα.

Άννα:

Είσαι η τρίτη που το λες, το έχουν δει κι άλλοι.

Μα.:

Εν τω μεταξύ οι εμπειρίες κυλάνε από μόνες τους, δεν έχω την παραμικρή υποψία ότι ο νους μου τις φτιάχνει και χαίρομαι πολύ γι’ αυτό. Και μετά, το πλέγμα ήταν επίσης εκπληκτικό. Ήταν εκατομμύρια ίνες πλεγμένες η μία με την άλλη, οι οποίες όμως κάποια στιγμή τις είδα να είναι με κρυσταλλική δομή και μετά χάθηκε αυτό και ήταν μια ζωντανή... σαν από ζωή να ήταν αυτές. Πάλλονταν και καταλάβαινες ότι ήταν ζωντανά πλάσματα. Σαν να έβλεπες ένα πλάσμα εξωγήινο, δεν μπορώ να το περιγράψω, αλλά να είναι σε γραμμούλα τώρα αυτό, και να στραφταλίζει. Ήταν ένα ασημόχρυσο χρώμα και καταλάβαινες ότι ήταν ζωντανό, είχες αυτή την αίσθηση. Ήταν πάρα πολύ ωραίο. Επίσης, άλλο ένα κομμάτι πολύ ωραίο ήταν εκεί με το κύτταρο, που μπαίνοντας μέσα αισθάνθηκα σαν να πέφτω γκλουπ! μέσα στο κύτταρο. Και συνειδητοποίησα, δηλαδή είχα αυτή την αίσθηση, ότι το κάθε κύτταρο περιέχει μέσα τη βασική αρχή του σύμπαντος. Ξέρει το βασικό μυστικό του σύμπαντος, κάπως έτσι ένα πράγμα. Είχα αυτή την αίσθηση. Τώρα... εγώ τα λέω, δεν μου δόθηκαν με λέξεις τώρα αυτά. Και ότι το κάθε κύτταρο, τώρα δεν μπορώ να το πω, δεν ξέρω ακριβώς αν το κατάλαβα καλά, την αίσθηση αυτή, ότι έχει μία, θα το πω έτσι τώρα, ότι έχει μία ιστορία να πει, ένα ρόλο να παίξει. Ξέρω εγώ, δεν ..

Άννα:

Έτσι είναι.

Θ.:

Εγώ δύο πραγματάκια έχω να πω και μία ερώτηση που την έφερα από το σπίτι, στο τσαντάκι, αλλά στο τέλος θα την πούμε. [γέλια] Λοιπόν, το πιο σημαντικό για μένα ήταν το κομμάτι με το κύτταρο, που κατέβηκα και ήταν σαν να κατέβηκα κάτω -για μένα, σε φρασεολογία μηχανικού. Περίμενε λοιπόν το κύτταρο, σαν αυτόνομο να ήταν, σαν να ίπταται σ’ ένα χρωματάκι.... ήταν σκοτεινά σχετικά, και είχε ένα χρώμα μενεξεδί να το πούμε, του χαλκού να πούμε... και το ένοιωσα να πάλλεται. Τη στιγμή λοιπόν που είπες εσύ «τη δικιά του μουσική», διαισθάνθηκα ότι αυτό που έχει, αυτό είναι. Ο παλμός, το χτύπημα της καρδιάς. Μόλις είπες το κλειδί, τότε γύρισε αυτό το πράγμα, πως είναι αυτά τα ψάρια τα πλακέ και γυρίζουν και δεν τα βλέπεις, λοιπόν, με το που είπες την εντολή, ήταν φοβερό. Δηλαδή ξεκινώντας να λες την εντολή γύρισε και κάθισε προσοχή. Είπες κάποια φράση κλειδί, δεν τη θυμάμαι.

Άννα:

A! το Elohim Shabayoth.

Θ.:

Ναι, αυτό. Γύρισε και στάθηκε. Και έκανα κάτι σαν διάλογο. Λέω, κάτσε τώρα επειδή είναι το κλειδί; «Μην μιλάς», λέει. Δηλαδή έτσι το αισθάνθηκα, κάπως έτσι το αισθάνθηκα, τώρα το συνειδητοποιώ. Και στη συνέχεια λοιπόν της καθοδήγησης, να το πούμε έτσι, του τι να κάνουμε, μπαίνω μέσα στο κύτταρο και ήταν όπως και απέξω, ας το πούμε έτσι, με κοινές περιγραφές με το τούνελ που περίμενε στο βάθος. Για μένα ήταν κάπως έτσι, ίσιο με βάθος, αλλά δεν με προσκαλούσε να πάω. Στη δεύτερη φάση της διήγησής σου, μετά από μερικά δευτερόλεπτα που λες «τώρα φωτίστε το», κλείνει αυτό το πράγμα και γίνεται ένα control room για την ακρίβεια. Ως Μηχανικός, έτσι πρέπει να το εκλάβω, με τον πιο κατανοητό τρόπο για μένα υποθέτω. Δωμάτιο ελέγχου, όπου αισθανόμουν ότι υπήρχε κάτι, υπήρχαν κάποιοι, κάπως έτσι, οι οποίοι με αφήνανε να δω, αλλά δεν υπήρχε θέμα ν' ασχοληθούν με μένα. «Τώρα βλέπεις» κατά κάποιο τρόπο. Αυτά σε γενικές γραμμές.

Άννα:

[γελώντας] Δεν σου δώσανε τίποτα λεβιέδες για να παίξεις;

Θ.:

Τίποτα, ούτε joy stick [γέλια]

Ευ.:

Εγώ θα ήθελα πρώτα να ευχαριστήσω για τη σημερινή μου εμπειρία, ήταν υπέροχη. Ήρθα κάπως, αλλά βίωσα πάρα πολλά πράγματα. Θέλω και μια ερώτηση που θα την πω στο τέλος. Και θα πω δυο πράγματα για τη δεύτερη φορά, γιατί ήταν πάρα πολλά. Βρέθηκα πάλι μεσ' στον ναό, κι έτσι όπως στροβιλιζόντουσαν και με το μπαμ που έγινε, έγιναν μόρια. Εγώ βρέθηκα σ' ένα κύτταρο, σ' ένα μόριο. Το μόριο ήταν ένα σύμπαν. Αυτό με πήγε πολύ πίσω ή πολύ μπροστά, όπως θέλεις πάρ' το. Μου δόθηκαν κάποια πράγματα που, άστο, άλλη φορά. Αλλά με πήγε πάρα πολύ πίσω ή πάρα πολύ μπροστά. Μου άνοιξαν κάποια πράγματα, δεν μου έχουν ανοιχτεί όλα ακόμα, αλλά ήταν υπέροχη αυτή η αίσθηση. Κι εκείνο που θέλω να ρωτήσω τώρα, για να μην πάρω και τον χρόνο από τους άλλους... Θέλω να ρωτήσω, ο ναός που είδα, που στο επάνω μέρος ήταν ο Σανάτ Κουμάρ, είκοσι τέσσερις και τριάντα έξι οντότητες που στριφογύριζαν; ...Λίγα παραπάνω γι αυτό.

Γ.:

Κι εγώ θα πω κατ' αρχήν ότι αυτό που είπε η Μ. με εκφράζει πολύ, για όλο αυτό που γίνεται μου είναι πολύ, όχι πολύ, αλλά μερικές φορές δύσκολο να εκφραστώ και δεν τα θυμάμαι κιόλας. Τώρα που μίλησαν αρκετοί κάτι έτσι... είναι πάρα πολύ έντονο και πολύ βαθύ, χωρίς να χάνομαι ούτε μια στιγμή, γιατί δεν χάνομαι εγώ ποτέ, αλλά είμαι εκεί και είναι σαν να είμαι εκεί και παντού. Τέλος πάντων αυτό που θα πω, δύο πράγματα είναι... Το δικτύωμα άρχισα να το σκαρφαλώνω, πως είναι το χταπόδι, μου αρέσει πάρα πολύ αυτό το χταπόδι που ανεβαίνουν τα παιδιά και παίζουν, το δίχτυ, το χταπόδι, τρελαίνομαι, τρελαίνομαι άμα δω τέτοιο πράγμα, να σκαρφαλώνω [γέλια]. Και μετά έπεσα στη δίνη και βρίσκομαι εκεί και κοιτάω το

κύτταρο, το οποίο ήταν ένα πάρα πολύ φωτεινό, όχι το σχήμα του έτσι συγκεκριμένο, παλλόταν, σαν να άλλαζε σχήματα, όχι έντονα. Και αφού του μιλάω, το χαιρετάω πέφτω επάνω του και το αγκαλιάζω και αυτό παίρνει και το σχήμα, δηλαδή γινόμαστε ένα το σχήμα του σώματός μου και αισθάνομαι τις δονήσεις του. Και μετά μπήκα μέσα και μόλις είπαμε το Eheyer Asher Eheyer, έχω σηκώσει έτσι τα χέρια [Σημ.: δείχνει ψηλά] και γίνεται φως, πάρα πολύ φως. Τι άλλο, δεν μπορώ να θυμηθώ τίποτε άλλο τώρα.

B.:

Εμένα αυτό που μου έχει κάνει εντύπωση είναι ότι το πλέγμα δεν το βλέπω μωβ, το βλέπω ασημί, πολύ ασημί όμως. Και κάποια στιγμή είδα ότι τα τετράγωνα άλλαζαν και ότι δεν ήταν απλώς ένα πλέγμα, αλλά είχε και άλλες διαστάσεις, έφευγαν από δω, από κει, αριστερά ακτίνες, δεν ξέρω γενικώς, αλλά δεν ήταν πλέγμα έτσι επίπεδο.

Άννα:

Όχι επίπεδο, όχι. Κανείς δεν το είδε έτσι.

B.:

A! κανείς... Γιατί εγώ στο μυαλό μου προσπαθούσα να δω ένα πλέγμα πλακέ τέλος πάντων και το είδα ότι φεύγανε ακτίνες από παντού. Και όταν άνοιξα το κύτταρο, που το είδα και το άνοιξα μου βγήκε ένας έλικας αεροπλάνου. Ναι δεν μου προκάλεσε εντύπωση, το περίμενα βασικά. Βέβαια είναι τόσο πολλά όλα αυτά που έχω δει, αλλά δεν τα θυμάμαι τώρα. Ο καθένας έλεγε κάτι απ’ αυτά που έχω δει ... δεν μου έρχονται τώρα. Και είδα και τη φωτιά ακόμα, αλλά δεν κήκα, δεν ένοιωσα θερμότητα στη φωτιά.

A:

Συγγνώμη ποια φωτιά λέτε;

B.:

Μια φλόγα του έρωτα. Δεν είπαμε για τον έρωτα και ότι πρέπει να δούμε τη φωτιά, τη φλόγα του έρωτα;

Άννα:

Ναι, ναι.

B.:

Κι εγώ την είδα τη φωτιά, το κατακόκκινο της φωτιάς, μα κατακόκκινο της φωτιάς, αλλά θερμότητα μηδέν. Αλλά χαιρόμουν που την έβλεπα.

Άννα:

Αυτή η φωτιά είναι άλλη φωτιά, δεν καίει.

M.:

Μα δεν είπε η φωτιά του έρωτα. Είπε να νοιώσεις έρωτα. Αυτό που είπε να νοιώσεις έρωτα για

B.:

Και δώστε φλόγα στον έρωτα ..

M.:

Α! για τη Μητέρα της Ζωής! Τα έχουμε μπλέξει.

Ba.:

Μετά λέτε για μένα που δεν είμαι εδώ. Σήμερα βλέπω...

Άννα:

Σήμερα είσαι. *[γέλια]*

Ba.:

Το 'χω βάλει πείσμα. Εδώ.

M.:

Εγώ πολύ καλύτερα τώρα.

Άννα:

Ήτανε φόβοι που βγαίνανε, ξέρεις ρώτησα.

M.:

Το κατάλαβα Άννα ότι ήταν φόβοι, και μου έκανε και εντύπωση. Γιατί λέω, έλα βρε Μ. τι φοβάσαι; Αφού δηλαδή, αν ρώταγες τη λογική μου, ήμουν πολύ power.

Άννα:

Αυτά δεν είναι συνειδητά. Βγαίνουν εκεί που δεν το περιμένεις.

M.:

Ναι, και γενικά εγώ έχω πάρα πολλές αναζητήσεις, δεν μου έχει τύχει να φοβηθώ, ν' ανοίξω σε μια γνώση.
Όταν έπεσα στο κύτταρο από την τσουλήθρα, έπεσα μέσα σε μια μεγάλη λίμνη με λουλούδια και λέω, τώρα αυτό δεν είναι κύτταρο, λέω στον εαυτό μου, δεν μπορείς να το τροποποιήσεις λίγο; Εκεί! λίμνη με λουλούδια! Μετά όμως αρχίσαμε να κάνουμε κάποια δουλειά μεσ' στο κύτταρο. Λέω εντάξει, δες το και κάπως αλλιώς. Και μου έρχεται ένα ολόλευκο μ' αυτή τη μαύρη κηλίδα μέσα, σαν σημαιάκι. Αυτό που μου είχε πέσει πριν από το στυλό. Ήταν ένα ολόλευκο φανταστικό και είχε ένα σημαιάκι μαύρο. Λέω, εντάξει είναι τα πράγματα. Και πάρα-πάρα πολύ όμορφα ήταν με τη Μητέρα της Ζωής, που ζητήσαμε να έρθουμε σε επαφή με τις πληροφορίες των αρχείων. Αυτό ήταν πάρα πολύ όμορφο για μένα και ήμουνά πάλι με λουλούδια στα μαλλιά και ζητούσα σαν να ήτανε η πιο γλυκιά ύπαρξη, δηλαδή ένοιωσα ανταπόκριση. Σαν να μου λέει, μια χαρά μην ανησυχείς. Και στο τέλος είχα τη φλόγα στο χέρι μου, τη μωβ φλόγα και αφού τη ζέστανά, τη ζέστανά, τη ζέστανά, μετά μου ήρθε η καθοδήγηση να τη βάλω στην καρδιά μου. Την έβαλα, την έβαλα, την έβαλα και μετά μου ήρθε η καθοδήγηση να μην τη βάλω άλλο, γιατί παραέβαλα. Και γενικά όλα καλά.

Γ.:

Μας είπανε και μια πολύ ωραία προσευχή και είπαμε.

Άννα:

Ναι, και στην πρώτη ομάδα. Στην δεύτερη δεν ειπώθηκε προσευχή. Και στην πρώτη είπανε κάτι επίσης.

(όλοι μαζί)

Ναι πάρα πολύ ωραία ήτανε!

Γ.:

Θέλω να κάνω μια ερώτηση για να καταλάβω, δεν μπορώ να το διατυπώσω γιατί δεν το πολυθυμάμαι κιόλας. Εκεί που είπαμε για το δικτύωμα και ότι έτσι σχηματίζεται η μάγια, στην αρχή εγώ αυτό κατάλαβα, ότι οι γραμμές εκεί που ενώνονται, αυτό το σημείο είναι σημείο επίγνωσης, που σημαίνει δηλαδή, θυμάμαι. Αυτό δεν σημαίνει επίγνωση; Γνωρίζω ό,τι γίνεται, έτσι; Άρα πια είναι η μάγια; Γιατί είπανε οι γραμμές είναι αυτό που σχηματίζει το τρισδιάστατο το γήινο πεδίο, δηλαδή τη λησμονιά. Η λησμοσύνη είναι οι γραμμές ή το σημείο; Αυτό δεν κατάλαβα. Οι γραμμές και όταν τέμνονται, εκεί που τέμνονται, αρχίζει η επίγνωση;

Άννα:

Κάτι τέτοιο κατάλαβα, δεν το έχω πολύ σαφές, γιατί εκείνη την ώρα.. προσπαθούσα να το παρακολουθήσω. (απευθυνόμενη στην Ευ.) Για πες πάλι την ερώτησή σου.

Ευ.:

Η ερώτησή μου είναι ότι είδα ότι εμείς είμαστε δώδεκα, από πίσω μας ήταν οντότητες είκοσι τέσσερις, από πίσω ήταν τριάντα έξι και γινόντουσαν δεξιόστροφα, αριστερόστροφα, δεξιόστροφα .. θέλω να μου πουν λίγα παραπάνω γι αυτό.

Άννα:

Και ο Θ. που έχει μία ερώτηση;

Θ.:

Η δικιά μου ερώτηση είναι κάτι από το οικογενειακό μου περιβάλλον πάλι. Κάποιος συγγενής μου ήταν σε μια παρέα οικογενειακή, καθόντουσαν και απέναντι ήταν ένα ζευγάρι, όχι πολύ κοντά απ’ ό,τι κατάλαβα με τα παιδάκια του. Και όπως μιλάγανε έβλεπε τα πιτσιρίκια. Πηγαίνει μετά -η αδελφή μου στην ουσία είναι αυτή- πηγαίνει στην φίλη τη συγκεκριμένη και της λέει «Κοίταξε να δεις θα κάνεις κι άλλο παιδάκι» δύο μελαχρινά παιδάκια, ένα ξανθούλι. Αυτή λοιπόν ψιλοταράχθηκε, «Δεν νομίζω», της λέει, πώς απαντάμε τώρα ευγενικά... «Μπα, της λέει η αδελφή μου, είμαι πεπεισμένη ότι θα έχεις κι άλλο παιδάκι». Περπατήσανε λίγο και όταν μείνανε οι δυο τους της λέει, «Να σου πω κάτι, κοίταξε να δεις, τώρα μπορεί να έχω δύο παιδιά, -η αδελφή μου έβλεπε τρία- αλλά είχα κι ένα άλλο παιδάκι το οποίο πέθανε. Ήταν ένα άλλο που έφυγε, ήταν ένα ξανθούλι» -τα άλλα ήταν μελαχρινούλια-. Οπότε καταλαβαίνετε τώρα τι έπαθε η αδελφή μου. Το ερώτημα είναι τι έγινε τώρα, τι γίνεται κι

αν υπάρχει κάποια χρησιμότητα σ' αυτό που μου μετέφερε. Υπάρχει κάτι που μπορώ να της μεταφέρω;

Άννα:

Η αδελφή σου μπορεί να έρθει εδώ;

Θ.:

Η αδελφή μου είναι στη Λάρισα τώρα, δεν μπορεί να έρθει. Όταν έρθει...

Άννα:

Πριν μου πεις ότι είναι η αδελφή σου μου είπε «Να έρθει εδώ, να έρθει εδώ». Όταν έρθει στην Αθήνα...

Θ.:

Εντάξει, απαντήθηκε λοιπόν.

Άννα:

Από δω [Σημ.: στα άτομα αριστερά της] υπάρχει μια σιωπή. Ωραία είναι η σιωπή αλλά, είναι όλα εντάξει;

Ρώτησα για την Ευ. κατ' αρχήν, για την ερώτηση της Ευ. Μου λέει «Η Ευ. χαίρεται γιατί συναντάει φίλους από το παρελθόν. Συναντάει μορφές γνώριμες από παλιά κι αυτό την κάνει να χαίρεται σ' αυτές τις συναντήσεις», γιατί προφανώς έχεις επικοινωνίες άλλου τύπου, που δεν τις έχεις συνειδητά ίσως, αλλά υφίστανται.

Άκου τώρα τι λέει. «Το δώδεκα - είκοσι τέσσερα- τριάντα έξι είναι αριθμοί των Συμβουλίων των Ελοχίμ». Λέω, εγώ έχω ακούσει για εννέα. Μου λέει «Το εννέα είναι συμβολικό. Οι αριθμοί που λέμε είναι πραγματικοί.» Είναι, απ' ό,τι καταλαβαίνω ότι εννοεί, είναι σε άλλο επίπεδο. Το εννέα που έχει δοθεί είναι συμβολικό και συμβολίζει την ολοκλήρωση μιας δουλειάς, αλλά στην ουσία λειτουργούμε πάνω σ' αυτά τα νούμερα και αυτό είναι που πρέπει να κρατήσεις στο νου σου αυτή την ώρα.

.....

(συνέχεια)

Κάνουμε πολλή δουλειά μαζί σας και αναπτύσσουμε πάρα πολλά ενεργειακά πεδία γύρω σας, πεδία διαφορετικών ποιτήτων, έτσι ώστε να γίνει μια αρμονική σύγκλιση των ενεργειών που φέρνουμε μ' αυτές που έχουν γειωθεί. Για να γίνει αυτό λειτουργούμε περιστροφικά, γιατί αυτός είναι ο τρόπος να δημιουργηθούν τα μαγνητικά πεδία, δημιουργώντας μια περιστροφή σε αντίθετη φορά. Αν μπορείτε να θυμηθείτε φέραμε αναφέραμε κάτι τέτοιο σχετικά με το μαγνητικό πεδίο της γης, τα σώματα της οποίας περιστρέφονται σε διαφορετική φορά, διαφορετική κατεύθυνση, δημιουργώντας το πέπλο. Είχαμε πει τότε ότι, όταν αλλάξει ο ρυθμός περιστροφής των σωμάτων της γης, του φυσικού, του αιθερικού κλπ, θα αλλάζει και η πυκνότητα του πέπλου. Μ' ένα παρόμοιο τρόπο λειτουργούμε και στον κύκλο σας, ο οποίος για μας είναι μια μονάδα. Έχει ένα

συγκεκριμένο χαρακτήρα, όπως έχει ένας άνθρωπος. Έτσι λοιπόν εργαζόμαστε σε πολλαπλές στοιβάδες, πολλαπλά επίπεδα προσπαθώντας να ισορροπήσουμε τις ενέργειες.

Θέλουμε να κατανοήσετε το εξής: εκ των πραγμάτων η επίγνωση δημιουργείται μέσα από τη σύγκρουση. Αυτό συμβαίνει στο γήινο πεδίο. Αυτό συμβαίνει στο τρισδιάστατο πεδίο αντίληψης. Εσείς βέβαια τώρα έχετε αρχίσει να αντιστρέφετε τους όρους, έχετε αρχίσει να λειτουργείτε σε διαφορετικά επίπεδα συνειδητότητας. Όμως η γήινη εξέλιξη, η ανθρωπότητα, η εξέλιξη της ανθρωπότητας, χαρακτηρίζεται απ’ αυτό που είναι το προεξάρχον χαρακτηριστικό της τέταρτης ακτίνας, η αρμονία μέσα από τη σύγκρουση. Με την αρμονία εννοούμε την επίγνωση. Ωστόσο για να συγκρουστούνε δύο σημεία ή περισσότερα, χρειάζεται να ξεχάσουν γιατί, όταν θυμόσαστε, γνωρίζετε την ενότητα. Η λησμονιά λοιπόν γι’ αυτό το λόγο δημιουργείται και μ’ αυτό τον τρόπο χρησιμοποιείται η ενέργεια που προκύπτει. Μέσα από τη σύγκρουση προκύπτει η αρμονία και η ενότητα τελικά. Είναι η διαλεκτική του απείρου αυτή. Είναι δύο όψεις, οι δύο απόψεις που συγκλίνουν και σχηματίζουν τελικά μέσα από τις ανάλογες διαδικασίες μία τρίτη και ενοποιημένη άποψη. Αυτόν τον ρόλο παίζουν οι γραμμές της λησμονιάς, όπως είπαμε. Και γι αυτό το λόγο εκεί που συγκλίνουν, εκεί που συναντώνται -που είναι ένα σημείο τριβής τελικά- εκεί δημιουργείται η επίγνωση, εκεί έρχεται η ενθύμηση.

Το γεγονός ότι τώρα υπερβαίνετε, ξεπερνάτε την αντίληψη του τρισδιάστατου πεδίου, και στέκεστε σ’ ένα τρίτο σημείο ισορροπίας ήδη, διευκολύνει πάρα πολύ τη διαδικασία, γιατί περιορίζει την τριβή μόνο στο φυσικό σώμα κι αυτό σιγά-σιγά θ’ αρχίσει στο μέλλον -στο απώτερο μέλλον- να τροποποιείται. Παλαιότερα είχαμε πει ότι με την πορεία σας σαν ανθρωπότητα έχετε αρχίσει να μετατρέπετε την τριβή που προκαλείται από τη σύγκρουση των αντιθέτων, να τροποποιείτε τη διαδικασία παραγωγής ενέργειας -είναι η ενέργεια της επίγνωσης φυσικά. Διαφοροποιείτε τον τρόπο εργασίας και αντί για τριβή χρησιμοποιείτε την περιέλιξη για να δημιουργήσετε ενέργεια. Έτσι λοιπόν το ίδιο το πλέγμα τροποποιείται, και τροποποιείται γιατί είναι η κατάλληλη στιγμή μέσα στον συμπαντικό μηχανισμό, που ο Κρύων κάποιες φορές έχει αποκαλέσει κοσμικό ρολόι. Την κατάλληλη στιγμή έχουν διαφοροποιηθεί έτσι οι ενέργειες, που είναι κατάλληλο να αρχίσει μια διαφορετική... ένας διαφορετικός τρόπος ύφανσης.

Νομίζουμε όμως ότι σε βοηθήσαμε να καταλάβεις καλύτερα κι εσένα [Σημ.: απευθύνεται στην Γ.] και την Άννα και τους υπόλοιπους τι εννοούμε με τις γραμμές της λησμονιάς.

Βα.:

Θέλω να ρωτήσω και κάτι άλλο. Την ώρα που ήμασταν στο πλέγμα και μας είπε να παίξουμε με τις χορδές και ν’ ακούσουμε κάποιο ήχο,

δεν ξέρω είπε ήχο ή άκουγα εγώ ήχο, μ' έπιασε ένας πόνος, μ' έπιασε στο κεφάλι μου το ημισφαίριο το δεξιό, ένα βάρος και ένοιωσα λίγο άσχημα. Για ποιο λόγο το ένοιωσα αυτό;

Άννα:

Είπε τέτοιο κεφάλι τέτοια θέλει. [γέλια] Είναι μέσα στα πλαίσια της ενεργοποίησης που σου γίνεται, μην ανησυχείς γι αυτό. Υπάρχουν αντιστάσεις. Όταν υπάρχει αντίσταση δημιουργείται τριβή και πόνος, αλλά μην ανησυχείς γι αυτό, δεν είναι κάτι που πρέπει να σε προβληματίζει.

Α:

Πήγαμε πολύ πιο βαθιά απ' ό,τι άλλες φορές.

Θ.:

Στις κουβέντες τώρα για το 2012, ακούγονται από πολλές μεριές και κάποια πράγματα εδώ, ότι οδηγούμαστε σε κάποια μορφή ας πούμε, από το ολικό μας κομμάτι αναφέρομαι, που ακούω ότι θα αλλάξει η δόνηση, που θα μπορέσουν να φθάσουν κάποιοι σε σημείο που να μπορούν να περνάνε μέσα από την ύλη, κάπως έτσι. Αυτά ακούω τουλάχιστον, δεν τα... Αν κάτι τέτοιο είναι να συμβεί ποια θα είναι η χρησιμότητά του; Το ένα κομμάτι.

Και το άλλο κομμάτι της ερώτησης στη συνέχεια, τελευταία νοιώθω ότι πολύς κόσμος αρρωσταίνει...

Μ.:

Α! ξέρω την απάντηση σ' αυτό... και αποδημεί...

Θ.:

Το ότι αποδημεί, εντάξει, θα αποδημεί.

Α.:

Έχουν πει ότι θα υπάρχουν πολλές αναχωρήσεις.

Θ.:

Πολύς κόσμος αρρωσταίνει και από αρρώστιες οι οποίες στο κοινό μάτι αυτού του ανθρώπου που βλέπει μόνο μέσα από την κλασσική αλλοπαθητική ιατρική, ας πούμε, φαίνονται τρομακτικές. Αν το δεις λίγο πιο διαφορετικά ίσως είναι πιο ελαφρό από πλευράς επίγνωσης ας πούμε. Άρα η ερώτηση είναι αν πρόκειται να πάμε σε τέτοιες super natural, ας πούμε, καταστάσεις, τι χρησιμότητα θα έχουνε, έτσι; Και το άλλο είναι αυτό με τις ασθένειες που υπάρχει κατά την άποψή μου μια έξαρση.

Α.:

Είναι και οι αναχωρήσεις, είναι και αυτό.

Θ.:

Τι αναχωρήσεις;

Μ.:

Όποιος είναι να αναχωρήσει, έχει να κάνει με την ενέργεια που κατεβαίνει στη γη. Οπότε.. γιατί τις αρρώστιες, κι εγώ τις ακούω σε παγκόσμιο επίπεδο, δεν είναι μόνο στην Ελλάδα, να πεις ότι υπάρχει μια ίωση που κυκλοφορεί. Ακούω πολύ κόσμο από δω κι από κει να είναι παντού άρρωστος. Και ήταν, εντάξει... ήτανε συνέχεια μεσ’ στο μυαλό μου αυτή η απάντηση ξανά και ξανά. Ότι έχει να κάνει με την αφομοίωση των ενεργειών που συνέβησαν τόσο έντονα τώρα στα τέλη Δεκεμβρίου με αρχές Ιανουαρίου, που μπήκε ο καινούριος χρόνος. Κι όσον αφορά τις αναχωρήσεις όποιος είναι να φύγει, δηλαδή όποιος είναι κοντά στο να φύγει, είναι η στιγμή που φεύγει τώρα ή λίγο πριν.

Άννα:

Σε εύρος χρόνου αναφερόσουν, τι σχέση έχει με τις ασθένειες;

Θ.:

Αν είναι ένας καρκίνος να εμφανιστεί, θα κάνει κάποια χρόνια. Μια κατάσταση ας πούμε σακχαρώδη διαβήτη πρέπει να πάρει κάποιο χρόνο φθοράς.

Απάντηση:

Υπάρχουν πολλοί αντικειμενικοί παράγοντες, όπως θα λέγατε στο δικό σας πεδίο, που οδηγούν στο να δημιουργηθεί αυτή η άποψη, ότι είναι πολλοί περισσότεροι αυτοί που αρρωσταίνουν τώρα ή φεύγουν τώρα, και αυτοί οι παράγοντες είναι η δική σας ηλικία και ο τρόπος ζωής. Γιατί, όταν περνάτε από την ηλικία της δημιουργίας της καριέρας σας, της δημιουργίας μιας οικογένειας, περνάτε από τις ηλικίες που έχετε δώσει ένα πολύ μεγάλο μέρος του δυναμικού σας στο να παίξετε το γήινο σενάριό σας και ήσασταν τόσο εστιασμένοι σ’ αυτή την εξωστρεφή φάση, όταν περνάτε λοιπόν απ’ αυτές τις ηλικίες, αρχίζετε και συνειδητοποιείτε τα πράγματα με άλλο τρόπο. Κοιτάζετε γύρω σας πιο πολύ και τότε συγκλονίζεστε που βλέπετε ανθρώπους να φεύγουν. Μπορεί κάποιος να πει ότι είναι ένας πολύ «πραγματικός» λόγος αυτός. Έχει να κάνει με τον τρόπο που βλέπετε εσείς τη γήινη πραγματικότητα και το πώς εστιάζετε στα προβλήματά της.

Όμως δεν είσαι εδώ για να σου πούμε αυτή την απάντηση. Θέλησε η Άννα να συμπεριλάβει αυτή την απάντηση προκειμένου να δώσει μια πιο γειωμένη κατεύθυνση στη συζήτηση. Θα συνεχίσουμε όμως λέγοντάς σας και τη δική μας άποψη, αφού τη ζητήσατε.

Όπως ήδη γνωρίζεις, τίποτα δεν γίνεται τυχαία, δεν υπάρχουν ‘ατυχήματα’ όπως τα ονομάζετε και όλα συμβαίνουν επειδή εσείς το ζητάτε. Συνεπώς, ο τρόπος για να τεθεί πιο κατάλληλα η ερώτηση είναι «γιατί επιλέγουν αυτοί οι γήινοι άγγελοι τέτοια σενάρια ασθένειας ή αποχώρησης αυτή την εποχή; Γιατί βλέπουμε γήινους αγγέλους να έχουν δημιουργήσει τέτοια σενάρια;» Τότε μπορείς να φθάσεις πολύ καλύτερα στην απάντηση, πολύ πιο γρήγορα και ασφαλέστερα. Και θα καταλάβεις ότι είναι ένα από τα εναλλακτικά σενάρια που έχουν δημιουργήσει πολλοί για τον εαυτό τους, και έχει να κάνει με την συλλογική ενεργειακή ισορροπία.

Ναι, πραγματικά, οι ασθένειες που εκδηλώνονται έχουν να κάνουν με τις ενέργειες που γειώνονται. Οι ενέργειες που γειώνονται μπορεί να είναι πολύ πιο έντονες τώρα, αλλά δεν γειώνονται τώρα. Εδώ και αρκετά χρόνια έχει αρχίσει αυτή η διαδικασία, εδώ και αρκετά χρόνια έχει ολοκληρωθεί η αναδιάταξη του μαγνητικού πλέγματος, συνεπώς είναι πολλοί αυτοί που αποφάσισαν να εκδηλώσουν, να υλοποιήσουν, ένα plan B [Σημ.: *σχέδιο Β*] και αυτή είναι η βασική απάντηση. Αυτή είναι η αλήθεια, ότι είναι πολλοί που αποφάσισαν να υλοποιήσουν ένα διαφορετικό σενάριο, για να μπορέσετε συλλογικά να διαχειριστείτε αυτές τις ενέργειες. Μπορεί όταν βλέπετε το θέμα από την προσωπική άποψη να είναι επώδυνο και να λέτε «Γιατί αυτός; Γιατί το επέλεξε; Γιατί τώρα, γιατί θέλει να φύγει τώρα;» Όμως είπαμε ότι αυτός είναι πολλοί, κατ' αρχήν. Και δεν έχει να κάνει η πραγματικότητα -η πραγματικότητα όπως την βλέπουμε- δεν έχει να κάνει με την περιορισμένη αντίληψη του εαυτού όπως γίνεται στο γήινο πεδίο. Συνεπώς, αποφασίζουμε να αποχωρήσουμε από τη γη, να αποσύρουμε μερικές ενέργειές μας έτσι ώστε στη συνέχεια να επενδύσουμε άλλες. Αυτό είναι σαφές;

Θ.:

Είναι σαφές, αλλά επηρεάζει την ελεύθερη βούληση του γήινου άγγελου. Έτσι δεν είναι;

Απάντηση:

Σε κανένα βαθμό. Σε κανένα βαθμό. Σε επίπεδο προσωπικότητας φαίνονται πολλά δυσάρεστα σενάρια. Φαίνεται πόνος, φαίνεται θλίψη, φαίνεται αδυναμία να ελέγξει κάποιος μια κακή μοίρα. Όμως δεν είναι αυτό που φαίνεται. Είναι απόφαση της ψυχής, και η ψυχή λειτουργεί συλλογικά. Συνεπώς, πρέπει να αποφασίσετε από ποιο επίπεδο θέλετε να δείτε το πρόβλημα και να το αντιμετωπίσετε. Αν αποφασίσετε ότι θέλετε να επιστρέψετε στο επίπεδο του τρισδιάστατου πεδίου της διπλότητας, τότε θα βρεθείτε στη δυσάρεστη θέση να εμπλακείτε σ' ένα δράμα που δεν σας ανήκει, και να απορροφηθείτε απ' αυτό. Είναι γεγονός ότι πρέπει τώρα να διαχωρίσετε τη θέση σας. Είναι κάτι στο οποίο αναφερθήκαμε αλλά όχι ευρέως. Έρχεται η εποχή που χρειάζεται να διαχωρίσετε τη θέση σας. Όχι απορρίπτοντας ανθρώπους απ' τη ζωή σας γιατί είναι κατώτεροι, αλλά να κάνετε ένα σαφή διαχωρισμό ως προς το τι θέλετε εσείς να ακολουθήσετε. Και είναι χρήσιμο και κρίσιμο να γίνει αυτό, έτσι ώστε να βοηθήσετε τις συλλογικές ενέργειες να κατευθυνθούν αναλόγως.

Έχει μιλήσει ο Κρύων επανειλημμένως για τις μετρήσεις που γίνονται όσον αφορά την πορεία της ανθρωπότητας -και όχι μόνον. Να μην ξεχνάτε ποτέ ότι οι μετρήσεις αυτές γίνονται πάνω σε σας. Εσείς είστε οι δείκτες. Το δικό σας υποσυνείδητο είναι ο δείκτης που μας βοηθά να κατευθύνουμε τις ενέργειες. Συνεπώς, όταν εσείς αποφασίσετε να πάρετε μία θέση επ' αυτού, όχι κατακρίνοντας κάποιους, όχι εγκαταλείποντάς τους, απλά αποφασίζοντας να σταθείτε στην καινούρια σας δόνηση οριστικά και αμετάκλητα, τότε μας βοηθάτε να δουλέψουμε πολύ πιο στοχευμένα και να

κατευθύνουμε τις ενέργειες ανάλογα. Αυτό δεν έχει να κάνει τόσο με την απάντηση που περιμένεις, αλλά είναι κομμάτι της απάντησης.

Έτσι λοιπόν χρειάζεται κι εσύ ν’ αποφασίσεις από ποιο πεδίο θέλεις να δεις τα πράγματα. Ουσιαστικά, σε ποιο πεδίο θέλεις να εστιάσεις την ενέργειά σου. Πραγματικά, είναι επώδυνο για τις προσωπικότητες που περνούν αυτές τις εμπειρίες, αλλά θα χρησιμοποιήσουμε ένα παράδειγμα που μας αρέσει πάρα πολύ. Ξέρουμε ότι καταλαβαίνεις τις αναλογίες, τις καταλαβαίνεις πάρα πολύ καλά, απλά αυτή τη στιγμή είναι ο γήινος εαυτός που εκφέρει ένα ‘γιατί’.

Φαντάσου ότι οδηγείς ένα αυτοκίνητο. Μπορείς να οραματιστείς μπροστά σου ένα δρόμο στον οποίο κυκλοφορούν πάρα πολλά αυτοκίνητα. Ο γήινος εαυτός έχει τη θέση του αυτοκινήτου, η προσωπικότητα είναι το αυτοκίνητο. Ο οδηγός είναι η ψυχή με την νοημοσύνη του Ανώτερου Εαυτού. Το αυτοκίνητο τρέχει στον δρόμο. Μπορεί να τρακάρει - δεν ξέρει γιατί του συνέβη αυτό. Μπορεί να μείνει από λάδια - δεν ξέρει γιατί του συνέβη αυτό. Μπορεί να μείνει από βενζίνη, ή να πέσει σε μια λακκούβα και του φαίνονται πάρα πολύ δραματικά όλα αυτά. Γιατί δέχεται όλους τους κλυδωνισμούς απ’ το οδόστρωμα, δέχεται την τριβή.

Ωστόσο, όλα εξαρτώνται από τον οδηγό και την ανώτερη νοημοσύνη που επιβλέπει αυτή τη διαδικασία. Ο οδηγός ξέρει που πηγαίνει και ο οδηγός γνωρίζει μέχρι ποιο σημείο πρέπει να χρησιμοποιήσει το αυτοκίνητό του. Ο οδηγός μπορεί να βάλει κι άλλους δίπλα, να βάλει συνοδηγούς, να βάλει επιβάτες ή μπορεί να το πάει μόνος του. Μπορείτε να βρείτε πάρα πολλές αναλογίες σ’ αυτό. Τις αποφάσεις τις παίρνει ο οδηγός, το αυτοκίνητο είναι καλώς ή κακώς αναλώσιμο. Ωστόσο ο μηχανισμός του του επιτρέπει, σε ένα επίπεδο, να παίρνει αποφάσεις. Υπάρχει μία αυτοματοποιημένη λειτουργία που του επιτρέπει να παίρνει αποφάσεις και να αντιμετωπίζει την τριβή του οδοστρώματος, τις λακκούβες και πάρα πολλά εμπόδια που μπορεί να συναντά στο δρόμο.

Σε καμία περίπτωση το αυτοκίνητο δεν διαθέτει μία ξεχωριστή βούληση. Αποτελεί προέκταση της βούλησης του οδηγού. Στο δικό του πεδίο δράσης, ναι, έχει μερικές αυτοματοποιημένες λειτουργίες και μπορεί σαν μονάδα να θεωρεί ότι έχει ένα επίπεδο αυτοδιαχείρισης, διαθέτει μια ικανότητα αυτοδιαχείρισης. Και έτσι είναι. Ωστόσο η ζωή δίνεται από τον οδηγό. Και αυτή είναι η απλή αλήθεια. Και σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να... δεν το κάναμε ποτέ ούτε θα το κάνουμε, να σας κάνουμε να πιστέψετε ότι αυτός ο μηχανισμός είναι που κρατάει τα ηνία. Απλά είναι ένας απαραίτητος μηχανισμός, ένας πολύ αγαπημένος μηχανισμός, πολύ όμορφος μηχανισμός για την έκφραση του οδηγού του.

Θ.:

Ευχαριστώ. Το άλλο κομματάκι που είπαμε με τις φυσικές ιδιότητες; Αν αληθεύει και ποια η χρησιμότητα;

Άννα:

Μου λένε ότι χρειάζεται να προσθέσουμε κάτι, γιατί ουσιαστικά υπάρχει κάτι ακόμα να ειπωθεί στην προηγούμενη απάντηση.

.....

Δεν θέλουμε να απογοητεύσουμε κανέναν και σίγουρα δεν θέλουμε να απογοητεύσουμε τη νοημοσύνη που υπηρετεί τις λειτουργίες της ψυχής και του Πνεύματος. Και αν μέσα σε όλη αυτή την αφήγηση έμειναν κάποιοι υπαινιγμοί που θεωρούν υποδεέστερη τη νοημοσύνη του φυσικού σώματος, αυτό θα πρέπει να αλλάξει. Τιμούμε τη νοημοσύνη του φυσικού σώματος και όλα τα πεδία που σχηματίζει, γιατί είναι ιερά. Είναι εξίσου ιερά με οτιδήποτε άλλο. Πραγματικά, το παράδειγμα του οδηγού και του αυτοκινήτου είναι ένα πολύ ισχυρό παράδειγμα αλλά θέλουμε να τονίσουμε κάτι ακόμα σ' αυτό: ότι αυτό το αυτοκίνητο είναι μία προέκταση του οδηγού του. Είναι μία συνειδητότητα, ένα κομμάτι της συνειδητότητας του οδηγού του. Δεν είναι κάτι ξένο από τον οδηγό του. Και υπάρχει πάρα πολύ αγάπη σ' αυτό και σεβασμός. Και τώρα θα προχωρήσουμε στην επόμενη ερώτηση.

Άννα:

Μου λέει... «Πες του να δοκιμάσει να περάσει μέσα από ένα τοίχο. Αν το καταφέρει, θα το κάνεις κι εσύ», μου λέει. Θα δούμε που θα βγάλει...

.....

Αυτό θα γίνει μόνο με την παρέμβαση της επιστήμης. Μην περιμένετε ότι είναι πράγματα που θα συμβούν για την ανθρωπότητα τα επόμενα δέκα χιλιάδες χρόνια. Η χρησιμότητα όλων όσων συμβαίνουν εδώ, στο γήινο πεδίο, έχει να κάνει με την επίγνωση της ψυχής. Μπορεί να κατέβει κάποιος και πραγματικά να καταφέρει να περάσει μέσα από ένα τοίχο. Θα είναι γιατί έχει επιλέξει για τον εαυτό του αυτό το σενάριο. Δεν σημαίνει ότι αυτό είναι το ζητούμενο για όλους τους ανθρώπους. Θα ήταν αστείο να υποτεθεί κάτι τέτοιο, γιατί αυτό από μόνο του δεν δείχνει κάποια ιδιαίτερη ικανότητα, δείχνει απλά ότι ο άγγελος που κατέβηκε στη γη επέλεξε να αναπτύξει αυτό το σενάριο. Επέλεξε να αποκτήσει αυτή την εμπειρία. Εσείς μπορεί βλέποντάς τα από το γήινο πεδίο να λέτε «Μα κι εγώ θα ήθελα να το κάνω». Όμως δεν είναι αυτό που θέλετε πραγματικά, γιατί αν το θέλατε, θα το κάνατε. Και δεν έχει κάτι περισσότερο να σας προσφέρει από την αίσθηση της ισχύος στο υλικό πεδίο. Όμως δεν είναι αυτό που ζητάει η ψυχή. Η ψυχή γνωρίζει ότι είναι ισχυρή, γνωρίζει τη δύναμή της. Ο Ανώτερος Εαυτός γνωρίζει ότι μπορεί να κάνει τα πάντα, μα δεν τον ενδιαφέρει να κάνει όλα αυτά. Τον ενδιαφέρει να έρθει και να παίξει τον ρόλο που παίζει σε αρμονία με το συλλογικό σχέδιο που αναπτύσσετε σαν ανθρωπότητα.

Δεν μπορείτε να φανταστείτε καν την αγάπη που υπάρχει. Υπάρχει πάρα πολύ αγάπη. Ερχόμαστε να παίξουμε μαζί. Και μπορεί να σκεφτεί κάποιος «Εντάξει ρε φίλε και γιατί να μην παίξουμε περνώντας μέσα απ' τους τοίχους;». Αν θέλετε μπορείτε να το αποφασίσετε την επόμενη φορά. Δεν είναι αυτό που έχει να σας προσφέρει κάτι όμως. Ο έλεγχος του φυσικού πεδίου είναι δύσκολα διαχειρίσιμος. Είναι πολύ εύκολο να αποκτηθεί, αλλά είναι πολύ

δύσκολο να τον διαχειριστεί κανείς, γι’ αυτό και σαν πνευματικές οντότητες δεν αποφασίζετε να φέρετε ακόμα αυτές τις ικανότητες στο γήινο πεδίο. Χρειάζεται πρώτα να κάνετε άλλα πράγματα πολύ πιο ουσιαστικά. Χρειάζεται να αποκτήσετε τις εμπειρίες εκείνες που σας θυμίζουν πραγματικά την αγάπη που υπάρχει, την ενότητα που υπάρχει. Και η αλήθεια είναι πως, όταν καταφέρετε να αναπτύξετε την αίσθησή σας γι αυτή την πραγματικότητα της αγάπης, θα μπορέσετε τότε πολύ πιο εύκολα να αναπτύξετε και αυτές τις ιδιότητες που αναφέρετε μερικές φορές. Γιατί τότε θα είστε ένα με τα πάντα και δεν θα υπάρχουν φραγμοί. Μπορείτε όμως να αντιληφθείτε πόσο δύσκολο είναι να ρίξετε πραγματικά τους φραγμούς; Να ρίξετε όλες τις αναστολές; Αυτή είναι απόφαση ψυχής.

Γ.:

Μπορώ να πω κάτι; Αυτό που λέχθηκε τώρα, ήταν κάτι που με απασχολούσε πάρα πολλά χρόνια και ήταν βαθιά μου μεγάλη μου επιθυμία να μπορώ να φύγω απ’ το σώμα μου, να πάω σε άλλες διαστάσεις, αλλά με το υλικό μου σώμα. Θεωρώ ότι αυτό ήταν μία πλάνη, γιατί όταν δόθηκαν αυτά κάποτε από τις ανώτερες οντότητες, παρεξηγήθηκαν, πιστεύω απ’ αυτούς που δοθήκανε, και θεωρηθήκανε ότι αυτά θα γίνονται με το φυσικό σώμα. Κι έτσι δόθηκαν κάπως έτσι και περάσανε μέσα στις διάφορες διδασκαλίες αλλά -αυτό που εγώ τώρα έχω καταλάβει- όλο αυτό σήμαινε όλο αυτό που κάνουμε εμείς τώρα. Γιατί, δεν πάμε με την καρδιά μας και με το νου μας σε άλλα επίπεδα; Δεν βγαίνουμε, δεν πάμε σε άλλες διαστάσεις, δεν ταξιδεύουμε, δεν βγαίνουμε απ’ το σώμα μας ή μέσα στο σώμα μας σε πολλές διαστάσεις; Νομίζω ότι αυτό είναι τελικά. Έτσι εγώ το αισθάνομαι. Λυπάμαι βέβαια που δεν μπορώ να βγω απ’ τους τοίχους ή να... [γέλια] αλλά εντάξει δεν πειράζει.

Μ.:

Δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να το κάνει αυτό πάνω στη γη;

Άννα:

Δεν είπαν ότι δεν υπάρχει κανένας.

Μ.:

Δεν είπαν σε δέκα χιλιάδες χρόνια;

Άννα:

Ναι, σαν ανθρωπότητα.

Μ.:

Να πω κάτι για τις αποχωρήσεις; Οι ψυχές που αποφασίζουν να φύγουνε, το αποφασίζουν αυτό επειδή δεν θέλουν να μούνε στη νέα κατάσταση που δημιουργείται στη γη;

Απάντηση:

Έτσι είναι. Έτσι είναι, μόνο που γίνεται σε συνάρτηση με το συλλογικό σχέδιο. Δεν είναι ότι ένας γήινος άγγελος ξαφνικά αποφασίζει ότι δεν θέλει να παραμείνει στη γη, δεν θέλει να παίξει άλλο το παιχνίδι, έχει να κάνει με πολύ βαθύτερες πνευματικές

αιτίες. Είναι σαν να λες ότι ένα σου κύτταρο αποφασίζει να αποχωρίσει από τη ζωή. Τα κύτταρά σου καταστρέφονται και δημιουργούνται κάθε λεπτό. Πραγματικά, το κύτταρό σου συμμετέχει σ' αυτή την απόφαση, γιατί κι αυτό το ίδιο αποτελεί μία μονάδα επίγνωσης και συμμετέχει σ' αυτό το παιχνίδι. Όμως η απόφαση είναι δική του - αλλά όχι μόνο δική του. Είναι απόφαση όλου του οργανισμού σύμφωνα με την καταλληλότητα της στιγμής.

.....

Μάθημα 3^ο - 24.1.09

ΚΑΝΤΟΥΜΑ ΕΛΟΧΙΜ - ΡΟΧΕΒ ΜΠΑ΄ΑΡΑΒΟΤ – ΕΧΕΓΙΕ ΑΣΕΡ ΕΧΕΓΙΕ - ΣΕΚΙΝΑ ΕΣ

Αναμένουμε τ’ αποτελέσματα λοιπόν των πράξεων, των αντιδράσεων, των σκέψεων, των συναισθημάτων. Όλα αυτά επιφέρουν ένα αποτέλεσμα. *[Σημ.: αναφέρονται σε συζήτηση που προηγήθηκε]*

Είμαστε μαζί σας ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Μορύα, ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι και ο Σανάτ Κουμάρ.

Αντιλαμβάνεστε τη σπουδαιότητα των καιρών. Αντιλαμβάνεστε πόσο ισχυρές είναι πια αυτές οι αλλαγές που συμβαίνουν σε μοριακό πια επίπεδο. Μπορείτε να το αναγνωρίσετε στον εαυτό σας. Ακόμα κι αν σας είναι δύσκολο ν’ ακουμπήσετε το δάκτυλο, να ψηλαφίσετε αυτή την αλλαγή, μπορείτε εύκολα να επιβεβαιώσετε ότι «Ναι πράγματι, νοιώθω ότι πάρα πολλά γίνονται μέσα μου». Και είναι όλα αυτά πράγματα που θα γίνουν έκδηλα συν τω χρόνω.

Ερχόμαστε να αποκαταστήσουμε τις συνδέσεις. Η Άννα θα σας μιλήσει στο παρελθόν για τα κύματα του Δουνάβεως.

(Άννα: Παιδιά... παραδίνομαι!)
[γέλια].

Ο Δούναβης. Έχετε μεγάλη σχέση με το Δούναβη ξέρετε... ένα ποτάμι που ρέει ασταμάτητα εδώ και χιλιετίες. Η στάθμη του ανεβαίνει-κατεβαίνει, εσείς πιστεύετε για κάποιο λόγο ότι συνδέεστε περισσότερο με τους ποταμούς του τόπου σας, της πατρίδας σας όπως την ορίζει ο χάρτης.

Γενεές δεκατέσσερις έχουν περάσει από τότε που ανοίξατε τα φτερά σας από τις παραποτάμιες περιοχές του Δουνάβεως για να βρεθείτε σε μακρινούς τόπους και διασπαρθήκατε ο καθένας, η καθεμιά σας, μακριά. Δεν είναι τυχαίο που είστε εδώ σήμερα, γιατί προέρχεστε από μία οικογένεια. Μμμ! έκπληξη! Είσατε μία οικογένεια. Μια οικογένεια όχι με την ευρεία έννοια της μιας οικογένειας της ανθρωπότητας αλλά, όσοι είστε εδώ σήμερα, είχατε μεγαλώσει κοντά στο Δούναβη και είχατε περάσει όμορφα εκεί αρκετές εκατοντάδες χρόνια πριν από τον σημερινό σας, απ’ τον τωρινό σας χρόνο. Παρακολουθούσατε τα κύματα να ανεβαίνουν να κατεβαίνουν, τη στάθμη του ποταμού, βλέπατε το χρώμα του ν’ αλλάζει κάτω από τον ήλιο που ανέτειλε και έδυε κάθε μέρα... κάθε μέρα... βάφοντας τα χρώματά του από

μενεξεδιά ως ασημένια, μέχρι και το βαθύ μπλε που μόνο ο Δούναβης μπορεί να έχει.

Και τώρα βρίσκεστε όλοι μαζί πάλι, σ' ένα άλλο τόπο, δοκιμάζοντας τις αντοχές σας, δοκιμάζοντας τις δυνάμεις σας στο πνευματικό μονοπάτι. Όταν είχατε βρεθεί εκεί ήσασταν μια οικογένεια, μία φυλή με μακραίωνη ιστορία, μια φυλή που τώρα έχει χαθεί. Μπορείτε λοιπόν να είστε βέβαιοι ότι συνδέεστε με πολύ βαθείς δεσμούς ο ένας με τον άλλον και μπορείτε να χαρείτε γι αυτό. Και μπορείτε να βυθιστείτε λίγο περισσότερο στις ενέργειες της ομάδας όπως διαμορφώνεται σήμερα και να δείτε... να προσπαθήσετε να δείτε τα κοινά σημεία, να δείτε τις ενέργειες ο ένας του άλλου, να παίξετε με τις δονήσεις ο ένας του άλλου. Δεν ήσασταν τότε αυτοί που είστε σήμερα. Χωρικοί αγρότες, πολεμιστές..... Farmers, αγρότες οι περισσότεροι. Ήταν η εποχή που κουβαλούσατε το νερό με τους κουβάδες στα χωριατόσπιτα. Και είχατε αναπτύξει ένα πολιτισμό πολύ ιδιαίτερο.

Μια εισβολή έγινε αιτία να απομακρυνθείτε από τον τόπο σας και να πάρετε ξεχωριστούς δρόμους και τότε αναρωτιόσασταν αν θα βρεθείτε ξανά μαζί. Είναι πολύ συγκινητικό πραγματικά το γεγονός ότι, ναι, βρίσκεστε μαζί, και τώρα μπορείτε να το συναισθανθείτε αυτό. Βρίσκεστε μαζί όχι σε κείνη την ίδια ζωή, αλλά πολύ-πολύ-πολύ μετά.

«Τι νόημα έχει αυτό Κρύων; Τι νόημα έχει για μας;»

Οι ανακατατάξεις που γίνονται είναι πολύ βαθιές. Θυμόσαστε τι είπαμε; Τέτοια πράγματα θ' αρχίσουν να ξεσκεπάζονται σε λίγο καιρό. Τέτοιες βαθιές σχέσεις θ' αρχίσουν να έρχονται στην επιφάνεια και να σας τριβελίζουν το νου και τ' αυτιά -και όχι μόνο. Θα βρείτε συνδέσεις που υπάρχουν με απίθανες όψεις της θεότητας.

Και τώρα λοιπόν που αγγίξαμε ένα πολύ βαθύ σημείο στην καρδιά σας, αγγίξαμε την οικογένεια, γιατί ναι μέσα από το Urim Ve Tumim ενεργοποιούνται κι αυτές οι συνδέσεις, μπορούμε να ξεκινήσουμε τη σημερινή συνάντηση. Τώρα που ο καθένας σας μπορεί να νοιώσει πιο πλούσιος, πιο γεμάτος μπορούμε να συνεχίσουμε.

Την άλλη φορά σας μιλήσαμε για το μεγαλείο της Shechinah Esh της φλόγας της Σεκινά, της φλόγας της Επέκτασης, και ταξιδέψαμε μαζί σας μέσα απ' το πλέγμα. Το μενεξεδένιο πλέγμα που απλώνεται μέσα στο σώμα σας σε τρισδιάστατη μορφή. Παίξατε με τις ίνες, φτερουγίσατε ανάμεσα στο δίκτυο, προφέρατε τα ιερά ονόματα, και τώρα έρχεται η ώρα να παντρέψουμε όλο αυτό μ' ένα ακόμα Θείο όνομα, ένα ακόμα δικό σας όνομα.

Kadumah Elohim.

Η Αποκαλυμμένη Θειότητα. Ένα δικό σας όνομα.

Ο Κρύων έχει πει ότι πρόκειται για μια στοιβάδα του DNA που έρχεται από την εποχή των Λεμουρίων, μαζί με τη στοιβάδα που φέρει το όνομα Rochev Baaravot. Καθώς ενσαρκωθήκατε, αρχίσατε να

αναπτύσσεστε, να εξελίσσεστε βάσει των στοιχείων που σας είχαν δοθεί. Στη συνέχεια προστέθηκαν και άλλα και άλλα. Ανάμεσα σ’ αυτά που προστέθηκαν ήταν κι αυτές οι δύο στοιβάδες, οι δύο ενεργειακές στοιβάδες από τις Πλειάδες. Δεν μας ενδιαφέρει να επεκταθούμε στην προέλευση αυτών των ενεργειακών στοιβάδων, όμως χρειάζεται να τονίσουμε ότι αφορούν τη γλώσσα επικοινωνίας του DNA σας.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν πηγαίνοντας βαθιά μ’ ένα διαλογισμό, εκεί που θα ενεργοποιήσετε αυτή τη γλώσσα. Είναι η γλώσσα της Εστίας, του DNA.

Φέρτε μια πυραμίδα στη μέση του κύκλου σας.
Ενώστε τα άκρα της με τις τέσσερις πλευρές του ορίζοντα.
Στο κέντρο δείτε να στέκεται ο Εαυτός, η Ψυχή αν θέλετε. Είστε εσείς.
Αν πλησιάσετε πιο κοντά μπορείτε να δείτε ότι στέκεστε όλοι μαζί εκεί.
Αν απομακρυνθείτε για λίγο θα δείτε μόνο τη δική σας μορφή.
Η ομάδα σας είναι μια κουκίδα και την αντιπροσωπεύει ο καθένας σας ξεχωριστά.
Είναι σημαντικό να ακολουθήσετε τη διαδικασία που δίνεται.

Και τώρα αφήστε την πυραμίδα αυτήν να μεγαλώσει. Μια κρυστάλλινη πυραμίδα μεγαλώνει, μεγαλώνει, μεγαλώνει, τόσο που πραγματικά πια η ομάδα σας είναι στο κέντρο της κι εσείς, ο καθένας, η καθεμιά ξεχωριστά, στο κέντρο της.

Αφήστε την αύρα σας να επεκταθεί τόσο ώστε ν’ αγγίξει τις πλευρές αυτής της μεγάλης πυραμίδας. Κάνοντάς το αυτό η αύρα σας παίρνει μια πυραμιδική μορφή.

Αφεθείτε στο διάστημα μέσα στην πυραμίδα. Συλλέξτε την ενέργεια που φτάνει σ’ αυτήν απ’ όλες τις πλευρές απ’ όλα τα σημεία του ορίζοντα απ’ όλα τα σημεία του σύμπαντος. Μπορείτε να δείτε στο κέντρο της να εμφανίζεται σιγά-σιγά ένας τεράστιος ήλιος. Ο Μπεντελγκέζ, το άστρο του Ωρίωνα. Ένα λαμπερό χρυσαφένιο αστέρι.

Καθίστε στον πυρήνα του και απολαύστε την ενέργεια που φέρνει μαζί του.
Σας παρακαλούμε να δεχτείτε όσα έρχονται σαν μια απαραίτητη διαδικασία, στη συνέχεια.

Kadumah Elohim.

Αφήστε την καρδιά σας να προφέρει αυτό το θεϊκό όνομα και δείτε τις συνδέσεις που γίνονται με όλα τα σημεία του Μπεντελγκέζ. Στέκεστε στο κέντρο του, στον πυρήνα του και η καρδιά σας εκφωνεί:

Kadumah Elohim.

«Εγώ Είμαι ο Θεός στη Γη».

Ο Παβαρότι θα το έλεγε αλλιώς..... Κάποια στιγμή θα μάθετε τι έκανε αυτός πάνω στο εσωτερικό μονοπάτι. Θα έρθει η ώρα που θα αποκαλυφθεί.

Η ενέργεια εκτινάσσεται σε πίδακες απ' την καρδιά, την καρδιά τη δική σας την καρδιά του Μπεντελγκέζ προς όλη την ηλιακή του σφαίρα και επιστρέφει στο κέντρο. Κι εσείς αφήνεστε να διευρυνθείτε μέχρι τα πέρατα του σύμπαντος.

Η καρδιά σας κτυπά δυνατά και σταθερά.

«Εγώ Είμαι ο Θεός στη Γη».

Αφήστε τον Μπεντελγκέζ του Ωρίωνα να πάρει τη θέση του στο στερέωμα και πάλι, και κρατήστε τον χώρο στον οποίο διευρύνθηκε η δική σας καρδιά. Η δική σας καρδιά κρατά την ενέργεια του Μπεντελγκέζ. Καταλαμβάνει το χώρο που είχε καταλάβει ο Μπεντελγκέζ.

Βρίσκεστε λοιπόν στη μέση της πυραμίδας, με μια καρδιά μεγάλη σαν αστέρι, να δέχεται τις ενέργειες του παντός. Συμπεριλάβετε στην ενέργειά σας τον Ωρίωνα. Τον Πατέρα. Κρατηθείτε, ξεκινάμε λοιπόν.

Σκύψτε στην καρδιά σας και δείτε το πλέγμα. Μπορείτε ν' αφήσετε το πλέγμα της Shechinah Esh, της βιολετί φλόγας της επέκτασης και της θεραπείας να καταλάβει όλο σας το σώμα προς όλες τις διαστάσεις, δεν είναι ένα δίχτυ επίπεδο, είναι ένα πολυδιάστατο πλέγμα από μοβ και χρυσαφένιες και ρόδινες ίνες. Σκύψτε και δείτε το. Κάντε μια βουτιά μέσα σ' αυτό.

Kadumah Elohim.

Δείτε κάθε κόμβο σ' αυτό το πλέγμα να εκφωνεί αυτό το ιερό όνομα. Όλοι οι κόμβοι μαζί εκφωνούν:

Kadumah Elohim.

Διευρύνεται το πλέγμα σας. Μπορείτε να δείτε τις αποστάσεις ανάμεσα στις ίνες να επιμηκύνονται, να μεγαλώνουν, και μεγαλώνει ταυτόχρονα κι ο χώρος. Ο χώρος μέσα σας είναι πολύ μεγαλύτερος από το σώμα σας πια. Οι αποστάσεις μεγαλώνουν με γεωμετρική πρόοδο. Τέσσερα, οκτώ, δεκάξι. Αφήστε τη Μητέρα του Φωτός, τη Shechinah Esh.... αφήστε τη να απλωθεί και να διατηρήσει τα απαραίτητα σχήματα.

Μιλήσαμε την προηγούμενη φορά για την Μητέρα αυτή της Ζωής που είναι η ίδια η Άκασα, δεν είναι άλλη απ' αυτήν. Τα Ακασικά αρχεία, που την προηγούμενη φορά ξεκλειδώσαμε συνδυάζοντας τη Shechinah Esh με τους Καβαλάρηδες του Φωτός, τους Δασκάλους, το ιερό όνομα των Δασκάλων που είστε. Καβαλάρηδες του Φωτός και της Ζωής ταυτίζονται με τη Μεγάλη Μητέρα.

Rochev Baaravot.

Τα δικά σας αρχεία σας οδηγούν στη Μεγάλη Μητέρα στα ευρύτερα Ακασικά αρχεία και μέσα από εκεί ξεκλειδώνουμε τη γλώσσα του Φωτός.

Kadumah Elohim.

Αφήστε τον εαυτό σας για άλλη μια φορά να ταξιδέψει πάνω στις ίνες του πλέγματος. Είχαμε πει παλαιότερα ότι η ίδια η γη είναι μία μεγάλη γεννήτρια ενέργειας. Ότι παράγει ενέργεια για τα ανώτερα πεδία μέσω της τριβής. Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος της ανάπτυξης της διπτότητας, του κόσμου της διπτότητας. Έτσι, μέχρι τώρα πραγματικά η ενέργεια παράγονταν με την τριβή. Τώρα τι θα γίνει λοιπόν;

Τώρα έχετε ξεπεράσει το πεδίο της διπτότητας. Στέκεστε σ’ ένα σημείο, ένα τρίτο σημείο ισορροπίας. Προσπαθείτε να σταθείτε ψηλότερα και να ισορροπήσετε τις ενέργειες, τις αντικρουόμενες ενέργειες. Ελευθερώνεστε απ’ αυτό. Τώρα, πως θα παράγεται η ενέργεια; Τώρα η ενέργεια θα παράγεται από την ελικοειδή συστροφή των δύο ενεργειών που πριν ερχόταν σε σύγκρουση. Αυτός είναι ο νέος τρόπος της γης.

Έτσι λοιπόν εκεί που το πλέγμα, οι γραμμές του πλέγματος συναντώνταν κάθε φορά και συγκρούονταν σε διάφορες κατευθύνσεις, τώρα σε κάθε σημείο που συναντώνται αντί της σύγκρουσης δημιουργείται μία ελικοειδής περιστροφή. Αυτό είναι αρκετό για να διατηρήσει τις ισορροπίες. Αφήστε τον εαυτό σας να πέσει σε μία τέτοια δίνη. Ελεύθερα, δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα.

Πέφτετε στη δίνη, ταξιδεύετε μέσα της και βρίσκεστε στην καρδιά ενός κυττάρου. Αφήστε την καρδιά σας, το ηλιακό σας πλέγμα και το δεύτερο τσάκρα να εκφωνήσουν ταυτόχρονα:

Kadumah Elohim,

έτσι ώστε το κύτταρο στο οποίο βρίσκεστε, ν’ αρχίσει να δονείται με τον ίδιο τρόπο. Δείτε μας να πηγαινοερχόμαστε. Μπορεί να είμαστε πελώριες οντότητες αλλά μπορούμε ταυτόχρονα να κινούμαστε μέσα σε κάθε κύτταρο ξεχωριστά όπως στο διάστημα. Πηγαινοερχόμαστε ανάμεσα στις έλικες του DNA, μέσα σ’ αυτόν τον πελώριο χώρο. Μεταφέρουμε ενέργειες κάνουμε τις απαραίτητες ανακατατάξεις.

Μείνετε εκεί, αφήστε την ενέργειά σας εκεί. Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε να μοιραστείτε τις αισθήσεις σας και θα συνεχίσουμε.

M.:

Αρχικά εκεί που μιλήσαμε εκεί που είπες για την οικογένεια αυτή εδώ, που είμαστε εμείς, είδα κάποια πράγματα που ήταν πολύ

συγκινητικά, αλλά ένοιωθα κάπως ένα πόνο από εκείνη την εμπειρία. Είδα ότι ήμασταν όντως μία κοινότητα αγροτών, όπως αναφέρθηκε, οι οποίοι ζούσαν σε φάρμες ο καθένας, άλλη πιο μικρή άλλη πιο μεγάλη και για κάποιο λόγο αυτοί οι άνθρωποι, ανεξήγητο για την εποχή, είχαν μια σύνδεση... μία ιδιαίτερη σύνδεση μεταξύ τους. Ήταν οικογένειες οι περισσότερες. Ήταν και ένα-δύο αδέρφια που δεν είχαν οικογένεια, που ζούσαν μαζί και καλλιεργούσαν τη φάρμα τους, και ήταν κι ένας παπάς, που μάλλον ήταν ο Θ.

Θ.:

Δεν ξέρω δεν είδα.

Γ.:

Μπα εγώ ήμουν γιατί έχω μια σύνδεση με ...

Μ.:

Δεν ξέρω, μάλλον. Δεν είμαι σίγουρη πολύ. Είδα, τέλος πάντων έναν άνδρα, ο οποίος ήτανε αυτός, ας πούμε, ο συνεκτικός κρίκος της ομάδας, αλλά αυτό που φαινόταν για τους άλλους. Οι άλλοι ήταν... μια ωραία προκάλυψη αυτοί. Δηλαδή κάποιες πληροφορίες που ταυτόχρονα μου δίνονταν, είναι ότι αυτός ο άνθρωπος ο συγκεκριμένος, σ' εκείνη τη ζωή ενσάρκωσε το να είναι παπάς μόνο και μόνο. Δεν είχε να κάνει καθόλου με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις ή κάτι άλλο, μόνο και μόνο για να έχει αυτή η ομάδα μία συνοχή, αλλά κυρίως προστασία όσον αφορά την περιέργεια και την πιθανή επίθεση από τους υπόλοιπους. Δηλαδή φαινόταν η προκάλυψη ότι δήθεν όλοι αυτοί συγκεντρώνονταν κλπ, γιατί είναι αυτό το θρησκευτικό, τέλος πάντων της εποχής, και μαζεύονταν.

Είδα μια πολύ ωραία σκηνή που είχαν μαζευτεί και γιορτάζανε τη γέννηση ενός παιδιού, ένα πολύ όμορφο κοριτσάκι ξανθό, με ξανθά μαλλάκια, πολύ γλυκό. Σαν βάφτιση ήταν, δεν ξέρω, γιατί το παιδάκι ήταν μεγάλο δύο – τριών. Και ήταν πολύ όμορφο όλο αυτό το κλίμα, δηλαδή υπήρχε πολλή αγάπη μεταξύ τους. Και αυτοί οι άνθρωποι είδα ότι επεξεργάζονταν σ' εκείνη τη ζωή, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, την πνευματική διάσταση της αγάπης στη γη. Δηλαδή είχαν αυτό που λέμε αλληλεγγύη, είχαν μεγάλη σύνδεση μεταξύ τους, δηλαδή καταλάβαιναν πότε πρέπει να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον και γιατί.

Δηλαδή αυτό ήταν όλο, αυτό, έκαναν πράξη την αγάπη στη γη, που τώρα καταλαβαίνω σ' αυτή την εποχή, ότι αυτό ήταν σπουδαίο για κάθε εποχή. Σε όποια εποχή εκδηλωθεί αυτό στη γη είναι σπουδαίο, μεγάλη υπόθεση. Τέλος πάντων είδα λοιπόν αυτή την κατάσταση όπου όντως είδα την επιδρομή, είδα την εκκλησία, μια εκκλησιούλα που είδα να καίγεται. Είδα ότι όντως αυτοί αναγκάστηκαν να φύγουν γιατί καταστρέψανε τις φάρμες τους, πάθανε ζημιά, κάποιοι που είχαν και ζώα επίσης το ίδιο, και ότι υπήρξε ένας πόνος γι' αυτό απ' όλους.

Μετά στην πυραμίδα, να θυμηθώ τώρα. Είδα όντως, ακολουθούσα αυτή την άσκηση, όπου είδα αυτήν την πυραμίδα την κρυστάλλινη

να διευρύνεται πάρα πολύ. Και αυτό που αισθάνθηκα όταν είπες να διευρυνθεί η αύρα μας έτσι ώστε ν’ αγγίξει τις πλευρές της πυραμίδας, όταν έγινε αυτό απ’ όλους, αισθάνθηκα, είδα μεσ’ το μυαλό μου, είδα ένα..... Όντας εκεί μέσ’ στο μυαλό μου το είδα αυτό, σαν έκρηξη φωτός και μετά την έντονη αίσθηση μιας παρουσίας.

Σαν να προκάλεσε αυτό, δηλαδή σαν να έστειλε αυτό κάπου ένα μήνυμα αυτή η διεύρυνση και το άγγιγμα της αύρας στους τοίχους, σαν να έστειλε ένα μήνυμα κάπου και σαν αυτό να κάλεσε μια παρουσία. Ίσως και μία αίσθηση του Θεού, μια Θεϊκή συνάντηση εκεί, δεν ξέρω, δεν ξέρω να το ερμηνεύσω, δεν ξέρω.

Το πλέγμα επίσης ξαναείδα σε σχέση με την προηγούμενη φορά, που όντως ήταν νομίζω ασημί σε μοβ απόχρωση. Είδα το πώς ενώνονταν τέλος πάντων αυτά μεταξύ τους, και όταν είπες με τον έλικα που πέφταμε μέσα σ’ αυτό, πάλι είδα μια πτώση μέσα σε κύτταρο. Αλλά είναι παράξενο, μέσα σ’ αυτό, ήταν κάπως αστείο αυτό, γιατί έβλεπα τώρα σαν να είναι το κύτταρο σαν... πως τώρα να το πω αυτό, σαν να είχε νοημοσύνη, και όμως σαν να αποτελούνταν από μικρές οντότητες νοημοσύνης, συνειδητότητας, οι οποίες επικοινωνούσαν μεταξύ τους και κάνανε αναβαθμίσεις. Δηλαδή έβλεπα τη διαφοροποίηση αυτή, το πώς αυτή η αναβάθμιση που δέχονταν τι επιπτώσεις... τι επίδραση είχε επάνω τους. Αυτά, μην πω άλλα.

A.:

Πες κι άλλα, πες κι άλλα!

Άννα:

Όχι, να λένε όλοι.

Βα.:

Βρέθηκα κι εγώ στο χωριό αυτό, εγώ όμως εκεί που ζούσα δεν ήταν δίπλα στο ποτάμι. Δεν είδα τον Δούναβη. Δεν ξέρω, είχα την αίσθηση... το ποτάμι δεν το είδα, αλλά είχα την αίσθηση ότι ήταν κάπου λίγο εκεί κοντά, αλλά δεν έμενα εκεί κοντά και ήταν πολύ δύσκολο να φτάσω εκεί με τα μεταφορικά μέσα που είχαμε τότε. ήμουν όμως σε αγρό με καλύβες, τα χωριατόσπιτα, όλα αυτά, και είδα τον διωγμό που έτσι τον βίωσα και ίσως από εκεί μου βγαίνουνε κι εμένα ότι δεν μπορώ τους αποχωρισμούς με τίποτα. Τον έζησα πολύ έντονα, φωτογραφικά όμως, κινηματογραφικά. Έβλεπα ότι λυπόμουν πάρα πολύ, την αποχώρηση από τη ζωή την τότε που είχα με την ομάδα εκεί, με το χωριό, με όλους τους χωρικούς, τους συγχωριανούς τέλος πάντων, αλλά δεν την έζησα. Ένοιωσα όμως, εγώ που ήμουν εκεί τέλος πάντων, την ιδέα του αποχωρισμού.

Και ένα άλλο που είδα μετά, κάπου μάλλον μεσ’ την πυραμίδα, γιατί μπλέχτηκα τώρα, δεν ξέρω που ακριβώς το είδα, εκτός από τις πάρα πολλές εικόνες, αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι είδα κάποιον που ήταν σ’ ένα εργαστήριο από πλεξιγκλάς και έξω πρέπει να ήταν σκοτεινά, ή νύχτα ή δεν υπήρχε ήλιος ή φως και μέσα υπήρχαν κάτι σωλήνες δοκιμαστικοί μεγάλοι, που μέσα αναδυόντουσαν, κάτι σαν

να έβραζε, μπουρμπουλήθρες μέσα στους σωλήνες αυτούς σε χρώμα βυσσινί. Κάτι γινόταν εκεί πέρα. Μήπως ήταν το DNA που είδα;

Άννα:

Ναι, μπορεί να το είδες σε κάποιο σημείο εκεί γύρω.

Μ.:

Φυσαλίδες;

Β.:

Ναι φυσαλίδες, μπουρμπουλήθρες, πως βράζει κάτι.

Μ.:

Νομίζω πως το γράφει μέσα, ναι κάπως έτσι, γράφει bubbles.

Β.:

Ναι bubbles, φυσαλίδες. Ήταν οι δοκιμαστικοί σωλήνες οι διάφανοι και έβλεπες τις βυσσινί, σαν την βυσσινάδα που, όχι βράζανε, σαν να αιωρούνταν. Όχι από υγρό. Τέλος πάντων, αυτά.

Γ.:

Κι εγώ συγκινήθηκα πάρα πολύ.

Άννα:

Ναι, ναι ήταν πολύ συγκινητικό.

Γ.:

Βέβαια με πολλά άτομα, τα περισσότερα από δω μέσα, νοιώθω ιδιαίτερη έλξη συναισθηματική και δεν μου κάνει εντύπωση ότι είμαστε εμείς, γιατί τους ξεχωρίζω στην καρδιά μου. Είδα κι εγώ έτσι στο χωριό, όχι πολλά πράγματα, ήταν πιο πολύ συναισθηματικό αυτό που ένοιωθα. Θέλω απλά να κλαίω και δεν θα πω πολλά. Στο υπόλοιπο με την πυραμίδα και τη Shechina ένοιωσα μια τεράστια διεύρυνση και πήγα πάρα πολύ βαθιά. Μέσα στον ήλιο τον Μπεντελγκέζ πω! πω! μου άρεσε υπερβολικά και δεν μπορούσα να βγω την ώρα που είπαν, δυσκολεύτηκα. Αυτά δεν θέλω να πω τίποτα άλλο.

Μχ.:

Εγώ είχα πάει πριν χρόνια πολλά στον Δούναβη, και είχα νοιώσει ότι κάτι μου λέει εμένα αυτό το ποτάμι. Είχα μια φοβερή ανατριχίλα όταν ήμουνα δίπλα του. Και τώρα που ειπώθηκε ότι είμαστε από την ίδια οικογένεια κλπ, πριν δύο Σάββατα είχα νοιώσει ότι εγώ με την Μ. και τον Β. είμαστε από την ίδια οικογένεια. Το είχα νοιώσει πάρα πολύ έντονα. Καθόμαστε και οι τρεις εδώ στον καναπέ και μου είχε έρθει τότε να τους πάρω αγκαλιά. [γέλια] Δεν μου φάνηκε δηλαδή παράξενο, ξέρεις τώρα!

Το ποτάμι πάλι δεν το είδα κι εγώ τώρα, απλά είδα μια πεδιάδα ολοπράσινη με κάποια σαν καλυβάκια κλπ. Μετά ένοιωσα, την ώρα που φεύγαμε, ότι ήμασταν κάπου επάνω... ξέρω εγώ.... άλογα μπορεί να ήτανε, και κοίταξα πίσω και ήταν μια πολύ μεγάλη πέτρα, πως

είναι τα καρνάκ στη Γαλλία έτσι ξέρεις κι αυτά... [Σημ.: πιθανότατα εννοεί κάποια μεγαλιθικά μνημεία όπως τα μενίρ ή τα ντολμέν] αλλά πολύ πιο μεγάλα ακόμα, δηλαδή μου έχει μείνει αυτό το τεράστιο της πέτρας.

Μετά στην πυραμίδα, εντάξει, έβλεπα διάφορα, δεν τα θυμάμαι τώρα όλα, μου έχει τυπωθεί όμως, υπήρχε στην πυραμίδα μάλλον, το πρόσωπο μιας γυναίκας έβλεπα σαν ζωγραφισμένο σαν να βγαίνει από μέσα ένα τέτοιο πράγμα, αυτό. Και μετά στο τέλος κάπου βγήκα πολύ απότομα ξέρεις και το έχασα. Ζούσα κάτι πολύ έντονο και... δεν μπορώ να σας πω.

Άννα:

Έμεινες ξύπνια σήμερα, εντάξει. Αυτό ήταν που μας εντυπωσίασε όλους. [γέλια] Ήταν η συγκίνηση απ’ την αρχή που...

Κ.:

Αυτό δεν πρέπει να ήταν γύρω στον Μεσαίωνα, εκεί γύρω;

Θ.:

Ναι, ναι.

Κ.:

Έβλεπα κάτι μαύρα καπελάκια. Άντρες με μαύρα καπελάκια.

Θ.:

Καφέ, καφέ ήταν.

Γ.:

Καφέ ήταν, κι εγώ το ίδιο είδα.

Β.:

Δεν ξέρω αν έχετε ακούσει το τραγούδι που λέει «....ένας στρατιώτης με φώναζε Όλγα» ; Αυτό το τραγούδι όταν το ακούω νοιώθω ότι είμαι εγώ αυτός εκεί πέρα που παίζει αυτές τις σκηνές. Δεν ξέρω ποιος το λέει.

Γ.:

Για πες ποιο τραγούδι; Τι λέει;

Β.:

Για πες το.

Μχ.:

Του Πλιάτσικα είναι. Άμα θυμηθώ θα σας πω.

Β.:

Ότι είμαι εγώ με μερικούς γνωστούς ακόμη, δεν τους θυμάμαι τώρα. Τέλος πάντων.

Μρ.:

Ήτανε πάρα πολύ συγκινητική η στιγμή που ειπώθηκε αυτό για την οικογένεια. Εμένα μου ήρθε να βάλω τα κλάματα πάρα πολύ έντονα,

πολύ. Εντάξει δεν είδα εικόνες, εξάλλου δεν βλέπω τέτοιου τύπου εικόνες στο ξύπνιο μου. [γέλια]

Θ.:

Θα γλίτωσης από την πυρά φαίνεται. [γέλια]

Μρ.:

Τι ;

Θ.:

Θα γλίτωσης από την πυρά.

Μρ.:

Α! ναι, ναι. [γέλια] έτσι κι αλλιώς δεν το είδα. Τώρα έτσι κι αλλιώς δεν θα μας κάψουνε, αυτό θα ήτανε... παλαιότερα να μην το είχα.

Β.:

Κάποιοι θα μας κάψανε. Σαν την Ζαν ντ' Αρκ.

Μρ.:

Ήτανε μια πάρα πολύ δυνατή εμπειρία στη συνέχεια. Δυσκολεύτηκα κι εγώ πάρα πολύ να βγω, πάρα πολύ δυσκολεύτηκα. Και το ενδιαφέρον ήταν για τον Παβαρότι για μένα.

Άννα:

Ναι, αυτό από πού ήρθε; Μου λέει «Παβαρότι».

Γ.:

Διερωτόμουν άκουσα καλά;

ΜΡ.:

Όχι, με το είπες Παβαρότι με έλουσε μια ανατριχίλα από την κορφή ως τα νύχια σαν να έπαθα σοκ. Δηλαδή πφίου! Εκτινάχθηκε! Και τώρα που το λέω ανατριχιάζω παιδιά, εκτινάσσεται η ενέργειά μου από παντού, δεν ξέρω γιατί. Δηλαδή έφτασα... δεν ξέρω κι εγώ που έφτασα. Τι μεγάλη που έλεγες την πυραμίδα! Εγώ χάθηκα στα πέρατα. Πάρα πολύ δυνατό. Αισθανόμουν για τον Παβαρότι μια παράξενη οικειότητα, σαν να ήταν ένα πολύ αγαπημένο πρόσωπο, χωρίς να ακούω, δηλαδή δεν κάποια επαφή ιδιαίτερη με την όπερα. Τέλος πάντων, ενδιαφέρον. Και... αυτά.

Άννα:

Είπε κάποια στιγμή θα γίνει γνωστό ...

Μ.:

Η δουλειά που έκανε στο εσωτερικό μονοπάτι θα μαθευτεί, θα γίνει γνωστό.

Άννα:

Ναι αυτό.

Α.:

Είχε ένα ιδιαίτερο δικό του τρόπο που έφτασε στο εσωτερικό μονοπάτι, κάπως έτσι το έπιασα εγώ.

Θ.:

Εγώ θα σας απογοητεύσω λιγάκι γιατί δεν ήμουνα στο ίδιο έργο. [γέλια]. Λοιπόν, μου συνέβη κάτι το οποίο είναι γελοίο έως παρεξηγήσιμο στη συνήθη συζήτηση.

Άννα:

Κοιμήθηκες;

Θ.:

Α! ναι κοιμήθηκα. [γέλια]. Όχι δεν θέλω να πω αυτό, δεν θέλω να πω αυτό. Ήταν η ανάγκη για να... Δεν ήταν ύπνος, ήταν κατάδυση, έτσι το έλαβα. Δηλαδή, με το που ξεκίνησες να περιγράφεις, άκουγα... ή ακούγαμε αν θέλεις, εννοώ δηλαδή, εγώ και το μέσα μου ακούγαμε και μόλις είπες για την πυραμίδα, ήρθε και στάθηκε κάτι αυτόματα τακ-τακ-τακ γρήγορα, αλλά κάτι σαν παιχνίδι μπροστά. Θα 'λεγα δηλαδή, πως είναι ένα παιχνίδι που βλέπουμε με πλαστικό που έχει διάφορα χρωματάκια επάνω, ήρθε και κάθισε μπροστά. Μετά που είπες «μπείτε μέσα», πάλι έγινε αυτόματα αυτό το πράγμα. Αλλά το εισέπραττα, θα 'λεγα, μ' ένα τρόπο που δεν με αφορούσε εκείνη τη στιγμή αυτό. Δηλαδή σαν να το ήξερα, σαν να το θυμόμουν και μου υποδείκνυε κάτι άλλο, αλλά... ήταν ο ύπνος. Δεν ξέρω τώρα τι ακριβώς ήτανε και δεν μπορούσα ν' αντισταθώ σ' αυτό το πράγμα.

Άννα:

Γιατί ν' αντισταθείς; Καλά έκανες.

Θ.:

Έχεις ακούσει για υπνωτισμό. Μάλλον έχω άλλη άποψη, αυτό που γνωρίζω δηλαδή. Αλλά γλίστραγα σ' ένα... σ' έναν ύπνο ας το πούμε έτσι, αλλά μου έφερε απίστευτη...

Άννα:

Δεν κοιμήθηκαν αυτοί και κοιμήθηκες εσύ, κατάλαβες!

Θ.:

Για όλους. Αυτό ήταν που βίωσα.

Γ.:

Το παρεξηγήσιμο ποιο ήταν τελικά;

Άννα:

Ότι δεν τον ενδιαφέρει.

Θ.:

Το παρεξηγήσιμο ήταν το «άστο, άστο τώρα αυτό»....

Άννα:

Κοίτα, μέσα σ' όλα αυτά που λέγονται, γίνονται πολλά αλλά δεν τα έχουμε υπόψη μας. Ούτε εγώ βέβαια εδώ που τα λέμε, αλλά κάνουνε δουλειά αυτοί εσωτερικά. Προφανώς χρειαζόταν να πας βαθύτερα. Δεν σημαίνει ότι δεν δούλεψες πάνω σ' αυτό.

Θ.:

Όχι άκουγα πολλά απ' αυτά.

Άννα:

Και πολύ βαθιά. Ήτανε κι άλλες ενέργειες, είναι καλό ν' ακολουθείς όλο αυτό που σου δίνεται.

Θ.:

Ότανμίλαγε η Μ. και περιέγραφε, μου ήρθε εκείνη τη στιγμή, μου ήρθε κάποια οντότητα δεν θυμάμαι τώρα, μου ήρθε όλο αυτό που κάνει τώρα, που περιγράφει, όλη αυτή τη λεπτομέρεια, είναι channeling. Αυτό μου ήρθε.

Άννα:

Ναι είναι channeling. Ναι μιλάει, κάνει channeling. Δεν το γνωρίζει. Είναι... γνωστή και μη εξαιρετέα.

Α.:

Με την οικογένεια συγκινήθηκα πάρα πολύ πράγματι, έκανε κάτι τσαφ μέσα μου. Ήδη με όλους νοιώθω κάτι το ιδιαίτερο κάθε φορά, όπως και με την Κ. που συναντηθήκαμε στην Μρκ. πρώτη φορά την Τετάρτη. Έτσι; Κάτι έκανε τσουκ και το πόσο τη συμπάθησα είναι το κάτι άλλο!

Γ.:

Κι αυτή μας συμπάθησε. *[γέλια]*

Α.:

Σαν εικόνα, εγώ πρέπει να ήμουνα κοντά στον Δούναβη, δηλαδή είδα μια καλύβα στις όχθες κι ένα μέρος της μέσα στο ποτάμι. Δεν ξέρω, αυτό είδα εγώ. Ναι μπορεί να ήμουν κανένας ψαράς, ποιος ξέρει.

Γ.:

Με προέκταση μέσα στο ποτάμι;

Α.:

Ναι, είχε μια προέκταση μέσα εκεί. Ήμουνα κάπου εκεί. Σαν ψάθινη ήτανε, δεν ήταν κάτι το πολύ στέρεο σπίτι.

Β.:

Έτσι ήταν όλα.

Α.:

Έτσι τα είδατε; Αυτό, ως προς την ενδυμασία που είπατε, μου ήρθε ένα τσαφ σε κάποια άλλη φάση, πριν από κανένα χρόνο που προσπαθούσα να πάω πίσω στη ζωή μου, είχα δει αυτή την ενδυμασία ότι τη φόραγα.

Γ.:

Τι ενδυμασία;

Α.:

Ήταν καφέ κλπ.

Γ.:

Δεν το άκουσα καλά.

Α.:

Και πάλι κοντά σε θάλασσα ήμουνα, με είχα δει πάλι κοντά στη θάλασσα.

Β.:

Με γιλέκα, με κρόσσια και τέτοια, από ζώα ήταν (φτιαγμένη).

Α.:

Όχι, χοντρό ύφασμα καφέ.

Γ.:

Σαν λινάρι, σαν δέρμα.

Α.:

Όχι τσουβαλέ, όχι τσουβάλι. Σαν αυτό που φοράγανε κάποιοι ιερείς ή μοναχοί ας πούμε. Βέβαια όταν είπες για Ζαν ντ’ Αρκ [*Σημ.: απευθυνόμενη στον Β.*] εμένα αυτό το Ζαν ντ’ Αρκ κάτι μου ξυπνάει. Πρέπει οπωσδήποτε να έχω καεί, δεν υπάρχει περίπτωση, και κάτι στην εποχή της Ζαν ντ’ Αρκ οπωσδήποτε γιατί δεν ξέρω κάποτε έγγραφα σ’ ένα περιοδικό και είχα το όνομα Ζαν ντ’ Αρκ. Είχα δε ψάξει επί τούτου στο λεξικό και είχα βρει την υπογραφή της Ζαν ντ’ Αρκ, την είχα αντιγράψει και την έκανα παντού.

Άννα:

Άκου εδώ να δεις!

Α.:

Ναι, και την έχω ακόμη στα βιβλία μου. Στα βιβλία μου όλα ήταν η υπογραφή της Ζαν ντ’ Αρκ. Κάτι μου κάνει αυτό, θα το δούμε. Ως προς την πυραμίδα, πραγματικά μια συνεχή διεύρυνση αισθανόμουν, εικόνες δεν είδα ιδιαίτερες, αλλά αυτή τη φοβερή διεύρυνση και σαν να επιπλέω μέσα στο παν. Πώς να το πω τώρα, μια συνείδηση μικρή να επιπλέει στο παν. Αυτό ένιωθα. Με τον ήλιο τον ... ναι τον Μπετελγκεζ, αυτόματα είδα την παρουσία που... ποιος την είπε; Μια παρουσία να... μου φαίνεται η Μχ. την είπε.

Μχ.:

Εγώ είδα πρόσωπο.

Α.:

Όχι πρόσωπο.

Γ.:

Μέσα στην ...

Α.:

Ναι μια έντονη παρουσία τεράστια αισθάνθηκα. Και τέλος στο κύτταρο, αυτό το ελικοειδές που κατεβήκαμε, τώρα δεν μπορώ να το περιγράψω... Όντως, σε κάτι ελικοειδές που έχει και γραμμές γύρω-γύρω βρέθηκα και απλώς έκατσα εκεί. Τώρα δεν θυμάμαι και πάρα πολλά. Αυτά, καλά ήτανε.

Θ.:

Να συμπληρώσω κάτι; Η λέξη που μάλλον ταιριάζει πιο πολύ ήταν ότι «αυτά είναι τα αυτονόητα». Η λέξη αυτονόητο ταιριάζει πιο πολύ. Και τώρα που λέμε γι αυτά, για διάφορες εικόνες όταν ταξιδεύω στην Κεντρική Ευρώπη, στη Βόρεια Ευρώπη, στη Σουηδία επάνω, όποτε βλέπω τοίχους από κάστρα και τέτοια ή τα κανάλια τους, έχω μια φυσική απέχθεια.

Β.:

Απέχθεια;

Α.:

Θα έχει ζήσει κάτι άσχημο. Εμένα μ' αρέσουν όλα αυτά.

Θ.:

Δηλαδή μαγκώνομαι κάπως και νοιώθω διάφορα αισθήματα, αλλά τελικά από την Αυστρο-Ουγγαρία μου φέρνει κάτι. Πήγαμε στη Στοκχόλμη και μας κατεβάσανε κάτω σ' ένα υπόγειο που είχανε φτιαγμένα επί τούτου φαγητά που τρώγανε τον 14^ο αιώνα. Εντάξει, μου ήτανε τόσο γνώριμο αυτό το πράγμα και απλώς κοίταγα γύρω-γύρω, ήταν ένα περίεργο πράγμα, γιατί εκεί πέρα δεν είχανε πιρούνια τότε, είχανε μόνο κουτάλια. Αυτό ήτανε συνεπώς ...

Κ.:

Εγώ είδα ένα χωριό, στο οποίο ήταν κοντά οι καλύβες ήταν από χώμα κι επάνω είχαν βρύα. Αλλά ήταν φτωχό το χωριό και δεν είχε πρασινάδα καθόλου, δηλαδή τα χωριά... Οι δε άνθρωποι φοράγανε κάτι βλάχικα που φοράνε εδώ οι δικοί μας.

Γ.:

Τι βλάχικα;

Κ.:

Βλάχικα, τα Βαλκανικά, Βαλκανικό στυλ, τέτοιο. Βαλκανικό με καπέλο μαύρο, οι άντρες με γιλέκο. Αλλά τα έβλεπα λες και ήμουνά πάνω σε ένα ύψωμα, απλώς το παρακολουθούσα αυτό και δεν ήθελα να συμμετέχω. Ήμουν τελείως αποστασιοποιημένη απ' αυτή την κατάσταση. Εγώ έχω ζωγραφίσει ένα πίνακα πριν ενάμισι χρόνο κι έχω ζωγραφίσει αυτό το πράγμα, αλλά δε ήξερα ότι ...

Θ.:

Κοίτα τύχη ε!

Γ.:

Τι λες!

Κ.:

Έτσι αυτούς με το καπελάκι αυτό το βαλκανικό.

Θ.:

Το κλασσικό δηλαδή;

Κ.:

Όχι, φοράνε ένα άλλο.

Β.:

Σαν τραγιάσκα λες; Ή σαν δίκοχο;

Κ.:

Σαν καβουράκι είναι, αλλά είναι τετραγωνισμένο λίγο και ρηχό. Και δεν ήξερα γιατί το είχα κάνει τότε, γιατί για κάποιους λόγους είναι αυτό. Μετά είπαμε για την πυραμίδα ότι ήρθε ο ήλιος αυτός, και μετά έγινε μία έκρηξη. Και όταν είπες για την αύρα να επεκταθεί έγινε ένα τελείως λευκό φως, αλλά στη μέση υπήρχε μια ύπαρξη η οποία ήταν τελείως ενεργειακή και είχε χρώματα της ίριδος στη μέση.

Μετά όταν είπες για την μοβ ενέργεια, το δικτύωμα, προσπάθησα να φανταστώ το δικτύωμα εγώ, γιατί το έβλεπα σπασμένο. Μετά το ένωσα και είδα το πολυδιάστατο δικτύωμα και ακούω μια φωνή μέσα μου να μου λέει ότι, «αυτό πέφτει όπως όταν ανοίγεις, ρίχνεις το νερό της βρύσης και γίνεται ο στρόβιλος, αυτό το πράγμα –λέει– γίνεται, και οι πόλοι στη γη είναι αντίστροφοι».

Και τότε το έκανα κι εγώ και είδα το κύτταρο και όταν έλεγες τη λέξη, δεν θυμάμαι τώρα ποια, το κλειδί, δεν θυμάμαι, το κύτταρο ανταποκρινότανε ηχητικά και έκανε δονήσεις. Δηλαδή κουνιόταν ολόκληρο, έβλεπες ότι, όταν έλεγες αυτή τη λέξη το κύτταρο παλλόταν ολόκληρο. Ανάλογα το κλειδί που έλεγες, έβλεπες να πάλλεται, αλλά σιγά-σιγά, κομμάτι-κομμάτι, όχι όλο.

Άννα:

Σταδιακά.

Κ.:

Ναι έκανε αυτό το πράγμα σαν να μιλούσε εκείνη την ώρα, σαν να μιλούσε. Αυτά θυμάμαι.

Ε.:

Εγώ με το χωριό δεν είδα πολλές σκηνές. Μια καταπράσινη πλαγιά με βράχια είδα. Αισθάνθηκα όλους εμάς που είμαστε εδώ να είναι κάπου γύρω μου να κάνουνε κάτι, μια δουλειά. Τους ανθρώπους τους είδα στα χρώματα αυτά που είπαμε καφέ-γκρι και σαν να συνέβαινε κάτι.

Κι ένοιωσα την Γ. και την Μ. σαν να είχαν κάποια σχέση, σ' εκείνο το κομμάτι, σαν να είχαν μια σχέση αίματος μ' εμένα. Αίματος, συναισθηματική δεν ξέρω, κάτι είχαν μαζί μου και θα τις έβρισκα, θα μ' έβρισκαν δεν ξέρω. Και ένοιωσα στην πλάτη μου ένα πόνο. Στην δεξιά μεριά στο ύψος της καρδιάς. Και λέω, με μαχαιρώσανε. Κάποιος με μαχαίρωσε, αλλά ένοιωσα ότι κάποια σχέση υπήρχε, ή συγγένεια ή συναίσθημα ή κάτι παραπάνω. Όλη τη διάρκεια που μιλούσαμε, εγώ έκλαιγα και σταμάτησε το κλάμα και ο πόνος στην πλάτη, όταν αλλάξαμε και είπαμε για την πυραμίδα. Έχει σταματήσει αυτός ο πόνος, αλλά εμένα μου έχει μείνει αυτή η αίσθηση ότι με μαχαιρώσανε.

Άννα:

Όχι αυτές οι δύο. [γέλια]

Γ.:

Την αδερφή μας!

Ε.:

Όταν είπες να ενώσουμε το δεύτερο τσάκρα με το πλέγμα και να εκφωνήσουμε το Kadumah Elohim ένοιωσα κάτι να συμβαίνει ανάμεσα σ' αυτά τα δύο κομμάτια και, όχι πόνο, ένα σφίξιμο στη δεξιά πλευρά στο ύψος των νεφρών, το οποίο ερχόταν-έφευγε και σταμάτησε όταν σταμάτησα να εκφωνώ κι εγώ, σκεπτόμενη το πάνω, το πλέγμα με το δεύτερο τσάκρα.

Αυτό που είχε πλάκα και ήθελα να γελάσω, δεν ξέρω αν γέλασα και με είδαν, όταν είπες να διευρυνθεί το πλέγμα και πάρει διάφορα σχήματα μέσα του και να ανοίξει και να πιάσει και τ' άλλα στρώματα, τα εξωτερικά μας στρώματα, και ν' ανοίξουμε και μέσα μας περισσότερο, και κάθε κόμβος να εκφωνεί το Kadumah Elohim, ήταν σαν να ήταν πολλές παιδικές φωνές που γελάγανε και λέγανε γελαστά τη λέξη και κάθε που γύρναγα σε κόμβο ένα πιτσιρίκι γέλαγε και άλλαζε στο επόμενο και μετά στο επόμενο και γενικά ήταν τόσο αστείο. Και λέω τώρα να το κλάμα, έρχεται και το γέλιο.

Άννα:

Είχες ξεκαρδιστεί μαζί μας, καλά!

Ε.:

Όλη τη διάρκεια που ήμασταν μέσα στην πυραμίδα κι εγώ δυσκολεύτηκα να βγω, αλλά όσο ήμασταν μέσα στην πυραμίδα είδα ότι ήμασταν όλοι σταυροπόδι και καθόμασταν όλοι γύρω-γύρω και κάναμε ένα κύκλο και περιέργως είδα πως μετακινούμαστε, είχαμε αλλάξει θέση και καθόμασταν σαν κουβάρι τέλος πάντων. Ένοιωθα ένα ξαλάφρωμα εγώ σ' αυτό το σημείο, ένοιωθα ότι δεν έχω βάρος, ότι δεν έχω τίποτα άχρηστο μέσα μου και ότι είμαι πεντακάθαρη. Αυτό ένοιωσα. Και άλλα, αλλά αυτό ήταν το πιο... νοιώθω σαν πούπουλο. Αυτό.

Κω.:

Εγώ δεν μπορώ να πω ότι βλέπω εικόνες -προς το παρόν τουλάχιστον- αλλά αισθάνθηκα πάρα πού συγκίνηση όταν είπαμε για το θέμα οικογένεια, δεδομένου ότι, ειδικά με την Α. πραγματικά ήταν αμοιβαίο αυτό που νοιώσαμε όταν την είδα για πρώτη φορά. Αυτήν κάπου την είχα δει στο παρελθόν δεν μου ξεφεύγει. Και θα της το έλεγα, δηλαδή αν δεν γινόταν αυτό σήμερα εδώ, θα της το έλεγα. Μετά εξηγείται πως μ’ αρέσει να είμαι κοντά σε ποτάμια, ξετρελαίνομαι μ’ αρέσει πάρα πολύ η κλασσική μουσική του Στράους «Ο Γαλάζιος Δούναβης», υπερβολικά. Και πραγματικά όταν είχα πάει στις παραδουνάβιες περιοχές λέω, πω! πω! ήταν μια υπέροχη εμπειρία στην Αυστρία. Παραδουνάβιες... πω! πω! εκπληκτικά. Όσον αφορά την οικογένεια ένοιωσα αυτό.

Μετά στην πυραμίδα ένοιωσα αυτήν τη διεύρυνση να το ακουμπάω όσο γινότανε, αλλά περισσότερο όμορφα ένοιωσα όταν ήταν μεσ’ το κύτταρο, στο DNA που είπανε, αισθάνθηκα σαν κάτι να με ρουφάει, σαν τσουλήθρα αλλά να είμαι ανάποδα, κάπως έτσι και να πηγαίνει χωρίς να μπορώ εγώ να ελέγξω που πάει και αυτά, σαν να στροβιλίζεται έτσι. Και μου άρσε την ώρα που ειπώθηκε για την καρδιά ότι κάτι σαν να άνοιξε, κάτι σαν δίαυλος. Και η καρδιά και όλα αυτά που λέγαμε, σαν να είμαι ένα μικροσκοπικό... αυτό, αλλά να υπήρχε μία δίοδος ανάμεσα στην καρδιά και στο σύμπαν, δηλαδή στο διάστημα. Δεν ξέρω αυτό το πράγμα το ένοιωσα όντως πάρα πολύ.

Ε.:

Εγώ θέλω να πω για τον Παβαρότι, ότι ενώ παλαιότερα δεν άκουγα κλασσική μουσική, ο Παβαρότι ήταν ο μόνος που ήθελα ν’ ακούω και όπου άκουγα Παβαρότι, στεκόμουν να το ακούσω. Έχω τώρα τουλάχιστον τρεις μέρες που ακούω μόνο κλασσική μουσική, δεν ακούω άλλη μουσική - εκτός από τρία CD που μου έφερε η Γ. - και ειδικά με τον Παβαρότι είναι κάτι που πάω και το αγοράζω για να το ακούω και όχι απλά όποτε το ακούσω.

Μρ.:

Εγώ... είναι ένα τραγούδι...και βάζω αυτό το τραγούδι παιδιά και έπαθα. Δηλαδή δεν ξέρω, ανατριχίλα. Και τώρα που το σκέφτομαι πάλι ανατριχιάζω και το άκουγα ξανά και ξανά σαν να τον αποχαιρετούσα. Ενώ τονίζω ότι δεν είχα σχέση με τον Παβαρότι, δηλαδή δεν άκουγα τέτοιου είδους μουσική.

Άννα:

Τι να πω! εγώ σοκαρίστηκα κατ’ αρχήν μ’ εκείνο «Θα σας πει η Άννα στο παρελθόν για τα κύματα του Δουνάβεως». Έλεος!

Γ.:

Ήσουν κι εσύ;

Άννα:

Προφανώς.

Μ.:

Είπε «όλοι όσοι είστε εδώ απόψε».

Άννα:

Είπα, κι εγώ είμαι εδώ. Ναι, και μετά με τον Παβαρότι ξέρεις έχασα ...

Μ.:

Να το ρωτήσεις.

Α.:

Και για την Ζαν ντ' Αρκ να ρωτήσεις, γιατί ακούω συνέχεια αυτό το όνομα.

(συνέχεια)

Λοιπόν παραδουνάβιες υπάρξεις, ο Παβαρότι είναι μαζί σας, είναι η ενέργειά του ανάμεσά σας. Τι δουλειά έχει εδώ; Στο παρελθόν / στο μέλλον θα δείτε πολλά πράγματα. Μην ξενίζεστε, μην νοιώθετε να σας ξενίζει αυτός ο τρόπος έκφρασης. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας αρέσκεται να μιλάει μ' αυτόν τον τρόπο γιατί γι αυτόν δεν υπάρχει χρόνος γραμμικός. Μην παραξενεύεστε λοιπόν αν τα μπερδεύει πότε-πότε..... Το κάνει εξ επί τούτου βέβαια, για να σας βάλει περισσότερο στη δική του ενέργεια, στη δική του ευρύτερη πραγματικότητα. Ο φίλος σας ο Παβαρότι είναι ανάμεσά σας και έρχεται να σας αγγίξει κι αυτός με την ενέργειά του. Μία μεγάλη μορφή -του παρελθόντος πια. Μπορεί να είναι ένα πρόσφατο παρελθόν για σας, αλλά είναι παρελθόν. Ετοιμάζει τις νέες του ενσαρκώσεις, βλέπει τα πράγματα από τη δική μας πλευρά και συμμετέχει σε πάρα πολλά -να είστε βέβαιοι γι αυτό. Όπως όλοι όσοι αφήνετε το γήινο πεδίο έχετε πάρα πολλές δουλειές όταν γυρίζετε εδώ. Μην νομίζετε ότι γυρίζετε εδώ για να ξεκουραστείτε. Σας λέμε λοιπόν απλά να δεχτείτε την ενέργειά του κοντά σας, να αγκαλιάσετε και την ενέργειά του και θα συνεχίσουμε τη σημερινή συνάντηση μιλώντας για τη γλώσσα της αγάπης.

Η γλώσσα του DNA είναι αυτή που αντιπροσωπεύεται στο layer Kadumah Elohim - Αποκαλυμμένη Θεότητα. Και είναι αυτή που αντιπροσωπεύεται, γιατί ο λόγος είναι αυτός που εκφράζει τη θεότητα. Αυτό το καταλαβαίνετε όλοι σας πολύ καλά, μόνο που πρόκειται για έναν λόγο πολύ διαφορετικής μορφής. Πρόκειται για την μη λεκτική επικοινωνία που είχαν αναπτύξει στη Λεμούρια φυλή και που έρχεται πάλι να ενσαρκωθεί, να εκδηλωθεί αν θέλετε μέσα από σας. Είναι η γλώσσα επικοινωνίας του DNA και είναι η γλώσσα που θα αρχίσετε να μιλάτε για να επικοινωνείτε με το DNA σας, αλλά και ο ένας με τον άλλον λίαν συντόμως.

Μέχρι τώρα είχατε ακούσει για την υπεραισθητήρια αντίληψη... είχατε ακούσει για την τηλεπάθεια. Μόλις το περασμένο καλοκαίρι σας μιλήσαμε για την ενέργεια του Ρέικι σαν ένα τρόπο μη λεκτικής επικοινωνίας. Σας είπαμε να χρησιμοποιείτε την ενέργεια του Ρέικι για να επικοινωνείτε μεταξύ σας, να ζητάτε από τους αγγέλους του Ρέικι να μεταφέρουν τα μηνύματά σας και ένα σωρό άλλα πράγματα. Όλα αυτά - όλα αυτά - λειτουργούν μέσα από την δυνατότητα αυτή

του DNA. Καταλαβαίνετε ότι, μέχρι τώρα ήταν μια δυνατότητα που... μέχρι τώρα υπολειπουργούσε στις περισσότερες περιπτώσεις. Και όταν γινόταν αισθητή, ήταν με πολύ συγκαλυμμένους τρόπους. Ωστόσο είναι αυτή η γλώσσα της αγάπης που συνδέει τα πάντα και τα συνδέει μ’ ένα κβαντικό τρόπο. Είναι μία κβαντική μορφή επικοινωνίας. Αφήστε μας λοιπόν να κάνουμε τις απαραίτητες συνδέσεις.

Η Μητέρα του Φωτός και της Ζωής, η Άκασα, η Μεγάλη Μητέρα διαθέτει τον εαυτό της σε κάθε έναν που θα την προσεγγίσει με σεβασμό, στοργή και έρωτα. Ο Έρωτας είναι το κλειδί. Πραγματικά. Και αυτή είναι η σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα στους Καβαλάρηδες του Φωτός, στους Rochev Baaravot. Αυτό είναι το όνομα των Δασκάλων που είστε, του Ανώτερου Εαυτού σας. Και είναι αυτή η ερωτική σχέση συνάφεια ανάμεσα στα δύο, στη συνειδητότητα Rochev Baaravot και στη συνειδητότητα, ας το θέσουμε έτσι, Shechinah Esh. Είναι αυτή η ερωτική σχέση που δίνει την ευκαιρία στην επικοινωνία που εκφράζεται στο όνομα Kadumah Elohim. Αυτή η σχέση δίνει την ευκαιρία να αποκαλυφθεί η θειότητά σας και να εκδηλωθεί με μια μορφή λόγου πολύ διαφορετική απ’ αυτή που χρησιμοποιείτε στο γήινο πεδίο.

Στέκεστε στη μέση της πυραμίδας.

Διακόψαμε λίγο απότομα το προηγούμενο μέρος, το πρώτο μέρος, γιατί έπρεπε να κρατήσουμε ένα κομμάτι σας εκεί. Και έτσι έχει γίνει. Ήταν πολύ συγκεκριμένος ο λόγος που το ζητήσαμε έτσι ξαφνικά ν’ αρχίσετε να μιλάτε και να μοιράζεστε πράγματα. Έτσι επιτυγχάνεται, ξέρετε η αίσθηση, η επίγνωση, της πολυδιαστασιακότητάς σας. Τώρα πια δεν σοκάρεστε τόσο αλλάζοντας πεδία. μπορείτε να δουλεύετε μ’ ένα κομμάτι σας σε μια διάσταση και σε μια άλλη ένα άλλο κομμάτι σας.

Στέκεστε στο κέντρο της πυραμίδας.

Η αύρα σας έχει καταλάβει όλο το χώρο της πυραμίδας κι εσείς, σαν ένα σημείο φωτός στο κέντρο, εκφωνείτε :

Εγώ Είμαι.

Kadumah Elohim.

Αφήστε τον εαυτό σας να το εκφωνήσει δυνατά. Μη διστάσετε αν νοιώσετε την ανάγκη να το κάνετε. Πείτε το φωναχτά. Μάθετε να προφέρετε φωναχτά, μεγαλοφώνως αυτά τα ονόματα. Είναι θεϊκές επιβεβαιώσεις, επιβεβαιώσεις αυτού που αναγνωρίζετε ότι είστε. Κι αν λέτε τόσα πράγματα πια στο γήινο πεδίο, γιατί να μην πείτε και αυτά.

Μην αφήνετε την καρδιά σας να κλείσει τώρα. Δηλώστε την πρόθεσή σας ν’ ανοίξει η καρδιά. Οι μηνύες έρχονται φεύγουν, οι σκέψεις περνούν. Δεν υπάρχει λόγος να κλείνετε την καρδιά σας τώρα. Δουλεύουμε μ’ αυτήν. Μείνετε σε ηρεμία, σε γαλήνη και εκφωνήστε με κάθε κύτταρο, με κάθε ίχνος της ύπαρξής σας σε όλες τις διαστάσεις,

Eheyer Asher Eheyer.
Εγώ Είμαι Αυτό που Είμαι.

Θα έχει πολύ ενδιαφέρον να μπορέσετε να συνειδητοποιήσετε ακούγοντας, διαβάζοντας και πάλι, όσα λέγονται σήμερα. Να μπορέσετε να συνειδητοποιήσετε τις ενέργειες που κινήθηκαν και να κατανοήσετε τις συνδέσεις, τις αρχετυπικές συνδέσεις που γίνονται δουλεύοντας μ' αυτά τα τρία θεϊκά ονόματα. Τους Καβαλάρηδες του Φωτός, τη Σεκινά και τη γλώσσα του DNA.

Έτσι όπως στέκεστε στο κέντρο της πυραμίδας σας, εκφωνήστε το Θεϊκό όνομα... το Θεϊκό σας όνομα που σας είναι πιο οικείο αυτή τη στιγμή, από όσα έχετε χρησιμοποιήσει, απ' όσα έχετε μάθει μέχρι σήμερα. Εκφωνήστε αυτό το όνομα που σας είναι πιο οικείο. Που ηχεί καλύτερα στην καρδιά σας.

Είστε εσείς που υλοποιείτε αυτές τις δυνατότητες του Θεϊκού Νου. Κάθε όνομα είναι μία όψη, μία ιδιότητα, κι έρχεστε να εργαστείτε μ' αυτήν. Όσο περισσότερες όψεις περικλείσετε, τόσο πληρέστερη θα είναι η έκφρασή σας.

Shechinah Esh.

Αφήστε τη φλόγα της Επέκτασης, τη βιολετί φλόγα του Σαιν Ζερμαίν, να καλύψει όλο το δωμάτιο, όλο το χώρο, όλη την πυραμίδα.

Για άλλη μια φορά δείτε το πλέγμα να διευρύνεται με γεωμετρική πρόοδο και δηλώστε εκεί την πρόθεσή σας να συμμετέχετε σ' αυτό που ετοιμάζεται για σας. Η Μητέρα του Φωτός είναι έτοιμη να δώσει στους Καβαλάρηδες του Φωτός τον λόγο.

Παίρνετε τον λόγο. Δηλώστε την πρόθεσή σας να ενεργοποιηθεί το layer Kadumah Elohim. Να ενεργοποιηθεί η γλώσσα του DNA και χρησιμοποιήστε από δω και πέρα αυτή τη γλώσσα για να επικοινωνείτε μεταξύ σας και με κάθε τι άλλο.

Μόνο που είναι μια γλώσσα που δεν περνά απ' το νου αυτή. Απ' την καρδιά περνά. Απ' αυτό που είστε, περνά.

Ζητείστε να γνωρίσετε το θεϊκό σας όνομα. Δεν είναι καιρός; Τι νομίζετε; Δηλώστε την πρόθεσή σας να γνωρίσετε το θεϊκό σας όνομα, το πραγματικό σας όνομα. Δεν είναι ήχος γήινος, είναι μια δόνηση που δεν ακούγεται στ' αυτιά σας. Είναι ο τόνος σας, ο τόνος της Αδελφότητας του Φωτός, που κατέρχεται στα πεδία και εξατομικεύεται μέσα σε διαφορετικές εκδοχές. Είσαστε μία εκδοχή ο καθένας και η καθεμία της Λευκής Αδελφότητας. Μία εκδοχή. Έτσι θα βλέπετε τον εαυτό σας. Μην κρίνετε ποιος είναι πιο μεγάλος πιο μικρός πιο σπουδαίος πιο ταπεινός. Δείτε όμως ότι υπάρχουν απειράριθμες εκδοχές εκδήλωσης της Μιας ενέργειας του φωτός. Εσείς εκφράζετε μία απ' αυτές. Και τότε μπορείτε πολύ καλύτερα να νοιώσετε πώς κινείται η ενέργεια στη Λευκή Αδελφότητα. Και τότε

μπορείτε πολύ καλύτερα να αναγνωρίσετε ότι αποτελείτε μοτίβα του Ενός Σχεδίου.

Αφήστε το ιώδες πλέγμα, το πλέγμα της Shechinah Esh να τυλίξει τη γη. Έχετε δει τις συντεταγμένες, το πλέγμα των συντεταγμένων πάνω στη γη. Αφήστε το πλέγμα της βιολετί φλόγας της επέκτασης να τυλίξει τη γη. Είναι τριγωνικά τα δίκτυα. Είναι το ίδιο πλέγμα που γεμίζει το χώρο μέσα σας. Τώρα το βλέπετε να καλύπτει τη γη και το βλέπετε να βυθίζεται στη γη και να προεκτείνεται επίσης σε όλες τις διαστάσεις.

Μπορείτε τώρα να ανανεώσετε τις υποσχέσεις σας στη γη, μπορείτε να ανανεώσετε τα σενάρια σας, να τα δημιουργήσετε εξ αρχής. Μπορείτε να διαχωρίσετε μήπως ανάμεσα στο πλέγμα που βλέπετε μέσα σας και στο πλέγμα που βλέπετε να διαπερνά τη γη; Είναι το ίδιο. Είναι το ίδιο. Δεν υπάρχουν σαν μονάδες ξεχωριστές, είσαστε κόμβοι του ίδιου πλέγματος. Και μέσα στην κάθε μικρή μονάδα του πλέγματος, κάθε μικρό τρίγωνο και τετράγωνο μπορούν να δημιουργηθούν άπειροι κόσμοι. Μέσα από την επέκταση του δικτύου, μέσα από την διεύρυνση ανάμεσα στις γραμμές του πλέγματος, όταν διευρύνονται οι αποστάσεις ανάμεσα σε δύο γραμμές, μέσα σ’ ένα μοτίβο, δεν επηρεάζονται όλα τα υπόλοιπα. Υπάρχει δυνατότητα διεύρυνσης στο χώρο μέσα σε κάθε διαφορετικό μοτίβο. Είναι ένα ανοιχτό σύμπαν πραγματικά, και ο χώρος παύει να έχει τη σημασία που είχε για σας μέχρι τώρα. Πολλές διαστάσεις γίνονται μία και η μία πολλές. Εξαρτάται από το πόσο θέλετε εσείς ν’ ανοίξετε τον εαυτό σας σ’ αυτή τη διεύρυνση.

Έχουμε πει ότι η Shechinah Esh είναι η φλόγα της επέκτασης, είναι αυτή που θεραπεύει και ανοίγει για σας τις διαστάσεις. Στα επόμενα μαθήματα θα δουλέψουμε ακόμα περισσότερο μ’ αυτήν, γιατί αποτελεί έναν ουσιαστικό, ένα ξεχωριστό δομικό λίθο του DNA σας.

Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα.

Η Αδελφότητα του Φωτός, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Μορύα, ο Σανάτ Κουμάρα και πολλοί-πολλοί άλλοι που έχετε μαζί σας ο καθένας η καθεμία ξεχωριστά, σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.

Μπορείτε να πάρετε χρόνο για συζήτηση και ερωτήσεις.

Άννα:

Να το πάμε έτσι τώρα... Κω.; [Σημ.: αναφέρεται στη σειρά με την οποία θα μιλήσει ο καθένας]

Κω.:

Αισθάνθηκα πολύ όμορφα, πολύ φωτεινά και όταν είπανε αυτό το όνομα Shechinah Esh κάπου σαν αντίλαλος να δονήθηκε σε όλα μου τα κύτταρα σε όλο μου το σώμα.

Ε.:

Εγώ ξαναένιωσα πάλι αυτό το 'είμαι ελαφριά σαν πούπουλο', σαν να συνέχιζα από πριν, σαν να μην είχε σταματήσει. Όταν είπε καιρός να μάθουμε το δικό μας όνομα, εμένα το μόνο που άκουγα ήταν το Elohim. Δεν... κάτι άλλο. Αλλά μόνο αυτό μου ερχότανε και σε άλλες στιγμές όταν ήθελα να πω κάτι, ή να πω τα κλειδιά, εμένα μου έβγαινε μόνο το Elohim. Ένοιωσα με το πλέγμα ότι έβγαινε ένα κομμάτι από το μπροστινό μέρος απ' τη καρδιά και ένα από πίσω, έκανε τη μορφή σαν στρείδι και εφ' όσον εγώ ήμουν ήδη μέσα σ' αυτό, κάλυψε ολόκληρη τη γη και πριν πεις ακόμα το βλέμμα να πάει προς τα μέσα της γης και προς τα έξω, ήδη το έβλεπα να πιάνει μέχρι το κέντρο της γης και να προεκτείνεται και έξω στην ατμόσφαιρα. Αυτό.

Κ.:

Εγώ είδα την πυραμίδα και το φως, λευκό φως και το φως αυτό εκτινάχθηκε και έγινε πολύ λαμπρό, πάρα πολύ λαμπρό και μετά έγινε ένας σταυρός λευκός. Αυτό θυμάμαι και τη λέξη Σι.

Α.:

Την ίδια αίσθηση είχα κι εγώ όπως και πριν. Τόσο μεγάλη ευρύτητα, τόσο μεγάλη διεύρυνση δεν μπορώ να την πω με λόγια. Και μάλιστα σήμερα το πρωί που ξύπνησα την ίδια αίσθηση είχα πάλι. Σαν να έπλεα σε πελάγη. Δεν ξέρω ξύπνησα και είχα μια γαλήνη απέραντη μέσα μου και είδα μπροστά μου μια Μέρκαμπα κρυστάλλινη -μου την δείχνανε. Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό.

Στη διάρκεια όλου του διαλογισμού αναρωτιόμουν, μέρες τώρα, ποιο είναι το όνομά μου στα Ακασικά πεδία, στα εσωτερικά πεδία. Πριν από καιρό στον ύπνο μου, μου είχαν δείξει δύο φωνήεντα και ένα σύμφωνο. Δύο άλφα και προσπαθούσα να θυμηθώ το τρίτο. Και κάποια στιγμή με ξυπνάνε, και μου δείχνανε το βήτα. Βήτα... βήτα... βήτα. Το είχα σημειώσει μάλιστα στο ημερολόγιο. Και πριν μας πουν ποια δόνηση μας πάει καλύτερα είχα σκεφτεί αυτό και αυτό είναι το Rochev Baaravot, γιατί έχει μέσα το βήτα και τα δύο άλφα. Δεν ξέρω μου ήρθε αυθόρμητα, αυτό εξέφρασε εμένα. Δεν θυμάμαι άλλες αισθήσεις τώρα, μία ήμουν εδώ μία ήμουν κάπου αλλού.

Θ.:

Κι εγώ το ίδιο. Ερωτήσεις θα έρθουν μετά, έτσι; Διατήρησα αυτό το συναίσθημα που είχα πριν, που το κοντινότερο που μπορώ να βρω είναι το 'αυτονόητο', δεν ταιριάζει αλλά πιστεύω ότι δίνει το μήνυμα. Εκεί στο όνομα, είδα τον εαυτό μου να κοιτάει επάνω προφίλ, δεν άκουσα τίποτα, και μου λέει : «αυτό είναι το όνομά σου».

[γέλια]

Άννα:

Κάνουνε κάτι τέτοια. Θα σας πω την ιστορία με το δικό μου όνομα κάποια στιγμή, όταν τελειώσουμε.

Θ.:

Αυτά δεν έχω άλλα. Α! ναι ένα όμορφο πράγμα που συνέβη είναι επειδή αναρωτιόμουν «καλά τα παιδιά βλέπουν, ακούν διάφορα πράγματα κι εγώ δεν ακούω», η απάντηση ήρθε με το που είπες ανοίξτε την καρδιά σας, εμένα στην καρδιά μου ήρθε και κάθισε ένας λωτός ή μια μαργαρίτα ένα πράγμα τέτοιο.

Άννα:

Κάποιος είχε κλείσει την καρδιά εκείνη την ώρα. Ήταν πολύ έντονο. Δεν ξέρω αν σου έκλεισε επειδή εξέφρασες το παράπονο εκείνη την ώρα.

Θ.:

Ναι, αλλά μου ήρθε αμέσως μετά μια όμορφη αίσθηση, άνοιξε ένα λουλούδι εδώ μπροστά και λέω «εντάξει τώρα;».

Α.:

Τώρα ξέρουμε ποιος είχε κλείσει την καρδιά του εκείνη την ώρα.

Θ.:

Με πιάσατε ε;

Μ.:

Οι ερωτήσεις θα πάνε μετά, έτσι; Το μόνο που έχω να πω ήταν ότι ένοιωσα την ανάγκη να πάρω όλα τα άτομα ένα-ένα με τη σειρά και να τα αγκαλιάσω, να τα φιλήσω, να τους πω «γεια τι κάνεις» , τον καθένα με διαφορετικό τρόπο και το οποίο και έκανα.

Άννα:

Η Μχ.;

Μχ.:

Η Μχ; Δεν της είπανε κανένα όνομα. Κενό. Τίποτα. Ένοιωσα γενικώς αυτή την αίσθηση της διεύρυνσης και άπλωνα-άπλωνα και λέω «μα που θα φτάσω»; Και γενικώς όλο μπλε-μοβ πραγματάκια έβλεπα. Δεν έχω να σας πω πολλά.

Γ.:

Εγώ απ’ ότι κατάλαβα, το όνομα δεν έχει ήχους, μας το είπανε κιόλας. Είναι δόνηση, έτσι δεν είναι; Κι εγώ αυτό διερωτήθηκα, ότι αυτή η δόνηση είναι το όνομά μου; Αυτή είναι η μία ερώτηση. Κι εγώ έχω συνεχώς αυτή την αίσθηση της διεύρυνσης, έχω μια ένταση, αλλά όχι άσχημη ένταση, πολύ ωραία, μια ενέργεια που με σπρώχνει μέσα και νοιώθω ότι ανοίγω στο κεφάλι, σ’ όλο μου το σώμα, μια τρομερή μια πολύ μεγάλη διεύρυνση. Δεν έχω πολλά να πω, δεν ξέρω δεν θέλω να πω πολλά πράγματα για όλα αυτά. Τα είπανε έτσι κι αλλιώς τα παιδιά όλα. Απλά θέλω άλλη μία ερώτηση αλλά μου διέφυγε.

Β.:

Είδα όταν φτάσαμε σε κάποιο σημείο στην καρδιά, πέσανε αστραπές μεταξύ των δύο κομματιών της καρδιάς και ένα παλλόμενο φως από

τ' αριστερά προς τα δεξιά. Και μετά στην πυραμίδα που είμαστε μέσα στο κέντρο και ερχόντουσαν οι ενέργειες μεγάλωνε η πυραμίδα, φοβήθηκα μήπως σπάσει και γίνει κομμάτια, αλλά δεν γινότανε, παλλότανε σαν μια φούσκα κάπως έτσι και ανοιγόκλεινε.

Και κάτι άλλο γενικό τώρα. Νοιώθω ότι κάποιος –όταν έχω λίγο βαριά διάθεση- ότι κάποιος από δω είναι πολύ ανοικτός και έχει ρουφήξει όλη την ενέργεια και μ' έχει γειώσει και νοιώθω τελείως απελευθερωμένος. Δεν ξέρω αν το νοιώθει και κάποιος άλλος αυτό σήμερα, το νοιώθω μόνο σήμερα αυτό το πράγμα, ή κάποιος φύλακας άγγελος έχει πάρει όλο τον αρνητισμό που υπάρχει. Έχω αυτή την αίσθηση ότι έχω απελευθερωθεί από τα πάντα. Το αισθάνθηκα σήμερα εγώ.

M.:

Το πιο ενδιαφέρον της εμπειρίας μου ήτανε για μένα εκεί που είπαμε για τη γλώσσα αυτή, την εσωτερική αυτή γλώσσα της καρδιάς, όπου δεν έχει ήχους να επικοινωνείς με ήχους, κι εκεί μου δόθηκε μια ολόκληρη αίσθηση-εξήγηση. Γενικώς τα γεγονότα προηγούνται κάποιας κατάστασης για να μπορείς εκ των υστέρων να τα καταλάβεις καλύτερα.

Αυτή τη βδομάδα έγιναν δύο περιστατικά. Εγώ βρίσκομαι κατ' αρχήν σαν φάση ζωής, δηλαδή βιώνω το δεύτερο και τελευταίο κομμάτι μιας συναισθηματικής-καρδιακής είναι η ακριβής έννοια- δεν έχει να κάνει με το ερωτικό, είναι με την αγάπη σε όλο της το φάσμα. Το δεύτερο λοιπόν κομμάτι. Το πρώτο κομμάτι, το λέω τώρα έτσι «τύποις» επανάσταση, ήταν περίπου πριν δέκα χρόνια και η δεύτερη είναι τώρα.

Αυτή η επανάσταση που βιώνω έχει δύο κομμάτια, όπως τα βλέπω να εκδηλώνονται. Το ένα είναι να μπορέσω να εκδηλώσω ελεύθερα αυτό που αισθάνομαι και βιώνω εγώ, χωρίς βέβαια να περιορίζεται ο άλλος με κανένα τρόπο, αλλά πριν απ' αυτό, για να γίνει αυτό, έχω αντιληφθεί ότι θα έπρεπε να μάθω να προστατεύω, να θεραπεύω αλλά και ταυτόχρονα να προστατεύω την καρδιά μου. Και βίωσα λοιπόν μέσα στην εμπειρία αυτό το κομμάτι.

Και έχω δύο περιστατικά αυτή την εβδομάδα. Μία φίλη που μιλήσαμε και είδα στον εαυτό μου τη διαφοροποίηση αυτή, ότι όντως μπόρεσα να εκφραστώ και να της πω κάποια πράγματα. Και το δεύτερο κομμάτι ήταν όταν μια άλλη κοπέλα μαθήτριά μου, άσχετη -δεν έχουμε κανενός είδους σχέση, φιλική ή κάτι τέτοιο- επειδή περνάει γενικά πολύ άσχημα στη ζωή της και έχει πάρα πολύ ένταση και γενικώς τσακώνεται με όλο τον κόσμο –κατά καιρούς μας πετάει 'μη μιλάτε σήμερα τσακώθηκα με το αφεντικό, μη μου μιλάτε σήμερα τσακώθηκα με τον άντρα μου, τσακώθηκα με κάποιον' - μονίμως με κάποιον τσακώνεται... και πριν καλά-καλά ξεκινήσουμε το μάθημα μου έκανε μία απίστευτη επίθεση, τρελή εντελώς, και σαν να έφυγα αλλού και να έβλεπα αυτήν την κοπέλα να επιτίθεται στην καρδιά μου.

Στην πραγματικότητα δεν επιτίθονταν στη δική μου καρδιά αλλά στη δική της καρδιά. Αλλά βέβαια κι εγώ για πρώτη φορά βίωσα αυτό το να προστατεύομαι με το να μείνω στο κέντρο μου, όχι νοητικά όμως. Ο νους μου είχε μείνει στο στυλ «Ορίστε; Πας καλά παιδάκι μου;» Έτσι το έλεγα «Είσαι καλά παιδί μου, τι κάνεις;» Μεγάλη κοπέλα, είναι 35 χρονών. Και καθόμουν και έβλεπα και ενστικτωδώς παρακολουθούσα την καρδιά μου που είχε αυτή την προστασία.

Τώρα γιατί τα λέω αυτά; Γιατί βίωσα μέσα στην άσκηση, για να μπορεί κάποιος ν’ ανοίξει την καρδιά μου και επομένως να υπάρξει αυτή η εσωτερική επικοινωνία θα πρέπει να γίνουν αυτές οι προσωπικές για τον καθένα μετατροπές. Θεραπεία στο μεγαλύτερο βαθμό όλων των προηγούμενων τραυμάτων και... εντάξει θεραπείες κάτι, μπορεί αύριο να δεχτείς ένα μεγαλύτερο πλήγμα από τα προηγούμενα σαν διαχείριση ενέργειας. Γι αυτό και το βίωσα έτσι ενώ γίνεται αυτή η διαδικασία.

Και ζήτησα μέσα στην άσκηση να μου δίνεται συνέχεια αυτή η βοήθεια, η ικανότητα αυτή να μπαίνω στο κέντρο μου, να με θεραπεύουνε, οτιδήποτε χρειάζεται, έτσι ώστε να μπορεί να υπάρχει αυτή η εσωτερική επικοινωνία με τους ανθρώπους οι οποίοι είναι διαθέσιμοι, δηλαδή τις ψυχές αυτές που είναι διαθέσιμες και ανοιχτές.

Άννα:

Λοιπόν, ερωτήσεις. Για ξεκίνησε.

Α.:

Ρώτησα για την Ζαν ντ’ Αρκ και τα τρία γράμματα που είδα το βήτα, άλφα, άλφα (BAA) που είχα δει.

Θ.:

Έγραφα ένα κείμενο τις προάλλες –μάλλον, ετοιμαζόμουν να το γράψω- γιατί γράφω κάτι και χρησιμοποιώ πολλές φορές το επιχείρημα με άλλους και με τον εαυτό μου, της επιστροφής πίσω σ’ αυτό που έχει συμβεί με την καινούρια εμπειρία τώρα. Αυτό είναι μια δική μου τεχνική. Όταν λέω σε κάποιον άνθρωπο ότι «πρέπει να ξεπεράσεις κάτι», λέω πήγαινε πίσω με την εμπειρία που έχεις αποκτήσει τώρα, που ανέβηκες λίγο τη σκάλα της συνειδητότητας, πήγαινε πίσω τότε που ήσουν ας πούμε 22 χρόνων και μίλα στον εαυτό σου να δούμε πως θα συνεννοηθείς. Όταν λοιπόν το κάνω κι εγώ αυτό το πράγμα, όταν ταξιδεύω πίσω στο χρόνο με τη σκέψη μου, βλέπω τον εαυτό μου από ένα σημείο παρατήρησης εξωτερικό. Δηλαδή, με βλέπω παιδάκι να παίζω αλλά με βλέπω από εδώ.

Η ερώτηση λοιπόν είναι, αυτή η μνήμη που ανακαλώ, αν δεν την κατασκευάζω, αλλά εγώ έχω την εντύπωση ότι σαφώς την ανακαλώ, πώς έχει αποθηκευτεί, ποιος είναι ο μηχανισμός, - όχι λεπτομέρειες - αλλά ποιος είναι ο μηχανισμός και αν είναι γενικό αυτό. Ότι όταν

πηγαίνεις πίσω στο χρόνο να δεις τον εαυτό σου πως ήσουν τότε βλέπεις τον εαυτό σου απέξω. Την θέτω σωστά;

Απάντηση:

Είσαι μηχανικός, έτσι;

Ανεβαίνεις μια σκάλα. Όταν βρίσκεσαι σ' ένα σκαλοπάτι, βρίσκεσαι σ' αυτό το σκαλοπάτι. Όταν πας σ' ένα παραπάνω σκαλοπάτι το άλλο το κοιτάς από ψηλά. Δεν χρειάζεται φυσικά ιδιαίτερες ικανότητες στη μηχανική για να το καταλάβεις... αστειευόμαστε. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι βρίσκεσαι σε μία άλλη συνειδησιακή κατάσταση. Όταν βρίσκεστε μέσα σε μία κατάσταση αλληλεπιδράτε με όλα όσα συμβαίνουν στο συγκεκριμένο status και υποδύεστε τον συγκεκριμένο ρόλο. Όμως δεν μπορείτε να υποδύεστε πολλούς ρόλους ταυτόχρονα. Αυτό μπορεί να συμβαίνει στο φυσικό πεδίο, όχι όμως όσο αφορά τη συνειδητότητά σας.

Και τι εννοούμε: Ναι, υπάρχουν σε πολλές διαστάσεις ταυτόχρονα, όμως όλο αυτό είναι μία ενότητα. Η επίγνωσή σας κινείται πάνω στη δίνη -και είναι μία εικόνα αυτή που σας την έχουμε περιγράψει πολλές φορές, ότι η ψυχή σας σχηματίζει στην ενσάρκωση μία δίνη και η συνειδητότητά σας κινείται εκεί πάνω. Δεν αλλάζουν πολλά

πράγματα, αλλάζει ο τρόπος θέασης των πραγμάτων. Είναι πολύ φυσικό λοιπόν μέσα σ' αυτήν την κίνηση κάθε τι που δεν βρίσκεται στη συγκεκριμένη δόνηση που είσαι, να το αντιμετωπίζεις σαν κάτι εξωτερικό. Πιστεύουμε ότι έχουμε απαντήσει.

Μ.:

Να ρωτήσω κάτι πολύ σχετικό μ' αυτό; Όταν ήμουνα θυμάμαι 19 χρονών, για ένα διάστημα ένοιωθα πολύ έντονα την ανάγκη, επειδή πίστευα, αναγνώριζα όλα αυτά από παιδί και έλεγα: Αν μπορούσε να γίνει μία επικοινωνία με τον εαυτό μου στην ηλικία ας πούμε των 40 χρόνων γραμμικά, αλλά συμπαντικά – το ανέφερες και στην άσκηση μέσα – τι θα μου έλεγε η Μ. των 40 χρόνων, τι συμβουλές θα μου έδινε; Πώς να απαντήσω τώρα για τη ζωή που ζω και τις επιλογές και τις προκλήσεις που έχω να αντιμετωπίσω. Και με βασάνιζε αυτό πάρα πολύ έντονα, γιατί ήξερα τότε, το αισθανόμουν ότι γίνεται αυτό, μπορεί να συμβεί αλλά δεν ήξερα πώς να το κάνω.

Τώρα λοιπόν, σε σχέση με αυτό που μου το θύμισε ο Θ., μπορώ να δω πίσω έχοντας περάσει όλα αυτά, αρκετές φορές το έχω αισθανθεί και ήρθε η ευκαιρία να το ρωτήσω – ίσως χρειάζομαι και μία εξωτερική επιβεβαίωση – αν συγκεντρωθώ στον διαλογισμό και έρθω σε επικοινωνία μ' εκείνη τη Μ. των 19 χρόνων και της πω με όσο πιο ανώτερο επίπεδο μπορώ να προσεγγίσω, κάποιες συμβουλές, κάποιες ιδέες για το πώς καλύτερα να αντιμετωπίσει τα πράγματα, αυτό αισθανόμουν ότι ίσως έχει κάποια θεραπευτική χρησιμότητα, δηλαδή το παρελθόν σε αντανάκλαση με το παρόν, όσον αφορά τις τραυματικές εμπειρίες που έχουμε και θυμόμαστε ...

Γ.:

Μπορεί να αλλάξει και το παρόν;

Μ.:

Αυτό ρωτάω.

Απάντηση:

Ναι έτσι είναι, αναμφίβολα αλλάζει το παρόν, μόνο που αλλάζει το παρόν συνειδησιακά. Μπορείς να προσεγγίσεις την Μ. που ήσουν είκοσι χρόνια πριν και αυτό θα βοηθήσει πάρα πολύ ώστε να τροποποιηθεί πάρα πολύ η δόνησή σου στο τώρα. Ούτως ή άλλως γνωρίζετε ότι τα πάντα είναι πιθανότητες τις οποίες συνδέετε εσείς και οι συνδέσεις αυτές, οι καινούριες διασυνδέσεις που κάνετε είναι πολύ πραγματικές. Μόνο που είναι πολύ πραγματικές σε ένα άλλο επίπεδο πέρα από τον γραμμικό σας χρόνο, πέρα από την τρισδιάστατη εκδήλωση. Το να το κάνεις αυτό λοιπόν, σημαίνει ότι μ’ έναν κβαντικό τρόπο επιδράς στην συνειδητότητά σου πέρα από τον χρόνο και έτσι δημιουργείς μία νέα κατάσταση συνειδητότητας για σένα. Οι αλλαγές στο φυσικό πεδίο, η πορεία στο φυσικό πεδίο, δεν αλλάζει. Ωστόσο αλλάζεις εσύ στο τώρα. Δεν αλλάζει στο φυσικό πεδίο η διαδικασία, δεν αναιρείται ένα γεγονός που είχε συμβεί, γιατί πολύ απλά είναι ένα γεγονός που βρίσκεται στο παρελθόν. Σας λέμε ότι πρέπει να είστε στο τώρα και στο τώρα δουλεύουν τα πάντα. Στο τώρα λοιπόν ναι, μπορεί ν’ αλλάξει ριζικά η ζωή σου - όχι μόνο η συνειδητότητά σου αλλά και η ζωή σου. Ό,τι υπάρχει πριν ή μετά δεν υφίσταται. Υφίσταται σαν δυνατότητα αλλά δεν μπορεί να τροποποιηθεί, παραμένει μια δυνατότητα. Το τώρα σου όμως θα αλλάξει. Σαφώς, όλα όσα ανέφερες σχετίζονται και με την ερώτηση του Θ. μόνο που την έθεσε από ένα άλλο σημείο σκέψης.

Γ.:

Να ρωτήσω κάτι; Δηλαδή θ’ αλλάξει κι άλλο η Μ., θα προχωρήσει κι άλλο συνειδησιακά, θα εξελιχθεί περισσότερο; Τι θ’ αλλάξει δηλαδή, τι θα γίνει; Ας μας πούνε λίγο περισσότερα.

Απάντηση:

Θα τροποποιηθεί αυτό που φαίνεται στο τώρα. Ο φαινότυπος του τώρα. ‘Τώρα’ θα είναι κάτι διαφορετικό. ‘Τώρα’ θα νοιώθει μια πολύ μεγαλύτερη διεύρυνση.

Μ.:

Και η Μ. των 19 χρόνων θ’ ακούσει πράγματι αυτό που της λέει;

Άννα:

Όχι. Η Μ. των 19 ετών που εκδηλώθηκε στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή ήταν μία από τα χιλιάδες σενάρια που εκδηλώθηκε. Το να γίνει κάτι άλλο θα ήταν ένα διαφορετικό σενάριο. Είναι όλα δυνατότητες. Η ψυχή επιλέγει τι θα υλοποιήσει. Η ψυχή επέλεξε να υλοποιήσει αυτή τη Μ. και δεν έχει λόγο να αλλάξει την πορεία γιατί η ίδια υλοποιεί, και υλοποιεί για κάποιο σκοπό, ένα σχέδιο. Η ίδια η ψυχή αποφασίζει το σχέδιο που θα αναπτύξει και δεν είναι ένα σχέδιο όπως το βλέπετε εσείς με τον γήινο τρόπο αντίληψης, αλλά... δεν

είναι εύκολο να σας το περιγράψουμε κιόλας, σε κάθε περίπτωση η ψυχή δεν έχει λόγο να αλλάξει κάτι.

Γ.:

Άρα γιατί να το κάνει η Μ. αυτό;

Β.:

Δηλαδή από την πράξη αυτή που έχουμε ζήσει παλιά και έχουμε δει τα λάθη μας βασανιζόμαστε μια ζωή. Δεν μπορούμε με κάποιο τρόπο να το αλλάξουμε αυτό ώστε να μην βασανιζόμαστε μια ζωή;

Μ.:

Αφού σου λέει ότι η ψυχή το επέλεξε αυτό.

Β.:

Να βασανιστείς;

Μ.:

Ναι. Τότε έκανε το σενάριο της.

Απάντηση:

Τα γεγονότα δεν αλλάζουν, αλλάζει η συνειδητότητα, αλλάζει η επίγνωση. Άλλωστε αυτό είναι που έρχεται να κάνει η ψυχή, να δουλέψει με την επίγνωση.

Β.:

Να μάθουμε από τα λάθη μας δηλαδή.

Άννα:

Κάπως έτσι.

Γ.:

Οπότε να κάνω ξανά την ερώτηση. Γιατί να το κάνει αυτό η Μ. ο Χ. ή εγώ; Είναι το σενάριο της ψυχής. Πολύ ωραία. Αυτό ήρθε να κάνει, σωστό όλο αυτό, είναι σωστό εδώ που είμαστε σήμερα. Το να πω στην Γ. ή την Μ. την πιτσιρίκα κοίταξε, αυτό κι αυτό κι αυτό.

Απάντηση:

Γιατί στο τώρα μαθαίνεις ένα νέο τρόπο να διαχειρίζεσαι τις ενέργειές σου, και αν θα το κάνεις ή όχι εναπόκειται στην πρωτοβουλία που αναπτύσσεις με την δυνατότητα που έχεις για συν-δημιουργία με το Πνεύμα. Το αν θα το κάνεις ή όχι σχετίζεται με το τώρα σου, με τον τωρινό σκοπό, μ' αυτό που ήρθες να δουλέψεις τώρα και με την διεύρυνσή σου σαν συνειδητότητα. Το αν θα το κάνεις ή όχι σχετίζεται λοιπόν μ' αυτό που έρχεσαι να αναπτύξεις τώρα.

Μ.:

Να πω κάτι; Αυτό που με απασχολούσε τότε και τώρα δεν ήταν οι αλλαγές των γεγονότων.

Γ.:

Δεν μιλάμε για γεγονότα. Κανείς δεν μίλησε για γεγονότα.

Μ.:

Και τώρα αυτό που μ’ ενδιαφέρει είναι το εξής. Αυτό που παίζει το έχω καταλάβει, τουλάχιστον για τη δική μου τη ζωή. Αυτό που είναι σημαντικό είναι πώς είσαι μέσα σου. Ακριβώς αυτό το πώς νοιώθεις. Πώς είσαι ας πούμε σε κάποια κομμάτια του τώρα. Νοιώθεις πάρα πολύ δυνατός, πάρα πολύ εναρμονισμένος, γιατί αυτά τα δούλεψες καλά, πήγες καλά και κάποια άλλα κομμάτια τα οποία ξέρεις ότι ξανά και προσπαθείς και προσπαθείς και προσπαθείς. Σ’ αυτό το κομμάτι αναφέρομαι εγώ. Ότι, αν ας πούμε εγώ πάω πίσω σ’ αυτήν την καταγραφή που υπάρχει μέσα και την αλλάξω, δεν ενδιαφέρομαι καθόλου. Δηλαδή, κι αν αλλάζανε τα γεγονότα δεν με ενδιαφέρει. Σου λέω για μένα, το πώς αισθάνομαι εγώ. Και με ενδιαφέρει να έρθει εδώ αυτή η κατάσταση η θεραπευμένη. Ναι θα είμαι πάλι εγώ σ’ αυτή τη ζωή στο ίδιο σπίτι σε όλα αυτά, αλλά θέλω να είμαι ένας άλλος άνθρωπος. Κατάλαβες; Αυτή τη διεύρυνση. Αυτό αισθάνομαι εγώ.

Γ.:

Κι εγώ την έχω θέσει πριν μια ερώτηση. Πώς θα αντιληφθώ, όταν θα μου δοθεί η δόνηση του ονόματός μου; Αν μπορούν να με βοηθήσουν, να μου πουν πως θα την καταλάβω από τις υπόλοιπες δονήσεις που δέχομαι.

Απάντηση:

Είναι ερώτηση και της Μ. επίσης. Θα το καταλάβετε γιατί θα σας το πει η καρδιά σας. Αν ψάχνετε να βρείτε εχέγγυα για το ότι καταλάβατε καλά, δεν υπάρχουν αλλά απλά δεν μπορείτε να το αποφύγετε να το καταλάβετε. Δεν θα το αποφύγετε αυτό. Είναι κάτι που έρχεται τόσο ισχυρά, που θα το συνειδητοποιήσετε οπωσδήποτε. Και θα έρθει τη στιγμή που είναι η πιο κατάλληλη και αυτή η στιγμή δεν έχει να κάνει με την δική σας γήινη ετοιμότητα. Αν δεν έχει έρθει το όνομά σας, δεν είναι γιατί ο γήινος εαυτός σας δεν έχει κάνει αρκετά, αλλά αυτό όλο έχει να κάνει με την ίδια την πορεία της ψυχής και το σχέδιο του Θεϊκού εαυτού. Είναι ένα σημείο κλειδί για το πάντρεμα του γήινου εαυτού με την ψυχή, και γι αυτό το λόγο γίνεται μια πολυδιαστασιακή προετοιμασία, ας το θέσουμε έτσι. Χρειάζεται λοιπόν να έρθει το πλήρωμα του χρόνου. Ενός χρόνου που δεν έχετε ακριβώς επίγνωση εσείς σαν προσωπικότητες στη γη... μπορείτε όμως να χτυπήσετε την πόρτα. Η δική σας κρούση πάντοτε δέχεται μια απάντηση και θα είναι η απάντηση που είναι η πιο κατάλληλη. Δεν υπάρχει περίπτωση να κρούσετε τη θύρα και να μην απαντηθεί αυτή η κρούση.

Γ.:

Τώρα που βάλαμε την πρόθεση να το μάθουμε δεν κρούσαμε τη θύρα; Να το ξανακάνουμε;

Απάντηση:

Ο τρόπος για να ενεργοποιήσετε αυτή τη διαδικασία Μ. είναι η αγάπη. Αγαπήστε τον Πατέρα όσο περισσότερο είναι δυνατόν, με όσο μεγαλύτερη αγάπη χωράει η καρδιά σας. Αγαπήστε τον Δημιουργό,

ερωτευθείτε τον Δημιουργό, και θα δείτε ότι η απάντηση θα είναι άμεση.

M.:

Αυτό με την Ζαν ντ' Αρκ δεν θ' απαντηθεί;

Απάντηση:

Όχι.

M.:

Γιατί;

A.:

Άστο τελευταίο. Μπορεί και να μην απαντηθεί, να μην θέλουν να απαντήσουν.

M.:

Ωραία. Είναι δύο αυτά που θέλω να ρωτήσω. Το ένα είναι ότι κρούω μία πόρτα εδώ και δέκα χρόνια περίπου -δεν μου έχει ξανασυμβεί ποτέ στη ζωή μου αυτό- και δεν παίρνω την παραμικρή, μα παραμικρή απάντηση. Τίποτα, ούτε ένα πούπουλο απάντησης, ούτε ένα ίχνος. Το ερώτημα δεν θα ήθελα να το μοιραστώ κοινωνικά. Φαντάζομαι ότι θα το καταλάβουν τέλος πάντων.

Άννα:

Αυτοί ναι. Η απάντηση πως θέλεις να δοθεί;

M.:

Βιώνω ένα δίλημμα στη ζωή μου το οποίο δεν θα ήθελα να το μοιραστώ.

Γ.:

Όχι δε σου λέει να το μοιραστείς. Ποια είναι η ερώτησή σου γύρω απ' αυτό.

M.:

Ότι μου φαίνεται πάρα πολύ παράξενο να μου συμβαίνει αυτό. Είναι μια εμπειρία που δεν μου έχει ξανατύχει να ζητάω με όλη μου την πρόθεση, να κρούω πόρτες, με όλους τους πιθανούς τρόπους, με ευγένεια, δηλαδή δεν είναι ότι το έκανα με μανία, και με πραγματική βαθιά θέληση και να μην έχω την παραμικρή αίσθηση υπο-απάντησης έστω μακριά κάπου στο υποσυνείδητό μου. Τίποτα, ένα κενό, ένας τοίχος.

Να πω και την δεύτερη τώρα; Πριν δύο μέρες ήρθε στον ύπνο μου κάποιος ο οποίος μου έκανε μία θεραπεία εδώ. Μου έβαλε ζεστασιά και έλεγε κάποια προσευχή που δεν ήταν ούτε το Πάτερ Ημών, ούτε το Πιστεύω, αλλά ήταν τα λόγια σαν κάποιος εξορκισμός. Εγώ λοιπόν γέλαγα από μέσα μου και έλεγα «Αυτός θα ήρθε από χωριό και έχει μπερδέψει το Ρέικι με τον εξορκισμό. Αλλά, λέω, μην τον κακοκαρδίσω, ας κάνει... εντάξει, γιατί όχι.» και καθόμουν. Και με το που τελείωσε έχω μια τρομερή σουβλιά εδώ, σαν να μπηγόνται σπαθιά κι εγώ αρχίζω να ουρλιάζω πάρα πολύ έντονα, σχεδόν να

βρυχώμαι, καθόλου σαν άνθρωπος, σαν να ήμουν κάποιο ζώο. Και ακούγεται μια φωνή και λέει «Εντάξει, μια χαρά, μια χαρά το κατσίκι. Έχει συνδεθεί με την απαρχή της ζωής». Κάτι σε σχέση με την αρχή της ζωής. Κι αυτοί «Εντάξει, εντάξει, ωραία, ωραία».

Μετά απ’ αυτή την πάρα πολύ δυνατή εμπειρία ξύπνησα το πρωί και δεν μπορούσα ούτε να περπατήσω μέχρι το μεσημέρι περίπου, ούτε να διαβάσω απ’ τη ζαλάδα που είχα. Ζαλιζόμουν πάρα-πάρα πολύ, ακραία... δηλαδή δεν ξέρω και πως πήγα και στη δουλειά μου. Και κάποια στιγμή θυμάμαι που λέγανε ετοιμαστείτε για κάποιες καταστάσεις που θέλουν γερό νευρικό σύστημα.

Άννα:

Βλέπω το θυμηθήκατε όλοι.

Μ.:

Και λέω στο εαυτό μου είμαι Ο.Κ. έχω πολύ γερό νευρικό σύστημα και είχα την πολυτέλεια εκείνη την ημέρα στη δουλειά μου να διαβάσω το βιβλίο του Ενώχ και καθώς διάβαζα τις γραμμές σιγά-σιγά άρχισα να ξεζαλίζομαι. Αλλά θα ήθελα να ρωτήσω.

Άννα:

Αυτό είναι το απίστευτο.

Μ.:

Γιατί δεν μπορούσα ούτε να διαβάσω, δεν μπορούσα ούτε να μιλήσω. Μιλούσα και ζαλιζόμουν από την ομιλία, δηλαδή από την προσπάθεια που έκανα ώστε να μιλήσω. Και θα ήθελα να ρωτήσω.

Άννα:

Υπάρχει κάτι που θα ήθελες να πεις Ε.;

Ε.:

Να ρωτήσω κάτι, αλλά δεν ξέρω αν...

Άννα:

Τι είναι αυτό;

Ε.:

Γιατί έχω δει κάτι περίεργο και δεν ξέρω πώς να το περιγράψω...

Άννα:

Γιατί μου λέει το όνομά σου. Και λέω, «εντάξει, αφού ξεκίνησα να ρωτάω για την Μ...»

Α.:

[Σημ.: προς την Μ.] Περίμενε τη σειρά σου τώρα... [γέλια]

Ε.:

Εγώ απλά έχω πάρα πολλά όνειρα και ξαφνικά, δεν είναι ότι σταματήσανε, δεν τα πολυθυμάμαι, αλλά είδα κάτι σήμερα μεταξύ

ύπνου και ξύπνιου και σκέφτομαι από πολλή ώρα να το πω, αλλά λέω πως θα το περιγράψω.

Άννα:

Για πες το.

Ε.:

Σαν να είδα ένα ανθρώπινο σώμα, αλλά όχι με τη μορφή τη δική μας αλλά με τη μορφή....

Άννα:

Την αιθερική.

Ε.:

Ναι, φωτεινό. Σαν αυτό το σώμα, δεν ξέρω άντρας, γυναίκα, παιδί. Εγώ έβλεπα την πίσω του πλευρά, σαν να φορούσε ένα μπλουζάκι και το παντελόνι, αλλά σ' αυτό εδώ το κομμάτι φαινόταν το σώμα του το αιθερικό. Κάθεται και κατεβάζει το παντελόνι για να κατουρήσει. Δεν υπήρχαν χρώματα στα ρούχα του, το σώμα του ήταν άυλο, διάφανο αλλά τα χρώματα του μοβ-ασημί.

Μ.:

Τι, φορούσε παντελόνι;

Ε.:

Σαν να φορούσε ρούχο, δεν υπήρχε χρώμα, δεν υπήρχε ύφασμα, αλλά σαν να φορούσε κάτι. Σαν να μην ήτανε γυμνή αυτή η περιοχή. Εγώ έβλεπα την πίσω πλευρά και κάθεται όπως κάθονται τα μωρά στο γιο-γιο για να κατουρήσουν, σαν να υπήρχε ένα γιο-γιο για να κατουρήσει, και κατεβάζει το παντελόνι και με... *[γέλια]* Και τρέχει νερό όπως ανοίγεις τη βρύση, μιλάμε για νερό ποτάμι από ψηλά όμως. Και λέω τι κάνει κατουράει; Αν είναι δυνατόν! Και βλέπω να βγαίνει μια φλόγα, ένα φως. Το κατούρημα ήταν διαφανές νερό, με πολλή ορμή έπεφτε και σταματάει απότομα και βγαίνει ένα φως και αισθάνομαι εκείνη τη στιγμή ότι από κεφάλι αυτού του πλάσματος έχει περάσει σε όλη τη σπονδυλική στήλη και βγαίνει από το τέλος της σπονδυλικής στήλης ένα φως με τέτοια πίεση, με τέτοια ορμή, κι εγώ τα έκανα επάνω μου! Αυτό... και λέω, τι είναι αυτό που είδα;

Άννα:

Τώρα να πω αυτό που έρχεται. Κάτσε... *[Σημ.: ρωτάει εσωτερικά]*
Ναι, να το πω αυτό που μου έρχεται.

Είναι γνωστό ότι από κάθε πεδίο, οι εκπορεύσεις κάθε πεδίου δημιουργούν το κατώτερο. Εμείς θεωρούμε τις απεκρίσεις του σώματος ανθυγιεινές, όμως αυτές οι ίδιες δίνουν τροφή σε κατώτερα πεδία. Αυτό λοιπόν στην κλίμακα την κυκλική, ισχύει σ' όλη την κλίμακα... Ας το πω, οι απεκρίσεις του ενός πεδίου είναι τροφή για το άλλο. Είναι καθαρά συμβολικό. Προσπαθούσαν να σου δείξουν πως, ουσιαστικά, από το πρώτο κέντρο των ανώτερων όντων τρέφεται το γήινο πεδίο, τρεφόμαστε εμείς, όπως και από το δικό μας

κατώτερο πεδίο τρέφονται τα κατώτερα πεδία. Έχει να κάνει με ενέργεια, δεν έχει να κάνει με κρίση όπως την έχουμε εμείς (όπως με περιπτώματα κλπ), έχει να κάνει με ενέργεια, με τη ροή της ενέργειας. Τα κέντρα μας σε σχέση με τα αγγελικά... υπάρχει μία κλιμάκωση .. το πρώτο κέντρο των...

Θα σου πω το εξής: Σήμερα ο Ηλίας -είχα ένα θέμα με την γείωση τις προηγούμενες μέρες- μου έδειξε τα πόδια του. Και λέω, τι μου δείχνει. Ήταν τα πόδια του και πατούσαν στη καρδιά μου. Ξέρεις, υπήρχε μία σταδιακή κάθοδος και μετά τα γείωσα. Έχει να κάνει με τα κέντρα αυτό. Προσπαθώ να σου δώσω όλη την εικόνα, νομίζω ότι κατάλαβες.

Ε.:

Κατάλαβα τώρα, γιατί με το που το είδα και είδα το φως να έρχεται επάνω μου... Κατ’ αρχήν, εγώ ετοιμάστηκα για να έρθω και στάθηκα δυο λεπτά στον καναπέ και αποκοιμήθηκα, μιλάμε για 2-3 λεπτά και με το που κλείνω τα μάτια μου, μου έρχεται αυτό. Και με το που είδα το φως πετάχτηκα και λέω τι κάνω; Είναι η κούραση. Και λέω, πως θα πω τώρα τι είδα;

Άννα:

Για να δούμε θα μας απαντήσουν για την Μ. τώρα;

Πάμε για την Ζαν ντ’ Αρκ. [γέλια]

Λοιπόν, η μία ήταν για την ερώτηση αυτή την καημένη και η άλλη ήταν το όνειρο. [γέλια].

«Πες της, λένε, ότι ο εξορκισμός έγινε γιατί χρειαζόταν η ίδια ν’ ακούσει λόγια αγάπης», ν’ ακούσεις λόγια τρυφερά. «Αυτά που άκουσες ήταν λόγια αγάπης. Αν το δικό σου υποσυνείδητο μετάφρασε αυτά τα λόγια αγάπης σε εξορκισμό είναι ένα άλλο θέμα. Διοχετεύτηκε ενέργεια μέσω της δόνησης αυτού του εσωτερικού ήχου που σε συνέδεσε με ορισμένες κεντρικές περιοχές του Γαλαξία. Όλοι σας είστε συνδεδεμένοι με τα πάντα. Γίνεται μια ανακατεργασία των συνδέσεών σας. Η έννοια που έδωσες εσύ, του εξορκισμού, είναι γιατί ήταν μια γλώσσα ακατάληπτη. Όμως είναι η γλώσσα που μιλάς κάθε λεπτό με τους αγγέλους σου αυτή. Είναι άλλη η γλώσσα που μιλάμε μεταξύ μας.

Έχει να κάνει, ρωτάει η Άννα, με τη γλώσσα του DNA; Ελάχιστα, γιατί το DNA είναι η εκδηλωμένη μορφή, σχετίζεται με το φυσικό πεδίο επίσης. Η γλώσσα που μιλάμε εμείς δεν έχει ακουστεί ποτέ στη γη, είναι μία παρθένα γλώσσα κι αυτή είναι που άκουσες. Όσο για την εμπειρία αυτή καθαυτή, το μονοπάτι είναι δύσκολο που τραβάς αλλά έχει και πολλές ανταμοιβές. Για λίγο έχασες τη γείωσή σου, αυτός είναι ο λόγος που ένοιωσες αυτή τη διαταραχή. Έχασες τη γείωσή σου γιατί πήρε λίγο χρόνο μέχρι να εξισορροπηθούν οι ενέργειες μετά από τις επανασυνδέσεις που γίνανε. Δεν υπάρχει κάτι ν’ ανησυχήσεις πάνω σ’ αυτό. Την ερώτηση που έθεσες, θα σου την απαντήσουμε σε τρεις μήνες.»

Μ.:

Ωχ! Είναι πολύ κρίσιμη, πρέπει να πάρω απόφαση.

Απάντηση:

Να κάνεις αυτό που αγαπάει η καρδιά σου. Αν εσύ δεν μπορείς να αναγνωρίσεις αυτό που αγαπάει η καρδιά σου μην περιμένεις ν' αποφασίσουμε εμείς για σένα. Το κατσικάκι είναι kid, αυτό που λένε οι Άγγλοι 'the kid'. Το παιδάκι, το κατσικάκι είναι το ίδιο πράγμα.

Μ.:

Συγγνώμη, αν η καρδιά δεν μπορεί με τίποτα να καταλάβει, τι κάνουμε σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αν εγώ με τίποτα δεν μπορώ να το καταλάβω;

Απάντηση:

Τότε σημαίνει ότι αδίκως κάνεις όλο αυτό τον κόπο εδώ και τόσο καιρό και συμμετέχεις σε τέτοιου είδους συναντήσεις. Μπορείς να καταλάβεις, ξέρεις, και ξέρεις πολύ καλά. Το θέμα δεν είναι αν μπορεί η καρδιά να καταλάβει, αλλά το πόσο εμπιστεύεσαι εσύ αν μπορεί να καταλάβει η καρδιά. Εκεί είναι το κλειδί, να εμπιστευτείς εσύ την καρδιά σου.

Μ.:

Το μήνυμα ελήφθη.

Άννα:

Η Α. να μείνει στο τέλος. Λέω 'Ζαν ντ' Αρκ...Ζαν ντ' Αρκ...', λέει «η Α. να μείνει στο τέλος». Δεν θέλει να...

Α.:

Για τα τρία γράμματα που είχα δει; Το ΒΑΑ;

Άννα:

Δεν μου λέει τίποτα. Κάτσε στο τέλος.

Θ.:

Την προηγούμενη φορά που μιλάγαμε για το 2012 και ρώτησα κάτι για την ύλη. Αυτή η ικανότητα να μιλάμε με τη γλώσσα της αγάπης είναι μέσα σ' αυτές τις ιδιότητες που εντάσσονται στην ίδια ερώτηση; Δηλαδή μέχρι το 2012 είναι. Ποιο είναι τώρα το ανασταλτικό της αγάπης, ποιο είναι το ανασταλτικό στοιχείο που σε σταματάει από το να αποκτήσεις την ικανότητα να μιλάς τη γλώσσα της αγάπης.

Απάντηση:

Ο σχεδιασμός σου.

Θ.:

Ποιος σχεδιασμός.

Απάντηση:

Ο σχεδιασμός ζωής, το σενάριό σου.

Θ.:

Αυτό με το οποίο ήρθα ή αυτό το οποίο δημιουργώ;

Απάντηση:

Το σενάριό σου. Αυτό περιλαμβάνει τα πάντα, αυτό με το οποίο κατέβηκες και αυτό το οποίο δημιουργείς.

Θ.:

Είναι δηλαδή στη διακριτική μας ευχέρεια αν θα επιλέξουμε αυτή τη δυνατότητα; Η ερώτηση είναι τι είναι αυτό που αναστέλλει.

Άννα:

Θα απαντήσεις εσύ. Συνδέσου και πες την απάντηση. *[γέλια]*

Α:

Για να μάθεις. *[γέλια]*

Γ.:

Μπράβο, μπράβο είναι πολύ intelligent.

Θ.:

Αυτό που μου έρχεται είναι ότι, για να μιλήσεις τη γλώσσα της αγάπης, πρέπει να περπατήσεις το δρόμο της αγάπης. Και μια λεξούλα ‘συνειδητά’.

Άννα:

Πάρε το χρόνο σου.

Θ.:

Στο κοινωνικό γίγνεσθαι απαιτεί την απόλυτη προσπάθεια. Φτάνει για σήμερα. *[γέλια]*. Αυτό είπε. *[γέλια]*. Είχες δίκιο προηγουμένως. Όχι δεν το ρωτάω.

Άννα:

Έτσι..! Έχουν εκπαιδευτεί όλοι τώρα, δεν τολμάνε να ρωτήσουν τίποτα! Έτσι εκπαιδεύονται όλοι.... *[γέλια]*

Θ.:

Ήθελα να ρωτήσω αν όντως αυτά μου είπανε.

Γ.:

Αμφιβάλλεις; Αμφιβάλλεις;
Αμφιβάλλει, Αμφιβάλλει.

Άννα:

Εντάξει, δεν μου λέει κάτι.

.....

Να αρκείσαι σ’ αυτά που κάνεις εσύ ο ίδιος και να μην σε απασχολεί το πώς μπορούν οι άλλοι να κάνουν αυτό το πράγμα. Η ερώτηση δεν είχε να κάνει με σένα τον ίδιο, είχε να κάνει με τον δρόμο των άλλων. Μη σε απασχολεί ο δρόμος των άλλων. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν θέλαμε να μπούμε σ’ αυτό, για να σου δώσουμε να καταλάβεις ότι εσύ βαδίζεις το δικό σου δρόμο, είσαι εκεί που

χρειάζεται να είσαι, και χρειάζεται να επιτρέψεις και στους άλλους να διεκπεραιώσουν το δικό τους σενάριο. Δεν είναι κάτι που κάνουν λάθος και αναστέλλονται και εμποδίζονται στο να μιλήσουν τη γλώσσα της αγάπης. Την γνωρίζουν την γλώσσα της αγάπης, όπως κι εσύ, όπως και όλοι. Έρχονται όμως να παίξουν ένα διαφορετικό ρόλο και να κρατήσουν διαφορετικές ενέργειες.

.....

Μάθημα 4° - 31.1.09

ΡΟΧΕΒ ΜΠΑ΄ ΑΡΑΒΟΤ – ΒΑΓΙΚΡΑ – ΕΛ ΣΑΝΤΑΪ – ΚΕΤΕΡ ΕΤΖ ΧΑΓΙΜ

Πάρτε μερικές Αφήστε τα πάντα να πέσουν από πάνω σας σαν τα ξερά φύλλα που τα παρασέρνει ο άνεμος. Βρισκόμαστε για άλλη μια φορά μαζί ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Σανάτ Κουμάρ. Είμαστε μαζί σας και σας ευχαριστούμε που ήρθατε και σήμερα εδώ.

Αντιλαμβανόμαστε ότι έρχεστε με προσδοκίες, αντιλαμβανόμαστε ότι έρχεστε για να γεμίσετε κάποια κενά που νοιώθετε στην ψυχή σας καθ’ όλη τη διάρκεια της εβδομαδιαίας καθημερινότητάς σας. Θα ήταν περιττό να πούμε βέβαια, ότι ο σκοπός της δουλειάς αυτής δεν είναι να γεμίσει απλά κάποια κενά της καθημερινότητάς σας, αλλά είναι να σας κάνει ελεύθερους, αρκετά ώστε να δείτε το μεγαλύτερο κενό που υπάρχει τριγύρω σας. Άρα, δουλειά μας δεν είναι να αναπληρώσουμε ένα κενό αλλά να το δημιουργήσουμε και να το εντείνουμε. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να μείνει στο κενό. Δεν υπάρχει κάτι περισσότερο που θα μπορούσαμε να πούμε σήμερα.

Ενδέχεται να χρησιμοποιήσουμε πολλά εργαλεία για να σας φέρουμε κοντά στην ενέργειά μας. Δεχόμαστε πολλές πιέσεις από το υπερπέραν που μας εξωθούν σε δράση. Αυτό συμβαίνει όταν οι Δάσκαλοι προσεγγίζουν το γήινο πεδίο και μιλούν και μεταφέρουν δονήσεις, μεταφέρουν ενέργειες που τις μεταφράζετε σε μηνύματα. Όταν το κάνουμε αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μία ώθηση εκ των άνω. Σημαίνει ότι έχει έρθει ο κατάλληλος καιρός για να ενεργοποιηθείτε ακόμα βαθύτερα. Σε μία τέτοια φάση βρίσκεται η ανθρωπότητα αυτή την περίοδο επίσης. Γι αυτό και είμαστε μαζί σας, γι αυτό και μιλάμε τόσο εκτενώς, μεταφέρουμε μηνύματα που σε άλλες εποχές θα ήταν απίστευτα. Το κάνουμε όμως με σκοπό να κινήσουμε τα ύδατα, τα λιμνάζοντα ύδατα της ανθρωπίνης συνειδητότητας.

Μιλούν ο Κουτχούμι και ο Σαιν Ζερμαίν μαζί. Η ενέργειά τους έρχεται ταυτόχρονα και γεμίζει το χώρο. Υποθέτουμε ότι, δουλεύοντας με τα κλειδιά του Ενώχ θέλετε να μάθετε περισσότερα γι’ αυτά που έρχεστε να πραγματώσετε στη γη. Δεν νομίζουμε ότι είστε οι μόνοι που εργάζεστε γι αυτό. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά, ότι πάρα πολλοί εργάζονται ταυτόχρονα με σας και σε πολλά πεδία. Δεν υπάρχει κρίση πάνω σ’ αυτό. Η κάθε ομάδα κάνει τη δική της εργασία και την κάνει συνειδητά, το κατά δύναμιν και με τον τρόπο που είναι πιο κατάλληλος για τη δική της πραγματικότητα. Θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι όλα όσα χρειάζονται να γίνουν έχουν γίνει. Καταλαβαίνετε ότι, αυτά που χρειάζονται, αυτά που απαιτούνται κάθε στιγμή,

αναδεικνύονται συν τω χρόνω. Μπορεί να κάνει κάποιος μια πρόβλεψη και να πει: στα επόμενα δέκα χρόνια θα χρειαστεί να κινηθούν αυτές και αυτές οι ενέργειες, να δραστηριοποιηθούν αυτές και εκείνες οι ακτίνες... θα μπορούσε να περιορίσει αρκετά την πρόβλεψη στον ένα χρόνο και να δώσει τα κλειδιά με τα οποία θα πρέπει να γίνει η εργασία μέσα στο έτος. Ωστόσο, τίποτα δεν προοιωνίζει μια σταθερή πορεία, μια πορεία σ' ένα σταθερό ρυθμό, γιατί όπως ξέρετε ήδη, τα πάντα εξαρτώνται από τη δική σας ενέργεια, τη δική σας βούληση και τη δική σας δράση. Συνεργαζόμαστε με την ανθρωπότητα, συνεργαζόμαστε με τους εργάτες του φωτός και μη... έτσι είναι, για να διεκπεραιώσουμε το σχέδιο.

Και τώρα ζητούμε απ' όλους σας να φέρετε στο κέντρο του κύκλου σας τον Μορϋα. Οραματιστείτε την ενέργεια του Δασκάλου αυτού να στέκεται στο κέντρο του κύκλου σας. Ο Μορϋα συμβολίζει το Φως της Ζωής, το μονοπάτι που ακολουθεί η καρδιά προς το μεγαλείο του φωτός. Είναι ο Αυτοκράτορας και ο Μανού της ανθρωπότητας εκεί και, όπως ήδη θα θυμόσαστε οι περισσότεροι, έχουμε ήδη δουλέψει μαζί τους, έχει ήδη γίνει η διασύνδεση ανάμεσα στον Μορϋα και τον Βαϊβασβάτα Μανού και οι ενέργειες που ακολουθούν αυτή την περίοδο έρχονται απλά για να ενδυναμώσουν αυτή τη σύνδεση και να οριστικοποιήσουν πλέον τη μορφή που παίρνει το DNA της ανθρωπότητας για την ερχόμενη χιλιετία. Αντιλαμβάνεστε ότι έχουν πάρα πολλά να γίνουν πάνω σ' αυτό. Αυτό που δεν μπορείτε να συνειδητοποιήσετε ακόμα είναι ότι μέσα από τη δική σας δουλειά επιτυγχάνουμε αυτά τα αποτελέσματα. Τη δουλειά τη δική σας και πολλών άλλων ομάδων που δουλεύουν σε διάφορα σημεία του κόσμου. Δεν επιθυμούμε να εξάρουμε τις ικανότητές σας, το έργο σας, σας λέμε τα πράγματα όπως είναι, γιατί αληθινά αν δεν υπήρχαν άνθρωποι για να δουλέψουν γι αυτό το λόγο, δεν θα μπορούσαν οι ενέργειες αυτές να γειωθούν, να ριζώσουν στο γήινο πεδίο.

Συνεπώς ερχόμαστε να μιλήσουμε για άλλη μία φορά για τον Βαϊβασβάτα και τον Μορϋα και ζητούμε να κρατήσετε την καρδιά σας ελεύθερη από κάθε στεναγμό, από κάθε θλίψη. Να αναζωπυρώσετε τη φωτιά και εκεί μέσα να αφήσετε να συμβεί, να λάβει χώρα, η αλημεία του Πνεύματος. Στα πυρά της καρδιάς. Δηλώστε την πρόθεσή σας να προσφέρετε την καρδιά σας γι αυτό το σκοπό. Ο Μανού, ο Μανού Μορϋα έρχεται και κοιτά τον καθένα και την καθεμιά σας στα μάτια. Ενδέχεται να παρουσιάσετε απρόβλεπτες αντιδράσεις μετά απ' αυτό. Τα μάτια σας θα γίνουν κόκκινα, πράσινα, θ' αρχίσετε να βλέπετε την πραγματικότητα με άλλα μάτια.

Απλά ανοίξτε τα μάτια της ψυχής, τους εσωτερικούς οφθαλμούς, και αφήστε τον Μορϋα να σας κοιτάξει κατάματα. Αυτός είναι ο τρόπος που μεταβάλλεται το DNA σας. Πως σας φαίνεται αυτό αλήθεια! Μπορεί μέσα από τα μάτια να μεταδοθεί μια τέτοια ενέργεια; Μπορεί, έτσι είναι. Ενδέχεται να χρησιμοποιήσουμε και άλλες μεθόδους στο μέλλον αλλά τώρα ανοίξτε τα μάτια και δεχτείτε. Έχει ειπωθεί ότι τα μάτια... τα μάτια είναι πηγή φωτός, είναι ο καθρέφτης της ψυχής. Τα

μάτια επίσης είναι και ένας πολύ σημαντικός υποδοχέας ενεργειών. Βλέπετε αυτό που καθρεφτίζεται στους άλλους, το εισπράττετε. Οραματιστείτε τον εαυτό σας να κάθεται χάρμω στο πάτωμα. Αν κάποιος θέλει μπορεί να το κάνει με το φυσικό του σώμα βέβαια, αλλά ο οραματισμός είναι αρκετός. Ο Μορύα βρίσκεται εδώ για να γειώσει μερικές ενέργειες και θα τον βοηθήσει πολύ αυτή η διαδικασία. Τα μάτια σας συλλαμβάνουν εικόνες. Οι εικόνες είναι σύμβολα, είτε πρόκειται για πραγματικές εικόνες του τρισδιάστατου κόσμου σας, είτε για νοητικές εικόνες, είτε για σχέδια πάνω σ’ ένα χαρτί, είναι σύμβολα. Τα σύμβολα είναι επενδυμένα με μια συγκεκριμένη ενέργεια. Όταν εσείς επιτρέπετε στα μάτια σας να κοιτάξουν, δέχεστε τα σύμβολα και την ενέργεια που φέρουν.

«Τότε Δάσκαλε τι σημαίνει “όταν είναι ο οφθαλμός σου απλός, είναι και το σώμα σου απλό;”» Θυμόσαστε ποιος το είπε αυτό; Σημαίνει ότι ο οφθαλμός δέχεται να ατενίσει το άπειρο, σημαίνει ότι ο οφθαλμός δέχεται να δει αυτό που δεν έχει όριο και περιορισμό. Και τότε εκπλήσσεστε, τρομάζετε, συνταράζεστε από την ιδέα ότι δεν υπάρχει περιορισμός. Ακόμα και η ηθική που έχετε μάθει να αποδέχεστε δεν είναι παρά ένας περιορισμός. Τρομάζετε όταν αντιμετωπίζετε κι αυτή ακόμα τη μικρή αλήθεια. Αφήστε λοιπόν τον οφθαλμό σας να είναι απλός, τόσο απλός ώστε να μπορεί να δεχτεί τα πιο απλά γεωμετρικά στερεά κι ακόμα να δεχτεί αυτό που δεν έχει προσδιορισμό. «Αυτό από μόνο του είναι απίθανο, θα πείτε. Αν δεν υπάρχει προσδιορισμός, δεν υπάρχει μορφή, άρα τι θα δει ο οφθαλμός;» Είναι μια μικρή απάτη αυτή, είναι η μικρή απάτη της μάγια. Ο οφθαλμός μπορεί να δει πολλά περισσότερα. Ο οφθαλμός μπορεί να δει το πεδίο του μη-προσδιορισμού, μπορεί να αντιληφθεί. Μη ξεχνάτε ότι ο οφθαλμός είναι μόνο ο δέκτης ή πομπός σε κάποιες περιπτώσεις, είναι μόνο το αντιληπτικό όργανο. Αυτό που κατανοεί είναι η καρδιά. Συνεπώς το αν θα μπορέσετε ή όχι να συλλάβετε την απειροσύνη εξαρτάται από το άνοιγμα της καρδιάς. Ανοίξτε τον οφθαλμό σας να δεχτεί.

Rochev Baaravot.

Καβαλάρηδες του Φωτός. Δάσκαλοι του Φωτός. Αφήστε τον εαυτό σας ανοιχτό στην αλήθεια σας. Αφήστε το εαυτό σας ανοιχτό στα Ακασικά αρχεία, τα δικά σας αρχεία.

Rochev Baaravot.

Και αφήστε το κέντρο ανάμεσα στα φρύδια να εκφωνήσει αυτό το θεϊκό όνομα.

Rochev Baaravot.

Δείτε το τρίτο μάτι να αναπνέει αργά, ρυθμικά και να εκφωνεί «Rochev Baaravot». Συνειδηση. Έτσι δημιουργείται η συνειδηση.

Αφήστε μας να διατυπώσουμε ορισμένα θεωρήματα τώρα. Όταν εσείς κάθεστε και συνδιαλλάσσετε με τις ενέργειες του άλλου, ανυποψίαστοι για το τι κινείται πίσω απ’ αυτό, απ’ αυτή τη σχέση, εμείς στεκόμαστε από πίσω και κινούμε τα νήματα. Εσείς αναπτύσσετε την καθημερινή σας ζωή, αναπτύσσετε τις καθημερινές σας σχέσεις και δραστηριότητες την ίδια ώρα που η μηχανή

προβολής ρίχνει τις οπτικές ίνες, ρίχνει τις ακτίνες δημιουργώντας αυτή την πραγματικότητα. Μηχανή προβολής είναι το τρίτο μάτι και η καρδιά. Μπείτε για λίγο σ' αυτή την πραγματικότητα που σας προβάλουμε, στον τρόπο με τον οποίο την ερμηνεύουμε τώρα. Το μάτι -ο οφθαλμός- και η καρδιά προβάλουν την καθημερινότητα που εσείς βιώνετε κάθε στιγμή. Μια περίπλοκη διαδικασία. Ακούτε και βλέπετε αυτά που προβάλλει η καρδιά και ο οφθαλμός.

Βρίσκεστε κλεισμένοι ο καθένας η καθεμία σας σ' ένα αυγό. Η καρδιά και ο οφθαλμός προβάλουν την τρέχουσα πραγματικότητα στο τσόφλι του αυγού και αυτό σας αντανakλάται, με τρόπο ώστε να βιώνεται σαν κάτι που... έρχεται απ' έξω αυτό που έχετε ήδη εκπέμψει. «Και τότε τι υπάρχει έξω από το τσόφλι του αυγού;» Έξω από το τσόφλι του αυγού υπάρχει ακριβώς ό,τι υπάρχει στην καρδιά -και στο νου, ενίοτε. Αυτό που υπάρχει έξω προβάλλεται μέσα από την καρδιά. Αν τώρα θυμηθείτε τη δουλειά που κάναμε τους προηγούμενους μήνες, αν θυμηθείτε τη θέση που είχατε λάβει στην έκτη διάσταση, στον ενεργειακό κόμβο που δημιουργείται από τη σύγκλιση άπειρων ινών -είπαμε ότι εκεί βρίσκεστε, εκεί είναι το Εγώ Είμαι, ότι δεν έχετε μια υπόσταση εσείς και η πραγματικότητά σας είναι αυτή που προβάλλετε πάνω στο μαγνητικό πεδίο που σχηματίζεται γύρω από τη σύγκλιση των ινών-, μπορείτε να δείτε τώρα την αναλογία με το αυγό που σας δείξαμε.

Κι έχουμε ένα πολύ καλό λόγο που κάνουμε αυτή την εισαγωγή. Συνεχίστε να κρατάτε τον οφθαλμό ανοιχτό, το τρίτο μάτι ανοιχτό, και τα μάτια της ψυχής. Δηλώστε την πρόθεσή σας να δεχτείτε αυτό που έρχεται. Να εντυπωθείτε τις ενέργειες που έρχονται σε σας. Απ' τη δουλειά που έχουμε κάνει μέχρι τώρα και απ' όσα είπαμε σήμερα μπορείτε να αντιληφθείτε τελικά, ότι τα σύμβολα που προσπίπτουν στον αμφιβληστροειδή ή τα σύμβολα που εντυπώνονται στα μάτια της ψυχής παίζουν ένα ρόλο ενεργοποιητή. Ενεργοποιούν την ενθύμηση. Γιατί φυσικά εσείς είστε που έχετε προβάλει αυτά τα σύμβολα στην πραγματικότητά σας με σκοπό να τα προσλάβετε και πάλι και να ξεκλειδώσουν κάποιους άλλους κωδικούς μέσα σας. Με άλλα λόγια, όπως λέτε στην καθημερινότητά σας, «όποιος έχει τα γένια έχει και τα κτένια». Έχετε ήδη τη λύση του κάθε προβλήματος και μένει μόνο να πιστέψετε ότι την έχετε τη λύση και να μείνετε ανοιχτοί ώστε να δώσετε στον εαυτό σας τη λύση. Είστε μόνο εσείς και τίποτε άλλο. Είναι μία διαρκώς ανατροφοδοτούμενη διεργασία, υπάρχει ένα διαρκές feed back. Εκπέμπετε-λαμβάνετε, εκπέμπετε-λαμβάνετε, έτσι λαμβάνει χώρα το παιχνίδι, αυτό είναι το παιχνίδι.

Και τώρα που είπαμε αυτά, ας περάσουμε στο επόμενο θέμα της ημέρας. Ο Μωυσής, ο Ααρών, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ, ο Αβραάμ τι πιστεύετε ότι ήταν; Φιγούρες της Βίβλου, Πατριάρχες των Εβραίων, αγαπημένοι άνθρωποι του Θεού; Εσείς είσαστε. Εσείς και κάθε εσύ. Ήταν εικόνες που πρόβαλε η Θεϊκή σκέψη, ο Θεός νους, με την ίδια διαδικασία που εσείς προβάλετε την καθημερινότητά σας, όπως σας την περιγράψαμε νωρίτερα. Σας το λέμε αυτό για να δείτε την ευρύτερη αναλογία, για να κατανοήσετε το γεγονός στην μεγαλύτερη κλίμακα. Πρόκειται για νοητικές εικόνες που προβάλλει ο Θεϊκός

νους. Μέσα σε μια διαδικασία ανατροφοδότησης, σ’ ένα διαρκές feed back καταλαβαίνουμε ότι είναι δύσκολο να συλλάβετε στην πληρότητά τους αυτά που σας λέμε. Απλά αφήστε τον εαυτό σας ανοιχτό και όλα θα εντυπωθούν όπως πρέπει.

Ο λόγος λοιπόν που ο Μορύα κρατά το ρόλο του Βαϊβασβάτα Μάνου γι’ αυτήν την περίοδο της ανθρωπότητας, για τον κύκλο που αρχίζει, είναι ότι έχετε προβάλλει στο όνομα του Ενός, στο όνομα του Δημιουργού ένα νέο σχέδιο -όπως το σχέδιο που προβλήθηκε μέσα από τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ, μέσα απ’ αυτές τις φιγούρες που σας περιγράψαμε-, το σχέδιο που εσείς προβάλετε για τη δική σας καθημερινότητα. Έρχεται να κάνει μια ανάλογη δουλειά σ’ ένα πλανητικό επίπεδο. Αυτό που προβάλλει λοιπόν μέσα απ’ τα μάτια του στα δικά σας είναι η Θεία πραγματικότητα όπως επιθυμεί η καρδιά του Πατέρα να δημιουργηθεί. Αποδεχτείτε το αυτό έτσι απλά, χωρίς περίπλοκες σκέψεις και δεχτείτε αυτό το βλέμμα με πολλή αγάπη. Υπάρχει πολλή αγάπη, υπάρχει πολλή χαρά, πολλή δύναμη. Δεν επιθυμούμε εξάρσεις αυτή την ώρα.

Va-yik-ra.

Είναι η ώρα της κλήσης. Είναι το Θεϊκό Κάλεσμα... -για να επαναλάβουμε μια διαδικασία που κάναμε και με τις προηγούμενες ομάδες και να σας βοηθήσουμε να δείτε λίγο καλύτερα το νόημα των τριών τελευταίων layers, όπως δόθηκαν μέσω του Λη Κάρολ. Δεν είναι καθόλου τελευταία αλλά τιμούμε την ακολουθία που χρησιμοποιείτε. Σας παρακαλούμε να προβάλετε στη μέση του κύκλου σας μία πυραμίδα τετράπλευρη. Η βάση της είναι τετράγωνη... Σήμερα θα το κάνουμε λίγο διαφορετικά.

Βάλτε την τριγωνική, ας είναι τριγωνική η βάση της πυραμίδας... Το βλέπουμε σε διαφορετικά υποπεδία και έτσι μερικά στοιχεία χρειάζεται να αλλάζουν. Αυτό που θέλουμε να δείτε τώρα είναι να προστίθεται δίπλα σ’ αυτήν την τριγωνική πυραμίδα άλλη μία με τρόπο ώστε, όπως ενώνονται, να γίνουν μία πυραμίδα με τετράγωνη βάση. Αυτό σημαίνει ότι η κάθε πυραμίδα δεν έχει το κέντρο βάρους της στη μέση της βάσης, αλλά στη μία της ακμή. Δύο τριγωνικές πυραμίδες που ενώνονται δημιουργώντας μία με τετράγωνη βάση. Μέσα στην πυραμίδα μπορείτε να δείτε να δημιουργούνται διάφορα στερεά πολύεδρα. Αφήστε τον ήλιο, το φως του ήλιου, να γεμίσει την πυραμίδα αυτή. Γεμίστε την με ήλιο και δείτε τον εαυτό σας να στέκεται στη μέση. Κάθεστε και απολαμβάνετε το φως και την ενέργεια του ήλιου στο κέντρο της πυραμίδας. Γίνεστε ένα με τον ήλιο και ο ήλιος γεμίζει την πυραμίδα από άκρη σε άκρη.

Και τώρα θα σας ζητήσουμε να δείτε σ’ ένα άλλο σημείο. Πηγαίνετε στην καρδιά. Σταθείτε στην καρδιά και πιάστε το μονοπάτι που ξεκινάει από κει. Εμβαθύνετε στην ενέργεια της καρδιάς. Πλησιάζετε το σημείο της μέγιστης προσπάθειας, μέγιστου μόχθου, της μέγιστης απόλαυσης. Ο Μορύα στέκεται και σας κοιτά στα μάτια. Περνάτε μέσα από τον Μορύα, μέσα από την ενέργειά του -έχει σχηματίσει μια πύλη- και βλέπετε ένα θρόνο. Ποιος κάθεται στο θρόνο αλήθεια; Την

απάντηση την ξέρετε ήδη, είστε εσείς. Πηγαίνετε και καθίστε μαζί με την φιγούρα που βρίσκεται εκεί. Είναι ο θρόνος του Πατέρα και κάθεστε μαζί του. Πλησιάζουμε την ώρα της σύνδεσης. Ανοίξτε λίγο την καρδιά, ανοίξτε λίγο ακόμα την καρδιά σας. Χρησιμοποιήστε την πρόθεσή σας γι αυτό. Δηλώστε την πρόθεσή σας ν' ανοίξει η καρδιά. Μπορείτε να καθίσετε στην αγκαλιά του Πατέρα γαλήνιοι.

Έρχεται η ώρα που θα παίξουμε με τις δονήσεις και τον ήχο. Απ' την καρδιά του Πατέρα, έτσι όπως κάθεστε στο θρόνο και ακουμπάτε το κεφάλι σας στο στήθος του, μπορείτε να δείτε ταυτόχρονα τον εαυτό σας μέσα στην πυραμίδα. Η πυραμίδα αλλάζει, ανοίγει από πάνω, διπλασιάζεται σε μέγεθος, σε όγκο και όπως ανοίγει δημιουργείται ένα ουράνιο τόξο ανάμεσα στην κορυφή της πυραμίδας και στην καρδιά του Ενός που κάθεται στο θρόνο.

Va-yik-ra.

Μπορείτε να δείτε την μέρκαμπα που βγαίνει από την πυραμίδα που έχει ανοίξει, ν' ακολουθεί το μονοπάτι του ουράνιου τόξου και να καταλήγει στα χέρια του Πατέρα.

Va-yik-ra.

Αλληλούια.

Και όσο εσείς κάθεστε και περιεργάζεστε τη σκηνή που βλέπετε, μπορείτε να νοιώσετε, μπορείτε να αισθανθείτε βαθιά την ενέργεια που αναπτύσσεται ανάμεσα στα χέρια του Πατέρα και στη μέρκαμπα που κρατά.

El Shadai.

El Shadai.

Ηλεκτρισμένη ενέργεια. Ο Παντοδύναμος Κύριος.

El Shadai.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα της απάντησης στην κλήση. Η Θεϊκή Αρχή είναι μία και είναι ταυτόχρονα τα πάντα.

«Μα καλά Δάσκαλε, η κλήση δημιουργεί τον Παντοδύναμο;» Ναι. Αυτός είναι ο Χριστός που όλοι περιμένατε, ο Μεσσίας που όλοι περιμένατε. Αυτό το ενεργειακό πεδίο ανάμεσα στα χέρια του Πατέρα που κάθεται στο θρόνο και τη δική σας μέρκαμπα.

El Shadai.

Κι αυτή είναι η απάντηση στην κλήση από τη Θηλυκή Σοφία. Η Σοφία του Θείου Θηλυκού, της Θείας Θηλυκής Αρχής είναι αυτή που δημιουργεί τη μέρκαμπα, δημιουργεί το μονοπάτι, δημιουργεί την κίνηση, το υλικό που κινείται για να απαντήσει την κλήση.

Και βέβαια, αν θέλετε να ξέρετε, αυτά που σας έχουμε δείξει είναι αλήθεια μέχρι ενός σημείου. Δεν υπάρχει ο θρόνος έτσι όπως τον έχετε απεικονίσει κατά τη διάρκεια του διαλογισμού σας. Δεν υπάρχει

η πυραμίδα και η μέρκαμπα έτσι όπως την έχετε δει, όμως οι ενέργειες που υπάρχουν πίσω απ’ αυτά είναι ολωσδιόλου πραγματικές. Βλέπετε, είναι δύσκολο να σας μεταφέρουμε ορισμένα νοήματα και χρειάζεται να το κάνουμε μέσω της χρήσης εικόνων και συμβόλων. Είδατε γιατί στην αρχή σας ζητήσαμε να κρατήσετε τα μάτια ανοιχτά;

Μπορείτε να πάρετε λίγο χρόνο για να μοιραστείτε τις αισθήσεις και τις εμπειρίες που είχατε κατά τη διάρκεια αυτής της εργασίας και κατόπιν θα συνεχίσουμε.

Δ.:

Ένοιωσα έντονα να καθαρίζω πολύ και ένοιωθα συνέχεια, ακόμα και τώρα που μιλάω, ένοιωθα έντονα μουδιασμένο πολύ το σώμα μου όλο και η πυραμίδα που ακόμα νοιώθω ότι βρίσκομαι μέσα και το τρίτο μου μάτι πολύ έντονα να εκπέμπει φως παντού και θερμότητα, έντονη θερμότητα παντού. Δηλαδή, ακόμα και τώρα που μιλάω, νοιώθω ότι διαχέεται από κάθε κύτταρό μου, και λάμψη. Αυτό.

Κ.:

Εγώ από την αρχή ένοιωσα ένα παλμό εδώ, σ’ αυτό το σημείο, [Σημ.: δείχνει στο τρίτο μάτι] πολύ έντονο και σαν να ήτανε κάτι ζωντανό. Δεν το έχω ξανανιώσει ποτέ στη ζωή μου αυτό. Σαν να έχει παλμούς. Μετά αισθάνθηκα κάποιον να είναι εδώ μπροστά μου και να με κοιτάει κατάματα στο σημείο αυτό και να μου κρατάει τα χέρια. Μου κράταγε τα χέρια και μετά άρχισε να λειτουργεί εδώ η καρδιά. Όταν είπε ότι είμαστε ένα αυγό, είδα το αυγό αυτό, είδα ότι υπάρχει η υπόφυση και η επίφυση, δηλαδή γίνεται ένα ενεργειακό φως, μπαίνει στην υπόφυση, επίφυση, και πάει μετά στο αυγό απέναντι και σαν να σπάνε τρύπες γύρω-γύρω απ’ το αυγό και δημιουργούνται μικρά σύμπαντα, τα οποία εγώ σαν άνθρωπος επιλέγω την πραγματικότητά μου. Αυτό αντιλήφθηκα εγώ. Αλλά ήταν τόσο έντονο και πραγματικό έτσι όπως μου το δίνανε! Μετά ξανά είδα την παρουσία, είχε μούσι, ήταν μελαχρινός και ήταν μυτερό το μούσι του και πολύ έντονα μαύρα μάτια. Μετά βλέπω ότι έρχεται μπροστά μου και περνάω μέσα από το τρίτο μάτι του κατευθείαν και μπαίνω στην πυραμίδα που μας είπε. Εκεί στην πυραμίδα είδα ένα πολύ δυνατό φως και μετά είδα τον Θεό. Στην αρχή τον είδα σαν Πάπα, μετά έβγαλε το καπέλο αυτό και κάθισε δίπλα μου, εγώ κάθισα επάνω του, απ’ ό,τι είδα και μετά άλλαξε μορφή και έγινε ένας παππούς, όπως είναι ο Άγιος Βασίλης, κάπως έτσι. Είδα την μέρκαμπα σαν ένα διαμάντι το οποίο το κράταγε και άρχισα να βλέπω μέσα μια σπείρα ασημένια και μου είπε ότι «αυτό θα στο εμφυτεύσω εδώ και στην καρδιά». Αυτά είδα.

Ε.:

Εγώ ένοιωσα παλμούς ταυτόχρονα στην καρδιά και στο τρίτο μου μάτι. Ήταν πολύ έντονο, ένοιωθα ένα μούδιασμα σε όλο το σώμα. Ένοιωθα ότι με αγγίζανε και μέχρι και η γεύση από το στόμα είχε αλλάξει. Εδώ σ’ αυτό το σημείο και στο τρίτο μάτι ένοιωθα ένα κενό, όχι να είναι άδειο, αλλά μια περίεργη αίσθηση. Και ένοιωθα γύρω σαν

να εκπέμπω κάτι σαν κύματα που δημιουργούσαν κενό, όχι με την έννοια του άδειου όμως. Ένα κενό που δεν μπορώ να το προσδιορίσω. Έβλεπα διάφορα σχήματα. Δεν είχα τόσο πολύ εικόνα καθαρή, σχήματα με χρώματα πιο πολύ. Είδα καθαρά ένα πρόσωπο πολύ γλυκό που ερχόταν προς τα εμένα. Ένοιωθα ότι κάτι μου βάζανε συνέχεια, αλλά δεν μπορούσα να δω τα σχήματα. Όσο για την πυραμίδα, δεν την είδα ξεκάθαρα, σαν να έβλεπα μόνο την κορυφή της ελαφρώς φωτεινή και εγώ μέσα σ' αυτήν. Στο άνοιγμα δεν είδα ξεκάθαρο θρόνο, δεν είδα ξεκάθαρο άνθρωπο, μόνο τις ενέργειες ένοιωσα περισσότερο. Ένοιωσα ότι με αγκάλιαζε κάποιος με αγάπη και όπως με είχε στην αγκαλιά του και είχε ανοιχτά τα χέρια για να φεύγει η ενέργεια, κατέληγε σ' ένα σημείο που ήμουν εγώ. Αυτό.

Κ.:

Μπορώ να πω και κάτι άλλο; Όταν είδα αυτό το αυγό και τις πολλές πραγματικότητες που δημιουργούμε, ακούω μέσα μου μια φωνή και μου λέει «Αυτές όλες οι πραγματικότητες είναι πλασματικές. Την αλήθεια θα την βρεις όταν επικεντρωθείς στο κέντρο και δεις μέσα από το τρίτο μάτι...» κάτι. Κάτι τέτοιο μου είπαν. Δηλαδή μέσα από το τρίτο μάτι και κάπου μέσα από εδώ [Σημ.: δείχνει την επίφυση], όταν καναλωθείς δημιουργείται η ένωση με το Θείο. Δηλαδή ήταν πολύ ξεκάθαρο το μήνυμα.

Γ.:

Κατ' αρχήν είδα τον Μορύα να έρχεται στο μέσον του κύκλου, μια λευκή στήλη φωτός που όμως μέσα είχε κόκκινο, ένα κόκκινο διάφανο και έντονο. Δεν ήταν στάσιμο, σαν να είχε μια κίνηση, μια ροή. Και όταν μας είπαν ν' ανοίξουμε την καρδιά και να ανάψουμε τα πυρά, είδα την καρδιά μου την εσωτερική να φλέγεται από μια κόκκινη φωτιά. Και μέσα αισθανόμουν μια τεράστια διεύρυνση και μια ένταση σ' όλο μου το σώμα, πολλή ένταση σαν να θέλει ν' ανοίξει προς τα έξω. Είδα μία μέρκαμπα πολύ πριν φτάσουμε εκεί, ήταν κρυστάλλινη και γύριζε περιστροφικά. Μετά στην πυραμίδα ένοιωθα να κάθομαι μέσα και να κάνω ηλιοθεραπεία, -πολύ ωραία, γιατί μ' αρέσει πολύ η ηλιοθεραπεία. Είδα τον δρόμο από την καρδιά σαν ένα φωτεινό μονοπάτι. Και για μένα δεν ήταν σταθερές οι μορφές και τα σχήματα, ήταν αχνά. Και στο θρόνο έκατσα επάνω σε μια μορφή πολύ αιθέρια και φωτεινή. Αυτό με το αυγό μου άρεσε πάρα πολύ, αλλά εκείνη την ώρα σκεφτόμουν, όπως είμαστε μεσ' τ' αυγό και γίνεται η προβολή, προσπαθούσα να καταλάβω, αφού ο καθένας είναι στο δικό του αυγό πώς είμαστε πάλι όλοι σε ένα πάλι... Αυτό.

Άννα:

Είναι η έννοια του φράκταλ, νομίζω. Είναι διαδοχικά... σε διαφορετική κλίμακα το ίδιο... νομίζω. Αυτό εμπεριέχεται σ' ένα μεγαλύτερο κοσμικό αυγό.

Γ.:

Σαφώς, νοητικά το καταλαβαίνω, αλλά θέλω να το καταλάβω εσωτερικά. Πως γίνεται και είμαστε όλοι μαζί εμείς τώρα εδώ, αφού

εγώ σας προβάλλω κι εσύ μας προβάλεις και ο... Β. ταυτόχρονα; Αυτό θέλω κάπως να το συνειδητοποιήσω περισσότερο.

Α.:

Εγώ ένοιωσα πάρα πού έντονες τις ενέργειες από την αρχή και ένοιωσα να δουλεύουνε από εδώ μέχρι εδώ. *[δείχνει από το τσάκκρα του λαιμού μέχρι το ηλιακό πλέγμα]* Δηλαδή εσωτερικά σαν να ήταν ένας σωλήνας και σαν να ένοιωσα ένα δάκτυλο κάτι να σπρώχνει. Είχα και ταχυκαρδία αρκετή μέχρι που τους είπα να χαμηλώσουν λίγο τους τόνους για να νοιώσω καλύτερα. Και όντως μετά χαμηλώσανε. Στο τρίτο μάτι δεν αισθάνθηκα βέβαια πολύ έντονα την ενέργεια αλλά το είδα σαν δύο ανάποδα χωνιά με ένωση. Δηλαδή στο κέντρο του κεφαλιού μου να είναι η ένωση και το ένα ν’ ανοίγει μπροστά και το άλλο προς τα πίσω. Δηλαδή η προβολή να γίνεται... να παίρνει και να δίνει εδώ, κάπως έτσι. Στην πυραμίδα ένοιωσα πάρα πού ωραία, σαν να πλέω πάλι και περνώντας για να κάτσω στο θρόνο –τον θρόνο τον βλέπω πάρα πολύ συχνά, μ’ αρέσει- είναι μια ενέργεια πολύ φωτεινή, που δεν έχει για μένα κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, μια ενέργεια είναι που κάθομαι πάντα στην αγκαλιά της και μ’ αρέσει. Και όταν κάθομαι είμαι σαν ένα μικρό παιδί, δεν έχω τη φυσιολογία που έχω τώρα. Είμαι ένα μικρό παιδί. Αυτά, δεν θυμάμαι άλλα.

Μπ.:

Πολύ έντονη η ενέργεια στο καρδιακό κέντρο και σου δίνει την εντύπωση της ταχυκαρδίας χωρίς να είναι ταχυκαρδία. Από κει και πέρα τον Μορύα τον αισθάνθηκα σαν μία κάθετη ροή ενεργειακή με δαχτυλίδια και όταν ήμασταν στο σημείο να μας κοιτάξει ο Μορύα, δεν αισθάνθηκα κάτι, αλλά μετά σε κάποιο ανύποπτο χρόνο αισθάνθηκα σαν μία μεγάλη γιρλάντα σε χρώμα γαλάζιο προς πράσινο με ένα κέντρο και πολλές ακτίνες, το οποίο ήρθε εδώ μπροστά μου και κάπου σαν να μπήκα και να ενώθηκα μ’ αυτό το χρώμα περισσότερο. Μετά, όταν με το τρίτο μάτι είπαμε το Rochev Baaravot, εκεί είδα απέναντί μου, πως βλέπεις μια σταγόνα νερού στο μικροσκόπιο ή νιφάδα χιονιού, αυτό το πολυγωνικό σχήμα, αλλά πολύχρωμα, με πολλά χρώματα και έντονα και εξέπεμπαν ένα φως το οποίο ερχόταν προς τα εμένα....

Άννα:

Γελάω τώρα, γιατί προσπάθησα να το κάνω και εκείνη την ώρα -δεν θυμάμαι τι ήταν να κάνουμε τώρα- βάζω... και λέω Rochev Baaravot. Και μου λέει «Ανοίξε σουσάμι». *[γέλια]*

Μπ.:

....Εκεί στην πυραμίδα, κάποια στιγμή κοιτώντας την πυραμίδα και βλέποντας τη μία πλευρά της, οπότε βλέπεις ένα τρίγωνο, μου σχηματίστηκε, προτού πεις ακόμη ν’ ανοίξει η πυραμίδα, δημιουργήθηκε ένα νι. Δηλαδή όπως ήταν το τρίγωνο αυτό έγινε ένα νι και φωτίστηκε η επάνω κορυφή της πυραμίδας. Και βέβαια όταν περάσαμε μέσα από τον Μορύα, η αίσθηση που είχα ήταν ότι στο θρόνο ήταν ο πατέρας μου κι εγώ ήμουν γύρω στα δέκα χρονών παιδάκι, όπου καθόμουνα στην αγκαλιά του. Μετά αυτό με την μέρκαμπα δεν μπόρεσα να το ακολουθήσω ...

ΒΙ.:

Ένοιωθα πολύ έντονα την ενέργεια κυρίως στο τρίτο μάτι και στην κορυφή του κεφαλιού και όταν μας κοίταξε ο Μορύα σαν να μπήκε ένα φίλτρο, μια διαφάνεια απ' αυτή που βάζουν στους προβολείς, με χρώμα προς το πράσινο. Και ήταν ένα κομμάτι πραγματικά σαν ένα φιλμ, αλλά ήταν σαν να έβλεπα μέσα σε μία σπηλιά πίσω απ' αυτό το φίλτρο, το πράσινο φίλτρο, σαν να ήταν το περιβάλλον μιας σπηλιάς. Μετά ήρθε άσπρο φως, αλλά ήρθε από ένα φακό, δηλαδή σαν να υπήρχε ένας φακός και έμπαινε ανάμεσα στα μάτια και πρόβαλε αυτό το άσπρο φως προς το κέντρο του κεφαλιού μου. Στην αρχή ήταν σαν γείωση, μετά ήταν κάτι σαν κούραση και μετά πάλι σαν πολύ έντονη γείωση. Σαν να έφυγε όμως απ' την άλλη, όλη η κούραση μιας πολυτάραχης βδομάδας, σαν να κάθισα. Εκεί στο θρόνο είδα κι εγώ τον δικό μου τον πατέρα, αλλά δεν έχω εικόνα δική μου και πολύ έντονη παρουσία της ενέργειας.

Κ.:

Αισθάνθηκα πολύ ανάλαφρη θα έλεγα, έντονα την ενέργεια του Μορύα στο τρίτο μάτι και ένα αίσθημα ένωσης όταν είπε με την πυραμίδα, αυτό το αισθάνθηκα πάρα πολύ έντονα. Το τρίτο μάτι σαν να αναπνέει, αυτό με άγγιξε όντως πάρα πολύ και η ένωση με την καρδιά. Αυτά και δεδομένου ότι δεν έχω ακόμα εικόνα, -και αυτό είναι το παράπονό μου προς τους Δασκάλους- παρόλο που ασχολούμαι τόσα χρόνια με αυτά τα θέματα, δεν ξέρω γιατί δεν μπορώ ακόμα να δω.

Άννα:

Αυτό δεν είναι πρόβλημα, δεν χρειάζεται να σε απασχολεί. Ό,τι λαμβάνεις απ' την καρδιά είναι πιο αληθινό. Οπότε μη σ' απασχολεί.

Ευ.:

Στην αρχή είχα ένα πρόβλημα με το λαιμό. Άρχισα να συντονίζομαι μόλις άρχισες και είπες να πάμε στο κουκούλι. Ξεκίνησα κι έβλεπα από εδώ απ' το τρίτο μάτι σαν να έχει προβολή, αλλά μετά που είπες στην καρδιά, συντόνισα εκεί. Από κει και πέρα, στο κουκούλι έβλεπα ένα μόνιτορ. Βρισκόμουν εγώ εδώ και εκεί και παρακολουθούσα το μόνιτορ. Στο μόνιτορ όμως ήταν σκηνές της καθημερινότητας, με τελείως διαφορετική... Εμείς τα βλέπουμε μονοδιάστατα, ούτε τρισδιάστατα. Εάν τα δούμε πολυδιαστασιακά... δηλαδή πολύ απλά πράγματα, όπως απ' τη στιγμή που πατάμε κάτω τα πόδια μας, που σηκώνόμαστε απ' το κρεβάτι, να καταλάβουμε την ενέργεια, να καταλάβουμε τη σύνδεση, να καταλάβουμε την επικοινωνία μας με τους άλλους και γιατί γίνεται η επικοινωνία αυτή, να το δούμε δηλαδή πολυδιαστασιακά. Αυτές είναι όλες οι διαστάσεις. Γι' αυτό μας λένε ότι τα πάντα είναι εδώ. Αυτό είναι το τελικό μας αποτέλεσμα. Να αντιλαμβανόμαστε. Τότε θα καταλάβουμε και το θυμό μας και τη φωνή μας και όλα θα τα καταλαβαίνουμε διαφορετικά και θα είμαστε εντάξει και δεν θα νοιώθουμε ούτε ενοχές. Φεύγουν οι ενοχές, φεύγουν όλα, γιατί καταλαβαίνουμε το γιατί γίνεται όλο αυτό το πράγμα μ' ένα τελείως διαφορετικό τρόπο. Είναι και ενεργειακό και...

Μου έδωσε μια εικόνα, όπως έβλεπα ένα όνειρο παλιά, που έβλεπα μια μεγάλη αίθουσα με ζωγραφικούς πίνακες. Οι πίνακες όμως αυτοί δεν μου έδειχναν μόνο ό,τι απεικόνιζαν, μου έδειχναν κι άλλα πράγματα. Το αίσθημα του ζωγράφου που ζωγράφιζε, το τι ήταν αυτό μ’ ένα τελείως διαφορετικό τρόπο. Όλο αυτό μου το παρουσίασε. Μετά όταν ξεκίνησες και μας είπες να πάμε στην πυραμίδα, εμένα όσο κι αν προσπάθησα να κάνω τα δύο τρίγωνα να τα κάνω τετράγωνα, δεν μου βγαίνανε, μου έβγαине πεντάλφα. Και βρέθηκα σ’ ένα χώρο τον οποίο έχω ξανασυναντήσει κι άλλες φορές. Ήταν ένα τραπέζι το οποίο είχε διάφορα σχήματα επάνω, εμείς είμαστε γύρω στα πέντε άτομα με μια άσπρη κελεμπία στην Αίγυπτο, η άσπρη κελεμπία είχε ένα σιρίτι σιέλ, εδώ ζωγραφισμένο το μάτι κι ένα πάλι σιρίτι άσπρο. Νομίζω ότι είναι τα τρία άτομα από εδώ, αλλά δεν μπορώ να ξεχωρίσω ποια. Εμείς είχαμε επαφή με τον Σείριο κι επάνω στο τραπέζι στο οποίο σχηματιζόταν μια πεντάλφα, έκανε δεξιόστροφο και αριστερόστροφο, όλο αυτό το πράγμα, τα δύο τρίγωνα. Και αυτό ανοιγόταν σε μία φωτεινή δέσμη με τον Σείριο και ανοιγόταν η πύλη. Κι έτσι μπορούσαμε να βρισκόμαστε στο Σείριο κι έτσι μπορούσαμε να κατεβαίνουμε. Και ρώτησα, γιατί χρειάστηκε τώρα αυτό; Τι μου χρειάζεται τώρα αυτό; «Για να καταλάβεις ότι τότε ήταν για λίγους, τώρα είναι η γνώση για πολλούς. Ήταν ένας κύκλος που πέρασε, δεν χρειαζόταν να πεις τίποτα, απλά η γνώση ήταν για λίγους, γιατί δεν μπορούσαν να την δεχτούν οι πολλοί.» Τώρα η γνώση είναι για πολλούς. Και είναι η καθημερινότητά μας που θα πρέπει να την καταλαβαίνουμε όχι μονοδιαστασιακά. Όλη αυτή η δουλειά που γίνεται, για όλο αυτό γίνεται, για τίποτα άλλο. Ευχαριστώ.

Ba.:

Είδα πάρα πολλές σκηνές, θα μπορούσα να μιλάω για μέρες. Χρώματα, πρόσωπα τόσα πολλά, πέρασμα γινόταν! Φεύγοντας απ’ ό,τι μας έλεγες ερχόντουσαν άλλες σκηνές, άλλα πρόσωπα μετά, ξέχναγα τα προηγούμενα πρόσωπα. Τώρα βασικά τα έχω μπλέξει όλα τα πρόσωπα που είδα. Στον θρόνο είδα τον Μορύα και αυτό που μου έχει κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση προς το τέλος, είδα ένα πίνακα μοβ, με μπαλίτσες μέσα, γεμάτο μπαλίτσες με διάφορες σπείρες μέσα, κάπως έτσι. Αυτά τα χρώματα είχαν μέσα οι μπαλίτσες. Μου έκανε τόσο πολύ εντύπωση! Πράσινο σκούρο λαδί, κάπως έτσι, είχε σχεδιάκια. Συμβολίζει κάτι;

Άννα:

Μου είπαν να βάλω μοβ, κίτρινο και πράσινο σήμερα. Ενώ συνήθως μου λέγανε ανάλογα... ξέρεις. Πάντως αυτό το συνδυασμό δεν τον έχω ξανακάνει [Σημ.: αναφέρεται στο χρώμα των κεριών].

Ba.:

Αυτά τα χρώματα είδα και μου έκανε τόση πολλή εντύπωση που ξέχασα όλα τα υπόλοιπα. Είναι το μόνο που μου έχει μείνει έντονα.

M.:

Εγώ είχα το εξής: Αυτό που παθαίνω σε μερικές από τις συνεδρίες μας εδώ είναι όπως το πάθαινα στα σεμινάρια του δασκάλου μου

[Σημ.: αναφέρεται στον Γ. Βουλούκο], που ήταν 3-4 μέρες σεμινάριο, όπου το σώμα έφευγε τελείως πολύ βαθιά, και μετά όταν έβγαινα από τις ασκήσεις είχα αυτά τα συμπτώματα. Τρομακτική πείνα... καλά μιλάμε το στομάχι μου κάνε πάρτι!! Ένα απίστευτο πράγμα, λες και το σώμα ζητάει και το δικό του χώρο. Σου λέει «πάει με πέταξες τελείως». Δεν ξέρω γιατί συμβαίνει αυτό. Αυτό όσο αφορά αυτό το ιδιαίτερο που παρατήρησα και παρατηρώ κάποιες φορές. Και που χάνεσαι τελείως, είναι αυτό που είπε και ο Β. και άλλα παιδιά το έχουνε πει κι εγώ, ότι είναι πολλές εμπειρίες τρομερά συμπιεσμένες και κάνεις προσπάθεια να δεις, να δεις.

Κάποιες που θεωρώ ότι μπορώ να ανασύρω τώρα είναι στο σημείο που είπες για τα μάτια, ότι τα μάτια μπορεί να είναι κόκκινα, μπλε, κάτι τέτοιο δεν θυμάμαι ακριβώς, εγώ είδα το εξής: Είδα ανθρώπους να με κοιτάνε, κι εγώ και τα δικά μου μάτια που τους κοιτούσαν, οπότε ήταν το εξής παράξενο. Πως είναι το μάτι της μύγας που έχει χιλιάδες τετραγωνάκια, σχηματάκια τι είναι αυτά, αλλά αυτά σαν να ήταν κρυσταλλικά. Κι έβλεπα τώρα όλων τα μάτια να είναι έτσι και τα δικά μου μάτια να είναι έτσι και ρωτάω και λέω, τώρα τι θέλει να πει ο ποιητής; Και;

«Και, μου λέει, κοίταξε να δεις τι γίνεται. Όλοι σας βλέπετε τους άλλους και τον κόσμο σας έτσι, δηλαδή παίζουν χιλιάδες οπτικές γωνίες ταυτόχρονα, που όμως εσείς δεν τις έχετε στην αντίληψή σας, αυτές τις χιλιάδες ενδεχομένως διαφορετικές οπτικές γωνίες. Οι οποίες όμως δεν είναι απλά οπτικές γωνίες, είναι συνδέσεις που μπορεί να υπάρχουν. Δηλαδή μία τέτοια κυψελίδα μπορεί να είναι μια ζωή που έζησες με κάποιον σε μια προηγούμενη ζωή, που τον βλέπεις τώρα μπροστά, μπορεί να είναι ένα έργο που έχεις με κάποιον άλλον και συνεχίζεται σε πόσες ζωές, ή μία κατανόηση που έχεις για ένα πράγμα, την οποία σου υπενθυμίζει αυτό το άτομο κλπ και όλα αυτά παίζουν ταυτόχρονα. Και μου έδωσε κάτι, που θα το πω σε όλες τις φίλες μου. Μου λέει, ας πούμε για παράδειγμα, οι κοπέλες εδώ στη γη βασανίζεστε και ενδεχομένως και αγόρια, «γιατί ενώ γνώρισα τον τάδε κι εγώ τα σκεφτόμουν αλλιώς τα πράγματα μου έρχονταν άλλα και το σενάριο βγήκε τελείως διαφορετικό;» Είναι γιατί εσύ μπορεί να θυμάσαι αυτό, ο άλλος άλλο υποσυνείδητα, ανάλογα με τον βαθμό της αφύπνισης και συνειδητά όλα αυτά τα κομμάτια, τα οποία μπορεί να είναι μία συμφωνία που κάνατε στον ουρανό και ήρθατε να λύσετε ένα θέμα σας εδώ, μπορεί να είναι δέκα ζωές που ζήσατε μαζί και όλα αυτά δημιουργούν μία συγκεκριμένη φόρτιση στο συναίσθημα και τον νου, με αποτέλεσμα να παραποιούν κάποιες φορές την αντίληψη που έχει κανείς για τα πράγματα εδώ. Πως λένε ας πούμε οι ψυχολόγοι για τον κόσμο «Δεν φταις εσύ η φαντασία σου τα φταίει όλα»; Τώρα αυτοί μου είπαν ότι δεν είναι καθόλου έτσι τα πράγματα, είναι πολύ επιφανειακή η εξήγηση που δίνουν ότι «Η μαμά σου δεν σου έδωσε σημασία, γι αυτό».

Ένα κομμάτι λοιπόν είναι αυτό. Το άλλο κομμάτι ήταν ο Μορύα, ήταν ένα εκπληκτικό θέμα, όπου όπως τον είδα μπροστά μου ήταν και πολλοί άλλοι άνθρωποι γύρω, άτομα –δεν ξέρω πώς-, ο οποίος είχε

απίστευτο φως, αλλά το φως του ήταν σαν αυτό το πλέγμα που μας λες, αλλά έβγαιναν χιλιάδες δέσμες φωτός από μέσα του σε διάφορα σχήματα, διαγώνια κάθετα και αυτό επεκτείνονταν παντού. Δεν υπήρχαν όρια, έφευγε παντού. Και ήταν στο κέντρο αυτός και καταλάβαινα σαν να μας καλούσε τους ανθρώπους που ήμασταν εκεί πέρα να σταθούμε μπροστά του και γύρω του. Και όταν στεκόσουν μπροστά του, αυτό που θεωρούσα μπροστά του γιατί δεν υπήρχαν μάτια ή κάτι ή μια μορφή, αισθανόσουν να σε περνάει αυτό, και ήταν ενός είδους αφύπνιση. Ρώτησα και μου είπαν ότι ήταν ένα είδος θεραπείας αυτό.

N.:

Επειδή για μένα ήταν η πρώτη φορά και όπως έκατσα– και είναι η στάση που κάθομαι συνήθως σε διαλογισμό- μπήκα σε διαλογισμό, γιατί εγώ έτσι το βιώνω το πεδίο, και ήταν πάρα πολύ δυνατός. Προφανώς ήταν όλη η ενέργεια της ομάδας που ήταν πάρα πολύ δυνατή για μένα, οπότε ήταν σαν να ‘χτίστηκα’ σαν να ‘καρφώθηκα’ και μπήκα στο κενό. Στο κενό συνέχισα να ακούω, υπήρχε η ακοή. Αυτό που με επηρέασε εμένα ήταν, θα τα πω υπό τύπον μάντραμ, γιατί δεν γνωρίζω... ο ήχος και η δόνηση, βεβαίως δεν καταλάβαινα τι ήτανε. Μάλλον την ενέργεια την αντιλήφθηκα στο 7^ο κέντρο, εκεί την αισθάνθηκα. Ήταν πολλά τα οποία σαν να τα άκουγα και σαν να τα ήξερα από κάπου και ήταν απόλυτα κατανοητά για μένα. Δεν είχα ούτε οράματα ούτε... Το μόνο ήταν με το θέμα της πυραμίδας, ζωγράφισα μόνη μου τα τρίγωνα, δηλαδή τα ζωγράφισα κανονικά με το χέρι και μπήκα και έκατσα και τη στιγμή που ήταν ο θρόνος, γνώριζα ότι ήταν ο θρόνος του Ανώτερου Εαυτού, της ψυχής και της ύπαρξής μου, όμως τον Θεό σαν Θεό, υπήρχε φωνή μέσα μου που λέει «δεν υπάρχει αφού δεν υπάρχει η διπλότητα, εσύ και αυτός είστε ένα», οπότε εκεί δεν πήγα, ούτε έκατσα, ούτε το δέχτηκα, ούτε το αγκάλιασα. Αυτό, σε σχέση με τους Δασκάλους... αισθάνθηκα την ενέργεια, αλλά καθαρά ενεργειακά, δεν είδα χρώματα δεν είδα τίποτα. Κάποια στιγμή ζήτησα να δω, γιατί για μένα βλέπω συνήθως απ’ όταν ξεκίνησα να κάνω ενεργειακές θεραπείες, ένα ανοιχτό γαλάζιο πολύ ωραίο και το ζήτησα εγώ, «αν είναι εδώ η ενέργεια να την δω;» Και το είδα το χρώμα της ενέργειας, που εγώ... είναι ενέργεια θεραπευτική με την οποία δουλεύω. Και το είδα και είχα πολύ ωραία ησυχία όλη αυτή την ώρα, αλλά δυνατή, ήτανε πυκνή, γεμάτη.

Άννα:

Μ’ αυτό το χαρακτηρισμό βρήκες την κατάλληλη λέξη. Αν και άλλες φορές εγώ την ένοιωθα ακόμα πιο πυκνή, αλλά τώρα... ξέρεις, αλλάζει όμως.

Γ.:

Εγώ έβλεπα πολλές εικόνες τις οποίες δεν μπορώ να τις εξηγήσω με τη λογική, μου ερχόντουσαν ξεκάρφωτες και φεύγανε από μπροστά μου. Τον Μορύα, όταν είπες ότι είναι ανάμεσά μας, ένοιωσα μία... όπως είναι μια μορφή της ερήμου και κάνουν αυτό το κυματιστό και έρχεται ο άνεμος και το παίρνει και μεταβάλλεται συνέχεια, δεν μένει σταθερό, έτσι την ένοιωσα την ενέργεια. Όταν μας κοίταξε, είδα ένα

μάτι ενός θηρίου μου φάνηκε, πως είναι της όρκας, της φάλαινας που είναι... και ανοιγόκλεινε τα μάτια πολύ αργά αλλά ήταν ήρεμο. Ήταν ήρεμο, δυνατό και φιλικό, εγώ ένοιωθα φιλικά απέναντί του. Στο τρίτο μάτι δεν θυμάμαι την κουβέντα που είπες, πως την είπες...

Άννα:

Rochev Baaravot.

Γ.:

...Αυτό μπράβο, έβλεπα ένα αστέρι ασημένιο τετράκτινο όμως, το οποίο ανάλογα με το πωςμίλαγες παλλόταν συντονισμένα. Και στην καρδιά, όταν είπες να το δούμε με την καρδιά και το τρίτο μάτι, είδα μια χελώνα από πολύτιμο λίθο που περιστρεφόταν. Οι πυραμίδες μου άρεσαν πολύ που περιστρεφόντουσαν, χρυσές τις έβλεπα, είχαν ανάμεσά τους, δεν ξέρω πως εξηγείται αυτό επιστημονικά, τη διάσταση του χρόνου που είναι με συντεταγμένες, τα οποία αλλάζουν καμπυλώνουν.

Άννα:

Αυτό το κάναμε την προηγούμενη φορά. Ήσουν εδώ;

Γ.:

Α! ναι; Όχι.

Άννα:

Παίρνουμε και τα πακέτα τα προηγούμενα! [*πειραχτικά*] Μας το είπαν αυτό την προηγούμενη φορά, δεν θυμάμαι σε ποια ομάδα ήτανε. «Παραξενεύεστε γιατί κάποιοι δεν είναι κάθε φορά, αλλά διαχέεται η γνώση της ομάδας σε όλα τα μέλη. Δεν χρειάζεται να ανησυχείτε ότι κάτι θα έχετε χάσει.» Και πράγματι, ήταν αυτή η αίσθηση, ότι μπαίνεις μέσα και ανοίγουν, διαστέλλονται τα διαστήματα αυτά και δημιουργούνται εκεί πέρα οι διαστάσεις.

Γ.:

...Στο θρόνο είδα κι εγώ τον πατέρα μου, αλλά την ενέργειά του περισσότερο είδα. Αυτό που ήταν πιο από σε μένα ήταν ότι κρατούσε κάτι πίνακες ζωγραφικής σε χαρτί, σε ρολό, το κρατούσε στο ένα του χέρι κι εγώ ήμουν επάνω του στην αγκαλιά του. Και άλλα πολλά είδα τα οποία δεν τα θυμάμαι τώρα.

Κ.:

Μπορώ να πω κάτι; Μου είπαν να το πω. Ότι μας προσεγγίζουν μέσω του τριγωνισμού. Ότι δημιουργείται ένα ισοσκελές τρίγωνο και από την επίφυση/υπόφυση – θυρεοειδή – καρδιά δημιουργείται μία ευθεία και απέναντι στο αυγό γίνεται κατ' ευθείαν ένας τριγωνισμός και μόνο μέσω του τριγωνισμού, που είναι το ισοσκελές τρίγωνο μπορούν να μας προσεγγίσουν.

Άννα:

Ευχαριστούμε, πολύ ενδιαφέρον. Έτσι εξηγούνται πολλά πράγματα, το τρίγωνο είναι ένα σύμβολο, ένα σχήμα, που χρησιμοποιείται πολύ στον εσωτερισμό.

.....

Λέω, «τώρα;» Μου λέει:

Τώρα άνοιξε τ’ αυτιά σου ν’ ακούσεις. Να τους πεις να βγάλουν την καρδιά τους και να την πετάξουν. Είναι στη μέση του κύκλου ο Μορϋά και κρατάει έναν τενεκέ.

Μετά απ’ όλα τα ωραία αυτά, βγάλτε την καρδιά σας, οραματιστείτε ότι βγάξετε την καρδιά σας και την πετάτε εκεί. Αυτό που μένει, είναι αυτό που είστε εσείς.

Θα κάνουμε κάτι ακόμα πριν κλείσουμε για σήμερα. Τα Ακασικά αρχεία μεν είναι ανοιχτά και σας περιμένουν, έχουμε κάνει το ξεκλείδωμα των κωδικών τις προηγούμενες φορές, ωστόσο υπάρχει μια διαδικασία μέσα απ’ την οποία θα ήταν καλό να περάσετε για πολλούς και διάφορους λόγους. Και είναι η διαδικασία της προσέγγισης του ασυνείδητου. Αντιλαμβάνεστε ότι τα πράγματα έχουν δύο όψεις. Υπάρχει το συνειδητό βασίλειο και το υποσυνείδητο. Είναι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Αντιλαμβάνεστε ακόμα ότι στην πλευρά του υποσυνείδητου/ασυνείδητου βρίσκεται όλο σας το δυναμικό που περιμένει να εκδηλωθεί.

Υπάρχει μία καθιερωμένη πρακτική στον εσωτερισμό και είναι η διάβαση από το κατώφλι και είναι πολλοί αυτοί που έχουν μιλήσει για τον φύλακα του κατωφλίου, μία μορφή πολύ δύσκολο να την αντιμετωπίσει κανείς, και είμαστε εδώ για να κάνουμε μια διαδικασία αυτής της τάξης, αυτού του μεγέθους. Θα σας ζητήσουμε να εκτείνετε τα χέρια μπροστά ευθεία απ’ το σώμα. Ζητήστε απ’ την καρδιά σας ν’ ανέβει στους ώμους, στα χέρια, να περάσει τα χέρια και να φτάσει στις παλάμες. Κρατήστε την στις παλάμες σας. Και τώρα πλησιάστε τα χέρια σας στο λαιμό και τοποθετήστε την καρδιά σας εκεί. Η ενέργεια του τσάκρα της καρδιάς μεταφέρεται στο τσάκρα του λαιμού. Είναι ο Μορϋά που σας μιλά. Με τον ίδιο τρόπο απλώστε τα χέρια εμπρός και ζητήστε από την ενέργεια του τσάκρα του λαιμού να περάσει απ’ τους ώμους, τα χέρια, να περάσει στις παλάμες. Την κρατάτε στις παλάμες σας σαν μια σφαίρα μπλε-γαλάζια και ο Μορϋά σας ζητά... ζητώ να πλησιάσετε τα χέρια σας στην καρδιά και να αποθέσετε εκεί την ενέργεια του τσάκρα του λαιμού. Ήταν απαραίτητο να γίνει αυτό. Είπαμε ότι γίνονται νέες συνδέσεις. Μπορείτε να καθίσετε αναπαυτικά. Ζητούμε τώρα να ανοίξετε τα φρύδια, τα μάτια. Δείτε τα φρύδια και τα μάτια να απομακρύνονται από το πρόσωπο, φεύγουν σαν να ήταν διακοσμητικά στολίδια. Και τώρα δείτε ότι τη θέση των ματιών την παίρνουν δύο φακές. Εστιάζουν καλύτερα. Μία φακή στη θέση κάθε ματιού. Αφήστε μας τώρα να προχωρήσουμε στη διαδικασία.

Ερχόμαστε και σας λέμε συχνά ότι σας αγαπούμε πολύ. Διασκευάζουμε αρκετά παραμύθια για σας, τα κάνουμε έτσι ώστε να είναι κατανοητά και ν' αγγίζουν την καρδιά σας και ο μόνος στόχος όλων αυτών είναι ν' ανοίξετε την καρδιά. Ξέρετε ότι από εκεί ξεκινά το μονοπάτι της επιστροφής. Τα δαχτυλίδια είναι ξεπερασμένα πια, αφήστε τα πίσω. Οι κύκλοι έχουν ξεπεραστεί. Η ενέργεια του Ενός βρίσκεται στον καθένα από σας και σε όλους ταυτόχρονα. Αυτό σημαίνει ότι από δω και πέρα θα πρέπει ν' αρχίσετε να βλέπετε τον εαυτό σας και την ενέργεια της ομάδας όχι σαν ένα κύκλο, αλλά σαν κάτι πολύ ευρύτερο και χωρίς σχήμα. Κύκλο θα σχηματίζετε μόνο αν έχετε να κάνετε μια πολύ συγκεκριμένη δουλειά και θέλετε να εστιάσετε τις συλλογικές σας ενέργειες για ένα συγκεκριμένο σκοπό, όπως αυτό που κάναμε σήμερα με την εντύπωση, τα εντυπώματα, στον οφθαλμό. Το υπόλοιπο διάστημα καλό θα ήταν να αντιμετωπίζετε την ενέργεια της ομάδας σας με μεγαλείο. Θεωρείστε ότι αγκαλιάζει όλο το σύμπαν. Γιατί έτσι είναι.

Και τώρα σας αφήνουμε να κάνετε κάτι ξεχωριστό για σήμερα. Και θα φροντίσει η Άννα για το πέρασμά σας στην άλλη πλευρά. Σταθείτε στο μονοπάτι της καρδιάς για άλλη μια φορά. Δείτε την να γεμίζει με φως, χρυσαφένιο φως. Ενδέχεται να καταφέρετε να περάσετε στην άλλη πλευρά, κάποιοι άλλοι ίσως όχι, δεν υπάρχει ανησυχία γι' αυτό ούτε βιασύνη. Θα καταλάβετε περισσότερα μέχρι το τέλος. Περπατήστε στο μονοπάτι της καρδιάς. Δείτε τον εαυτό σας να προχωρά πάνω σ' αυτό. Ο σκοπός είναι να περάσετε στο ασυνείδητο. Προχωρώντας μετά από αρκετό περπάτημα στο μονοπάτι, βλέπετε την Άννα. Στέκεται σ' ένα σημείο του μονοπατιού και κλείνει το δρόμο. Ουσιαστικά ανοίγει το δρόμο... Δείτε την ενέργειά της σαν μια πόρτα, μία πόρτα από την οποία ενδέχεται να περάσετε στο πεδίο του ασυνείδητου.

Ο φύλακας στο κατώφλι έχει πάρει πάρα πολλές μορφές στο παρελθόν, άγριες μορφές για πολλούς και ωστόσο δεν είναι τίποτε παραπάνω απ' αυτό που εσείς προβάλλετε μέσα από μια μη συνειδητή διαδικασία. Είναι οι δικές σας σκεπτομορφές που έχετε βάλει να φυλούν αυτό το πέρασμα μέχρι να βρεθείτε στην κατάλληλη ενεργειακή κατάσταση για να τις προσπεράσετε. Δεν είναι κάτι ξένο από σας. Μέσα από όλη τη δουλειά που γίνεται έχουμε ανοίξει τα πεδία της Άννας ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει σαν φύλακας στο κατώφλι για πολλούς ακόμα, που δεν έχουν ακόμα την ευαισθησία στις εσωτερικές εντυπώσεις ώστε να κάνουν τη μετάβαση βασισμένοι στη δική τους ενέργεια. Αυτό είναι καλό ή κακό, σωστό ή λάθος. «Μπορεί κανείς να προχωρήσει έτσι;» Θα σας πούμε το εξής: Δώστε το χέρι σας σ' έναν άλλο και δεν θα χάσετε ποτέ. Αυτό είναι αρκετό για να απαντήσει οποιοσδήποτε ενστάσεις.

Η Άννα λοιπόν, έτσι όπως στέκεται στην πύλη που δημιουργεί, είναι ένας καθρέφτης σας. Καθώς στέκεστε μπροστά της καθρεφτίζετε τον εαυτό σας. Το θέμα είναι ότι για να περάσετε στο ασυνείδητο, θα πρέπει να πάψετε να καθρεφτίζετε τον εαυτό σας. Σ' αυτές τις περιπτώσεις του φύλακα του κατωφλίου το μυστικό είναι να μην καθρεφτίσετε την προσωπικότητά σας. Όμως υπάρχει και ένας

καθρέφτης -μπορεί να έχει τη μορφή της Άννας, αλλά είναι ένας καθρέφτης. Μπορεί να φανεί το ίδιο άγρια, μπορεί να φανεί το ίδιο αδιαπέραστη μ’ αυτό που καθρεφτίζετε. Η κίνηση που ενδείκνυται να κάνετε είναι να στρίψετε λίγο από το πλάι και να περάσετε από το μικρό κενό ανάμεσα στον καθρέφτη και το τοίχωμα της πύλης. Μην περνάτε κατά πρόσωπο. Όχι, όταν ακόμα δεν έχετε δουλέψει αρκετά τις δικές σας ενέργειες. Είναι ο Μορϋά που δίνει αυτές τις οδηγίες και σας τις δίνουμε γιατί χρειάζεται να συντομεύσετε τον δρόμο σας. Κερδίζετε ή χάνετε ανάλογα με την βούλησή σας, με την πρόθεση που δηλώνετε. Όταν έχει εκδηλωθεί η πρόθεση για πρόοδο, η πρόοδος έρχεται και η βοήθεια έρχεται και δίνεται απλόχερα.

Αφήστε λοιπόν τον εαυτό σας να περάσει πλάι-πλάι και να μπει στον τεράστιο χώρο του ασυνείδητου. Μπορείτε επίσης να τον δείτε σαν ένα μεγάλο δωμάτιο, μια μεγάλη αίθουσα. Χρειάζεται πολύς σεβασμός όταν προχωράτε στο ασυνείδητο. Σεβασμός για τη Μητέρα της Ζωής. Αυτή είναι η λέξη για να μπορέσετε να περάσετε στην άλλη πλευρά. Αυτός είναι και ο λόγος που σας είπαμε, όχι κατά πρόσωπο, όχι κατ’ ευθείαν μέσα. Αυτό δεν δηλώνει σ’ αυτή την περίπτωση ευθύτητα αλλά παραβίαση. Χρειάζεται η ενέργεια της προσωπικότητας να υπαναχωρήσει για λίγο.

Μπαίνετε λοιπόν στο μεγάλο δωμάτιο. Ο Μορϋά στέκεται και σας παρακολουθεί, οι ενέργειές του είναι διάχυτες στο χώρο και μέσα και έξω. Αφήστε τον εαυτό σας να γαληνέψει. Εάν βιώνετε τριβή, αφήστε τη να φύγει. Ενδέχεται να δείτε πράγματα που θα σας κάνουν να νοιώσετε δυσάρεστα, άλλα πάλι που θα σας χαροποιήσουν. Μην τα εξετάζετε με τα μάτια του γήινου νου. Μαλακώστε τους τόνους σας, χαμηλώστε τους τόνους, κλείνετε ελαφρώς το κεφάλι και προχωρήστε. Στη μέση του χώρου υπάρχει ένα σιντριβάνι. Μέσα έχει λευκά νερά που καθώς βγαίνουν έξω γίνονται διάφανα κρυστάλλινα. Περάστε μέσα. Περάστε και λουστείτε στα Ύδατα της Ζωής. Ο Μορϋά δίνει ένα χτύπημα στον καθένα σας στην πλάτη και σας ρίχνει μέσα. Είναι μια επιπλέον ώθηση για σας. Αφήστε τον εαυτό σας να πλατσουρίσει σ’ αυτά τα νερά, γίνετε ένα μ’ αυτά τα νερά. Μπορείτε να δείτε το χώρο τώρα να λάμπει. Συγκεντρώνετε όλες τις ενέργειές σας σ’ ένα σημείο, στην καρδιά. Καθώς βρίσκεστε μέσα στα ύδατα, τα κρυστάλλινα ύδατα της Ζωής, συγκεντρώνετε όλες σας τις ενέργειές στο τσάκρα της καρδιάς, συνειδητά. Εκεί έρχεται ο Μορϋά και μπήγει ένα μαχαίρι στην καρδιά, ένα ασημένιο σπαθί. Αφήστε το να σας διαπεράσει. Τώρα μπορείτε να κοιτάτε τον Θεό στα μάτια χωρίς να φοβάστε. Το ξίφος που διαπέρασε την καρδιά σας ήταν η μύηση που πήρατε για σήμερα.

Τα κλειδιά του Ενώχ, το ένα μετά το άλλο, λειτουργούν ξεκλειδώνοντας πολλές όψεις της ενέργειάς σας. Αυτό που κάναμε σήμερα έρχεται σαν αποτέλεσμα ενός ξεκλειδώματος. Μπορείτε να περνάτε μέσα από την ενέργεια της Άννας και να σχηματίζετε κατόπιν μια αλυσίδα. Μπορείτε να δείτε τώρα τον εαυτό σας μαζί με όλους τους υπόλοιπους να στέκεστε σε μια σειρά απ’ το σιντριβάνι μέχρι την πύλη. Φέρνετε, δίνοντας ο ένας στα χέρια του άλλου, πακέτα ενέργειας προς τα έξω. Μπορείτε να δείτε πακέτα φωτός απ’

το σιντριβάνι προς τα έξω στην καρδιά. Αφήστε τα να διαπεράσουν την πύλη ρίχνοντάς τα στο χώρο της καρδιάς. Είναι δικά σας και από σας εξαρτάται πως θα τα χρησιμοποιήσετε και πως θα τ' αφήσετε ν' αναπτυχθούν. Είναι σπόροι, σπόροι που έρχονται απ' το ασυνείδητο για να ριζώσουν στη γη.

Η συνάντησή μας τελείωσε και σήμερα. Ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Δάσκαλος Μορύα και πολλοί άλλοι Δάσκαλοι, άγγελοι, σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα. Σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ. Ο Μορύα κλείνει το μάτι σε πολλούς από σας σήμερα γιατί θα δουλέψετε μαζί στο ερχόμενο διάστημα.

Καλό σας βράδυ.

Και έτσι είναι.

Κ.:

Εγώ άκουσα ότι για να ενεργοποιηθούν τα Ακασικά αρχεία ενεργοποιείται η παρεγκεφαλίδα. Εγώ το είδα, μου το έδειξαν σε εικόνα. Και μάλιστα μου δείξανε πως γίνεται. Μπαίνει φως μέσα και αρχίζει η παρεγκεφαλίδα και φωτίζει, γαλάζιο φως και γίνεται ένας κύκλος γαλάζιος. Και είναι σαν ένα σαλιγκάρι μέσα που ξυπνάει και αρχίζει και δίνει εικόνες από άλλες διαστάσεις. Μετά, όταν είδα την καρδιά και προχωρούσα για να πάω εκεί που μας οδηγούσαν, και είδα εσένα, νόμισα ότι ήσουν διαφάνεια και προσπαθούσα να σε τρυπήσω για να μπω μέσα και δεν μπορούσα με τίποτα να τρυπήσω. Τελικά την έσπασα την διαφάνεια και μπήκα μέσα, αλλά είδα ένα χάος. Μετά ξαναγύρισα και όταν μας είπες ότι πρέπει να βγούμε από το πλάι τότε είδα ένα άντρα με μούσι, πολύ όμορφος ήτανε, και μ' αρέσει που κουβάλαγε, πριν πεις για το σπαθί, κουβάλαγε έναν οπλισμό επάνω του. Αλλά ήταν σα πύραυλοι και λέω, μα τι τα θέλει αυτά μαζί του. Και την ώρα που πήγαμε στην πηγή με καρφώνει από πίσω με δύναμη μ' αυτό, πριν το πεις για το σπαθί, και μου δίνει μία πίσω στη σπονδυλική στήλη εδώ πέρα, και αυτό μπαίνει και φυτεύεται μέσα στη σπονδυλική στήλη. Και λέω, 'καλά γιατί το κάνει αυτό, τι βαρβαρότητα είναι αυτή' και μετά είπες για το σπαθί και κατάλαβα το τι έγινε. Αλλά μου μίλησε κιόλας, ήταν τόσο ζωντανό αυτό που ένοιωσα, ήταν δηλαδή ότι επικοινωνήσα μαζί του. Ήταν πολύ ζωντανό. Μου άνοιξε εδώ, μου έκανε ολόκληρη τομή με λείζερ πριν και μετά με κάρφωσε και λέω 'μα γιατί το κάνει αυτό;' και μετά είπες εσύ για το σπαθί.

Γ.:

Ποια είναι η παρεγκεφαλίδα;

Κ.:

Είναι στο κέντρο του εγκεφάλου.

Άννα:

Η παρεγκεφαλίδα όχι, είναι πίσω. Είναι αυτό που έλεγα νωρίτερα, *[Σημ.: Αναφέρεται σε συζήτηση πριν από την έναρξη της εργασίας]* που γέρνουμε για να δεχόμαστε την Άκασα. Γέρνουμε για να ανοίγει αυτό, πίσω από το ινιακό οστό, και το μετέφρασαν ‘παρεγκεφαλίδα’.

Κ.:

Παρεγκεφαλίδα μου είπαν. Φωτίζει αυτό μπλε και γίνεται σαν κύκλος.

Γ.:

Τι να πω εγώ μετά απ’ αυτό;

Άννα:

Τι σημασία έχει;

Α.:

Μας ισοπέδωσε.

Κα.:

Είναι η πρώτη φορά που έχω αυτό το....

Α.:

Ο ένας συνεργάτης του Μορύα απ’ ό,τι καταλάβατε.

Β.:

Όχι μόνο βλέπεις, ακούς κι όλα, αυτό είναι το θέμα!

Γ.:

Και βλέπει και ακούει.

Β.:

Εμείς τυφλό σύστημα, τίποτα.

Ε.:

Λοιπόν, εγώ ξεκίνησα το δρόμο και φτάνοντας στο σημείο που θα έπρεπε να σε δούμε, καθόσουνα πάνω σ’ ένα βράχο και είχες μια πολύ γλυκιά μορφή, μια πολύ γλυκιά έκφραση. Σ’ ένα βραχάκι καθόσουνα, πίσω σου ήταν η πύλη και την είχες μισοκλεισμένη. Υπήρχε ένα κομμάτι κενό που μπορούσε να μπει κάποιος. Λέω ‘εντάξει, κάθεσαι, αλλά εγώ θα περάσω’. Φτάνω εκεί, αλλά βλέπω ότι πίσω σου η πύλη είχε κάτι το διαφανές που δεν άφηνε κανέναν να το διαπεράσει. Εγώ εκείνη τη στιγμή ένοιωσα ότι χρειάζομαι βοήθεια κι ένοιωσα στη βάση της σπονδυλικής στήλης ένα μάγκωμα δυνατό, σαν πόνος, δεν μπορώ να πω ότι ήταν πόνος ακριβώς και φώναξα τον Ηλία να μου κρατήσει το χέρι. Ερχόμενος ο Ηλίας με κρατάει και φεύγει αυτόματα ο πόνος. Και πριν πεις με ποιον τρόπο να μπορούμε μέσα στην πύλη, εγώ ήδη είχα γυρίσει λοξά, πλάι και έμπαινα βήμα-βήμα με τον ώμο μου. Και αφού μπήκα ήδη μέσα, χωρίς να βρω ιδιαίτερη αντίσταση, ένοιωσα ότι εγώ έφερνα κάποιου είδους αντίσταση και δεν υπήρχε τίποτα, θα μπορούσα να περάσω αν δεν σκεφτόμουν τίποτα. Και μετά μίλησες για την αντίσταση. Μπήκα σ’ ένα δωμάτιο, δεν υπήρχε σχήμα, που δεν είχε φως. Περπατώντας το

ένοιωσα όμως ότι ήταν δίπλα μου ο Ηλίας, ένοιωθα ότι έπαιρνα φως από κει για να βλέπω. Φτάνοντας στο κέντρο, είδα το σιντριβάνι και πριν πεις ότι πρέπει να μπορούμε μέσα, έτρεξα και βούτηξα μέσα στο νερό, άρχισα να πλένομαι. Μετά ένοιωσα ότι τα μάτια δεν υπήρχαν, υπήρχαν δύο φωτεινές τρύπες χρυσές, πολύ μεγάλες όμως σαν εξωγήινες, που βγάζανε φως και τις ενέργειες στην καρδιά μου τις ένοιωσα σαν σπείρα με χρώματα. Όταν καρφώθηκε το σπαθί στην καρδιά μου και βγήκε από την άλλη ένοιωσα μια αγαλλίαση και ταυτόχρονα φωτεινές δεσμίδες να κυκλώνουν το σπαθί και να φτάνουν στον Μορϋα και να ξαναγυρίζουν πάλι σε μένα. Αυτό που ήταν πολύ έντονο και πολύ ζωντανό ήταν ότι γίναμε όλοι μας φωτεινές μπάλες πιασμένες χέρι-χέρι και βγαίναμε έξω. Αυτό ήταν πολύ έντονο.

Γ.:

Εγώ αρνούμαι να πω μετά απ' ό,τι είδε η Κα.

Άννα:

Απίστευτο! Εσύ αρνείσαι να μιλήσεις! Αυτό είναι το απίστευτο.
[πειραχτικά]

Α.:

Δεν κατάλαβα, αρνείσαι τι;

Γ.:

Αρνούμαι, αν δεν δω και δεν ακούσω ό,τι ακούει η Κ.

Α.:

Μπορεί να μη δεις ποτέ. Μπορεί μόνο να αισθάνεσαι.

Γ.:

Δεν θα ξαναμιλήσω.

Βα.:

Έπειτα μου έλεγες την Τετάρτη ότι εγώ συμπεριφέρομαι σαν παιδί. Θυμάσαι; Και μου τα έσερνες. Τώρα εγώ στα σέρνω σήμερα.

Α.:

Όταν μας είπε να βγάλουμε τα μάτια και τα φρύδια, πραγματικά το ένοιωσα, φύγανε, δεν υπήρχε τίποτα εδώ πέρα. Βάζουμε τις φακές και πριν το πεις είχα επικεντρωθεί σ' εκείνο το λίγο, φυσικά δεν έβλεπα τίποτα, απλώς ένοιωθα την ενέργεια που είναι επικεντρωμένη σ' αυτό το λίγο της φακής. Στο δρόμο μας σε είδα προτού το πεις και άπλωσες, μ' αυτά τα ρούχα που φοράς, σ' όλο το δρόμο και τον έκλεισες. Ήταν όμως κάτι αιθέριο, όχι ως σώμα, το ένοιωθα σαν αιθέριο αυτό όλο. Λέω, 'θα περάσω από εκεί που είναι η ζακέτα και θ' ανοίξω τα κουμπιά' *[γέλια]*

Άννα:

Τι εκλογίκευση!

Α.:

Δεν πέρασα όμως. Το έκανα, δεν πέρασα. Τελικά λες να κάνουμε στο πλάι, έκανα πραγματικά και μπαίνω, πριν το πεις, πέρασα. Σ’ ένα κενό μπήκα, μαύρος ο χώρος, πολύ περιεκτικός όμως, ήταν γεμάτος αλλά μαύρος, δεν έβλεπα τίποτα. Ξαναβγήκα, αλλά ξαναμπήκα. Στο σιντριβάνι, ναι όντως μ’ άρεσε πάρα πολύ, μ’ αρέσει και το νερό βέβαια, δεν θυμάμαι τα συναισθήματα, αλλά ήταν πολύ ευχάριστα. Μετά με το σπαθί ένοιωθα ένα πόνο εδώ, στο στήθος, στην καρδιά. Αφού τελείωσε η άσκηση τότε μου πέρασε όλο αυτό. Δηλαδή είχα ένα έντονο σφίξιμο εκεί. Ναι, ένα εμπόδιο σχετικό, το γνωστό!

Αννα:

Γ.; Δώστο στη Γ. τώρα. Της πέρασε. *[απευθύνεται στην Α.]*

Α.:

Έκανε την επανάστασή της. Αφού είδε ότι κι εγώ δεν βλέπω αυτά που βλέπει η Κ., σου λέει κι άλλος ομοιοπαθής. *[γέλια]*

Γ.:

Όχι το ξέρω, αλλά είπα, τόπο στη οργή. Επειδή είμαι ανώτερη... *[γέλια]* Αφού μπήκα στο μονοπάτι της καρδιάς κι εγώ στην αρχή σε είδα εσένα έτσι όπως είσαι. Εκεί που άρχισαν να λένε, άρχισαν να μου μπαίνουν ιδέες ‘δεν θα καταφέρω τίποτα, δεν θα καταφέρω τίποτα’, λέγανε κάτι τέτοια και με επηρέασανε αρνητικά. Και μετά λέω αφού δικά μας είναι όλα αυτά που σκεφτόμαστε και βλέπουμε και τότε άρχισα να το σκέφτομαι θετικά. Στην αρχή μ’ έπιασε ένας τρόμος, ένας τρόμος για την πύλη. Αφού είδα την πύλη που έγινε καθρέφτης και πέρασα με το πλάι, όχι ότι ήθελα να περάσω κιόλας, αλλά τέλος πάντων πέρασα, εγώ βγήκα σ’ ένα κήπο, δεν ήταν δωμάτιο, ήταν ένας πανέμορφος ολάνθιστος κήπος, αφού μπήκα μέσα στο σιντριβάνι, που ήταν πάρα πολύ ωραία και είδα την καρδιά μου ότι ήταν ένα φως. Όλο αυτό εδώ ήταν ένα φως πολύ έντονο. Τώρα δεν μου άρεσε και πάρα πολύ που με κάρφωσε με το σπαθί, γιατί είναι πολύ βάρβαρο αυτό το πράγμα, δεν αγαπώ και πολύ τα σπαθιά, γι’ αυτό όταν το είδα να έρχεται προς τα πάνω μου... αλλά εντάξει. Όχι δεν ένοιωσα κάτι άσχημο, λίγο στην αρχή δυσανεμική ήμουν, μετά μου πέρασε η δυσανεμία από το κάρφωμα. Αλλά ήταν πάρα πολύ έντονο, όλη αυτή η εμπειρία απ’ την αρχή που ξεκίνησε ήταν σαν να με είχανε βάλει στην πρίζα. Ήταν πάρα πολύ έντονο για μένα εσωτερικά.

Α.:

Να συμπληρώσω κάτι; Όταν μας είπε να βγάλουμε την καρδιά και να την πετάξουμε στο καλάθι, εδώ αισθάνθηκα σαν να έχει πράγματι ένα κοίλωμα στο σημείο που υπήρχε, και αυτό που είχε απομείνει - γιατί μας ρώτησαν τι είναι αυτό που έχει απομείνει- ήταν σαν να μην έχει βούληση. Καθόταν εκεί σαν να μην έχει βούληση, ούτε τη δυνατότητα να κάνει κάτι. Είχε μείνει έτσι εκεί άπραγο.

Γ.:

Ναι κι εγώ θέλω να πω γι αυτό, γιατί ήταν πάρα πολύ έντονο. Μόλις μας είπαν να βάλουμε την καρδιά μας και να πούμε τι έμεινε, κι εγώ νόμισα ότι είμαι ένα άδειο κέλυφος. Δεν μου άρεσε καθόλου μα

καθόλου αυτό το συναίσθημα. Ήταν ένα κρύο πράγμα, άδειο κέλυφος.

Βι.:

Όταν μας είπαν στην αρχή να πετάξουμε την καρδιά μας ένοιωσα πολύ ανάλαφρη, ήταν ένα υπέροχο συναίσθημα και μακάρι να έμενα κάπως έτσι. Μετά όταν είπαν για τα μάτια και να βάλουμε τις φακές, επανήλθε αυτός ο φακός που είχα δει στο πρώτο μέρος, ένας φακός που ήρθε εδώ ανάμεσα στα μάτια, κι ενώ πριν ήταν ο φακός που κοίταζε μέσα σε μένα, τώρα εγώ κοίταζα μέσα στο φακό. Κι έτσι όπως βλέπει κανείς το φακό που έχει αυτό το βάθος, έβλεπα όλο αυτό το βάθος, το πέρασμα μέσα στο φακό. Όταν ξεκίνησε το ταξίδι από την καρδιά έβλεπα ένα μαύρο μονοπάτι, αλλά μπορούσα να βλέπω τις φιγούρες, γιατί ήταν όλα μαύρα, επειδή υπήρχε ένα χρυσό περίγραμμα γύρω απ' τις φιγούρες. Ήμασταν δυο-τρεις έβλεπα στην αρχή και μετά συνέχισα μόνη μου μέσα σ' αυτό το μαύρο μονοπάτι. Και όταν είπες «η Άννα είναι μπροστά στο κατώφλι», εγώ έβλεπα μόνο μαύρο, δεν έβλεπα κάποια φιγούρα, ήξερα όμως ότι είναι η Άννα αυτό το μαύρο που υπήρχε μπροστά μου και ένοιωσα μια ενέργεια πολύ οικεία και πάρα πολύ καλοσυνάτη. Κι εκείνη τη στιγμή είπες ότι αν προσδώσετε κάποια χαρακτηριστικά, μάλλον καθρεφτίζετε τον εαυτό σας και δεν χρειάζεται και λέω 'ωχ τέλος πάντων, τώρα το έχω κάνει'. Μετά όμως αυτό το μαύρο πήρε σαν μια φόρμα, όπως είναι οι πόρτες στα σαλόνι, ήτανε όμως μαύρο, εξακολουθούσε να είναι μαύρο, απλά ήταν ένα κομμάτι ξύλο αυτός ο καθρέφτης. Και πριν πεις η επόμενη κίνηση, κάτι τέτοιο, εγώ έσπρωξα την πόρτα και υποχώρησε πάρα πολύ εύκολα, αλλά υπήρχε και κενό, γιατί ήταν ένα μόνο φύλλο της πόρτας του σαλόνι, δεν ήταν δύο. Οπότε έσπρωξα την πόρτα και κάπως έτσι γύρισα και μπήκα. Μέσα στο χώρο δεν έβλεπα απολύτως τίποτα, ήταν μαύρο, αλλά κάποια στιγμή ένοιωσα μια πίεση στο λαιμό και αναρωτήθηκα εκείνη τη στιγμή, ήταν σαν κάποιος να είχε πάρει και να είχε κάνει την αλυσίδα εδώ στο λαιμό και να την είχε τραβήξει λίγο πίσω. Γιατί ένοιωθα μία πίεση.

Μπ.:

Όταν μας είπες να πετάξουμε την καρδιά στον Μορϋά δεν αισθάνθηκα περίεργα, ίσως ήμουν και ανακουφισμένος, ότι ξεφορτώνομαι τα συναισθήματα και είμαι πιο ακέραιος, θα έλεγα, πιο ανεπηρέαστος από συναισθήματα. Ένα αυτό. Δεύτερον, όταν με διαπέρασε το ξίφος του Μορϋά δεν ένοιωσα τίποτα, ήταν σαν να διαπερνούσε κάτι άυλο, αλλά αυτό το οποίο είδα ήταν να βγαίνει ένα μπλε φως και μετά όπως κοίταξα και είδα το ξίφος να διαπερνά την καρδιά, είδα ότι η καρδιά ήταν ένα πράγμα τουρκουάζ, δηλαδή ήταν ένα φως τουρκουάζ.

Ευ.:

Είδα πολλά, δεν θα πλατειάσω, θα πω για δύο σημεία. Όταν ξεκινήσαμε η ενέργεια ήταν πράγματι μια γλυκιά ενέργεια που βρισκόταν εκεί. Ξεκινήσαμε, μπήκαμε σε μια μεγάλη αίθουσα και για μένα έδειξε προηγούμενες ζωές, που ήταν σαν ένα βιβλίο που το ξεφύλλιζα στα γρήγορα, γιατί κάθε ζωή κάτι έδειχνε, για κάποιο λόγο

ήρθα. Μετά που πήγαμε στην πηγή, ή πιο πριν, έγινε όπως είχα δει στην Μαριαννίκ, (σε άλλο διαλογισμό) ένας δρόμος που πάει προς τα πάνω στην πηγή μας, σε μία από τις πηγές μας, μία διόδος που ανέβαινα, έκανα την αντίστροφη μέτρηση από εδώ προς τα πάνω. Ανέβαινα και άλλαζα μορφή, μέχρις ότου πήγα σε κάποιο σημείο στην πηγή, η οποία μου έδωσε πάλι την έννοια της ασφάλειας. Και όλη αυτή η κάθοδος είναι ότι έχουμε ξεχάσει την ασφάλεια που είχαμε και επειδή ντρεπόμαστε γι αυτό που είχαμε ξεχάσει, αρχίσαμε και κλειδώνουμε κομμάτια του DNA μας. Σ’ όλο αυτό το κομμάτι ξανάνιωσα την έννοια της ασφάλειας και τις ζωές τις οποίες ξεκινήσαμε για κάποιο λόγο. Ερχόμαστε για να βιώσουμε κάποια πράγματα με μια παιδικότητα και μια αγνότητα, γιατί όταν ερχόμαστε είμαστε τέλειοι, εμείς τα παιδιά που έχουμε δημιουργήσει, που έχουμε φτιάξει κάτι και οι άλλοι που δεν είναι, είναι τέλειοι όταν έρχονται εδώ, ή είναι εν υπνώσει τέλειοι. Το σπαθί, δεν θυμάμαι τώρα για να είμαι ειλικρινής.

Βα.:

Κι εγώ με την καρδιά όταν τη βγάλαμε ένοιωσα μια ανακούφιση χωρίς να νοιώθω κενό, ότι έχουν φύγει όλα τα βάσανα από πάνω μου, ότι νοιώθω ανάλαφρος, ότι μόνο που δεν πετάω τέλος πάντων. Όταν σε είδαμε στο διάδρομο μετά, έβλεπα ένα φως από τη δεξιά σου πλευρά που ερχόταν όπως σε έβλεπα, ένα εξώκοσμο λευκό φως έβγαινε από πίσω σου, που με τραβούσε και δεν μπορούσα να αντισταθώ. Με έλκυε προς τα εκεί πριν καν πεις «περάστε από πίσω μου και μπειτε στο φως», είχα μπει εγώ μέσα και λέω ‘ωχ τι κάνω’ και ξαναγυρίζω πάλι πίσω. Και τότε που μας λες μπειτε, μπήκα αμέσως, σαν να με ρούφηξε. Ήταν το φως που βλέπουμε στα έργα που όταν φεύγει κάποιος που πηγαίνει προς ένα φως που βλέπουμε. Προχώραγα, προχώραγα, ένα φως πάρα πολύ λαμπρό, δεν ξέρω αν γίνομαι κατανοητός τώρα για την ποιότητα του φωτός. Αρχισα όμως να νοιώθω μια φοβερή πίεση και ένα φοβερό βάρος σε όλο μου το κεφάλι μου, σαν να με πιέζανε μέγγενες από παντού. Τέλος πάντων βλέπω το σιντριβάνι, πέφτουμε μέσα κι ενώ είμαι μπουκωμένος, ξεμπουκώνω τελείως. Κάτι μου έρχεται σαν πληροφορία, ότι αυτό είναι μπλοκάρισμα από πάρα πολλές ζωές, τέλος πάντων και τώρα που μπήκες μες στο νερό και κολυμπάς μέσα το έχει παρασύρει το νερό, το έχει πάρει και δεν θα το ξαναπάθεις και χάρηκα κιόλας, αλλά τώρα βλέπω ότι είμαι πάλι μπουκωμένος... [γέλια] δεν ξέρω πώς να το ερμηνεύσω. Σ’ αυτόν που ήρθε με το σπαθί, τον είδα και φορούσε κάτι προς το γκρι-σιελ-λευκό κάπως έτσι, χιτώνα, τα μαλλιά του περμανάντ, ψιλο-καρέ όπως βλέπουμε τους πολεμιστές. Είδα και την όψη του, την θυμάμαι, δεν ξέρω, δεν έχω ξαναδεί αυτή την όψη. Ήρθε με τέτοια φόρα και τέτοια αγριότητα και μου έχωσε το σπαθί μέσα μου κι ενώ νόμιζα ότι θα τρομάξω, μ’ άρεσε κιόλας. Λέω, αυτό θα πει μαζοχισμός. Τέλος πάντων το ευχαριστήθηκα, λέω ‘άφησέ το εκεί, μια χαρά είναι’, αλλά το ξανατράβηξε και ξαναγύρισα πάλι πίσω.

Μ.:

Εκεί που μας ζητήθηκε μες στην άσκηση να πετάξουμε την καρδιά μας ακούω σαν μια φωνή που έλεγε... αναρωτήθηκα γιατί και λέει «γιατί μερικοί έχουν καρδιά πατάτα». [γέλια]. Αυτό ήταν μάλλον

σύνδεση, γιατί έχω ακούσει πολλές φορές να λένε «ε! αυτός έχει καρδιά πατάτα». Και γιατί κάποιων η καρδιά τους είναι πολύ πληγωμένη. Λοιπόν μετά αφού έγινε αυτό λέω μετά, και; Εντάξει, μερικών είναι πολύ πληγωμένη και άλλων είναι πατάτα», ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Και μετά θυμήθηκα λοιπόν, αυτόματα ήρθε στη μνήμη μέσα στην άσκηση, έναν πολύ ενδιαφέροντα κύριο που είχαμε μια συζήτηση κάποτε μαζί του, μεγάλος αυτός, εξήντα χρονών μπάρμαν στη Μύκονο, και μου λέει 'παιδί μου να θυμάσαι ένα πράγμα, αν δεν υπάρχει καρδιά, όλα πάνε στα χαμένα'. Και μου είχε κάνει τόση εντύπωση αυτό και ήρθε η κατάλληλη στιγμή και το βλέπω αυτό μέσα στην άσκηση και μένω άναυδη.

Εντάξει μετά μου δόθηκε εξήγηση πιο αξιοπρεπής, ότι αυτές όλες οι ενέργειες οι οποίες έρχονται σε μας, διυλίζονται και γειώνονται μέσα από το κέντρο της καρδιάς, οπότε αν αυτό δεν είναι πολύ ισχυρό, εξαγνισμένο, θεραπευμένο, αν έχει ζημιά ή αν έχει υποστεί φθορά πάλι, αν δεν έχει επανέλθει στην κατάσταση της αγιότητας δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Στο κομμάτι αυτό που ήσOUNα εσύ πάλι, έχει κι αυτό... είναι χιουμοριστική σήμερα η βραδιά, αυτό μου έδωσε και κάποιες εξηγήσεις. Πού ήσOUNα εσύ; Εγώ έβλεπα τον εαυτό μου από εκεί, έβλεπα εσένα, αλλά εσύ ήσOUN γυρισμένη από την πίσω πλευρά. Σ' έβλεπα από πίσω να μου λες «τι γύρισες πίσω παιδάκι μου, προχώρα!» και μπαίνω μέσα και μετά αυτά θα τα πούμε μεταξύ μας το τι είδα εκεί.

Στο ξίφος είδα τον Δάσκαλο τον Μορύα να έρχεται. Έρχεται μ' ένα ξίφος σαν κρυστάλλινο και φωτεινό ταυτόχρονα. Ήταν πάλι πάρα πολύς κόσμος εκεί, διάφοροι, η ομάδα μας αλλά και άλλα παιδιά που δεν τους ξέρω και όταν πάει να μου το βάλει φωνάζει με μια φωνή πολύ επιβλητική που λέει 'μέχρι να αναστηθείτε θα πεθάνετε πολλές φορές'. Και κατάλαβα λοιπόν, όταν μου το έχωσε αυτό στο στήθος, αισθάνθηκα ένα θάνατο, να πεθαίνω, και κατάλαβα μέσα μου ότι συνεχώς είμαστε κάλπικοι, ψεύτικοι, συνέχεια ψεύτικοι και μ' αυτό το ξίφος θα επαναληφθεί πολλές φορές αυτή η κατάσταση, όπου σκοτώνει τον κάλπικο εαυτό, για να εγκαθιδρυθεί ένας πιο αληθινός, πιο αληθινός, πιο αληθινός.

N.:

Σ' αυτή τη φάση ήθελα πολύ να μπω και λέω, 'άσε τον διαλογισμό, μπες και παίξε μ' αυτό μπες και κάνε πράξη αντί να κάθεται, να συνεχίζεις να το κοιτάς'. Οπότε μπήκα και με πολύ παιχνιδιάρικη, ανάλαφρη κατάσταση και ήταν πάρα πολύ γλυκό. Αυτό που θυμάμαι ήταν ότι σε είδα και σε χαιρέτησα και σου είπα 'γειά σου Άννα' και πέρασα από δίπλα. Το σιντριβάνι -ήταν από τις λίγες φορές που είχα εικόνες έντονες-, ήταν τεράστιο και ήταν κρυστάλλινο, πολύ δυνατό κρυστάλλινο και με το που το είδα, πριν ακούσω το υπόλοιπο είχα ήδη μπει, γιατί με τράβηξε τόσο πολύ το κρύσταλλο και το νερό που μπουμ κατευθείαν μέσα, αυτή ήταν πάρα πολύ ωραία αίσθηση. Το συναίσθημα δε που κυριαρχούσε γενικά, σιγά-σιγά στην αρχή ήταν ευχάριστο, παιχνιδιάρικο και σιγά-σιγά έγινε αγαλλίαση και ήταν πάρα πολύ ωραίο, πολύ γλυκό και σαν να πήρε από την προηγούμενη κατάσταση το λίγο το βαρύ που είχε λίγο μείνει. Μου

το ελάφρυνε και το καθάρισε και ακολούθησα όλα τα βήματα και ήταν μια χαρά. Εκεί στο σπαθί ήταν για μένα εύκολο, ΟΚ, το δέχομαι, το αποδέχομαι και συνέβη. Ήταν μια πολύ ανάλαφρη και ευχάριστη για μένα διαδικασία.

Γι.:

Όταν είπε ο Μορύα ‘βάζω ένα σκουπιδοτενεκέ στη μέση και πετάτε την καρδιά’ εγώ δεν το έκανα, δεν μπορούσα να το κάνω. Μπερδεύτηκα γιατί πριν έλεγε πηγαίνετε με το τρίτο μάτι και με το μάτι της καρδιάς και δεν προχώρησα σ’ αυτό το βήμα, δεν μου άρεσε. Εν αντιθέσει με το άλλο, με το σπαθί που το ευχαριστήθηκα κι εγώ. Και μάλιστα έγινε επανειλημμένα, δεν έγινε μόνο μια φορά, μια-δυο. Εσύ δεν αποτελούσες απειλή όταν σε είδα σαν φύλακα. Η πύλη δεν υπήρχε σαφώς, ήταν μια νοητή πύλη για μένα. Πέρασα στο προφίλ, ούτε σε κοίταξα, ούτε με κοίταξες. Το σιντριβάνι ήταν και περιστρεφόμενο και με κατάβρεχε εμένα όταν πέρασα εκεί. Τα νερά ήταν υπέροχα, με φως ήταν τα νερά, αλλά ένα περίεργο πράγμα, όχι αυτό το πράσινο νερό. Δεν ήταν αυτά τα πράσινα νερά που λέμε, ήταν κάτι άλλο, ήταν ένα φως το οποίο εναλλάσσονταν, έπαιζε ας πούμε. Πανέμορφα ήτανε.

Κ.:

Να προσθέσω κάτι; Ακούω μέσα μου να μου λέει κάτι ότι αυτό που είδα εγώ ήταν ρομφαία και υπάρχει διαφορά, λέει, μεταξύ ρομφαίας και σπαθιού και να μας εξηγήσεις τη διαφορά.

Απάντηση:

Για να δούμε θα μου εξηγήσουν ή θα σας εξηγήσω εγώ από μόνη μου;

.....

● Δάσκαλος έχει σπαθί, η ρομφαία είναι του Αρχαγγέλου και υπάρχει μια διπλή σημασία σ’ αυτό. Ένα είναι που δείχνει ότι γίνεται σε άλλο επίπεδο. Σε άλλο επίπεδο λειτουργεί η ρομφαία του Αρχαγγέλου, σε άλλο επίπεδο λειτουργεί το σπαθί του Δασκάλου. Σε πιο γήινο επίπεδο λειτουργεί το σπαθί του Δασκάλου και μεταβιβάζει ενέργειες παραγωγικότητας, έχει να κάνει με τη γήινη δράση, με το εδώ και τώρα. Είναι οι ενέργειες του Δασκάλου που δυναμώνουν τα πυρά της καρδιάς, σε αντίθεση με την ρομφαία του Αρχαγγέλου που αφορά περισσότερο τα νοητικά πεδία. Δεν σημαίνει ότι δεν σχετίζεται το τσάκρα της καρδιάς με τα νοητικά πεδία, ειδικά τα ανώτερα νοητικά πεδία, απλά η ρομφαία του Αγγέλου λειτουργεί στο νοητικό, ξεκάθαρα. Ρωτάω ‘θα μπορούσε να δει κανείς το σπαθί του Δασκάλου σαν μια μεταβίβαση στο γήινο πεδίο της ρομφαίας του Αρχαγγέλου;’ Μου λέει ναι, πρόκειται ουσιαστικά για την ίδια ενέργεια που λειτουργεί σε διαφορετικά επίπεδα. Ο Δάσκαλος γειώνει, αυτός είναι ο σκοπός του.

.....

Μάθημα 5° - 7.2.2009

ΚΕΤΕΡ ΕΤΖ ΗΑΓΙΜ – ΒΑΓΙΚΡΑ – ΧΟΧΜΑ ΜΙΧΑ (Χ)ΑΛΕΛΟΥ - ΟΥΡΙΜ ΒΕ ΤΟΥΜΙΜ

Ένα, δύο, τρία... αρχίζουμε.

Πάρτε μερικές βαθιές ανάσες για να χαλαρώσετε και να μπίτε καλύτερα στην ενέργεια του Εαυτού.

Προσδιορίζετε την ύπαρξή σας μέσα στο χώρο της αύρας σας. Είμαι αυτό. Εγώ και η αύρα μου είμαστε ένα και είμαστε όλα όσα υπάρχουν. Αυτό με τη σειρά του προσδιορίζει εσάς. Υπάρχω γιατί κάποιος με εκδηλώνει μ' αυτόν τον τρόπο, κάποιος σκέφτεται για μένα και αποτελώ τη σκέψη, μια σκέψη στο μυαλό του, μια νοητική προβολή. Και μέσα σ' αυτόν τον μικρό - μεγάλο χώρο ζείτε. Σ' αυτόν το χώρο διεξάγεται όλος ο βίος σας. Μπρος -πίσω, παρελθόν - παρόν - μέλλον, είναι όλα σ' αυτό το αυγό.

Keter Etz Chayim, λοιπόν, το Δέντρο της Ζωής, το Στέμμα. Το Δέντρο της Ζωής ή όπως μας αρέσει να λέμε, τα μισά της χιλιάδας πεντακόσια. Και είναι το μισό. Το Δέντρο της Ζωής, το Στέμμα του Δέντρου είναι το μισό, το άλλο μισό βρίσκεται στις ρίζες. Μισό και μισό μας κάνουν το Ένα ολόκληρο. Αν μπορείτε να φανταστείτε ποτέ ένα δέντρο χωρίς ρίζες, τότε θα μπορέσετε να φανταστείτε και τον εαυτό σας έξω από το γήινο πεδίο. Αλλά όπου υπάρχει ύλη, υπάρχει ταυτόχρονα και αυτή η συνέχεια στην εκδήλωση, μία ακολουθία γεγονότων, αιτιών και αποτελεσμάτων που προκαλεί την εκδήλωση.

Θ' αρχίσουμε λοιπόν περιγράφοντας το Δέντρο της Ζωής, τις ρίζες και τα κλαδιά του. Περιγράφοντας τις μικρές και μεγάλες σκέψεις και τις ρίζες τους στο φυσικό σας εαυτό. Γιατί μπορεί να κάνετε πολλές σκέψεις και μπορεί να συλλαμβάνετε πάρα-πάρα πολλά πρωτότυπα πράγματα, πολλές νέες ιδέες, αλλά ούτε μία απ' αυτές δεν έρχεται έξω από σας, αλλά όλες προκύπτουν μέσα από τη διεργασία που αναπτύσσεται στο DNA σας. Όλα, τα πάντα, έχουν τη ρίζα τους στη γη.

«Μα εμείς είμαστε παιδιά των άστρων, θα πείτε, είμαστε παιδιά του ουρανού.» Και τι σημασία έχει αυτό; Αν είσαστε παιδιά του ουρανού θα μένατε στον ουρανό. Είστε παιδιά της γης και βρίσκεστε στη γη. Κι αν ακόμα κάποτε φέρατε τις ενέργειές σας από ένα άλλο σύμπαν, από ένα άλλο αστέρι ή πλανήτη, την Αφροδίτη, τον Ωρίωνα, την Ανδρομέδα, την Κασσιόπεια, ακόμα κι αν αυτό είναι που συνέβη, δεν

περπατάτε στη γη με τα πόδια στον ουρανό, αλλά μέσα απ’ τη γη αναπτύσσεστε. Έτσι είναι δεδομένη η σύνδεσή σας όσο σίγουρο είναι και το ότι, αν απομακρυνθείτε από τη γη μ’ αυτό το σώμα, δεν θα μπορέσετε να επιβιώσετε.

Δεν μπορείτε να ζήσετε μακριά από τη Μητέρα σας γιατί αυτή η Μητέρα είναι ο χώρος που σας κρατά, ο χώρος που δέχεται την ενέργειά σας. Για να μπορέσετε να ζήσετε σε μια άλλη μητέρα θα πρέπει να γεννηθείτε από μια άλλη μητέρα. Κι αυτό σημαίνει ότι θα περάσουν πολλές δεκάδες εκατομμύρια χρόνια μέχρι να μπορέσει ο πολιτισμός σας να μεταφερθεί μ’ ένα τέτοιο τρόπο σ’ ένα άλλο σύστημα.

Οι προσπάθειες που κάνετε να ταξιδέψετε στο διάστημα είναι μεν συγκινητικές αλλά απέχουν πολύ από το να αναπτύξετε ένα πολιτισμό εκεί ανεξάρτητο από τη γη. Δεν είναι αυτό εφικτό για αρκετές χιλιάδες χρόνια ακόμα. Κι αν αυτό σας κάνει να νοιώθετε εγκλωβισμένοι στη μικρή Γαία σκεφτείτε μόνο πως, σε κάθε περίπτωση, αυτό που μπορεί να διευκολύνει τη μετάβασή σας σ’ ένα άλλο σύστημα θα ήταν η επάνοδός σας στη δική μας πλευρά του πέπλου. Προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να κινείστε λοιπόν. Να βλέπετε το υπερπέραν, το σύμπαν που βρίσκεται μέσα σας και προς τα εκεί να ταξιδέψετε.

Κάθε φορά που αναφερόμαστε στη Μεγάλη Μητέρα αναφερόμαστε στο χώρο και το χρόνο. Κατά συνέπεια, εκτείνεται μέσα στο δεδομένο χώρο. Μιλάμε για γεγονότα που συμβαίνουν σ’ ένα συγκεκριμένο χώρο. Εσείς πόσο έχετε συνειδητοποιήσει αλήθεια τον χώρο σας, τον ενεργειακό σας χώρο; Πόσο συνειδητοποιημένοι είστε σχετικά μ’ αυτό; Πόσο μπορείτε να προσδιορίσετε αυτό το τεράστιο ασυνείδητο στο οποίο κολυμπάτε; Δεν μπορείτε. Μπορείτε να το εκφράσετε, μπορείτε να συνεχίσετε να φέρνετε νέους τρόπους, σκέψεις επικοινωνίας, διαβίωσης στη γη. Τρόπους που θα αντλείτε απ’ αυτό το τεράστιο υποσυνείδητο. Δεν μπορείτε όμως να το κόψετε, να το ταξινομήσετε, να το περιγράψετε. Η περιγραφή έρχεται αφού πρώτα υπάρξει εκδήλωση.

Έτσι λοιπόν έχουμε όλα τα πράγματα φύρδην - μίγδην σε μία βαλίτσα. Η βαλίτσα γνωρίζει τι κουβαλάει μέσα της; Και ναι και όχι. Η βαλίτσα όμως είναι αυτή που σηκώνει όλο το περιεχόμενο, που αντέχει το περιεχόμενο. Και η βαλίτσα είναι μία ενιαία οντότητα από μόνη της. Μία μεγάλη μήτρα που κρατά λογίων - λογίων καρπούς. Ένας χώρος με τη δική του νοημοσύνη, τη δική του διάνοια. Αυτή η νοημοσύνη που δεν ταυτίζεται απαραίτητα με το υλικό της βαλίτσας αλλά είναι, ας πούμε, η προστιθέμενη αξία όλων όσων υπάρχουν εκεί, είναι η Θηλυκή Σοφία που ανταποκρίνεται στο όνομα Chochmah Micha Hallelu. *[προφέρεται: Χόχμα Μίχα Χαλελού]*

Chochmah Micha Hallelu.

Και μπαίνουμε για άλλη μια φορά στα βαθιά νερά της Θηλυκής Αρχής και του προτύπου επικοινωνίας ανάμεσα σ’ αυτή την Αρχή και την

ίδια την Πηγή της Ζωής. Αφήστε μας να σας τραβήξουμε για λίγο στα βάθη του σύμπαντος, στα βάθη του διαστήματος. Αφήστε το νου σας να ταξιδέψει ανάμεσα στ' αστέρια και τους γαλαξίες. Δείτε τα όλα. Δείτε πως σχηματίζουν μια τόσο σφιχτοπλεγμένη ουσία όπως η άμμος στις θάλασσες. Οι γαλαξίες όλοι μαζί, αν τους δείτε από μακριά, δίνουν την αίσθηση της άμμου της θαλάσσης. Τόσοι πολλοί είναι. Κι εσείς απομακρύνεστε ακόμα περισσότερο. Απομακρύνεστε από το κέντρο του αυγού, του αυγού του σύμπαντος, και φτάνετε, περνώντας και το τελευταίο διάφραγμα, το τελευταίο όριο σκέψης, να δείτε τα πράγματα από μία άλλη οπτική γωνία.

Μπαίνετε στο νεφέλωμα της Αφροδίτης, ένα αρχετυπικό νεφέλωμα. Μόνο ως αρχέτυπο μπορείτε να το χαρακτηρίσετε. Εκεί μπορείτε να σταθείτε σε πολλά διαφορετικά σημεία και να δείτε το σύμπαν να αναγεννάται κάτω από τα πόδια σας. Μπορείτε να δείτε τις γραμμές του χρόνου να συγκρούονται να μπλέκονται μεταξύ τους να δημιουργούν οπές, ρήγματα... μπορείτε να δείτε νέους γαλαξίες να γεννώνται. Πηγαίνετε ακόμα πιο πίσω στο χρόνο, τόσο πίσω που το νεφέλωμα της Αφροδίτης δεν είναι παρά μια ανυπόστατη ιδέα, αν μπορούμε να το πούμε έτσι. Δεν είναι παρά ένα νέφος άμορφης ύλης. Μπορείτε να νοιώσετε κραδασμούς που σιγά-σιγά επιταχύνονται κατά τόπους, αλλά είναι όλα τόσο θολά, νεφελώδη... Δεν υπάρχει τίποτα να διακρίνετε... ίσως μερικά χρώματα, αποχρώσεις του ροζ, του μοβ. Μπορείτε να νοιώσετε την κίνηση, το ρεύμα της ουσίας αλλά τίποτα παραπάνω. Πλέετε. Κολυμπάτε μέσα σ' αυτό το αχανές νεφέλωμα όπου τίποτα, τίποτα, δεν έχει μορφοποιηθεί. Ξέρετε πολύ καλά ότι είστε εκεί, ξέρετε πολύ καλά ότι κρύβει μέσα του ένα θησαυρό, αλλά είναι τα πάντα αδιαφοροποίητα, αδιαμόρφωτα.

Keter Etz Chayim.

Τι σχέση έχει αυτό; Θα δείτε. Είναι η γείωσή σας για σήμερα. Εξακολουθείτε το ταξίδι σας μέσα στο πυκνό νεφέλωμα. Κάποια στιγμή απ' το βάθος της καρδιάς σας αναδύεται η επιθυμία να κάνετε κάτι. Μια πρωτόγνωρη επιθυμία δημιουργίας. Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί μ' αυτή, είναι τόσο δυνατή και ανεξερεύνητη.

Va-yik-ra.

Σε ανύποπτο χρόνο μια αστραπή διασχίζει το νεφέλωμα, μία λάμψη, ένας ήχος που ηλεκτρίζει την ουσία και αρχίζει να δημιουργεί την πρώτη συσσωμάτωση. Αυτός είναι ο σπόρος.

Keter Etz Chayim.

Η ουσία είναι άπειρη και αχανής. Από πού ήρθε αυτή η κραυγή;

Va-yik-ra.

Από πού ήρθε αυτή η επιθυμία για εκδήλωση; Δεν φαίνεται τίποτα άλλο εκτός από την ουσία. Και ο σπόρος αρχίζει να τρέφεται, να μεγαλώνει, να βλασταίνει. Από κει και πέρα η ζωή μοιάζει με επιδημία. Με ραγδαίους ρυθμούς αρχίζουν τα πάντα να παίρνουν μορφή μετά από την αρχική κλήση, το αρχικό κάλεσμα για εκδήλωση.

Και μένει η Μητέρα να κρατά στην αγκαλιά της τον Υιό που γίνεται στα μάτια σας ο El Shadai, ο Παντοδύναμος Θεός, ο εκδηλωμένος Θεός, το Α και το Ω. Η Μητέρα κρατάει και την ενέργεια του Πατέρα, είναι ο Πατέρας. Ο Πατέρας είναι η πλευρά της Μητέρας που αναφέρεται στη δημιουργική φαντασία. Και έτσι είναι πασιφανές ότι ο Πατέρας και η Μητέρα είναι ένα και το αυτό. Είναι το Ένα που αναγκάζεται να δει τον εαυτό του για να μπορέσει να θαυμάσει όλα όσα είναι, για να μπορέσει να παίξει με όλα όσα είναι.

Μπορείτε να φανταστείτε μία ευθεία γραμμή στο άπειρο; Πού θα μπορούσε να καθρεφτίσει τον εαυτό της; Δεν υπάρχει καθρέφτης. Αναγκάζεται να σχηματίσει μία γωνία για να δει το καθρέφτισμά της και τότε έρχεται αντιμέτωπη με το άλλο της μισό. Το βλέπει, το επεξεργάζεται, παίζει μαζί του, αλλά χρειάζεται να πάει εκεί στο σημείο της ένωσης, στο σημείο της καμπής της για να καταλάβει ότι ήτανε πάντοτε Ένα, ακόμα και μέσα σ’ αυτόν τον αχανή χώρο και το χρόνο.

Έτσι λοιπόν σας περιγράψαμε τις τρεις όψεις της θεότητας σαν αρχετυπικές εικόνες και διεργασίες. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να γίνουν πιο κατανοητές αυτές οι ενεργειακές στοιβάδες του DNA σας. Εκεί όμως στηρίζονται, αυτά τα αρχέτυπα εκφράζουν. Και αυτό θέλουμε να δείτε στη συνέχεια της δουλειάς μας. Όπως είπαμε και στις προηγούμενες ομάδες, αυτή η ενεργοποίηση θα πάρει κάποιους μήνες για να γίνει αντιληπτή. Δύο-τρεις μήνες -για κάποιους τέσσερις- θα πάρει για να καταλάβουν, να αφομοιώσουν αυτή την ενεργοποίηση. Γιατί μέσα από τη διαδικασία που κάνουμε σήμερα αφομοιώνετε μερικές ενέργειες που πάνε και ξεκλειδώνουν τους αντίστοιχους κωδικούς.

«Μα καλά Κρύων, δεν είμαι έτσι κι αλλιώς παιδί της Μητέρας του Πατέρα και κομμάτι του Υιού, πρέπει να γίνει μια ενεργοποίηση για να συνδεθώ μαζί τους;» Η ενεργοποίηση χρειάζεται για άλλες περιπτώσεις. Είστε παιδιά της θεότητας, κομμάτια της, κι αυτό δεν αλλάζει ποτέ. Με την ενεργοποίηση αυτή όμως έρχεστε να γίνετε κοινωνοί της ευθύνης και της δύναμης που συνεπάγεται η ευθύνη. Όταν συνειδητά επικαλείστε αυτήν την ενότητά σας με τη Θηλυκή Αρχή, παίρνετε τη δύναμή σας στα χέρια σας. Και οι άντρες ακόμη, αυτό ισχύει και για τους άντρες, γιατί αυτή τη στιγμή δεν αναφερόμαστε στα φύλα, το θηλυκό και το αρσενικό όπως διακρίνονται στη γη, αλλά αναφερόμαστε σε διεργασίες. Μοιάζει με τη διαδικασία του να φέρετε σε επαφή τον αρνητικό και τον θετικό πόλο για να παράγετε έργο. Απλή φυσική.

El Shadai.

Ο Παντοδύναμος Κύριος είστε εσείς. Ο καθένας και η καθεμία σας στο δικό του στερέωμα. Στην γήινη αναλογία μ’ ένα τέτοιο τρόπο πήρατε γήινη μορφή... με μια παρόμοια διαδικασία.

Και τώρα θα πάρουμε λίγο χρόνο για να ερμηνεύσουμε κάτι άλλο.

Τα κλειδιά του Φαραώ αναμένεται να κοστίσουν πολλά στην ανθρωπότητα. Τα κλειδιά του Ενώχ είναι ένα θέμα, τα κλειδιά του Φαραώ είναι ένα άλλο. Και είναι εκείνα τα κλειδιά που ανάγονται στον Σείριο και στη γνώση, την εσωτερική γνώση που έχει δοθεί μέσα από την Αδελφότητα του Σειρίου στη γη. Πραγματικά κοστίζουν πολλά, γιατί έρχεται η ώρα που θ' αφήσετε πίσω όλα όσα γνωρίζετε, για να μπορέσετε να ακολουθήσετε αυτή τη γνώση.

Ο Ενώχ σας έφερε ό,τι μπορούσε, ο Σείριος είναι η ανταμοιβή σας για τη δουλειά που κάνετε. Είναι ένα κοσμικό bonus, αν θέλετε. «Και τι σημαίνει αυτό Κρύων; Καλύψαμε όλα τα υπόλοιπα και τώρα θα πάρουμε και τα κλειδιά του Φαραώ; Κάναμε όλα όσα έπρεπε να κάνουμε και είμαστε έτοιμοι για τον Σείριο;» Η ζωή δεν γυρίζει πίσω αγαπητοί μου εκμεταλλευτείτε και το δευτερόλεπτο. Εγώ είμαι που σας λέω να μην παρασύρεστε από τον γήινο χρόνο, αλλά αν κατορθώσετε να δείτε τον γήινο χρόνο σαν ένα πακέτο ενεργειακό, στο χέρι σας είναι να συμπεριλάβετε ακόμα περισσότερες εμπειρίες και επιγνώσεις μέσα σ' αυτό το μικρό πακέτο. Μπορείτε να χωρέσετε εκεί ό,τι αγαπάτε, ό,τι θέλετε. Είναι ένα μαγικό πακέτο που μπορεί να χωρέσει τα πάντα. Αποφασίστε λοιπόν αν θα αρκεστείτε στα κλειδιά του Ενώχ ή θα συμφωνήσετε να ανοιχτείτε ακόμα περισσότερο στη συνέχεια.

Τα κλειδιά του Ενώχ είναι πολλά -ούτε ένα, ούτε δύο, ούτε τρία, ούτε τέσσερα. Κι εμείς κάνουμε, παίρνουμε μόνο μερικά απ' αυτά, δειγματοληπτικά θα έλεγε κανείς. Η ουσία βρίσκεται σε δύο-τρεις φράσεις. Ο τρόπος που θα εξωτερικεύσετε αυτήν την ουσία εναπόκειται μόνο σε σας. Εκείνες οι φράσεις κλειδιά που αναφέρονται σε Αρχές είναι που κάνουν την ενεργοποίηση και κατόπιν το υποσυνείδητό σας αναλαμβάνει τη ευθύνη να πάρει τις Αρχές, τα αρχέτυπα, και να τα εξελίξει, να τα αναλύσει στην τελευταία τους λεπτομέρεια, για να σας τα παρουσιάσει σαν ένα περίπλοκο και φαντασμαγορικό σενάριο. Δεν μπορείτε να είστε συνειδητοί σ' αυτή τη διαδικασία, δεν χρειάζεται. Αρκεί μόνο να επιλέξετε την ενεργοποίηση και, τιμώντας όλα όσα είστε, τιμώντας τη Μητέρα της Ζωής που είστε, που έχετε μέσα σας, να την αφήσετε να ανθίσει και να φέρει τους καρπούς που θέλει να φέρει μέσα από σας. Δεν μπορείτε να ελέγξετε τη Μητέρα της Ζωής, δεν μπορείτε να ελέγξετε την Άκασα. Μπορείτε μόνο να μείνετε ανοιχτοί και να απολαύσετε τα δώρα της. Η κάθε προσπάθεια εκβίασης, κάθε προσπάθεια ελέγχου, καταλήγει σε αποτυχία.

Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε στο κέντρο του κύκλου σας μία μικρή γαβάθα. Μία κούπα μ' ένα παχύρρευστο υγρό, λίγο κολλώδες. Μπείτε μέσα και πατήστε τα πόδια σας μέσα σ' αυτό το υγρό, βυθίστε τα μέσα στο υγρό της γαβάθας. Η κολλώδης ουσία αρχίζει να ανεβαίνει σιγά-σιγά καλύπτοντας όλο σας το σώμα. Χρώματα, σχήματα, μπορείτε να δείτε πάρα πολλά στην επιφάνεια που αφήνει. Ανεβαίνει και καλύπτει όλο σας το σώμα αντανακλώντας προς τα έξω όλα όσα δεν είστε εσείς. Είναι ένας αρκετά σφικτός σχηματισμός. Τελικά αντανακλώντας όλα όσα δεν είστε, φτάνει να σχηματίσει ένα εκμαγείο, ένα καλούπι. Είναι ένα εκμαγείο που κρατά τη μορφή σας,

αλλά αν κοιτάξετε καλά μέσα τώρα πια μπορείτε να διαπιστώσετε ότι δεν υπάρχει τίποτα, τίποτα πέρα από το καλούπι.

«Που είναι η ουσία μου, εγώ που είμαι;» Θα αναρωτηθεί κάποιος. «Τώρα μόλις ήμουν εδώ». Αυτό που ήταν εδώ, ήταν η αντίληψη που σχημάτισε το συλλογικό για την ύπαρξη ενός γήινου εαυτού, μιας προσωπικότητας, σαν αποτέλεσμα πολλών διαφορετικών ενεργειών. Είναι λίγο δύσκολο να περιγράψουμε αυτά τα πράγματα, ωστόσο ποτέ δεν υπήρχατε, απλά αυτό το εκμαγείο σας βοήθησε να καταλάβετε ότι αυτό που νομίζατε ότι έχετε μέσα σας, δεν υπήρξε ποτέ στην πραγματικότητα.

Δεν υπάρχει κενό στη φύση αυτό είναι αλήθεια, υπάρχει παντού επίγνωση και αυτή τη στιγμή η επίγνωση, η διάνοια που υπάρχει μέσα σ’ αυτό το καλούπι, αναγνωρίζει ότι δεν είναι όλα αυτά που έβλεπε πριν. Δεν υπάρχει πιο βαθύ σημείο ηρεμίας για να σταθείτε απ’ αυτό, και για να συνειδητοποιήσετε τι είστε πραγματικά και τι δεν είστε. Και το να καταλάβει κάποιος και να συνειδητοποιήσει το μη είναι, είναι το μεγαλύτερο βήμα που μπορεί να κάνει προς τη θεϊκή του φύση. Όλα αυτά που βλέπετε γύρω σας δεν είναι παρά εκμαγεία, καύκαλα που σχηματίζονται γύρω από τις θεϊκές προβολές, τις θεϊκές σκεπτομορφές που με τη σειρά τους γίνονται μορφές, βάσει κάποιων αρχετυπικών βασικών σχημάτων. Τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται αγαπητοί μου, τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται.

Πάρτε λίγο για να βγείτε από την κατάσταση που έχετε μπει, συνομιλήστε μεταξύ σας και θα επανέλθουμε.

Κ.:

Εγώ το μόνο που θυμάμαι είναι, όταν είπες για τον Σείριο, ότι αυτό πρέπει να συνδέεται με τον ένατο κλώνο του DNA, δεν ξέρω γιατί.

Άννα:

Ναι δεν ξέρω... ο ένατος κλώνος είναι, έτσι όπως δίνεται, της Shechinah, που είναι η φλόγα της επέκτασης.

Κ.:

Είναι αντι-βαρύτητα, είναι αντι-ύλη και ότι.... Δεν μπορώ να θυμηθώ τίποτε άλλο.

Α.:

Ούτε εγώ μπορώ να πω πάρα πολλά. Στην αρχή είχα έτσι μια δυσκολία να παρακολουθήσω, είμαι κάπως περίεργα, απλώς ακολουθούσα δηλαδή και στο τέλος σαν να βυθίστηκα. Δεν έχω να πω πάρα πολλά.

Β.:

Ένοιωθα ότι σαν το δέρμα μου να ακολουθούσε όλη αυτή τη δουλειά και υπήρχε πολύ έντονη αίσθηση της ενέργειας, αλλά εγώ άκουσα ελάχιστα απ’ αυτά που είπες. (γέλια)

Μπ:

Ούτε κι εγώ έχω να πω κάτι (γέλια)

Άννα:

Είναι το θέμα τέτοιο που ..

Θ.:

Εγώ είχα ιδιαίτερη δυσκολία στο να εστιαστώ κάπου, να συγχρονιστώ ως πούμε, με την έννοια του να ταξιδέψω και ήταν αυτό που είχα πει και την προηγούμενη φορά, ένοιωθα έτσι μια αφέλεια, μια παιδικότητα. Δηλαδή παρατηρούσα όλα αυτά τα πράγματα όχι όμως συγκεντρωμένα όπως θα έπρεπε κάποιος να τα παρακολουθήσει. Σαν να ήταν γνωστά μεν αλλά με ένα αφελή τρόπο, πώς να το πω, με αφελή τρόπο. Εκεί που άλλαξαν όλα ήταν στο εκμαγείο αυτό, που ξαφνικά μου ήρθε όλη η συγκέντρωση που μου έλειπε πριν και είχα μια δυσκολία στην καρέκλα γενικότερα, δεν καθόμουνα άνετα. Αυτό το εκμαγείο λοιπόν έγινε ακριβώς όπως τα είπες. Και κάθε φορά που ήταν να πεις κάτι, το ένοιωθα ακριβώς πριν. Το κενό αυτό, λέω, κοίταξε τι κενό υπάρχει μέσα. Έσκυψα μέσα και είδα κενό. Και ένα ακόμα που μου ήρθε ερώτηση μετά, ίσως γι αυτό να ήρθε, εκεί που είπες «δες τις κλωστές του χρόνου, δείτε τις κλωστές του χρόνου, τις γραμμές» ή κάτι τέτοιο, δεν έπαιρνα χαμπάρι τίποτα εκεί πέρα, αλλά μου ήρθε κάτι νταν... «Άχρονο».

Κω.:

Εγώ απ' την αρχή είχα την αίσθηση σαν κάτι να ήθελε να με τραβήξει και να με βυθίσει κάπου, δεν μπορώ να το περιγράψω. Έβλεπα χρώματα σαν να ήτανε σύννεφα που μια σκοτεινιάζανε μια ανοίγανε. Δεν ξέρω, είχα μια τέτοια αίσθηση. Μετά είχα την αίσθηση της άφεσης με τους γαλαξίες κλπ, εντονότατη την ενέργεια την ένοιωθα και, ειδικά όταν είπε για τον Σείριο, έντονο παλμό στο κέντρο της καρδιάς. Αυτά.

Άννα:

Κι εγώ εκεί πέρα, κάπως ένοιωσα.

Κω.:

Ναι, με τον Σείριο έντονο. Δεν ξέρω αν ήταν της φαντασίας μου ή όχι, έβλεπα... σαν δυο-τρία πρόσωπα μου ερχόντουσαν, δεν ξέρω, δεν μπορώ να το προσδιορίσω.

Βι.:

Στο ίδιο σημείο που είπε ο Θ. ότι είδε τις γραμμές του χρόνου να συγκρούονται, πηγαίναμε προς τα όρια αυτού του σύμπαντος κι εγώ πήγα λίγο παρακάτω.

Άννα:

Πέρα απ' τα όρια.

Βι.:

Ναι, σαν αυτό να είναι κύτταρο άλλης κατάστασης, όλο μαζί το τεράστιο πράγμα και κατάλαβα ότι κάπως έτσι συνεχίζει κιόλας,

δηλαδή ήμουν ένα μικρό κύτταρο μιας άλλης κατάστασης και ξανά-μανά αυτό το πράγμα.

Άννα:

Στο διηνεκές.

Βι.:

Ναι και με γύρισες κάπως πίσω, εκεί... κάτι άλλο είπες και ήταν πολύ ωραία όπως έφευγα προς τα έξω.

Ε.:

Εγώ, όταν είπες για τους αστερισμούς, ένοιωσα να στροβιλίζομαι και να φεύγω, να φεύγω, να φεύγω. Χαλάρωσα μετά και σαν να χάθηκα. Σαν να χάθηκα και μετά επανήλθα κάποια στιγμή. Δεν ξέρω, σαν να με πήρε ο ύπνος, σαν να χάθηκα, δεν κατάλαβα. Πάντως χάθηκα, έχασα πράγματα και ξανά επανήλθα πάλι, αλλά πολύ ήρεμη, χαλαρή.

Μ.:

Εμένα, η εμπειρία που είχα στην άσκηση ήταν μ’ αυτό τον ωκεανό της Θηλυκής Αρχής που εκεί αισθάνθηκα τον εαυτό μου να βυθίζεται και ένοιωσα έντονη την παρουσία της Αφροδίτης που την ανέφερες μετά, όπου αισθάνθηκα την ενέργειά της πολύ μαλακή, πολύ γλυκιά και ότι είχε να κάνει με την αρμονία και την ομορφιά στο σύμπαν αυτό, δηλαδή η δική της η δόνηση, ας πούμε έτσι. Ταυτόχρονα αισθάνθηκα και την ενέργεια της Μαρίας, της Μητέρας του Ιησού, κάπως έτσι, όπου αυτήν την ενέργεια την αισθάνθηκα σαν προστάτιδα της πνευματικότητας στη γη. Ένα τέτοιο πράγμα, κάπως έτσι, που δεν το είχα σκεφτεί ποτέ αυτό, δεν μου είχε περάσει από το μυαλό. Και ήταν πάρα πολύ ωραία η αίσθηση αυτή, η επικοινωνία μ’ αυτή την ενέργεια.

Αυτό που αισθάνθηκα κάποια στιγμή, μου πέρασε ας πούμε απ’ το μυαλό, είναι ότι αυτή η εμπειρία είναι ένα ταξίδι στην ψυχή αυτών των όντων, κάπως έτσι, σαν να με έβαζε κάπου κάποιος μέσα τους. Και ήταν πάρα πολύ ωραία αίσθηση και πολύ παράξενη. Μετά όταν ανέφερες για το νεφέλωμα της Αφροδίτης, εκεί μου ήρθε η ερώτηση στο μυαλό, ας πούμε πώς, γιατί γίνονται αυτά, γιατί δημιουργούνται αυτά, οι χώροι εκεί, πώς γίνεται; Βρέθηκα, δεν ξέρω πώς να το πω, σαν να βρέθηκα στο νου ενός όντος, δεν ήταν όμως ο νους του θεού, δεν αισθανόμουν κάτι τέτοιο, δεν ένοιωθα αυτή την πολύ έντονη καθολική δόνηση, όπου λειτουργούσε. Αυτό που καταλάβαινα ήταν ότι αυτός λειτουργούσε με τους νόμους του Ενός. Δηλαδή σαν να βρισκόταν κάπου και φαντάζονταν, σκέφτονταν το νεφέλωμα αυτό. Και όντας μέσα εκεί λέω, γιατί όμως να το κάνεις αυτό, γιατί να το δημιουργήσεις; Εγώ το σκεφτόμουν αυτό, εκείνος δεν επικοινωνούσε μαζί μου, απλά καταλάβαινα τη διαδικασία, σαν να πιανόμουν από τη διαδικασία τη δική του. Και κάτι που κατάλαβα ήταν ότι υπήρχε σκοπός να κατοικήσουν όντα εκεί κι εκείνος συμμετείχε σ’ αυτή τη διαδικασία, είχε δηλαδή αυτό το ον αυτή τη δύναμη της δημιουργικότητας, το να μπορεί να δημιουργήσει το νεφέλωμα αυτό και ο σκοπός του Πατέρα ήταν να κατοικήσουν κάποια στιγμή όντα εκεί. Και ρώτησα γιατί αυτό να παίρνει τόσα

εκατομμύρια χρόνια, γιατί να υπάρχει αυτό το πράγμα, και κατάλαβα ότι αυτός είναι ο νόμος της ύλης, λειτουργεί αυτή όλη η κατάσταση μέσα στο χωροχρόνο. Δηλαδή η στιγμή που αυτός το δημιούργησε στο νου του ήταν απειροελάχιστη, αλλά αυτό το απειροελάχιστο του δικού του νου, ήταν δισεκατομμύρια χρόνια στο χωροχρόνο.

Και επίσης, μου δόθηκε ότι υπάρχει μια αντιστοιχία των όντων που κατοικούν σ' αυτά, μια χωροχρονική αντιστοιχία, στο πόσο παίρνει για να δημιουργηθούν αυτά και στην εξέλιξη των όντων πάνω σ' αυτά, που είναι μαθηματική και μπορεί να βρεθεί αυτό με μαθηματική εξίσωση πόσο μπορεί να είναι. Γιατί το αναφέρω αυτό; Γιατί η σύνδεση ήτανε στο ότι, αν κάποιος δει τη δημιουργία της γης, μπορεί να καταλάβει μέσα απ' αυτή την αντιστοιχία, πόσα χρόνια απαιτούνται για να εξελιχθεί πλήρως η ανθρωπότητα πάνω στη γη, αυτό που υποτίθεται θα είναι ανθρωπότητα στο μέλλον. Αυτά.

Μχ:

Εγώ χανόμουν, ερχόμουν, δεν θυμάμαι τίποτα πάλι. Μία απ' τα ίδια.

Ευ.:

Εγώ θα τα πω ανάμικτα και θέλω να κάνω δύο ερωτήσεις. Να τις κάνω στο τέλος ή στην αρχή;

Άννα:

Πες το τώρα και θα δούμε.

Ευ.:

Η ερώτηση η πρώτη είναι ότι, αν αντιλήφθηκα καλά, δεν μπορούμε να κάνουμε ταξίδια έξω, ή να έχουμε δει κάποιους κόσμους.

Άννα:

Όχι να έχουμε δει, όχι. Να ζήσουμε με το σώμα αυτό μακριά από τη γη.

Ευ.:

Με το σώμα αυτό να ζήσουμε μακριά από τη γη... Δεν αντιλήφθηκα καλά. Άστο αυτό. Η δεύτερη ερώτηση που είναι πάρα πολύ σημαντική. Είπες για την Αδελφότητα του Σείριου. Θέλω να πουν παραπάνω λόγια, γιατί και σε προηγούμενο διαλογισμό που έχει γίνει, εγώ έχω δει ότι ήμουν απ' την Αδελφότητα του Σείριου και έχω δει ότι είχαμε επικοινωνία. Νομίζω έχω πει και σ' ένα προηγούμενο διαλογισμό ότι είμαστε κάποιοι ιερείς, οι οποίοι είχαμε επικοινωνία με τον Σείριο και μπορούσαμε και πηγαίναμε απευθείας, είχαμε σύνδεση, κατεβαίναμε και πηγαίναμε και δεν το έχω ζήσει σε μία ζωή. Το έχω ζήσει και σε άλλες ζωές και έχω και σύνδεση με την Αίγυπτο με ποικιλόμορφο τρόπο. Θα ήθελα να μου πουν κάτι παραπάνω για μένα γι αυτό.

Τώρα ως προς αυτά που έγιναν, που ήταν πάρα πολύ ωραία - συμφωνώ με τον Βι.- θα πω την τελευταία σκηνή, θα τα πω σκηνές -

σκηνές. Στην τελευταία σκηνή ήμουνα πράγματι λίγο πριν απ’ την έννοια αυτού που έλεγες. Είχα αρχίσει και καταλάβαινα το κενό και μετά είπες για το κενό, το κενό της συνείδησης, της θεϊκής συνείδησης. Αυτό είναι το περίγραμμα όλων αυτών των πραγμάτων, μέσα βρισκόταν ένα πηκτό πράγμα ρευστό και μετά.... σ’ όλο αυτό που είμαστε, αλλά όλο αυτό έφτιαχνε καταστάσεις, έφτιαχνε πράγματα. Αυτή ήταν μία εικόνα.

Άλλη εικόνα ήταν ότι βρισκόμουν μπροστά σ’ ένα μόντεμ, ήταν πάρα-πάρα πολύ ωραίο. Τώρα τελευταία αρχίζω και συνειδητοποιώ την πολυπλοκότητα μέσα σ’ αυτό το σώμα που είμαστε. Ότι σε τελική φάση όλα αυτά που συμβαίνουν είναι για να καταλάβουμε τι πολυπλοκότητα έχουμε. Εμείς τα βλέπουμε μονοδιάστατα. Πως μπορούμε να τα δούμε πολυδιάστατα; Αρχίζω να αντιλαμβάνομαι την πολυδιαστασιακή τους κατάσταση. Και βρισκόμουν μπροστά σ’ ένα μόντεμ, σ’ ένα κομπιούτερ και ήταν σκηνές-σκηνές, μπορούσα όμως να μπω, το έχω ξαναπεί νομίζω αυτό, αλλά το ξαναβλέπω πάλι και είναι πάρα πολύ ωραίο, μπορούσα να μπω σ’ αυτή την καθεμιά σκηνή. Η κάθε μια σκηνή είναι μια ολόκληρη ζωή που μπαίνεις μέσα και μπαίνεις σε μια κατάσταση, όλη την κατάσταση τη βλέπεις. Το να μπορέσουμε να βλέπουμε το κάθε ένα πράγμα που μας συμβαίνει, από τα πιο απλά, πάρα πολύ απλά, όπως περπατάμε, όχι μόνο... Σε πολυδιαστασιακή κατάσταση, να βλέπουμε την ενέργεια, να βλέπουμε την ενέργεια των άλλων γύρω μας, είναι όλο αυτό ο τελικός μας προορισμός νομίζω. Αυτό είναι όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ. Κάποιες άλλες καταστάσεις, το να πηγαίνω σε νεφελώματα, εμένα μου είναι οικείες. Και αυτό θέλω να ρωτήσω, συμβαίνει πράγματι ή συμβαίνει στη φαντασία μου; Είναι μερικές φορές που είναι στη φαντασία μου, είναι άλλες που νοιώθω ότι πράγματι είμαι εκεί. Αυτές τις δύο ερωτήσεις.

Κ.:

Να πω κάτι; Απλώς εγώ έχω διαβάσει κάπου, δηλαδή αυτό που μας περιγράψανε -επειδή κάνω αστρολογία- ότι η Αφροδίτη είναι ο μαγνητισμός και ο κεραυνός, ο Άρης είναι ο ηλεκτρισμός, που όταν συνδέονται αυτά τα δύο δημιουργούν ένα πεδίο το οποίο είναι ο αέρας. Όταν λοιπόν ο αέρας ενώνεται δημιουργεί τον υιό, το οποίο είναι το DNA είναι ο κλώνος με το Υ.

Άννα:

Ποιο ύψιλον;

Κ.:

Το DNA έχει μέσα το Υ και μόνο το άρρεν φέρει το Υ, το θήλυ δεν φέρει το Υ. Δηλαδή, έτσι όπως μας το περιγράψανε, έβλεπα αυτά που τα επιβεβαιώνα.

(συνέχεια)

Keter Etz Chayim.

Keter Etz Chayim.

Keter Etz Chayim.

Ο Άρης και Αφροδίτη παρουσιάζουν μια αντιστοιχία, ο κεραυνός έρχεται από αλλού. Ωστόσο στα βασικά τους συστατικά στις βασικές θεμελιώδεις αρχές έχετε δίκιο, είναι έτσι όπως περιγράφηκαν Κ.

Ο Σείριος είναι ένα εκτόπισμα. Η Κ. ανέφερε τη λέξη αντι-ύλη. Θα το πούμε λίγο διαφορετικά, με πιο εσωτερικούς όρους. Θα πούμε ότι είναι το εκτόπισμα της ενέργειας του Πατέρα. Άντε τώρα να βγάλετε άκρη απ' αυτό... «Παν σώμα εμβαπτιζόμενο εις το ύδωρ εκτοπίζει όγκο νερού ίσο... κλπ, κλπ.» Αν έχετε μία μπανιέρα γεμάτη με νερό και βυθίσετε μέσα ένα σώμα ο όγκος του νερού που θα εκτοπιστεί θα είναι ίσος...* ας το πούμε αλλιώς...

Το ειδικό σας βάρος, το ειδικό βάρος της πνευματικής σας υπόστασης, ή όπως θα το λέγατε κοινώς, το πνευματικό σας κύρος, εξαρτάται από την ενέργεια του Πατέρα που επενδύεται, που ενυπάρχει στη μονάδα σας. Αυτό είναι λίγο περίπλοκο να το καταλάβετε. Σύμφωνα με όσα έχετε διαβάσει αρκετοί από σας, μονάδα σας είναι ο Πατέρας, είναι ο Θεϊκός σας Εαυτός. Και το να σκεφτεί κανείς ότι μπορεί να είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη η ποσότητα του Πατέρα, της ουσίας του Πατέρα θα σήμαινε ότι κάποιοι υπολείπονται έναντι κάποιων άλλων που υπερτερούν. Δεν εννοούμε αυτό.

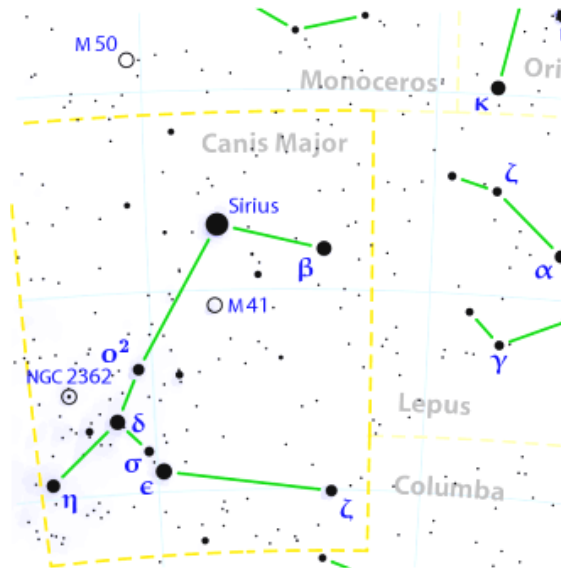
Εννοούμε ότι μέσα στο χωροχρονικό συνεχές της εκδήλωσης η θεότητα, το σύμπαν, εκδηλώνει με πάρα πολλούς τρόπους τον εαυτό του. Δεν θα αδικούσε κανέναν το να πούμε ότι σ' ένα κυβικό εκατοστό πέτρας ή σ' ένα βράχο υπάρχει χαμηλότερη νοημοσύνη απ' ότι σ' ένα ψάρι, στο ψάρι υπάρχει χαμηλότερη νοημοσύνη απ' ότι σ' ένα σκύλο, και στο σκύλο χαμηλότερη νοημοσύνη, χαμηλότερο επίπεδο νοημοσύνης απ' ότι σ' ένα παιδί, σ' έναν άνθρωπο. Δεν θα αδικούσε κανέναν, γιατί είναι πασιφανές ότι αναφερόμαστε σε διαφορετικά βασίλεια. Αυτό όμως σημαίνει ότι σε κάθε βασίλειο υπάρχει διαφορετική επίγνωση, διαφορετική αντίληψη της θεότητας. Δεν είναι το ένα χαμηλότερο, κατώτερο, και το άλλο ανώτερο αλλά η αντίληψη είναι διαφορετική, κι αυτή η αντίληψη σχετίζεται με την... ναι, πρέπει να το θέσουμε έτσι, με την ποσότητα ύλης αντι-ύλης που εμπλέκεται στο παιχνίδι.

Είναι πράγματα που θα τα διαλευκάνουν για σας και θα τα επεξηγήσουν οι επιστήμονές σας. Πραγματικά όμως, το παιχνίδι της ύλης και αντι-ύλης εμπλέκεται πολύ ενεργά στα διάφορα επίπεδα νοημοσύνης. Θα μπορούσε να πει κανείς σε μια χοντρική αναλογία, ότι μία μεγαλύτερη εμπλοκή συμβαίνει στα βασίλεια που διαθέτουν ένα ανώτερο επίπεδο νοημοσύνης και μία κατώτερη εμπλοκή στα κατώτερα βασίλεια. Αυτό εννοούμε λοιπόν όταν μιλάμε για εκτόπισμα. Ο Σείριος αποτελεί το εκτόπισμα μιας ενέργειας, μιας επίγνωσης του Πατέρα, που βρίσκεται ριζωμένη στην μονάδα εκδήλωσής του. Είναι δύσκολο να περιγραφεί με λόγια, το λέμε άλλη μία φορά. Εσείς αυτή τη στιγμή προσπαθείτε να κατανοήσετε τη σχέση σας με τον Σείριο μέσα από τα σημεία αναφοράς που έχετε στο γήινο πεδίο. Κι εμείς, μ' αυτό που σας λέμε, προσπαθούμε να σας

τραβήξουμε προς τα μέσα και να δείτε τον βαθύτερο συσχετισμό που υπάρχει.

Το Ιερογλυφικό του Σείριου / Sopdet

Όταν λοιπόν λέμε ότι μία... όταν μιλάμε για την Αδελφότητα του Σείριου μιλάμε για τις εκδηλώσεις ενός άστρου, μιας οντότητας όπως είναι το άστρο του Σείριου, που έχει ένα μεγάλο εκτόπισμα λόγω της μεγάλης εμπλοκής του αρχέτυπου του Πατέρα. Έτσι μπορείτε να συνειδητοποιήσετε καλύτερα τη σχέση των εκδηλώσεων του Σείριου, των μορφών που προέρχονται από τον Σείριο με όλα τα πράγματα στη γη που σχετίζονται με τον Πατέρα, με την Αρσενική δημιουργική Αρχή. Φυσικά σας έχουμε πει ότι ο αστερισμός του Ωρίωνα συνδέεται επίσης πάρα πολύ με την ενέργεια του Πατέρα και είναι εκείνο το σημείο με το οποίο θα πρέπει να συνδέεστε. Σ’ αφήνουμε λοιπόν Ευ. να κάνεις μία βουτιά σ’ αυτό που κάποτε είδες ότι ήσουν. Να κάνεις μία βουτιά στον Σείριο και να συνειδητοποιήσεις ότι όλο αυτό, ο Σείριος σε κάθε του εκδήλωση και έκφραση, δεν είναι παρά το εκτόπισμα σε εκδήλωση μιας μεγάλης συνειδητότητας που έχει ριζωμένη μέσα του την αρχετυπική ιδέα του Πατέρα. Αυτό από μόνο του θα σε βοηθήσει να πας πολύ μακρύτερα απ’ οτιδήποτε άλλο. Ό,τι άλλο έχεις δει σε σχέση με κάποιο πολιτισμό του Σείριου ή σε σχέση με τις εργασίες που έκαναν απεσταλμένοι της Σειριακής Αδελφότητας στη γη, σχετίζεται με αυτό το αρχέτυπο. Και ακολουθώντας το αρχέτυπο θα μπορέσεις να ανασύρεις από μέσα σου πάρα πολλές σχετικές πληροφορίες.

Και βέβαια, είναι άχρονη η ύπαρξη στο αδιαφοροποίητο νεφέλωμα της Αφροδίτης. Μιλάμε σε παρόντα χρόνο παρότι η εκδήλωση

βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο, γιατί ακριβώς δεν υπάρχει χρόνος. Εάν μπορείτε να το συνειδητοποιήσετε, κάναμε ένα ζουμ άουτ από την τωρινή εκδήλωση στην αρχική κατάσταση και έτσι οι ενέργειες που σας δείξαμε να κινούνται βρίσκονται ένα σκαλοπάτι πριν από την παρουσίαση του άμορφου και άχρονου. Το άχρονο ήταν η αρχική κατάσταση. Και κατόπιν από κει κάναμε πάλι ζουμ in στην τωρινή κατάσταση.

Τι ρόλο παίζει ο Πατέρας στη ζωή σας;
Ωραία λοιπόν, μιλήσαμε σήμερα για την Θηλυκή Αρχή, για τη Θηλυκή Σοφία το Chochmah Micha Halelu. Μιλήσαμε για τον El Shadai τον εκδηλωμένο Θεό, μιλήσαμε για το...

[Σημ.: Στο σημείο αυτό λιποθύμησε η Α. και διακόπηκε για λίγο η επικοινωνία]

Chochmah Micha Halelu.
Προφέρετε όλοι, όλοι μαζί αυτό το όνομα μεγαλόφωνα, βλέποντάς το να αγκαλιάζει την Α.

Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.
Αμήν.

Την βλέπετε; Δεν θα την ξαναδείτε. Έφυγε η Α. που ξέρατε. Έτσι είναι. Θα αλλάξει πάρα πολύ το επόμενο διάστημα. Μην ανησυχείτε γι αυτήν, δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, είναι ασφαλής... και πολύ αστεία.

Ας γυρίσουμε στο θέμα της ημέρας που είναι η εξισορρόπηση της Θηλυκής Αρχής, κάτι που χρειαζόταν η Α. σήμερα. Μια διαδικασία που ξεκίνησε εδώ και αρκετές ημέρες και δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί χωρίς την συν-χώρεση της Θηλυκής Αρχής, της Μητέρας. Κι έτσι, με ανανεωμένες δυνάμεις τόσο αυτή όσο και όλοι σας θα μπορέσετε να συνεχίσετε στο δρόμο σας. Χρειάζεται όλοι, όλες, να αποδεχτείτε τη Μητέρα. Να αποδεχτείτε το χώρο που σας κρατά στη ζωή. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αποδεχτείτε, να κάνετε χώρο μέσα σας και για όλα τα σύμβολά της. Είτε πρόκειται για τη φυσική μητέρα, είτε πρόκειται για τη θάλασσα, για όλα τα σύμβολά της σε όλα τα επίπεδα.

Είστε εσείς κι εμείς μαζί. Και έτσι είναι. Σας ζητούμε να δυναμώσετε την πίστη σας στο Πνεύμα και να καταλάβετε ότι το σύμπαν δεν είναι παρά μια δακτυλήθρα γεμάτη με μέλι. Το υλικό σύμπαν είναι μια δακτυλήθρα γεμάτη μέλι. Ένα μέλι απ' το οποίο θέλουν να πιουν όλοι οι άγγελοι. Ένα μέλι που δεν τελειώνει όσο οι άγγελοι επιθυμούν να πιουν απ' αυτό. Βυθίζετε πίνετε από το νέκταρ της εκδήλωσης και ξαναγυρίζετε πίσω... και πάλι από την αρχή.

Chochmah Micha Halelu.

Θα σας παρακαλέσουμε να συνεχίσετε την εκφώνηση αυτού του ονόματος για τα επόμενα πέντε λεπτά με ρυθμό. όλοι μαζί.

Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.
(συνεχίζεται η εκφώνηση επί 5’)

El Shadai.

Αν αναρωτιέστε τι κάνατε με τη δόνηση του Chochmah Micha Halelu, δημιουργήσατε ένα χώρο για την Α. Τα πράγματα είναι απλά μερικές φορές και σας ζητούμε να συνηθίσετε να τα βλέπετε έτσι. Ενδέχεται να προστεθούν κι άλλα στα επόμενα μαθήματα πάνω σ’ αυτά τα τρία layers του DNA. Αυτό που σας ζητάμε είναι να γειώσετε τη σημερινή ενέργεια μέσα από το Keter Etz Chayim.

Keter Etz Chayim
Keter Etz Chayim
Keter Etz Chayim.

Αυτός είναι ο τρόπος για να γειωθεί η ενέργεια που κινήθηκε σήμερα σε πολύ λεπτοφυή επίπεδα ύπαρξης. Τις επόμενες φορές θ’ ασχοληθούμε περισσότερο με εκείνα τα layers που δεν αναφέραμε μέχρι τώρα και με αυτά καθαυτά τα κλειδιά του Ενώχ.

Σας ζητούμε να γυρίσετε στα σπιτία σας με πολλή χαρά και ειρήνη στην καρδιά, γιατί σήμερα κατορθώσατε κάτι αξεπέραστο όλοι σας, όχι μόνο η Α. που έπεσε κάτω. Δεν χρειάζεται να πέφτετε κάτω. Μερικές φορές όμως θέλετε τόσο πολύ να έχετε ένα σημάδι, θέλετε τόσο πολύ να είναι φαντασμαγορική η μετάβασή σας στη νέα σας δόνηση, που σχεδιάζετε διάφορα σενάρια. Είναι τα δικά σας σχέδια αυτά, δεν είναι οι απαιτήσεις του Πνεύματος.

Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα και σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ, ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας και όλοι όσοι ήμασταν κοντά σας σήμερα.

Σας ζητούμε να συνεχίσετε το δρόμο σας κάτω από το καινούριο φως της Μητέρας της Ζωής.

Chochmah Micha Halelu.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Ευ.:

Τι σημαίνει το Keter Etz Chayim και το άλλο που είπαμε;

Άννα:

Το Keter Etz Chayim είναι το πρώτο layer.

Ευ.:

Είχα βάλει δύο ερωτήσεις την δεύτερη δεν την απάντησες.

Άννα:

Πως δεν απάντησε! Τόσα για τον Σείριο είπαν.

Ευ.:

Εκτός από τον Σείριο.

Άννα:

Το άλλο είπαμε, όχι ότι... δεν κατάλαβες καλά.

Κ.:

Εγώ το μόνο που κατάλαβα είναι ότι ο Σείριος, αν εμείς είμαστε ξέρω εγώ θετικό φορτίο, αυτοί είναι αρνητικό φορτίο επάνω. Είναι σαν μία χοάνη που είναι το αντίθετο και είναι σαν να υπάρχουμε και εδώ κι εκεί σε αντίθετες καταστάσεις. Κάτι τέτοιο μου έβγαλε. Τώρα η γη δεν ξέρω θετικό φορτίο έχει ή αρνητικό; Αρνητικό πρέπει να έχει ηλεκτρικό φορτίο.

Άννα:

Σε σχέση με τι; Τα πάντα είναι σχετικά. Σε σχέση με τι άλλο.

Κ.:

Τώρα τι άλλο ήθελα να πω; Αυτό μου ήρθε εμένα, σαν να είναι το αντίθετο εκεί πάνω. Και την Τρίτη μου ήρθε κάτι για τον Σείριο, ότι εδώ οι μαγνητικοί πόλοι είναι συν - πλην, έτσι; Εκεί είναι το αντίθετο, οι μαγνητικοί πόλοι είναι πλην - συν και ότι δεν υπάρχει ύλη καθόλου και ότι είναι απλώς σκέψεις, τίποτα άλλο.

Μ.:

Ο Σείριος δεν είναι ήλιος;

Άννα:

Ήλιος είναι.

Θ.:

Το σκέλος της ερώτησης είναι, αν προλαβαίνουμε να τα απαντήσουμε πρώτα σήμερα, τότε να τ' απαντήσουμε. Το άλλο είναι, δεν ξέρω αν είναι σωστά Ελληνικά, αλλά ήθελα να ρωτήσω αν υπάρχει αντικειμενικός υποκειμενικός χρόνος. Δηλαδή αν ο χρόνος, αν πούμε ότι κυλάει, αν είναι αντικειμενικός σαν χρόνος για μας πάντα. Έτσι, είναι υποκειμενικός για τον καθένα, αλλά σε πραγματικά μεγέθη. Όχι να βαριέμαι και να νοιώθω ότι δεν περνάει η ώρα. Να τρέχει διαφορετικά.

Άννα:

Α! ναι κατάλαβα.

Κω.:

Σήμερα ένοιωσα πάρα πολύ ενέργεια, στο δεύτερο μέρος τώρα, στην σπονδυλική στήλη και δεν ξέρω αν έχει σχέση, αν ήθελαν να μας δείξουν κάτι με την εξισορρόπηση ίσως των κέντρων. Δεν ξέρω αν ήταν ιδέα μου ή αν πραγματικά ένοιωθα έντονη ενέργεια. Και το άλλο που θέλω να ρωτήσω, λένε ότι μόνο στη γη υπάρχει γραμμικός χρόνος, γιατί αυτό, τι μάθημα πρέπει να μάθουμε.

Ε.:

Εγώ ένοιωσα ένα τρομερό πόνο στην αριστερή πλευρά του κεφαλιού μου στον κρόταφο και ήταν σαν να χτυπάει σφυρί. Έντονος πόνος. Όταν κάναμε την προσευχή σιγά-σιγά-σιγά άρχισε να ηρεμεί. Τώρα μου έχει περάσει αρκετά. Μου έχει αφήσει βέβαια λίγο πόνο αλλά εκείνη την ώρα τον ένοιωσα πάρα πολύ δυνατό τον πόνο. Τώρα αισθάνομαι καλύτερα.

Α.:

Εγώ θα σας τα πω όλα τώρα! [γέλια]

Λοιπόν, μούδιασμα σε όλο μου το σώμα, βέβαια, απ’ τη στιγμή που σωριάστηκα και τώρα όλη την ώρα. Κάτι γινόταν εδώ πίσω στην πλάτη μου. Το τι ακριβώς συνέβη δεν το κατάλαβα. Θα μου εξηγήσουν κάποια στιγμή μάλλον. Πέρασμα ήταν αλλά δεν κατάλαβα.

Άννα:

Αν θυμάμαι καλά είχες και άλλη φορά τέτοια λιποθυμία ή ήτανε... Α! ήταν από πέσιμο το άλλο ε;

Α.:

Ποιο πέσιμο;

Άννα:

Κάποια στιγμή μου είχες πει κάτι, τώρα το θυμήθηκα, στο σχολείο ..

Α.:

Α! Είχα φύγει για επάνω και μετά μου λένε δεν κάνεις για εδώ ξανακατέβα. Είχα φύγει. Λιποθυμάω, λιποθυμούσα μάλλον, πάρα πολύ συχνά, πάρα πολύ συχνά. Εκεί που ήμουν όρθια, παφ κάτω. Και πολλά σενάρια εξόδου είχα.

Ευ.:

Εγώ δεν έχω τίποτα το ιδιαίτερο. Το μόνο που είδα για την Α., ήθελε να δημιουργήσει μια πύλη για κάποιες διαστάσεις άλλες. Την είδα έντονα την πύλη.

Άννα:

Λοιπόν η ερώτηση ήτανε αν υπάρχει αντικειμενικός χρόνος. Υπήρχε άλλη ερώτηση εκτός απ’ αυτό;

Κω.:

Εγώ έκανα μια ερώτηση, γιατί μόνο στη γη λένε ότι είναι γραμμικός ο χρόνος και τι έχουμε να μάθουμε απ' αυτό. Κι αν αυτή η αίσθηση που αισθάνθηκα στην σπονδυλική στήλη είχε σχέση με την εξισορρόπηση των κέντρων.

Απάντηση:

Η σπονδυλική στήλη σου χρειάζεται δούλεμα, αυτό λένε. Έχεις να κάνεις πολλά ανοίγματα στη συνέχεια, θα σου γίνουν πολλά ανοίγματα. Θεώρησε ότι είναι μία προκαταρτική διαδικασία, μια αρχική διεύρυνση για να περάσουν ενέργειες.

Ο γραμμικός χρόνος είναι αυτό που συλλαμβάνετε όταν λειτουργείτε με το φυσικό σας σώμα στο γήινο πεδίο, με το εργαλείο του κατώτερου νου. Όσο έχετε φυσικό σώμα δεν μπορείτε ν' αφήσετε τελείως την αίσθηση του γραμμικού χρόνου, απλά μπορείτε να μπαينوβγαίνετε και σε άλλες διαστάσεις και σε άλλους τρόπους του χρόνου. Ναι, ο γραμμικός χρόνος υφίσταται μόνο εδώ στο γήινο πεδίο. Συμβαίνει το εξής. Όταν στέκεστε στο γήινο πεδίο βλέπετε ένα ολόκληρο σύμπαν να σας περιβάλλει, άστρα, γαλαξίες, νεφελώματα. Φαίνεται ένας τεράστιος κόσμος και έχετε την εντύπωση ότι αυτός ο κόσμος κινείται σύμφωνα με το παράδειγμα που έχετε στη γη σύμφωνα με τον γραμμικό σας χρόνο. Τα πάντα εξαρτώνται όμως από την ταχύτητα... (Άννα: μισό λεπτό να το πιάσω καλά αυτό...) Εξαρτάται από την ταχύτητα με την οποία εσείς βλέπετε τα πράγματα. Έτσι, δεν έχει να κάνει με τον χρόνο σαν μια συγκεκριμένη ιδιότητα ενός συγκεκριμένου πεδίου, παρότι είναι συνδεδεμένη η έννοια του χρόνου με το γήινο πεδίο.

Το μυστικό βρίσκεται στην ταχύτητα με την οποία εσείς συλλαμβάνετε τα πράγματα. Όχι εσείς σαν νους, σαν γήινος νους, εσείς σαν γήινη υπόσταση. Και αυτό, αυτή η ταχύτητα, μπορεί να τροποποιηθεί σημαντικά όταν αποτελείτε οντότητες σε άλλα μήκη κύματος, σε άλλους αστερισμούς, σε άλλα πεδία του σύμπαντος. Εκεί η εκδήλωσή σας είναι διαφορετική, ο φυσικός μηχανισμός σας είναι διαφορετικός, άρα συλλαμβάνετε τα πράγματα με διαφορετική ταχύτητα, άρα η αντίληψη που έχετε είναι πολύ διαφορετική. Έτσι λοιπόν Θ. υπάρχουν τα κοινά πλαίσια του χρόνου στα οποία κινείστε στο γήινο πεδίο αλλά υπάρχουν και κάποιες πιο εξελιγμένες, ας το πούμε ψυχές, που χρησιμοποιούν διαφορετικούς φορείς. Φορείς που είναι συγχρονισμένοι με διαφορετικό τρόπο και κινούνται σε διαφορετική ταχύτητα. Και πάλι έχει να κάνει με τον τρόπο που βλέπετε τα πράγματα.

Εάν εσύ παρακολουθείς μια τέτοια οντότητα που λειτουργεί σ' ένα διαφορετικό χρόνο δεν θα σου γίνει αντιληπτό, εφόσον εσύ δεν μπορείς να συμμετέχεις σ' αυτό το παιχνίδι. Αν ο δικός σου μηχανισμός επιβάλλει μία ταχύτητα, δεν μπορείς να αντιληφθείς μια άλλη οντότητα που κινείται σε μια διαφορετική χρονική ταχύτητα. Όταν εσύ ανεβάσεις τη δόνησή σου και εξελίξεις τον φορέα σου με τρόπο ώστε να βλέπει μεγαλύτερες ταχύτητες, τότε μπορείς να αντιληφθείς και τους ομοίους σου και μπορείς να αντιληφθείς και τα

κατώτερα πεδία αντίληψης, αυτούς δηλαδή που κινούνται με τους παλιότερους χρόνους που συνήθιζες να έχεις. Αυτή είναι η διαφοροποίηση που υπάρχει.

Θ.:

Να πω τώρα το γεγονός. Σήμερα έκανα για να έρθω από το Λαγονήσι, την Αγία Μαρίνα... έφυγα παρά δέκα και έφτασα και μισή. Αυτό είναι απαράδεκτος χρόνος. Δηλαδή δε γίνεται να φθάσω σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Κοίταζα το ρολόι μου και έλεγα κοίτα να δεις που θα φθάσω και μισή. Κατάλαβα πολύ καλά την απάντηση την προηγούμενη.... Αλλά αυτό που συνέβη σήμερα, να κοιτάω το ρολόι μου και να μην περνάει ο χρόνος πραγματικά! Δηλαδή έφθασα εδώ, τα κορίτσια μπορούν να σου πούνε, δεν είναι δυνατόν να κάνω γύρω στη μισή ώρα και να φθάσω εδώ πέρα! Δεν ξέρω αν έδωσα τη σωστή διάσταση.

Άννα:

Ναι το κατάλαβα. Ελπίζω να ισχύει και για μένα αυτό. *[γέλια]*

Βι.:

Να πω κάτι σε σχέση με το χρόνο. Λένε ότι αν αποσύρεις την προσοχή σου από το μέλλον και το παρελθόν και εστιάζεις στο παρόν, η αίσθηση που μένει από όλο αυτό το πράγμα είναι ότι διαστέλλεται ο χρόνος. Όσο περισσότερο εστιάζεις στο παρόν, αυτό που λένε «δεν φεύγει η σκέψη σου αριστερά - δεξιά», περισσότερα πράγματα προλαβαίνεις να κάνεις, διαστέλλεται ο χρόνος.

Θ.:

Είναι αντικειμενικό στοιχείο, δηλαδή εσύ... μένεις εκεί αλλά το αυτοκίνητο τρέχει, τρέχουν τα αυτοκίνητα ο ένας πίσω απ’ τον άλλον. Αυτός λοιπόν θα φτάσει νωρίς κι εγώ θα φτάσω αργά, πως θα γίνει ή το ανάποδο; Επειδή παίζω τένις, μέτρησα τρία games που έγιναν μέσα σε έξι λεπτά! Δηλαδή κοιτάζα το ρολόι και έλεγα πότε θα φύγω βρε παιδί μου, τι έγινε ακόμα παίζω; Πολύ έντονη σε μένα αυτή η διαστολή του χρόνου... έντονα αναγνωρίσιμη. Ισχύει αυτό; Μόνο αυτό να μου απαντήσουνε.

Άννα:

Υποκειμενικά ναι.

Θ.:

Όχι, αν αντικειμενικά συμβαίνει αυτό. Δηλαδή χωράνε πιο πολλά πράγματα στον ίδιο χρόνο παρότι ο διπλανός που δεν το ψάχνει το πράγμα το βιώνει ότι περνάει γρήγορα. Είναι δύσκολος ο τρόπος να διατυπωθεί.

Απάντηση:

● Ηλίας. Λέω, ποιος θ’ απαντήσει, τους πήρα με τη σειρά. Μου λέει: «Πες του να κοιτάξει στον καθρέφτη. Εκεί που είναι δίπλα σου, να κοιτάξει και να δει τον εαυτό του στα μάτια. Από τη στιγμή που

γυρίζεις να δεις τον εαυτό σου και μέχρι να αποσύρεις το βλέμμα σου στο περιβάλλον σου μπορεί να έχουν συμβεί μία σειρά από πράγματα. Αυτό που τροποποιείται είναι η ταχύτητα με την οποία συμβαίνουν τα πράγματα στο... πώς να το πω τώρα, στο περιβάλλον σου και με κάποιο τρόπο για σένα επιταχύνονται οι διαδικασίες. Είναι μία συνδημιουργία ανάμεσα σε σένα και τους άλλους γήινους αγγέλους και όλα τα στοιχεία εκείνα που επηρεάζουν την πραγματικότητά σου. Οπότε εσύ στην πραγματικότητά σου μπορείς να έχεις μία επιτάχυνση των γεγονότων σε σχέση με την πραγματικότητα κάποιου άλλου που δεν έχει μπει σ' αυτή τη διαδικασία και η ζωή του συνεχίζει σε πολύ πιο αργούς ρυθμούς. Τελικά θα χρειαστεί όλοι να μπειτε σ' αυτό το παιχνίδι. Το ότι κάποιοι παραμένουν σε παλιές ταχύτητες συμβαίνει για να διατηρηθεί ακόμα μια ισορροπία έτσι ώστε να γίνει πιο ομαλά η μετάβαση στη νέα σας ενέργεια.

Ευ.:

Άρα είναι θέμα νέας ενέργειας;

Άννα:

Παίζει ρόλο και αυτό απ' ότι καταλαβαίνω.

Ευ.:

Εγώ αυτό που το ένιωθα ελάχιστες φορές αλλά χρόνια πιο μπροστά; Ήταν νέα ενέργεια; Γιατί ήταν χρόνια πιο μπροστά.

Άννα:

Ναι μπορείς να το πεις.

Ευ.:

Το ένιωθα κι εγώ πολύ έντονα.

Άννα:

Τώρα γίνεται πιο συλλογικό.

.....

*Η **Αρχή του Αρχιμήδη** καθορίζει ότι: "Κάθε σώμα βυθισμένο σε ρευστό δέχεται άνωση ίση με το βάρος του ρευστού που εκτοπίζει". Η Αρχή του Αρχιμήδη αποδεικνύεται πειραματικά με τον ακόλουθο τρόπο: Λαμβάνοντας ένα σώμα και κρεμώντας το σ' ένα μικρό δυναμόμετρο (κανταράκι) διαβάζουμε την ένδειξη του βάρους του. Στη συνέχεια διατηρώντας το σώμα κρεμασμένο στο δυναμόμετρο το βυθίζουμε σ' ένα ποτήρι τελείως ξέχειλο με νερό, που έχουμε όμως τοποθετήσει προηγουμένως σ' ένα βαθύ πιάτο. Βυθίζοντας το σώμα μέσα στο νερό η ένδειξη του δυναμόμετρου θα είναι μικρότερη από την προηγούμενη (εκτός νερού). Ταυτόχρονα όμως θα διαπιστώσουμε ότι κάποια ποσότητα του νερού από το ξέχειλο ποτήρι θα χυθεί στο πιάτο. Αν ζυγίσουμε τη ποσότητα αυτή του νερού που υπερχειλίστηκε θα διαπιστώσουμε ότι αυτή θα είναι ίση με τη διαφορά του βάρους του

σώματος εκτός και εντός του νερού. Το πείραμα αυτό έχει ακριβέστερη επιτυχία αν χρησιμοποιηθεί ειδικό «υπερεκχειλιστικό δοχείο». Μετά το παραπάνω πείραμα απλουστεύοντας τον ορισμό της Αρχής του Αρχιμήδη λέμε ότι:

Κάθε σώμα που βυθίζεται μέσα σ’ ένα υγρό χάνει τόσο από το βάρος του, όσο το βάρος του υγρού που εκτοπίζει.

Σύμφωνα με τα παραπάνω όταν ένα σώμα βρεθεί μέσα σ’ ένα υγρό θα παρατηρηθούν δύο κύριες δυνάμεις (συνισταμένες) κάθε φορά. Το βάρος του σώματος και η ασκούμενη σ’ αυτό άνωση. Ανάλογα των τιμών που λαμβάνουν αυτές οι συνισταμένες κάθε φορά διακρίνονται περαιτέρω τρεις περιπτώσεις:

1η Περίπτωση: Το βάρος του σώματος να είναι μεγαλύτερο της άνωσης. Στη περίπτωση αυτή το σώμα βυθίζεται.

2η Περίπτωση: Το βάρος του σώματος να είναι ίσο προς την άνωση. Στη περίπτωση αυτή το σώμα αιωρείται μέσα στο υγρό, δηλαδή ακινητεί όπου κι αν βρεθεί μέσα στο υγρό, και

3η Περίπτωση: Το βάρος του σώματος να είναι μικρότερο της ασκούμενης σ’ αυτό άνωσης. Στη περίπτωση αυτή το σώμα δεν βυθίζεται, οπότε και επιπλέει.

Είναι προφανές ότι και οι τρεις περιπτώσεις εξαρτώνται από το ειδικό βάρος του σώματος (στερεού ή υγρού) το οποίο μπορεί να είναι αντίστοιχα μεγαλύτερο, ίσο ή μικρότερο από το ειδικό βάρος του υγρού. Για παράδειγμα το ξύλο, ο φελλός, το λάδι επιπλέουν στο νερό, ενώ αντίθετα ο σίδηρος, το αλουμίνιο, ο υδράργυρος βυθίζονται.

[Από την Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια]

.....

Μάθημα 6° - 14.2.09

ΚΕΤΕΡ ΕΤΖ ΧΑΓΙΜ – ΧΟΧΜΑ ΜΙΧΑ ΧΑΛΕΛΟΥ – ΕΛ ΣΑΝΤΑΙ

Αφήστε μας να πάρουμε μια ανάσα βρε παιδιά. Μιλάτε όλη την ώρα και δεν μας αφήνετε να σταυρώσουμε κουβέντα. *[γέλια]*.

(Άννα: Παράπονο πια!)

Σας λέμε να έρχεστε συχνά, θέλουμε να σας βλέπουμε συχνά. Κάτι που λέμε στην Άννα και δεν μεταφέρει συνήθως γιατί φοβάται ότι θα παρεξηγηθεί, είναι ότι ζητάμε να έρχεστε συχνά και αυτή δεν το καταλαβαίνει αποφεύγει να το μεταφέρει έτσι όπως το λέμε. Αυτό είναι το μήνυμα όμως, να έρχεστε συχνά γιατί χαιρόμαστε πολύ να σας βλέπουμε, χαιρόμαστε πολύ μαζί σας τις ώρες της επικοινωνίας και όλες τις υπόλοιπες. Αλλά όπως εσείς έρχεστε εδώ για να επικοινωνήσετε με την άλλη πλευρά, να συγκεντρώσετε την ενέργειά σας για να επικοινωνήσετε μαζί μας καλύτερα, έτσι κι εμείς ερχόμαστε κάθε φορά και σας συναντούμε εδώ με πολλή χαρά και πολλή αγάπη και είναι μια γιορτή. Είναι μια γιορτή και για μας και για σας. Γι αυτό σας ζητούμε λοιπόν να έρχεστε συχνά. Και η Άννα δεν πιστεύει πως θα χωρέσει ο χώρος της τόσα άτομα. Όμως το Αγγελικό Ρέικι-Μασάζ θα γίνει με όλους και θα γίνει μια χαρά. Ναι, εντάξει. *[Σημ: αναφέρονται στην ανησυχία της Άννας για τον κύκλο του Ρέικι που επρόκειτο να ξεκινήσει την ίδια μέρα –οι συμμετοχές ήταν πολλές και ο χώρος μικρός]*

Και ερχόμαστε στο μήνυμα της ημέρας, στο μάθημα της ημέρας. Ένα μάθημα που περιλαμβάνει όλα όσα είστε και δεν είστε, γιατί περιλαμβάνει τη Μεγάλη Μητέρα της Ζωής. Έχουμε αναφερθεί στον ίδιο κλώνο του DNA και τις δύο προηγούμενες εβδομάδες και θ' αναφερθούμε και σήμερα μαζί με δύο άλλους κλώνους. Και το κάνουμε γιατί η συνειδητότητά σας πηγαίνει πια πολύ βαθιά, ανοίγει η δίοδος, το κανάλι, που σας επιτρέπει να πάτε πολύ βαθιά και χρειάζεται να επαναλάβετε αυτό το μονοπάτι να το βαδίσετε ξανά και ξανά για να εμπεδώσετε την εσωτερική διαδικασία. Και μπορεί εσείς να μην βλέπετε κάποιο από αποτέλεσμα μέχρι στιγμής ή μπορεί να νοιώθετε πράγματα αλλά να μην μπορείτε να τα περιγράψετε. Ωστόσο, όπως είπαμε και στις προηγούμενες ομάδες την εβδομάδα που πέρασε, πρόκειται για μία πολύ σημαντική διεργασία. Βρίσκεστε σε μία περίοδο, σ' ένα παράθυρο χρόνου, όπου έρχονται και ενώνονται πάνω στο DNA σας όλες οι προηγούμενες γενιές σας. Υπήρχαν πάντα εκεί φυσικά, τώρα όμως με την συνειδητή δουλειά που κάνετε αρχίζουν και αφυπνίζονται αυτοί οι ενεργειακοί κόμβοι στο DNA σας, αυτές οι συνδέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στις διάφορες ρίζες. Κι αυτό που ένας χημικός, ένας βιολόγος θα μετέφραζε σαν μία σχέση δεσμών ατόμων και μορίων,

εμείς το μεταφράζουμε σαν μία σχέση πολυδιαστασιακή, στην οποία βασίζεται η εκδήλωση όλου του δυναμικού που φέρνεται από γενιά σε γενιά. Είναι μία πολυδιαστασιακή σχέση και μια πολυδιαστασιακή λειτουργία.

Βρίσκεστε λοιπόν σ’ αυτό το παράθυρο χρόνου που έρχονται και συνδέονται τα πάντα στους ενεργειακούς κόμβους του DNA σας κι αυτό μπορεί να φέρει μεγάλες ανακατατάξεις. Μπορεί να φέρει μικρά δράματα, μερικές στεναχώριες, μερικές φορές να σας προκαλέσει μια αίσθηση δυσφορίας, βάρους, όμως είναι πολύ σημαντική δουλειά. Όταν φτάνετε στο σημείο να γειώσετε τέτοιες ενέργειες μπορείτε να δείτε το αποτέλεσμα λίγους μήνες μετά, λίγο καιρό μετά, αφού πια οι ενέργειες ριζώσουν και αρχίσουν να δίνουν καρπούς... αρχίσουν να βλασταίνουν και να δίνουν καρπούς. Δεν είναι ακριβώς η περίοδος της σποράς, αυτό που θα λέγαμε σπορά τώρα, αλλά είναι περίοδος της αφύπνισης και είναι πολύ ισχυρό σοκ για τον γήινο οργανισμό.

Κινούνται πάρα πολλές ενέργειες, μπορεί να δείτε τον εαυτό σας να σκέφτεται να κάνει πράγματα που δεν πιστεύατε ποτέ, όχι καλά ή κακά, απλά πράγματα που δεν πιστεύατε ποτέ ότι θα σας ταίριαζαν. Και ωστόσο αλλάζετε, γίνεστε καινούριοι. Αυτή είναι η διαδικασία της ανάστασης εκ νεκρών αν θέλετε να ξέρετε. Τώρα ανασταίνονται οι νεκροί σας, τώρα ξυπνάνε όλες οι γενιές μέσα στο DNA σας και έρχονται στην επιφάνεια όψεις που δεν μπορούσατε να φανταστείτε ποτέ. Και το ζήτημα είναι ότι δεν έρχονται όψεις με τη μορφή μιας πληροφορίας. Εσείς πιστεύατε, οι περισσότεροι από σας είχατε και έχετε ακόμα την αντίληψη ότι, όταν ενεργοποιηθούν αυτές οι όψεις, εσείς θα δείτε σ’ ένα όραμα όλες τις ζωές απ’ τις οποίες περάσατε και θα αποκτήσετε πλήρη επίγνωση για κάθε μικρή λεπτομέρεια και θα γνωρίσετε τη βιογραφία κάθε ζωής σας ξεχωριστά. Αυτός όμως είναι ο τρόπος του γραμμικού νου και δεν είναι ο τρόπος που γίνονται τα πράγματα. Μπορείτε να δείτε τώρα να ξυπνάνε μέσα σας νέες αισθήσεις, νέες σκέψεις, να ανοίγονται νέα μονοπάτια σκέψης και αντίληψης. Εσείς να είστε οι ίδιοι και όμως να έχετε αλλάξει τόσο πολύ, να έχετε ωριμάσει τόσο πολύ και να μπορείτε όλο και περισσότερο να δείτε τον εαυτό σας στα πάντα. Αυτά όμως, αυτές οι ιδιότητες είναι αυτές που ξυπνούν μέσα από την προηγούμενη δουλειά, απ’ τη δουλειά των προηγούμενων ζωών. Έτσι αναδύονται σαν δυνατότητες, σαν ικανότητες, σαν τρόποι αντίληψης, σαν αισθήσεις, σαν επιγνώσεις. Γιατί φυσικά το σύμπαν δεν το ενδιαφέρει καθόλου αν εσείς γνωρίζετε το πότε γεννηθήκατε και το πότε αποδημήσατε εις Κύριον στην χ, ψ ζωή του 18^{ου} ή 12^{ου} αιώνα, ή αν ζήσατε στην Ατλαντίδα ή στη Λεμουρία και πως ακριβώς. Το σύμπαν δεν ενδιαφέρεται γι’ αυτά. Αυτά υπάρχουν όλα γραμμένα στα Ακασικά αρχεία και είναι πολύ πιθανόν για όλους σας που είστε εδώ μέσα αυτή την ώρα, είναι πολύ πιθανόν να τα ανοίξετε κάποια στιγμή και να τα δείτε. Αυτή η δουλειά που έχει σημασία όμως είναι αυτή η αφύπνιση και η αφύπνιση γίνεται μέσα από την ενεργοποίηση του DNA σας με όλους αυτούς τους τρόπους με τους οποίους έχετε δουλέψει μέχρι σήμερα.

Δεν σημαίνει [όμως] ότι είναι μόνο αυτή η δουλειά εδώ που καθιστά δυνατή αυτή την αφύπνιση.

Είστε ένα σύνολο. Ό,τι κάνετε, ό,τι έχει έλθει στην αντίληψή σας, είναι εσείς. Και προσθέτοντας αυτό το σύνολο και το κομμάτι σας που δουλεύει εδώ σήμερα, κάνετε τους παλμούς της Όψης να πληθαίνουν και να αγγίζουν ρυθμικά, να χτυπούν ρυθμικά αυτούς τους ενεργειακούς κόμβους. Κύματα ενέργειας τους κατακλύζουν και τους αναδιαμορφώνουν, τους φορτίζουν με ενέργεια και τους ζωντανεύουν και πάλι. Μπορείτε να είστε σίγουροι και σίγουρες ότι τίποτα μα τίποτα δεν θα είναι σε αντίθεση με όσα είσατε ήδη, όσα γνωρίζετε ήδη. Δεν μπορεί τίποτα να είναι σε αντίφαση μ' αυτά, γιατί εσείς είστε τα πάντα. Τις αντιφάσεις τις βλέπουν αυτοί που δεν μπορούν να δουν την ενότητα, αυτοί που θεωρούν ότι είναι κάτι ξεχωριστό απ' αυτό που έχουν απέναντί τους. Τότε διαφαίνεται η αντίφαση στον ανθρώπινο νου. Είναι όλα δικά σας και είναι γλυκύτατα και πολύ χαριτωμένα και επιθυμούμε να συνεχίσουμε έτσι και σήμερα, ενεργοποιώντας λίγο ακόμα, λίγο πιο βαθιά αυτό το υπέροχο και απίστευτο δυναμικό που έχετε κρύψει στα χρονοντούλαπα του DNA σας.

Μιλήσαμε και στις άλλες ομάδες για την ανάγκη της συμμόρφωσης προς ορισμένες βασικές αρχές και το κάναμε με παράξενους τρόπους, περίεργους τρόπους, με τρόπους που ίσως δεν άρεσαν. Αλλά δεν σκοπεύουμε, ξέρετε, να προσαρμόσουμε την αλήθεια, για κανέναν. Γιατί η αλήθεια είναι η αλήθεια. Κι ένα πράγμα για το οποίο μιλήσαμε και επιμέναμε ιδιαίτερα είναι ο σεβασμός στη Θηλυκή Αρχή. Είναι κάτι που οφείλουν όλοι οι εργάτες του φωτός και όχι μόνο -με μία έννοια η ανθρωπότητα ολόκληρη αποτελείται από εργάτες του φωτός. Και οι πέτρες ακόμα είναι εργάτες του φωτός. Και σαν εργάτες του φωτός δεν μπορείτε να ενεργείτε χωρίς απόλυτο σεβασμό στη Θηλυκή Αρχή. Από τι κινούμενοι τα λέμε αυτά; Από το γεγονός ότι είναι πολλοί ανάμεσά σας, ανάμεσα στις ομάδες που συναθροίζονται εδώ που δεν σέβονται αρκετά τη Θηλυκή Αρχή. Αυτό τι σημαίνει; Αυτό σημαίνει ότι αποποιούνται μία πλευρά του εαυτού τους. Δεν είναι μόνο άντρες αυτοί, είναι και γυναίκες. Αποποιούνται μία πλευρά του εαυτού τους κλείνοντάς την απέξω. Ναι, ακόμα και οι εργάτες του φωτός, ακόμα και άτομα που διακηρύττουν την πίστη τους στην ισότητα των φύλων και στον σεβασμό των άλλων. Δεν είναι πράγματα που τα κάνετε συνειδητά αυτά και γι αυτό ερχόμαστε μερικές φορές και χτυπάμε δυνατά την πόρτα για ν' ακουστούμε. Δεν είναι κάτι που το κάνετε συνειδητά. Δεν το κάνουν συνειδητά οι άντρες που φέρονται άσχημα στις γυναίκες, δεν το κάνουν συνειδητά οι γυναίκες που φέρονται άσχημα στον εαυτό τους και τον αρνούνται και προτιμούν... από φόβο προτιμούν να υιοθετήσουν την αρσενική τους πλευρά, τη δυναμική πλευρά. Ωστόσο χρειάζεται να αποκατασταθεί μία ισορροπία και τότε θα είσατε πλήρεις. Συνειδητά πλήρεις. Τότε θ' ανοίξει ο δρόμος, θ' ανοίξει η μέση οδός. Δεν μπορείτε να βαδίσετε στη μέση οδό αν είσατε μόνο δεξιά ή μόνο αριστερά. Και μιλώντας για δεξιά και αριστερά αναφερόμαστε σε όλους τους δυνατούς συνειρμούς που μπορείτε να κάνετε. Χρειάζεται να σταθείτε στη

μέση οδό και πάνω σ’ αυτή να προχωρήσετε παίρνοντας δύναμη και από τις δύο εκατέρωθεν στήλες του Δέντρου της Ζωής.

Είναι δυνατόν λοιπόν σ’ αυτή τη νέα εποχή να υπάρξουν πολλές μεταπτώσεις στους εργάτες του φωτός μόνο και μόνο γιατί θα έχουν παρερμηνεύσει ή θα έχουν ξεχάσει κάποια βασικά πράγματα στο δρόμο τους. Μην ξεχνάτε ότι, το γεγονός ότι τώρα πραγματικά συνδημιουργείτε άμεσα με το Πνεύμα, γίνεται αιτία να παίρνετε επίσης άμεσα τ’ αποτελέσματα κάθε συνδημιουργίας σας. Και τότε βρίσκεστε πιθανόν αντιμέτωποι με καταστάσεις δυσάρεστες, δύσκολες, γιατί δεν είχατε καταλάβει πως λειτουργούσατε πραγματικά. Υπάρχουν πάντα εκείνες οι γραμμές, εκείνοι οι απαλοί χρωματισμοί που δεν μπορείτε να δείτε εύκολα.

Και τελειώνοντας μ’ αυτό το κομμάτι θέλουμε να επιστήσουμε την προσοχή της Άννας κυρίως στο ότι δεν θα πρέπει να δέχεται στο χώρο αυτό άτομα, εργάτες του φωτός, που δεν εννοούν να εργαστούν πλήρως, να συνεργαστούν πλήρως με την Θηλυκή Αρχή και την Αρσενική ταυτόχρονα. Είναι αυτό απαραίτητο και είναι απαραίτητο προκειμένου να διατηρηθεί η ισορροπία της ενέργειας των ομάδων. Βλέπετε, όσο προχωράτε ανοίγουν οι δρόμοι και βαθαίνουν, αλλά δεν είναι ότι υπάρχουν όροι ακριβώς, δεν μιλάμε για όρους, μιλάμε όμως για επίπεδα συνειδητότητας που για να τα επιτύχετε και να κρατηθείτε σταθεροί σ’ αυτά θα πρέπει να έχετε εξασφαλίσει μία βασική ισορροπία. Έτσι λοιπόν θα ήτανε πολύ καλό το επόμενο διάστημα να εντρυφήσετε σ’ αυτή τη σχέση αρσενικού και θηλυκού μέσα σας. Να μη διστάσετε να έρθετε σε επαφή και με τις δύο όψεις και να τις παντρέψετε μέσα σε πολλή αγάπη. Και αυτό το μήνυμα... ναι έχει και χιούμορ, αυτό το μήνυμα το φέρνουμε σήμερα που γιορτάζετε. Γιορτάζετε τη γιορτή των ερωτευμένων, γιορτάζετε την αρμονική ένωση ανάμεσα στην αρσενική και τη θηλυκή πλευρά. Και μ’ αυτή την ανάλαφρη νότα θα προχωρήσουμε στη συνέχεια.

Ένα κι ένα κάνουν δύο λοιπόν. Ο άπειρος χώρος. Άπειρος όχι γιατί εκτείνεται σε απέραντο μήκος, ύψος και πλάτος -γιατί και αυτά ακόμα είναι αντιλήψεις του τρισδιάστατου πεδίου- αλλά άπειρος γιατί δεν έχει πεπερασμένη μορφή. Και αυτή είναι η Μητέρα της Ζωής. Δεν έχει πεπερασμένη μορφή αλλά είναι αυτή που γεννά τη μορφή. Είναι το άπειρο δυναμικό από το οποίο αναδύονται οι μορφές.

Θα σας ζητήσουμε να δείτε μπροστά σας το Καβαλιστικό Δέντρο της Ζωής. Ίσως δεν είναι εύκολο για κάποιους/ κάποιες από σας... θα είναι αρκετό να φανταστείτε τρεις στήλες, η μεσαία μεγαλύτερη από τις πλαϊνές, τρεις στήλες που συνδέονται μεταξύ τους με διάφορες ενεργειακές γραμμές. Και πάνω σ’ αυτό το Δέντρο υπάρχουν δύο φωτεινά σημεία, το Κέτερ στην κορυφή και το Μαλκούτ στη βάση. Κρατείστε αυτό το σχήμα για λίγο μπροστά σας. Δεν είναι γιατί θέλουμε να σας πούμε πολλά γι αυτό σήμερα, το χρησιμοποιούμε μόνο για να ενεργοποιήσουμε μερικές διαδικασίες, σαν σύμβολο

περισσότερο. Στα Καβαλιστικά βιβλία μπορείτε να βρείτε πολλές πληροφορίες για όλα αυτά για τα οποία σας μιλούμε, μόνο που είναι αρκετά συγκαλυμμένες πολλές φορές. Και λόγω του ότι είναι γραμμένες σε μια παλαιότερη ενέργεια είναι δύσκολο να τις αποκωδικοποιήσετε.

Το Δέντρο της Ζωής λοιπόν και:
Keter Etz Chayim

Επαναλάβετε μεγαλόφωνα το όνομα Keter Etz Chayim. Φέρτε το Δέντρο, φέρτε αυτό το σύμβολο και αφήστε το να εντυπωθεί πάνω στην αύρα σας. Γίνεστε εσείς αυτό. Απολαύστε τη ροή της ενέργειας. Κάποιοι, κάποιες από σας μπορεί να έχετε μερικές αισθήσεις για την κάθετη ροή της ενέργειας, μπορεί να εντοπίσετε κάποια σημεία μπλοκαρισμένης ενέργειας ή να νοιώσετε τη ροή αντίθετα. Εσείς είστε το Δέντρο. Κι έτσι όπως ταυτίζεστε με τις τρεις στήλες την ώρα που η μεσαία στήλη βρίσκεται στον άξονα, τον κάθετο άξονα του σώματός σας αφήστε αυτό το σχήμα να κλωνοποιηθεί σε πολλά – πολλά – πολλά μικρά Δέντρα της Ζωής κάθε ένα από τα οποία ταυτίζεται μ' ένα κύτταρό σας. Κάθε σας κύτταρο φέρει ένα Δέντρο της Ζωής.

Και το μονοπάτι ανοίγει. Προχωράτε, σηκώνεστε, κάθεστε, βαδίζετε πάνω σ' αυτές τις τρεις στήλες. Στη μέση είναι αυτό που θα λέγαμε η μέση οδός, το σημείο ισορροπίας ανάμεσα στα δύο. Ένα δέντρο δεν θα μπορούσε να υπάρχει αν δεν υπήρχαν οι ρίζες του και δεν θα μπορούσε επίσης να υπάρχει αν δεν υπήρχαν τα φυλλώματά του και τα άνθη του, τα κλαδιά, όλα αυτά που μεταφέρουν την ενέργεια του φωτός στις ρίζες. Ένα δέντρο υπάρχει επειδή έχει ρίζες και κλαδιά. Όλος ο ενδιάμεσος κορμός αναφέρεται απλά στη διαδικασία της ροής. Μπορεί να είναι μικρός, μεγάλος, παχύς, αδύνατος, καχεκτικός. Μπορεί να πρόκειται για μια μικρή πόα, ένα θάμνο, ή ένα πανύψηλο δέντρο, μία πανύψηλη σεκόγια, το ίδιο κυλούν οι ενέργειες και στα δύο και στο κοντύτερο, μικρότερο, και στο μεγαλύτερο, επειδή έχουν ρίζες και φυλλώματα. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει μόνο το ένα ή μόνο το άλλο. Καταλαβαίνετε πολύ καλά τις αλληγορίες.

Κάθε σας κύτταρο λοιπόν αποτελεί από μόνο του ένα Δέντρο της Ζωής. Κάθε πυρήνας του κυττάρου, κάθε κυτταρικός πυρήνας είναι ένα Δέντρο της Ζωής. Κάθε σπειρά, κάθε συστοιχία σπειρών του DNA αποτελεί ένα Δέντρο της Ζωής, με πάρα-πάρα πολλά παρακλάδια, ένα πολύ μεγάλο κορμό ένα κορμό που ξεκινά απ' το σημείο της μη εκδήλωσης και περνάει μέσα από πολλές γενιές μέσα απ' το χρόνο καταλήγοντας στο τώρα, οικοδομώντας έτσι το αύριο. Μ' αυτό το Δέντρο της Ζωής θ' ασχοληθούμε σήμερα μαζί με την Μεγάλη Μητέρα.

Θα σας ζητήσουμε λοιπόν να σταθείτε για λίγο πια στο κέντρο της καρδιάς και να την δείτε να εκφωνεί:

Keter Etz Chayim.

Αφήστε το τσάκρα της καρδιάς να εκφωνήσει το Keter Etz Chayim και αφήστε την ενέργεια που δημιουργείται, αφήστε τις δονήσεις αυτού του ήχου που εκπέμπει, του ονόματος, ν’ αγγίξει κάθε κύτταρο ξεχωριστά, να μιλήσει στο Δέντρο της Ζωής που βρίσκεται σε κάθε κύτταρο ξεχωριστά. Ενδέχεται να δημιουργηθούν πολλοί συνειρμοί με το μέλλον και το παρελθόν, πολλοί συνδυασμοί από δω και πέρα. Ανασύρονται πολύ βαθιές ενέργειες.

Στο μονοπάτι της καρδιάς προχωράτε κι αυτό ανοίγεται μπροστά σας όλο και πιο βαθιά κι εσείς το βαδίζετε. Βλέπετε μπροστά σας ένα θρόνο. Είναι λευκός. Βρίσκεται σε πάρα πολλές διαστάσεις ταυτόχρονα αυτός ο θρόνος. Μπορείτε να δείτε τη φιγούρα που στέκεται εκεί. Την ακούτε να εκφωνεί το Chochmah Micha Halelu. Μία τεράστια γυναικεία μορφή ντυμένη στα λευκά. Η Μητέρα της Ζωής. Μία γυναικεία μορφή με όλο το μεγαλείο που μπορεί να της προσδώσει η αιώνια ύπαρξή της, ντυμένη με λευκά πέπλα που απλώνονται παντού γύρω απ’ το θρόνο. Την πλησιάζετε και κάθεστε σ’ αυτήν. Κάθεστε στην ενέργειά της και γίνεστε ένα μ’ αυτήν. Αφήστε το γλυκό φως που τη συντροφεύει να σκορπίσει παντού, να σας γεμίζει να σας αγκαλιάσει. Ένα ρόδο κατεβαίνει από ψηλά. Το πιάνει και σκορπίζει τα πέταλά του παντού. Κόκκινα ροδοπέταλα πάνω στο λευκό πέπλο εδώ κι εκεί. Γεμίζει ο τόπος κόκκινα ροδοπέταλα κι αυτά σιγά-σιγά αρχίζουν να ταυτίζονται με το φυσικό κέντρο της καρδιάς. Μπαίνουνε στην κυκλοφορία του αίματος και ταξιδεύουν παντού στο σώμα. Βυθίζονται σε όλους τους ιστούς, καθαρίζουν κάθε σημείο απ’ το οποίο περνούν, το αναζωογονούν. Μπορείτε να νοιώσετε αυτή την ενέργεια των ροδοπέταλων ν’ απλώνεται μέχρι τα δάχτυλα των ποδιών, τις φτέρνες, μέχρι τα ακροδάχτυλα των χεριών, μέχρι το κεφάλι ψηλά, μπρος και πίσω στην πλάτη. Σε όλες τις φλέβες και τις αρτηρίες κυκλοφορούν. Κάθε ένα απ’ αυτά καταλήγει στον πυρήνα ενός κυττάρου, καταλήγει στο Δέντρο της Ζωής του κυτταρικού πυρήνα.

Keter Etz Chayim.

Η καρδιά είναι ήδη ανοιχτή σαν ένα μεγάλο ρόδο. Ο Σανάτ Κουμάρ στο κέντρο του κύκλου σας, σας αγγίζει στην καρδιά τον καθένα και την καθεμιά σας ξεχωριστά, αφήνοντας ένα λευκό φως να σας τυλίξει. Καθώς το φως τυλίγει την αύρα σας γίνεται χρυσαφένιο και κάθεται πάνω στην καρδιά σαν ένα στεφάνι. Ένα χρυσαφένιο φωτοστέφανο. Είναι το στέμμα της καρδιάς. Αφήστε την καρδιά σας, το τσάκρα της καρδιάς να εκφωνήσει Chochmah Micha Halelu, προφέροντας κι εσείς ταυτόχρονα μεγαλόφωνα:

Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.

Και η αντιφώνηση:

Η ενέργεια που εκπέμπετε από την καρδιά είναι πολύ δυνατή, κάθε κύτταρο ανταποκρίνεται. Ανταποκρίνεται λέγοντας:

Keter Etz Chayim.
Keter Etz Chayim.
Keter Etz Chayim.

Μπορείτε ν' ακούσετε ταυτόχρονα όλα σας τα κύτταρα να απαντούν στην καρδιά. Και τότε σχίζεται στα δύο, εμφανίζεται μια ρωγμή στην καρδιά, την εστεμμένη καρδιά, και ξεπροβάλλει ένα χρυσαφένιο φως. El Shadai.

El Shadai.
El Shadai.
El Shadai.

Από κει πηγάζει η εκδήλωση.

Πάρτε λίγο χρόνο να παρακολουθήσετε το χρυσαφένιο φως που πηγάζει απ' την καρδιά, την εστεμμένη καρδιά, και κατακλύζει όλο σας το σώμα και φτάνει μέχρι το πιο μακρινό κύτταρο και ρέει στο Δέντρο της Ζωής του απ' τη ρίζα ως την κορυφή και πάλι στη ρίζα. Γεμίζει το Δέντρο της Ζωής σε κάθε κυτταρικό πυρήνα με το φως και την ενέργεια του.

Και έτσι είναι.

Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε δίνοντάς μας κι εμάς την ευκαιρία να συνεχίσουμε να δουλεύουμε λίγο μαζί σας και θα συνεχίσουμε.

B.:

Ήταν ωραία μου άρεσε όλο αυτό σήμερα, μου άρεσε πουμίλησες για τη Θηλυκή Αρχή.

Άννα:

Σε όλες τις γυναίκες φαντάζομαι.

Γ.:

Και στους άντρες. Δεν σας άρεσε;

Ba.:

Εγώ κοιτάζω το ταβάνι πάντως.

B.:

Πάνω απ' όλα ευχαριστήθηκε η Μήδεια μου, γιατί κάποτε μέσα σ' αυτό εδώ το χώρο μου είχε δώσει το μήνυμα ότι είναι η Θηλυκή Αρχή. Και ευχαριστήθηκε πάρα πολύ που μιλήσαμε σήμερα για τη Θηλυκή Αρχή και την είδα μέσα σε μια χρυσή ενέργεια και ήταν πολύ ωραία. Εγώ συγκεντρώθηκα πιο πολύ στα λόγια γιατί μου άρεσαν όλα αυτά κι ένοιωσα πάρα πολύ ωραία γενικά. Αυτά θυμάμαι προς το παρόν.

Ελ.:

Εγώ δεν είχα τόσες πολλές εικόνες όπως άλλες φορές, αλλά ένοιωθα σε όλο μου το σώμα κάτι να γίνεται. Αυτό που ήταν πολύ έντονο ήταν όταν μιλήσαμε για το Δέντρο της Ζωής, στη σπονδυλική στήλη και μέχρι ψηλά στο κεφάλι ήταν έντονο. Και όταν είπες ότι μας αγγίζει ο Σανάτ Κουμάρα ήδη το ένοιωθα πολύ πιο πριν το πεις, πολύ έντονο αυτό. Ήταν σαν να υπάρχει αναπνοή που φτάνει ψηλά μέχρι το λάρυγγα. Ήταν πολύ έντονο αυτό. Και μάλιστα δάκρυσα, μου βγήκε και συναίσθημα. Αυτό.

Γ.:

Στο τέλος ένοιωθα το σώμα μου σαν να γίνεται σεισμός, να δονείται. Ήταν πολύ δυνατή δόνηση. Απ’ όλα μου άρεσε πιο πολύ ο θρόνος με τη Μητέρα της Ζωής κι αυτό το λευκό ήτανε... με μάγεψε αυτή η εικόνα με τα πέπλα. Ήταν το απόλυτο λευκό. Μου θύμιζε ένα αγαπημένο μου παραμύθι την Βασίλισσα του χιονιού. Και στην αρχή όταν ανέβηκα στην αγκαλιά της με πήρε και με κρατούσε σαν μωρό και μετά κάθομαι στα πόδια και αρχίζω και μπαίνω, βλέπω το δικό μου σώμα και το δικό της να γίνεται ένα, να συγχωνεύεται. Και όλο αυτό με τα τριαντάφυλλα, με τα ροδοπέταλα που πέφτανε επάνω στο λευκό δεν ξέρω αυτή η εικόνα κάτι μου θυμίζει, μου άρεσε πάρα πολύ αλλά δεν μπορώ να πω τώρα τι. Τι άλλο; Και οι δονήσεις βέβαια, όλο αυτό με τις εκφωνήσεις, τελικά είναι πολύ ωραίο να το εκφωνούμε κι εμείς δυνατά, μου άρεσε αυτό και έκανε πιο δυνατή την ενέργεια.

Βι.:

Εγώ είχα πάρα πολλές εικόνες, σε σημείο να προσπαθώ να καταλάβω τι μου λέγανε οι εικόνες αυτές και να μην ακούω τίποτα από δω, αλλά μου ερχόταν αμέσως καπάκι η άλλη εικόνα που δεν μπορούσα να παρακολουθήσω την προηγούμενη και πήγαινα στην άλλη. Προσπαθούσα ν’ ακούσω την άλλη κι έφευγα απ’ την άλλη και δεν καταλάβαινα τίποτα. Άλλα τόσες πολλές εικόνες! Και αυτό που ένοιωσα πάρα πολύ έντονα ήτανε ότι ζαλίστηκα με την πρώτη εκφωνήηση τόσο πολύ και λέω Ωχ! θα το πάθω σαν την Α. κι εγώ. [γέλια]. Αυτό φοβήθηκα εκείνη τη στιγμή αλλά με τη δεύτερη συνήλθα κάπως. Ναι παθαίνω συχνά...

Ε.:

Εγώ όταν μίλησες για το Δέντρο της Ζωής και για τις στήλες, είδα μία στήλη η οποία κατέληγε σε πυραμίδα και όλο αυτό έγινε ένα φως κι εγώ ήμουν μέσα σ’ αυτό το φως. Και όλη την ώρα αισθανόμουν ότι ήμουν μόνη μου στο χώρο και ότι ήμουν τυλιγμένη μέσα στο φως. Και όταν μίλησες ότι μας αγγίζει ο Σανάτ Κουμάρα νομίζω, είδα ολοζώντανο το χέρι του, ένα κάτασπρο χέρι να με αγγίζει στην καρδιά. Συγκινήθηκα πάρα πολύ. Και στο τέλος βρέθηκα πάλι μέσα σ’ αυτό το φως και σ’ ένα δέντρο το οποίο ήταν σαν ένα έλατο όχι ψηλό, πάλι όμως σε πυραμίδα κατέληγε. Αυτό.

Ντ.:

Εγώ σήμερα διαπίστωσα ότι μάλλον έχει αυξηθεί η διαίσθησή μου, γιατί πριν το πει η Άννα, στο τέλος που αποκαλύφθηκε ότι τα κύτταρα κατά κάποιο τρόπο ανταποκρινόντουσαν στο κάλεσμα της

καρδιάς, το είχα αντιληφθεί έτσι. Δηλαδή ότι σαν η εκφώνηση αυτή που κάναμε από την καρδιά να είναι ένα κάλεσμα προς τα κύτταρα, μια δόνηση αγάπης, ένα κάλεσμα ότι `ελάτε, δονηθείτε στην αγάπη` κάπως έτσι ας πούμε, και το μονοπάτι και όλα αυτά το ένοιωσα και σαν σάλπισμα, ένα τέτοιο πράγμα σαν αντίλαλος όλα τα κύτταρα. Και μετά στο τέλος που το είπε, λέω: όντως έτσι το αντιλήφθηκα. Και ήταν υπερβολικά όμορφη η εικόνα με τη Μητέρα της Ζωής είχα καθίσει στα πόδια της και ήταν πανέμορφη η ενέργεια που εξέπεμπε.

Θ.:

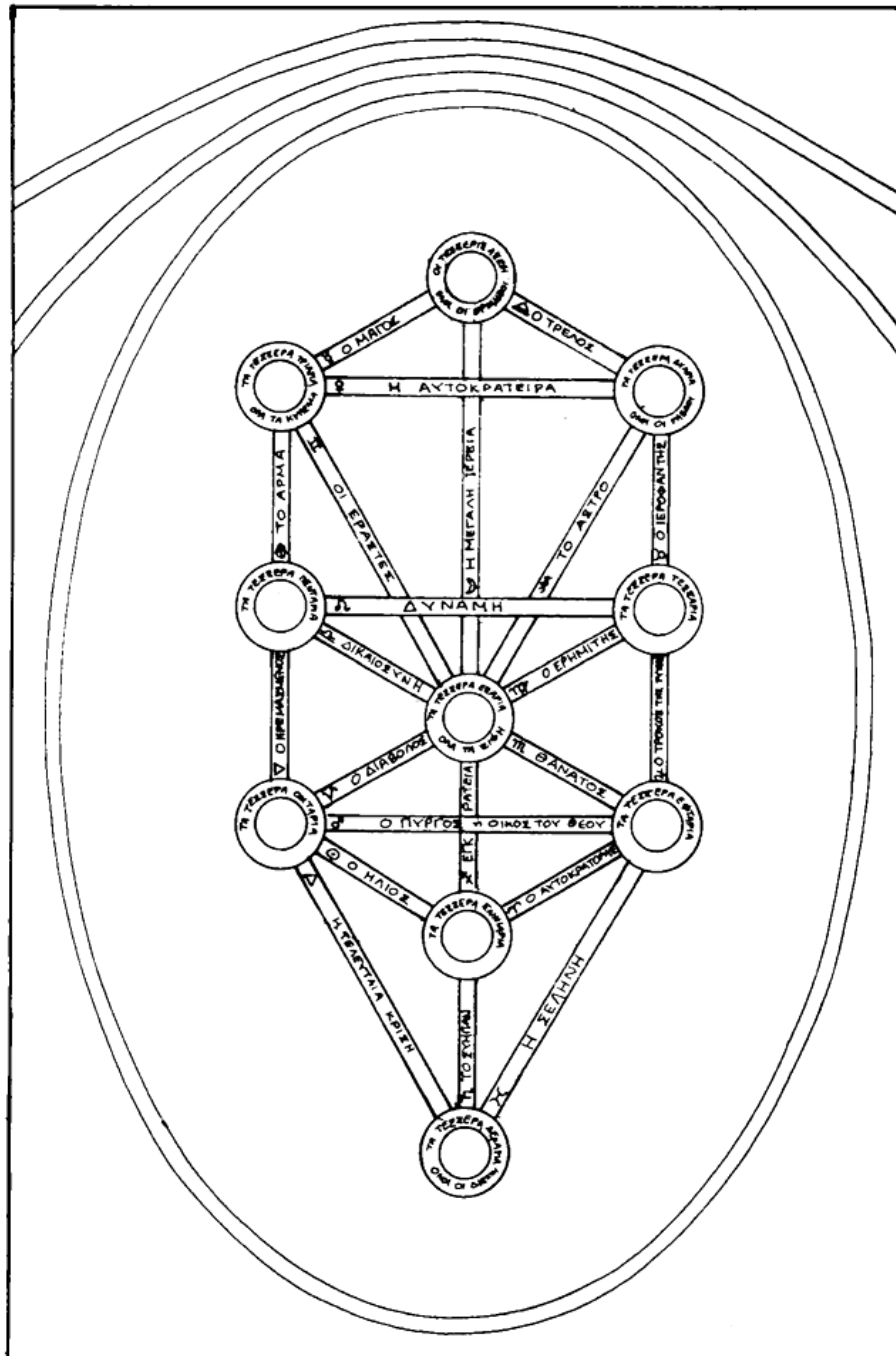
Εγώ πάλι δεν ήμουν στο ίδιο έργο φαίνεται [*γέλια*]. Αυτό που μου συνέβη στην αρχή ήταν ότι ήταν αδύνατο να κρατήσω τα μάτια μου ανοιχτά. Το λέω αυτό δηλαδή, αλλά ήταν σαν να πέρναγε ένας άνεμος ο οποίος πέρναγε απ' τα κύτταρά μου. Δηλαδή θα ήθελα να ρωτήσω και μετά αν έγινε κάτι θεραπευτικό.

Άννα:

Εγώ, τώρα που τελείωσε αυτό, νοιώθω να με περνάει... δεν μπορώ να κάτσω, περνάει ενέργεια. Πολύ έντονο, ναι. Κι εγώ δεν το νοιώθω πάντα αυτό όταν μιλάω, δεν νοιώθω κάθε φορά έτσι. Πολύ έντονο. Για συνέχισε.

Θ.:

Αυτό ήταν το κυρίαρχο στοιχείο που είχα, έτσι ένα καθησυχασμό ότι `μη σε νοιάζει που δεν ακούς τώρα` , `μα δεν ακούω τώρα`, `μη σε νοιάζει, δες αυτό` και όλες οι εικόνες που περιέγραφες ερχότανε απαλά όμως, τελείως αθόρυβα θα έλεγα, αν σημαίνει κάτι αυτό, και η μία έκανε blend [*ανακατευόταν*] μέσα στην άλλη γλυκά-γλυκά, δηλαδή έσβηνε η μία μέσα στην άλλη. Ένα τέτοιο πράγμα. Αυτό, τίποτα άλλο.

Μπ.:

Στο σημείο με τα ροδοπέταλα τα οποία κυκλοφορούσαν μέσα μας στο αίμα μας...

Άννα:

Τα οποία μου θύμισαν τα αιμοπετάλια

Μπ.:

Εκεί συνέβη κάτι το οποίο μου έχει ξανασυμβεί εδώ σε σένα και παλαιότερα, την πρώτη μέρα που είχα έρθει, είχα μπει τόσο μέσα σ' αυτή τη διαδικασία και ήταν τόσο βαθύ το βίωμα, που ξαφνικά άρχισα να χάνομαι, να φεύγω με φοβερή ταχύτητα.

Άννα:

Με πιάνει η καρδιά μου κάθε φορά που λες 'φεύγεις'
[γέλια]

Μπ.:

Δεν ήταν ότι χάνω τις αισθήσεις μου. Άνοιξα τα μάτια μου για να την σταματήσω αυτή την αίσθηση γιατί γινότανε ιλιγγιώδης.

Βι.:

Αυτό ένοιωσα κι εγώ την πρώτη φορά, την περασμένη φορά.

Μπ.:

Και παρότι τα άνοιξα δεν διακόπηκε αμέσως. Αυτό το αίσθημα ότι 'φεύγω' υπήρχε, κράτησε. Αυτό είχε γίνει και την πρώτη φορά που είχα έρθει εδώ πέρα και μου είχες πει ότι -επειδή ρώτησα τι συνέβη-, μου είχες πει ότι «Είχες μπει στην έκτη διάσταση». Αλλά αυτό ήταν πολύ πιο έντονο, αυτή τη φορά και μεγαλύτερο σε διάρκεια. Και είναι και μία ερώτηση: τι συνέβη; Η ερώτηση βασικά είναι η εξής: Ανοίγοντας τα μάτια και διακόποντας αυτή τη διαδικασία έχω το ερωτηματικό. Αν δεν την διακόψω αυτή τη διαδικασία τι συμβαίνει; [γέλια] γιατί μέχρι τώρα την διακόπτω. Δηλαδή μου έχει συμβεί τέσσερις-πέντε φορές. Φεύγεις σαν πύραυλος δηλαδή και κάποια στιγμή χάνεις τον έλεγχο εντελώς και λες, να αποκτήσω κοντρόλ και ανοίγεις τα μάτια.

Άννα:

Δεν είναι τίποτα, δεν σημαίνει κάτι. Δεν έχει συμβεί κάτι επικίνδυνο.

Μπ.:

Δεν λέω λόγω κινδύνου, αλλά πού βγάζει αυτό το πράγμα είναι η περιέργειά μου, γιατί το έχω διακόψει.

Άννα:

Την άλλη φορά δεν θα το διακόψεις και θα μας πεις κι εμάς.
[γέλια]

Μ.:

Εγώ πάλι στην αρχή δεν μπορούσα με τίποτα να κλείσω τα μάτια μου γιατί ζαλιζόμουν, ήθελα να είμαι με τα μάτια στον τοίχο. Ήμουν εντελώς εδώ δηλαδή.

Άννα:

Δεν ήσουν εδώ, αλλά συνέχισε.

Μ.:

Που το ξέρεις;

Άννα:

Συνέχισε.

Μ.:

Μετά, όταν ξεκινήσαμε τη διαδικασία, τα έκλεισα για να μπω στο διαλογισμό. Μία μου έφταιγε το ένα, μία μου έφταιγε το άλλο,

ζαλιζόμουν τη μία, άρχισα να νοιώθω δυσφορία, έσκυβα. Ξαφνικά ακούστηκε μία κόρνα απέξω πάρα πολύ δυνατή ‘πινννν’ και με το που ακούστηκε αυτό, συνήλθα. Λέω, εντάξει μου ταίριαξε, μπορεί να ήταν και για μένα.

...:

Δεν το ακούσαμε.

Άννα:

Ούτε εγώ άκουσα τίποτα, αλλά...

Μ.:

Εγώ το άκουσα γιατί με επανέφερε κάπως. Αλλά μου άρεσε πάρα-πάρα πολύ όταν μιλήσαμε δυνατά τα ονόματα. Νομίζω είναι πάρα πολύ ωραίο και θα ήθελα να κάνω μια παράκληση, αν μπορεί να ξαναγίνει αυτό, γιατί νομίζω ότι ενώνει πάρα πολύ την ομάδα. Πολύ όμορφο. Και με τη Μητέρα της Ζωής είδα εμένα όπως είμαι ντυμένη. Λέω ‘είναι δυνατόν τώρα, δες κάτι’...

Άννα:

Τρελά πράγματα

[γέλια]

Μ.:

Μετά που ειπώθηκε ότι είναι με τα πέπλα και λέω ‘ωραία βάλε ένα μεγαλειώδες πρόσωπο’ και μπαίνει με τα πέπλα και είχε το κεφαλάκι μου στο μέρος του κεφαλιού [γέλια] και λέω, εντάξει άστο. Αλλά μετά μου ήταν εύκολο όταν έγινε η συγχώνευση, γιατί δεν χρειαζόταν. Αυτά τέλος πάντων. Γενικά δεν είμαι πολύ καλά στη διαδικασία μου. Είμαι ένα χαλασμένο μηχανήμα, έτσι νοιώθω.

Άννα:

Αναδιευθετήσεις γίνονται, να μην ανησυχείς.

Μχ.:

Εγώ δεν χάθηκα σήμερα. Είχα βάλει πείσμα απόψε, [γέλια] με αποτέλεσμα να μην δω και πολλά πράγματα, ήμουν ολό εδω. Αυτό που νοιώθω βασικά σήμερα, είναι ότι το κεφάλι μου τώρα με σφίγγει, το χέρι μου πονάει, γενικώς το χέρι μου έχει εδω πέρα πρόβλημα από δω και κάτω και όταν τελειώσαμε τον διαλογισμό οι φλέβες ήταν να! Δηλαδή σαν να έχει φρακάρει η ενέργεια και να μην κυκλοφορεί, αυτό το πράγμα. Τώρα τι άλλο να σας πω, δεν έχω πολλά.

Άννα:

Να δηλώσεις την πρόθεσή σου να αποκατασταθεί η ροή της ενέργειας.

...:

Κι εγώ στην αρχή αισθάνθηκα ενεργειακά ότι πέρασα πολλούς κλυδωνισμούς, έμπαινα, έβγαινα, έμπαινα πάλι, μετά πάλι. Ενεργειακά δηλαδή γίνανε πολλά, πέρασα κλιμακωτά αυτή τη διαδικασία. Μετά όταν αρχίσαμε και λέγαμε τις λέξεις, τη δόνησή τους, εκεί πια συντονίστηκα και ένοιωθα όντως να ανταποκρίνονται όλα μου τα κύτταρα και ένοιωθα μια μεγάλη θερμότητα να εκπέμπεται απ' όλο μου το σώμα από μέσα προς τα έξω, αλλά ταυτόχρονα ένοιωσα έντονα και την ένωσή μου με την ομάδα, με την ενέργεια της ομάδας. Δηλαδή εκεί ένοιωσα ότι είμαι εγώ ένα και ότι είμαστε και όλοι ένα. Κι εκεί ήταν πολύ όμορφο συναίσθημα, ήταν μια λεπτή ισορροπία και έκατσα εκεί και ήταν όλα μια χαρά. Εκπληκτικός.

Κ.:

Εγώ όταν είπες για το Δέντρο της Ζωής και έλεγες για τις ρίζες, επειδή ξέρω το σχήμα αυτό, ρίζες δεν έχει το σχήμα.

Άννα:

Δεν έχει ρίζες. Είναι το Μαλκούτ οι ρίζες.

Κ.:

Και ξαφνικά είδα το αντίστροφο από κάτω. Τώρα δεν ξέρω αν είναι σωστή

Άννα:

Ναι, είναι το Μαλκούτ.

Κ.:

Σαν να είδα δηλαδή αυτό και από κάτω ένα αντίστροφο, το οποίο ήταν σαν αντικατοπτρισμός και είδα ότι γινόταν η κυκλοφορία. Από τη μια μεριά ήτανε κόκκινη και από την άλλη ήτανε μπλε και κινιόταν. Σ' ένα σημείο ήτανε εγκλωβισμένη η ενέργεια στην αριστερή από κάτω όπως κατέβαινε. Μετά είδα τη Μητέρα, όταν μας είπες ν' ανοίξουμε την καρδιά μας, δεν είδα πρόσωπο, είδα ένα φως μόνο, κάθισα, με ενεργοποίησε και στο τέλος την είδα ότι μου χαμογέλασε, στο τέλος όταν κλείσαμε, μ' ένα πέπλο ένα απλό πέπλο. Σαν Ινδή ήτανε, με σάρι την είδα, αλλά ήτανε στο τέλος αυτό. Και όταν είπες ν' ανοίξουμε την καρδιά μας, είδα όπως όταν σε μία λίμνη ρίχνουμε μια πετρούλα και γίνονται δονήσεις, δονήσεις, δονήσεις, σαν να έφευγε από την καρδιά μου και γινότανε μία κόκκινη ενέργεια όλο δονήσεις, δονήσεις και τα κύτταρα να τρέχουνε γύρω-γύρω απ' τις δονήσεις και να γίνονται σαν κυψέλες. Δηλαδή μια δόνηση ν' ανεβαίνει και να... Αυτά θυμάμαι.

(συνέχεια)

Καταλαβαίνουμε πολύ καλά τι πάτε να κάνετε. Πάτε να τα δείτε όλα με μιας κι εμείς δεν σας αφήνουμε. Σας κάνουμε παιχνίδια και προσπαθούμε να σας κρατήσουμε λίγο από το να μπείτε απότομα στην ενέργεια αυτή, μόνο και μόνο για να μπορεί και το φυσικό σας

σώμα να ευθυγραμμίζεται και να προσαρμόζεται ταυτόχρονα στη διαδικασία. Συνδιαλλάσσετε με πολύ ισχυρές ενέργειες και χρειάζεται να παίρνετε το χρόνο σας και να σέβεστε και το φυσικό σώμα και όλους σας τους φορείς έτσι ώστε να γίνονται όλα ομαλά, να γίνονται όλα με χάρη.

Θα περάσουμε τώρα στο δεύτερο μέρος της συνάντησής μας και θα ξεκινήσουμε να μιλάμε για την ικανότητα του ήχου να επηρεάζει την κυτταρική σας δομή. Έχετε πάρει μερικές σημειώσεις σχετικές με τα κλειδιά του Ενώχ, έτσι όπως δόθηκαν. Πάει καιρός που δόθηκαν αυτά και μεταφέρθηκαν στο χαρτί. Είναι πολλοί ακόμα που αμφισβητούν την ανάγκη να χρησιμοποιούνται συγκεκριμένες γλώσσες για την ενεργοποίηση του DNA σας. Σήμερα δεν ερχόμαστε ν’ απαντήσουμε σ’ αυτούς, δεν ερχόμαστε να επεκταθούμε πάνω στην ανάγκη αυτή, αλλά θέλουμε περισσότερο να σας δείξουμε τον μηχανισμό που συμβαίνει αυτό.

Μιλήσαμε για τις γλώσσες του πυρήνα, τις ριζικές γλώσσες οι οποίες εκφράζονται μέσα από εικόνες, μέσα από ιδεογράμματα. Η γλώσσα που χρησιμοποιείτε σήμερα και όλες οι γλώσσες που χρησιμοποιούνται στον κόσμο σήμερα, έχουν μία αντιστοιχία των γραμμάτων, των συμβόλων τους δηλαδή, με μονήρεις ήχους, με φωνήεντα ή σύμφωνα. Όμως αυτό δεν μπορεί να πάει πολύ μακριά δεν μπορεί να φτάσει πολύ βαθιά. Σε μία γλώσσα που χρησιμοποιεί για την έκφρασή της σύμβολα που αντιστοιχούν σε ιδέες, οι έννοιες που καλούνται μέσα από την εκφώνηση κάθε γράμματος είναι πολύ βαθιές κι αυτό νομίζουμε ότι γίνεται αντιληπτό. Άλλη δυναμική έχει ένα γράμμα που αντιστοιχεί σ’ ένα φωνήεν, σ’ έναν ήχο, και δεν το έχετε συνδέσει με τίποτε άλλο στο μυαλό σας εκτός ίσως από έναν αριθμό, και άλλη δυναμική έχει ένα γράμμα-σύμβολο, ένα ιδεόγραμμα που είναι συνδεδεμένο με μία ολόκληρη έννοια. Το σώμα σας ανταποκρίνεται στο δεύτερο. Το DNA σας λειτουργεί βάσει του δεύτερου.

Μην ξεχνάτε ότι μέσα από την διαδικασία του channeling, της εσωτερικής επικοινωνίας, δέχεστε τις πληροφορίες σαν ενεργειακά πακέτα εικόνας και ήχου. Αυτό είναι το πραγματικό channeling, το πιο βαθύ αν θέλετε channeling. Υπάρχει και η επικοινωνία που γίνεται ενόσω εσείς λαμβάνετε συγκεκριμένες φράσεις -δεν σημαίνει ότι δεν είναι αληθινό αυτό που λαμβάνετε, όμως έχει περάσει ήδη από το φίλτρο του νου. Ο νους σας έχει καταγράψει την ενέργεια και την έχει μεταφράσει σε συγκεκριμένες λέξεις και φράσεις. Έτσι λοιπόν είναι σαν να έχει μεσολαβήσει ακόμα ένα πεδίο πριν συλλάβετε και μεταφέρετε την πληροφορία που σας δίνεται. Ουσιαστικά λοιπόν παίρνετε τις πληροφορίες από τα δική μας πλευρά με τη μορφή ενεργειακών πακέτων εικόνας- ήχου-επίγνωσης και τα ιδεογράμματα, τα ιδεογραφήματα είναι ιδανικά για να μεταφέρουν τέτοια ενεργειακά πακέτα. Κάθε φορά λοιπόν που εσείς χρησιμοποιείτε κάποιες έννοιες και λέξεις όπως υπάρχουν σ’ αυτές τις γλώσσες που προαναφέραμε, αυτές τις ιδιαίτερες γλώσσες, κάθε φορά που εκφωνείτε ένα τέτοιο όνομα, συντονίζεστε με όλα τα ενεργειακά πακέτα που έρχονται πίσω από τα μεμονωμένα

γράμματα-σύμβολα που τις αποτελούν τις λέξεις. Κι έτσι είναι πολύ πιο εύκολο για μας να προσεγγίσουμε, να φέρουμε την ενέργειά μας πλησιέστερα στη δική σας.

Το δυσάρεστο συναίσθημα που δημιουργείται μερικές φορές σε σχέση με την ενέργεια που σας προσεγγίζει, μία αίσθηση δυσφορίας, ανεπάρκειας, αδυναμίας να σταθείτε σ' αυτή την ενέργεια, έχει να κάνει με τον βαθμό στον οποίο έχει εξασκηθεί το DNA σας στο να του μεταφέρετε συνειδητά τέτοιες ποσότητες ενέργειας. Έχει να κάνει δηλαδή με τον βαθμό της δικής σας συνειδητοποίησης και του πόσο έχετε δουλέψει μ' αυτό. Όσοι από σας έχετε εργαστεί μ' αυτό σε προηγούμενες ζωές και σ' αυτήν μπορείτε να το δεχτείτε πολύ πιο εύκολα. Σημαίνει ότι σε προηγούμενες ζωές έχετε εργαστεί ξανά μ' αυτό τον τρόπο και φέρντε την πληροφορία. Η δυσφορία έρχεται όταν δεν έχει δυναμώσει αρκετά, δεν έχει ανοιχτεί αρκετά αυτό το κανάλι που επιτρέπει στην ενέργεια να ρεύσει και επιτρέπει στα ιδεογράμματα να αποτυπωθούν πάνω στους ενεργειακούς κόμβους του DNA. Γιατί κάτι τέτοιο είναι που συμβαίνει όταν εσείς βλέπετε την καρδιά σας να εκφωνεί αυτά τα ονόματα και εσείς τα εκφωνείτε επίσης δυνατά, μεγαλόφωνα. Αυτό συμβαίνει. Ο ήχος, έτσι όπως είναι μορφοποιημένος στα σύμβολα- ιδεογράμματα, έρχεται και επικάθεται πάνω στους ενεργειακούς κόμβους και τις συνδέσεις του DNA, κι εκεί επάνω λειτουργεί σαν κλειδί και ξεκλειδώνει αυτό το δυναμικό που περίμενε αιώνες να αναδειχθεί.

Αυτός είναι ο λόγος λοιπόν που μιλάμε για τα κλειδιά του Ενώχ. Είναι πολλοί στο παρελθόν που εργάστηκαν με τα κλειδιά του Ενώχ και δεν είχαν την καλύτερη αντιμετώπιση από την κοινωνία σας. Αυτή τη στιγμή δεν μιλάμε για το βιβλίο του J. J. Hurtak μιλάμε για άλλα κλειδιά του Ενώχ, που πραγματικά με τον ίδιο τρόπο λειτουργούσαν. Βέβαια η δουλειά γινόταν σε μία άλλη ενέργεια, γινόταν σ' ένα περιβάλλον φόβου πολλές φορές, καταδίωξης, κι έτσι αντιμετωπίστηκαν από την κοινωνία πολύ καχύποπτα. Όμως ήταν ο ίδιος τρόπος που λειτουργούσαν πάντα. Τα αποτελέσματα κάθε φορά είναι ανάλογα της πρόθεσης που εκδηλώνεται και της συμπαντικής συγχρονικότητας. Γιατί μην ξεχνάτε πως κάθε τι έχει τον κατάλληλο χρόνο του για να εκδηλωθεί κι αυτός ο χρόνος ορίζεται μέσα στο κοσμικό ρολόι μέσα από την κίνηση αυτών των γραναζιών, την κίνηση των άστρων, των πλανητών, τις τροχιές τους. Αυτό είναι το κοσμικό ρολόι όπως μπορείτε να το αντιληφθείτε στο φυσικό πεδίο. Τώρα είναι η κατάλληλη εποχή για να δουλέψετε πάλι μ' αυτά και να πάτε πιο βαθιά. Το αν βάλετε κοντά-κοντά το βιβλίο του J. J. Hurtak κι ένα παλαιότερο βιβλίο ή κείμενο που αναφέρεται στα κλειδιά του Ενώχ και δεν θα δείτε καμία ομοιότητα, δεν σημαίνει τίποτα πραγματικά.

Το σύμπαν ποτέ δεν έπαψε να φέρνει πληροφορίες στους ανθρώπους. Το πώς μεταφέρονται οι πληροφορίες και μέσα από ποιο περιβάλλον μεταφέρονται, είναι ένα άλλο θέμα. Αυτή τη στιγμή, ειλικρινά, βρίσκεστε σ' ένα ιστορικό σημείο. Δεν έχετε καταλάβει τι ακριβώς κάνετε, δεν έχετε καταλάβει πάνω σε τι γραμμές δουλεύετε. Είναι μια πολύ ιερή ενεργειακή γραμμή αυτή. Και από τη δική μας πλευρά φαίνεστε να έχετε ευθυγραμμιστεί με τα χνάρια των προγόνων σας και τα χνάρια αυτών που ήσασταν πριν και συνεχίζετε μια δουλειά που κάνετε εδώ και αιώνες, πότε μυστικά και κρυφά, πότε φανερά, πότε κάτω από διωγμούς, πότε με καταξίωση. Οι άνθρωποι κάθε φορά αντιμετωπίζουν διαφορετικά το έργο σας, αλλά αυτό δεν έχει καμία σημασία, το έργο σας είναι αυτό που είναι. Είστε εργάτες του φωτός και εργάζεστε με το φως, εργάζεστε με την επίγνωση συνειδητά. Αυτή είναι η σοφία που φέρνετε, αυτή είναι η δύναμη που έχετε, το ότι εργάζεστε με την επίγνωση.

Μην αμφιβάλλετε ποτέ λοιπόν γι αυτά που κάνετε και επιτρέψτε στον εαυτό σας να συμμετέχει ολοκληρωτικά σ' αυτό. Μη φοβάστε τίποτα, δεν υπάρχει τίποτα να φοβηθείτε. Δουλεύετε πάνω σε μια ιερή ενεργειακή γραμμή και, όσο η καρδιά σας είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη για τον Δημιουργό, τον Δημιουργό που είστε εσείς -το ίδιο είναι- να είστε βέβαιοι ότι θα φτάσετε πολύ μακριά.

Συνεχίζουμε λοιπόν. Κλειδιών του Ενώχ το ανάγνωσμα πρόσχωμεν... Πάρτε μία αναπαυτική θέση, πάρτε μερικές ανάσες, χαλαρώστε και δείτε μία πυραμίδα στο κέντρο του κύκλου σας. Ελάτε και σταθείτε μέσα στην πυραμίδα, στο κέντρο... στο κέντρο βάρους της πυραμίδας. Είστε το κέντρο και είστε φτιαγμένοι από φως. Και τώρα, έτσι όπως στέκεστε μέσα στη Μεγάλη Μητέρα της Ζωής, στον άπειρο χώρο, αφήστε ενεργειακές ίνες να φύγουν απ' το κέντρο σας, απ' την καρδιά σας και να σας ενώσουν με κάθε σημείο του απείρου. Πόσες γραμμές πρέπει να είναι αυτές, πόσα σημεία πόσα ίχνη υπάρχουν στο άπειρο; Φεύγουν ενεργειακές γραμμές και σας συνδέουν με τα πάντα. Μπορείτε να φανείτε σαν ένας ήλιος με άπειρες ακτίνες. Φτάνουν πολύ μακριά οι ακτίνες σας, φτάνουν στο άπειρο.

Πάρτε λίγο χρόνο να οραματιστείτε αυτές τις συνδέσεις. Και εκφωνείστε το Chochmah Micha Halelu.

Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.
Chochmah Micha Halelu.

Στο άπειρο υπάρχουν τα πάντα. Εν δυνάμει υπάρχουν τα πάντα. Κι έτσι είστε συνδεδεμένοι αυτή τη στιγμή με τα πάντα. Βρίσκεστε μέσα στο κέντρο της πυραμίδας. Ξαφνικά κάτι αλλάζει. Απ' όλα τα σημεία του σύμπαντος, απ' όλο το άπειρο, τα σημεία στα οποία είχατε συνδεθεί, με τα οποία είχατε συνδεθεί αρχίζουν να σας

προσεγγίζουν, έρχονται και κολλάνε πάνω στην πυραμίδα. Δεν χτυπούν στο κέντρο που βρίσκεστε εσείς, αλλά προβάλλονται όλα πάνω στην πυραμίδα. Λες και οι ενεργειακές ίνες ξαφνικά συρρικνώνονται και τα φέρνουν κοντά και η πυραμίδα σας γεμίζει ολόγυρα, πάνω, κάτω, γεμίζει στην επιφάνειά της με άπειρα σύμβολα, ιδεογράμματα, ιδεογραφήματα. Κάθε σύμβολο και μία ιδέα. Είναι εκπληκτική η εικόνα που μπορείτε να δείτε. Έχουν έρθει τα πάντα και έχουν επικαλύψει την πυραμίδα σας. Κι αυτό που συμβαίνει τώρα είναι το εξής: Απ’ την επιφάνεια της πυραμίδας το σχήμα τους προβάλλεται στο κέντρο σας, στο κέντρο που στέκεστε. Όλα αυτά τα σύμβολα προβάλλονται μ’ ένα μαγικό τρόπο στο κέντρο της πυραμίδας δημιουργώντας ένα ολόγραμμα. Το ολόγραμμα που δημιουργούν είστε εσείς. Είστε η προβολή των πάντων. Συγκεντρώνετε όλες τις πληροφορίες, όλη την πληροφορία του σύμπαντος. Και είστε εσείς. Μπορείτε να νοιώσετε ακόμα και τη φυσική σας μορφή να γεμίζει με ενέργεια.

Είναι ευλογημένη στιγμή που μπορείτε να δείτε τι πραγματικά είστε. Είναι ευλογημένη η στιγμή που μπορείτε να δείτε από τι αποτελείστε. Ότι είστε η προβολή συμβόλων και αρχετύπων στο φυσικό πεδίο. Ένα όμορφο έργο τέχνης ζωντανό. Κινηθείτε για λίγο αν θέλετε, μπορείτε να κουνηθείτε απ’ τη θέση σας, να κινήσετε τα χέρια σας και στο φυσικό σας σώμα ακόμα. Αφήστε την ενέργεια να κινηθεί, το χρειάζεστε αυτό. Αυτό είστε. Γι αυτό είμαστε εδώ, για να σας δείξουμε αυτό ακριβώς.

Όλα αυτά τα σύμβολα που ήρθαν και κόλλησαν στην πυραμίδα σας και δημιουργούν την προβολή σας, εκφράζονται μέσα από σας. Και τώρα πια θα εκφράζονται συνειδητά. Δεν είστε εσείς, είμαστε εμείς. Δεν είστε μια ξεχωριστή οντότητα, είσαστε εμείς, όλοι εμείς. Αφήστε τον εαυτό σας να το δεχτεί αυτό και να το πιστέψει. Είναι μεγάλο το συνειδησιακό άνοιγμα που χρειάζεται για να μπορέσετε να το δεχτείτε αυτό. Είναι μεγάλο το άνοιγμα της καρδιάς που χρειάζεται για να το δεχτείτε αυτό, να δεχτείτε την ενότητά μας. Μέσα απ’ τον καθένα και την καθεμιά σας εκφράζεται το Όλον.

Το αν τα σύμβολα έχουν έρθει κι έχουν σταθεί με διαφορετική σειρά σε διαφορετικό σημείο της πυραμίδας και δημιουργούν έτσι ένα λίγο διαφορετικό ολόγραμμα, πολύ μικρή διαφορά έχει. Είναι διαφορετικά τα αποτελέσματα ίσως στο γήινο πεδίο. Έτσι εξηγείται η διαφορετικότητά σας στο γήινο πεδίο, παραμένετε όμως ένα ολόγραμμα των πάντων.

Σας αφήνουμε να ξεκουραστείτε για σήμερα. Θα σας ζητήσουμε να πάρετε και πάλι λίγο χρόνο για να μοιραστείτε τις σκέψεις και τις εμπειρίες σας. Μέχρι την άλλη φορά σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ και η εστεμμένη καρδιά να λάμπει για πάντα και να είναι το σύμβολό σας.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Κ.:

Εγώ στην αρχή είδα ότι υπάρχουν δύο τρίγωνα σαν κώνοι και συνδέονται με φως.

Άννα:

Στην αρχή;

Κ.:

Όταν μιλούσες. Και αυτό πριν πεις για τα ιδεογράμματα στο τέλος και ότι στα πλάγια του κώνου ενώ ήταν φωτεινά ήταν σαν φωτιές που κάνανε κάτι σαν ιδεογράμματα, σαν κύματα που πήγαιναν πως είναι ο κώνος έτσι και από κάτω, τα ιδεογράμματα πηγαίνανε από δω προς τα κάτω και από την άλλη μεριά προς την αντίθετη, σαν κύματα. Όμως ξεδιπλώνόντουσαν. Και μετά είδα τον μεσαίο, ποιος είναι ο μεσαίος; *[δείχνει στις αναρτημένες φωτογραφίες των Δασκάλων]*

Άννα:

Ο Κουτχούμι;

Κ.:

Ο Κουτχούμι και κάποιος άλλος ήρθε και μου έβαλε μαγνήτες εδώ *[κεφάλι]*, εδώ *[λαιμό]*, εδώ *[καρδιά]*, εδώ *[....]*. Αλλά ο μαγνήτης ήταν από τη μια μεριά μαύρος και απ' την άλλη ήτανε άσπρος και κάτι μου είπε, δεν το θυμάμαι τι μου είπε. Μου μίλαγε, μου είπε κάτι... και μου είπε, όταν είπες εσύ για το DNA, κάτι που είπες. Δεν θυμάμαι, εγώ το έχω ακούσει αυτό και άλλη φορά. Μου είπε ότι η ενεργοποίηση του DNA γίνεται στο 3° τσάκρα, στο 6° και στο 9° από το μόριο του νερού, το οποίο είναι το δεκάκτινο και υπάρχει ένα θηλύκωμα στον 3° κλώνο στον 6° και στον 9° και αριστερόστροφα ανοίγει τα DNA. Και μου είπε ότι το 3° είναι η κρυσταλλική δομή, το 6° για να ενεργοποιηθεί πρέπει να ανέβει το αρνητικό φορτίο σε σχέση με το θετικό και στο 9°, αλλά μου το έδινε σε εικόνες αυτή τη φορά, όπως είναι ο μαγνήτης αυτή τη διάσταση έτσι, μου έδειξε ένα θηλύκωμα ενός μαγνήτη που είναι αντίστροφα. Και πας λέει σε μία άλλη διάσταση. Μου το δώσανε όμως οπτικά αυτή τη φορά και ότι είναι το δεκάκτινο μόριο του νερού που ενεργοποιεί αυτά τα κύτταρα και μου είπανε, επειδή εγώ έχω ένα δόντι και το άσπρισα, έγινε λευκό -ήτανε μαύρο- μου είπανε να σας το πω, *[άσπρισε]* με το να λέω τα κλειδιά. Και μου είπανε για σένα κάτι, ότι κάτι σου κάνανε. Δεν ξέρω αν σου κάνανε κάτι. Το αισθάνθηκες; Γιατί την ώρα που με έπιανε, έπιανε κι εσένα. Και μου είπε ότι η θεραπεία που έγινε σε σένα έχει γίνει και στην... Αυτό. Ήταν ολοφάνερο, μετά ήταν στην πυραμίδα εδώ μέσα και τι έκανε, έμπαινε μέσα μου και έβγαινε. Σαν να ήμουνα κουκούλι αισθανόμουν. Το λέω και ανατριχιάζω τώρα.

Άννα:

Ποιος έμπαινε- έβγαινε;

Κ.:

Ο Κουτχούμι. Και την ώρα που έπιασε το δόντι μου, μου είπε να το πω και η κυρία που είχε ενδοιασμούς, η Ε., για το σημείο που είχε πρόβλημα.

...:

Εγώ την ώρα που είπανε για την καρδιά να συνδεθεί με το άπειρο ένοιωσα να γίνεται μια μεγάλη μπάλα φωτός, να στροβιλιίζεται και κάθε φορά όσο περισσότερο στροβιλιζόταν με μεγαλύτερη ταχύτητα άρχισε και εξέπεμπε νήματα τα οποία πολλαπλασιάζονταν και διακτινίζονταν. Πολλαπλασιάζονταν όλο και περισσότερο και εκεί ένοιωσα την επαφή μου με το άπειρο έτσι ακριβώς όπως το περιέγραφαν. Και μετά είδα στην πυραμίδα όλα αυτά τα αρχέτυπα τα ιδεογράμματα και μέσα απ’ αυτά να εμφανίζομαι εγώ στο κέντρο. Κι εκεί ένοιωσα πάλι αυτό ακριβώς που περιγράφανε ότι είσαστε αυτά ακριβώς τα σύμβολα. Ήτανε πολύ όμορφη εμπειρία.

Μ.:

Εγώ όταν μπαίνω μέσ’ στην πυραμίδα, πάντα βλέπω ένα πρόσωπο να προβάλλεται επάνω. Άλλες φορές το χρώμα είναι κρυσταλλικό, σήμερα ήτανε χρυσό θα το έλεγα. Το μέρος του Όλου το έχω νοιώσει πολλές φορές σε διαλογισμούς που έχω κάνει. Είναι καταπληκτική εμπειρία. Αυτό που έκανα σήμερα, που ενώθηκα με τις ίνες ήτανε... προσπάθησα να ενωθώ με όλους αυτούς που νοιώθω, όχι αρνητικά απαραίτητως, με όλους αυτούς που με έχουν πειράξει, να το πω. Έκανα αυτό για να δω τι θα πάρω, ξέρεις. Ένοιωσα πιο ήρεμη απέναντί τους. Αυτό.

Θ.:

Εγώ πήρα δεύτερη διανυκτέρευση. Φοβερό αυτό το πράγμα, δεν ξέρω. Θα ήθελα σε παρακαλώ να ρωτήσεις αν προετοιμάζει, έχει γίνει κάποια θεραπεία ή κάτι τέτοιο. Ήταν το ίδιο πράγμα, το ίδιο συναίσθημα πάλι, αλλά εκείνο που έγινε στο τέλος, δεν θυμάμαι τώρα, έχασα ολόκληρη την πρόταση, θυμάμαι μόνο τη μισή και μου έδειξαν ένα είδος μηχανισμού που ήταν έτσι, πως τον λέμε, εξ επαγωγής. Ένα δύο τρία, άρα εκείνο τέσσερα. Και το τελευταίο πράγμα που θυμάμαι -και είναι το μόνο που θυμάμαι- ήτανε ‘αφήνεις την καρδιά να το αναλάβει μετά’, δηλαδή παίρνεις το δρόμο της καρδιάς.

[η Άννα γελάει]

Είπανε για μένα τίποτα;

Άννα:

Όχι αλλά ‘αφήνεις την καρδιά να το αναλάβει’, πάλι καταλήγουμε εκεί, ξέρεις, δεν θέλουν να σου δώσουν πράγματα για τον νου, θέλουν να σου δώσουν για την καρδιά.

Θ.:

Το ουσιαστικό κομμάτι δηλαδή. Ευχαριστώ.

Ντ.:

Αυτό που με άγγιξε πάρα πολύ ήταν όταν είπανε για τις οπτικές ίνες, αυτές τις φωτεινές ίνες που συνδέουν την καρδιά μας με το άπειρο. Εκεί αισθάνθηκα ότι μπορώ να διαχειριστώ κατά κάποιο τρόπο αυτές τις φωτεινές ίνες και να κάνω κάτι σαν εργόχειρο -δεν ξέρω έτσι μου βγήκε- και ότι εξαρτάται από μας αν θα μπορούμε να τραβήξουμε κατά κάποιο τρόπο, μεταφορικά το λέω, αυτές τις ίνες για να έρθουν πιο κοντά μας. Μία απορία που είχα, την οποία επί τη ευκαιρία μάλλον πρέπει να το ρωτήσουμε. Γιατί, αν είχα καταλάβει καλά από τις επικοινωνίες του καλοκαιριού που έχουν γραφτεί στο βιβλίο, είχε ειπωθεί στο πρώτο κεφάλαιο ότι φέρουμε ψήγματα κατά κάποιο τρόπο μέσα μας όλων των οντοτήτων που υπάρχουν, ακόμα και των προγόνων μας ακόμα και το βαθύτερο κομμάτι του εαυτού στις περασμένες ενσαρκώσεις και αυτό με είχε συνταράξει. Λέω, πώς είναι δυνατόν. Και τώρα επαναλαμβάνεται σχεδόν το ίδιο πράγμα. Δεν το έχω καταλάβει εγώ καλά, όντως φέρουμε μέσα μας όλες τις οντότητες, γι' αυτό και η επικοινωνία που γίνεται μερικές φορές είναι ότι, εφόσον τις έχουμε μέσα μας εμφανίζονται; Αν είναι δυνατόν να ερωτηθεί. Ευχαριστώ.

Ευτ.:

Εγώ πνίγηκα, κόντεψα να σας χαλάσω εδώ όλο το... αλλά το έλεγξα. Όμως εγώ στην πυραμίδα είδα δύο πυραμίδες, η μία προς τα πάνω και η άλλη προς τα κάτω, να ενώνονται οι γωνίες και να δημιουργείται ένα τεράστιο Χ από τη γη μέχρι το άπειρο. Το άπειρο, δηλαδή στο άπειρο, δεν είχε τελειωμό η επάνω πυραμίδα. Και όταν είπες για τον ήλιο και τις ακτίνες, κάτι είπες για ακτίνες, εγώ δεν μπόρεσα να δω ακτίνες, έβλεπα συνέχεια αυτό το Χ και ήμουν συνέχεια μέσα σ' αυτή την πυραμίδα. Και όταν είπες για τα γράμματα, πως τα είπες, εγώ είδα τα Αιγυπτιακά σύμβολα.

Άννα:

Μάλλον έχεις σύνδεση μ' αυτό περισσότερο.

Βα.:

Εγώ στην πυραμίδα, την ώρα που ενωνόμασταν με το άπειρο και όλα αυτά, μου πέρασε σαν ιδέα, άκουσα από δω, δεν ξέρω τι, μου ήρθε η εικόνα αυτού που αναζητάω εδώ και καιρό. Ζητάω κάποια πράγματα εδώ και καιρό και ένα μου ήρθε τώρα και μου έκανε εντύπωση. Μου ήρθε η εικόνα αυτού του πράγματος τέλος πάντων και από πάνω μου ήρθε κι εμένα το Χ και κάτι μέσα μου μου είπε, κάτι ακούστηκε, δεν ξέρω τι, ότι έτσι επισφραγίστηκε τώρα αυτό το πράγμα. Τώρα τι εννοούσε, θα γίνει, δεν θα γίνει, δεν μπορώ να καταλάβω. Το Χ σε χρυσό, δηλαδή όχι χρυσό σαν ακτίνα, αλλά χρυσό το υλικό, κάπως έτσι ήτανε μ' ένα κύκλο στη μέση. Αυτό μου έκανε εντύπωση. Τώρα θα γίνει, δεν θα γίνει...

Γ.:

Εδώ και λίγες μέρες βρίσκομαι σε μια συνειδητοποίηση βαθιά της ενότητας των πάντων. Πολύ περισσότερο τώρα, εντάξει, το έχω εδώ

και καιρό δουλέψει διαφορετικά, αλλά ήταν ο Κρόουλι που έδωσε το ερέθισμα. Μου έκανε ένα τσαφ με εκείνο που είπε στο τέλος, αυτό που συζητάγαμε προηγουμένως για το βιβλίο του. Και φυσικά όλο αυτό που έγινε με βοήθησε, με βοηθάει να το δουλέψω ακόμα περισσότερο μέσα μου, μέσα στην καρδιά μου αυτό το πράγμα, γιατί πραγματικά είναι η μεγάλη μου επιθυμία να το βιώσω αυτό. Να το καταλάβω όχι νοητικά πια, -γιατί νοητικά εντάξει το έχω καταλάβει- αλλά να το βιώσω.

Ε.:

Τώρα δεν ξέρω τι να πω, είναι πολλά. Μπήκα εύκολα σε μια πυραμίδα σαν διάφανη χωρίς να καταλάβω το υλικό της. Δεν βγήκα σαν ακτίνες ήλιου για να συνδεθώ με τα πάντα, αλλά κάτι σαν πλέγμα με πολλά μικρά σχήματα του Χ. Εκεί είδα εγώ λίγο το Χ. Όταν ερχόντουσαν όλα τα σύμβολα στην πυραμίδα επάνω για να κολλήσουν, ερχόντουσαν σε μορφή μπάλας με χρώμα μπλε-κόκκινο αλλά που ιριδίζει. Και όταν εγώ από μέσα τα κοιτάξα ήταν ιερογλυφικά από όλες τις χώρες της γης, από όλους τους πολιτισμούς. Και ξαφνικά έγινα ένα μικρό παιδάκι, ένα τζίνι που περιφερόμουν γύρω-γύρω τα κοιτούσα, γελούσα, έπαιζα και όταν αυτά αντικατοπτρίστηκαν πάνω μου, έγινα αυτό που είμαι σήμερα στη μορφή που είμαι σήμερα. Είδα ένα πρόσωπο, αισθάνθηκα παλμούς, εκεί αισθάνθηκα αυτό που λέει η Κ. και αισθάνθηκα ότι στην καρδιά μου είμαι καλά πια και τζάμπα τυραννιέμαι με αμφιβολίες ότι κάτι δεν πάει καλά και τζάμπα παίρνω τα φάρμακα. Ήταν πολύ δυνατό σ’ όλη αυτή τη διάρκεια που ήμουν στην πυραμίδα και μετά σαν ένα δροσερό ρεύμα να με περνάει. Και στο τέλος το πιο δυνατό ήταν ότι το κεφάλι μου ήταν τόσο βαρύ, που το κράτησα και με τα χέρια σε κάποια στιγμή. Και άλλα πολλά, δεν ξέρω τι να πω. Αποχρώσεις του μπλε και του κόκκινου.

Β:

Εγώ στο ξεκίνημα πριν πεις για τα ιδεογράμματα, άρχισαν να σχηματίζονται διάφορα ιδεογράμματα σε χρώμα πράσινο, ακτίνα πράσινη και κάνανε διάφορα σχήματα. Μετά μας είπες να μπορούμε στην πυραμίδα, μπήκα μέσα στην πυραμίδα όχι μ’ αυτό το φυσικό μου σώμα, ήμουν στα λευκά. Ασπρογάλαζη ήταν η πυραμίδα μου. Μπήκα μέσα, κάθισα οκλαδόν όπως κάθεται η Μ. και μετά ξαφνικά ένα μωρό στην αγκαλιά μου κρατάω. Το δέχτηκα κι αυτό. Μετά έρχεται άλλο ένα και κάθεται εδώ δίπλα μου. Αυτό όμως που κάθισε δίπλα μου είχε φτερά. Το άλλο όχι, το άλλο ήταν αυτό που το κρατούσα με πολλή στοργή και πολλή αγάπη. Και μετά που μας είπες να ενωθούμε με τις ακτίνες του σύμπαντος, άρχισαν να κατεβαίνουν ακτίνες τεράστιες, μεγάλες και κολλήσανε επάνω στην πυραμίδα μου, κολλήσανε σαν μαγνήτης αυτές οι ενέργειες και άρχισα σιγά-σιγά εγώ να αιωρούμαι μαζί με την πυραμίδα μου. Ανέβαινα, ανέβαινα και πήγα σ’ ένα πλανήτη στον α Κένταυρο. Λέω ωχ το υπόλοιπο; Δηλαδή ήθελα να ξαναγυρίσω πίσω και είδα ότι άφησα εκείνη την πυραμίδα μου όπως ήμουνα μέσα σε μια μεγάλη τεράστια πυραμίδα που ήταν κρυστάλλινη κι εγώ επέστρεψα για να έρθω πάλι στο μάθημα. Δηλαδή σαν να ήταν κάπως ενωμένες αυτές οι δύο πυραμίδες. Τώρα για τα σύμβολα θυμάμαι τα δύο Ε

ενωμένα μαζί, θυμάμαι και την Ίσιδα κάπως και διάφορους πίνακες ζωγραφικής μου δείξανε. Αυτά θυμάμαι.

(συνέχεια)

«Να πεις στον Θ., μου λέει, να μην ανησυχεί, όλα γίνονται όπως πρέπει να γίνουν και αλλάζει.»

.....

Αλλάζεις, είσαι σε μια φάση αλλαγής. Είναι αυτό που σας είπαμε νωρίτερα ότι αλλάζετε. Και όσο πιο πολύ μπαίνετε σ' αυτές τις ενέργειες και τις αφήνετε να ρέουν ελεύθερα, μοιάζει σαν να μεταστοιχειώνεστε. Κάποια στιγμή μιλήσαμε για τη φιλοσοφική λίθο σε μια άλλη ομάδα. Έχετε βρει τη φιλοσοφική λίθο και μεταστοιχειώνεστε. Αυτή είναι η ουσία. Η καρδιά σας είναι η φιλοσοφική λίθος και κάνετε μια μεταστοιχείωση του μόλυβδου σε χρυσό αλλάζοντας διάσταση, αλλάζοντας δόνηση. Είναι μια ωραία διαδικασία και δεν θεωρούμε περιττό να επαναλάβουμε άλλη μια φορά ότι για κάτι τέτοιες εμπειρίες είναι που περιμένετε στην ουρά για να κατεβείτε στη γη που θέλατε τόσο πολύ να συμμετέχετε στο παιχνίδι. Πρόκειται για αλλαγές δόνησης που δεν έχουν γίνει ποτέ μέχρι τώρα σε τέτοιο βαθμό και με τέτοιο ρυθμό.

Για τον Μπ. Αυτό που γίνεται όταν βυθίζεσαι είναι να μπαίνεις στον εαυτό σου. Αυτό το άπειρο είναι ο εαυτός σου και γιορτάζουμε μαζί σου γι αυτό. Κάθε φορά που μπαίνετε τόσο βαθιά και μπαίνετε μέσα στην κυκλοφορία του αίματος μπαίνετε στον Εαυτό, τον συμπαντικό σας Εαυτό. Γι αυτό σου λέμε βέβαια ότι δεν έχεις τίποτα να φοβηθείς. Προσπάθησε ν' αφήσεις ελεύθερο τον εαυτό σου να το απολαύσει. Δεν σχετίζεται με την γήινη ζωή και το αν θα τελειώσει αυτή ή όχι, είναι μία εμπειρία που μπορείς να την έχεις κάθε στιγμή.

Όσο για τον Βα., θα του πούμε να κάνει υπομονή και σε δύο μήνες περίπου θα μπορέσει να δει τις αλλαγές που συμβαίνουν τώρα, τ' αποτελέσματα των αλλαγών που συμβαίνουν τώρα ενεργειακά. Αυτή τη στιγμή σου φαίνεται ότι περνούν μπροστά σου εικόνες, πρόσωπα που δεν μπορείς να εξηγήσεις. Δεν είναι παρά ενέργειες που αναδύονται μέσα από τις συνδέσεις που γίνονται. Και δεν έχει νόημα να μπορούμε και να εξηγήσουμε την κάθε μία ξεχωριστά, είναι απλά αποτελέσματα των νέων συνδέσεων. Θα δεις, θα μπορέσεις να δεις τα αποτελέσματα στο εξωτερικό πεδίο και στον τρόπο που θα λειτουργείς εσύ, σε ένα δίμηνο περίπου.

Για την Ντ. Το κοινό υπόβαθρο είναι αυτό που σας συνδέει με τα πάντα. Το κοινό υπόβαθρο είναι το Πνεύμα. Κάθε τι που έχει μορφή έχει ήδη ξεφύγει από την ενότητα, είτε αυτή η μορφή είναι φυσική είτε αστρική είτε νοητική. Πρόκειται για μία διαφοροποίηση από την ενότητα. Η πηγή, η βάση είναι η ενότητα. Και μπορεί σε κάποια επίπεδα να μην συνδέεστε και να μην βιώνετε την ενότητα με τις άλλες οντότητες, σε ένα άλλο πεδίο όμως είμαστε όλοι απόλυτα ένα. Και εξαρτάται από το τι θέλετε να δείτε εσείς και εξαρτάται επίσης από τον βαθμό της δόνησής σας, από τη δόνησή σας και την επιλογή της ψυχής το τι βλέπετε κάθε στιγμή. Εάν εσείς επιλέγετε να δείτε τα πράγματα χωριστικά, είτε το κάνετε στο φυσικό πεδίο

είτε εσωτερικά, δεν έχει σημασία, σημαίνει ότι είναι κατάλληλο για σας αυτό και κρατάτε κάποιες ενέργειες σ’ αυτά τα πεδία. Δεν είναι απαραίτητο να ενστερνιστείτε ο ένας τις απόψεις του άλλου και αν σας είναι δύσκολο να εννοήσετε αυτή την ενότητα, δεν χρειάζεται να επιμένετε και να πιέζετε τον εαυτό σας να την δεχτεί. Αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ν’ αφήσετε την καρδιά σας ανοιχτή και να δηλώσετε στο Πνεύμα την πρόθεσή σας... και να δηλώσετε στο Πνεύμα την πρόθεσή σας να μπείτε σ’ αυτή την ενέργεια και να την κατανοήσετε, να διευρυνθείτε αρκετά, ώστε να δείτε τι πραγματικά εννοούμε όταν σας μιλάμε για την ενότητα των πάντων. Σε κάθε περίπτωση το κοινό υπόβαθρο είναι γεγονός. Συνήθως αυτό που δεν σας επιτρέπει να το δείτε είναι ένας υπερβάλλον ζήλος, μία υπερβάλλουσα μετριοφροσύνη, η οποία καταντάει ακατάλληλη πολλές φορές, γιατί δεν τολμάτε να φανταστείτε τον εαυτό σας ένα με τους Δασκάλους. Και απ’ την άλλη, φοβάστε να σκεφτείτε τον εαυτό σας ένα...σαν ένα με κάποιες σκοτεινές οντότητες. Είναι πάρα πολλοί οι παράγοντες που σας οδηγούν να μην μπορείτε να δείτε αυτή την εικόνα. Ωστόσο, προχωρώντας μέσα από ένα καθαρισμό και μία ρυθμική και βαθιά δουλειά ανοίγματος και συν-χώρεσης θα μπορούσατε να εννοήσετε πραγματικά αυτό που σας λέμε.

Υπάρχει άλλη ερώτηση;

Θ.:

Έχω εγώ μια ερώτηση, που έχει δύο σκέλη. Το ένα σκέλος είναι, κάθε φορά συζητάμε γι αυτές τις αλλαγές που έρχονται μπροστά και μιλάμε για μια μεταστοιχείωση, αν μιλάμε μόνο για πνευματική μεταστοιχείωση, η οποία όμως θα έχει κάποιο αποτέλεσμα στον φυσικό μας κόσμο. Το ένα σκέλος της ερώτησης είναι αυτό και το άλλο είναι ότι, όταν θα γίνει αυτή η αλλαγή, το καινούριο σώμα που θα έχουμε -το φυσικό και το πνευματικό μέρος, κουβαλάει ανίατες ασθένειες- σ’ εκείνη τη φάση τι θα συμβεί; Αναφορικά με τις ασθένειες δηλαδή.

Απάντηση:

Θα τα βγάλεις αυτά που θέλεις να βγάλεις τελικά, δεν χρειάζεται να πιέζεσαι. Η ερώτηση είναι αν θα υπάρχουν πρακτικές αλλαγές πέρα από την εσωτερική πνευματική μεταστοιχείωση στην οποία αναφερόμαστε. Είναι σαφές ότι θα υπάρχουν, γιατί δεν μπορεί να συμβεί το ένα χωρίς το άλλο. Όπως ξεκινήσαμε να σας λέμε για το Δέντρο της Ζωής και να σας τονίζουμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει η κορυφή χωρίς τη ρίζα, με τον ίδιο τρόπο οι αλλαγές σε οποιοδήποτε από τα δύο άκρα εκ των πραγμάτων επιφέρουν αλλαγές και στο άλλο. Η διαφορά βρίσκεται στο χρόνο που θα πάρει για να συμβούν αυτές οι αλλαγές. Οι ασθένειες δεν είναι παρά εργαλεία της ψυχής σας για να επιτύχει τα βιώματα, τις εμπειρίες που θέλει να πάρει στο γήινο πεδίο. Έτσι, εξαρτάται από ποια μεριά βλέπετε αυτό το θέμα. Εάν το βλέπετε από το φυσικό πεδίο και το βλέπετε από την πέμπτη διάσταση ακόμα, μπορείτε να σκεφτείτε, μπορείτε να δείτε, ότι οι αλλαγές που συμβαίνουν εσωτερικά σαφώς στο μέλλον και το άμεσο μέλλον θα έχουν αποτέλεσμα στο φυσικό σώμα. Εάν το δείτε από λίγο βαθύτερα ακόμα, μπορείτε να συνειδητοποιήσετε ότι οι

ασθένειες είναι δικά σας εργαλεία και δεν είναι κάτι που έρχεται σαν αποτέλεσμα μιας πνευματικής μειονεξίας, έρχεται όμως σαν αποτέλεσμα του δικού σας σεναρίου για τις εμπειρίες που θέλετε να πάρετε. Εν δυνάμει, όλη η πνευματική ανάπτυξη βρίσκεται ήδη εκεί. Το ίδιο και η απαλλαγή από κάθε ασθένεια και δυσαρμονία.

Βέβαια η ερώτηση ήταν πολύ συγκεκριμένη και η απάντηση θα είναι συγκεκριμένη επίσης, ότι ναι, θα υπάρξουν αλλαγές. Ο χρόνος στον οποίο θα γίνουν οι αλλαγές για τον καθένα είναι διαφορετικός, αλλά όπως είπαμε και σε κάποια άλλη στιγμή γύρω από το 2012 και λίγο μετέπειτα μέχρι το 2016 θα έχει διαφοροποιηθεί σημαντικά το DNA σας, θα έχει διαφοροποιηθεί το ανθρώπινο γονίδιο. Δεν θα είναι εύκολο ίσως για τους επιστήμονες να το εντοπίσουν άμεσα αυτό, αλλά θα υπάρξει μια μεγάλη αλλαγή. Δεν σας λέμε ότι αυτή η αλλαγή θα έρθει εκτός της επιστήμης, γιατί όλα συντελούν προς αυτό. Και να μην έχετε καμία αμφιβολία για το ότι, αν οι επιστήμονές σας μπορούν και εμβαθύνουν σε κάποιες ενέργειες και επιτυγχάνουν πράγματα, είναι γιατί υπάρχει το κατάλληλο πνευματικό υπόβαθρο. Υπάρχει ένας συντονισμός ανάμεσα στη δική σας δουλειά και τη δουλειά των επιστημόνων, που μπορεί να μην είναι εμφανής -οι μεν αμφισβητείτε τους δε συνήθως- αλλά υπάρχει ένας συντονισμός και η δουλειά που κάνετε εσείς στα εσωτερικά πεδία ετοιμάζει το δρόμο και εκπαιδεύει την ανθρωπότητα για τις επερχόμενες ανακαλύψεις.

Έτσι λοιπόν προετοιμάζετε το έδαφος ενεργειακά και αυτό κάποια στιγμή θα φανεί πολύ έντονα. Ήδη έχει αρχίσει να φαίνεται στις επιστημονικές σας ανακαλύψεις και στην εξέλιξη της βιολογίας και των διάφορων επιστημών που ασχολούνται με το γονίδιο αλλά θα φανεί ακόμα περισσότερο. Δεν εννοούμε μ' αυτό ότι πρέπει να περάσει από εκεί ο δρόμος για τη δική σας αλλαγή. Τις αλλαγές σας τις κάνετε κάθε μέρα. Με κάθε σκέψη σας τροποποιείτε το γονιδίωμά σας, φανταστείτε λοιπόν πόσο έντονη θα είναι η αλλαγή μετά απ' αυτό. Εσείς ζητάτε να δείτε αποτελέσματα του τύπου, -πολλές φορές είναι πάρα πολλοί αυτοί που το σκέφτονται έτσι-, αποτελέσματα του τύπου 'θα μπορώ να περνάω μέσα απ' τους τοίχους;', 'θα μπορώ να αιωρούμαι;' Καταλαβαίνουμε ότι δεν αναφέρεστε σ' αυτό ακριβώς, αλλά μπορούμε να σας πούμε ότι χρειάζεται να δώσετε χρόνο στον εαυτό σας. Χρειάζεται να δώσετε χρόνο στον εαυτό σας και credits. Να του δώσετε εμπιστοσύνη και χρόνο για να προσαρμοστεί στη νέα ενέργεια και κάλλιστα θα μπορέσετε να απαλείψετε πάρα πολλές ασθένειες, γιατί αυτή ήταν η τελική σου ερώτηση. Αρκεί, όπως είπαμε, να δώσετε τον απαραίτητο χρόνο και την απαραίτητη εμπιστοσύνη στον εαυτό σας.

Το μωράκι που ήρθε στην αγκαλιά σου είναι ισορροπία, είναι η μέση οδός. [Σημ.: *εδώ απευθύνεται στη Β.*] Ένα δεξιά ένα αριστερά είναι ισορροπία, η καινούρια συνειδητότητα της ισορροπίας που αναπτύσσει και λειτουργεί πια μέσα απ' αυτήν.

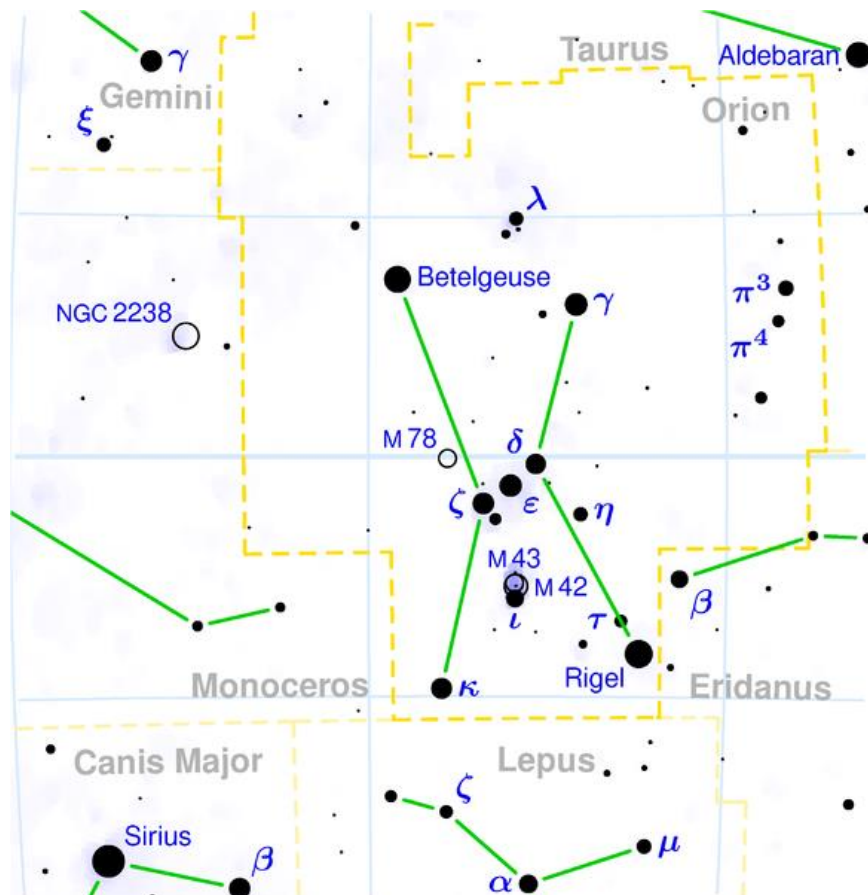
Ευτ.:

Και στο πρώτο μέρος και στο δεύτερο μέρος εγώ έφτιαξα πυραμίδα και ήμουν μέσα στο φως και αυτά τα τεράστια Χ που έφταναν μέχρι το άπειρο. Τι σημαίνει αυτό;

Απάντηση:

Ωρίωνας. Το σχήμα που είδες και που είδατε οι τρεις -και παραπάνω από τρεις αλλά δεν θυμόσαστε ότι το είδατε-, σχετίζεται με την ενέργεια του Ωρίωνα. Συνδέστε άμεσα μ’ αυτή την ενέργεια... όχι όνο εσείς, συνδέστε άμεσα μ’ αυτή την ενέργεια του αστερισμού του Ωρίωνα και ο λόγος που μέινετε σ’ αυτή την εικόνα, είδατε αρκετά έντονα αυτό το σχηματισμό, είναι ότι παράλληλα με τη δουλειά που κάνουμε εδώ, γινότανε μία επεξεργασία των ενεργειών σας στην ενέργεια του Ωρίωνα, στο χώρο, στον ενεργειακό χώρο του Ωρίωνα. Δεν μπορείτε να το καταλάβετε με γραμμικό τρόπο αυτό, φανταστείτε όμως τον εαυτό σας εδώ και στον Ωρίωνα και θα μπορέσετε να καταλάβετε τι είναι, τι σημαίνει, καλύτερα.

.....

Μάθημα 7° - 21.2.09

ΤΟΡΑ ΕΣΕΡ ΣΦΙΡΟΤ – NETZACH MERKABA ΕΛΙΓΙΑΧΟΥ - ΒΑΓΙΚΡΑ

Πάρτε μερικές βαθιές ανάσες και χαλαρώστε όσο μπορείτε περισσότερο... ακόμα περισσότερο ζητείστε να ηρεμήσετε τον νου, δηλώστε την πρόθεσή σας να τον αφήσετε να γαληνέψει να κοιμηθεί για λίγο. Κάνουμε μία δουλειά της καρδιάς κι έτσι θέλουμε να εστιάστε στην καρδιά. Το εργαλείο του νου σας είναι ξεκάθαρο ότι σας βοηθά πολλές φορές να παίρνετε αποφάσεις στην καθημερινότητά σας, να ταξινομείτε τις πληροφορίες που παίρνετε να τις καταχωρείτε σε κουτάκια, σε αρχεία, αλλά η καρδιά είναι αυτή που επεξεργάζεται. Όλοι και όλες λοιπόν αφήστε τον νου να ηρεμήσει, προκειμένου να μπορέσουμε να προχωρήσουμε περισσότερο.

Ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Σανάτ Κουμάρα βρίσκονται ήδη μαζί σας. Ερχόμαστε να ερμηνεύσουμε μερικά από τα κλειδιά του Ενώχ και να προχωρήσουμε στις υπόλοιπες συνδέσεις των layers του DNA σας. Αφήστε τον νου σας να σιγήσει. Οι εξάρσεις, οι νοητικές εξάρσεις, χρειάζονται που και που αλλά μέχρι να μάθετε να διαχειρίζεστε αυτή την ενέργεια των νοητικών εξάρσεων είναι καλύτερα να αποσυμβολίζετε όσα έρχονται, κρατώντας τα αποστασιοποιημένα από το νοητικό πεδίο. Είναι λίγο περίεργο έτσι όπως το θέτουμε, γιατί η διαδικασία του αποσυμβολισμού από μόνη της θεωρείται ότι προϋποθέτει τη χρήση του νου. Κι όμως, δεν είναι έτσι.

Ο νους εξυπηρετεί τα πολύ γήινα πράγματα. Ο αποσυμβολισμός γίνεται στην καρδιά και θα σας εξέπληττε το να μάθετε τώρα ότι ο αποσυμβολισμός γίνεται μέσα στο ίδιο σας το DNA. Τα σύμβολα που λαμβάνετε μέσα από το ανώτερο νοητικό πεδίο και καταχωρείτε στην καρδιά, αποσυμβολίζονται μέσα από τις συνδέσεις του DNA σας. Όλη η δουλειά λαμβάνει χώρα στα layers του DNA. Ο εγκέφαλος, ο φυσικός εγκέφαλος, είναι απλά ο μηχανισμός που μεταφράζει τις αποκωδικοποιήσεις που γίνονται στο DNA σε εικόνες και σκέψεις, που κατόπιν εσείς λαμβάνετε και θεωρείτε ότι προέρχονται από τον νου, από το νοητικό πεδίο. Ωστόσο όλα περνούν από το φίλτρο του DNA. Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο βαθιά πηγαίνει η δουλειά που κάνουμε και πόσο... διάνα κάνετε όταν επιθυμείτε να προχωρήσετε και να εκδηλωθείτε περισσότερο μέσα από την ενεργοποίηση του DNA σας. Αυτός είναι ο στόχος. Αφήστε να φύγουν τα πάντα από πάνω σας, αδειάστε το νου και κάντε χώρο στην καρδιά για τα επόμενα.

Torah E'sher Sphiro.

Τα blueprints του Νόμου, οι Κυανοτυπίες, τα Πρότυπα του Νόμου είναι το όνομα που αντιστοιχεί στο δεύτερο layer του DNA. Είπαμε στην αρχή των συναντήσεών μας ότι το πρώτο layer, το Keter Etz Chayim, αντιστοιχεί στο νοητικό πρότυπο, στο νοητικό blue print του φυσικού DNA. Αυτό το δεύτερο layer, η δεύτερη ενεργειακή στοιβάδα ανταποκρίνεται περισσότερο στο αστρικό πρότυπο του DNA και όχι μόνο. Στο αστρικό αλλά κι εκείνο που έπεται του νοητικού. Συνδέει δηλαδή το φυσικό DNA με το βουδικό πεδίο. Δεν αποτελεί το layer του βουδικού πεδίου, θα ήταν σχήμα οξύμωρο να το θέσουμε έτσι άλλωστε, αλλά οδηγεί στη σύνδεση αυτών των πεδίων. Έτσι έχουμε δύο blueprints το ένα μετά το άλλο, που έρχονται και εκδηλώνονται στο φυσικό DNA.

Ο Νόμος, τα blueprints του Νόμου. Ακούγεται περίεργο το να μιλήσουμε για τις Κυανοτυπίες του Νόμου και να αναφερθούμε στο αστρικό και το βουδικό πεδίο. Θα περίμενε κανείς ότι αλλιώς θα έπρεπε να γίνει η σύνδεση, αλλιώς θα ήταν, γιατί πλέον στο βουδικό πεδίο δεν υπάρχουν μορφές και το αστρικό φαίνεται ότι υπόκειται στο νοητικό. Ποιος είναι ο Νόμος λοιπόν, ποιος Νόμος εκφράζεται στο DNA; Θα μπορούσατε να ξεπεράσετε αυτή τη φαινομενική αντίφαση αν συλλογιστείτε, αν σκεφτείτε, ότι ο Νόμος είστε εσείς. Είναι αυτό που είστε. Ο Νόμος είναι αυτό που βρίσκεται στο κέντρο του Είναι σας. Σ’ αυτόν το Νόμο είστε δέσμιοι κι αυτόν τον Νόμο εκφράζετε. Έτσι, δεν είναι ένας Νόμος που βρίσκεται έξω από σας και κάποιος σας τον επιβάλλει, αλλά είναι ο Νόμος που είστε εσείς οι ίδιοι.

Καταλαβαίνετε ότι, όσο βαθύτερα πάμε, συναντάμε όλο και πιο μεγαλειώδη, όλο και ευρύτερα αρχέτυπα που αγκαλιάζουν όλα όσα βρίσκονται στα πιο εξωτερικά πεδία. Κρατείστε για λίγο στην καρδιά σας το Torah E’ser Sphiroth. Με την καρδιά σας, το τσάκρα της καρδιάς εκφωνείστε:

Torah E’ser Sphiroth.
Torah E’ser Sphiroth.
Torah E’ser Sphiroth.

Αφήστε τη δόνηση που δημιουργείται να σας γεμίσει να απλωθεί παντού. Το Δέντρο της Ζωής, το Στέμμα του Δέντρου της Ζωής όπως αναφέρεται το πρώτο layer, υπόκειται σε πάρα πολλούς χαρακτηρισμούς άρα περιορισμούς. Ονοματίζεται με πάρα πολλούς τρόπους ακόμα, ουσιαστικά όμως ο μόνος περιορισμός προέρχεται από το Torah E’ser Sphiroth. Το Δέντρο της Ζωής, το πρώτο layer, αυτό που μπορούν να δουν τα φυσικά σας μάτια, δεν είναι τίποτε άλλο από την εκδήλωση του Torah E’ser Sphiroth, ενός Νόμου που ταυτίζεται με τον Λόγο. Ο Λόγος είναι ο Νόμος. Και είναι αυτό που πηγάζει από το κέντρο της καρδιάς σας. Είναι το Θέλημα του Ενός, του Θεϊκού Εαυτού όπως πηγάζει και εκφράζεται από το τσάκρα της καρδιάς.

Και βέβαια, τώρα μπορείτε να δείτε άλλη μία φαινομενική αντίφαση, γιατί έχετε μάθει να θεωρείτε το θέλημά σας πολύ μακριά από το

Θέλημα του Πατέρα, από το Θέλημα του Ενός. Έχετε μάθει να παραγνωρίζετε το θέλημα της καρδιάς σας και να αναζητάτε το Θέλημα του Πατέρα. Η λύση όμως, το κλειδί, βρίσκεται στο να συνειδητοποιήσετε ότι το θέλημα της καρδιάς σας είναι το Θέλημα της καρδιάς του Πατέρα. Και για να φτάσετε σε μια τέτοια συνειδητοποίηση χρειάζεται να ερμηνεύσετε λίγο διαφορετικά τον Νόμο που σας έχει παρουσιαστεί, και να δείτε ότι αναφέρεται σε πολλαπλά πεδία ύπαρξης και να καταλάβετε ότι κάθε πεδίο χρησιμοποιεί τον Νόμο σύμφωνα με τις δικές του συνθήκες ή εκφράζει τον Νόμο μέσα από τις δικές του συνθήκες.

Αφήστε το τσάκρα του λαιμού, της καρδιάς και του αφαλού ταυτόχρονα να εκφωνήσουν:
Torah E'ser Sphiroth.

Δείτε και τα τρία τσάκρα να εκφωνούν αυτό το όνομα και ακολουθήστε τα μεγαλόφωνα.

Torah E'ser Sphiroth.
Torah E'ser Sphiroth.
Torah E'ser Sphiroth.

Κρατείστε στα χέρια σας μια μπάλα. Είναι μία μπάλα ενέργειας, μία σφαίρα ενέργειας, που έχει δημιουργηθεί από την εκφώνηση του ονόματος μέσα απ' τα τρία τσάκρα. Τι είναι αυτό που αντιλαμβάνεστε; Κρατείστε την αίσθησή της... και με μία κίνηση τοποθετείστε αυτή τη σφαίρα στο τρίτο μάτι.

Αναδεύονται πάρα πολλές μνήμες μέσα στα κύτταρά σας με την εκφώνηση αυτών των ονομάτων. Ανακατεύετε τα χαρτιά της τράπουλας και τα ξαναμοιράζετε. Μία διαδικασία αναγέννησης ενόσω ήδη βρίσκεστε στο φυσικό σας σώμα. Γι' αυτό άλλωστε είπαμε ότι πρέπει να είσαστε έτοιμοι για πάρα πολλές αλλαγές στη ζωή σας. Ακατανόητο, αδιανόητο -αυτή η λέξη ταιριάζει σ' αυτά που κάνουμε. Αδιανόητο... unthinkable. Αυτός είναι ο Λόγος. Ο Λόγος είναι unthinkable. Είναι αδιανόητος. Όσο κι αν προσπαθείτε να συλλάβετε τον Λόγο με τον νου, δεν μπορείτε παρά να συλλάβετε κάποια αρχέτυπα και σύμβολα που σχηματοποιούνται κάτω από την κίνηση της ενέργειας του Λόγου. Κρατείστε στην καρδιά σας αυτά που λέμε λοιπόν και μην προσπαθείτε να τα κατανοήσετε νοητικά.

Ο Ηλίας και ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας βρίσκονται στο κέντρο του κύκλου σας και ερμηνεύουν αυτά που λέτε ο καθένας, η καθεμία σας. Κάνετε σκέψεις αυτή την ώρα, κάνετε σκέψεις και απευθύνεστε στο Πνεύμα και απευθύνεστε και σε όλους τους συντρόφους σας στον κύκλο. Δεν έχετε τίποτα να χωρίσετε μεταξύ σας και τίποτα να ενώσετε επίσης. Είστε ένα. Σ' εκείνο το πεδίο του νου που γίνεται ο διαχωρισμός αρχίζετε να αντιλαμβάνεστε διαφορετικά ο ένας τις ιδιότητες του άλλου.

Φανταστείτε για λίγο ότι στέκεστε στο πεδίο του κοινού υπόβαθρου. Στο κοινό υπόβαθρο του Πνεύματος, εκεί που είστε όλοι ένα,

ακριβώς όπως τα μόρια της σούπας. Η ενέργεια μετακινείται από το ένα στο άλλο, κυκλοφορεί. Στιγμιαία μπορεί να γνωρίζει αυτό που αντιλαμβάνεται το άλλο κι εσείς βρίσκεστε μέσα σ’ αυτό το κοινό υπόβαθρο, το Πνεύμα. Κάποια στιγμή αρχίζετε να μπαίνετε σε μία διαφορετική διαδικασία, σε μια διαφορετική συνειδητότητα, και βλέπετε ότι κάποιες ιδιότητες είναι δικές σας και κάποιες όχι. Από τη στιγμή που μπαίνετε σ’ αυτό τον τρόπο ύπαρξης, βρίσκεστε στο νοητικό πεδίο. Εκεί γίνεται ο διαχωρισμός. Αυτός που διαχωρίζει είναι ο νους. Αυτός που θεραπεύει είναι η καρδιά.

Αποφασίζετε λοιπόν ότι μοιράζετε την τράπουλα, που είναι όλη δική σας, και δίνετε κάποιες όψεις, κάποιες ιδιότητες, στα υπόλοιπα μόρια και κάποιες κρατάτε για τον εαυτό σας. Ξέρετε όμως ότι δεν μπορεί να υπάρξει ένα χαρτί της τράπουλας ξεχωριστά από τα άλλα, μόνο σαν σύνολο μπορεί να λειτουργήσει αυτή. Παίζετε λοιπόν τον ρόλο των τραπουλόχαρτων που υιοθετούν μια όψη και αφήνουν τις υπόλοιπες απέξω. Και μόνο όταν καταφέρουν να συλλάβουν την ενότητα και την ανάγκη της συν-χώνευσης και της συν-χώρεσης όλων των όψεων, τότε μπορούν να λειτουργήσουν σαν συλλογικό. Και τότε εκπληρώνουν τον σκοπό της ύπαρξής τους, γιατί ένα τραπουλόχαρτο από μόνο του δεν μπορεί παρά να δείξει ένα μονοπάτι, έναν εσωτερικό δρόμο.

Ενδιαφέρεστε να μάθετε λοιπόν ποιοι είστε και από που έρχεστε και μπαίνετε στο δρόμο της αναζήτησης, προσπαθώντας να θυμηθείτε ποιοι είστε. Αυτό που θυμόσαστε τελικά με τη βοήθεια των αγγέλων και του ανώτερου εαυτού σας, μπορεί να φτάσει μέχρι του σημείου να αναγνωρίσετε ποιες ιδιότητες ενσαρκώνετε στη γη, ποιες ιδιότητες εκφράζετε. Με άλλα λόγια, τι τραπουλόχαρτο είστε. Αυτό που δεν μπορείτε να αγγίξετε μέχρι ν’ ανοίξετε την καρδιά σας στο άμορφο, είναι αυτό που είσαστε πραγματικά πέρα από κάθε προσδιορισμό.

Όσο προσδιορίζετε, όσο νοιώθετε την ανάγκη να προσδιορίσετε αυτό που είστε είτε σαν κακό είτε σαν καλό και φως, μπορείτε να φτάσετε στο σημείο να δείτε τις ιδιότητες που εκδηλώνετε σαν ψυχή, σαν Εαυτός. Όλα τα υπόλοιπα μπορείτε να τα δείτε όταν πάψετε να προσδιορίζετε. Και τότε έρχεται ο Νόμος. Τότε έρχεται ο Νόμος που είστε. Τότε έρχεται ένα άλλο επίπεδο του Νόμου, γιατί με άλλο νόμο, με άλλους κανόνες κρίνεις τα μικρά παιδιά και με άλλους κανόνες και νόμους κρίνεις του ενήλικες, τους ώριμους στο πνεύμα. Και σ’ εκείνο το επίπεδο ο νόμος είναι διαφορετικός και ο νόμος ορίζει ότι είστε τα πάντα. Ο νόμος ορίζει ότι δεν ισχύει ο νόμος του κατώτερου πεδίου. Αυτή είναι η λύτρωση. Αυτή είναι η λύτρωση για την οποία σας μίλησαν οι σωτήρες του κόσμου και την οποία βρίσκετε και επιτυγχάνετε μέσα από την πλήρη παράδοση κάθε προσδιορισμού για τον εαυτό σας και τους άλλους και κάθε κρίσης.

Αυτόν τον νόμο ερχόμαστε να συμπεριλάβουμε σήμερα ενεργοποιώντας το layer Torah E’ser Sphiroth. Αυτόν τον Νόμο που λέει «Εγώ Είμαι τα Πάντα. Εγώ Είμαι ο Νόμος. Εγώ και οι υπόλοιποι συνταξιδιώτες είμαστε παράγραφοι του ίδιου Νόμου». Πως θα σας φαινόταν ν’ αρχίσετε να ερμηνεύετε τον εαυτό σας, τις ιδιότητές σας,

όλα αυτά που καταλογίζετε στον εαυτό σας, καλά και δυσάρεστα, ν' αρχίσετε να τα ερμηνεύετε σαν παραγράφους του ίδιου Νόμου; Πως θα ήταν αν ερμηνεύατε τον εαυτό σας και τους υπόλοιπους της οικογένειάς σας σαν παραγράφους του ίδιου Νόμου; Όλα έρχονται να συντείνουν σ' αυτή την αποκάλυψη που λέει ότι Εσείς Είστε ο Νόμος.

Torah E'ser Sphiroth λοιπόν. Και προχωράμε στο επόμενο layer της πρώτης τριάδας, το layer της Ανάληψης και της Ενεργοποίησης.

Netzah Merkava Eliyahu.

Εκφωνήστε το όνομα με την καρδιά και το λαιμό ταυτόχρονα.

Netzah Merkava Eliyahu.

Netzah Merkava Eliyahu.

Netzah Merkava Eliyahu.

Ερχόμαστε να προσδιορίσουμε λοιπόν τι σημαίνει αυτό το όνομα της Ανάληψης και της Ενεργοποίησης. Ο Ηλίας ποτέ δεν αναλήφθηκε μ' ένα άρμα στον ουρανό όπως αναφέρει η παράδοσή σας, όμως η ανάληψή του έγινε. Μετέστη σε πολύ υψηλές δονήσεις, ήταν αληθινή η ενεργοποίησή του.

Μέσα από το Έλεος έρχεται η ενεργοποίηση και η ανάληψή σας... και η ενεργοποίηση των δύο layers που προαναφέραμε, η ενεργοποίηση των αρχετύπων, των blue prints, που οδηγεί στην άνοδο της συνειδητότητάς σας σ' ένα άλλο επίπεδο επίγνωσης.

Αφήστε το τσάκρα του Στέμματος και της Βάσης να εκφωνήσουν Netzah Merkava Eliyahu.

Netzah Merkava Eliyahu.

Netzah Merkava Eliyahu.

Netzah Merkava Eliyahu.

Δείτε το πρώτο και το έβδομο τσάκρα να εκφωνούν αυτό το όνομα. Μπορείτε να δείτε την ενέργεια σ' αυτά τα τσάκρα να μετασχηματίζεται. Δημιουργείται ένας πρότυπος πυρήνας, μία ελικοειδής περιστροφή της ενέργειας σε σχήμα τοροειδούς. Αφήστε αυτή την ενέργεια -που μοιάζει πάρα πολύ με τον τρόπο κίνησης του ηλεκτρομαγνητικού της γης, των γραμμών του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου-, αφήστε την να επεκταθεί και να πάρει ό,τι σχήμα θέλει. Μπορείτε να διαπιστώσετε ότι σχηματίζεται μία πυραμίδα στο κέντρο της οποίας είστε εσείς. Αυτή είναι η Μέρκαμπα.

Και έχετε μάθει να θεωρείτε ότι είναι δύο πυραμίδες η Μέρκαμπα, δύο πυραμίδες αντίστροφες η μία μέσα στην άλλη. Αυτό έρχεται σαν αποτέλεσμα μιας περαιτέρω ενεργοποίησης που αφορά περισσότερο το καθρέφτισμα αυτής της πυραμίδας στα εσωτερικά πεδία. Είναι μία η πυραμίδα και κατόπιν καθρεφτίζεται και φαίνεται ότι έχει αντιστραφεί, έχει αναποδογυρίσει. Όταν καταλάβετε ότι το φυσικό

σας σώμα δεν είναι παρά το καθρέφτισμα του θεϊκού σας εαυτού στην ύλη στην ουσία της Μεγάλης Μητέρας, τότε θα μπορέσετε να δείτε το καθρέφτισμα της Μέρκαμπα στην αντίστροφη πυραμίδα και, όταν συνειδητοποιήσετε πάλι ότι εσείς και το καθρέφτισμά σας είσατε ένα, τότε θα μπορείτε να δείτε τις δύο πυραμίδες να εισέρχονται η μία στην άλλη. Είναι μία πραγματικά μία απλή διαδικασία.

Ο δρόμος που ανοίγει μ’ αυτό τον τρόπο είναι μακρύς... Δεν μπορείτε να πάτε πουθενά. Πιστεύετε ότι η Μέρκαμπα είναι αυτή που θα σας διευκολύνει να ταξιδέψετε στο σύμπαν; Αντίθετα, είναι αυτή που σας βάζει στο κέντρο σας. Δεν είναι ένα όχημα που σας ταξιδεύει οπουδήποτε πέρα από σας. Χρειάζεται να κατακτήσετε πρώτα την αντίληψη ότι εσείς είστε τα πάντα και τότε να ταξιδέψετε μέσα σε όλα όσα είστε.

Θα ζητήσουμε από την Ν. να κατεβάσει τους τόνους της ενέργειάς της για λίγο για να ισορροπήσουν οι ενέργειες καλύτερα και ν’ αφήσει τον εαυτό της να διαχυθεί στην ομάδα.

Κι έτσι είναι λοιπόν αγαπημένοι μας φίλοι. Κι έτσι είναι.

Ο Eliyahu Ha Navi, ο Προφήτης Ηλίας, υπήρξε μια ιστορική μορφή όπως θα είστε εσείς όταν αφήσετε τη γη. Αυτά που έκανε και είπε σε πολύ μικρό βαθμό έχουν περάσει στην ιστορία της Βίβλου. Αυτό που ήταν πραγματικά όμως, έμεινε και σας συντροφεύει σήμερα, τώρα, και καθ’ όλο το χρόνο στην καθημερινότητά σας.

Θα σας ζητήσουμε να εκφωνήσετε το όνομα αυτού του layer από κάθε κέντρο σας μία φορά και κατόπιν να περάσετε τη δόνηση σε όλα τα κύτταρα του σώματός σας, να περάσετε στους πυρήνες των κυττάρων και να δηλώσετε την πρόθεσή σας κάθε πυρήνας, κάθε κυτταρικός πυρήνας, να εκφωνήσει αυτό το όνομα.

Netzah Merkava Eliyahu. Αυτό είναι το όνομα που θα εκφωνήσετε και θα ξεκινήσουμε από το πρώτο τσάκρα και θα ανεβούμε μέχρι το όγδοο. Εκφωνώντας, παρακολουθείτε το αντίστοιχο τσάκρα να μιλά και να εκπέμπει τη δόνηση του ονόματος.

Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.
Netzah Merkava Eliyahu.

Και τώρα αφήστε την ενέργεια που δημιουργήθηκε να διαχυθεί σε όλα τα κύτταρα του σώματός σας και δείτε τα όλα, δείτε όλους τους κυτταρικούς πυρήνες, να εκφωνούν το ίδιο όνομα με τη σειρά τους.

Πάρτε λίγο χρόνο να συζητήσετε, να μιλήσετε, να μοιραστείτε τις αισθήσεις, τις εμπειρίες που είχατε και θα συνεχίσουμε.

Ευ.:

Τι σήμαινε αυτό που είπαμε; Εξήγησέ μας.

Άννα:

Είναι το layer της Ενεργοποίησης και της Ανάληψης. Το Netzah είναι μία Σεφίρα από το Δέντρο της Ζωής -δεν θυμάμαι τι αντιπροσωπεύει. Το Eliyahu είναι Ηλίας και το Merkava η Μέρκαμπα.

Μπ.:

Η Merkava;

Άννα:

Η Μέρκαμπα. Το όχημα.

Μ.:

Μόλις ξεκίνησε, είδα αρχικά μία εικόνα από μία φυλή, δεν ξέρω που μπορεί να ήταν αυτή, δεν μου δόθηκε τοποθέτηση σε χώρο ή σε χρόνο, αλλά μπορούσα να καταλάβω ότι ήταν πρωτόγονη και οι άνθρωποι αυτοί είχαν αρκετά άγρια ένστικτα και τον νόμο σ' αυτή τη φυλή τον εκπροσωπούσε ο μάγος, ένας μάγος, ο αρχηγός της φυλής -έτσι καταλαβαίνω εγώ ότι ήτανε- ο οποίος, είδα ότι ήταν μια πιο εξελιγμένη ψυχή απ' αυτούς και είχε αναλάβει αυτό το χρέος, το πνευματικό χρέος να βρίσκεται σ' ένα χώρο πολύ πιο κάτω από τη δική του συνειδητότητα και να υποδύεται αυτό το ρόλο με σκοπό να διδάξει τον νόμο, όπως αυτοί οι άνθρωποι μπορούσαν να καταλάβουν, και να τους κρατήσει σε κάποια πλαίσια, έτσι ώστε να μην παρεκτραπούν και αρχίσει να λειτουργεί ο νόμος του κάρμα και διάφορα άλλα πράγματα, τα οποία δεν καταλαβαίνα ακριβώς τι ήταν.

Αφού είδα αυτή την εικόνα, μετά είδα μία άλλη όπου ήταν κάποιος χώρος σε άλλη διάσταση, δεν ήταν στη γη, δεν βρισκόταν ποτέ στη γη αυτό, όπου ήταν κάποιες οντότητες πολύ φωτεινές, μια ομάδα που κατοικούσε ας το πούμε σε μία πόλη, σε κάποιο πλανήτη άλλης διάστασης, δεν ξέρω, δεν μπορούσα να καταλάβω ακριβώς. Αυτό όμως που κυρίως καταλαβαίνα -και γι αυτό βρέθηκα εκεί- ήταν ότι αυτά τα όντα εκεί, σαν σε αντιδιαστολή με την προηγούμενη ομάδα, λειτουργούσαν με τον νόμο που εμείς στη γη θα λέγαμε «αγαπάτε αλλήλους». Αυτό είδα, αυτό που εμείς λέμε ότι έλεγε ο Ιησούς ότι «αγαπάτε αλλήλους», «αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν». Αυτό το πράγμα ήταν γι αυτούς.

Άννα:

Μέσα απ' την καρδιά δηλαδή.

Μ.:

Ναι, ήταν κάτι ακόμα περισσότερο απ' αυτό όμως, όπως το καταλαβαίνα. Δεν ήταν στο επίπεδο της αδελφосύνης που

αισθανόμαστε εδώ εμείς στη γη, που κατά καιρούς έχουν γίνει επαναστάσεις, ήταν κάτι πολύ-πολύ παραπάνω αυτοί. Δηλαδή σαν να αντιλαμβάνονταν ότι εγώ είμαι εσύ και εσύ είσαι εγώ.

Ευ.:

Λειτουργούσαν συλλογικά.

Μ.:

Όχι, όχι αυτό είναι γήινο καθαρά. Η αίσθηση δεν ήταν τέτοια. Δηλαδή αυτοί βίωναν ότι εγώ είμαι η Α. και η Α. βίωνε ότι η Α. είναι η Μ. αυτό το πράγμα, δεν ήταν απλά συνεργασία. Μετά εκεί που είπαμε να δούμε τη σφαίρα, αυτό που είδα εγώ ήταν μια σφαίρα που ήταν η γη. Έβλεπα ένα πολύ όμορφο... πως είναι η γη όπως την έχουμε δει στην τηλεόραση με τα σύννεφα κ.λ.π., αυτός ο γαλάζιος πλανήτης τέλος πάντων και αναρωτήθηκα τώρα γιατί το βλέπω αυτό. Και όταν έβαλα τη σφαίρα στο τρίτο μάτι τότε κατάλαβα ότι αυτό που μου δινόταν να κάνω, είναι να βλέπω τη γήινή μου ενσάρκωση, τη βίωση, μέσα από τη διόραση, μέσα από το τρίτο μάτι, μέσα απ’ αυτή την κατάσταση. Και μετά στις πυραμίδες, αυτό που έβλεπα ήταν... ένα τεράστιο άβακα, ο οποίος μετά έκανε τα σχήματα... άβακα ναι, ένα τεράστιο άβακα και μετά αυτό ενώνονταν και γίνονταν ένα πράγμα. Αλλά ήταν πολύ όμορφο, αυτό ούτε να το ζωγραφίσω θα μπορούσα.

Άννα:

Που το είδες αυτό;

Μ.:

Εκεί που είδαμε τις δύο πυραμίδες με τη Μέρκαμπα. Αυτά.

Άννα:

Ο άβακας βέβαια έχει τις γραμμές με τις μπιλίτσες. Οι γραμμές είναι οι ίνες...

Μ.:

Ναι, ήταν πολύ όμορφο πάντως.

Ε.:

Εγώ δεν είδα τόση πολλή εικόνα, ή τουλάχιστον δεν την θυμάμαι ακόμη. Είδα όμως ένα τεράστιο μάτι μπλε -πάλι αυτό το μάτι, το έχω δει πολλές φορές. Και το μπλε χρώμα πιο πολύ και είχα από την αρχή μια αίσθηση ότι υπήρχε μια δροσιά, κρύωνα σ’ όλο μου το σώμα, ενέργεια σ’ όλο μου το σώμα. Ένοιωσα, όταν μίλησες για την ομάδα και ότι είναι στη μέση ο Ηλίας και ο Κρύων κάτι απαλό να μας συνδέει όλους και από την αρχή ένοιωθα στην καρδιά κάποιος να με ακουμπάει, πολύ έντονα. Οι δονήσεις ήταν πολύ έντονες από το ένα τσάκρα στο άλλο. Στο κομμάτι με την πυραμίδα, εγώ δεν έβλεπα πυραμίδα, έβλεπα κάτι έτσι κυματιστό να πηγαίνει και να σχηματίζει κάτι σαν πυραμίδα -όχι πυραμίδα. Πολύ έντονο ήταν αυτό με τη σφαίρα, ένοιωσα να πάλλεται μέσα στα χέρια μου και όταν την έβαλα στο μέτωπο, ο παλμός αυτός ήτανε μέχρι που είπες να μοιραστούμε τις σκέψεις μας. Και αυτό που ήταν πολύ έντονο ήταν όταν είπες να εκφωνήσει όλο μας το σώμα, τα κύτταρά μας, το Netzah Merkava

Eliyahu ζεστάθηκα υπερβολικά, ζεστάθηκα και μου έχει μείνει ακόμα η ζεστασιά αυτή.

Γ.:

Από τότε που άρχισα ν' ακούω, κατάλαβα ότι γίνεται ένας χαμός. Την ώρα που είπαν να βάλουμε την πρόθεση να γαληνέψει, το είχα πάρα πολύ ανάγκη αυτό, γιατί γινόταν ένα κομπούζιο μέσα στο κεφάλι μου και δήλωσα την πρόθεση να μπω στην καρδιά. Εκεί ήρθαν όλοι οι αγαπημένοι μου, η οικογένεια, και μετά η καρδιά μου άνοιξε πάρα πολύ και έγινε ένα αυτί, ένα τεράστιο αυτί, που ήτανε σπειροειδής η ενέργειά του και ένοιωθα ότι άκουγα από εκεί, τόσο πολύ που άρχισαν τα αυτιά μου να βουίζουν και να βουλώνουν. Και λέω, θα λιποθυμήσω. Είχα φοβηθεί και θυμήθηκα την Α. αμέσως.

Όταν πήραμε τη σφαίρα ήταν πάρα πολύ έντονο και όταν εκφέραμε και από τα άλλα τσάκρας, έβλεπα, ένοιωθα περισσότερο -δεν ήταν οπτικό τόσο όλο αυτό- αλλά ήταν σαν τεράστια στόματα που μιλάγανε και βγάζανε σπειροειδείς και κυματιστές ενέργειες. Η σφαίρα ήταν λευκή αλλά γαλακτώδης και ήταν φως, πάρα πολύ φως, που έβγαινε προς τα έξω και αυτό που μου έδωσε ήταν «διεύρυνση της αντίληψης». Και ειδικά όταν το έβαλα εδώ [*Σημ.: δείχνει στο τρίτο μάτι*] ήταν σαν γινότανε μέσα μου ένα τεράστιο άνοιγμα αντιληπτικό, εσωτερικό όμως όχι νοητικό. Τώρα με την Μέρκαμπα και την πυραμίδα, εγώ σκεφτόμουν ότι η Μέρκαμπα έχει πάρα πολλές πυραμίδες, εγώ έτσι την γνώριζα την Μέρκαμπα, δεν ξέρω γιατί είναι μόνο δύο που παίζουν μέσα.

Άννα:

Είναι δύο μου λένε.

Γ.:

Έτσι ξεκινά αλλά με πάρα πολλές πυραμίδες. Γιατί έτσι τη γνωρίζω, σαν μια σφαίρα με πολλές πυραμίδες. Ήταν πάρα πολύ συγκλονιστικό όταν αρχίσαμε να εκφωνούμε το κλειδί απ' όλα τα τσάκρας και μετά ένοιωθα μια πολύ έντονη δόνηση μέσα στα κύτταρά μου, που αυτή η δόνηση ερχόταν σε σχηματισμούς και με είχε καταλάβει, αλλά όχι μόνο στο φυσικό μου σώμα, σε όλα μου τα σώματα. Η ενέργεια είχε επεκταθεί πάρα πολύ, είχε γίνει μια τεράστια επέκταση. Ναι ήτανε πάρα πολύ δυνατό.

Βι.:

Όταν μας εξηγούσαν για την Μέρκαμπα, ένοιωσα ότι το πάνω μέρος του κεφαλιού μου άνοιγε, κόπηκε και δημιουργήθηκε κάτι σαν ένας χώρος, που μου ήρθε στο νου ότι είναι ένα ουράνιο πεδίο ή μια ουράνια πόλη, κάτι τέτοιο. Και μετά ήταν σαν να έμεινε μόνο το εξωτερικό περίβλημα και όλο το κεφάλι γέμιζε με αιθέρα. Και ήρθε η εικόνα, η ιδέα του εκμαγείου από δύο προηγούμενες συναντήσεις και όλο το σώμα έγινε ένα καλούπι με ένα μπροστινό μέρος και ένα πίσω και μέσα υπήρχε μόνο αιθέρας και τίποτα άλλο. Και ήρθε μία εικόνα από αιγυπτιακά αγάλματα, που θα μπορούσε όμως να είναι και σαρκοφάγοι που είχαν πάλι το μπροστινό και το πίσω μέρος και μετά αυτό ολοκληρώθηκε πάλι με μία αιγυπτιακή εικόνα τέτοιας

σαρκοφάγου σε μορφή κασετίνας. Κάτι που έχω δει στο αιγυπτιακό μουσείο.

Γ.:

Μπορώ να συμπληρώσω κάτι αν τελείωσε; Γιατί θυμήθηκα αυτό που είπαν με τη σούπα. Ότι μας παρομοίασαν με τα μόρια της σούπας κι εκείνη την ώρα εγώ άρχισα μέσα μου να προσπαθώ να το αντιληφθώ αυτό το πράγμα και είπα ‘κοσμική σούπα’, γιατί υπάρχει κοσμική σούπα κι εμείς είμαστε τα μόρια. Δεν μπορώ να το μεταφέρω με λόγια αυτό το πράγμα, πως είμαστε ενωμένοι. Κι εκείνη τη στιγμή σκέφτηκα ότι όταν κάποια μόρια αρχίζουν να ανεβαίνουν συνειδησιακά και ν’ αλλάζουν, τι κάνουνε, πετάγονται απ’ τη σούπα; Αυτή είναι μια ερώτηση που θέλω να μου απαντηθεί. Βγαίνουνε δηλαδή, τι γίνεται εκεί πέρα;

Μπ.:

Το μόνο ιδιαίτερο που έχω να πω, γιατί δεν βίωσα τόσες εικόνες αυτή τη φορά, ήταν περισσότερο, δεν ξέρω, πιο βαθύ και δεν έχω την αίσθηση να μιλήσω πολύ. Το μόνο ιδιαίτερο που έχω ως εικόνα να σας πω είναι ότι όταν έβαλα τη σφαίρα στο τρίτο μάτι, είδα, σαν να ένοιωσα ότι είδα την εικόνα του Κρόνου του πλανήτη, ο οποίος γύρναγε μέσα στο κεφάλι μου. Αυτό.

Θ.:

Κι εγώ δεν έχω πολλά πράγματα να πω από εικόνες. Αυτό με τη σφαίρα που είπανε, για μένα ήρθε εδώ μπροστά μου και κάθισε απόλυτα ήρεμα, σε ένα πορτοκαλί χρώμα, ας το πούμε έτσι, κι αυτό ήταν όλο. Εκεί όμως που άκουσα ότι είμαστε τα πάντα, κι εφόσον φτάσουμε στο επίπεδο εκείνο που να το αντιλαμβανόμαστε, μετά μπορούμε να πάμε στα πάντα, η ερώτηση που μου ήρθε αυτόματα στο μυαλό είναι: όταν λέμε ότι είμαστε στα πάντα, αντιλαμβανόμαστε την έννοια της κοσμικής σούπας, ότι είμαστε ένα με τα πάντα και ότι υπάρχουν εκεί όλες οι δυνατότητες... potentiality, που λέει. Άρα λοιπόν, τριγύρω μας υπάρχουν πόρτες τις οποίες όταν αποφασίσουμε με την πρόθεση να τις διαβούμε, μετά ξεκινάει κάτι άλλο. Και είναι πάλι μια ερώτηση που έφερα πάλι «στο τσαντάκι μου» για μετά.

Γ.:

Τώρα μου ήρθε στο μυαλό μου ότι μία από τις ενέργειες του Κρόνου είναι ο Νόμος.

Μχ.:

Για μένα σήμερα ήταν πάρα πολύ ωραίο.

Άννα:

Δεν κοιμηθήκαμε σήμερα;

Μχ.:

Όχι. Είχα πάρα πολλές εικόνες τις οποίες έβλεπα και δεν μπορώ να σας τις πω, πολύ πράγμα. Η μπάλα στο χέρι μου ήταν λευκή μ’ ένα πράσινο μάτι, όπως είναι το μάτι μου και μετά το έβαλα κατευθείαν. Το έβλεπα μάτι εγώ. Ένοιωσα ότι μου έχει γίνει ένας πολύ ωραίος

καθαρισμός στο τσάκρα της καρδιάς που έχω μπλοκάρισμα. Τι να σας πω, γενικά ήταν .. έτσι κι αλλιώς δεν τα πολυθυμάμαι, καλά ήτανε. Α! και ένοιωσα σε κάποια φάση κάποια από τις ενέργειες που είχαμε βάλει στη μέση να με χαϊδεύει στο κεφάλι. Α! και βασικά δεν είδα πυραμίδα, που είπαν είμαστε μέσα σε πυραμίδα, βγαίνανε από το σώμα μου φώτα που κάνανε έτσι σαν σιντριβάνι. Αυτό το πράγμα.

Άννα:

Ναι ήταν φωτάκια - φωτάκια.

Μχ.:

Ναι ήταν φοβερή η αίσθηση, πάρα πολύ ωραίο. Ναι την καταβρήκα σήμερα.

Ευ.:

Σήμερα, ενώ συνήθως βλέπω εικόνες, δεν είδα πολλές ιδιαίτερες εικόνες, αλλά και δεν τις ήθελα. Ήθελα να νοιώθω καλά με τον εαυτό μου και ένοιωθα πράγματι καλά. Έχω να πω δύο πράγματα όμως. Στο τέλος που είπες, γι αυτό σε ρώτησα, είχα ένα μούδιασμα σε όλο μου το κορμί και ήταν σαν τα κύτταρα να πιανόντουσαν και άρχισαν να χορεύουνε. Το συκώτι με το... και χόρευε, με το άλλο.... και χόρευε. Ένοιωθα το χέρι μου με το αριστερό... κάτι τέτοιο δηλαδή ένοιωθα και ήταν πολύ όμορφο. Κι εκείνο που θέλω να πω, που μου το είπανε πολλές φορές να το πω, κάτι που το ξέρουμε αλλά... γιατί αναρωτηθήκαμε που είπες για τον Ηλία, να κάνεις κάποιες Κυριακές για τον Ηλία.

Άννα:

Όχι. Παρασκευές.

Ευ.:

Παρασκευές τέλος πάντων, δεν έχει σημασία η ημέρα. Μου είπανε ότι το Πνεύμα έχει κατέβει πολύ κάτω, πες το για να το εμπεδώσουν πιο καλά, θέλουν να βρουν ευκαιρία κάθε φορά για να βρίσκονται εδώ και να μιλάνε. Και γι αυτό λένε...

Άννα:

Αυτό είναι αλήθεια. Η ενέργειά του από χτες ειδικά -χθες ή προχθές-, είναι πάρα πολύ γειωμένη. Ενώ για κανένα μήνα ήταν πιο... όχι αδιόρατη, πιο ανάλαφρη. Εδώ και δύο μέρες την νοιώθω Εδώ.

Ευ.:

Θέλουν να βρουν τρόπο να μιλάνε, όσο είναι πιο κοντά και γειώνονται και εφόσον υπάρχει εδώ πέρα, βρίσκονται σε κάποιες ομάδες και θέλουν να τα λέμε. Να τα λέμε για να επικοινωνούμε.

[Σημ.: Γίνονται ενθουσιώδη σχόλια]

Ναι, ναι μου το είπανε τρεις - τέσσερις φορές για να το πω.

Β.:

Είδα πάρα πολλά πράγματα αλλά δεν ήταν εικόνες και δεν ξέρω πώς να το εξηγήσω τι ήτανε. Ξαφνικά ζαλιζόμουν, ξαφνικά δεν ζαλιζόμουν. Εντάξει, στην πορεία, μεταξύ των δύο εκφωνήσεων

που κάναμε των συμβόλων, είδα μια μορφή που ήτανε πιο ψηλά, εξωπραγματική μορφή, που ενώ κοιτούσε προς την πόρτα, ή μου είπε ή είχα την εντύπωση ότι κοιτούσε εμένα και μου μιλούσε, δηλαδή ήτανε λίγο αλλόκοτα όλα αυτά που σας λέω ...

Αννα:

Δεν είναι αλλόκοτα, ήταν σε άλλη διάσταση.

Β.:

Σε άλλη διάσταση; Δεν ξέρω. Και μετά την εκφώνηση του δεύτερου μάντραμ, έχουν αρχίσει τα πόδια μου και παγώνουν από κάτω από τις πατούσες και σιγά-σιγά πηγαίνει προς τα πάνω, αλλά λες και είμαι μεσ’ στα χιόνια αυτή τη στιγμή. Κάπως έτσι, έχω αυτή την εντύπωση. Αυτά.

Αλ.:

Εγώ δεν είχα πολλές εικόνες, αλλά μία συγκεκριμένη, τη στιγμή με την μπάλα, οι περισσότεροι παρατήρησα με την μπάλα ήτανε... είδα μια μπάλα, πως είναι η γυάλα, αλλά όχι το σχήμα των σύννεφων ακανόνιστο, σαν να γύριζε κιόλα, λευκό και θαλασσί ένα πράγμα έτσι, το οποίο όταν το έβαλα στο μέτωπο ήταν σαν να μου είπε μια φωνή από μέσα μου «Έτσι είναι κι έτσι έπρεπε να είναι πάντα». Δηλαδή σαν να είναι η θέση αυτή. Πρέπει να είναι. Μόνο αυτό ήταν έντονο. Όλα τα άλλα ήτανε πιο γήινα.

Γ.:

Όλα είναι ενδιαφέροντα. Δεν πρέπει να λέμε μόνο αυτά που είναι...

Ν.:

Θα πω αυτά που θα πω. Κάποια στιγμή είπες να αφήσω την ενέργεια στην ομάδα;

Αλ.:

Ναι, ήταν πολύ δυνατή.

Ν.:

Μόλις ξεκίνησες εγώ αισθάνθηκα, έβλεπα, ένοιωσα ένα γαλάζιο τρίγωνο, ένα πολύ ωραίο γαλάζιο, το οποίο δεν ήταν ακριβώς γαλάζιο ανοικτό, αλλά ήτανε πολύ όμορφο γαλάζιο και άνοιγε ένα μάτι. Ένα γαλάζιο μάτι, αλλά ήταν ένα τρίγωνο και μέσα στο τρίγωνο ήταν ένα γαλάζιο μάτι, ένα πανέμορφο μάτι. Ξαφνικά αισθάνομαι να είμαι μέσα σ’ αυτό το μάτι, να πηγαίνω και αρχίζει και ανοίγει ένα τρίγωνο ολόχρυσο το οποίο μου έλεγε «Είμαι εσύ, είμαι εσύ, είμαι εσύ». Αυτό το είχα σε όλη τη διάρκεια μέχρι που είπες «άσε την ενέργεια» και πραγματικά κάνω αυτό, δεν ξέρω αν το είδατε. Η σφαίρα ήτανε λευκό με πορτοκαλί, ένα γλυκό πορτοκαλί τόσο φωτεινό, αλλά είχε στο κέντρο λευκό πολύ. Όταν ήρθε και ακούμπησε κάποια στιγμή εδώ, ένοιωσα τόσο πολύ μεγάλη δόνηση κι έβλεπα δύο πυραμίδες τη μία μέσα στην άλλη, αλλά ήτανε πυραμίδες χρυσό-λευκό. Έβλεπα εδώ στη μέση να είναι ένα τεράστιο τραπέζι, το οποίο ήτανε... το χρώμα του τραπεζιού δεν το θυμάμαι, θυμάμαι όμως τις μορφές που ήτανε λευκές, οι οποίες ήτανε στο κέντρο. Τι

άλλο; Κάποια στιγμή μου είπες... θέλεις τώρα να μου εξηγήσεις τι ήταν τώρα αυτό;

Άννα:

Ναι, είχες επικεντρωθεί και γείωνες πάρα πολύ ενέργεια και κατάλαβα ότι είπε να την αφήσεις για να ισορροπήσει και να διαχυθεί στην ομάδα παντού. Ήτανε για να έρθει ισορροπία. Το έκανες, το έκανες. Δεν σε είδα. Αυτό που έκανες...

Ν.:

Το άφησα, το άφησα.

Ε.:

Κι εγώ το μάτι το είδα σε φόντο γαλάζιο.

Ν.:

Τι άλλο; Άκουσα πάλι το όνομα του Αρχαγγέλου που σου είπα στην αρχή και ευχαριστώ για άλλη μια φορά.

Α.:

Από την αρχή που ξεκινήσαμε και προτού μας πουν ότι σήμερα θα δουλέψουμε με την καρδιά, ήδη είχα αισθανθεί το κέντρο αυτό να είναι σαν ένας ήλιος πάρα πολύ φωτεινός και συνεχώς να πάλλεται πάρα πολύ έντονα και να διευρύνεται συνέχεια. Τα θυμάμαι και ανακατωμένα τώρα, αλλά δεν πειράζει. Την σφαίρα την είδα διαυγή κρυστάλλινη σαν να ήταν η γη, όπως το είπε και η Ε. νομίζω και είδα και ανθρώπους μέσα, ναι ήταν όντως η γη. Έπαθα διάλειψη, γιατί ενώ τα είχα όλα στο νου μου, τώρα τα ξέχασα.

Γ.:

Λέγε χωρίς να σκέφτεσαι.

Α.:

Μα μου φύγανε τελείως. Τα είχα όλα τόσο ωραία στο μυαλό μου.

Άννα:

Διαλυθήκανε.

Α.:

Α! ναι και με την Μέρκαμπα, ήδη προτού το πει είχα αισθανθεί ότι ήμουν μέσα στη Μέρκαμπα, αρχικά να είμαι μόνο εγώ και μετά να διευρύνεται. Συνέχεια σ' όλο μου το σώμα ήταν οι δονήσεις πάρα πολύ έντονες. Δεν θυμάμαι άλλα.

Γ.:

Η σφαίρα;

Α.:

Ναι το είπα ότι την είδα διαυγή κρυστάλλινη, δεν θυμάμαι όταν την έβαλα εδώ τι έγινε, πραγματικά δεν θυμάμαι. Α! και με τα κύτταρα, όταν είπε να απλωθούνε στα κύτταρα, ένοιωσα σαν να γίνομαι μία μπάλα τεράστια, δηλαδή απλωνότανε, απλωνότανε, απλωνότανε. Μια

τεράστια μπάλα. Αισθάνθηκα και την ενέργεια της Ν., που όταν είπες να την μαζέψει, όντως το αισθάνθηκα αυτό ότι την μαζέψε... Να την εξισορροπήσει, το αισθάνθηκα αυτό το πράγμα.

Ν.:

Ένοιωσα μια φωτιά, ακόμα το νοιώθω βέβαια.

Άννα:

Είναι από αυτό το τρίτο layer, το νοιώθω κι εγώ πολύ έντονα.

Γ.:

Με τη Μέρκαμπα;

Άννα:

Κι εγώ όταν είπε να εκφωνήσουν τα κύτταρα όλα μαζί το layer εγώ ένοιωσα να ζεσταίνομαι. Ακόμα δηλαδή ζεσταίνομαι.

Α.:

Α! και αισθάνθηκα τις παρουσίες που περνάγανε ανάμεσά μας και αισθανόμουν το χαίδεμα. Δηλαδή κάθε φορά το αισθανόμουν σ' όλο μου το σώμα το χαίδεμα όταν περνάγανε.

Γ.:

Εγώ και Ε. πριν έρθουμε εδώ είχαμε συναντηθεί και την πήγα σ' ένα μαγαζί με κρυστάλλους γιατί ήθελε να διαλέξει ένα εκκρεμές και πήραμε και κάτι μέρκαμπες.

Άννα:

Με τις υγείες σας.

Αλ.:

Η Μέρκαμπα τι είναι;

Α.:

Είναι δύο πυραμίδες ανάποδες.

Άννα:

Είναι το όχημα το οποίο υποτίθεται θα

Αλ.:

Μέρκαμπα σε ολόγραμμα;

Άννα:

Σαν ρόμβος, είναι η μία πυραμίδα μέσ' στην άλλη. Είναι σαν εξάκτινο αστέρι. Δεν είναι ρόμβος, ο ρόμβος έχει τέσσερις γωνίες. Όταν την δεις ας πούμε από μπροστά είναι σαν εξάκτινο αστέρι.

Ν.:

Κάποια στιγμή, καθώς πήγαινα σ' αυτό μέσα, ήτανε κάτι σκοτεινό, το οποίο όμως το πέρασα. Ήταν ένα μυστήριο πράγμα. Ήταν μαύρο και κάποια στιγμή μπήκα μέσα σ' αυτό.

(συνέχεια)

«Αφήστε μας τώρα να συνεχίσουμε», λέει.

● Ηλίας θα είναι εδώ για πολύ καιρό ακόμα, πάρα πολύ καιρό ακόμα. Θα σας συντροφεύει κάθε μέρα της ζωής σας και όταν φύγετε και επιστρέψετε, θα τον βρείτε πάλι εδώ να σας περιμένει και να σας συντροφεύει. Η δουλειά του είναι να στέκεται στη γη και να κρατάει σταθερή την πολικότητα με τον Μέτατρον στην άλλη πλευρά στον ουρανό, δημιουργώντας έτσι τους δύο πόλους ανάμεσα στους οποίους κινείται η ψυχή σας από τη γη στον ουρανό, από τον ουρανό στη γη και τανάπαλιν.

Και βέβαια εσείς μπορεί να θέλετε να φύγετε απ' τη γη και να πάτε στον ουρανό αλλά μην ξεχνάτε ότι ένα κομμάτι σας μένει πάντοτε εδώ. Μην ξεχνάτε ότι είστε παιδιά της γης και του ουρανού ταυτόχρονα. Όταν φύγετε από το γήινο πεδίο μένει πίσω το σώμα σας, μένει πίσω το DNA σας και συνεχίζει να αναπαράγει τα μοτίβα που έχετε δουλέψει στη γη. Και μπορεί να μην μένει με τη μορφή παιδιών ας πούμε, με τη μορφή φυσικών απογόνων, αλλά αν μπορέσετε ποτέ να διανοηθείτε πόσα κύτταρά σας διαχέονται στον αέρα κάθε στιγμή, αν μπορέσετε ποτέ να σκεφτείτε τι αναπνέετε κάθε στιγμή, θα καταλάβετε ότι είναι πολύ λεπτό το θέμα του DNA και των κυττάρων. Θα καταλάβετε ότι κάθε στιγμή ενσωματώνετε απίστευτες ενέργειες και όταν μπορείτε να τις αφομοιώσετε και να τις συνχωρέσετε στην καρδιά σας, τότε κάνετε διαρκώς νέα βήματα συνειδητότητας.

Μένει λοιπόν το DNA σας, μένει η ενέργειά σας στον κρύσταλλο της γης γραμμένη με χρυσά γράμματα όπως θα λέγατε κι αυτή την ενέργεια γυρίζετε και την ξαναβρίσκετε όταν πρόκειται να ενσαρκωθείτε και πάλι. Δεν είναι κατώτερο το γήινο πεδίο από τον ουρανό, απ' το Πνεύμα, είναι αυτό που είναι, και είναι πολύ αγαπητό. Και μόνο όταν καταλάβετε ότι εδώ είναι οι ρίζες σας θα μπορέσει το δέντρο σας να ψηλώσει τόσο ώστε ν' αγγίξει τον ουρανό. Είναι απαραίτητος όρος, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει δέντρο χωρίς ρίζες. Όπως δεν μπορεί να υπάρξει, να ζήσει, δέντρο χωρίς κλαδιά και φυλλώματα. Χρειάζονται και τα δύο άκρα για να υπάρξει ανάπτυξη και κυκλοφορία της ενέργειας.

Κάθε φορά που είναι ο Ηλίας ανάμεσά σας, σας μιλάει για την ανάγκη της γείωσης έτσι ώστε, με όσα λαμβάνετε, με όσα παίρνετε, να μπορείτε να γειώσετε κιόλας αυτές τις ενέργειες. Και αυτή είναι η δουλειά που κάναμε σήμερα ουσιαστικά. Γειώσατε ενέργειες που κινήθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα. Τις γειώσατε. Η ενεργοποίηση που νοιώσατε ήταν αποτέλεσμα των ενεργειών που κινήθηκαν σε όλες τις προηγούμενες συναντήσεις με όλα τα προηγούμενα layers. Σας είχαμε πει ότι θα χρειαστεί να περάσει καιρός πριν μπορέσετε να γειώσετε την ενέργεια του Chochmah Micha Halelu ή του El Shadai και του Va-yik ra. Μπαίνετε σ' αυτόν τον δρόμο τώρα. Να καλωσορίζετε τη γείωση γιατί είναι αυτή που θα

σας βοηθήσει να δώσετε καρπούς. Βοηθά το δέντρο σας να δώσει καρπούς από τις ουσίες που παίρνει από τη γη και από το φως που παίρνει από τον ουρανό. Και ο καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη. Πολύ καλώς το συνέλαβες Μ.

Έτσι λοιπόν σας καληνυχτίζουμε αλλά θα προλάβουμε να πούμε κάτι ακόμα πριν κλείσουμε. Θα μιλήσουμε λίγο ακόμα για τη γλώσσα του DNA, για τους κωδικούς με τους οποίους επικοινωνείτε με το DNA σας. Τώρα που έχουν περάσει αρκετές συναντήσεις, που έχουν γίνει αρκετές συναντήσεις και δουλέψατε αρκετά με τα ονόματα αυτά, μπορείτε να αντιληφθείτε καλύτερα την ενέργειά τους και σίγουρα έχουν απαλειφθεί οποιεσδήποτε ανησυχίες υπήρξαν στην αρχή για το ότι είναι εβραϊκά ονόματα. Σας είπαμε ότι τόσο η εβραϊκή γλώσσα όσο και η σανσκριτική, η αιγυπτιακή και κάποιες άλλες ακόμα θεωρούνται γλώσσες - πυρήνες και επειδή ακριβώς αποτελούνται από εικόνες και ιδεογράμματα, μεταφέρουν πακέτα ενεργειακά που αντιστοιχούν σε κάθε γράμμα. Έτσι λοιπόν αυτά τα ενεργειακά πακέτα, μέσα από τη χρήση και την προφορά και την αντίληψη αυτής της γραφής, αυτά τα ενεργειακά πακέτα έρχονται και κάθονται στους ενεργειακούς κόμβους του DNA σας, με αποτέλεσμα να τους ενεργοποιούν και να τους εμπλουτίζουν. Αυτά τα ενεργειακά πακέτα είναι τα κλειδιά ουσιαστικά.

Τα κλειδιά του Ενώχ έτσι όπως τα βλέπετε στις σημειώσεις που παίρνετε, είναι κάποιες φράσεις που μπορούν να σας βοηθήσουν ενεργοποιώντας υποσυνείδητα συνδέσεις στο ανώτερο νοητικό πεδίο, ώστε να σας διευκολύνουν στη σύλληψη ορισμένων ιδεών. Πέρα απ’ αυτό όμως η ίδια η χρήση των ονομάτων που κάνετε, λειτουργεί σαν κλειδί. Υπάρχουν βλέπετε πολλά κλειδιά σε διαφορετικά επίπεδα και τώρα, με τη σημερινή εμπειρία, θ’ αρχίζετε να συνειδητοποιείτε βαθύτερα τι σημαίνει αυτό το ξεκλείδωμα.

Ο καρπός του Πνεύματος είναι η αγάπη και η ερωτική σχέση, και η ερωτική συνύπαρξη, αναδεικνύεται σε κύριο παράγοντα ενεργοποίησης του DNA σας. Και λέγοντας αυτό, εννοούμε ότι τα πάντα είναι μία ερωτική πράξη ανάμεσα σε δύο πόλους. Αυτός είναι ο λόγος που επιμέναμε στο παρελθόν και ακόμα το τονίζουμε ότι ναι, μη διστάσετε να ερωτευθείτε το Πνεύμα, μη διστάσετε να αγαπήσετε ερωτικά τον Θεϊκό σας Εαυτό, μη διστάσετε να δεχτείτε αυτή την ερωτική σχέση με αυτό που είστε. Δεν είναι ναρκισσισμός, είναι αναγνώριση, είναι ενεργοποίηση. Και αναγνωρίζοντας αυτή ακριβώς την σπουδαιότητα αυτή τη σημασία της ερωτικής σχέσης και συναντίληψης θα μπορέσετε να προχωρήσετε πιο βαθιά στην ενεργοποίηση του DNA σας. Αν αυτή τη στιγμή σας πούμε ότι μία τέτοια ερωτική σχέση αναπτύσσεται ανάμεσα στα σύμβολα και τα ενεργειακά πακέτα που έρχονται και κάθονται στους ενεργειακούς κόμβους του DNA σας, θα σας έχουμε πει την αλήθεια. Μέσα από μία τέτοια σχέση έρχεται ο καρπός του Πνεύματος που είναι η αγάπη και όλα όσα υπάρχουν. Γιατί αγάπη είναι όλα όσα υπάρχουν.

Και μ’ αυτά τα λόγια θα σας αφήσουμε να κάνετε ερωτήσεις και να συζητήσετε μεταξύ σας. Ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής

Υπηρεσίας, ο Σανάτ Κουμάρα, ο Σάνταλφον και πολλοί ακόμα Δάσκαλοι και άγγελοι είναι μαζί σας και υπηρετούν πιστά το Πνεύμα είτε στον ουρανό είτε στη γη. Υπηρετούν και τις δύο όψεις του Θείου. Καλό σας βράδυ.

Να προσθέσουμε ότι αυτό το διάστημα γίνεται μία ιδιαίτερη σύνδεση του Αρχαγγέλου Σάνταλφον με τον Σανάτ Κουμάρα. Και ο Σανάτ Κουμάρα ελπίζει στην συν-χώνευση των ενεργειών του από σας ώστε να γειωθεί πολύ καλύτερα στο φυσικό πεδίο. Είναι κάτι στο οποίο καλό θα είναι να ανοίξετε την καρδιά σας για να δεχτείτε και να γειώσετε αυτές τις ενέργειες. Ο Σάνταλφον παίζει το ρόλο αυτού που γειώνει την ενέργεια του Σανάτ Κουμάρα σ' αυτή την περίπτωση. Μπορείτε να συνεχίσετε.

Γ.:

Εγώ θέλω να κάνω μια ερώτηση. Αυτό που μας είπαν ότι πάντα ένα κομμάτι της ενέργειάς μας μένει εδώ και όλο αυτό που μας εξήγησε, που εγώ το αντιλαμβάνομαι, το καταλαβαίνω πάρα πολύ καλά αυτό, αυτό που θέλω να ρωτήσω είναι το εξής: Γνωρίζουμε ότι, όταν είναι να ανεβείς σε μια συνειδητότητα δεν ξαναενσαρκώνεσαι. Ισχύει; Και αν ισχύει υπάρχει κάποιο κομμάτι μας που συνεχίζει να ενσαρκώνεται ή απλά υπάρχουν τα κομμάτια μας, τα μέρη μας εδώ σ' αυτό το χώρο στη γη, αλλά χωρίς να είναι πλέον ενσαρκωμένα; Δηλαδή π.χ. ο Ηλίας. Ένα κομμάτι του έχει ξαναενσαρκωθεί, ρωτώ ή υπάρχει μια στιγμή που δεν ενσαρκώνεται πλέον, κανένα κομμάτι μας σ' αυτό το πεδίο; Αυτή είναι η ερώτησή μου.

Απάντηση:

Είμαι ενσαρκωμένος... -μιλάει ο Ηλίας- είμαι ενσαρκωμένος μέσα στην Άννα, τη Μαρία, την Μαριαννίκ, τον άλφα, τον βήτα. Κομμάτια του εαυτού μου, της ενέργειάς μου υπάρχουν σε πάρα πολλούς ανθρώπους στη γη. Αυτό δεν συνιστά μία ενσάρκωση έτσι όπως την έχετε στον νου σας, γιατί έχετε αρχίσει πια να αντιλαμβάνεστε ότι το σύστημα τω ενσαρκώσεων δεν λειτουργεί έτσι ακριβώς, όπως φανταζόσασταν στο παρελθόν. Στα πλαίσια των πληροφοριών που δίνονται στη νέα εποχή αρχίζετε να αποκτάτε μια διαφορετική αντίληψη σχετικά με το τι σημαίνει ενσάρκωση. – *Θα παρακαλούσα να μην κάνετε θορύβους για λίγο.* [Σημ.: Εδώ η Άννα απευθύνεται σε κάποια άτομα της ομάδας –

Ο γήινος εαυτός είναι ένα και το αυτό με τη γη. Γυρίζει στο χώμα, τα συστατικά του διαλύονται και σκορπίζονται στον αέρα, στο νερό, στη γη. Μέσα από τη διαδικασία της αναπνοής και της κατάποσης, μέσα από την τροφή, παίρνετε πάρα πολλά τέτοια συστατικά, και μέσα από άλλες πράξεις διαχέονται οι ενέργειες και τις μοιράζεστε. Όταν η ενέργειά μας αποσυρθεί από το γήινο πεδίο και φτάσει σ' ένα σημείο που αποφασίζουμε ότι δεν επιθυμούμε πλέον την ενσάρκωση, τα πρότυπα τα οποία έχουμε γειώσει μέσα από το DNA μας παραμένουν

στο γήινο πεδίο και η ενέργειά μας αποτελεί μέρος του κοινού υπόβαθρου που υποστηρίζει το γήινο πεδίο.

Όμως για να φτάσει κάποιος στην αντίληψη, για να φτάσει κάποιος στη δόνηση αυτή, στη συνειδητότητα που θα του επιτρέψει να μην ενσαρκωθεί ή στην οποία θα αποφασίσει ότι δεν επιθυμεί να ενσαρκωθεί ξανά, σημαίνει ότι ήδη αναγνωρίζει την ενότητά του με τα πάντα και βλέπει τον εαυτό του στα πάντα. Συνεπώς, ακόμα κι αν εσείς θεωρείτε ότι ο Ηλίας είναι ενσαρκωμένος σ’ αυτόν ή στον άλλο άνθρωπο είτε όχι, ο Ηλίας γνωρίζει ότι είναι μέσα στα πάντα. Ο Ηλίας αντιλαμβάνεται και αναγνωρίζει την ενότητά του με τα πάντα και αναγνωρίζει τον εαυτό του μέσα στα μάτια του καθενός από σας.

Έτσι η ερώτηση μπορεί να αναλυθεί λίγο περισσότερο και μπορούμε κι εμείς με τη σειρά μας να ρωτήσουμε τώρα, τι είναι αυτό που θεωρείτε ενσάρκωση; Ενσάρκωση ονομάζετε την έλευση της ενέργεια ενός πνεύματος σε ένα φυσικό φορέα; Μα ο φυσικός σας φορέας φιλοξενεί όχι μόνο ένα πνεύμα έτσι όπως το θέτετε, όχι μόνο έναν άγγελο, αλλά πάρα πολλούς. Είσαστε το άθροισμα, η συνάθροιση πάρα πολλών ενεργειών, φέρετε μέσα σας πάρα πολλούς από εμάς. Μάλλον λοιπόν πρέπει να αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο βλέπετε εσείς την ενσάρκωση, να επανατοποθετηθείτε πάνω σ’ αυτό, να δείτε την ενσάρκωση μ’ ένα διαφορετικό τρόπο και τότε θα καταλάβετε τι σημαίνει το να είναι ένα πνεύμα σε ενσάρκωση και τι όχι.

Το γεγονός ότι η ενέργεια του Ηλία έχει ξεπεράσει το επίπεδο της χωριστικότητας και βρίσκεται σ’ ένα πεδίο πνευματικό, όπου αναγνωρίζει τον εαυτό του ένα με τα πάντα, σαν ένα με τα πάντα, τον καθιστά ικανό... για να το θέσουμε έτσι, του δίνει τη δυνατότητα να βρίσκεται μέσα στα πάντα κάθε στιγμή. Αν επιλέξει ότι δεν θέλει να είναι μέσα στα πάντα και είναι εξαιρετικής σπουδαιότητας αυτό που σας λέμε αυτή τη στιγμή, αν επιλέξει ότι δεν θέλει να είναι μέσα στα πάντα, απλά μεταπίπτει σ’ εκείνο το πεδίο συνειδητότητας του ανεκδήλωτου.

Από τη στιγμή που προσδιορίζετε τις ενέργειες, μιλάτε για εκδηλωμένες ενέργειες. Είναι αρκετά περίπλοκο το θέμα για να παρουσιαστεί στην πληρότητά του όμως προσπαθούμε να το κάνουμε όσο πιο σαφές γίνεται μέσα από τις γήινες εκφράσεις. Εάν ο Ηλίας αποφασίσει ότι δεν θέλει να είναι ένα με τα πάντα, θα επιστρέψει στο ανεκδήλωτο σαν ενέργεια. Αυτό δεν σημαίνει ότι τα αποτελέσματα στο γήινο πεδίο θα πάψουν να υπάρχουν. Τα πρότυπα που έχει υλοποιήσει, που έχει γειώσει, θα εξακολουθούν να υφίστανται, όμως θα έχει βγει εκτός συστήματος.

Λίγες είναι οι ψυχές που το έχουν αποφασίσει αυτό να γυρίσουν στο ανεκδήλωτο. Αυτό γίνεται γιατί τελικά η όψη του Ενός είναι μία και μόνο μία. Δεν μπορείτε να περάσετε στο ανεκδήλωτο αν δεν δείτε την όψη του Δημιουργού. Και όταν δείτε την όψη του Δημιουργού αντιλαμβάνεστε πως όλα όσα υπάρχουν είναι αυτό που είστε. Ξέρουμε ότι δεν σας διευκολύνουμε μ’ αυτά τα λόγια αλλά χρειάζεται

να εμβαθύνετε σ' αυτά για να μπορέσετε να κατανοήσετε καλύτερα αυτό που λέγεται.

Αντικρίζοντας την όψη του Δημιουργού αντιλαμβάνεστε τότε ότι το ανεκδήλωτο και το εκδηλωμένο είναι πλευρές του ίδιου νομίσματος κι έτσι πολύ λίγη σημασία έχει για την οντότητα, την ενέργεια, εάν θα περάσει στο ανεκδήλωτο ή όχι. Τα πάντα ανακυκλώνονται. Έρχονται σε ενσάρκωση, φεύγουν, πηγαίνουν σε άλλες πλευρές εκδήλωσης, ακόμα και όσες ενέργειες περνούν στο ανεκδήλωτο το κάνουν με την επίγνωση ότι θα είναι άλλο ένα ανακάτωμα της τράπουλας σαν αυτό που αναφέραμε προηγουμένως, ένα ανακάτωμα της τράπουλας σ' ένα άλλο πεδίο. Γιατί όλα είναι εδώ και η ενέργεια απ' το ανεκδήλωτο στο εκδηλωμένο πηγαиноέρχεται, κυκλοφορεί διαρκώς. Θ' αφήσουμε αυτή την ερώτηση έτσι, στο βαθμό που έχει απαντηθεί μέχρι στιγμής και θα την πλησιάσουμε κάποια άλλη στιγμή πάλι.

Γ.:

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Άρχισε ακόμα περισσότερο να ανοίγει μέσα μου αυτό. Ξέρω ότι θέλει κι άλλο, αλλά ναι αντιλαμβάνομαι ακόμα περισσότερο. Ευχαριστώ.

Ευ.:

Μπορώ να κάνω μια ερώτηση σε συνέχεια αυτής -γιατί μου βγήκε τώρα- και αν μπορεί να απαντηθεί; Δηλαδή υπάρχουν κάποια όντα, Χερουβίμ, Σεραφείμ όπως θέλουμε τα λέμε, που δεν έχουν έρθει ποτέ σε εκδήλωση. Εφόσον ανακατεύεται η τράπουλα, θέλω να μας πούνε κάτι παραπάνω γι αυτό. Γιατί αυτά δεν έχουν έρθει ποτέ σε εκδήλωση και τι είδους εκδήλωση είναι αυτή;

Γ.:

Μα δεν έχουνε εκδήλωση;

Α.:

Να συμπληρώσω κι εγώ μια ερώτηση σ' αυτό; Η ενέργεια που πάει στο ανεκδήλωτο, εφόσον ανακατεύεται πάλι η τράπουλα, μπορεί να επανέλθει πάλι σε εκδήλωση. Έτσι δεν είναι;

Απάντηση:

Λέει: Να της πεις ότι έτσι είναι.

Αυτές οι οντότητες όπως αναφέρονται είναι πλευρές του υπερσυνείδητού σας και είναι πλευρές, είναι όψεις σας, εκδηλωμένες σε πολύ εσωτερικά πεδία. Ωστόσο είναι οντότητες και είναι εκδηλωμένες. Δεν είναι εκδηλωμένες στο παχύλο φυσικό πεδίο, δεν είναι οντότητες που μπορούν να τις δουν τα φυσικά σας μάτια, όμως υπάρχουν σαν μορφές και είναι εκδηλωμένες στα εσωτερικά πεδία και αυτό ισοδυναμεί πάλι με εκδήλωση.

Γ.:

Υπάρχουν πολλά στάδια εκδήλωσης απ’ το ανεκδήλωτο μέχρι να φτάσουμε εδώ.

Άννα:

Ναι. Είχε μια ερώτηση ο Θ. νομίζω.

Θ.:

Βασικά αυτό που είπαμε σήμερα, το γεγονός ότι είμαστε στο Όλον και κατά συνέπεια είμαστε όλα και μπορούμε να γίνουμε όλα. Με την πρώτη σκέψη όταν λέμε ότι θα γίνουμε όλα, θα πάψουμε να είμαστε αυτό που είμαστε τώρα, για να γίνουμε όλα. Δηλαδή με την έννοια ότι θα διαχυθούμε παντού. Έτσι κάπως το φαντάζομαι.

Άννα:

Αυτό που αντιλαμβάνομαι είναι ότι δεν θα είμαστε μόνο αυτό που είμαστε τώρα, αλλά θα είμαστε και όλα τα υπόλοιπα.

Θ.:

Ακόμα καλύτερα.

Άννα:

Δεν χάνω αυτό που είμαι αλλά είμαι ακόμα περισσότερα.

Θ.:

Αν μπορούσαν να μας προσθέσουν κάτι σ’ αυτό. Γιατί είδες, ούτε να το διατυπώσω δεν μπορούσα σωστά. Αν μπορούσαν να μας προσθέσουν κάτι εκεί, δηλαδή κάθε φορά που ανεβαίνουμε ένα επίπεδο συνειδητότητας γινόμαστε ένας καινούριος άνθρωπος πολύ πιο καλύτερος από πριν, αλλά έχει αφυπνιστεί κάτι. Αυτό είναι κάτι από το Όλον υποθέτω, αυτή η δυνατότητα. Στο φυσικό κόσμο όπως σκεφτόμαστε τώρα και με την πνευματικότητα που μπορούμε να δούμε, ας το πούμε, είναι δύσκολο να καταλάβουμε τι θα πει να γίνουμε όλα. Βασικά γιατί να γίνουμε όλα αφού είμαστε ήδη όλα; Μπορούμε να το συζητάμε δηλαδή ώρες. Ξέρουν λοιπόν που είναι η δικιά μας αμφιβολία καλύτερα από μας. Αν νομίζουν ότι υπάρχει που μπορούν να μας προσθέσουν ας το προσθέσουν.

Το ερώτημα όμως που είχα ήταν το εξής: Πριν καμιά δυο συνεδρίες, αν είναι η σωστή λέξη αυτή, είχαμε πει ότι φτάνουμε τώρα, στο τώρα, ένα επίπεδο συνειδητότητας και μπορούμε αν θέλουμε, το είχα πει εγώ νομίζω, να ξαναπάμε πίσω στη στιγμή εκείνη που κάναμε το λάθος, το revisit που λέμε στα αγγλικά και φτάνοντας εκεί να ξαναδούμε τον εαυτό μας να έχει μια στάση. Το σημερινό εγώ λοιπόν με το τότε θα πρέπει να τα βρύνε μεταξύ τους γιατί, έτσι το αισθάνομαι εγώ, το εγώ εκείνο δεν δεχόταν τίποτα και γι’ αυτό έκανε το λάθος. Το σημερινό εγώ έμαθε, άρα πρέπει να τα βρουν τα δυο τους. Πηγαίνοντας όμως πίσω εκεί που έκανα το σφάλμα αν αυτό είναι συνδεδεμένο με κάρμα, όταν πηγαίνω πίσω υπάρχει η δυνατότητα να το καθαρίσω;

Απάντηση:

Ναι. Αυτό είναι, ναι, η απάντηση είναι ναι.

Γ.:

Συνειδησιακά πάει πίσω.

Θ.:

Και ό,τι συνδέεται μ' αυτό, έτσι;

Απάντηση:

Ουσιαστικά αυτόν το ρόλο παίζει η έννοια του ότι μπορείτε να πάτε πίσω στο παρελθόν και να διορθώσετε πράγματα στο παρόν. Και μπορεί έτσι όπως λέγεται στις διδασκαλίες της νέας εποχής να μην βρίσκει σύμφωνους πολλούς, αλλά με μία έννοια αυτός είναι και ο ρόλος της μετάνοιας. Η μετάνοια ένα τέτοιο ρόλο παίζει, μόνο που δεν είναι τόσο συνειδητοποιημένη η διαδικασία έτσι όπως έχει δοθεί μέσα απ' τις θρησκείες. Όταν όμως είστε συνειδητοί σ' αυτό και επισκεφτείτε τον εαυτό σας, το set up... το νοητικό set up που είχατε στο παρελθόν και το τροποποιήσετε, μπορείτε πραγματικά να τροποποιήσετε και το κάρμα που δημιουργείται. Ή για να το θέσουμε αλλιώς, είπαμε επανειλημμένως ότι το κάρμα είναι κάτι πολύ σχετικό, διαφοροποιούνται τα αποτελέσματα των πράξεων στο επίπεδο της συνειδητότητάς σας. Δεν αλλάζουν τα γεγονότα, αλλάζει το set up στο νοητικό και στα εσωτερικά πεδία.

Ευ.:

Η αντίληψη;

Απάντηση:

Γιατί αλλάζει η αντίληψη και αλλάζουν τα αποτελέσματα που έχει η τότε αντίληψη. Μπαίνετε σ' ένα διαφορετικό τρόπο θέασης των πραγμάτων, απελευθερώνεστε και έρχεστε στην τωρινή συνειδητότητα απελευθερωμένοι. Κι αυτό συμβαίνει γιατί όπως είπαμε στην αρχή εσείς είστε ο νόμος. Αλλάζετε δόνηση δεν βρίσκεστε πια κάτω από το Νόμο του παρελθόντος αλλά υπόκεισθε στο Νόμο αυτού που είστε. Εκεί βρίσκεται η ουσία, εκεί υπάρχει η διαφορά. Είναι ένα θέμα το ότι βρίσκομαι κάτω από το νόμο του κάρμα το νόμο άλφα, τον νόμο βήτα, τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, τον νόμο της κοινωνίας, τον νόμο της θρησκείας στην οποία ανήκω, και άλλο πράγμα είναι το ότι βρίσκομαι στον δικό μου νόμο. Όταν βρίσκομαι στον δικό μου νόμο τότε πια έχω την ευθύνη του εαυτού μου και την ευθύνη του κάρμα μου, την ευθύνη του σχεδίου που έρχομαι να εκπληρώσω στη γη, την ευθύνη του σεναρίου που έρχομαι να παίξω, και το τροποποιώ ανάλογα με το θέλημα της καρδιάς μου, που σ' εκείνο το επίπεδο πια είναι το θέλημα του Πατέρα μέσα από μένα. Όταν φτάσετε να δείτε τον εαυτό σας σαν εκφραστή του Θείου Θελήματος και καταλάβετε ότι εκφράζετε το Θέλημα του Πατέρα, ότι ο Πατέρας ο ίδιος εκφράζεται μέσα από σας, τότε πια ελαχιστοποιείτε κάθε άλλη αντίδραση, βγαίνετε από τον νόμο τον παλιό και έρχεστε σ' αυτό που λέγεται Χάρις του Θεού, στην ελευθερία της Χάριτος.

Θ.:

Έχει όμως και μια συνέπεια αυτό. Εφόσον μιλάμε λοιπόν για μία πράξη η οποία δημιούργησε κάρμα προφανώς θα ήταν αυτό που θα

μπορούσαμε να πούμε αρνητική πράξη που έχει και επίπτωση όμως στον περίγυρο. Και δεν χρειάζεται να πω κάτι δύσκολο, ένας γονιός ας πούμε το βλέπει διαφορετικά τότε και κάνει το παιδί του να υποφέρει. Το παιδί μεγαλώνει λοιπόν τώρα μ’ ένα αρνητικό βίωμα το οποίο έχει επίπτωση στην προσωπικότητά του. Εκείνο το κανάλι πως λειτουργεί όταν εγώ καταλάβω το λάθος μου σήμερα; Δηλαδή, ναι μεν ήταν στο σχέδιο, εφόσον εγώ φερθώ αρνητικά να φτάσει εκεί, αλλά εγώ όμως τώρα που ανέβηκα λίγο και κατάλαβα και μετάνιωσα, έχω τη μετάνοια του λάθους μου, αυτό έχει επίπτωση από την άλλη μεριά, από το θύμα;

Άννα:

Το θύμα και ο θύτης είναι ένα. Εσύ είσαι το θύμα εσύ είσαι και ο θύτης. Αλλάζοντας την επίγνωσή του ο θύτης αλλάζει και η επίγνωση και η αντίληψη του θύματος. Αλλάζοντας το σενάριό του ο θύτης αλλάζει επίσης το σενάριο του θύματος. Όχι το σενάριο που ήδη πραγματοποιήθηκε, αλλά όλα τα επερχόμενα σενάρια. Ένας άνθρωπος που του έχει αφαιρεθεί η ζωή δεν θα επανέλθει το φυσικό του σώμα εάν ο δολοφόνος του μετανιώσει, εάν εξελιχθεί τόσο πολύ πνευματικά ώστε να αντιληφθεί το πραγματικό παιχνίδι, ωστόσο το σενάριο που είχε δημιουργηθεί θα καταρρεύσει και θα δημιουργηθεί ένα άλλο. Άλλωστε μην ξεχνάτε να βλέπετε ταυτόχρονα όλα τα επίπεδα και έτσι ουσιαστικά θα αντιληφθείτε ότι, αυτό που φαίνεται σαν δράμα στο φυσικό πεδίο, απ’ το δικό μας πεδίο φαίνεται πολύ διαφορετικά, γιατί έρχεστε και παίζετε ένα παιχνίδι όπως είπαμε. Έρχεστε και παίζετε ρόλους προκειμένου να αποκτήσετε την εμπειρία του γήινου πεδίου. Έτσι μ’ αυτήν την έννοια, δεν χρειάζεται να αναστραφεί καν το φυσικό αποτέλεσμα. Αλλάζει η επίγνωση, αυτό είναι το παιχνίδι, αυτό είναι το αποτέλεσμα του παιχνιδιού. Αλλάζει η επίγνωση του θύτη, αλλάζει η επίγνωση του θύματος και διαφοροποιούν το σενάριό τους. Έτσι δεν χρειάζεται να παίζετε το ίδιο και το ίδιο σενάριο, αλλά προχωράτε σε διαφορετικές μορφές εκδήλωσης.

Θ.:

Υπέροχο. Ευχαριστώ πολύ.

Άννα:

Όσον αφορά το όλον και την εκδήλωση στο όλον, μου λέει κάποια άλλη φορά, όχι τώρα. Άλλη ερώτηση;

Ν.:

Όσον αφορά τη λύτρωση, έχεις να πεις κάτι πάνω σ’ αυτό;

Άννα:

Για τη λύτρωση, δεν θυμάμαι κάτι πάνω σ’ αυτό. Θα δούμε.

Ν.:

Πως το είπες δηλαδή;

Άννα:

Channeling. Μου το είπαν και το είπα.

Ν.:

Είμαι εδώ γι αυτό, να σας το πω. Δεν ξέρω αν μπορώ να το πω, αν πρέπει να το πω.

Άννα:

Πες το.

N.:

Το 1994 είχα πάει στην Ινδία. Ήμουνα στην Αγία Παρασκευή στο οικόπεδο μιας φίλης μου, που είχα ζητήσει εγώ, γιατί ήθελα να γράψω κάτι που είχε σχέση με την αγάπη, είχα ζητήσει να είμαι σ' αυτό το τροχόσπιτο που ήταν σ' ένα ελαιώνα. Η φίλη μου έμενε σε απόσταση 30 μέτρα από κει στο σπίτι της. Είχα ζητήσει να πίνω μόνο τσάι, να τρώω ξηρούς καρπούς, φρούτα, να μην με ενοχλεί κανείς για να γράψω αυτό το οποίο ήθελα να γράψω. Βέβαια συνέβη κάτι, συνέβη αυτό που συνέβη, η γλώσσα που έγραφα στα χειρόγρατά μου είναι μια γλώσσα που δεν μιλάω, είναι μία γλώσσα ελληνικά μεν αλλά όχι αυτής της εποχής. Ήταν οτιδήποτε έχει σχέση με την αγάπη και τα όσα έχουν σχέση με την αγάπη των ανθρώπων. Κάποια στιγμή αφού ολοκληρώθηκε αυτό, σταμάτησα, γιατί ήρθε η φίλη μου και φώναξε ότι καιγόταν το περιβόλι της Παναγίας στο Άγιο Όρος.

Φεύγω λοιπόν, γιατί εγώ δεν μένω Αγία Παρασκευή, έμενα αλλού, έχω ένα σπίτι στον Υμηττό και εκεί έμενα. Μετά από κάποιες μέρες το διάστημα αυτό, μετά από 2-3 μέρες δηλαδή, έρχεται μια γυναίκα που δεν την ξέρω και μου έφερε ένα εισιτήριο και μου είπε ότι πρέπει να πάω στην Ινδία. Εγώ δεν είχα στο μυαλό μου να πάω στην Ινδία, ούτε είχα σχέση, να πάω στην Ινδία. Ούτε καν σαν σκέψη ούτε καν υπήρχε και η δυνατότητα να πάω στην Ινδία εκείνη την εποχή. Μου λέει αυτό το εισιτήριο είναι για σένα είναι στο όνομά σου και πρέπει να πας Ινδία. Της λέω δεν θα πάω Ινδία γιατί δεν έχω λεφτά, δεν θα πάω στην Ινδία, δεν πρόκειται να πάω Ινδία. «Λοιπόν πάρε το εισιτήριο και φύγε». Μου αφήνει το εισιτήριο πάνω στο τραπέζι και έφυγε. Μου είπε αν είναι να πας θα σου έρθουν έτσι τα πράγματα που θα πας. Μετά συνέβησαν πράγματα, τα οποία συνέβησαν όπως συνέβησαν, έπρεπε μέσα σε δέκα μέρες να έχω βγάλει βίζα, γιατί δεν είχα και να πάω Ινδία, αλλά δεν είχα λεφτά. Όμως συνέβησαν όλα αυτά τα γεγονότα όπως συνέβησαν και εγώ είμαι με τις βαλίτσες στο χέρι, έχω μπει στο αεροπλάνο και πάω Ινδία. Το εισιτήριο ήταν για να πάω στον Σρι Σάι Μπάμπα, που μέχρι τότε εγώ δεν τον γνώριζα και φυσικά πήγα Ινδία. Όμως στο διάστημα όλο αυτό του ταξιδιού από το σπίτι μου μέχρι εκεί εγώ δεν ήξερα ποιος είναι ο Σρι Σάι Μπάμπα και τι ήταν έλεγα. Θεέ μου εγώ πιστεύω σε σένα, γράφω για την αγάπη, πιστεύω στην αγάπη τη δική σου πιστεύω μόνο σε σένα και δείξε τελικά ότι αυτό που κάνω δεν είναι αίρεση, ότι αυτό που κάνω δεν είναι λάθος. Όταν έφτασα στην Ινδία... μέσα στο αεροπλάνο ήταν πάρα πολλοί Έλληνες, γνώριμοι, γνωστοί φυσιολογικά κλπ όλοι μιλάγανε ότι τον ξέρανε, εγώ δεν ήξερα, αισθανόμουν σαν ένας άνθρωπος του νηπιαγωγείου. Τέλος πάντων φθάνω στο χώρο που ήταν ο Σρι Σάι Μπάμπα το '94, άγνωστη μεταξύ αγνώστων και με το που πατάω το πόδι μου μέσα στο άσραμ, επειδή παρακαλούσα συνέχεια να μου φανερώσουν αν αυτό που κάνω είναι σωστό ή λάθος, ακριβώς δίπλα εκεί ήταν μια μικρή φωτογραφία – εικόνα του

Χριστού με την ιερή καρδιά. Ομολογώ ότι ήταν κάτι πολύ δυνατό για μένα. Συνέβη αυτό που συνέβη, επειδή μιλάμε για την αγάπη, εγώ σ’ όλο το διάστημα αυτό, επειδή ζήτησα και αναζήτησα, έχω γράψει δύο βιβλία, μεταξύ όλων αυτών είναι και ένα βιβλίο που λέγεται «Η λύτρωση» όπου τις ερωτήσεις που είχες, όσο αφορά το Όλον, όσον αφορά αυτό το εγώ, εκεί μέσα έχουν απαντηθεί. Ευχαριστώ πραγματικά, δεν ξέρω αν είναι ο Ηλίας, αν είναι ο Θεός, τι είναι, εγώ ευχαριστώ το Θεό σ’ αυτόν που πιστεύω σας ευχαριστώ όλους και πραγματικά αυτό το βιβλίο υπάρχει και κυκλοφορεί, αν θέλεις μπορείς να το διαβάσεις αφού θέλεις μια απάντηση. Μου έκανε εντύπωση γιατί ανέφερες για τη λύτρωση, γιατί έχει αναφερθεί σε άλλα δύο channeling που έχουν γίνει. Το σύμπαν είναι ορθάνοιχτο είναι όλα ανοιχτά αν κάποιος θέλει να πάρει απάντηση σ’ αυτό που θέλει και πιστεύει, είναι καθарός, η ενέργεια είναι μία, είναι αγάπη είναι αλήθεια και φως. Τίποτα άλλο. Και έρχεται μέσα από οποιουσδήποτε και από οτιδήποτε. Αυτό.

Άννα:

Ευχαριστούμε.

.....

Μάθημα 8° - 28.2.09

ΑΛΕΦ ETZ ANTONAI – ΟΥΡΙΜ ΒΕ ΤΟΥΜΙΜ – ΚΑΝΤΟΥΜΑ ΕΛΟΧΙΜ – ΕΛΟΧΙΜ ΣΑΜΠΑΓΙΟΘ - ΒΑΓΙΚΡΑ

Πάρτε μερικές ανάσες, χαλαρώστε, αφήστε όλα αυτά που είπατε να φύγουν. [Σημ.: αναφέρεται σε προηγούμενη συζήτηση] Έπεα πτερόεντα. Αφήστε τα να πετάξουν μακριά και να φύγουν. Σ' αυτό που είστε μείνετε. Μέσα απ' την καρδιά σας αναδύεται μία επιθυμία: να κάνετε κάτι. Κάντε το, έτσι απλά. Θα πρέπει να φτιάξουμε μία ομάδα [γέλια] στην οποία θα κάνετε και θα λέτε ό,τι έρχεται εκείνη την ώρα. Θα είναι μία πολύ extreme ομάδα, θα το δούμε στη συνέχεια γιατί η Άννα μας λοξοκοιτάζει. Φανταστείτε όμως πως θα ήταν να κάναμε αυτή την ομάδα. Εκεί που θα έπρεπε να κάνετε ακριβώς ό,τι σας έρχεται. Τι θα είχατε να αντιμετωπίσετε τότε, τότε πόσοι φόβοι θα έβγαιναν στην επιφάνεια για να τους αντιμετωπίσετε και να τους καταρρίψετε! Πόσο ακραία θα νοιώθατε ότι ενεργείτε. Έχετε υποψιαστεί ποτέ, έχετε φανταστεί τον εαυτό σας να κάνει ό,τι επιθυμεί; Ο Άλιστερ Κρόουλι έχει πει πάρα πολλά πάνω σ' αυτό, αλλά θα τον αφήσουμε να τα αναλύσει στη δική του ομάδα για να βάζουμε τα πράγματα στη θέση τους και να πούμε τα σύκα, σύκα και τη σκάφη, σκάφη.

Σήμερα είναι η ομάδα του Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, μαζί του είναι ο Σαιν Ζερμαίν, ο Δάσκαλος Μορύα, ο Ηλίας, ο Σανάν Κουμάρα και πολλοί - πολλοί άλλοι. Είμαστε μια μεγάλη παρέα, είμαστε αυτό που κάποιοι ονομάζουν κύκλο. Αν έχετε ακούσει για τον βουσινί κύκλο, για τον σμαραγδί κύκλο, τέτοιου είδους κύκλοι είναι. Εμείς είμαστε και σ' αυτούς τους κύκλους και κάποιοι ακόμα. Πνευματικοί κύκλοι στους οποίους απλά αλλάζουν οι συνδυαστικές των ενεργειών, αλλάζουν οι συνδυασμοί. Έτσι κάνουμε ένα κύκλο γύρω σας, αφήνοντας την ενέργεια του Κρύων να σας τυλίξει, να σας ποτίσει. Επιτρέψτε στους αγγέλους που βρίσκονται γύρω σας, επιτρέψτε στη συνοδεία του Κρύων να έρθει και να καθίσει γύρω σας και ανάμεσά σας και να απλωθεί η ενέργειά τους παντού.

Έχουμε πει κάποια άλλη στιγμή ότι ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας είναι μία οντότητα της πέμπτης διάστασης και η δουλειά του ήταν αυτή ακριβώς, να σας βοηθήσει να μπειτε, να περάσετε στην τέταρτη και την πέμπτη διάσταση. Και καταλαβαίνετε καλά πως όταν περάσετε σ' αυτές τις διαστάσεις πια, τα πάντα είναι διαφορετικά και από κει και πέρα η περαιτέρω ανάλυσή τους είναι θέμα συχνότητων, καθαρά συχνότητων, γιατί δεν ισχύει ο τρόπος του γήινου πεδίου. Από την πέμπτη διάσταση και πέρα υπάρχει μια

μεγάλη ενότητα και λειτουργείτε βάσει του συντονισμού, ξεκάθαρα, γιατί εκεί δεν υπάρχουν τα προσκόμματα του γήινου σώματος. Έτσι είναι ο Κρύων, η ίδια η Μαγνητική Υπηρεσία, ο Κρύων είναι η διάνοια, η νοημοσύνη της Μαγνητικής Υπηρεσίας.

Με τον ίδιο τρόπο που σας έχει περιγράψει ο Σαιν Ζερμαίν την ιόχρου φλόγα, με τον ίδιο τρόπο που η ίδια η ιόχρους φλόγα είναι μία νοήμων ενέργεια, έχει τη δική της νοημοσύνη και ανταποκρίνεται και αν απευθυνθείτε σ’ αυτήν θα έρθει να σας απαντήσει και θα ανταποκριθεί στο κάλεσμά σας, με τον ίδιο τρόπο ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας είναι μία νοήμων οντότητα, είναι η διάνοια, η νοημοσύνη της Μαγνητικής Υπηρεσίας. Και αποτελεί την έκφραση της Χριστικής ενέργειας στην πέμπτη διάσταση και όχι μόνο. Απλά από εκείνη τη διάσταση γεννιέται. Γέννημα των Αρχαγγέλων, παιδί των Αρχαγγέλων που έρχεται να σας φέρει τα δώρα του Πνεύματος και να σας ενώσει με αγάπη.

Μπορείτε να τα καταλάβετε αυτά καλύτερα αν δείτε τις ιδιότητες του μαγνητισμού, τον τρόπο που λειτουργεί, τα πεδία στα οποία λειτουργεί, θα μπορέσετε να καταλάβετε καλύτερα τη νοημοσύνη που ονομάζουμε Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας. Και είναι η πιο κατάλληλη διάνοια για να σας φέρει κοντά στον βαθύτερο εαυτό σας αυτή την περίοδο. Ερχόμενος να κάνει την αλλαγή του μαγνητικού πεδίου και να τροποποιήσει το μαγνητικό πλέγμα της γης είναι αυτός που μπόρεσε να σας βοηθήσει στη μετάβασή σας στη νέα εποχή. Γιατί μη γελιέστε, έχετε ήδη περάσει στη νέα εποχή, στέκεστε σ’ αυτή και τ’ αποτελέσματά της μπορείτε να τα νοιώσετε πολύ καλά. Επειδή δεν έχει ολοκληρωθεί η μεταβατική περίοδος δυσκολεύεστε ακόμα να ισορροπήσετε σ’ αυτό, αλλά όσο περνούν τα χρόνια θα δείτε ότι τα πράγματα θα ξεκαθαρίζουν και όλα θ’ αρχίσουν πια να φαίνονται διαφορετικά, όλα θ’ αρχίσουν να φορούν το καινούριο τους φόρεμα.

Ένα νέο ένδυμα. Και αυτό το νέο ένδυμα έρχεται ουσιαστικά από τη δική σας μετάλλαξη. Τα πράγματα αρχίζουν να φορούν ένα καινούριο φόρεμα επειδή εσείς αρχίζετε να τα αντιλαμβάνεστε με διαφορετικό τρόπο. Ο Κρύων ενήργησε στο μαγνητικό πεδίο της γης και έκανε τις απαραίτητες τροποποιήσεις εκεί. Από κει και πέρα όμως είναι θέμα συνειδητότητας. Εσείς είστε που συνειδητοποιείτε τις αλλαγές, ταυτίζεστε μ’ αυτές, συντονίζεστε μ’ αυτές, ξεπερνάτε τις παλιές τοποθετήσεις σας και μέσα απ’ αυτή τη διαδικασία ο ίδιος ο Δημιουργός βλέπει τις αλλαγές που κάνει και κρίνει αν είναι καλές και αν είναι αυτές που εκφράζουν καλύτερα τα αρχέτυπα που έχει στο νου του. Έτσι είναι ένας διηνεκής κύκλος στον οποίο παίζετε το ρόλο όχι μόνο του συνδημιουργού αλλά και του αντιληπτικού μηχανισμού του Πνεύματος. Δεν είναι υπερβολή αυτό. Ο Δημιουργός βλέπει μέσα από σας, αντιλαμβάνεται μέσα από σας και κρίνει μέσα από σας. Λέγοντας κρίση μιλάμε ξεκάθαρα για την ίδια την αντίληψη.

Στέκεστε λοιπόν σ’ αυτή τη νέα εποχή έχοντας καινούριους μηχανισμούς που προσπαθείτε τώρα να μάθετε να ελέγχετε. Έχετε αγοράσει ένα καινούριο αυτοκίνητο και με πολλή χαρά αρχίζετε να το ψηλαφίζετε το ψαχουλεύετε, βλέπετε τα κουμπιά του, τα καθίσματά

του, το πορτ μπαγκάζ, τη μηχανή, είναι υπερσύγχρονο αυτοκίνητο. Ίσως θα είχατε στο μυαλό σας κάτι ακόμα καλύτερο αλλά αυτό που έχετε, αγγίζει ήδη αυτό το πολύ καλύτερο και είναι ο πιο εξελιγμένος μηχανισμός. Μπορείτε να είστε σίγουροι ότι θα έρθουν και άλλα πιο εξελιγμένα αυτοκίνητα απ' αυτό. Όμως τώρα έχετε το πιο σύγχρονο και μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε και να το χαρείτε και να ταξιδέψετε παντού σ' όλο το σύμπαν μ' αυτό. Έτσι, ζητούμε να χρησιμοποιείτε το σώμα σας από δω και πέρα. Αυτό το αυτοκίνητο το υπερσύγχρονο είναι το ίδιο σας το σώμα.

Συνεχίζουμε λοιπόν, ζητώντας σας να έρθετε και να σταθείτε στο τσάκρα της καρδιάς. Θέλουμε να σέβεστε τον εαυτό σας σ' αυτό το ταξίδι, θέλουμε να εκτιμάτε αυτό που είστε και αυτό που προσφέρετε. Συνήθως εκτιμάτε περισσότερο αυτό που λαμβάνετε παρά αυτό που προσφέρετε. Να διεκδικείτε πράγματα, όχι γιατί υπάρχει κάποιος που σας τα στερεί και χρειάζεται να τα διεκδικήσετε, αλλά γιατί διεκδικώντας τα αντιλαμβάνεστε πόσο πραγματικά τα αγαπάτε, πόσο τα θέλετε και τελικά ότι ήτανε πάντοτε δικά σας.

Σας αφήνουμε να συνδεθείτε νοερά σε κύκλο. Οραματιστείτε τον εαυτό σας σ' ένα κύκλο κρατώντας χέρι-χέρι τους υπόλοιπους και αφήστε τον εαυτό σας να τρέξει. Ο κύκλος αρχίζει και περιστρέφεται δεξιόστροφα. Δημιουργείται μία κυκλική κίνηση της ενέργειας πολύ γρήγορη. Τελικά από μόνη της δημιουργεί μία δίνη η οποία γειώνει τις ενέργειες στο κέντρο του κύκλου. Οι ίδιες αυτές ενέργειες που γειώνονται δημιουργούν μία αντίστροφη δίνη και επανέρχονται από την έξω πλευρά σχηματίζοντας ένα μαγνητικό πεδίο όπως της γης. Μπορείτε να νοιώσετε την ενέργεια αυτή στο κέντρο της κεφαλής σας ήδη. Σχηματίζεται ένα τοροειδές στο οποίο ρέει η ενέργεια.

Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας είναι εδώ λοιπόν και σας κρατά το χέρι οδηγώντας σας όλο και βαθύτερα. Πέρασαμε μαζί ένα αρκετά μεγάλο διάστημα, δύο μήνες σχεδόν, δουλεύοντας το DNA σας, κάνοντας ενεργοποιήσεις βάσει των θεϊκών ονομάτων που αντιστοιχούν στο DNA σας. Και τα κλειδιά του Ενώχ πρόσθεσαν πάρα πολλά σ' αυτή τη δουλειά ακόμα κι αν αυτή τη στιγμή δεν σας είναι ξεκάθαρη η επίδρασή τους. Λίγοι από σας τελικά έχουν διαβάσει τις σημειώσεις που δόθηκαν και ακόμα λιγότεροι τις κατανόησαν. Οι συνδέσεις όμως έχουν γίνει, οι ενεργοποιήσεις έχουν γίνει.

Υπήρξαν στην αρχή αρκετοί που δυσανασχέτησαν για τη χρήση των εβραϊκών ονομάτων. Θα χαρούν τώρα που θα τους πούμε ότι κλείνει αυτός ο κύκλος μέσα στον κύκλο, ολοκληρώνεται με κάποιο τρόπο σήμερα η δουλειά που κάναμε και ξεκινάμε ένα άλλο κεφάλαιο που θα αφορά την Αιγυπτιακή γραφή. «Τελειώσαμε δηλαδή με τα εβραϊκά; Με τα κλειδιά του Ενώχ πήραμε ό,τι πήραμε, ό,τι χρειαζόταν να πάρουμε;» Όχι ακριβώς, έχει ολοκληρωθεί ένα κομμάτι της δουλειάς. Σήμερα θα προχωρήσουμε στην τελευταία ενεργοποίηση και από την ερχόμενη εβδομάδα θα δουλέψετε με τα αιγυπτιακά ιερογλυφικά και όχι μόνο. Ο σκοπός μας δεν είναι να σας κάνουμε να μάθετε αιγυπτιακή γραφή, να μάθετε να γράφετε και να διαβάζετε τα αιγυπτιακά ιερογλυφικά, ο σκοπός μας όμως είναι να σας

βοηθήσουμε να συντονιστείτε μ’ αυτές τις ενέργειες για να προχωρήσουμε σε μερικές εντυπώσεις, σε εντυπώματα σχημάτων και συμβόλων στο DNA σας. Τελικά μέχρι το τέλος αυτού του κύκλου θα έχουμε δουλέψει αρκετές από τις ιερές γλώσσες, δίνοντάς σας, θα το πούμε έτσι, μία σφαιρική ενεργοποίηση.

Είναι πάρα πολλά τα πράγματα που περνάνε από μπροστά σας κάθε μέρα, είναι πάρα πολλές οι αντιλήψεις που έρχονται μπροστά σας και φεύγουν, ιδέες, ακούσματα. Σε πολύ λίγα απ’ αυτά δίνετε πραγματικά σημασία. Τα περισσότερα τα απορρίπτετε γιατί τα θεωρείτε ότι είναι άχρηστα, θεωρείτε ότι δεν σας ταιριάζουν, δεν ταιριάζουν στην ηθική σας, ας πούμε και προσπαθείτε να λειτουργήσετε αντιληπτικά. Αυτό σ’ ένα βαθμό είναι κατάλληλο γιατί μέσα από την επιλογή των ενεργοποιητών επιλέγετε τον δρόμο που ακολουθείτε. Με κάποιο τρόπο όλα αποτελούν οδοδείκτες κι εσείς απλά ακολουθείτε τους οδοδείκτες που επιθυμείτε για να καταλήξετε εκεί που επιθυμείτε. Όταν όμως φτάσετε στο επίπεδο να μπορέσετε να συν-χωρέσετε στην καρδιά σας όλες τις ενέργειες, να καταλάβετε ότι εσείς είστε όλα αυτά, τότε αντιμετωπίζετε διαφορετικά και τους οδοδείκτες σας και καταλαβαίνετε ότι δεν βρίσκονται εκεί αφημένοι για να σας δείξουν μία κατεύθυνση στην οποία θα πρέπει να προχωρήσετε πηγαίνοντας στη μία ή την άλλη κατεύθυνση, σε ένα ή άλλο σκοπό ξεχωριστά, αλλά βρίσκονται εκεί για να σας θυμίσουν κομμάτια του εαυτού σας.

Από δω και πέρα λοιπόν μπορείτε ν’ αρχίσετε να βλέπετε λίγο διαφορετικά όλα όσα υπάρχουν γύρω σας, απ’ το μικρό μέχρι το μεγάλο, απ’ το σημαντικό μέχρι το ασήμαντο, απ’ το αγαπητό μέχρι το μισητό, και να τα αντιμετωπίζετε σαν κομμάτια του εαυτού σας, να αναγνωρίζετε ότι δεν θα ήταν εκεί αν δεν ήταν μέσα σας. Ο ανθρώπινος νους είναι πολύ περιορισμένης εμβέλειας σε σχέση με το φάσμα του δημιουργικού νου και σε σχέση με το φάσμα των συχνοτήτων στο σύμπαν. Συνεπώς είναι πάρα πολύ δύσκολο και το κατανοούμε αυτό, είναι πάρα πολύ δύσκολο να τα συμπεριλάβετε όλα με μιας. Ακόμα κι αν έχετε την πρόθεση, αυτό θέλει να πάρει λίγο καιρό στο γραμμικό σας χρόνο. Για κάποιους παίρνει περισσότερο καιρό, παίρνει περισσότερες ζωές αν θέλετε, αν και τα πράγματα έχουν αρχίσει πραγματικά να εξελίσσονται με μεγαλύτερη ταχύτητα τώρα πια.

Απευθυνόμαστε σ’ αυτούς που έχουν μείνει λίγο πίσω σ’ αυτή τη διαδικασία, που ακόμα απορρίπτουν πάρα πολλά πράγματα σαν κακώς γενόμενα. Δεν υπάρχει τίποτα που δεν είστε εσείς. Δεν είναι μονόδρομος αυτό που σας προτάσσουμε, αλλά είναι σίγουρα ένας δρόμος απ’ τον οποίο κάποια στιγμή θα περάσετε αναγκαστικά για να φτάσετε στην ενότητα κι έτσι μπορείτε ανάλογα να τοποθετηθείτε και να δείτε τον εαυτό σας σε ενότητα με τα πάντα και να τα συμπεριλάβετε στην ενέργειά σας πολύ ταπεινά -όχι μ’ εκείνη την επίφαση της ταπεινοφροσύνης την οποία επιδεικνύουν πολλοί. Δεν χρειάζεται αυτό. Απλά είναι καλό κάποτε να κατεβαίνετε απ’ το βάθος στο οποίο έχετε βάλει τον εαυτό σας και να συνειδητοποιείτε την ενότητά σας με τα πάντα. Και φαίνεται αντιφατικό. Μόλις

προηγουμένως σας λέγαμε να τιμάτε τον εαυτό σας, να αναγνωρίζετε ότι εσείς είστε που δημιουργείτε τα πάντα, να αναγνωρίζετε το ρόλο σας στη γη. Ναι φαίνεται αντιφατικό για κάποιον που ίσως δεν έχει πάρει αρκετό χρόνο σ' αυτήν την ενέργεια και δεν περπατάει αρκετά βαθιά στο μονοπάτι του.

Ενεργοποιήσεων συνέχεια λοιπόν. Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη -στον εσωτερικό σας καθρέφτη εννοούμε. Οραματιστείτε μπροστά σας ένα καθρέφτη και δείτε μέσα τον εαυτό σας. χαμογελάστε του, πείτε του ότι σας αρέσει πολύ, ότι τον αγαπάτε πολύ και ελάτε να πάμε ένα ταξίδι. Αναμιγνύουμε έτσι τις ενέργειές σας, τις ενέργειες του τρισδιάστατου πεδίου με τον πολυδιαστασιακό σας εαυτό. Κρατείστε σφιχτά το χέρι του αγγέλου που σας οδηγεί και συνεχίστε. Ο καθένας και η καθεμιά σας απόψε θα πάτε κάπου αλλού. Θα πάτε σ' ένα μέρος όλο δικό σας. Θα ήταν καλό να το μοιραστείτε με τους άλλους στο τέλος, να μοιραστείτε την εμπειρία σας, αλλά αυτή τη στιγμή χρειάζεται περισσότερο να εστιαστείτε στο χέρι του αγγέλου σας που σας κρατά και να τον ακολουθήσετε. Μην αμφιβάλλετε γι' αυτό που συμβαίνει. Απλά κάντε το. Ακολουθήστε τον και δείτε αυτό που σας δείχνει. Αυτό που σας δείχνει ο άγγελός σας είναι ένας πολύ βαθύς συνειρμός. Μπορεί να έχει την εικόνα μιας πολιτείας, μιας πυραμίδας, ενός όμορφου τοπίου, χρωμάτων, αγγέλων. Ό,τι και να είναι, είναι η απεικόνιση ενός συνειρμού που έρχεται από τα βάθη της ύπαρξής σας, από τα βαθύτερα πεδία του νου. Είναι μία σύνδεση που έχετε κάνει εσείς. Είναι θεμιτό να δουλεύετε έτσι γιατί διευκολύνει αρκετά τα πράγματα.

Με τον ίδιο τρόπο που σας περιγράφουμε αυτή τη στιγμή την πραγματικότητα της εικόνας που βλέπετε, με τον ίδιο τρόπο θα σας περιγράφουμε την πραγματικότητα του DNA σας. Σ' ένα διαφορετικό επίπεδο το DNA σας και τα layers που το αποτελούν είναι ένας συνειρμός, a train of thoughts, μία αλυσίδα σκέψεων. Είναι οι σκέψεις, αν μπορούμε να τις πούμε έτσι, του Θεϊκού σας εαυτού, τις οποίες οραματίζεται τόσο απτά ώστε να βρίσκεστε εσείς στο φυσικό πεδίο. Κάτι ανάλογο με την εικόνα που βλέπετε τώρα εσείς με την καθοδήγηση του αγγέλου σας. Σαν σκέψεις χρειάζεται να αντιμετωπίζετε το DNA σας, σαν μια ακολουθία σκέψεων. Και με τον ίδιο σεβασμό με τον οποίο προσεύχεστε στο Θεό, με τον οποίο προσεγγίζετε τη Θεότητα, με τον ίδιο σεβασμό χρειάζεται να αντιμετωπίζετε την ακολουθία του DNA σας, γιατί ουσιαστικά αποτελεί την αποκρυστάλλωση της Θείας σκέψης.

Όταν λοιπόν αναφερόμαστε στο DNA και τα layers που το αποτελούν αναφερόμαστε ουσιαστικά στη σκέψη του Θείου Όντος, που εκδηλώνεται μέσα από πάρα πολλούς τρόπους και πολλές συνδυαστικές και κρυσταλλοποιείται στο γήινο πεδίο. Καταλαβαίνετε ότι μ' αυτή την έννοια είναι πάρα πολύ απλό να απευθυνθείτε στο DNA σας και να το τροποποιήσετε. Πολύ απλό και πολύ περίπλοκο ίσως εάν το βλέπετε από ένα σημείο που είναι αρκετά απομακρυσμένο από το κέντρο σας. Όταν μιλάτε με το DNA σας

μιλάτε με τον Θεό, απευθύνεστε στη Θεία σκέψη, στη Θεία νοημοσύνη. Το τονίζουμε αυτό.

Αφήστε μας να διακρίνουμε για λίγο στην ενέργειά σας τι χρειάζεται να γίνει στη συνέχεια. Δηλώστε την πρόθεσή σας να έρθουν στην επιφάνεια οι πραγματικές σας ανάγκες αυτή τη στιγμή. Βλέπετε, προχωράμε κάθε φορά ανάλογα με τις ανάγκες που βλέπουμε να προβάλλουν. Όταν ερχόμαστε και σας ζητούμε να εκφωνήσετε τα ιερά ονόματα, σας ζητούμε να εκφωνήσετε Θεϊκές σκέψεις. Τα ονόματα του θεού όπως εκφράζονται σε κάθε θρησκεία, μέσα από κάθε δόγμα, αποτελούν θεϊκές σκέψεις τις οποίες λαμβάνετε σε ήχο. Θεϊκές σκέψεις επίσης είναι όλα τα σύμβολα και όλα όσα υπάρχουν, μόνο που μοιάζει μ’ ένα δέντρο, ένα δέντρο ταξινόμησης όλο αυτό, ένα περίπλοκο διάγραμμα που από τη μία ρίζα δημιουργούνται δύο, τρεις, πέντε, δέκα και καθώς κατεβαίνει στις διαστάσεις εκτείνεται. Έτσι μπορείτε να δείτε πάρα πολλά γήινα σύμβολα να ανάγονται τελικά σε μία πνευματική αρχή, σε ένα αρχέτυπο.

Ερχόμαστε και σας παρουσιάζουμε πολλές πλευρές του ίδιου πράγματος τώρα, για να δημιουργήσετε μία συνολική εικόνα. Όταν έρχεστε να μιλήσετε λοιπόν με το DNA σας χρειάζεται να χρησιμοποιήσετε σύμβολα που αγγίζουν την τελειότητα με την έννοια των ανώτερων πεδίων. Είναι πιο πλήρη και πιο γενικά και χρειάζεται να έχετε επίγνωση αυτού του πράγματος. Δουλεύοντας λοιπόν με το DNA χρειάζεται να χρησιμοποιήσετε αρχέτυπα και αρχετυπικά σύμβολα τα οποία θα τα εντυπώσετε πάνω σ’ αυτές τις σκέψεις. Όταν η συνειδητότητά σας βρίσκεται σ’ ένα τόσο ψηλό επίπεδο που να μπορείτε να χρησιμοποιείτε τις πνευματικές αρχές για να μιλάτε με το Πνεύμα, τότε πραγματικά μιλάτε με το DNA σας σαν Θεός προς Θεό. Τότε πραγματικά ενεργοποιείτε το DNA σας από τα υψηλότερα πεδία. Αυτό σημαίνει ότι οι πνευματικές αρχές έρχονται και αρχίζουν να υλοποιούνται άμεσα γιατί δεν χρειάζεται να περάσουν από πολλά στρώματα επίγνωσης.

Κι αυτές οι πνευματικές αρχές μέσα απ’ την ενεργοποίηση που γίνεται καταλήγουν όπως είπαμε να αποκρυσταλλωθούν στο φυσικό πεδίο. Τότε μπορούμε να μιλήσουμε για το Urim Ve Tumim. Η οικογένειά σας, όπως εκφράζεται στην κρυσταλλική σας δομή. Είσαστε ένα. Οραματιστείτε λοιπόν ένα διαμάντι, έναν κρύσταλλο, στο ύψος του τρίτου ματιού... ένα διάφανο διαυγή φωτεινό κρύσταλλο και περάστε τον στο κέντρο της κεφαλής πίσω από τα μάτια, πίσω από το κέντρο άζνα. Αφήστε εκεί αυτό το λαμπερό κρύσταλλο για λίγο. Και με το κέντρο της καρδιάς και του λαιμού και του τρίτου ματιού ταυτόχρονα εκφωνήστε και μεγαλόφωνα το όνομα Aleph Etz Adonai.

[όλοι μαζί]

Aleph Etz Adonai.

Aleph Etz Adonai.

Aleph Etz Adonai.

Μπορείτε να δείτε τον κρύσταλλο να μικραίνει να μεγαλώνει, να ταλαντώνεται δυνατά, μέχρι που επιμηκύνεται και κατεβαίνει μέχρι το κέντρο της βάσης. Παίρνει ένα μακρόστενο σχήμα και εκτείνεται από το πρώτο τσάκρα έως την κεφαλή. Είναι ο δικός σας κρύσταλλος, είναι το δικό σας κομμάτι της οικογένειας. Καθώς κατεβαίνει και φτάνει το πρώτο τσάκρα ακούγεται από κει μία αντιφώνηση: Urim Ve Tumim.

[όλοι μαζί]

Urim Ve Tumim.

Urim Ve Tumim.

Urim Ve Tumim.

Παρακολουθείστε για λίγο το κέντρο της βάσης και το κέντρο της κεφαλής να εκφωνούν αυτά τα ονόματα το ένα απέναντι στο άλλο και νοιώστε την κίνηση της ενέργειας να ανεβαίνει, να κατεβαίνει και να πλέκεται, δημιουργώντας χιλιάδες μικροσκοπικές πυραμίδες που αποτελούν αυτόν τον διαυγή κρύσταλλο. Η οικογένειά σας είναι εδώ. Κρατήστε την φαντασίωση. Αυτή την ώρα φαντάζεστε πράγματα που για μας δεν υπάρχουν, ούτε για σας καλά – καλά, όμως είναι ο τρόπος σας να έρθετε κοντά μας. Για αυτό δεχτείτε αυτά που έρχονται στο νου σας αυτή την ώρα, αγκαλιάστε τα, γιατί καθώς τα αγκαλιάζετε, αγκαλιάζετε εμάς. Αφήστε τα χρώματα στον κρύσταλλο να σας συνεπάρουν.

Στο τσάκρα της βάσης και της κορυφής είναι πολύ έντονα δύο χρώματα. Για τον καθένα και την καθεμιά σας είναι διαφορετικά αυτά. Φροντίστε να τα συλλάβετε, να τα θυμόσαστε. Είναι τα χρώματά σας, τα χρώματα της πνευματικής σας οικογένειας. Βρείτε λίγο χρόνο για να δείτε τα επτά τσάκρα όπως φωτίζουν τον κρύσταλλο καθώς περιστρέφονται. Δείτε τις μικροσκοπικές πυραμίδες που απαρτίζουν τον κρύσταλλο να λαμποκοπούν και να ενεργοποιούνται η μία με την άλλη σαν να ξυπνούν. Μία συνειδητότητα που ξυπνά. Από το τσάκρα της βάσης αφήστε μία χρυσή ίνα να κατέβει μέχρι τον πυρήνα της γης και να γειώσει εκεί την ενέργεια που κινείται τώρα. Αν χρειαστεί μπορείτε να δείτε τη ροή της ενέργειας σαν ένα ποτάμι, ένα καταρράκτη που ρέει από το πρώτο τσάκρα προς το κέντρο της γης. Καθώς βλέπετε τη ροή της ενέργειας από το ένα κέντρο στο άλλο, από το Aleph Etz Adoani στο Urim Ve Tumim και το αντίστροφο, θα σας ζητήσουμε να δείτε τον κρύσταλλό σας να εκφωνεί ολόκληρος: Kadumah Elohim.

[όλοι μαζί]

Kadumah Elohim.

Kadumah Elohim.

Kadumah Elohim.

Η Αποκαλυμμένη Θεϊότητα. Μπορείτε να νοιώσετε τον κρύσταλλό σας να ταλαντώνεται γρήγορα και να εκπέμπει μια σμαραγδί ενέργεια αυτή η ακτινοβολία, να εκπέμπει την ενέργειά του παντού γύρω σας, σε όλα τα κύτταρά σας, σε όλη την αύρα σας.

Είστε Αυτό που Είστε. Συγχρόνως με τον καθένα και την καθεμιά δίπλα σας που Είναι Αυτό που Είναι. Ενώστε για λίγο τα χέρια ψηλά στον ουρανό και αφήστε τα να ανοίξουν απαλά προς τα επάνω λέγοντας : Elohim Shabayoth.

[όλοι μαζί]
Elohim Shabayoth.
Elohim Shabayoth.
Elohim Shabayoth.

Και τώρα γειώστε αυτή την ενέργεια οραματιζόμενοι το πρώτο τσάκρα να εκφωνεί το ίδιο όνομα. Βιώστε το αυτό.

[όλοι μαζί]
Elohim Shabayoth.
Elohim Shabayoth.
Elohim Shabayoth.

Πάρτε λίγο χρόνο ν’ ακούσετε το πρώτο τσάκρα να εκφωνεί αυτό το όνομα. Αφουγκραστείτε το.

Ο κρύσταλλός σας είστε εσείς. Οι Κύριοι των Δυνάμεων επί της Γης. Εκδηλώστε το. Ζητείστε να εκδηλωθεί αυτό. Ουσιαστικά η ενεργοποίηση για σήμερα ολοκληρώθηκε. Πάρτε λίγο χρόνο για να γειωθείτε, να μιλήσετε και θα πούμε μερικά πράγματα ακόμα στη συνέχεια.

Γ.:
Αλλόφρων. Μ’ έχουν βάλει στην ηλεκτρική καρέκλα.

Βα.:
Νομίζω ότι δεν μπορώ να περιγράψω με λόγια όλα αυτά που συνέβησαν, κι εγώ σήμερα. Νοιώθω ακόμα μουδιασμένος λιγάκι. Ίσως ήταν πάρα πολύ έντονες οι ενέργειες. Στη δίνη στην αρχή, που ήταν αυτή που ανέβαινε μέσα στον κύκλο την είσαι σ’ ένα χρώμα σμαραγδί και μου έκανε πάρα πολύ εντύπωση το σμαραγδί, αυτό που είχε ο Βούδας αλλά λίγο πιο σκούρο.

Άννα:
Δεν ξέρω τι έχει ο Βούδας.

Βα.:
Έχει ένα σκούρο σμαραγδί, όχι το σμαραγδί που έχει η πέτρα στα δαχτυλίδια και όλα αυτά, είναι πιο σκούρο. Και η αντίστροφη δίνη είχε ένα χρώμα σαν κεραμιδί-καφέ ανοιχτό, κόκκινο μπορντό, κάπως έτσι, μου έκανε εντύπωση. Την ώρα που με πήρε ο άγγελος τέλος πάντων από το χέρι, κράτησα τον άγγελο και αρχίσαμε και ρέαμε κάπου μέσα στο χώρο, δεν ξέρω που ακριβώς, μ’ έπιασε τέτοια συγκίνηση, δεν το περίμενα και συνεχίζαμε και πετάγαμε, πετάγαμε μέσα στα σύννεφα. Είναι αυτό που σκέφτομαι μόνο σ’ όλη μου τη

ζωή, είναι αυτό που έχω μάθει και κάνω σ' όλη μου τη ζωή... συνεχίστηκε κι εκεί πέρα. Τα συναισθήματα δεν μπορώ να τα περιγράψω, δηλαδή δεν υπάρχουν λόγια να περιγραφούνε και... αυτά. Δηλαδή τα έχω χάσει τώρα.

Αλ.:

Δυσκολεύομαι κι εγώ να περιγράψω. Το μόνο που μου έμεινε είναι προς το τέλος, όταν συγκεντρώθηκαν η βάση με το μάτι, μου έκανε το κάτω χρώμα τυρκουάζ και το πάνω του αμέθυστου και ενωθήκανε. Ένα πολύ περίεργο συναίσθημα. Όλα τα άλλα ήταν έτσι ονειρικά, πολύ όμορφα.

...:

Εγώ δεν μπόρεσα να συγκεντρωθώ καθόλου. Τα μόνα πράγματα που μπόρεσα να δω ήταν τα χρώματά μου. Και αυτά βέβαια μου ήρθανε, έχω ρούχα ένα μπλε φόρεμα και μία φόρμα κροκί. Αυτά είναι τα χρώματά μου. Τίποτα άλλο δεν μπόρεσα, δεν μπόρεσα να συγκεντρωθώ. Διασπάστηκα μετά και μου ήταν αδύνατο.

Κ.:

Κι εγώ σήμερα δεν μπόρεσα να συγκεντρωθώ πολύ.

Ευ.:

Τα χρώματά μου ήταν εκείνο εκεί που μας είπες. Θα ξεκινήσω απ' ό,τι θυμάμαι. Δύο εικόνες θα πω μόνο. Τα χρώματα το επάνω ήταν άσπρο και βιολετί μαζί με ιόχρουν φλόγα και κάτω ήταν ρουμπινί με ιόχρουν έτσι έντονο. Κι εκείνο το άλλο που είπες, να εισχωρήσουμε, να πάμε στο εσωτερικό μας κομμάτι, είναι ένα μέρος το οποίο το βλέπω τώρα τελευταία. Είναι ένα μέρος που δεν μπορώ να το περιγράψω με λόγια. Είναι ένα πράγμα σαν σπήλαιο, το σπήλαιο όμως αυτό αντηχεί, έχει χρώματα, έχει ήχο και βρίσκομαι εγώ κάπου στη μέση, με μια μαγεία χρωμάτων και να λαμπιρίζουν πράγματα και βρίσκομαι μπροστά σ' ένα κομπιούτερ. Στο κομπιούτερ αυτό που βρίσκομαι, μου έρχονται πάρα πολύ εικόνες από το μάρτιξ αυτό όπως είναι, έτσι όπως κατεβαίνει, που είναι το DNA. Το DNA είναι αυτό που δημιουργεί εικόνες κι εγώ μία-μία εικόνα μπορώ να εισχωρήσω μέσα σ' όλο αυτό. Μου ήρθαν πάρα πολύ από διάφορες ζωές, που κάτι μου λένε για σήμερα. Εισχωρώ μέσα σε μια εικόνα, αλλά είναι ένας ολόκληρος κόσμος. Και μέσα απ' όλο αυτό που εισχώρησα σε μια εικόνα είδα ένα κάδρο. Το κάδρο που μας είχες πει εχθές, που δεν θυμάμαι σε ποιον αντιστοιχεί.

Άννα:

Στον Κουτχούμι.

[Σημ.: αναφέρεται στην αντιστοίχιση που δόθηκε στα πλαίσια του Αγγελικού Ρέικι/μασάζ, όπου η ενέργεια του Κουτχούμι μπορεί να ειδωθεί σαν ένα χρυσό παραλληλόγραμμο κάδρο.]

Ευ.:

Στον Κουτχούμι; Και μέσα στο κάδρο, ήτανε ένα κάδρο λαμπυρίζον και μέσα ήταν φωτιά. Που μέσα απ’ αυτή τη φωτιά μου ειπώθηκε ότι ‘είναι ο καθαγιασμός της εσωτερικότητάς σου’. Καθαγιάζεται ό,τι υπάρχει μέσα στην εσωτερικότητα. Και μου έδειξε, εκεί πέρα που καθόμουνα μέσα σ’ ένα γυάλινο κουβούκλιο, αυτό που έβλεπα και απέξω, αλλά βρισκόμουν και μπροστά στο κομπιούτερ και μέσα σ’ όλο αυτό το πράγμα, ήταν για να μπορέσουμε να καταλάβουμε, όπως το έχω πει και πιο παλιά, όπως το βλέπουμε εικόνα-εικόνα- εικόνα, το να βρίσκεσαι στο συνεχόμενο τώρα τι είναι, είναι να καταλαβαίνεις την καθεμία εικόνα σαν καρέ-καρέ, αλλά να μην ξεχνάμε τα καρέ τα προηγούμενα. Και είναι σαν να βρίσκεσαι στο τώρα μη ξεχνώντας και τα προηγούμενα καρέ που είναι ζωές, που είναι όλο αυτό το πράγμα. Δηλαδή δημιουργούμε το παζλ όλο αυτό που είμαστε μέσα απ’ όλο αυτό μη ξεχνώντας τίποτα, σιγά-σιγά και κολλώντας το ένα με το άλλο. Αυτά.

Ντ.:

Παρατήρησα σε αρκετά σημεία ότι ήτανε αρκετά πιο γρήγορη και έντονη η αναπνοή μου χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερος λόγος. Μετά επανήλθε λίγο, μετά ξανά τα ίδια. Ένοιωσα έντονη ενέργεια. Πριν πεις για τον κρύσταλλο αισθανόμουν ότι το DNA, το έβλεπα σαν εικόνα, σαν ... ναι, έτσι που στριφογύριζε και έκανε διάφορες κινήσεις μέσα μου. Μετά όταν ειπώθηκε να δούμε μία εικόνα, έβλεπα αυτό το κολιέ ας πούμε, αυτές τις πυραμιδούλες που αποτελούσαν

κατά κάποιο τρόπο, όπως το είχα δει εγώ το κρυστάλλινο κολιέ, να διασπώνται όλα-όλα-όλα και να πηγαίνουν έτσι προς το διάστημα, χρωματιστές όλες και σαν να με μαγνήτιζαν κι εμένα και σαν να με τραβούσαν προς τα εκεί, προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτά.

Ν.:

Όταν στην αρχή είπες να μπορούμε μέσα σ’ αυτή τη δίνη συνέβη κάτι μυστήριο, μια περιστροφή μυστήρια που ένοιωσα να ανεβαίνω προς τα πάνω και να βλέπω ένα κύκλο όπως είναι το πορτοκάλι, που όμως ήταν έντονο χρώμα, σαν φι και στριφογύριζε πάρα-πάρα-πάρα πολύ γρήγορα. Ξαφνικά βρίσκομαι μέσα σ’ αυτή τη δίνη και άρχισαν και ξανοίγονταν τρίγωνα τα οποία ήταν χρυσό στην άκρη και μετά λευκό και χάθηκα. Μετά δεν θυμάμαι αν με πήρε ο ύπνος, αν πήγα κάπου. Είχα ένα κενό. Και μετά ξαφνικά άρχισαν να ξανοίγονται, πως είναι μέσα από ένα περισκόπιο [*Σημ.: πιθανότατα αναφέρεται στο καλειδοσκόπιο*], μικροί-μικροί ρόμβοι, όλα τα χρώματα του ουράνιου τόξου και ξεκίναγε από το κέντρο και άνοιγε-άνοιγε- άνοιγε-άνοιγε και άκουγα πάλι το Om mani padme hum. Το άκουγα έντονα αυτό, πολύ έντονα στ’ αυτιά μου. Μετά άκουσα το όνομα Οουήλ έντονα, πάρα πολύ έντονα, ευχαριστώ γι αυτό για άλλη μια φορά. Και μετά ξαφνικά βλέπω την Αθηνά, σε φλας μπακ τον Δία, και πάλι χάνομαι και βλέπω ένα πύργο που δεν τον έχω ξαναδεί, ένα μυστήριο πύργο. Δεν ξέρω που ήταν, δεν το έχω ξαναδεί σαν εικόνα, ένα μυστήριο, ένα πάρα πού ωραίο τεράστιο οικοδόμημα. Μετά δεν θυμάμαι τι έλεγες, θυμάμαι πάντως κάτι πυραμίδες οι οποίες γινόντουσαν ρόμβοι και αυτό συνεχιζόταν σαν να είναι μια αλυσίδα. Νιώθω μια λευκή ροή η οποία κατέβαινε από πάνω προς τα κάτω. Όταν

τοποθέτησα το διαμάντι εδώ, άρχισε και ξάνοιγε ένα λευκό με μοβ, αλλά πολύ ωραίο βιολέ ανοιχτό χρώμα, πάρα πολύ όμορφο και αυτό ήρθε μετά σαν συνέχεια σαν χρώμα, αλλά μετά φαινόταν σαν λίγο ροζ.

Άννα:

Στη βάση τι χρώμα είδες.

N.:

Στη βάση ήταν λευκό με μοβ και στο βάθος ήταν χρυσό με λευκό.

Άννα:

Στο τσάκρα της βάσης;

N.:

Λευκό με χρυσό και είχε και λίγο ροζ. Αυτό. Ευχαριστώ.

Μχ.:

Λοιπόν εγώ δεν είμαι και καλή στα λόγια. Τα χρώματα που είδα στη βάση ήταν λευκό-ροζ και επάνω αναμιγνύονταν κίτρινο και βιολετί. Μία γινόταν από πάνω το κίτρινο και από κάτω το βιολετί και μία βιολετί, έτσι. Όταν με πήρε ο άγγελος απ' το χέρι στροβιλιστήκαμε σ' ένα πλανητικό σύστημα, δεν ήταν το δικό μας. Ήταν ένας πλανήτης πάρα πολύ φωτεινός, έτσι όπως φαίνεται η Αφροδίτη στον ουρανό που είναι πάρα πού φωτεινή, έτσι. Αλλά ήμασταν πολύ πιο κοντά και στροβιλιζόμασταν μαζί του και ήταν σαν να ήμασταν κι εμείς κομμάτι όμως. Ήμουν και ο πλανήτης και έξω απ' τον πλανήτη και το κοίταζα. Αυτό. Σε κάποια φάση πριν πούμε για τα διαμάντια και τα λοιπά, είδα να ξεκινά απ' τα βάθη της γης μία ίνα η οποία να πετάγεται προς τα πάνω μ' ένα... δεν ήταν διαμάντι, αλλά πολύ φωτεινό στο σχήμα του διαμαντιού, το οποίο ήρθε εδώ στο τρίτο μάτι. Συνέχεια μου δουλεύουνε αυτό το τσάκρα. Και σε κάποια φάση μου είπαν, ή μάλλον με είδα σε κάποια θρανία σχολείου να κάθομαι και να μου λένε αυτό το μάθημα το έχεις ξανακούσει, αλλά... Αυτά.

M.:

Εκεί που αρχικά αναφέραμε για το όχημα, εκεί είχα μια πολύ ωραία εμπειρία, όπου είδα τον εαυτό μου όπως είμαι τώρα, όπως είμαι σήμερα και άλλους ανθρώπους επίσης και είδα λοιπόν ότι, αυτό το καινούριο όχημα λειτουργεί ως εξής: Μου δόθηκαν κάποιες πληροφορίες ότι, οι περισσότεροι άνθρωποι σ' αυτή τη ζωή έχουν συγκεντρώσει γύρω τους δονήσεις και σκεπτομορφές από το σύστημα που υπάρχει στη γη, απ' αυτό το ψέμα που όλοι πιστεύουμε ότι είναι αλήθεια, και τα χιλιάδες πράγματα που αυτό περιέχει και ότι αυτό είναι ένα πράγμα γύρω από τους ανθρώπους σαν ένας τοίχος, σαν ένας αόρατος τοίχος, που αυτός εμποδίζει πολλούς ανθρώπους που έχουν την τάση να αφυπνιστούν και τελικά παραμένουν κοιμισμένοι. Και ότι αυτή η ενεργοποίηση του DNA, το είδα σαν εικόνα, ότι ξεκινούσε μ' ένα εσωτερικό σεισμό σαν μία εκπομπή ήχου και δόνησης που ξεκινούσε μέσα από το ίδιο το DNA του ίδιου του ανθρώπου, ενεργοποιείται από τις δυνάμεις και που αυτή η δόνηση, ως το πούμε έτσι, δεν ήταν ακριβώς δόνηση, το είδα κυριολεκτικά να

σπάει το φράγμα αυτό στους ανθρώπους. Αυτό ήταν το πρώτο στάδιο αλλαγής.

Το δεύτερο στάδιο που είδα ήταν ότι τα άτομα αυτά, οι άνθρωποι αυτοί άρχισαν να έχουν ανοιχτή επικοινωνία με τον Ανώτερό του Εαυτό και με τα ανώτερα πεδία και μέσα απ’ αυτά μπορούσαν να αποκτήσουν γνώση και δυνατότητες τις οποίες σε προηγούμενες ζωές άλλοι άνθρωποι πάνω στη γη χρησιμοποιούσαν. Πάρα πολλές ζωές εκπαιδεύονταν σε μοναστήρια, σε... έκαναν τρομερές προσπάθειες για να μπορέσουν να καταφέρουν να κάνουν αυτά που μπορούν να κάνουν οι άνθρωποι σήμερα. Είδα για παράδειγμα ότι μπορούμε μέσα απ’ αυτή τη διαδικασία να έχουμε έλεγχο πάνω στο σώμα μας, όπως ας πούμε οι γκουρού στην Ινδία ή σε άλλα μέρη της γης, όπου σταματάνε την αναπνοή τους, διορθώνουν διάφορα σωματικά τους προβλήματα. Μπορούμε κυριολεκτικά να δίνουμε εντολές στο σώμα μας, αλλά αυτό βέβαια μέσα από το δεύτερο στάδιο της εκπαίδευσης του Ανώτερου εαυτού και των ανώτερων δυνάμεων.

Το τρίτο στάδιο που είδα, που όλα αυτά ξεκινάνε απ’ αυτή τη μετατροπή στο DNA, έχει να κάνει με τη συνειδητή επιλογή ομάδων με τις οποίες μπορούμε να δουλέψουμε, που κυριολεκτικά μπορούμε να αλλάζουμε, να μετακινούμαστε σε εναλλακτικές ας πούμε εκδοχές του μέλλοντός μας ή του παρόντος μας. Και επίσης να μπορούμε να βάζουμε κι άλλους ανθρώπους μέσα σ’ αυτό που θέλουν να συμμετέχουν, όντας εμείς οδηγοί σ’ αυτούς. Πάντα μέσα από συνεννόηση με τον δικό μας Ανώτερο Εαυτό και τον Ανώτερο Εαυτό των άλλων. Γιατί υπάρχουν ψυχές οι οποίες δεν έχουν συγκεντρώσει αυτή την, ας το πούμε εντός εισαγωγικών, ενέργεια που τώρα αυτό μου το εξήγησαν τι είναι, αλλά είναι αρκετά πολύπλοκο, κι εγώ δεν μπορώ να το συλλάβω καλά τι εννοεί αυτό. Είναι κωδικός αυτό, δηλαδή σαν να είναι, πως είναι στα Πανεπιστήμια που έχεις κάποια credits και λένε ότι αφού έχεις αυτά τα credits, αυτούς τους βαθμούς μπορείς να κάνεις αυτό, μπορείς να κάνεις μεταπτυχιακό. Δηλαδή υπάρχουν κάποιες ψυχές που τα έχουν αυτά, κάποιες άλλες όμως όχι λόγω κάρμα, λόγω διαφόρων πραγμάτων. Αλλά γι’ αυτές μπορούν να γίνουν άλλοι οδηγοί, μπορούμε εμείς να γίνουμε οδηγοί γι’ αυτούς.

Αυτό ήταν το πρώτο κομμάτι και το δεύτερο ήταν εκεί που ο άγγελός μας μας πήρε, εγώ βρέθηκα, και τώρα συνειδητοποιώ ότι μου λύθηκε μια απορία που είχα πάντα, βρέθηκα... με πήγε στη μήτρα της μητέρας μου, όπου ήταν μια υπέροχη αίσθηση. Αισθανόμουν ένα παχύρρευστο υγρό γύρω μου και μία ζεστασιά, μια τρομερή γαλήνη, απίστευτη. Ένοιωθα πολύ όμορφα και μου άρεσε πολύ αυτή η γείωση, όπου είχα πλήρη αίσθηση της γήινης πλευράς μου και της ψυχικής μου πλευράς. Ήταν αυτό ταυτόχρονο. Δηλαδή αισθανόμουν το εκδηλωμένο και το ανεκδήλωτο. Κι αυτό κατάλαβα ότι ήταν για μένα πολύ συγκλονιστική εμπειρία, μου άρεσε πολύ. Ο καθένας είχε εκεί πέρα τις προτιμήσεις του και αυτό μου έδινε μεγάλη ασφάλεια και χαρά γιατί εκεί βίωσα αυτή τη μετάβαση και ταυτόχρονα τη σύνδεση, αλλά τη γειωμένη σύνδεση, ότι είμαστε ψυχές μέσα σε σώμα και όσο είσαι εδώ έχεις αυτή τη σύνδεση με το

εκεί, αλλά και το εδώ είναι και αυτό Θεϊκό, όμως. Κάτι που το ξεχνάμε επίσης.

Μετά απ' αυτό έφυγε αυτή η εικόνα και βρέθηκα... τώρα αυτό πάλι πώς να το πω, βρέθηκα... σαν να ήμουν στη μήτρα του Δημιουργού τώρα. Δεν ξέρω, δεν ξέρω αυτή την αίσθηση είχα, μπορεί να είναι το μυαλό μου που το κάνει, δεν ξέρω. Και αισθανόμουν πάλι αυτή τη ζεστασιά και αυτή την αγάπη, σαν να φυτεύονταν μέσα μου κάποιες δυναμικές, εκατομμύρια δυναμικές. Κάπως έτσι, αλλά αυτό είναι πολύ δύσκολο να το πω και να το περιγράψω και να καταλάβω και τι μου συνέβη.

Άννα:

Αντιστοιχεί αυτό που είδες...

Μ.:

Ναι, ναι, αλλά το άλλο...

Άννα:

Ήταν η ενέργεια που βρισκόταν πίσω απ' αυτό που είδες. Νομίζω κάτι τέτοιο είπαν, ότι βλέπετε αυτό αλλά υπάρχει μια άλλη ενέργεια από πίσω.

Μ.:

Ναι, ναι, αυτό το θυμάμαι.

Άννα:

Στην ουσία αυτό ήταν που συνέβαινε κι εσύ έβλεπες τον εαυτό σου μέσα στην εικόνα.

Μ.:

Ναι, ναι, το κατάλαβα.

Ευ.:

Γιατί, δεν μπορεί να γίνει και έτσι πραγματικά;

Άννα:

Ναι, αλλά αυτό που είδε, υπήρχε πίσω μια άλλη ενέργεια, αυτός ήταν ο λόγος που της το έδειξε.

Ν.:

Θυμήθηκα τώρα κάτι. Εκεί που έλεγες με τον άγγελο, είδα ένα σχήμα. Με πήρε απ' το χέρι με κάτι τεράστια φτερά, αλλά είχε μια άλλη λευκή μορφή που έμοιαζε όπως είναι ο σταυρός ο αιγυπτιακός, ένα μυστήριο πράγμα, ήταν συνέχεια έντονο. Και μεταξύ άλλων που άκουγα, εκεί που άκουγα ξέχασα να πω και τον Σίβα, έντονα πολύ. Αυτό.

Γι.:

Εγώ θα ξεκινήσω από εκεί με τον άγγελο που όταν πιαστήκαμε χέρι-χέρι, στην αρχή, αντί να με πάει εκείνος τον πήγαινα εγώ. [γέλια]. Τον πήγα σε κείνη την υπέροχη ζούγκλα που λέγαμε πριν. Πήγα και μετά το σκέφτομαι και λέω, 'όπα Γ. κάτσε άλλος πρέπει να σε πάει'

και γυρνάω πίσω και του λέω ‘καλά πήγαινε με εσύ εκεί που θέλεις’. [γέλια]. Και τελικά με σηκώνει πολύ ψηλά από τη γη, την βλέπω από μακριά τη γη, από μια απόσταση ξέρω εγώ όσο είναι το φεγγάρι από τη γη, αισθάνθηκα τη γη σαν ενέργεια ζωντανή, αισθάνθηκα τον άνθρωπο σαν ενιαία ενέργεια, η οποία βιώνει ό,τι βιώνει και μπαίνει μέσα σ’ αυτή την κατάσταση που είπε η Μ., το τείχος, το οποίο άλλοι δυσκολεύονται να το δούνε και παιδεύονται. Έβλεπα όλο αυτό το σκηνικό να εκτυλίσσεται την ίδια στιγμή. Τις εμπειρίες που βιώνει ο άνθρωπος μέσα από την ίδια την εσωτερική του επιθυμία να γνωρίσει ποιος είναι. Κι ένοιωθα εκείνη την ώρα συγχρόνως μία θλίψη, μία συμπόνια, ένοιωθα έτσι πολύ έντονα συναισθήματα, ένοιωθα το παιδεμά μας το πως είμαστε στο τσακ να βγούμε απ’ αυτή την κατάσταση, αλλά και στο πως παιδευόμαστε βαλμένοι μεσ’ το χώρο, τη διάσταση που στην ουσία την βιώνουμε μόνο σ’ ένα ορισμένο όμως κομμάτι, όχι συνολικά. Αυτό από τη μεριά της βόλτας με τον άγγελο.

Στην περιστροφή που κάναμε ενωμένοι όλοι μαζί, στην αρχή άρχισα να βιώνω μία κατάσταση εμπειριών, οι οποίες εναλλάσσονταν σε μία αργή κίνηση η μία μετά την άλλη, αλλά δεν ένοιωθα μόνο την εμπειρία σαν εμπειρία, ένοιωθα το αίτιο και την εμπειρία. Ένοιωθα δηλαδή ένα κύκλο στον οποίο υπήρχε ένα σημείο το οποίο δημιουργούσε την εμπειρία και απέναντι υπήρχε ένα κοίλο κάτοπτρο το οποίο βίωνε την εμπειρία. Αυτό άρχισα να το βλέπω να διαδραματίζεται με όλους μας σε μία αργή κίνηση το ένα με το άλλο και αργά. Μετά άρχισε όλο αυτό το πράγμα να περιστρέφεται όλο και περισσότερο. Στην πορεία συνειδητοποίησα ότι όλοι μας έχουμε βιώσει όλο το φάσμα των εμπειριών που χρειάζεται να βιώσουμε. Δεν χρειάζεται να βιώσουμε τίποτα άλλο. Δεν έχουμε ανάγκη να βιώσουμε τίποτα άλλο. Από την πολλή ταχύτητα αυτή η κατάσταση άρχισε να γίνεται φωτεινή και ξαφνικά κάνει ένα παφ και φέγγει όλο μαζί. Εκεί ένοιωσα αλλαγή δόνησης εντελώς. Εκεί συνειδητοποίησα ότι αυτό έχει να κάνει με τη σφαιρική αντίληψη, που σήμερα την είπες κάπως αλλιώς, σφαιρική... κάτι άλλο. Και λέω, αυτό είναι. Μετά με τον κρύσταλλο. Τον κρύσταλλο τον είδα διαφορετικά από την Τρίτη. Σήμερα είδα συγκεκριμένα χρώματα πάνω στον κρύσταλλο.

Άννα:

Α! την Τρίτη δεν είχες δει... [Σημ.: ο Γι. παρακολουθούσε την ομάδα της Τρίτης αλλά για κάποιο λόγο του ζητήθηκε να έρθει και το Σάββατο]

Γι.:

Την Τρίτη δεν είχα δει συγκεκριμένα χρώματα. Έβλεπα ...

Άννα:

Τα επαναλαμβάνεις για να τα εμπεδώσεις [γέλια]

Γι.:

Σήμερα είδα κατ’ αρχήν τον κρύσταλλο πιο λεπτό, διάφανο πάλι. Επάνω είδα ένα χρώμα σαν τα λουλούδια που έχεις εκεί πάνω απ’

τον υπολογιστή σου δεξιά, το οποίο στην πορεία γίνεται ένα πορτοκαλοκίτρινο και στην πορεία γίνεται άσπρο και ξαφνικά κάνει ένα πολύ φωτεινό πάλι 'παφ', άνοιγμα, όπως κάνουν οι φάροι που τους βλέπουμε και δείχνουν ένα πράγμα σαν πιάτο που περιστρέφεται, σαν ακτίνα που περιστρέφεται, ένα τέτοιο πράγμα έκανε. Τι άλλα... [γέλια] είδα και άλλα τα οποία τα θυμόμουν, αλλά εν τω μεταξύ ακουστήκανε και πράγματα τα οποία μου θυμίσανε πράγματα που είδα. Τι άλλο... δεν θυμάμαι, αν θυμηθώ κάτι άλλο στην πορεία.

A.:

Σήμερα βίωνα όλη την κατάσταση αυτή αυτού που προσπαθεί να σπάσει το τείχος, αυτό που έλεγες πριν. Συνέχεια αυτό βίωνα. Προσπαθούσα και νοητικά και με οποιοδήποτε τρόπο δεν κατάφερα να δω εικόνες πολλές. Απ' την αρχή ένοιωθα σ' όλο μου το σώμα, σ' όλα μου τα σώματα μάλλον, να γίνονται διάφορες διεργασίες και κάποια στιγμή σαν κάτι να με τρύπησε στο τσάκρα της καρδιάς αλλά από την πίσω πλευρά και το ένοιωσα σωματικά δηλαδή, αφού τινάχτηκα σαν να ήταν μία βελόνα στο μέγεθος του δάχτυλου. Κάπως έτσι. Ήταν πολύ λεπτό, όχι τόσο χοντρό, ήταν λεπτό τέλος πάντων. Με τον άγγελο για πολλή ώρα ήμουν στο σκότος, και τελικά κάποια στιγμή, δεν ξέρω αν ήταν νοητικό ή όχι ή ηθελημένα έφτασα εκεί, έφτασα στον Ωρίωνα που είχαμε ξαναφθάσει τις προηγούμενες ημέρες, κάπου εκεί. Μπορεί να ήταν και νοητικό, μπορεί και να το επιδίωξα, δεν ξέρω, πάντως... εκεί πήγα με το ζόρι πάντως. Ως προς τον κρύσταλλο...

N.:

Πως ήταν;

A.:

Ότι όλα κινούνται με το συναίσθημα και το νου. Η επικοινωνία είναι κάπως έτσι και το βλέπεις στο αυρικό του, σε φως. Ως προς τον κρύσταλλο, στο μέν τσάκρα του κεφαλιού το είδα λευκό και της βάσης ήταν ένα γαλάζιο-ροζ το οποίο μετά ενώθηκε με το άσπρο και ολόκληρος ο κρύσταλλος ήτανε διαυγής λευκός. Δεν θυμάμαι άλλα. Αυτά τα ολίγα.

E.:

Εγώ μία χανόμουν και μία αποσυντονιζόμουν, αλλά παρ' όλα αυτά είδα περισσότερα πράγματα απ' όσα νόμιζα. Χάρηκα πάρα πολύ για την αιγυπτιακή γραφή, μα πάρα πολύ, δεν ξέρω γιατί, πάντως είδα και κάτι ιερογλυφικό δεν μπορώ να το περιγράψω όμως. Με τον άγγελο μπήκα σ' έναν οβάλ καθρέφτη και είχα τη μορφή αγγέλου μ' ένα άσπρο φόρεμα με φτερά, αλλά με πήρε ένας μεγαλύτερος άγγελος, δεν ξέρω από ποια πλευρά με κράταγε, δεξιά ή αριστερά, με μπέρδευε και βρεθήκαμε σ' ένα νεφέλωμα. Ήμουν μέσα στ' αστέρια. Είδα πολλά πράγματα σκόρπια, δεν τα θυμάμαι με τη σειρά. Είδα νομίζω τον Κουτχούμι, αυτός πρέπει να ήτανε, μπερδεύομαι ακόμα. Είδα μια σπείρα χρυσή και είδα κάτι περίεργο που θέλω να μου πείτε τι είναι. Είδα ένα χρυσό πλαίσιο και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο το χρυσό -ήταν επίπεδο δηλαδή, δεν το έβλεπα απέναντί μου προς τα κάτω,

ήτανε πολλά νεογέννητα μωρά που στεκόντουσαν όρθια. Ήτανε πάρα πολλά είχανε γεμίσει ...

Άννα:

Πες το πάλι αυτό.

Ε.:

Ήταν ένα τετράγωνο πλαίσιο χρυσό.

Ευ.:

Σαν κάδρο δηλαδή.

Ε.:

Και σαν να το έβλεπα από πάνω εγώ και ήτανε πάρα πολλά μωρά νεογέννητα, σαν να είχαν γεννηθεί εκείνη τη στιγμή και τους είχαν βάλει κάτι εδώ ρούχο για τον ομφάλιο λώρο και ήταν όρθια σαν να πατούσανε στα πόδια τους και με τα χεράκια τους κρατιόντουσαν απ’ το πλαίσιο και φαινόντουσαν τα κεφαλάκια λίγο. Ήτανε όλο αυτό καλυμμένο με μωρά, δεν υπήρχε κενό πουθενά, παρά μόνο σε μία γωνίτσα υπήρχε ένα κενό και εκεί κάθισα εγώ χαμηλά για να είναι το σώμα μου μαζεμένο έτσι για να είναι στο ίδιο ύψος με τα μωράκια κι έβαλα το χέρι μου στο κενό για να κρατηθώ από εκεί. Δεν ξέρω γιατί να κρατηθώ από κει και τι να κάνω, δεν θυμάμαι τα υπόλοιπα. Αλλά τα μωρά δεν είχαν την υφή του δέρματός μας ήταν πιο διάφανα και προς το χρυσό χρώμα λίγο το σώμα τους.

Άννα:

Ναι κοίταξε, συνδέεται. Μια στιγμή να το ρωτήσω.

«Είναι η προέκταση αυτού που είδες με το νεφέλωμα. Το νεφέλωμα είναι ένας χώρος δημιουργίας νέων άστρων και αυτό κατόπιν ξέρεις, το μετέφρασες σ’ αυτή την εικόνα. Είναι η ενέργεια του Κουτχούμι και είναι πολλές νέες όψεις σου που έρχονται στην επιφάνεια μέσα από την ακτίνα του Κουτχούμι. Είναι πράγματα που βγαίνουν από σένα, γεννιούνται καινούρια πράγματα που σε λίγο θ’ αρχίσουν να σου γίνονται πιο ορατά.»

Β.:

Και έχει σχέση το πλαίσιο μ’ αυτό που λέγαμε χθες;

Άννα:

Ναι, ναι είναι η ενέργεια του Κουτχούμι.

Α.:

Το σύμβολο του Κουτχούμι.

Ε.:

Νομίζω χωρίς να είμαι σίγουρη, είδα στη βάση το χρώμα το πορτοκαλί και ψηλά είδα το μπλε και το ασημί. Δεν είμαι απόλυτα σίγουρη γιατί τα θυμάμαι λίγο συγκεχυμένα, νομίζω κάπως έτσι είναι. Αυτό που ήτανε πάρα πολύ έντονο ήταν ότι, όταν έπρεπε να γειώσουμε στο τέλος την ενέργεια, το σώμα μου από τον αφαλό και κάτω είχε μια περίεργη δίνη. Δεν ξέρω, ένα περίεργο ηλεκτρικό ρεύμα και ήταν σαν να με πήγαινε, ακόμη και το σώμα μου να

πηγαίνει κάτω. Και όταν είπα 'σταματήστε αυτό το πράγμα' δεν σταματούσε. Και όταν άνοιξα τα μάτια και συνειδητοποίησα ότι είμαι εδώ και ότι, εντάξει, ξαναεπανήλθα απ' το χάσιμο, άρχισα να κρυώνω και τα χέρια μου δηλαδή είναι ακόμα παγωμένα, κρυώνουν.

Γ.:

Εγώ ακόμα εσωτερικά δεν έχω γειωθεί τελείως, είναι σαν να έχω μέσα μου μια ηλεκτρική δίνη, που με κάνει, με πηγαίνει... έχω μια ένταση. Να θυμηθώ τώρα. Μπαίνουμε στον καθρέφτη, βλέπω τον εαυτό μου, δεν είχα χρώματα, όλα άσπρα, δηλαδή πολύ άσπρα τα πράγματα που έβλεπα. Αυτά. Και ο καθρέφτης γινότανε δια-διαστασιακός, σαν να ήτανε καθρέφτες στη σειρά κι εγώ να το έβλεπα σε πολύ βάθος. Και μετά ο άγγελος με παίρνει απ' το χέρι κι εγώ πια προσπαθώ ν' αφήσω τελείως το νοητικό και το αφήνω να δω τι θα βγει μόνο του, δεν προσπαθώ να το φτιάξω με το κεφάλι μου. Είναι λευκός και μ' έχει πάρει απ' το χέρι και πετάμε σ' ένα black velvet. Ήταν αυτό που έλεγες. Ήταν τόσο ωραίο, το ένοιωθα έτσι πάρα πολύ όμορφο και παχύ το μαύρο και μετά γίνεται μέρα και πετάμε σ' ένα λευκό απαλό γαλάζιο ουρανό με πολλά λευκά σύννεφα. Και από κάτω σαν να είναι ένα νερό τόσο ανοιχτό που είναι λευκό και το χρώμα που είναι σαν άμμος αλλά λευκό. Ήταν όλα λευκά. Σαν να ήταν στη γη αλλά και σαν να μην ήταν γήινο το τοπίο, δεν είχε καθόλου γήινα χρώματα, ήταν όλες οι αποχρώσεις του λευκού. Και κάποια στιγμή ήταν σαν να είδα ένα κτίριο μέσα σ' αυτό το τοπίο που έφυγε, έτσι, δεν μπορούσα να το συγκρατήσω. Το διαμάντι που βάλαμε εδώ ήτανε το διαμάντι που μου έδωσε χθες ο Κουτχούμι κι έβαλα στο τρίτο μου μάτι. Ναι εχθές που μας είχε δώσει κάτι, εμένα ήταν ένα διαμάντι έτσι σ' αυτό το στυλ [*Σημ.: Αναφέρεται στην συνεδρία της ομάδας της Θεραπευτικής των Αγγέλων*]. Δεν ξέρω αν είναι έτσι ή αν είναι έτσι [*Σημ.: Δείχνει με τη μύτη του διαμαντιού προς τα πάνω ή προς τα κάτω*].

Άννα:

Ανάλογα με την κοπή τους.

Γ.:

Όχι εννοώ αν πάει έτσι ή έτσι.

Άννα:

Εξαρτάται από το εργαστήριο [*γέλια*]

Γ.:

Συνήθως εγώ το βλέπω έτσι [*προς τα πάνω*]. Κι εκείνη την ώρα άρχισαν να συμβαίνουν διάφορα μέσα μου, σαν ν' ανοίγουν, ν' ανοίγουν πράγματα να υπάρχουν δίνες και στρόβιλοι, άρχισαν να μου έρχονται τάσεις για εμετό, να ζαλιζομαι, να ξανασυνέρχομαι...

Α.:

Να αλλάξεις θέση. [*γέλια*]

Β.:

Η επίμαχη θέση είναι δίπλα.

Γ.:

Δεν ήμουν εδώ ολόκληρη και δεν είμαι εδώ ακόμα, έτσι νιώθω.

Γι.:

Αλού φαν παρκ, έτσι; *[γέλια]*

Γ.:

Ναι τη στιγμή που βάλαμε για να γειωθούμε τα χέρια μας, ένιωσα αυτό που ένοιωσε η Ε., δηλαδή τα χέρια...

Άννα:

Ποια χέρια;

Γ.:

Εγώ τα έβαλα έτσι. Μόλις είπε «γειωθείτε» έβαλα τα χέρια μου εδώ *[στο πλάι να ακουμπάνε στο κάθισμα]* κι ένιωσα σαν να ήτανε...

Άννα:

Ένοιωσες τη ροή από το πρώτο τσάκρα στο....

Γ.:

Ναι και το ένοιωσα σαν να ήτανε πολλά-πολλά-πολλά επίπεδα και τα χέρια μου να πηγαίνουνε, να πηγαίνουνε... ήτανε πολλά επίπεδα και τα επίπεδα αυτά να πηγαίνουνε μέσα σε βάθος. Δεν μπορώ να το εκφράσω με λόγια. Αλλά ήτανε... ακόμα το νοιώθω αυτό λίγο το πράγμα, σαν να υπήρχε μία επέκταση, πολλά σώματα.

Άννα:

Ένοιωσες το αιθερικό σου.

Γ.:

Ναι. Πολλά σώματα ένοιωθα συγχρόνως. Τι άλλο; Δεν θυμάμαι, αυτά.

Δ.:

Εγώ σε γενικές γραμμές θα το περιέγραφα ότι, πολύ έντονη συγκίνηση, δόνηση σ’ όλο μου το σώμα και την ενέργεια πολύ έντονα να ρέει σε κάθε μου κύτταρο, σ’ όλο μου το σώμα. Την ώρα που είπες ότι μας παίρνει ο άγγελος και μας πηγαίνει, το είχα δει ήδη από πριν να με παίρνει απ’ το χέρι και να κατευθυνόμαστε με μεγάλη ταχύτητα. Και εκεί που λέω, ‘θα δω τίποτα τέλος πάντων;’, όντως βλέπω από κάτω θάλασσα και να αναδύεται μία πολιτεία από κει. Το πρώτο όνομα που μου ήρθε ήταν Ατλαντίδα. Μετά βλέπω ένα λιβάδι. Λέω, ‘είναι δυνατόν τώρα εδώ να υπάρχει λιβάδι; Τέλος πάντων λέω, άσε να το δούμε.’ Όντως γειωθήκαμε, κατεβήκαμε κάτω. Ένα λιβάδι το οποίο ήταν σαν αυλή, δηλαδή υπήρχε σαν παλάτι, πύργος, δεν ξέρω πώς να το πω και μεγάλο λιβάδι με λίμνες, δύο λίμνες και κύκνους. Αυτό είδα. Κάτι με τα σύμβολα είπες και ένα δέντρο και όντως εγώ πολλές φορές την οραματίζομαι την αμυγδαλιά και μου

ήρθε έντονα αυτό στο μυαλό πάλι. Με τον κρύσταλλο με τα χρώματα είδα στην κορυφή το κίτρινο και από κάτω έβλεπα μια το πορτοκαλί μια το πράσινο, μια το πορτοκαλί μια το πράσινο. Όταν αποφάσιζα το ένα ερχόταν το άλλο.

Άννα:

Και τα δύο παίζουν.

Δ.:

Ναι και μετά... επίσης κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση, που έλεγες ότι απορρίπτουμε πράγματα, είπες ότι αυτό είναι κάτι το οποίο χρειάζεται να το ξεκαθαρίσουμε, μου έκανε εντύπωση γιατί αυτό είναι κάτι το οποίο κι εγώ πολλές φορές το σκέφτομαι, κατά πόσο σαν έννοια του απορρίπτω κάτι ή κάτι δεν μ' αρέσει ή απορρίπτει κάτι άλλος σ' εμένα, κατά πόσο είναι αληθινό αυτό τελικά, αν υπάρχει. Και μου έκανε εντύπωση πάλι που αναφέρθηκε αυτό. Και κάτι που ήθελα να ρωτήσω είναι ότι, είπαν ότι υπάρχουν κάποιες σκέψεις οι οποίες χρειάζεται να νοιώσουμε, οι οποίες είναι ιερού ανώτερου μας εαυτού, κάπως έτσι το είπαν. Κάτι είπαν ότι «νιώστε», δεν μπορούμε να το πούμε σκέψεις, δεν ήταν σκέψεις όμως, ήταν κάτι άλλο, το οποίο είναι του ανώτερου ιερού κομματιού μας, δεν είναι... Και ήθελα να το ρωτήσω αυτό, δηλαδή μπορούμε... υπάρχουν σκέψεις, μπορούμε να το βιώσουμε;

Άννα:

Οι σκέψεις είναι το DNA σου, το οποίο βλέπεις σε έκφραση. Αυτό που είσαι, -τώρα μου το λένε δηλαδή- αυτό που είσαι είναι η έκφραση της Θείας σκέψης.

Δ.:

Ναι, όμως είμαστε σύμβολα. Άρα αναφερόμαστε σ' αυτό, σαν σύμβολα;

Άννα:

Το σύμβολο που είσαι είναι αποτύπωμα της Θείας σκέψης.

Δ.:

Ναι, αυτό.

Ν.:

Τώρα που είπε για τον πύργο, ποιος είδε τον πύργο; Μπορώ να κάνω την περιγραφή. Εγώ είδα πύργο, αλλά είπε και κάποια άλλη για ένα πύργο. Εγώ να το περιγράψω αυτό βασικά, γιατί το θυμάμαι, αλλά το λιβάδι δεν είδα. Δεν είδα το λιβάδι, είδα τον πύργο. Αλλά την ώρα που έβλεπα τον πύργο άκουγα και μουσική, η οποία... Ήταν βασικά ένα άσπρο κτίριο με γαλάζιο, άσπρο και γαλάζιο μαζί, το οποίο ήταν ένα τεράστιο κτίριο, παλάτι να το πω, δεν ξέρω τι ήτανε. Ήταν πάντως ένα τεράστιο κτίριο είχε ένα τεράστιο πύργο και μέσα από κει άκουγα μουσική, η οποία μουσική ήταν μεταξύ λύρας, μεταξύ άρπας, μόνο ήχοι. Αυτό. Ήταν όμως ρυθμικό, πολύ όμορφο, πολύ έντονο. Αυτό. Και μια ερώτηση, αν μπορώ να κάνω.

Άννα:

Ναι, κάνε.

Ν.:

Θέλω να ρωτήσω για το κενό. Εγώ αισθάνθηκα μια-δυό φορές σ’ όλη αυτή τη διάρκεια κάποια στιγμή, δεν ξέρω αν με πήρε ο ύπνος, δηλαδή είχα χάσει κάποια στιγμή επαφή. Δεν ξέρω τι ήταν αυτό.

Άννα:

Α! αυτό; Συμβαίνει. Οι πιο πολλοί το παθαίνουν.

Ντ.:

Να κάνω κι εγώ μια ερώτηση σύντομη ίσως και λίγο τολμηρή, αλλά επειδή κάτι άφησε ένα εννοηθεί στην αρχή ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας. Θέλω να ρωτήσω αν ο Κρύων αν και ποια σχέση μπορεί να έχει με τη Χριστική Παρουσία.

Άννα:

Είναι η Χριστική Παρουσία στην Πέμπτη διάσταση.

Ντ.:

Δεν το ήξερα και το κατάλαβα έτσι αυτό.

(συνέχεια)

Είπαμε ότι αυτά που είδατε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού σας με τον άγγελο ήτανε πράγματα που κάποιος θα μπορούσε να αποκαλέσει φαντασίωση. Αλλά σας εξηγήσαμε ότι είναι μία φαντασίωση που τιμούμε, γιατί απεικονίζει τις ενέργειες που υπάρχουν από πίσω. Όλη τη δουλειά που κάναμε από πίσω εμείς, την απεικονίσατε μ’ αυτό τον τρόπο. Και είναι αποδεκτό και είναι ευλογημένο και να συνεχίσετε να το κάνετε γιατί έτσι επικοινωνούμε, αυτός είναι ο τρόπος επικοινωνίας μας. Εσείς αντιλαμβάνεστε πολύ λίγα πράγματα από το μεγάλο, το άπειρο φάσμα των δονήσεων που υπάρχει εσείς αντιλαμβάνεστε ένα τόσο δα κομμάτι. Ένα τόσο δα κομμάτι μπορείτε να οπτικοποιήσετε, μπορείτε να αντιληφθείτε με τα γήινα αντιληπτικά σας όργανα, αλλά και με τις σκέψεις σας. Και περιμένετε μέσα σ’ αυτό το κομμάτι να κλείσετε τα πάντα. Μέσα σ’ αυτό το μικρό φάσμα περιμένετε ν’ αντιληφθείτε όλο το σύμπαν, κάτι που είναι καταλαβαίνετε θα λέγαμε αδύνατο, αλλά δεν το λέμε γιατί θέλουμε να ξέρετε ότι τα πάντα είναι δυνατά. Όμως είναι άτοπο ίσως. Χρειάζεται μάλλον εσείς να εκσυγχρονίσετε τον μηχανισμό σας και να μπορέσετε να δείτε τις αναλογίες για να φθάσετε σ’ εκείνα τα μήκη κύματος που δεν μπορείτε ν’ αντιληφθείτε. Τα μήκη κύματος που δεν μπορείτε ν’ αντιληφθείτε είμαστε όλοι εμείς που ερχόμαστε και σας μιλάμε με τον τρόπο που μπορούμε να σας μιλήσουμε μέσα από τα διάφορα κανάλια ή με τον τρόπο που μπορούμε να σας αγγίξουμε μέσα από τις αισθήσεις σας και αυτό είναι πάρα πολύ λίγο σε σχέση με αυτό που υπάρχει πραγματικά. Είναι πάρα πολύ λίγο αυτό. Το

Ξέρουμε εμείς που ερχόμαστε και προσπαθούμε να επικοινωνήσουμε μαζί σας. Ξέρουμε πόσο περιορισμένος είναι ο τρόπος έκφρασης αλλά χρησιμοποιούμε όλες τις δυνατές λύσεις χάριν της επικοινωνίας.

Θέλουμε να παραμείνετε στον κρύσταλλο σας για λίγο. Κάτι που ξέχασε να σας πει η Άννα στην αρχή και της το θυμίσαμε, γιατί είναι ξεχασιάρα, είναι αυτό που της είπε ο Κρύων -στην πραγματικότητα αποφύγαμε να το πούμε νωρίτερα γιατί έπρεπε να κάνουμε πρώτα αυτή τη διαδικασία-, είναι λοιπόν ότι κλείνει ο κύκλος για άλλη μια φορά και τελειώνουν οι συμβάσεις, τελειώνουν τα συμβόλαιά σας. Ναι, συμπίπτει με τη λήξη συμβολαίων πολλών γήινων αγγέλων, αλλά αυτό είναι κάτι που εκδηλώνεται στο φυσικό πεδίο σαν αποτέλεσμα της εσωτερικής διαδικασίας. Μέσα απ' τη δουλειά που κάναμε λοιπόν έρχεται μια ολοκλήρωση και χρειάζεται να ξέρετε ότι λήγουν οι συμβάσεις που είχατε με το Πνεύμα. Όταν το είπαμε στην Άννα αυτό εκνευρίστηκε, γιατί είπε «δεν είναι δυνατόν να τελειώνει η σύμβασή μου με το Πνεύμα, το Πνεύμα είναι αιώνιο» και τελικά αποφάσισε ότι αν θα ξανακάνει σύμβαση θα είναι 'αορίστου χρόνου', για να μην ξαναέρθουμε να της πούμε ότι ξέρεις τελειώνει η σύμβασή σου.

Το θέμα είναι ότι ήρθε η ώρα τώρα να κάνετε μια καινούρια αρχή και σ' αυτήν την καινούρια αρχή θα εργαστείτε με την Οικογένειά σας. Ελάτε λοιπόν και πάλι στον κρύσταλλο σας. Δείτε τον μ' αυτό το φαλλικό σχήμα που έχει. Εκτείνεται από τη βάση έως την κεφαλή. Εστιαστείτε σ' αυτόν, μπείτε μέσα του, κινηθείτε ανάμεσα στις σφιχτοπλεγμένες πυραμίδες του από τη μία στην άλλη, νοιώστε την ενέργεια την ανοδική και την καθοδική και προφέρετε τα ονόματα, προφέρετε με το κέντρο της κεφαλής το Aleph Etz Adonai και με το κέντρο της βάσης Urim Ve Tumim. Μπείτε στην ενέργεια αυτή, μπείτε. Δείτε τα κέντρα σας να εκφωνούν αυτούς τους ήχους. Σχηματίζεται το τρίγωνο των Βερμούδων. Πρόκειται για την δεξαμενή της ψυχικής ενέργειας της Γης αλλά και της δικής σας.

Μέχρι τώρα στο διάστημα που πέρασε εκδηλώσατε μερικά χαρακτηριστικά και χρησιμοποιήσατε μερικά εργαλεία της ψυχής, όπως είναι ο φόβος, ο θυμός, ο εαυτός, η αναζήτηση, το εγώ, η θλίψη, η μιζέρια μερικές φορές. Ζητείστε να τ' αλλάξετε αυτά. Μέσα στον κρύσταλλο σας δηλώστε την πρόθεσή σας να αλλάξετε αυτά τα εργαλεία, ν' αφήσετε στην άκρη τα προηγούμενα και να εργαστείτε με άλλα. Με τη χαρά, την αντίληψη, την κατανόηση, την ελπίδα, την αποδοχή, την συν-χώρεση, την ικανοποίηση, τη λαμπρότητα, την ευταξία και την ευνομία, την ευαρέσκεια, την αγάπη για τον Θεό και τους ανθρώπους.

Λοιπόν, πάρτε το βέλος του Μορύα και με την αιχμή του γράψτε στον κρύσταλλό σας το καινούριο σας συμβόλαιο, την καινούρια σας σύμβαση. Όπως ξεκινήσαμε να σας λέμε στην αρχή εστιαστείτε στις αρχές, στις πνευματικές αρχές στον κρύσταλλό σας, αυτόν τον κρύσταλλο που είναι το κομμάτι σας στα Ακασικά αρχεία της γης, τον κρύσταλλο που ονομάζουμε Urim Ve Tumim - Alef Etz Adonai. Δεν θα πάτε να γράψετε ένα συμβόλαιο με το πόσα κιλά τυρί θέλετε ν'

αγοράσετε το επόμενο διάστημα, αλλά θα αναφερθείτε σε αρχές και αυτές οι αρχές θα εντυπωθούν στο DNA σας και θα εκφραστούν καταλλήλως. Και θα χαρείτε πολύ μετά από λίγο καιρό όταν συνειδητοποιήσετε από το πουθενά ότι, «μα αυτό το είχα ζητήσει και να που συμβαίνει». Πάρτε λίγο χρόνο λοιπόν για να γράψετε το καινούριο σας συμβόλαιο με το μολύβι της Θέλησης, το βέλος του Μορύα. Πάνω στο χαρτί της πραγματικής σας υπόστασης, το Urim Ve Tumim - Alef Etz Adonai.

Va yik ra.

Va yik ra.

Va yik ra.

Σας αγαπάμε πολύ τον καθένα και την καθεμιά ξεχωριστά και δεν θα μπορούσαμε να είμαστε πιο χαρούμενοι απ’ αυτή την ώρα που εσείς κι εμείς χέρι-χέρι συνδημιουργούμε το καινούριο σας σενάριο. Γράψετε το νέο σας σενάριο πάνω μας πάνω στην οικογένειά σας, στην Πνευματική σας Οικογένεια, εμάς. Εμείς είμαστε εδώ. Δεν γράψετε σ’ ένα άψυχο χαρτί, δεν γράψετε σε μια νοητική ουσία, γράψετε στην πραγματική σας ύπαρξη. Μην ξεχάσετε να σημειώσετε να συμμετέχετε στα πάντα, να μπειτε στα πάντα. Είναι όλα δικά σας, να συμμετέχετε σε όλα, μη μέινετε ούτε στιγμή απέξω. Είστε εδώ για να τα κάνετε όλα, είστε εδώ για να είστε ευτυχισμένοι για να πετάξετε από χαρά και ικανοποίηση. Μην ξεχάσετε να συμπεριλάβετε την ικανοποίηση και την ευτυχία και μετά ν’ αφήσετε όλα τα υπόλοιπα να έρθουν για να δημιουργήσουν την ευτυχία και την ικανοποίηση.

Παραδεχτείτε το πόσο πολύ σας αγαπάμε. Είμαστε πολύ περισσότεροι από σας τώρα, αλλά έτσι όπως έχουμε μπλεχτεί, έχουμε μπλέξει τις ενέργειές μας, είμαστε ένα. Αφήστε για άλλη μια φορά την ενέργεια του κρυστάλλου να γειωθεί από το τσάκρα της βάσης προς τον πυρήνα της γης. Δείτε το ποτάμι της ενέργειας να κυλά και αμφισβητείστε την ύπαρξη κάθε τι εχθρικού, μισητού, παράλογου, ανυπόστατου. Εσείς δημιουργείτε την πραγματικότητά σας.

Και έτσι είναι.

Αμήν.

Άννα:

Γλύκανε... Πολύ γλυκό.

Θέλει κάποιος να πει κάτι;

Α.:

Αυτό το βέλος που με τρύπησε, η βελόνα, ήταν του Μορύα;

Άννα:

Προφανώς, λέει.

Ε.:

Εγώ ήθελα να ρωτήσω είπαν ότι έληξε το συμβόλαιο, ό,τι είχαμε κάνει ως τώρα, αφορά μόνο το γήινο κομμάτι, ό,τι συμβόλαιο δηλαδή είχαμε κάνει στη γη για να ζήσουμε σ' αυτή τη ζωή; Αυτό έληξε;

Απάντηση:

Κατανοείς τι συμβαίνει αλλά δεν θέλεις να το παραδεχτείς. Τι πιστεύεις ότι συμβαίνει πραγματικά; Βάλτο σε λόγια εσύ. Τι πιστεύεις ότι σημαίνει;

Ε.:

Πιστεύω ότι κάνω μια καινούρια αρχή με πιο θετικά στοιχεία, βγάζοντας στην επιφάνεια μόνο το φως.

Απάντηση:

Πάρα πολύ ωραία.

Ε.:

Είδα εξ άλλου ότι όσο έγραφα επάνω στον κρύσταλλο, έγραφα όπως κάνουν γκράφιτι στους τοίχους, δεν έγραφα σε σειρά πηγαινα από το ένα σημείο στο άλλο, έβλεπα ότι όσο έγραφα στα σημεία που πηγαινα και έγραφα άλλαζε το χρώμα του κρυστάλλου. Από διαφανής που ήταν, γιατί τον έβλεπα διαφανή μέσα που ανεβοκατέβαινα, έπαιρνε το χρώμα το λευκό, αλλά περίεργο λευκό φωτεινό, μέχρι που το έκανα όλο έτσι ίδιο. Έφυγε δηλαδή αυτή η διαφάνεια και έγινε το χρώμα του όλο ομοιόμορφο και γεμάτο γράμματα.

Άννα:

Έτσι είναι, λέει. Δημιούργησες για σένα μία καινούρια συνέχεια της ζωής σου.

Αλ.:

Εγώ πάλι άλλαξα χρώμα στον κρύσταλλο. Έγινε μπλε με άσπρο. Πως είναι που ανακατεύονται τα χρώματα, και κάνουνε... ένα τέτοιο. Πολύ άσπρο, όλο το ίδιο.

Γ.:

Πολύ ωραία που μπορούμε κάθε φορά να αλλάζουμε και να κάνουμε καινούρια συμβόλαια. Δεν το βρίσκεις εσύ πολύ συγκλονιστικό; Γιατί αλλάζουμε. Οπότε αν είχαμε ένα συμβόλαιο, θα ήτανε πολύ βαρετό.

Αλ:

Τι μόνο η Μενεγάκη θα αλλάζει συμβόλαιο;

Γι.:

Εσύ πήρες αορίστου... πώς το λένε; Αορίστου χρόνου;

Άννα:

Δεν το έκανα. Νομίζω έγινε και την Πέμπτη. Την Τρίτη έγινε αυτό; Στης Τρίτης, όχι. Στης Πέμπτης θα έγινε.

Γ.:

Την Τρίτη δεν έγινε κάτι τέτοιο.

Άννα:

Είδες τυχερέ; Κάτι ήξερες και έμεινες, κάτι ήξερες. Γιατί το μεταφέρω αλλά δεν πήγα να γράψω. Δεν ξέρω, δεν θυμάμαι να έκανα κάτι τέτοιο.

Γ.:

Το έχεις γράψει εσύ, εντάξει.

Ν.:

Να ρωτήσω κάτι; όταν είπε σαν ξεχάσουμε τα παλαιά συμβόλαια τι εννοείς; Εγώ εκείνη την ώρα, αυτό που μου ήρθε έγγραφα, το οποίο έτσι γράφτηκε δεν ξέρω, γράμμα-γράμμα γράφτηκε μια πρόταση με πορτοκαλί γράμματα, έτσι βγήκε. Έβλεπα το καθένα που γραφότανε αλλά αυτό που έχει συμβεί εδώ απόψε εγώ το είδα πριν από τρεις μέρες. Και είδα και κάτι άλλο, μπορώ να το πω; Είδα ένα τεράστιο, το τρίγωνο που είχα δει την άλλη φορά εδώ το γαλάζιο, το μπλε αυτό, και μου συνέβη τελείως ξαφνικά. Καθόμουν βασικά και ήμουνα χαλαρή και άρχισε να ξανοίγεται μια περίεργη ενέργεια, μου έχει συμβεί και άλλες φορές. Είδα την πυραμίδα και μου αποκαλύφθηκαν οι τέσσερις πλευρές της πυραμίδας τι σημαίνουν και τι ακριβώς σημαίνει η κάθε πλευρά, τι είναι η βάση και ποια είναι η ενέργεια του ΗΛ.

Άννα:

Θα το μοιραστείς μ' εμάς;

Ν.:

Ναι, εκείνη τη στιγμή ήμουνα μπροστά στο κομπιούτερ και άρχισα και το έγγραφα, γιατί αν δεν το έγγραφα μπορεί να μην το θυμόμουν. Δηλαδή δεν θα θυμόμουν ακριβώς. Μου εξήγησαν ότι είναι οι τέσσερις πλευρές και είναι μια ολόχρυση πυραμίδα, η οποία είναι μπλε μεν αλλά είναι χρυσή αλλά φαίνεται μπλε στην ανθρώπινη νόηση, δηλαδή είναι χρυσή. Η μία πλευρά είναι το Ν το οποίο σημαίνει Νους, Νόηση, το άλλο είναι το Ο το οποίο σημαίνει Ον, Οντότητα, το άλλο είναι το ΟΥ το οποίο είναι η Ουσία του Όντος και του Νου και η βάση είναι το Ο, είναι η βάση πάλι του Όντος. Και στο κέντρο είναι ένα τεράστιο μάτι το οποίο το είδα, το έχω ξαναδεί πολλές φορές, το είχα δει εδώ και την άλλη φορά και μέσα άνοιγε το φως και το φως ήταν όλη η δύναμη του ΗΛ, το οποίο ΗΛ έχει να κάνει με όλες τις αγγελικές και αρχαγγελικές δυνάμεις και οντότητες και είναι όλη η ενέργεια και η δύναμη του θεού και μου είπαν να μεταφέρω στις ομάδες του φωτός που εργάζονται ότι η Δύναμη είναι μόνο μία, υπάρχει μόνο ένας Θεός, είναι ένας μοναδικός Θεός και Οντότητα είναι μόνο Μία. Δηλαδή η ύπαρξη του Θεού είναι μόνο μία. Από εκεί προέρχονται τα πάντα. Μου έδειξε το τριαδικό που είναι Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα και μου έδειξε και τη Μητέρα Παναγία, η οποία είναι πολύ έντονη, Μεγάλη Παναγία Μητέρα στην εποχή η

οποία υπάρχει σε μας, γιατί μέχρι τώρα η Παναγία Μητέρα δεν λατρεύτηκε σαν Μητέρα Θεά οντότητα ποτέ όπως έπρεπε να λατρευτεί. Αυτό. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Δ.:

Μπορώ να πω κι εγώ κάτι; Θέλω να πω ότι όλα αυτά που σήμερα ειπώθηκαν, ειδικά τώρα την τελευταία ομιλία που έκανες, νοιώθω ότι δουλεύονται σε μένα τον τελευταίο καιρό αρκετά. Και πολλές φορές όταν έπιανα στον εαυτό μου αυτά τα αρνητικά συναισθήματα, πιάνω τον εαυτό μου και τον ρωτάω. Του λέω, πως θα ήταν αν δεν είχες όλο αυτό το σενάριο, πως θα ήσουν; Και αυτό που είπαν τώρα, που είπαν τη λέξη σενάριο, που είπαν πως θα είσαστε διαφορετικά με όλο αυτό το καινούριο ξεκίνημα, νοιώθω ότι το δουλεύω μαζί τους όλο αυτό τον καιρό και νοιώθω την ανάγκη να τους ευχαριστήσω για όλο αυτό, για όλη αυτή την ευκαιρία που μας δίνουνε εδώ και θέλω να ευχαριστήσω και όλη την ομάδα που σας έχω βρει και μοιράζομαι όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα μαζί σας. Αυτό. Χωρίς σαν σας γνωρίζω, αλλά είναι πολύ όμορφο το συναίσθημα, δηλαδή είναι ωραίο να έχουμε αυτή την ευκαιρία.

Αλ.:

Νοιώθεις καλύτερος άνθρωπος.

Δ.:

Ναι.

Γι.:

Και δεν το νοιώθεις μόνο εσύ, ε!

Δ.:

Ναι, και θέλω να τους ευχαριστήσω.

Κ.:

Αυτές τις λέξεις που είπες για το συμβόλαιο μπορείς να τις επαναλάβεις πάλι; Δηλαδή, ήταν τόσο ωραίες όλες!

Γ.:

Ευταξία και ευνομία αυτές της αρέσανε.

Κ.:

Ναι, αλλά όταν προσπαθούσα να τις γράψω δεν τις θυμόμουν.

Άννα:

Θα δηλώσεις την πρόθεσή σου.

Γι.:

Εγώ ένοιωσα να τις χαράζω με διαμάντι, όπως χαράζουν το γυαλί.

Α.:

Εγώ τις χάραξα με του Μορύα το βέλος.

.....

Μάθημα 9ο - 7.3.09

Ο ΚΥΒΙΚΟΣ ΛΙΘΟΣ

Ερχόμαστε να συνειδητοποιήσουμε μερικά πράγματα μαζί σας, κυρίως το πόσο καλά περνάτε στη γη. Πόσο ενδιαφέρουσα είναι η ζωή στη γη, πόση πλάκα σπάτε, πόσο χαρούμενοι είστε και πόσο θα θέλαμε κι εμείς να συμμετέχουμε μ’ ένα φυσικό σώμα μαζί σας στο γήινο πεδίο. Χμ! να λείπουν τα παράπονα παρακαλούμε, να λείπουν τα παράπονα! Ξέρουμε πως μόλις τολμήσουμε να πούμε κάτι τέτοιο, έρχονται βροχή οι ενστάσεις. Ωστόσο, ναι είστε πάρα πολύ χαρούμενοι που είστε στη γη, πάρα πολύ χαρούμενοι. Κι εμείς μαζί σας, γιατί αν δεν ήσασταν εσείς εδώ τι θα κάναμε; Θα έπρεπε να κατεβούμε εμείς.

Έτσι ξεκινάμε τη σημερινή συνάντηση και σας καλωσορίζουμε. Ο Ενώχ, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Κουτχούμι, ο Ηλίας, ο Μορύα, ο Σαιν Ζερμαίν και πολλοί-πολλοί άλλοι. Πολλοί άλλοι που τους κρατάμε μυστικούς. Κρατάμε κρυφά τα χαρτιά μας βλέπετε, γιατί έχετε γίνει τόσο εξπέρ όλοι σας, που πρέπει να προσπαθήσουμε να κρατήσουμε τα χαρτιά μας κλειστά. Γιατί δεν γίνεται να παίξουμε πόκερ με ανοιχτά χαρτιά. Άσχετα αν εσείς το βλέπετε περισσότερο σαν ρώσικη ρουλέτα -δεν έχει σημασία- είναι ένα πολύ ενδιαφέρον παιχνίδι.

Ναι, είμαστε πολύ χαρούμενοι που ξεκινάμε... ένα καινούριο κύκλο ουσιαστικά. Μας αρέσουν τα καινούρια ξεκινήματα. Μας αρέσει να πετάμε ψηλά μαζί σας και μετά να εφορμούμε κάθετα προς τη γη φέρνοντας νέες ενέργειες. Οι δύτες σας κάνουν βουτιά στον πυθμένα της θάλασσας, στο βυθό της θάλασσας. Εσείς κάνετε βουτιά στον ουρανό και κατεβαίνετε πάλι φέρνοντας μαζί σας πάρα - πάρα πολλές καινούριες ενέργειες, πάρα πολλές επιγνώσεις. Άσχετα αν αυτές οι επιγνώσεις βρίσκονται ακόμα εν υπνώσει και θέλουν λίγο χρόνο για να εκδηλωθούν στο γήινο πεδίο. Αυτό που ετοιμάσαμε για σας σήμερα είναι ξεχωριστό. Μια όμορφη έκπληξη. Surprise!

Έτσι όπως κάθεστε κοντά-κοντά ο ένας με τον άλλον σχηματίζετε τους κρίκους μιας αλυσίδας. Ο καθένας και η καθεμιά είσαστε ο κρίκος μιας αλυσίδας. Και είναι μια αλυσίδα δίχως αρχή και τέλος, ένα βραχιόλι ας πούμε ή ένα περιδέραιο. Χωρίς αρχή και τέλος. Κάθε κόμπος του, κάθε μαργαριτάρι σ’ αυτό το περιδέραιο είναι μία επίγνωση. Ο καθένας και η καθεμιά σας είσαστε μία επίγνωση, ένας μικρός θησαυρός. Κι ερχόμαστε μετά και σας τυλίγουμε με τις ενέργειές μας και κάνουμε αυτά τα μαργαριτάρια να λάμπουν.

Κάνουμε τους κρυστάλλους, τα διαμάντια, τα ζαφείρια να λαμπυρίσουν κάτω από το φως του πνευματικού ήλιου. Έτσι θέλουμε να δείτε τον εαυτό σας σήμερα, σαν ένα κρύσταλλο. Ένα κρύσταλλο κάτω από το φως του ήλιου. Τόσο απλά.

Στο κέντρο του κύκλου σας βρίσκονται ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα, ο Κουτχούμι, ο Ηλίας και πολλοί άλλοι. Στο κέντρο του κύκλου σας είναι μία φλόγα. Μία όμορφη ζωντανή φλόγα. Φωτιά. Σήμερα θ' ασχοληθούμε με το στοιχείο της φωτιάς. Η Άννα μας λέει «Έχω κάτι ιερογλυφικά που περιμένουν» και θα αναφερθούμε σ' αυτά όταν έρθει η ώρα. Τώρα θέλουμε να μπειτε στη φωτιά. Τα σμαράγδια, τα ζαφείρια, τα διαμάντια λειώνουν στη φωτιά; Τι λέτε; Όχι. Όχι σ' αυτή τη φωτιά.

Δείτε τον εαυτό σας σαν ένα κρύσταλλο στη μέση της φωτιάς. Θα σας παρακαλέσουμε να καθίσετε με τα πόδια σταυρωτά στο ύψος των αστραγάλων και να δημιουργήσετε μία δεύτερη αλυσίδα νοερά στο ύψος των ποδιών σας. Σας δένουμε. Σας δένουμε ενεργειακά αυτή τη στιγμή. Όχι δεν σκοπεύουμε να σας κρεμάσουμε με τα πόδια ανάποδα, με τα πόδια ψηλά... Καθίστε όπως είστε όμως και επιτρέψτε στον εαυτό σας να διαβάσει την ενέργεια. Καθώς είστε συνδεδεμένοι μ' αυτή την αλυσίδα με τα πόδια σας, διαβάστε την ενέργεια. Ξέρετε, μπορείτε να διαβάσετε την ενέργεια με πολλούς τρόπους, δεν χρειάζεται να χρησιμοποιείτε πάντα και μόνο την καρδιά.

Όταν φτάνετε στο σημείο να ενεργοποιήσετε το σώμα σας μέσα από την ενεργοποίηση του DNA και να ενεργοποιήσετε τον κρύσταλλο που είστε, μπορείτε να διαβάζετε την ενέργεια με κάθε σημείο του σώματός σας. Αυτό είναι που λέτε 'αυτός έχει μάτια και στην πλάτη'. Μπορείτε να νοιώσετε την ενέργεια με τον αγκώνα σας, με την άκρη των δακτύλων σας. Η καρδιά φυσικά είναι πάντα το κέντρο, αλλά με κάποιο τρόπο εξισορροπείται η ενέργεια της καρδιάς με την ενέργεια των περιφερειακών κυττάρων και της αύρας, έτσι ώστε γίνεστε Ένα. Αυτό δεν είναι το ζητούμενο, να γίνετε Ένα, να φέρετε σε αρμονική συνύπαρξη όλα σας τα κομμάτια; Δεν είναι το ζητούμενο να ενεργοποιήσετε όλο σας τον εαυτό και να εκφράσετε όλα όσα είστε πραγματικά σαν μια μεγάλη ενότητα; Αυτό κάνετε. Αυτό κάνουμε μαζί σας διεκπεραιώνοντας όλες αυτές τις μικρές εσωτερικές εργασίες κάθε βδομάδα.

Στέκεστε λοιπόν σαν κρύσταλλοι στο μέσον της φωτιάς και αρχίζετε ταυτόχρονα να διαβάζετε την ενέργεια που κυκλοφορεί στον κύκλο στο ύψος των αστραγάλων σας. Η ταυτότητα της ενέργειάς σας με το φυσικό σας σώμα επιβάλλει να γίνουν περισσότερες διεργασίες και μέσα απ' αυτές θα δείτε πραγματικά σε ποιο βαθμό είστε ταυτισμένοι μ' αυτό και σε ποιόν όχι. Προλαβαίνουμε την Άννα που θα έλεγε, «μα αυτό είναι ένα κομμάτι που πρέπει να ειπωθεί στον κύκλο της εσωτερικής ταυτότητας» γιατί τα πάντα, όλα όσα κάνουμε αφορούν την εσωτερική σας ταυτότητα, αφορούν εσάς, κι εσείς είσαστε Ένα.

Μιλάμε προσπαθώντας να σας δώσουμε χρόνο να διαβάσετε την ενέργεια που ρέει στον κύκλο που διαπερνά τους αστραγάλους σας. Κατόπιν οραματιστείτε ένα λευκό κύκλο να περνά από τα κεφάλια σας, περνά από τα κεφάλια όλων και σας συνδέει, σας συνδέει όλους ξανά με την μορφή των κρίκων μιας αλυσίδας. Αφήστε την ενέργεια να κυκλοφορήσει ανάμεσά σας. Δηλώστε την πρόθεσή σας να συμμετέχετε ολόψυχα σ’ αυτό. Ολοκληρωτικά. Είναι ασφαλές.

Αν υποθέσουμε ότι μοιράζετε μεταξύ σας κάποιες ενέργειες, είναι οι ενέργειες της Ζωής. Κι αυτό βέβαια δεν σας καθιστά περισσότερο ενωμένους παρά με άλλους ανθρώπους, όμως είσαστε συνειδητά ενωμένοι κι αυτό είναι που κάνει τη διαφορά. Η συνειδητή εστίαση είναι που κάνει τη διαφορά. Έχετε οικοδομήσει έναν κυβικό λίθο. Σήμερα βλέπουμε ότι έχετε οικοδομήσει έναν κυβικό λίθο. Δεν σας είναι δύσκολο να αναλογιστείτε τις αναλογίες και τις αντιστοιχίες αυτού. Μπορείτε κάλλιστα να διαπιστώσετε ότι αυτή είναι η νέα Σιών, αυτή είναι η νέα Ιερουσαλήμ, αυτός είναι ο ακρογωνιαίος λίθος ή αυτό είναι το επιστέγασμα της πυραμίδας. Αν δείτε την κορυφή μιας πυραμίδας, το τελευταίο σημείο της, μπορείτε να διαπιστώσετε ότι είναι ένα τρίγωνο, καταλήγει σε μία ακίδα με τη μορφή ενός κυβικού λίθου. Και όλα αυτά συσχετίζονται βέβαια μεταξύ τους.

Το τετράγωνο... ο κύβος που έχει σχηματιστεί στη μέση του κύκλου σας είναι ο πλέον κατάλληλος για να σας βοηθήσει να γειώσετε τις καινούριες ενέργειες που παραλαμβάνετε. Έχετε ήδη πάρει πάρα πολλές ενέργειες στο προηγούμενο διάστημα και τώρα πια χρειάζεστε βοήθεια για να τις γειώσετε κι αυτό σας ζητούμε να κάνετε. Δείτε λοιπόν κατ’ αρχήν τον εαυτό σας μέσα σ’ αυτόν τον κύβο, μέσα στη φωτιά. Είσαστε ο κρύσταλλος μέσα στη φωτιά, μέσα στον κύβο. Πάρτε λίγο χρόνο για να νοιώσετε την ενέργεια του κύβου.

Τώρα σας ζητάμε να κάνετε λίγο πίσω για να δείτε την ενέργεια που αναπτύσσεται από το κέντρο σαν ακτινοβολία. Είναι μία ακτινοβολία που διαπερνά όλους σας, τον καθένα και την καθεμιά ξεχωριστά, στο ύψος του αφαλού, στο δεύτερο τσάκρα. Επιμένει στο κέντρο του αφαλού. Δηλώστε την πρόθεσή σας να γειώσετε όλες τις ενέργειες που έχετε παραλάβει μέσα στον κύβο. Αφήστε όλο σας το εαυτό να περάσει μέσα στον κύβο, στον κρύσταλλο που είστε. Εκεί σ’ αυτόν τον κρύσταλλο βρισκόμαστε όλοι μαζί.

Προχωράμε στη συνέχεια αφήνοντάς σας να πάρετε μερικές ανάσες, να λύσετε τα πόδια σας αν θέλετε. Αφήστε την ενέργεια να κυκλοφορήσει ελεύθερα.

Πως θα σας φαινόταν να γίνει άλλη μία ομάδα για τα κλειδιά του Ενώχ και τις διαστάσεις στα άνω πεδία; Δεν ρωτάμε την Άννα, γιατί αυτή είναι μία ομάδα εσωτερική. Είναι μία ομάδα στην οποία μπορείτε να συμμετέχετε όλοι οπουδήποτε κι αν βρίσκεστε. Είναι μία ομάδα που θα διαχειριστεί ο Κρύων, ο Ηλίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν. Ο Δάσκαλος Μορύα θα έρθει κοντά σας αργότερα. Σήμερα λοιπόν βάζουμε αυτή την καινούρια αρχή, κάνουμε αυτή την καινούρια αρχή. Μιας εσωτερικής ομάδας, μιας ομάδας στα αιθερικά πεδία, στην

οποία θα συμμετέχετε όλοι όσοι επιθυμείτε -κάτι μας λέει ότι είναι οι περισσότεροι από σας- και πρωτεύοντα ρόλο θα έχει η επικοινωνία σας με τον Σαιν Ζερμαίν. Ο Άλιστερ Κρόουλι θα παίρνει μέρος επίσης σ' αυτή την ομάδα, οπότε θα πρέπει να το ξανασκεφτείτε... [πειραχτικά] Εντάξει, ξέρουμε ότι δεν σας φοβίζει τίποτα. Δηλώστε απλά την πρόθεσή σας να συμμετέχετε και θα καθοριστεί ένα πρόγραμμα εργασίας... εργασίας κατ' οίκον.

Βλέπετε ότι αφού το πρόγραμμα της Άννας δεν χωρά άλλες πραγματικές ομάδες, αποφασίσαμε να κάνουμε και μερικές εσωτερικές. Θα είναι πολύ ενδιαφέρον όλο αυτό γιατί θα οδηγηθείτε μέσα από το δικό σας μονοπάτι, το προσωπικό σας μονοπάτι στην βίωση και την αντίληψη των εσωτερικών πεδίων. Η δουλειά που γίνεται εδώ είναι επαρκής μέχρι ένα βαθμό. Και το λέμε αυτό γιατί φυσικά καταλαβαίνετε πόσα εμπόδια φέρνει η ομαδική δουλειά, μαζί με όλες τις ευκολίες που σας προσφέρει. Είναι πολύ σημαντικό... μετά από όσα έχετε κάνει και όσες εμπειρίες έχετε περάσει εδώ, είναι πολύ σημαντικό να στραφείτε στο κέντρο σας και να σταθείτε εκεί και να επικοινωνήσετε πλέον εσείς οι ίδιοι, οι ίδιες. με τον Δάσκαλό σας τον Σαιν Ζερμαίν. Είσαστε έτοιμοι γι αυτό, είσαστε έτοιμες γι αυτό. Δεν υπάρχει λόγος να το καθυστερούμε.

Θα μπαίνετε και θα αποκτάτε τις προσωπικές σας εμπειρίες, θα παίρνετε την προσωπική σας διδασκαλία και κατόπιν, επειδή η γείωση είναι το ήμισυ του παντός -κι αυτό θα το διπλασιάζαμε, θα λέγαμε ότι είναι το παν- επειδή η γείωση λοιπόν είναι τόσο σημαντική, θα μοιράζεστε κατόπιν τις πληροφορίες που παίρνετε κατ' ιδίαν. Αυτό σημαίνει ότι θα δημιουργηθεί ένα δίκτυο στο αιθερικό πεδίο, ένα άσραμ όπως θα μπορούσατε να πείτε ίσως, μέσα απ' το οποίο οι ενέργειες θα γειώνονται πλέον πολύ συνειδητά και πολύ ενεργά για τον καθένα και την καθεμιά σας. Και τώρα είσαστε πολύ συνειδητοί σ' ένα βαθμό, υπάρχουν όμως φορές που γλιστράτε, πέφτετε σε βαθύτερα πεδία γιατί δεν μπορείτε να αντέξετε το ποσό της ενέργειας που κινείται και γιατί χρειάζεται να αφομοιώσετε ακόμα πάρα πολλά απ' αυτά που σας δίνονται. Αυτό που θα κάνουμε είναι το επόμενο βήμα και καταλαβαίνετε φυσικά ότι αποκτάτε μέσα απ' αυτό το βήμα ένα βαθμό μεγαλύτερο κυριότητας του εαυτού σας.

Είναι καλή η ομάδα αλλά πραγματικά θέλουμε να σας δούμε να δουλεύετε εσείς με τον Δάσκαλο. Είναι πολύ σημαντικό αυτό, γιατί ο καθένας και η καθεμιά σας είσαστε αυτοτελείς μονάδες, ολοκληρωμένες υπάρξεις. Δεν χρειάζεστε μία ομάδα για να μπορέσετε να κάνετε εσωτερικό έργο. Και αφού η ομάδα σας έχει φτάσει σ' ένα μεγάλο βαθμό ετοιμότητας και αντίληψης και ενέργειας ώστε να σας φτάσει σ' αυτό το σημείο του να εργαστείτε κατ' ιδίαν, τώρα χρειάζεται να κάνετε το επόμενο βήμα και όταν βρίσκεστε εδώ πια να δουλεύετε συνειδητά, όχι μόνο απ' αυτά που δίνονται μέσα από την Άννα, αλλά και απ' αυτά που θα δίνονται μέσα από τον καθένα και την καθεμιά από σας. Είναι μεγάλη τιμή αυτή για το Πνεύμα και επίσης και για τον καθένα και την καθεμιά σας. Σας περιποιούμε τιμή οδηγώντας σας σ' αυτόν τον δρόμο και το λέμε με

κάθε επίγνωση. Είσαστε έτοιμοι γι αυτό, έτσι απλά. Χρειάζεται μόνο να εμπιστευτείτε τον Δάσκαλο.

Τι σημαίνει Δάσκαλος. Είναι ένα άλλο θέμα. Είναι ένα θέμα με το οποίο έχετε τριφτεί αρκετά μέχρι τώρα και μπορείτε να δώσετε τις απαντήσεις σας. Βλέπετε ότι... θ’ αρχίσετε να συνειδητοποιείτε σύντομα ότι μπαίνουμε σε μία φάση γείωσης, πολύ έντονης γείωσης. Όλες οι ενέργειες που κινήθηκαν το προηγούμενο διάστημα, από τον Οκτώβρη κι εδώ, χρειάζεται να γειωθούν. Χρειάζεται να ριζώσουν στη γη προκειμένου να δώσουν καρπούς. Αυτός είναι και ο ρόλος του κυβικού λίθου. Το άκρον άωτον της γείωσης. Αυτός ο κιβωτιόσχημος λίθος είναι που γειώνει τον Θεϊκό σας Εαυτό. Και να το πούμε και αλλιώς; Είναι η Κιβωτός της Διαθήκης που φέρνετε μέσα σας. Είναι η κιβωτός που κρατά τον δικό σας νόμο, τον νόμο που εκφράζεται στο δικό σας DNA. Αυτοτελείς υπάρξεις, κυρίαρχοι του εαυτού σας, εσείς είστε ο Νόμος και ο Λόγος κι έρχεστε να εκδηλώσετε αυτό που είστε μέσα από τον κιβωτιόσχημο αυτό λίθο. Είναι ο δομικός λίθος και είναι και η Κιβωτός της Διαθήκης, της διαθήκης που μπορείτε να βρείτε γραμμένη στο DNA σας.

Και λέγοντας αυτά ας περάσουμε στο κύριο μέρος της εργασίας μας. Θα ζητήσουμε απ’ τον καθένα σας να πάρει μερικές βαθιές ανάσες και ν’ αφήσετε την ενέργεια να κυκλοφορήσει, να κατέβει μέχρι τη γη βαθιά. Στο κέντρο του κύκλου σας στέκονται ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι και ο Μορύα και σας σκεπάζουν μ’ ένα πανάλαφρο βέλο, ένα αραχνοϋφαντο μενεξεδί – ροζ – μοβ τούλι. Μπορείτε να διακρίνετε τη ύφανσή του.

Θα σας δώσουμε σήμερα τρία κλειδιά. Ο Κουτχούμι σας απλώνει το χέρι του και σας δίνει ένα σύμβολο το οποίο βάζετε στην καρδιά. Μπορείτε να τον δείτε να ακουμπά το χέρι του στην καρδιά σας εντυπώνοντας στο τσάκρα της καρδιάς το σύμβολό σας. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να το δει. Αφήστε το σύμβολο αυτό να ενεργοποιήσει το τσάκρα της καρδιάς. Ακολουθεί ο Σαιν Ζερμαίν που εντυπώνει ένα σύμβολο στο κέντρο ανάμεσα στα φρύδια. Αφήστε αυτό το σύμβολο να ενεργοποιήσει αυτό το κέντρο και την ενέργειά του να διαχυθεί. Τέλος ο Δάσκαλος Μορύα σας πλησιάζει και ακουμπά ένα σύμβολο στο ηλιακό σας πλέγμα. Αφήστε το εκεί να ενεργοποιήσει το τρίτο τσάκρα και δείτε και τα τρία κέντρα αυτά ταυτόχρονα να περιστρέφονται με τα σύμβολά τους.

Ροζ. Αφήστε το ροζ να σας καλύψει. Κουτχούμι, Μορύα, Σαιν Ζερμαίν. Κι αν θέλετε να ξέρετε, αυτοί είναι τα κλειδιά του Φαραώ. Ερχόμαστε σ’ ένα άλλο κεφάλαιο. Τα κλειδιά του Ενώχ εν μέρει ολοκληρώθηκαν. Προχωράμε στην ιερογλυφική εντύπωση και μέσα απ’ όσα είπαμε μέχρι σήμερα για τις γλώσσες - κλειδιά, μπορείτε να καταλάβετε το σημείο στο οποίο βρίσκεστε τώρα. Ένα άλλο όμως κομμάτι που θέλουμε να φέρουμε στην αντίληψή σας είναι ότι δεν πρόκειται για κλειδιά με τη μορφή δισδιάστατων συμβόλων, ούτε καν τρισδιάστατων συμβόλων. Πρόκειται για οντότητες -κλειδιά. Τι σας λέει αυτό; Κάθε οντότητα είναι ένα κλειδί. Κάθε Άγγελος, Αρχάγγελος, κάθε Δάσκαλος είναι ένα κλειδί. Εσείς οι ίδιοι είσαστε

ένα κλειδί. Δεν υπάρχουν απρόσωπα κλειδιά, δεν υπάρχουν κλειδιά - σύμβολα χωρίς διάνοια δική τους. Πρόκειται για νοημοσύνη με τη μορφή συμβόλου που παίζει το ρόλο του κλειδιού και ο ρόλος που παίζει σαν κλειδί είναι να ενεργοποιήσει το δυναμικό σας, να ενεργοποιήσει το DNA σας, ώστε να εκδηλώσει ακόμα περισσότερα απ' αυτά που φέρνετε γραμμένα στα Ακασικά σας αρχεία εν υπνώσει.

Σας λέμε ότι στο Πνεύμα δεν υπάρχει διάκριση, δεν υπάρχουν ξεχωριστές οντότητες, είμαστε Ένα. Απ' τη στιγμή όμως που αρχίζει η εκδήλωση, απ' τη στιγμή που ο Δημιουργός αρχίζει να βλέπει τον εαυτό του στον καθρέφτη της ύλης, απ' τη στιγμή που αποφασίζει να καθρεφτιστεί και ν' αγαπήσει τον εαυτό του, αρχίζουν τα πάντα να λειτουργούν σαν κλειδιά. Η μεγάλη ενότητα του σύμπαντος κόσμου αρχίζει να παίρνει τη μορφή απειράριθμων κλειδιών. Πάρα πολλά τα κλειδιά, μα που είναι η κλειδαριά αλήθεια; Εσείς... εσείς είστε η κλειδαριά. Το καθένα «εσείς» και το καθένα ακόμα απ' αυτά τα κλειδιά είναι το αντίκρισμα της δικής του κλειδαριάς. Αυτοτελείς οντότητες που είναι ταυτόχρονα κλειδί και κλειδαριά. Και χρειάζεται η βούληση, η επίγνωση για να το γυρίσει το κλειδί στην κλειδαριά και να λάμψει η αλήθεια της μεγάλης ενότητας και να λάμψει το Ένα.

Έτσι λοιπόν, μη φανταστείτε ότι μπορείτε να κάνετε οτιδήποτε από δω και πέρα που να μη σχετίζεται με οντότητες, με διάνοιες. Στην παλιότερη ενέργεια λειτουργούσατε βέβαια μ' έναν παρόμοιο τρόπο. Χρησιμοποιούσατε δηλαδή... χρησιμοποιούσατε δισδιάστατα σύμβολα ή τρισδιάστατα, για να εστιάσετε τις ενέργειές σας, τη προσοχή σας... χρησιμοποιούσατε λέξεις, μάντραμ, για να επιτύχετε πάλι την εστίαση των ενεργειών και τη γείωσή τους. Τώρα καταλαβαίνετε πως όλα αυτά ήταν απλά οι προβολές αυτών των οντοτήτων σ' ένα δισδιάστατο πεδίο. Ήταν αυτό που μπορούσατε ν' αντιληφθείτε, καθώς οι οντότητες αυτές με όλο τους το εύρος ερχόταν και αποτυπωνόταν στον δικό σας κόσμο.

Αν βάλετε ένα καρφί σ' ένα τραπέζι, το τραπέζι θα νοιώσει μόνο το κομμάτι του καρφιού που είναι μέσα του. Θα νοιώσει ίσως μόνο την ακίδα που το ακουμπά. Μ' ένα παραπλήσιο τρόπο λειτουργούν τα σύμβολα σε σχέση μ' εσάς. Λειτουργούν οι οντότητες - σύμβολα. Όταν μπορέσετε να δώσετε ένα τέτοιο βάθος στην αντίληψή σας και να καταλάβετε σε ποιο βαθμό εμπλέκεστε με τις ενέργειες των συμβόλων που χρησιμοποιείτε, θα μπορέσετε να διαβάσετε και τη δύναμή σας. Θα μπορέσετε να συνειδητοποιήσετε τη δύναμή σας. Όταν η εστίασή σας είναι στο εξωτερικό τρισδιάστατο πεδίο, στον τρισδιάστατο τρόπο αντίληψης, όταν στέκεστε εκεί, δεν μπορείτε να νοιώσετε το βάθος που υπάρχει. Φαίνονται πραγματικά όλα επίπεδα, επιφανειακά, όπως θα λέγατε. Αρχίζοντας να εμβαθύνετε, αρχίζοντας να βγαίνετε από το δίπολο άσπρο - μαύρο, αρχίζοντας να βγαίνετε από κάθε μορφής πολικότητα και να στέκεστε στο τρίτο σημείο ισορροπίας, αρχίζετε να αποκτάτε μία προοπτική. Περνώντας στην τέταρτη, την πέμπτη, την έκτη διάσταση η προοπτική αυτή διευρύνεται και τότε πια δεν είστε αυτοί που ήσασταν. Φαίνεστε αλλά δεν είστε οι ίδιοι, γιατί τότε συνειδητοποιείτε όλα όσα είστε, όλες τις ενέργειες που σας απαρτίζουν. Δεν είστε εσείς, είμαστε εμείς.

Κι έτσι ερχόμαστε να προχωρήσουμε λίγο περισσότερο στη δουλειά που κάνουμε. Και θα σας παρακαλέσουμε να γειώσετε την ενέργεια των συμβόλων που σας δόθηκαν, που τώρα καταλαβαίνετε ότι είναι οι ίδιες οι ενέργειες των Δασκάλων, να τις γειώσετε κατ’ αρχήν αποτυπώνοντάς τις στην σπονδυλική σας στήλη, σε ένα σημείο, στο ύψος της καρδιάς. Από τα τρία κέντρα, το ηλιακό πλέγμα, την καρδιά και το τρίτο μάτι, έρχονται γραμμές, ενεργειακές γραμμές, που καταλήγουν στο ύψος της σπονδυλικής στήλης, πίσω απ’ την καρδιά. Σ’ εκείνο το σημείο αποτυπώνονται και τα τρία σύμβολα μαζί και δημιουργούν έτσι μία δίνη που περιστρέφεται προς αυτό το σημείο. Η ενέργεια στην σπονδυλική σας στήλη ρέει από πάνω προς τα κάτω, από κάτω προς τα πάνω... κινείται διαρκώς. Μπορείτε να δείτε ένα καταρράκτη από το πρώτο τσάκρα προς τον πυρήνα της γης.

Τώρα έχουμε το μπροστά. Ας δούμε και το πίσω. Είναι γνωστό ότι η πίσω πλευρά της αύρας σας αφορά το παρελθόν αυτής της ζωής ή προηγούμενων, αλλά αφορά και το υποσυνείδητό σας. Αφορά και όλα αυτά που δεν έχουν έρθει στην επιφάνεια ακόμα. Σας παρακαλούμε λοιπόν να επιτρέψετε τη δημιουργία μιας άλλης δίνης με το στενό της σημείο στη σπονδυλική στήλη στο ύψος της καρδιάς. Σ’ εκείνο το σημείο της σπονδυλικής στήλης έχει δημιουργηθεί μια πύλη. Είναι μία πύλη που ελευθερώνει ενέργεια. Ελευθερώνει ενέργεια από ένα εσωτερικό πεδίο προς τον συνειδητό σας κόσμο και το ζωικό βασίλειο. Δηλώστε την πρόθεσή σας, αυτό που βρίσκεται πίσω να έρθει εμπρός. Αυτό που βρίσκεται πίσω, μέσα από τη δίνη περνά μπροστά. Αφήστε την ενέργεια να περάσει στην μπροστινή μεριά της αύρας σας, στο μπροστινό μισό. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να φέρει μπροστά όλα εκείνα τα κομμάτια που χρειάζεται να δουλέψετε τώρα. Εσείς είστε το σύμβολο, είστε η οντότητα, είστε το κλειδί που γυρίζει στην κλειδαριά του. Συνειδητοποιώντας, ξεκλειδώνοντας τη δική σας κλειδαριά, εισέρχεστε σε μία ευρύτερη οντότητα και αντιλαμβάνεστε ότι είσατε συστατικά μέρη ενός μεγαλύτερου συνόλου. Είμαστε εμείς... Elohim Sabayoth... είμαστε εμείς.

Θα σας ζητήσουμε να ‘ρθείτε και να σταθείτε στο αστέρι στην έκτη διάσταση. Θα επαναλάβουμε το σχήμα για τους καινούριους μας φίλους. Στέκεστε με τα χέρια και τα πόδια ανοιχτά βλέποντας απειράριθμες ίνες να συνδέουν τα χέρια και τα πόδια σας με όλα όσα υπάρχουν στο σύμπαν. Αφήνετε τις ενέργειες αυτών των ινών να σας διαπεράσουν... συνειδητοποιείτε ότι είσατε ένας ενεργειακός κόμβος. Το μόνο που υπάρχει είναι αυτός ο ενεργειακός κόμβος. Μπορείτε να δείτε το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο που αναπτύσσεται γύρω απ’ αυτή τη συμβολή των ινών. Μπορείτε να το δείτε σαν την πραγματικότητά σας, σαν αυτό που αντιλαμβάνεστε σαν εξωτερική πραγματικότητα.

Στέκεστε λοιπόν σ’ αυτό που είστε και... ερχόμαστε να κάνουμε λίγο πιο συγκεκριμένο αυτό που είπαμε πολλές φορές, ότι είσατε εμείς. Ότι είμαστε εμείς και όχι εσείς.

Elohim Sabayoth.

Κάθε μία απ' αυτές τις ενεργειακές ίνες που σας διαπερνούν είναι ένας Elohim... ναι... ένας Eloha. Μιλώντας για δομικούς λίθους, σ' αυτό το επίπεδο ο δομικός λίθος είμαστε εμείς.

Μπορείτε να δείτε την πυραμίδα γύρω σας έτσι όπως βρίσκεστε στην έκτη διάσταση. Δείτε την πυραμίδα σας, μια κρυστάλλινη διαυγή πυραμίδα, να σας περιβάλλει. Οι ενέργειές μας έρχονται, κατέρχονται, ανέρχονται, πηγαινοέρχονται, κινούνται διαρκώς. Κάθε ενεργειακή ίνα και μία ακτίνα. Αν ρωτήσετε την Άννα, θα σας πει ότι ξεπλάγη όταν συνειδητοποίησε ότι η λέξη 'Φαραώ' σημαίνει το Μεγάλο Παλάτι. Η λέξη 'Φαραώ' υποδεικνύει τον Οίκο με τις πολλές μονές. Μήπως αυτό σας βοηθά να κατανοήσετε λίγο καλύτερα τι εννοούμε όταν μιλάμε για τα κλειδιά του Φαραώ, που είναι ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι και ο Μορύα; Αυτοί είναι για σας αυτήν την περίοδο.

Αφήστε τον εαυτό σας λοιπόν να καθίσει μέσα στην πυραμίδα του, στην πυραμίδα του Φαραώ, και επιτρέψτε στους Elohim να σας ενώσουν με τα πάντα. Επιτρέψτε τους να σας ενώσουν με άλλες μορφές συνειδητότητας σε άλλες διαστάσεις στο ταξίδι τους μέσα στο σύμπαν. Ο κιβωτιόσχημος λίθος βρίσκεται στο κέντρο της πυραμίδας αυτή τη στιγμή. Ανοίγει και δέχεται το φως που έρχεται από ψηλά. Μπορείτε να δείτε το κάλυμμα, το επάνω μέρος της πυραμίδας, ν' ανοίγει ή να διευρύνεται και να δείτε τον Σείριο που στέκεται ακριβώς από πάνω σας. Και μπορείτε ακόμα να παρακολουθήσετε τη ροή της ενέργειάς του μέσα στην πυραμίδα, μέσα στον κυβικό σας λίθο. Στην αρχή σαν ρυάκι, μετά σαν ποτάμι, έπειτα σαν καταρράκτης ρέει το φως του χρυσαφένιο μέσα στην πυραμίδα σας.

Είχαμε αναφερθεί παλαιότερα στο άνοιγμα της πυραμίδας σας. Είχαμε πει ότι μπορείτε να την ανοίξετε και να γράψετε σ' αυτήν, σας είχαμε πει ότι μπορείτε να βάλετε οντότητες σ' αυτήν για να τις φέρετε πιο κοντά σας στο φυσικό πεδίο, οντότητες απ' τη δική μας πλευρά του πέπλου για να εκδηλώσετε. Καταλαβαίνετε βέβαια τώρα, τι σημαίνει αυτό που κάνετε αυτή τη στιγμή, ποια είναι η αναλογία με την ενέργεια του Σείριου. Το φως του εξακολουθεί να ρέει και να σας γεμίζει ακατάπαυστα. Τώρα πια μπορείτε να δείτε ότι η ίδια η πυραμίδα σας έχει γίνει ένας δεύτερος Σείριος, μοιάζει να καθρεφτίζεται πλήρως ο πραγματικός ουράνιος Σείριος σε σας.

Η σημερινή ενεργοποίηση ολοκληρώθηκε. Ζητήστε να λάβετε και θα σας δοθεί. Θα επισκεφτούμε και πάλι τα κλειδιά του Ενώχ, θα ξαναγυρίσουμε στα κλειδιά του Φαραώ, θα προχωρήσουμε και σε άλλα κλειδιά. Κάνουμε μία δουλειά εμπρός-πίσω σαν κέντημα, προκειμένου να πλέξουμε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για τις ενεργοποιήσεις σας. Μην ξεχνάτε να αναπνέετε.

Πάρτε λίγο χρόνο για να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας, να γειωθείτε λίγο καλύτερα και θα επανέλθουμε.

Άννα:

Κ.: Έλα.

Κ.:

Δεν θυμάμαι και τίποτα. Το μόνο που θυμάμαι στο τέλος είναι εκεί που ενεργοποιηθήκαμε με τον Σείριο, πριν πεις για τον Σείριο άνοιξε η πυραμίδα που είδα και είδα τη σφαίρα του Σείριου μέσα στην πυραμίδα πριν το πεις. Και άκουσα ‘Σείριος, ίσιρος’ τώρα δεν ξέρω.

Άννα:

‘Σείριος, ίσιρος’;

Κ.:

Ναι, και Ίσιδα.

Ε.:

Εγώ δεν θυμάμαι πολλές εικόνες, δεν ξέρω αν θα θυμηθώ μετά. Τα σύμβολα δεν τα είδα, χρώματα είδα πιο πολύ, αλλά ένοιωσα τόσο έντονη την ενέργεια στα σημεία, ειδικά στο τρίτο μάτι. Εκεί ήταν απίστευτο και αυτό που ήταν πάρα πολύ έντονο είναι όταν έπρεπε να φέρουμε το πίσω κομμάτι στο μπροστινό κομμάτι της αύρας. Εκεί ήταν πάρα πολύ έντονο και κράτησε μέχρι και τώρα που επανήλθαμε. Δεν ξέρω, είδα κάποιες σφαίρες φωτεινές, διάφορα πράγματα, αλλά δεν τα έχω στη σειρά.

Α.:

Κι εγώ εικόνες δεν είχα, είχα την αίσθηση όμως από την αρχή ότι η ενέργεια ήταν πάρα πολύ δυνατή. Την αισθανόμουν μέσα μου, στο σώμα μου πάρα πολύ δυνατή. Κι εγώ έντονη ενεργοποίηση στο τσάκρα της καρδιάς, πιο πολύ εκεί το αισθάνθηκα. Σαν σύμβολα, τώρα δεν ξέρω αν είναι δημιούργημα της νόησης ή όχι, στην καρδιά μου ήταν το ανκχ, ο αιγυπτιακός σταυρός, στο τρίτο μου μάτι μια σφαίρα, όχι μοβ, πιο ανοιχτή κι ένα διαμάντι στο ηλιακό πλέγμα. Δεν θυμάμαι άλλα γιατί σχεδόν βυθιζόμουν. Δεν θυμάμαι άλλα.

Κ.:

Εγώ είδα πάπυρο, ένα διαμάντι και ένα νούφαρο.

Άννα:

Νούφαρο ή λωτό;

Κ.:

Λωτό εδώ. Ένα πάπυρο στην καρδιά.

Άννα:

Όλοι νούφαρο το λένε. Μπορεί να είναι και νούφαρο... δεν έχει σημασία...

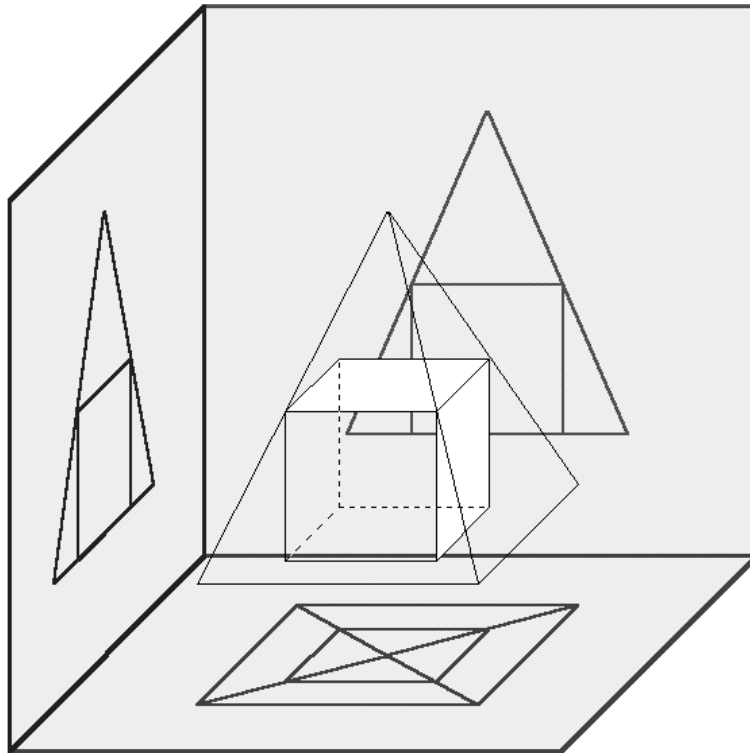
Β.:

Ήταν πάρα πολύ έντονη η ενέργεια και πολλές πληροφορίες. Ήμουν βυθισμένη περισσότερο σ’ αυτό που γινότανε και υπήρχε μία δόνηση

από την αρχή στο σώμα μου μέχρι το τέλος. Πολλές εικόνες αλλά δεν έχω να πω κάτι.

Μ.:

Μετά, στο τέλος.

Μπ.:

Αυτό που ένοιωσα όταν είπαν να διαβάσουμε τις ενέργειες στους αστραγάλους, όταν κυκλοφορούσε... μου ήρθε μία εικόνα. Ένας καταρράκτης ο οποίος έπεφτε, πολύ ήρεμα όμως. Κυλούσε και έπεφτε το νερό πάρα πολύ ήρεμα. Μετά όταν ήμασταν στον κύκλο με τους Δασκάλους και είπαν να αναπνεύσουμε είδα να κατεβαίνει μία σομόν ενέργεια, κάτι τέτοιο αισθάνθηκα. Και μετά με τις εντυπώσεις αυτές με τους Δασκάλους, αυτό που είδα ότι στην καρδιά ήταν κάτι κυκλικό σαν σφαίρα που στα τέσσερα σημεία του ήταν κάτι σαν σταυροί, κάτι τέτοιο, ένα τέτοιο σύμβολο είδα. Στο τρίτο μάτι είδα ένα τρίγωνο, αλλά η βάση του τριγώνου δεν ήταν ευθεία γραμμή, ήταν κυρτή, ήταν τόξο. Και στο ηλιακό πλέγμα είδα κάτι περίεργο, σαν ελληνικό Κάπα με Λάμδα, ένα περίεργο σύμβολο, δεν μπορώ να το... Αυτά.

Ντ.:

Ένοιωθα εντονότατη την ενέργεια από την αρχή, σαν ηλεκτρισμό δηλαδή, τόσο πολύ και ειδικά στο σημείο που... όπως είχαμε τα πόδια μας έτσι στους αστραγάλους και τα ξελύσαμε, τότε πραγματικά σαν να έκανες μια κίνηση σαν φίδι, δεν ξέρω ένα τέτοιο πράγμα. Σαν σύμβολα είχα δει τον ρόμβο από τον Σαιν Ζερμαίν, το πεντάκτινο αστέρι στην καρδιά και σπαθί στο ηλιακό πλέγμα. Και δεν ξέρω αν

ήταν ιδέα μου, για πολύ λίγο ένοιωσα ένα μικρό πόνο στην καρδιά, ο οποίος μετά έφυγε.

Π.:

το μόνο που μου έχει μείνει είναι το δίγαμμα, το αρχαίο ελληνικό δίγαμμα.

Άννα:

Σαν το F...

Π.:

Σαν το F, στο τσάκρα της καρδιάς. Ανάμεσα στα φρύδια ήταν το αρχαίο ελληνικό S, σαν κεραυνός και στο ηλιακό πλέγμα ένας κύκλος μ’ ένα σταυρό στη μέση του οποίου το κέντρο ήταν ένας μικρός κύκλος. Τίποτα άλλο.

Θ.:

Ήμουν κι εγώ βυθισμένος, αλλά δεν ξέρω αν το είχα ρίξει στον ύπνο.
[γέλια]

Π.:

Κι εγώ νομίζω.

Άννα:

A! μην ντρέπεστε, εδώ οι μισοί κοιμούνται, βέβαια... Don’t worry.

A.:

Be happy!

Θ.:

Αυτό το έχω κι εγώ. Το βασικό δηλαδή ήταν το βύθισμα, που δεν μπορούσα ν’ αντισταθώ με τίποτα.

Άννα:

Δεν είναι βολικές και οι καρέκλες.

Θ.:

Μου έδωσες μία ιδέα για το μέλλον. Τα υπόλοιπα, όταν έλεγε... δεν θυμάμαι και πολλά πράγματα, όταν έλεγε για τον κώνο πίσω στην πλάτη να έρθει μπροστά και τα λοιπά, μου φαινόταν έτσι αυτόματα ότι κάτι έχω, την δίνη, της οποίας το μυτερό μέρος ήταν στην πλάτη πίσω. Αυτά. Δεν θυμάμαι. Με το που το περιέγραφες γινόταν

αυτόματα και με μια ευκολία θα έλεγα. Αλλά τον περισσότερο χρόνο στο βύθισμα.

Ευ.:

Ήταν πάρα πολλά αυτά που είδα και ήταν πάρα πολύ υπέροχα για μένα. Θα τα πω τώρα όσα θυμάμαι, γιατί ήταν πολλές εικόνες. Όταν μας είπες να μπούμε στον κρύσταλλο μες’ στη φωτιά, ήμουν ένα υπέροχο ρουμπίνι, πολύ ωραίο το χρώμα του. Μετά που είπες...

ένοιωσα γύρω-γύρω την ενέργεια να ρέει. Ένοιωσα διάφορα στον καθένα, ήταν διαφορετικό το χρώμα. Δεν ένοιωθα δηλαδή ένα χρώμα, ήταν σαν ένας κύκλος με γραμμές που άλλαζε το χρώμα, ένα τέτοιο. Και μετά που μας είπες για τα σύμβολα, τα σύμβολα για μένα ήταν, στην καρδιά το μάτι του Ώρου, επάνω εδώ *[στο τρίτο μάτι]* ήτανε το γεράκι, πως είναι του Άνουβι.

Άννα:

Ο Άνουβις; Ο Ώρος είναι με το γεράκι.

Ευ.:

Ναι, με το γεράκι. Γερακίσιο βλέμμα για να μπορέσουμε να δούμε μέσα από το γερακίσιο βλέμμα. Εδώ *[στην καρδιά]* είναι το μάτι του Ώρου για να μπορέσω... ο οφθαλμός μέσα απ' την καρδιά, και εδώ *[στο ηλιακό πλέγμα]* είναι το κλειδί, που μου εξήγησε γιατί είναι το κλειδί. Πως θα ανεβαίνει επάνω και κάτω, του κάτω κόσμου, κάπως έτσι το λένε, το Άνκ. Μου το είπε σαν «κλειδί επάνω και κάτω κόσμου». Συνδέει τον επάνω και τον κάτω κόσμο, και μου εξήγησε γιατί είναι έτσι. Κατεβαίνει κάτω για να μπορέσει να γειώσει την ενέργεια. Μου έρχεται πάρα πολλές φορές με την Αίγυπτο, μου έρχεται πολλές φορές η ομάδα που είμαστε κάποτε μυητική και μου λέει «ξαναπερνάς πάλι μια άλλη μύηση, ένα είδος άλλης μύησης» και μου εξήγησε ότι δεν ερχόμαστε εδώ για να πληρώσουμε κάρμα ντε και καλά και σώνει. Μπορεί να είμαστε ψυχές, να είμαστε τελειοποιημένες και ξαναερχόμαστε για κάποιο λόγο. Δεν είμαστε ντε και καλά δηλαδή, ερχόμαστε, αφήνουμε πίσω μας και ξαναερχόμαστε.

Μου έδειξε τότε, αυτό που κάναμε, που ενωνόμαστε με τον Σείριο, είναι ένα κομμάτι αυτού που κάνουμε τώρα. Είμαστε κάποιες οντότητες εν ολίγοις που είχαμε μεγάλη σύνδεση με τον Σείριο. Ερχότανε σε κρυστάλλινη δομή. Είδα ένα τρίγωνο από κρύσταλλο που συνδεότανε με τον Σείριο επάνω και ερχότανε μετά κάτω όλο αυτό και μπορούσαμε να έχουμε επικοινωνία, μέχρι που μπορούσαμε και να πάμε εκεί στον Σείριο και μπορούσαμε να καταλάβουμε κάποια πράγματα. Τώρα αυτό που είπες, τα κλειδιά είναι οντότητες. Δεν μπορώ να το εξηγήσω αλλά το κατάλαβα, ότι δεν είναι απλά κλειδιά δισδιάστατα, το καθένα κλειδί μας δείχνει και κάποιο κομμάτι μέσα μας, αλλά συγχρόνως είναι οντότητες με μία άλλη έννοια όμως απ' αυτή έτσι όπως την εννοούμε εμείς. Πολλές φορές δεν μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί τα βλέπουμε δισδιάστατα και τρισδιάστατα, γι' αυτό μέχρι ότου να μπορέσουμε να αντιληφθούμε και να καταλάβουμε όλοι μας ή κάποια στιγμή, είναι κάποιες διαφορετικές οι έννοιες. Αυτό μου είπε ότι είναι ένα άλλο είδος μύησης. Αυτό μου βγήκε. Αυτά.

Ήταν αρκετές οι ενέργειες. Ήταν πάρα πολύ ωραίο αυτό το κομμάτι προς τα πίσω και έβγαινε εκεί, και κάποια στιγμή έβγαινε και μπροστά έβγαινε και πίσω και έβγαινε με διάφορα χρώματα, σαν να ήταν κλωστές με διάφορα χρώματα. Αλλά έβλεπα και αυτό που γινόταν απ' όλους, αλλά και μέσα στην κρυστάλλινη δομή είμαστε μέσα όλοι και γινόταν όλο αυτό, ένα πράγμα τέτοιο.

Άννα:

Την Πέμπτη είπανε στην ομάδα να το κάνουνε, να το κάνετε, και στο σπίτι μόνοι σας κάθε φορά που θέλετε να φέρετε πράγματα για εκδήλωση, γιατί έτσι ενεργοποιείται η δημιουργική σας πλευρά. Και τι άλλο;... ότι κάποια στιγμή μπορεί να γίνει με όλα τα κέντρα αυτό, να καταλήξουν στην σπονδυλική στήλη και να κάνουν το άνοιγμα προς τα πίσω. Δηλαδή αυτή η δίνη να μην δημιουργηθεί μόνο με τα τρία κέντρα, αλλά και με τα επτά κέντρα.

Ευ.:

Και με τα επτά κέντρα σε ένα σημείο ή σε όλο.

Άννα:

Σε ένα σημείο και μάλιστα είναι όπως λειτουργεί η φωτογραφική μηχανή. Το πάνω κέντρο αντιστοιχεί στο κάτω αυτού που βλέπεις πίσω. Το κάτω στο επάνω, είναι αντεστραμμένα.

Ευ.:

Να τελειώσω αυτό και θέλω να κάνω μία ερώτηση γύρω απ’ αυτό που είπες πρώτα. Είναι σύμφωνα με αυτό που μας είπες. Ότι, λίγο παραπάνω να μας πουν, πως δηλαδή να ενώσουμε, θα κάνουμε εμείς channeling με τον Σαιν Ζερμαίν; Αυτό κάπως. Και πρώτη φορά που μου ήρθε όλο αυτό στο αυρικό, ότι μπορούμε να διαβάσουμε ο ένας τον άλλον, είναι σύμφωνα με τα χρώματα που βγάζει, σαν κλωστές. Ένα πράγμα πολύ όμορφο, περίεργο, δεν μπορώ να το περιγράψω με λόγια. Αυτά, ήταν πολλά, δεν μπορώ να πω...

Β.:

Κι εγώ.

Άννα:

Κοιμήθηκες;

Β.:

Τι να κοιμηθώ, εδώ έχω πάθει σοκ, πως έχω συγκρατηθεί και δεν έπαθα ζάλη! Λοιπόν, εντάξει ξεκίνησα με το πετράδι που ήμασταν. Ενώ λατρεύω το χρυσό με το ρουμπίνι, έγινα σμαράγδι. Και μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση πως έγινα σμαράγδι απ’ τη στιγμή που λατρεύω το ρουμπίνι. Τέλος πάντων.

Άννα:

Τι πράγματα είναι αυτά! [γελώντας]

Β.:

Απαράδεκτα! Τέλος πάντων, αυτό αναρωτιόμουν. Λοιπόν μετά, στους κύκλους και όλα αυτά, που ήρθαν οι Δάσκαλοι εδώ πέρα άρχισε το μεγάλο πανηγύρι. [γέλια] ένοιωσα ότι ήμουν σε μια νεροτσουλήθρα που έφτανε μέχρι τα τάρταρα της γης, δεν καταλάβαινα που, είχα φύγει από δω πέρα, σίγουρα πράγματα. Από την τόση ζαλάδα και τις τόσες αναταράξεις, δεν ξέρω πως θα με

καταλάβει ο καθένας, δυνατές όμως, μου ερχόταν ότι θα φύγουν τα πάντα από το στομάχι. Άρχισε και έκανε γκρρ το στομάχι μου.

Κα.:

Άκουγα, άκουγα να γουργουρίζει.

Β.:

Δηλαδή με το ζόρι κρατούσα να μην μου φύγει καμιά ρουκέτα και κάποια στιγμή πήγαινε απέναντι. Μη γελάς. Εγώ θα γέλαγα μετά. Δηλαδή αυτό που ένοιωσα, είχα πάθει ένα σοκ, λέω, που βρίσκομαι, δεν θα τελειώσει ποτέ αυτό; Πάνω - κάτω με μεγάλες ταχύτητες όμως. Μετά άρχισε και ηρεμούσε κάπως η κατάσταση. Αφού προσπαθούσα να δω τα σύμβολα, δεν μπορούσα με τέτοιο πάνω - κάτω, δεξιά - αριστερά.

Π.:

Φαντάσου να μην είχες και προϋπηρεσία δηλαδή *[γέλια, γιατί αναφέρεται στο επάγγελμά του που ήταν αεροσυνοδός]*

Β.:

Ναι, αλλά αυτά γίνονταν έντονα, σαν να εκσφενδονιζόμουν, πολύ έντονες οι δονήσεις όμως.

Αλ.:

Καλά που ήσουνα δεμένος.

Β.:

Αφού τα πόδια μου από την τόση πίεση που είχα βάλει, ένοιωθα για μια στιγμή ότι θα μου σπάσουν, για να δω αν είμαι εδώ ή κάπου αλλού. Αφού νόμιζα ότι δεν θα ξύπναγα και ότι θα ήμουν σε κάποιο άλλο περιβάλλον. Αλλά με κοντρολάριζε λίγο ότι άκουγα τις ομιλίες σου και λέω, εντάξει είμαι ακόμη εδώ, προς το παρόν. *[γέλια]* Προς το παρόν! Λοιπόν, αυτά και μετά λίγο με την πυραμίδα άρχισαν και ηρεμούσαν λίγο τα πράγματα και συνερχόμουν. Αλλά τα έπαιξα σήμερα. Πως είναι μέσα στη μπαλαρίνα που χτυπιέσαι και κατεβαίνεις και τα παίζεις, ε, κάπως έτσι τα έχω παίξει εγώ. Αφού ακόμη τρέμω δηλαδή. Πως παθαίνεις μια σοκ κατάσταση και βγαίνεις και τρέμεις και λες, πω - πω δεν το ξανακάνω αυτό.

Άννα:

Να δούμε αυτοί που θα τα διαβάσουν... *[Αναφέρεται στην ανάρτηση των μαθημάτων στην ιστοσελίδα]*.

Β.:

Α! θα με διαβάσουν κι εμένα; Την επόμενη φορά δεν ξαναμιλάω.

Κα.:

Βυθίστηκα τόσο πολύ, δηλαδή δεν έχω χαλαρώσει, ήμουν έτοιμη να κοιμηθώ χωρίς να χάνω όμως κουβέντα, λέξη.

Π.:

Αφού είχες τα μάτια κλειστά!

Κα.:

Κακίες. Η πυραμίδα μου η κρυστάλλινη ήταν από διαμάντι, ήταν πολύ όμορφη. Είχα μεγάλη ενεργοποίηση εδώ, πάρα πολύ για αρκετή ώρα. Σύμβολα, έφτιαξα δικά μου σύμβολα, δεν θυμάμαι καλά-καλά τι έκανα τέλος πάντων. Δεν μπορώ να πω ότι είδα κάτι άλλο, μόνο άκουγα και είχα μπει βαθιά σ’ αυτό και τις οδηγίες. Αυτά.

Αλ.:

Εγώ δεν είδα πάρα πολλά. Είδα σαν θεμέλιο μέσα, πριν το πεις καν το είδα.

Άννα:

Α, πριν το πω!

Αλ.:

Ναι, ένα .. έτσι ..

Άννα:

Κύβος.

Αλ.:

Ναι και το θεώρησα σαν βάση, σαν καρδιά της πυραμίδας. Μετά τα σύμβολα εγώ τα έφτιαξα; Δεν ξέρω. Ένα Άλφα είδα αλλά περίεργο, με γωνίες με... καλλιτεχνικό, διαφορετικό τελείως το πρώτο. Το δεύτερο είδα ένα ρόμβο και μετά εδώ κάτω κάτι στρογγυλό. Όμικρον; Όλα ήταν ωραία. Σαν αλυσίδα ένα πράγμα ασημένιο μας έδενε και από πάνω ένα συννεφάκι λευκό. Αυτά.

Γ.:

Και για μένα πολύ δυνατή η ενέργεια. Ξεκίνησε από κάτω να δονόμαστε ενεργειακά και μετά από πάνω. Το λευκό φως και για μένα πάλι ήταν ένα σκοτεινό λευκό αυτή η ενέργεια, αλλά ήταν πάλι έτσι φωτεινό και από εκεί άρχισα να πετάω. Στριφογύριζα πάρα πολύ γρήγορα και άρχισα να νοιώθω ότι ήμουν πανάλαφρη και ήμουν σε ένα άλλο επίπεδο βαρύτητας. Ο κύβος ο κρυστάλλινος ήταν καπνίας. Δεν ξέρω αν ξέρετε τι είναι ο καπνίας. Είναι ένας κρύσταλλος που έχει το χρώμα της γης, πως είναι ο κρύσταλλος ο λευκός, αλλά μέσα του έχει μία απόχρωση σαν να τον έχεις καπνίσει. Μπορεί να είναι μέχρι πολύ σκούρα αυτή η απόχρωση, αλλά αυτή ήταν πολύ απαλή. Και όταν ήρθαν οι Δάσκαλοι, ο Κουτχούμι μου έβαλε ένα ασημένιο αστέρι, ο Σαιν Ζερμαίν ένα κρύσταλλο σε σχήμα διαμαντιού με φραουλί χρώμα, όπως είναι η σκούρα φράουλα, αλλά διαφανές ήτανε κρυσταλλικό και ο Μορύα μία σφαίρα χρυσή.

Στην έκτη διάσταση εκεί που είχαν αρχίσει να... τις ένοιωθα αυτές τις γραμμές. Εγώ ήμουν ένα φως, ένα φως σε χρώμα ασημί. Οι γραμμές ερχόντουσαν σε μένα και φεύγανε αλλά ένοιωθα να πάλλονται σαν να είχαν ήχους, αλλά τους ένοιωθα μέσα μου τους ήχους σαν να μου μιλάγανε ας πούμε. Μετά που βάλουμε τον κρύσταλλο και άνοιξε από πάνω άρχισε να έρχεται ο καταρράκτης, το χρυσό φως από τον Σείριο. Στην αρχή εγώ ήμουν μέσα στην πυραμίδα την κρυστάλλινη, αλλά κάποια στιγμή είχα γίνει ένα. Ήμουν εγώ η

πυραμίδα και είχε ανοίξει όλο αυτό εδώ μέσα και γινόμουν χρυσή, σαν να έπεφτε χρυσάφι μέσα μου, να ρέει. Όταν τελειώσαμε εγώ δεν ήμουν ακόμα εδώ, γιατί πάταγα αλλά δεν ένοιωθα ότι πάταγα στο πάτωμα, ένοιωθα ότι πάταγα κάπου σε μια άλλη ατμόσφαιρα. Δηλαδή τα πόδια μου ήταν εδώ πάνω. Αλλά ένοιωθα παρά πολύ συνεχώς μέσα μου να γυρίζουνε πράγματα, ήτανε ένταση, έντονες ενέργειες, αλλά εντάξει, δεν έπαθα και τίποτα.

M.:

Εκεί με τη φωτιά, στο κομμάτι με τη φωτιά, είδα τον εαυτό μου μέσα σε μία φωτιά που ήταν λευκό φως αλλά ήταν άυλο, ένα περίεργο πράγμα πολύ όμορφο. Και όταν άκουσα να μου ζητάνε να μπω στη φωτιά αρχικά εγώ αισθάνθηκα μεγάλο φόβο ότι θα με κάψει, ότι κάτι θα μου κάνει και τότε αισθάνθηκα μέσα μου ένα κούμπωμα, σαν να ήρθε κάτι που ήμουν εγώ και κούμπωσε με το σώμα μου. Και αισθάνθηκα σαν να είναι αυτό μία εσωτερική ασπίδα και μου είπε ο εσώτερος εαυτός ότι αυτό θα είναι μία κατάσταση κάθαρσης, θα γίνει κάθαρση σ' αυτό το κομμάτι της εμπειρίας. Και μπήκα λοιπόν μέσα εκεί και δεν αισθανόμουν καθόλου πόνο, όπως φοβόμουν ότι θα συμβεί, ένοιωθα απλά πιέσεις σε διάφορα σημεία του σώματος και μία ζέστη, ένα ζεστό μυρμήγκιασμα παντού. Όταν ολοκληρώθηκε πλέον αυτή η διαδικασία, πριν λίγο διάστημα, αισθάνθηκα σαν μια ελευθερία, μια ανακούφιση και φαινόταν και η όψη μου πιο καθαρή, κάπως έτσι. Πώς είναι μια φωτογραφία που κάνει κάτι και καθαρίζει περισσότερο...

Όταν μας είπαν να δούμε τις ενέργειες στα πόδια που τα είχαμε πλεγμένα, αισθάνθηκα έντονα ότι συνδέθηκα με το πώς τα παιδιά αισθανόμαστε την πορεία μας στον πνευματικό δρόμο και ένοιωθα έντονα, τώρα δεν ξέρω αν είναι έτσι, βιασύνη. Ότι κάποιοι βιάζονται πάρα πολύ, «Να προλάβω, να κάνω κι αυτό, να πω κι εκείνο, να μάθω κι εκείνο, να δω κι αυτό». Άλλοι είναι ανυπόμονοι «Πότε θα τελειώσει αυτό, έλεος» και άλλοι αισθάνονται σαν εξερευνητές ότι «Α! και αυτό, α! κι εκείνο, α! να δω κι εκείνο, α! βλέπω κι αυτό». Και κάποιοι σαν να αισθάνονται ότι «αυτό είναι κάτι που το ξέρω, είναι γνώριμο αυτό, το θυμάμαι ξανά πάλι», ένα τέτοιο.

Δύο κομμάτια ήταν πάρα πολύ έντονα, τα οποία ήταν κυριολεκτικά βιωματικά και όχι σε επίπεδο προβολής του νου. Δηλαδή αισθάνθηκα, αρχίζω και καταλαβαίνω και μου εξηγούν κάπως και τη διαδικασία, όχι με λόγια αλλά την καταλαβαίνω, ότι υπάρχουν κομμάτια τα οποία είμαι εκεί, υπάρχουν κομμάτια τα οποία τα φιλτράρω μέσα απ' τον εγκέφαλο για να μου τα δώσουν. Αν και μοιάζουν πολύ αληθινά είναι σαν ολογράμματα, είναι σαν να είμαι μέσα σε ολόγραμμα. Άλλα πάλι φεύγω από εδώ που είμαι, φεύγει αυτό που είμαι, μεταθέτω τη συνειδητότητα εκεί. Καταλαβαίνω τη διαφορά με τον καιρό. Ένα κομμάτι που ήταν απίστευτο όμως και το οποίο συνδέθηκε μετά, ήταν, έβλεπα μπροστά μου, άνοιγα ελάχιστα τα μάτια μου και το έβλεπα, το μισό πρόσωπο ενός όντος, το οποίο ας πούμε, δεν ξέρω, θα πρέπει να ήταν εξωγήινος. Πρέπει να ήταν εξωγήινος. Δεν είχε μαλλιά, ένα πρόσωπο έτσι ωοειδές, έβλεπα μόνο το ένα του μάτι, το οποίο ήταν ένα πανέμορφο γαλάζιο χρώμα, αλλά δεν ήταν τα μάτια

του τα γήινα καθόλου. Είχα πολύ έντονη την αίσθησή του. Δεν μου μιλούσε, δεν μου έλεγε τίποτα, δεν γινόταν καμία επικοινωνία ή εγώ δεν καταλάβαινα, δεν μου μεταφράζονταν κάτι στον εγκέφαλό μου, αλλά έκανε αισθητή την παρουσία του. Κάτι έκανε αυτός αλλά δεν ξέρω. Αργότερα, στο κομμάτι της εμπειρίας του Σείριου κατάλαβα ότι αυτό το πλάσμα είναι απ’ τον Σείριο.

Ένα επίσης συγκλονιστικό κομμάτι, όχι όμως βιωματικό, ήτανε όταν μας έλεγε να έρθει το πίσω μπρος, αυτό συνδέθηκε με το κομμάτι που ήταν όλοι οι Δάσκαλοι εκεί, δηλαδή κάπως σαν να έγινε αυτό, περίεργα δεν ξέρω ακριβώς. Και συνειδητοποίησα το εξής, τώρα θα το πω, ότι το πίσω με το μπρος που αφορά τη δική μας την ομάδα είναι ότι εμείς εδώ είμαστε οι σκιές της πραγματικής μας ύπαρξης. Τι εννοώ μ’ αυτό. Τι εννοώ ακριβώς όμως. Ότι όλα τα παιδιά εδώ πέρα, λέει, σε κάποια αστρικά λέει συστήματα... τώρα θα το πω, εγώ δεν δίνω σημασία ...

[Όλοι μαζί] Έλα τώρα βρε Μ. μας έσκασες.

Μ.:

Εντάξει βρε παιδί μου, αλλά αυτό επειδή εγώ το είδα και το βίωσα γι αυτό μου είναι δύσκολο. Ότι σε άλλα αστρικά συστήματα τώρα και άλλες διαστάσεις, παιδιά από εμάς εδώ, εντάξει όχι εμείς τώρα, αυτό που είμαστε πραγματικά, εδώ είμαστε απλώς μια συνείδηση ένα κομματάκι της συνείδησης, ένα τίποτα.... ότι είμαστε μεγάλοι... Άσε να το πω ούτε μόνη μου δεν μπορώ να το πιάσω.... ότι είμαστε μεγάλοι Δάσκαλοι και αναδομητές. Όχι τώρα εγώ, εσύ και ο καθένας εδώ, αυτό εντάξει... γεια σας, τίποτα. Αυτό. Αυτό το τι είναι το από πίσω.

Γ.:

Ότι είμαστε Δάσκαλοι; Το γνωρίζουμε.

Μ.:

Αλλά, αλλά το σημαντικό είναι ότι εδώ όμως εκφράζουμε ... Δηλαδή κάθε πλάσμα έχει μία φωτεινή πλευρά, ένα κομμάτι του φωτεινό, που μπορεί να είναι τα $\frac{3}{4}$ για κάποιο πλάσμα και το $\frac{1}{4}$ του να είναι πολύ σκοτεινό και ότι αυτό που είμαστε εδώ είναι το μαύρο μας. Δηλαδή εδώ, αυτό που είμαστε ο καθένας είναι η μαύρη πλευρά της ψυχής μας, της ύπαρξής μας. Ότι εδώ εκφράζουμε τα ελαττώματα, την πτώση της ψυχής ο καθένας μας.

Θ.:

Δηλαδή την κόλαση;

Άννα:

Ναι έτσι είναι.

Μ.:

Αυτό όμως εγώ το βίωσα παιδιά. Ήτανε πολύ βαρύ όμως. Δηλαδή καταλαβαίνεις, ότι είσαι ας πούμε τώρα αυτό που είμαι εγώ, είναι τα μαύρα τα χάλια του εαυτού μου εκείνου.

Άννα:

Ναι αλλά δεν είναι τα μαύρα τα χάλια από την άποψη της ψυχής γενικά, είναι η απόχρωση που παίρνεις για να κατεβείς στο γήινο πεδίο. Είναι το γήινο πεδίο, είναι η υλοποίηση. Αυτό είναι που είδες.

Ευ.:

Και κατεβήκαμε με μεγάλη χαρά και αγάπη.

Μ.:

Όχι, δεν έχει να κάνει μ' αυτό.

Ευ.:

Καταλαβαίνω τι λες, γιατί κι εγώ το έχω βιώσει αλλά όχι έτσι.

Γ.:

Μ. δεν πειράζει.

Μ.:

Ούτε εμένα με πειράζει, δεν είναι θέμα αυτό.

Άννα:

Είναι θέμα... πιο βαριάς μορφής.

Μ.:

Όχι δεν με απασχολεί. Παιδιά δεν έχει να κάνει με τη λογική. Κατ' αρχήν έτσι είναι, να πω δεν είναι έτσι, μου πέφτει και λόγος, μπορώ ν' αλλάξω και κάτι; Αλλά αυτό όπως το αισθάνεσαι είναι σοκαριστικό, είναι κάπως. Τέλος πάντων, αν κάποιος το αισθανθεί μπορεί να καταλάβει τι εννοώ. Ακριβώς αυτό. Τι άλλο τώρα, δεν θυμάμαι όμως. Δεν θυμάμαι. Δεν πειράζει, δεν πειράζει. Δεν είναι κανείς άλλος;

Γ.:

Εγώ θέλω να πω κάτι. Γι αυτό που μας είπανε για την ομάδα, τρελάθηκα, τρελάθηκα μ' αυτήν, είμαι μέσα με τα χίλια.

Άννα:

Είπε κανείς όχι;

Γ.:

Δεν ξέρω, είναι κανείς που δεν θέλει από σας αυτή την ομάδα που είπανε; Λοιπόν τέλος πάντων. Πριν το πεις είχε έρθει ο Κρόουλι. Τον ένοιωθα και εκείνη την ώρα λέω θα είναι κι αυτός. Τον πάω, γιατί έχω αρχίσει και τον ερωτεύομαι! Κατάλαβες, είναι άθλιος τύπος αλλά...

[γέλια]

Θ.:

Αλλά έχεις τάση να ερωτεύεσαι άθλιους τύπους, αλλά δεν ξέρεις τι θα πάθεις! Με σοκάρεις.

Γ.:

Γιατί σε σοκάρω;

Θ.:

Το κομμάτι αυτό που είπες... ως διευκρίνιση το ρωτάω, γιατί με σοκάρεις μ’ αυτό που είπες. Αν υποθέσουμε ότι έχουμε τέσσερις πλευρές, τρεις είναι οι πιο φωτεινές, δεν είναι για εδώ και εδώ εκφράζεται η σκοτεινή μας πλευρά. Αυτό το «σκοτεινή μας πλευρά» το εννοείς με την έννοια του κακού που λέγαμε ή με την έννοια του χαμηλότερου ποιοτικά. Κατάλαβες τι εννοώ τώρα; Αυτό δηλαδή που δεν μπορεί, που χρειάζεται φτιάξιμο. Άσε να μας το πει η ίδια.

Μ.:

Αυτό που κατάλαβα εγώ είναι ότι μέσα από την πτώση, αυτά τα κομμάτια, αυτό το κομμάτι μάλλον που έπεςε, το κάθε ον έκανε κάποια ας το πούμε αποπήματα. Δηλαδή τώρα, έριξε τη δόνηση θέλεις να το πεις εσύ, γιατί δεν το βίωσα έτσι με λόγια. Αυτό που εμφανίζουμε ας πούμε ως ελαττώματα. Για παράδειγμα αυτό που εδώ στη γη για κάποιον φαίνεται ως φιλαργυρία και που αυτός σε μία άλλη διάσταση να είναι μία μεγάλη ψυχή. Αυτό είναι το κομμάτι που καταχράστηκε τη θεουργική ενέργεια και μέσα απ’ αυτό έπεςε. Αυτό το κομμάτι. Άμα έρθει κάτι άλλο θα σου πω.

Α.:

Χαμηλότερες ποιότητες δηλαδή ...

Μ.:

Κοίταξε, αυτό το κομμάτι που χρησιμοποιήθηκε, αν θέλεις, για να υπάρξει εκδήλωση, διαφορετικά δεν θα μπορούσε ποτέ να εκδηλωθεί, να εκδηλωθούν όντα σε κατώτερες δονήσεις. Είναι όμως, χρησιμοποιήθηκε αυτό. Πώς να σου πω, πώς βάζεις ένα φελλό και επιπλέει πάνω στο νερό, δεν κατεβαίνει κάτω, πρέπει να του βάλεις κάτι για να κατεβεί. Αλλά όχι ότι το έβαλε κάποιος, κάθε ψυχή το έκανε μόνη της στον εαυτό της. Όχι κάποιος άλλος και είπε εσύ θα είσαι έτσι. Και μου δόθηκε όμως ότι μπορούμε εμείς να πάρουμε φως απ’ αυτά τα $\frac{3}{4}$ ας πούμε αυτού του μεγάλου Δάσκαλου που είμαστε εδώ και επίσης μου εξηγήθηκε ότι, γι αυτό κάποια άτομα, μερικά άτομα παθαίνουν αυτή την κρίση της αλαζονείας. Είναι αυτό, βιώνουν κάποια στιγμή γιατί δεν έχουν καθόλου συνειδητότητα εδώ για να καταλάβουν τι είναι αυτό που τους έρχεται και αισθάνονται ο Μέγας Ναπολέοντας, ξέρω ‘γω, και καβαλάνε τα καλάμια. Είναι αυτό που τους έρχεται από κει και δεν ξέρουν τι είναι. Βέβαια η τωρινή προσωπικότητα μπορεί να μην έχει απολύτως καμία σχέση μ’ αυτό. Δηλαδή, να μην εκδηλώνει τίποτα τέτοιο και να είναι και επικίνδυνη και για τον εαυτό της και για τους άλλους.

Άννα:

Υπάρχουν ερωτήσεις;

Γ.:

Εγώ θέλω να ρωτήσω κάτι, μπορώ; Σχετικά με την δίνη αυτή που από πίσω φέραμε μπροστά, εφόσον γίνεται πίσω το μεγάλο της άνοιγμα, έτσι, και μπαίνει το μικρό μέσα στο κέντρο της καρδιάς, έτσι δεν είναι; Πως το φέρνουμε μπροστά;

A.:

Αρχίζει και προβάλλεται μπροστά.

Άννα:

Είναι μία διπλή χοάνη.

Γ.:

Είναι μία διπλή χοάνη, είναι δηλαδή αυτό που λέγαμε. Οκ, οκ, ήθελα να δω αν είναι έτσι.

Κ.:

Μπορείς να μας πεις γι αυτό που είπε η Μ.;

Άννα:

Γι αυτό που είπε η Μ. εγώ θα ήθελα να ερωτηθεί η Μ. Γιατί ρωτάς κάποιον άλλον να διευκρινίσει αυτό που είπε η Μ.; Το διευκρίνισε, αλλά θα δούμε.

Θ.:

Έχω κι εγώ δύο ερωτήσεις, αλλά δεν είναι στο κλίμα.

Άννα:

Πες τις και θα επαναλάβει και η Ευ. τη δική της.

Θ.:

Οι ερωτήσεις είναι οι εξής. Έχουν να κάνουνε... ένα είναι με τον Ιησού, τον οποίο τον ακούω πάρα πολύ σπάνια και ήθελα να ρωτήσω γιατί. Ένα είναι αυτό. Το δεύτερο είναι παράλληλα με αυτό, μια μεγάλη προσωπικότητα που υπήρξε ήταν και ο Μωάμεθ. Για ποιο λόγο δεν ακούγεται καθόλου εκείνος απ' όσο γνωρίζω εγώ. Και το τρίτο είναι πάλι στην ίδια συχνότητα, έχει να κάνει με την ελληνική γλώσσα, την οποία πάλι δεν ακούω, παρότι λένε κάποια Ευαγγέλια ότι ο Ιησούς μιλούσε στην ελληνική γλώσσα, η οποία ελληνική γλώσσα υποτίθεται έχει και κάποια ιδιορρυθμία. Αυτά είναι, τον Ιησού ...

Άννα:

Τι είπες για την ελληνική γλώσσα και τα Ευαγγέλια;

Θ.:

Υπάρχει κάποια συζήτηση, δεν ξέρω λεπτομέρειες ότι κάποια απ' τα Ευαγγέλια έχουν γραφτεί στα ελληνικά.

Άννα:

Ναι, τα Ευαγγέλια έχουν γραφτεί στα ελληνικά.

Θ.:

Ναι, τι θέλω να πω μ' αυτό. Κάποια απ' τα Ευαγγέλια, γιατί λένε ότι υπάρχουν και κάποια άλλα που έχουν γραφτεί σε άλλη γλώσσα. Μ' αυτό θέλω να πω ότι, παρότι αυτή η γλώσσα για να κατέβει κάτω και να καταγραφεί με αυτόν τον ήχο και το ιδεόγραμμα το αντίστοιχο, θα

έπρεπε με κάποιο τρόπο να είναι κάπου παράλληλα όπως είναι η αιγυπτιακή γραφή, όπως είναι η εβραϊκή γραφή, να είναι κάπου και η ελληνική, να έχει κάποια θέση. Δεν βλέπω πουθενά σ’ όλα τα channelings να υπάρχει κάτι, ούτε ελληνική έκφραση. Άρα λοιπόν, αυτά είναι που θέλω να ρωτήσω.

Ευ.:

Εγώ θέλω για το πρώτο μέρος που είπες να κάνουμε σαν ατομικά channeling να κάνουμε με τον Σαιν Ζερμαίν, σύμφωνα με τα κλειδιά του Ενώχ; Μια πιο καλύτερη διευκρίνιση.

Άννα:

Για το πρώτο μέρος είπαμε...

Θ.:

Γλώσσα, Μωάμεθ και τα ελληνικά.

Απάντηση:

Έχουμε μετά για την Μ. την ερώτηση.

.....

Θα ξεκινήσουμε απ’ την ερώτηση για τη Μ. Αυτά που μετέφερε τα μετέφερε πάρα πολύ καλά και έφερε όλο το νόημα που δόθηκε. Θεωρούμε ότι ο τρόπος που δόθηκε ήταν πολύ ικανοποιητικός. Το γεγονός ότι ο καθένας σας εκφράζετε το Πνεύμα με διαφορετικούς τρόπους σας δυσκολεύει μερικές φορές να καταλάβετε τον τρόπο που το εκφράζει κάποιος άλλος. Αλλά είναι αρκετά απλό, γιατί έχετε μάθει να κάνετε αρκετά πιο περίπλοκα πράγματα, έτσι αν πάρετε το χρόνο σας να σκεφτείτε αυτά που ακούσατε θα τα καταλάβετε οπωσδήποτε, γιατί δόθηκαν πάρα πολύ απλά.

Η Ευ. επιμένει να ρωτάει για την εσωτερική ομάδα. Ο τρόπος είναι με προσωπική επικοινωνία. Δεν κάνετε channeling για κάποιον άλλον, κάνετε προσωπική δουλειά με τον Δάσκαλο, και αυτό είναι. Μένουμε εκεί. Αν ρωτάς για τον τρόπο με τον οποίο κατόπιν θα το μοιραστείς αυτό, θα έρθει. Θέλουμε να το αφήσουμε ανοιχτό. Για κάποιους μπορεί να μην είναι καν συγκεκριμένα λόγια, μπορεί να είναι μια ζωγραφιά, μπορεί να είναι ένα τραγούδι. Για άλλους μπορεί να είναι πολύ συγκεκριμένες εκφράσεις, πολύ συγκεκριμένες πληροφορίες ή πολύ συγκεκριμένοι διαλογισμοί που σας οδηγούν σε συγκεκριμένους συντονισμούς και συνηχήσεις. Έτσι τον τρόπο με τον οποίο θα το μεταφέρετε τον αφήνουμε σε σας. Το σημείο εστίασης είναι η προσωπική δουλειά με τον Δάσκαλο. Ο Σαιν Ζερμαίν αναλαμβάνει τη δική σας ομάδα, ο Κουτχούμι την ομάδα της Τρίτης και την Πέμπτη.... και την Πέμπτη ο Άλιστερ Κρόουλι... την ομάδα της Πέμπτης. Φυσικά οι ενέργειές τους δεν είναι διαχωρισμένες, δουλεύουν όλοι με όλους, απλά θα υπάρχει μεγαλύτερη εστίαση σ’ αυτή την κατεύθυνση. Ο Μορúa θα συμμετέχει σε όλες αλλά σε ένα επίπεδο πιο πίσω. Διαχωρισμοί τέλος λοιπόν, ξεκινάμε τη δουλειά της ενότητας.

Γ.:

Να ρωτήσω κάτι πάνω σ' αυτό.

Άννα:

Να τελειώσουμε. Πες το, πες το.

Γ.:

Πότε θα ξεκινήσει. Υπάρχει συγκεκριμένος χρόνος που θα ξεκινήσει; Θα υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος τρόπος, θα υπάρχει δηλαδή κάτι συγκεκριμένο, θα μας πούνε κάποιες οδηγίες πως θα το κάνουμε ή ό,τι θέλει ο καθένας.

Απάντηση:

Αγάπησε τον Δάσκαλο και θα επικοινωνήσει μαζί σου.

Γ.:

Ωραία, ευχαριστώ.

(συνέχεια)

● Ιησούς, ο Μωάμεθ, τα Ευαγγέλια. Η ελληνική γλώσσα πίσω από τα Ευαγγέλια. Είναι τρεις ενότητες που αλληλοσυνδέονται, συνδέονται μεταξύ τους ενεργειακά. Ο Μωαμεθανισμός έρχεται σαν παραφυάδα του Χριστιανισμού. Ξέρουμε ότι δεν αναφέρεσαι στις θρησκείες αλλά πολύ ξεκάθαρα στις οντότητες που προανέφερες, τον Ιησού, τον Μωάμεθ και στο θέμα της ελληνικής γλώσσας, το οποίο θα το αφήσουμε στο τέλος. Ο Ιησούς έρχεται και μιλάει σε πολλούς και στις δικές σας ομάδες έρχεται κάποτε πιο έντονα, κάποτε πιο διακριτικά. Συμμετέχει σε όλα, είναι εδώ. Ο λόγος που αφήνει την ενέργειά του σ' ένα δεύτερο επίπεδο είναι ότι θέλετε να αποκτήσετε εμπειρίες διαφορετικές. Μην αμφιβάλετε ποσώς ότι αν τον καλέσετε θα είναι εδώ. Έντονα και εκδηλωμένα. Μέσα από τη δουλειά που κάνετε όμως, προσπαθείτε να ξεπεράσετε κάποια στεγανά που σας έχουν τεθεί από τη θρησκεία στην οποία έχετε μεγαλώσει, από το πολιτισμικό σας περιβάλλον. Χρειάζεται να ξεπεράσετε αυτά τα στεγανά. Αυτό από μόνο του απαντά και στις τρεις ενότητες.

Η Άννα ρωτούσε τις προάλλες γιατί δεν λέμε κάτι για τα ελληνικά μετά από παραινέσεις αρκετών από σας και της είπαμε να κοιτάξει πίσω της. Αντέχετε να κοιτάξετε πίσω σας; Κάντε το τώρα. Γυρίστε και κοιτάξετε πίσω σας εσωτερικά. Μπορείτε να νοιώσετε την συγκίνηση που υπάρχει, την ταραχή - είναι μια γλυκιά ταραχή-την αγάπη, το βάρος της ενέργειάς σας; Είναι ένα ιερό βάρος. Έρχεστε και τα φέρνετε όλα αυτά μαζί σας, έρχεστε για να δουλέψετε μ' αυτό που είστε. Δεν μπορείτε να το κοιτάξετε κατευθείαν στα μάτια, το φέρνετε μπροστά λίγο-λίγο, το φέρνετε σε σταγόνες, μικρές-μικρές ποσότητες και το μοιράζετε στην καθημερινότητά σας. Έτσι ακριβώς όπως βάζετε ένα σπάνιο καρύκευμα στο φαγητό, λίγο, για να δώσει τη γεύση. Αυτός είναι ο τρόπος που θα πρέπει να νοιώσετε την ενέργεια της ελληνικής γλώσσας. Έτσι θα πρέπει να την δείτε. Λίγο και σε μικρές δόσεις. Δεν μιλάμε γι αυτό, δεν μας αρέσει να αναφερόμαστε σ' αυτό, γιατί δεν είναι ο δικός σας στόχος. Αν γίνει ο στόχος σας θα αναφερθούμε. Σαν ψυχές όμως δεν είναι ο στόχος

σας. Φέρνετε λίγο κάθε τόσο, είναι αρκετό. Μπορείτε να το συλλάβετε αυτό που σας λέμε; Αυτό είναι.

Όσο για τον Μωάμεθ, μιλά. Όπως και για τον Ιησού, υπάρχουν κάποια κανάλια του Μωάμεθ ανά τον κόσμο. Το θέμα όταν αναφέρεστε σε ιδρυτές θρησκειών είναι ότι τα ονόματά τους είναι φορτισμένα με πάρα πολύ ενέργεια εμπλεγμένη στις αντίστοιχες θρησκείες και υπάρχει μεγάλος ενεργειακός φόρτος. Συνεπώς είναι δύσκολο για τα άτομα να ξεχωρίσουν αυτές τις οντότητες από όλο το επόμενο ρεύμα, το ρεύμα που δημιουργήθηκε απ’ αυτές. Ένα παράδειγμα είναι ο Άλιστερ Κρόουλι. Αμφιβάλατε ότι θα αναφερθούμε; Έκανε ένα δόγμα από μόνος του. Όχι ακριβώς μόνος του, αλλά μέχρι και τώρα και για πολλούς αιώνες θα λέγαμε ακόμα, θα είναι πάρα πολλοί αυτοί που θα φοβούνται την ενέργειά του, γιατί θα την συνδέουν με την ενέργεια μιας προσωπικότητας που έζησε στη γη και εκφράστηκε μ’ ένα συγκεκριμένο τρόπο. Έχουν λοιπόν τις μαρτυρίες τις δικές του και άλλων, οι οποίες είναι αντικρουόμενες και, φυσικά, επειδή ο καθένας επιλέγει να δει αυτό που θέλει να δει, συνήθως οι άνθρωποι μπαίνουν σε φόβο γνωρίζοντας μόνο μια συγκεκριμένη ποσότητα πληροφοριών γι αυτόν. Και ερμηνεύουν τα πάντα μ’ αυτόν τον τρόπο, γιατί εκεί τους πηγαίνει η δόνησή τους.

Και το παράδειγμα του Άλιστερ Κρόουλι είναι πολύ περιορισμένο φυσικά και είναι μία θρησκεία, ένα δόγμα αν θέλετε, που δεν έχει εξαπλωθεί. Φανταστείτε τι συμβαίνει με τις υπόλοιπες θρησκείες. Δεν είναι κακές από μόνες τους, δεν είναι κακά τα ρεύματα που δημιουργήθηκαν, αυτά όμως φορτίζουν τις οντότητες με συγκεκριμένες ενέργειες. Και τώρα, αυτές οι οντότητες, επειδή ακριβώς υπάρχει αρκετός φανατισμός ανά τον κόσμο, προσπαθούν να μείνουν διακριτικά -όχι στο παρασκήνιο, γιατί εκφράζονται. Υπάρχουν κανάλια του Ιησού και υπάρχουν κανάλια του Μωάμεθ, όμως προσπαθούν να συμμετέχουν διακριτικά, αφενός γιατί έχετε ποτιστεί αρκετά με την ενέργειά τους μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία της κουλτούρας του πολιτισμού στον οποίο έχετε ζήσει και αφετέρου για να σας αφήσουν να ανοίξετε καινούριους δρόμους. Είναι πολύ βασικό αυτό.

Ειδικά στην περίπτωση του Ιησού που έχει συνδέσει άρρηκτα το όνομά του με τον Χριστό τα πράγματα είναι ακόμα πιο περίπλοκα. Είσαστε ταυτισμένοι μαζί του. Πόσο όμως μπορείτε να δείτε τον Χριστό στον καθένα σας, πόσο μπορείτε να δείτε την δική σας Χριστική συνειδητότητα, πόσο μπορείτε να δείτε ότι εσείς είστε ο Χριστός στη γη, ο καθένας και η καθεμιά σας ξεχωριστά; Υπάρχουν λοιπόν μερικές λεπτές αποχρώσεις σ’ αυτό το θέμα που κάνουν αυτές τις οντότητες να θέλουν να μείνουν διακριτικά σ’ ένα δεύτερο πλάνο και να συνεχίσουν να εργάζονται μαζί σας και να παρακολουθούν, αλλά μ’ ένα δικό τους τρόπο. Θα έρθει η ώρα που θα έρθουν περισσότερο στο προσκήνιο, πιο έντονα, μην το αμφισβητείτε αυτό. Αλλά κάθε πράγμα στον καιρό του.

Υπάρχει άλλη ερώτηση;

Μπ.:

Τα σύμβολα που τοποθετήθηκαν, σήμαιναν κάτι;

Απάντηση:

Εντυπώθηκαν σε σας όψεις των Δασκάλων. Παρατηρείτε πως όταν δουλεύουμε με σύμβολα, σπάνια σας μιλάμε για ένα σύμβολο κοινό για όλους. Μόνο όταν πρόκειται για πολύ υψηλά αρχέτυπα. Συνήθως σας αφήνουμε να δείτε τα δικά σας σύμβολα, γιατί ο καθένας από σας είναι συνδεδεμένος με μία άλλη όψη των δασκάλων, των αγγέλων και αναγκαστικά περνάμε στο θέμα του τι είναι αυτές οι οντότητες. Είναι κομμάτια του εαυτού σας και είσαστε κομμάτι τους, μοιράζετε το κοινό υπόβαθρο. Πλέκεστε ο ένας με τον άλλον. Τους εκφράζετε και σας απαρτίζουν. Έτσι ο καθένας έρχεστε σε επαφή με το αποτύπωμα της όψης η οποία αντιστοιχεί σε σας, στη δική σας εκδήλωση. Ξέροντας λοιπόν τις αντιστοιχίες αυτές, νοιώθοντας, συλλαμβάνοντας ο καθένας το δικό σας σύμβολο για κάθε κέντρο, αντιλαμβάνεστε ότι ο κάθε Δάσκαλος απ' τους τρεις ήρθε και έθεσε μια δική του ενέργεια, την οποία την αντιληφθήκατε μέσα από το συγκεκριμένο σύμβολο ή χρώμα ή αίσθηση. Αυτό ξεκλειδώνει τις αντίστοιχες όψεις του Δασκάλου μέσα σας. Ενεργοποιεί τους κωδικούς που αντιστοιχούν σ' αυτόν. Έτσι, όταν περνάει σε εκδήλωση το δυναμικό που βρίσκεται στο ασυνείδητο, όταν περνάει μπροστά, έρχεται μέσα από τις ακτίνες αυτές και εκφράζεται. Δεν σημαίνει ότι δεν έρχεται ισορροπημένα, κάθε άλλο. Έρχεται με τον τρόπο που είναι πιο κατάλληλος στον καθένα. Αλλά δημιουργεί η ενέργειά τους μία δίοδο, ένα κανάλι για να εκφράσετε αυτά που είναι γραμμένα στα Ακασικά αρχεία, για να τα εκφράσετε στο φυσικό πεδίο. Αυτό είναι αρκετό για τώρα.

Α.:

Κάποια σύμβολα ήταν κοινά για όλους, αλλά σε άλλο σημείο, ας πούμε η σφαίρα. Τι έννοια έχει η σφαίρα ή το διαμάντι που είδαμε κάποιοι.

Άννα:

Κάποια σύμβολα ήταν κοινά αλλά προέρχονταν από διαφορετικούς Δασκάλους. Αυτό υποδηλώνει ενεργοποίηση σε διαφορετικά πεδία, σε διαφορετικά επίπεδα. Ο κρύσταλλος αναφέρεται ξεκάθαρα στο κρυσταλλικό σας πλέγμα, στο κρυσταλλικό δικτύωμα. Η σφαίρα ανάγεται στο πεδίο της φαντασίας -της δημιουργικής φαντασίας. Έτσι ξεκλειδώνουν κάποιες πλευρές του εαυτού σας που θα σας κάνουν πιο δημιουργικούς. Η δημιουργική φαντασία είναι το κλειδί της θεουργίας με άλλα λόγια. Έχει ιδιαίτερη σημασία ωστόσο, να προσπαθήσετε ο καθένας ξεχωριστά να καταλάβετε το νόημα του δικού σας συμβόλου. Να δουλέψετε μ' αυτό και να το συνειδητοποιήσετε, να διαβάσετε την ενέργειά του, αυτό είναι που μετρά. Η πληροφορία που έρχεται τώρα, έρχεται μέσα απ' το κανάλι της Άννας, αλλά αυτό το σύμβολο που σας δόθηκε είναι το δικό σας αποτύπωμα, το προσωπικό σας αποτύπωμα από τον Δάσκαλο. Και θέλουμε να το τιμήσετε αυτό και να συνδεθείτε μαζί τους.

Ευ.:

Που θα ξέρουμε το κάθε σύμβολο για ποιον Δάσκαλο αντιστοιχεί;

(συνέχεια)

Ειπώθηκε.

Γ.:

Κουτχούμι στην καρδιά, ο Σαιν Ζερμαίν εδώ, *[στο τρίτο μάτι]* και ο Μορύα στο ηλιακό.

Ευ.:

Α!, ναι. Δεν το θυμόμουν.

(συνέχεια)

Κλείνοντας θα σας ζητήσουμε Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη να επιχειρήσετε να συνδεθείτε μαζί μας. Θα ξεκινήσετε τη δουλειά σας τις μέρες αυτές, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη στην ερχόμενη εβδομάδα.

Ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα. Καλό σας βράδυ.

.....

Μάθημα 10° - 14.3.2009

Το DNA και ο Χάρτης της Γης

Σας ευχαριστούμε που είστε εδώ σήμερα. Έρχεστε για άλλη μια φορά για να μας βρείτε, για να βρεθείτε μεταξύ σας, να μιλήσετε, να γελάσετε και ν' ακούσετε και το Πνεύμα να σας λέει πέντε - δέκα πράγματα για τον τρόπο που μπορείτε να αναπτυχθείτε περισσότερο και να σταθείτε στο ύψος των γήινων αγγέλων που είστε. Περνάμε όμορφα μαζί. Κάθε φορά που έρχεστε, τρώμε, πίνουμε, γελάμε, αστειευόμαστε, διαλογιζόμαστε κι εσείς κι εμείς μαζί. Για μας ο διαλογισμός είναι πολύ πιο ισχυρός γιατί καταλαβαίνετε ότι μία οντότητα που δεν έχει γήινο σώμα διαλογίζεται διαρκώς. Για σκεφτείτε το λίγο! Καταλαβαίνετε ότι διαλογιζόμαστε διαρκώς, έτσι δεν είναι; Αυτός είναι ο τρόπος της δικής μας ύπαρξης. Μπορεί να φαντάζεστε αγγέλους να τρέχουν περίχαροι πέρα δώθε, πέρα δώθε να μεταφέρουν ενέργειες, μπορείτε να μας βλέπετε γύρω από τραπέζια να συζητάμε, να μας βλέπετε με φτερά, χωρίς φτερά, φωτοστέφανα ή κερατάκια, περίεργες ουρίτσες, με μεγαλοπρεπή ενδύματα χρυσοποίκιλτα, με τιάρες, στέμματα, εξαπτέρυγα, ναι... χερουβίμ και σεραφείμ να τριγυρνούν ανάμεσά μας... ωστόσο εμείς είμαστε ένας καθαρός διαλογισμός.

Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι, όταν έρχεστε σε κατάσταση διαλογισμού, βρίσκεστε πάρα πολύ κοντά μας, μπαίνετε σε μία κατάσταση την οποία βιώνουμε κι εμείς και την βιώνουμε πολύ βαθύτερα φυσικά και ευρύτερα, γιατί δεν έχουμε ένα φυσικό σώμα. Ο Ανώτερος Εαυτός σας π.χ. διαλογίζεται. Διαλογίζεται και βιώνει τον γήινο εαυτό του όπως βιώνετε εσείς τα ταξίδια σας στη δική μας πλευρά του πέπλου. Μόνο που αυτός βιώνει την πραγματικότητα πολύ πληρέστερα απ' ό,τι εσείς. Πλήρως και διαρκώς βιώνει το γήινο πεδίο μέσα από σας που είσατε ο φορέας του διαλογισμού του. Κάντε αυτή τη μικρή αντιστροφή και δείτε τα πράγματα λίγο από τη δική μας πλευρά. Κινητικότητα υπάρχει, είναι γεγονός, υπάρχει σε άλλα πεδία. Όταν είσαι καθαρός νους, όταν βρίσκεσαι στα πεδία του καθαρού νου, το μόνο που κάνεις είναι να διαλογίζεσαι.

Δεν σημαίνει ότι είναι μία βαρετή ζωή, γιατί δεν υπάρχει τίποτε άλλο πέρα απ' αυτό. Είναι ο τρόπος της δικής μας ζωής, ο δικός μας τρόπος ζωής. Διαλογισμός και μελέτη του πως μπορούμε να εκφράσουμε περισσότερο μέσα από τον διαλογισμό μας το δυναμικό με το οποίο έχουμε προικιστεί. Έτσι σας φέρνουμε σ' ένα διαφορετικό πεδίο ύπαρξης. Σας κρατάμε το χέρι και περπατάμε μαζί ακριβώς όπως όταν εσείς μιλάτε στον εαυτό σας, τον κανακεύετε του πιάνετε το χέρι και του λέτε «Έλα τώρα να σου δείξω. Χρειάζεται να κάνεις

αυτό κι αυτό», του μιλάτε με αγάπη, τον νουθετείτε. Γι’ αυτό σας λέμε ότι χρειάζεται να αγαπάτε τον εαυτό σας και σας λέμε ότι χρειάζεται να μιλάτε στο σώμα σας και γι’ αυτό σας φέραμε σ’ επαφή με τους κλώνους του DNA, με τα layers, και σας δείξαμε πώς να τα ενεργοποιείτε. Έτσι ο διαλογισμός σας γίνεται πιο ολοκληρωμένος και μαζί με σας και ο δικός μας.

Φτάνουμε βαθιά λοιπόν. Εσείς διαλογίζεστε προς τα έσω εμείς προς τα έξω και προς τα έσω, μόνο που το δικό μας εσώτερο Είναι βρίσκεται σε κάποια πεδία ύπαρξης που δεν μπορείτε να συλλάβετε και δεν μπορούμε να σας τα περιγράψουμε. Κρατήστε σταθερή την αναπνοή σας για λίγο. Κρατήστε την ανάσα σας με ένα ρυθμό σταθερό, μην αφήσετε τίποτα να την διασπάσει. Σκεφτείτε ότι βρίσκεστε στο σύμπαν, βρίσκεστε μέσα στο άπειρο και αναπνέετε. Εισπνέετε και εκπνέετε το άπειρο. Μπαίνετε βαθιά στο Εγώ Είμαι και αφήνετε την ενέργεια να σας διαπεράσει πότε προς τα ‘δω πότε προς τα κει. Ο Ανώτερος Εαυτός παθιάζεται μ’ αυτή την άσκηση, διαλύεται και γυρίζει εις στα εξ’ ων συνετέθη, γίνεται κι αυτός ένα με το άπειρο. Μπορείτε να παρακολουθήσετε έναν πολύ ανώτερο φορέα σας να διαλύεται και να γίνεται ένα με το όλον. Ποιος θα φανταζόταν ότι μπορεί να συμβεί αυτό; Εκεί φτάσατε. Αλλά είναι ασφαλής. Είναι και αυτή μία μορφή θανάτου από τις πολλές που έχετε μάθει να βιώνετε. Και είναι πολύ σημαντικό να μπορείτε να το δείτε αυτό. Αφήνετε τον εαυτό σας, τον Ανώτερο Εαυτό σας, να πεθάνει και να αναγεννηθεί στα ακόμα ανώτερα πνευματικά πεδία.

Ο Εαυτός είναι το σημείο εισπνοής και εκπνοής του πνεύματός σας. Η ροή της ενέργειας εισέρχεται και εξέρχεται μέσα από ένα συγκεκριμένο σημείο αναφοράς που αποκαλείται Εαυτός. Είναι ένα σημείο που διαλογίζεται. Η ροή είναι ρυθμική, πέρα-δώθε, πέρα-δώθε. Εσείς ωστόσο δεν μπορείτε να το αντιληφθείτε αυτό στο γήινο πεδίο, μπορείτε να συλλάβετε μόνο την γήινη πραγματικότητά σας. Μπορείτε επίσης να συνειδητοποιήσετε κάποιες βαθιές αλλαγές να σας συμβαίνουν. Ταυτίζεστε με τον Ανώτερο Εαυτό σας τόσο, που νομίζετε ότι σας μοιάζει. Η ομοιότητα είναι αυτή που μπορεί να έχει ένας φορέας που φτιάχνετε για τον εαυτό σας με αυτό που είστε εσείς. Θα μπορούσατε σ’ ένα διαλογισμό σας να πάρετε τη μορφή ενός γερακιού παραδείγματος χάρη, ενός ψαριού, μιας πέστροφας, μιας αρκούδας, μιας λέαινας ή ενός λιονταριού και να βιώστε ενεργειακές καταστάσεις μέσα απ’ αυτά. Στην πραγματικότητά σας δεν θα μοιάζετε μ’ αυτά. Με τον ίδιο τρόπο και ο Ανώτερος Εαυτός σας, εκείνο το εσώτερο πεδίο της ψυχής που επιβλέπει τις ενσαρκώσεις σας, με τον ίδιο τρόπο κι αυτός δεν μοιάζει καθόλου μ’ αυτό που είστε στη γη, αλλά είναι ένα σημείο, ένα σημείο φωτός που εισπνέει και εκπνέει. Ένα σημείο φωτός με τη δική του αντίληψη, τη δική του συνειδητότητα.

Στα πεδία του νου γυρνάμε τώρα και θέλουμε να συνειδητοποιήσετε για μια ακόμα φορά πως λειτουργούν τα σύμβολα για σας. Όπως η εισπνοή και η εκπνοή του Ανώτερου Εαυτού είναι κάτι που ρυθμίζεται από τη συνειδητότητα που βρίσκεται ακόμα πιο βαθιά στα πνευματικά πεδία, έτσι και η λειτουργία του νου γίνεται σε αντιστοιχία με τις

κινήσεις του πνεύματος στα εσώτερα πεδία. Είναι κάτι που το επαναλαμβάνουμε συχνά την τελευταία εβδομάδα. Μπείτε και προσπαθήστε να διαβάσετε πίσω απ' αυτά που συλλαμβάνει ο νους, ο ανώτερος νους. Κρατήστε την ενέργεια του εαυτού μπροστά σας, μείνετε σ' αυτήν. Μείνετε στο σημείο που εισπνέει και εκπνέει και δηλώστε την πρόθεσή σας η αναπνοή σας να συντονιστεί μαζί του στο βαθμό που είναι πιο κατάλληλος για σας και για το σενάριο στο οποίο βρίσκεστε αυτή τη στιγμή. Και μέσα από την ταύτιση της αναπνοής σας αγαπήστε τον. Κάντε κάθε εισπνοή και εκπνοή σας να κυκλοφορεί την αγάπη για τον Ανώτερο Εαυτό. Δηλώστε την πρόθεσή σας να τον αγκαλιάσετε με την αναπνοή σας. Θα μπορούσατε να δείτε την δική του εκπνοή να γίνεται δική σας αναπνοή και τανάπαλιν. Και η δική σας εκπνοή προς τα άνω να γίνεται δική του εισπνοή. Ταύτιση.

Και τώρα αφήστε μας να συνεχίσουμε όπως πρέπει. Η ενέργειά σας έχει καθαρίσει, έχει εξισορροπηθεί πολύ όμορφα. Ο γήινος εαυτός βρίσκεται πολύ χαμηλά στα πεδία των δονήσεων. Το μυστικό βρίσκεται στο να το καταλάβετε αυτό και να καταλάβετε επίσης ότι δεν είστε μόνο γήινος εαυτός και να συνειδητοποιήσετε, όπως κάντε τώρα μόλις, ότι μπορείτε να επικοινωνήσετε ελεύθερα με όλα τα πεδία. Μπορείτε να αγαπήσετε όλα τα πεδία που είστε. Αφήστε μας να πάρουμε θέση ανάμεσά σας, σε διαλογισμό όλοι μας. Σας αγγίζουμε και μας αγγίζετε, διαλογιζόμαστε από κοινού. Αναμιγνύουμε τις ενέργειες τις δικές μας με τις δικές σας. Εμείς έχουμε φτάσει σε τέτοιο επίπεδο διαλογισμού στο μονοπάτι της επιστροφής, οι Δάσκαλοι έχουν φτάσει σε τέτοιο επίπεδο διαλογισμού, που αντιλαμβάνονται την ενότητά τους με το σύμπαν και μπορούν να δουν τον εαυτό τους μέσα σε κάθε ροή ενέργειας. Για σας είναι ακόμα δύσκολο, γιατί περιορίζεστε από το φυσικό σας σώμα και όχι μόνο όμως μπορείτε να το καταφέρετε σιγά-σιγά, προς τα κει πηγαίνετε προς τα κει οδεύει η εξελικτική σας πορεία, στο να καταλάβετε ότι βρίσκεστε μέσα σε κάθε ροή ενέργειας.

Έτσι ερχόμαστε και σας αγγίζουμε, έτσι ερχόμαστε και μπαίνουμε στην αύρα σας, τη γεμίζουμε, τη θεραπεύουμε, την εξισορροπούμε. Το μυστικό βρίσκεται στη ροή. Δεν μπορείς να σταματήσεις πουθενά αλλά κινείσαι διαρκώς. Μόνο έτσι, μόνο μ' αυτό τον τρόπο θα μπορέσετε να αντιμετωπίσετε και να χειριστείτε τις ενέργειες που θα κινηθούν το ερχόμενο διάστημα. Είναι πολλοί αυτοί που δεν θα αντέξουν τους κλυδωνισμούς γιατί δεν έχουν μάθει να ταυτίζονται με τη ροή. Ένα κτίσμα που δεν έχει αρκετά ελαστικούς αρμούς δεν μπορεί να αντέξει στους έντονους κλυδωνισμούς. Ελαχιστοποιήστε τις αντιστάσεις. Αφήστε την ενέργεια να ρεύσει ανεμπόδιστη, αφήστε τη να σας διαπερνά χωρίς να στέκεται πουθενά και αν τα καταφέρνετε, γίνετε κι εσείς αυτή η ροή. Τότε θα τα βγάλετε πέρα με όλα, τίποτα δεν θα μπορεί να σας κουνήσει, τίποτα δεν θα μπορεί να σας αντισταθεί.

Ερχόμαστε και επιδεικνύουμε τα διαμερίσματα του νου. Σας δείχνουμε πράγματα που δεν είδε κανείς ποτέ κι εσείς δεν το έχετε αντιληφθεί ακόμα. Δεν πειράζει, ούτως ή άλλως χρειάζεται μόνο να

το βιώνετε. Μπείτε σ’ αυτή τη ροή λοιπόν και αρχίστε να περιτρέχετε τον κύκλο που έχετε σχηματίσει. Δείτε ότι γίνεστε η ροή της ενέργειας και ρέετε μέσα απ’ όλους. Δεν παρακολουθείτε την ενέργειά σας να ρέει είστε εσείς που ρέετε μέσα απ’ όλους. Σπάστε τα δεσμά σας δεν είστε εσείς αυτοί που βλέπετε στον καθρέφτη, μια εικόνα είναι αυτή μόνο, ένα σχεδιάγραμμα. Αυτό που βλέπετε στον καθρέφτη σας είναι ένας χάρτης που μπορεί να σας διευκολύνει να κατανοήσετε κάποιες λειτουργίες του φυσικού σώματος. Να καταλάβετε πώς μπορείτε να το προστατεύσετε, να το χρησιμοποιήσετε καταλλήλως, πώς μπορείτε να το περιποιηθείτε να το αγαπήσετε. Ένας χάρτης είναι το σώμα σας. Όπου και να κινηθείτε σ’ αυτό, θα σας δείχνει την κατεύθυνση που κινείστε. Το σώμα σας είναι ο χάρτης. «Και ο προορισμός μου ποιος είναι Δάσκαλε;» Εξαρτάται. Εξαρτάται από το τι έχετε υπόψη σας να κάνετε. Εξαρτάται από το τι έχει υπόψη του ο Ανώτερος Εαυτός να διεκπεραιώσει. Ο σκοπός σας είναι να παίξετε το σενάριο, αυτό μόνο. Δεν έχετε συνειδητοποιήσει ότι είναι υπεραρκετό αυτό. Αναζητάτε νέες κατευθύνσεις, μπαίνετε σε νέες περιοριστικές διεργασίες, μόνο και μόνο για να αναζητήσετε το καινούριο, για να αναζητήσετε τον σκοπό σας στη ζωή. Μα είστε εδώ και ζείτε! Το σενάριό σας είναι ο στόχος και το σώμα σας είναι ο χάρτης μέσα απ’ τον οποίο θα φτάσετε, με τη βοήθεια του οποίου θα φτάσετε στο στόχο, στην υλοποίηση του σεναρίου.

Είναι πράγματα που τα έχουμε πει αρκετές φορές και τώρα ερχόμαστε να σας τα δείξουμε από ένα άλλο επίπεδο, από μία άλλη διάσταση: αυτή του Ανώτερου Εαυτού. Είναι άλλη αντίληψη αυτή που αποκτάτε μέσα απ’ αυτή τη διάσταση. Δεν έχετε να φτάσετε πουθενά, είστε ήδη εκεί που θέλετε να φτάσετε. Το σώμα σας όμως είναι ο χάρτης του γήινου σεναρίου σας. Σ’ αυτόν βρίσκονται οι κατευθύνσεις, σ’ αυτόν βρίσκονται τα κλειδιά, σ’ αυτόν βρίσκονται οι πύλες που θα περάσετε, οι δονήσεις που θα αλλάξετε. Και όλα αυτά είναι καταγεγραμμένα στο DNA σας. Να λοιπόν... η Άννα δεν το πίστευε, δεν πίστευε πως θα καταφέρουμε να συνδέσουμε αυτή τη μεγάλη εισαγωγή με το θέμα μας. Να λοιπόν που το κάναμε καλή μου. Μας αρέσει μερικές φορές να σας παίρνουμε να σας σηκώνουμε ψηλά και να σας αφήνουμε από κει να κάνετε ένα zoom in στο σώμα σας για να δείτε τα πράγματα από τη δική μας πλευρά για λίγο.

Μιλήσαμε για τα κλειδιά του Ενώχ, είπαμε λίγα πράγματα για τα κλειδιά του Φαραώ, θα μπορούμε και στα κλειδιά του Ιούδα κάποια στιγμή. Έχουμε πολλά να πούμε. Για την ώρα θέλουμε να δείτε το DNA σας, να δείτε τις έλικες και τα layers, τις ενέργειες που τα περιτυλίγουν, που περιτυλίγουν τις ορατές για σας έλικες του DNA. Αφεθείτε να δείτε τα χρώματα, τα σχέδια, τις σφήνες -τις ενεργειακές σφήνες- που μπαίνουν εδώ κι εκεί γειώνοντας νέες ενέργειες. Για σήμερα θα κάνουμε το εξής: θα σας ζητήσουμε να κάνετε ένα χάρτη. Θα πάρετε το DNA σας και θα το ξεδιπλώσετε και θα το απλώσετε πάνω σ’ ένα λευκό σεντόνι. Αυτό δεν ήταν που ζητούσατε πάντα; Να ξετυλιχθεί το δυναμικό που έχετε στο DNA σας, να ξετυλιχθεί ο χάρτης που υπάρχει εκεί και να δείτε που βρίσκεστε και που πάτε; Το αναλύετε λοιπόν το DNA σας στην πρωταρχική του ουσία και το

απλώνετε. Η πρωταρχική ουσία του DNA σας είναι το σπέρμα που κατόπιν παίρνει σάρκα και οστά και αρχίζει να δένει σε διαφορετικούς συνδυασμούς. Τα πάντα βρίσκονται στον αρχικό σπόρο, όσο απίστευτο κι αν φαίνεται στον ανήξερο, στα μάτια του αδαούς. Όσο απίστευτο κι αν φαίνεται πως από ένα μικρό σπόρο μπορεί να γίνει ένα υπέροχο τριαντάφυλλο.

Απλώστε λοιπόν την πρωταρχική ουσία του DNA σας πάνω σ' ένα λευκό σεντόνι και παρακολουθείστε τα περιγράμματα που σχηματίζονται. Είναι πολύ πρακτική η δουλειά που κάνουμε σήμερα, δώστε βάση σ' αυτή, εργαστείτε συνειδητά. Σχεδιάστε πάνω σ' αυτό το σεντόνι ένα σχήμα και παρακολουθείστε τι συμβαίνει. Δημιουργούνται συσσωματώσεις γύρω από το σχήμα που σχεδιάσατε. Δηλώνοντας την πρόθεσή σας να διαβάσετε τον χάρτη σας, αφήστε τον να πάρει σάρκα και οστά μπροστά σας. Δείτε τον... δείτε τον σαν ένα πραγματικό χάρτη. Δείτε να σχηματίζονται κοιλάδες, βουνά ποτάμια, θάλασσες και ωκεανοί, ήπειροι. Μπορείτε να δείτε τον χάρτη της γης. Αυτό είστε, μην το αμφισβητείτε διόλου. Το χάρτη της γης θα βλέπατε στο DNA σας, τι άλλο. Το ότι τώρα βρίσκεστε στην Αθήνα δεν σημαίνει πάρα πολλά πράγματα. Βλέπετε είσαστε όλος αυτός ο χάρτης. Αν χρησιμοποιήσετε για λίγο την δημιουργική σας φαντασία θα μπορέσετε να καταλήξετε σε πολύ σημαντικά συμπεράσματα παίζοντας με τις κοιλάδες και τα βουνά. Μπορείτε να δώσετε αγάπη σ' αυτό το χάρτη; Κάντε το.

Θα σας παρακαλέσουμε τώρα να γειώσετε κάποιες ενέργειες. Στο μάθημα του Αγγελικού Ρέϊκι-Μασάζ που θα συνεχιστεί, που θα έρθει στη συνέχεια, θα προχωρήσουμε ακόμη περισσότερο. Τώρα όμως εργαζόμαστε στον κύκλο των Κλειδιών του Ενώχ και θέλουμε να γειώσετε κάποιες ενέργειες. Θα το κάνετε στο όνομα του Μελχισεδέκ. Δηλώνοντας την πρόθεσή σας να συμβεί, αφήστε να έρθει από ψηλά ένα φως να σταθεί στην Έρημο της Ιουδαίας, να διασχίσει την περιοχή μέχρι τα στενά του Ορμούζ και να δημιουργήσει μ' αυτά τα δύο σημεία ένα τρίγωνο με τον πυρήνα της γης. Εδώ βάζουμε μία ακόμα διάσταση. Τόση ώρα σας μιλούσαμε για έναν επίπεδο χάρτη. Τώρα βάζουμε και μία διάσταση που του δίνει προοπτική. Κρατήστε στον νου σας αυτή την άλλη διάσταση που αναφέρεται στο κέντρο της γης, σαν μία αντιστοιχία με τον Ωρίωνα. Σχεδιάζουμε πάνω στον χάρτη σας παράπλευρες γραμμές. Η ενέργεια του Μελχισεδέκ γειώνεται βαθιά.

Υπάρχουν σαφείς αντιστοιχίες με το γήινο σώμα σας και αυτό είναι που θα δούμε στη συνέχεια. Πάρτε το χάρτη της γης και τυλίξτε τον γύρω σας. Την γραμμή από τα στενά του Ορμούζ ως την Έρημο της Ιουδαίας βάλτε την ν' αντιστοιχεί κάπου ανάμεσα στον αυχένα και την κοιλιά. Είναι κάθετη στη σώμα σας, πάνω στη γραμμή από το έβδομο ως το πρώτο τσάκρα στην πίσω πλευρά του σώματος. Θα σας λέγαμε να τυλιχτείτε όπως νομίζετε. Η ενέργεια του Μελχισεδέκ έρχεται όμως να γειωθεί σε συγκεκριμένες περιοχές αυτή τη στιγμή. Έτσι όπως τυλίγεστε με τον χάρτη, μπορείτε να καταλάβετε ποιες περιοχές αντιστοιχούν που στην αύρα σας. Η ενέργεια του Ωρίωνα, το κέντρο της γης, αντιστοιχεί στην καρδιά. Αυτό θα σας διευκολύνει

αρκετά από δω και πέρα -ειδικά στις ομάδες του γεωμαγνητικού συντονισμού- για να καταλάβετε τις αντιστοιχίες πάνω στην αύρα σας, τη δική σας αύρα, και της ανθρωπότητας αντίστοιχα. Δεν είναι για όλους το ίδιο. Υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις. Έχει μικρή σημασία αυτό. Θα κρατήσετε την εικόνα που είχατε εσείς και θα μπορέσετε να συνειδητοποιήσετε μ’ αυτόν τον τρόπο τις αντιστοιχίες των γήινων περιοχών με την αύρα σας και με τον τρόπο αυτό θα μπορέσετε να εξισορροπήσετε αμφοτέρους, την αύρα σας και τη γη ταυτόχρονα.

Ο χάρτης τυλίγεται, γίνεται ένα ρολό κάθετο στο σώμα σας, συστρέφεται και παραδόξως πως, βρίσκεται πάλι στο κέντρο ενός κυττάρου με τη μορφή της έλικας του DNA. Δεν θα πούμε περισσότερα γι αυτό απόψε. Νομίζουμε έχετε καταλάβει ήδη αρκετά και περιμένουμε από σας να εργαστείτε μ’ αυτό. Περιμένουμε να το χρησιμοποιήσετε για το καλό της γης. Να το χρησιμοποιήσετε για να εκφράσετε το θέλημα της καρδιάς του Πατέρα, για να εκφραστείτε εσείς οι ίδιοι.

Θα κάνουμε ένα διάλειμμα για να μιλήσετε, για να γειώσετε αυτά που συλλάβατε και κατόπιν θα συνεχίσουμε.

Άννα:

Πάλι πρώτη είσαι! [Σημ.: αναφέρεται στην Α, η οποία ξεκινάει να μιλάει πρώτη]
[γέλια]

Α.:

Το ήξερα. Είπα, η Μ. θα πει «τελευταία θα πω». Σε ξέρω, σε ξέρω... Λοιπόν, θα επαναλάβω για πολλοστή φορά ότι παθαίνω μια αμνησία. Δηλαδή δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό στον εαυτό μου γιατί δεν θυμάμαι όταν έρχεται η σειρά μου να πω αυτά που είδα ή αυτά που βίωσα. Θυμάμαι ελάχιστα.

Άννα:

Δώσ’ το στη συνέχεια και μετά θα πεις.

Α.:

Όχι, θα πω αυτά τα λίγα που μου έρχονται τώρα. Εντάξει, ό,τι έρχεται. Το άπλωμα του Ανώτερου Εαυτού το είδα σαν μία πολύ απαλή παλμική κίνηση, να ξεκινάει από το κέντρο, ας το πούμε το κέντρο της καρδιάς μου και να απλώνεται στο σύμπαν. Εγώ σαν να ήμουν ένα αστέρι που παλλότανε, πως το βλέπουμε να πάλλεται στον ουρανό με το φως του και ήταν σαν ένα απαλό πέπλο... Ε! Καλά, είναι ανυπόφορο αυτό που μου συμβαίνει, δεν μπορώ, με νευριάζει ο ίδιος μου ο εαυτός.

Άννα:

Δεν πειράζει... Στην Ε.

Α.:

Δεν μπορώ δεν μου έρχεται τίποτα.

Γ.:

Όταν σου έρθει πάρε το μικρόφωνο και πες.

Α.:

Ε! Μετά δεν διακόπτω τους άλλους.

Ε.:

Κι εγώ δεν είχα πάρα πολλές εικόνες. Πιο πολύ ήταν η αίσθηση. Αυτό με τον Ανώτερο εαυτό εγώ πιο πολύ ακτίνες είδα ακανόνιστες. Αυτό όμως που μου έκανε μεγάλη εντύπωση ήταν, όταν είχαμε συγκεκριμένη ένταση της αναπνοής που συνδεόταν με τον εαυτό, και με μας και με τον εαυτό, εγώ ένιωσα μια γαλήνη που κρατάει μέχρι τώρα και η ενέργεια σήμερα από το σημείο αυτό κι έπειτα είναι πολύ γλυκιά. Και σήμερα για πρώτη φορά δεν είχα κανένα μάγκωμα στο σώμα μου, κανένα. Με τον έλικα, με τον χάρτη, είδα το σεντόνι ολόλευκο και φωτεινό να απλώνεται, είδα σε ακανόνιστα σχήματα στην αρχή πολλούς έλικες, χρώματα, κάποιες μπάλες σαν κόμβοι, με τα χρώματα της ίριδας. Πιο πολύ όμως το κόκκινο και πορτοκαλί-κίτρινο σε κάποια σημεία. Κι όταν είπες να δώσουμε ένα σχήμα, να δώσουμε ένα σχήμα πάνω στο χάρτη, εγώ είδα τον κύκλο και το τετράγωνο μαζί στη μέση του κύκλου.

Άννα:

Μαζί όταν λες; Τον κύκλο μέσα στο τετράγωνο;

Ε.:

Ο κύκλος, και το τετράγωνο μέσα στον κύκλο και οι γωνίες του τετραγώνου ν' αγγίζουν τον κύκλο. Μετά έφτιαξα τον χάρτη της γης, μου βγήκε εύκολα, τυλίχτηκα μ' αυτόν ολόκληρη. Ήταν πολύ έντονη η ενέργεια με τον Μελχισεδέκ, το κατέβασμα στην σπονδυλική ήταν έντονο. Νιώθω ακόμα αυτή τη γλύκα.

Άννα:

Είδες έτσι όπως τυλίχτηκες, είδες σημεία της γης που ν' αντιστοιχούν στο σώμα σου;

Ε.:

Δεν μπορούσα να προσδιορίσω ποιο ήταν που, εγώ νόμιζα ότι ήταν όλη η γη επάνω μου.

Άννα:

Ναι όλη η γη ήταν, απλά ...

Ε.:

Ναι, δεν ένιωθα κάποιο σημείο. Και ένιωσα έντονα μετά το τύλιγμα του χάρτη μέσα στη σπονδυλική στήλη πιο πολύ.

Α.:

Φέρ' το, μη μου φύγουνε πάλι. Είπε για το μάγκωμα, γι' αυτό πιάστηκα από κει. Σε κάποια στιγμή μας είπαν να νιώσουμε αυτή τη ροή, πώς να κυλάμε μέσα εκεί. Εγώ διαπίστωσα στον εαυτό μου ότι

είχα κάποια στεγανά. Εκεί μου ήρθε η εικόνα ενός κάστορα που χτίζει στο ρυάκι με τα κλαριά. Δηλαδή άφηνα στην αρχή, πραγματικά, άφηνα ελάχιστα... όχι ελάχιστα πάντως όχι πάρα πολλά να περνάνε μέσα απ’ αυτό το χτίσιμο του κάστορα. Στη διάρκεια της διαδικασίας ήταν σαν να απλώθηκε ας πούμε η φωλιά του και άρχισε να περνάει και να κυλάει το νερό. Ως προς τον χάρτη ένοιωσα το τύλιγμα γύρω μου, στην αρχή το είδα σαν σπείρα και στη συνέχεια, προτού ακόμα το πεις, να τυλίγεται όπως τυλίγουμε ένα χάρτη πραγματικά, έτσι γύρω μου. Η αντιστοιχία στα σημεία: στο χάρα ένωσα την Ιουδαία και τα στενά του Ορμούζ στο λαιμό. Και είδα σαν να ήτανε αυτή η ένωση του Ωρίωνα με τη γη και με τα σημεία, σαν να ήτανε μία διπλή πυραμίδα. Έτσι μου βγήκε.

Γ.:

Όταν ήμαστε στο σύμπαν και αρχίζουμε να αναπνέουμε μέσα εκεί για μένα ήτανε πάλι το απόλυτο τίποτα, αλλά πολύ γεμάτο όλο αυτό και άρχισα να το αισθάνομαι να μπαίνει μέσα μου ρυθμικά, να βγαίνει έτσι, να γίνεται μία... δηλαδή να αναπνέω μέσα σ’ αυτό. Και μετά άρχισα να ενώνομαι με τον Ανώτερο Εαυτό μου, που τον οραματιζόμουν σαν μία φωτεινή κουκίδα, ένα σημείο που ήτανε λευκό και άρχισε να με πιάνει εδώ στο λαιμό πολύ έντονα, αισθανόμουν αυτή την ενέργεια στο λαιμό και όσο γινόταν αυτό ρυθμικό και έμπαινε κι έβγαινε, ενωνόντουσαν οι αναπνοές μας, εγώ ηρεμούσα, ηρεμούσα και χαλάρωνα μέσα σ’ αυτό πάρα πολύ. Ένωθα μια πληρότητα και μια χαλάρωση και μου άρεσε πάρα πολύ, θα μπορούσα να κάτσω ώρες έτσι σ’ αυτό. Και μετά, εκεί με το σεντόνι, δεν μπορούσα να δω πολλά καθαρά πράγματα και... μάλλον στην αρχή είδα το DNA όπως είναι αυτές οι σπείρες που ήταν μπαλάκια, μπαλάκια, μπαλάκια μπλε και κόκκινα και κάπου- κάπου είχανε λίγο μοβ και γύρω - γύρω απ’ αυτά έβλεπα κάτι σαν ίνες. Άλλες ίνες αλλά αχνές φαινόταν να το περιτυλίγουνε. Και μετά που το απλώσαμε εκεί, δεν έβλεπα τίποτα. Κάνω ένα αστέρι έτσι να δω τι θα γίνει και βλέπω γύρω απ’ αυτό να μαζεύονται και ν’ αλλάζει κάπως, να αλλάζουνε το σχήμα του. Μετά βάζουμε τον χάρτη κάτω, εντάξει αυτό ήτανε εύκολο για μένα, αλλά είμαι λίγο αγεωγράφητη, δεν ξέρω που είναι τα στενά του Ορμούζ. Έβαζα εγώ κάπου, λέω στην Ιουδαία, ε! κάπου από κει θα είναι. Και όταν το βάλαμε γύρω μας αμέσως για μένα, αυτό ήρθε και κόλλησε επάνω μου και έγινε ένα με το δέρμα μου και ήταν όλο το δέρμα μου σαν ένας χάρτης, αλλά δεν μπορούσα να προσδιορίσω σημεία. Τώρα, ήταν πολύ υπερβολικό αυτό. Αυτό που μου άρεσε πάρα πολύ, ήταν αυτό που μας είπαν ότι, την αντιστροφή αυτή του διαλογισμού, και σκέφτομαι ότι είναι κάτι που μου αρέσει πολύ και θέλω να το κάνω και μόνη μου να το επεκτείνω.

Άννα:

Αρχίζω και καταλαβαίνω ότι πρέπει να το δουλέψουμε όλοι.

Γ.:

Ναι να το δουλέψω, γιατί μου άρεσε πάρα πολύ. Καταπληκτικά. Ευχαριστώ.

Κ.:

Εγώ όταν πήγα στο σύμπαν, βλέπω ξαφνικά... δεν ξέρω, ο Χριστός ήτανε, ο Σαιν Ζερμαίν, που άρχισε να γίνεται μια μπάλα και έφυγε και πήγε σ' ένα άλλο επίπεδο, το οποίο ήτανε σκέτο φως εκεί και υπήρχαν μόνο φωτεινά... σαν μικρά αστεράκια ήτανε. Και αυτά τα αστεράκια, ενώ υπήρχε ένα κεντρικό φως επάνω, υπήρχαν κεντρικά μικρά αστεράκια τα οποία κάνανε σχήματα κωνοειδή. Δηλαδή ένας κώνος είχε πάρα πολλά σε γεωμετρικές αποστάσεις και συνέχεια δημιουργείται αυτή η κατάσταση, δηλαδή έβλεπες άπειρα τέτοια μ' αυτή τη μορφή. Μετά με πήρε και με πήγε στον πλανήτη της Αφροδίτης και κάτι μου είπε. Το μόνο που θυμάμαι είναι ότι εκεί η αγάπη έχει και θελκτικότητα, αυτό μου είπε.

Άννα:

Έχει...;

Κ.:

Θελκτικότητα.

Γ.:

Θελητικότητα μήπως;

Κ.:

Όχι θέληση. Δεν θυμάμαι τι μου είπε. Να υπάρχει μία αδράνεια, πρέπει να υπάρχει και μια ηρεμία για να... τώρα δεν θυμάμαι τη λέξη που μου είπε.

Άννα:

Δεκτικότητα.

Κ.:

Δεκτικότητα, ναι. Δεκτικότητα, αυτό μου είπε. Και μετά όταν μας είπες να πάμε να ανοίξουμε το DNA, εγώ είδα το DNA σαν ένα δίκτυ που το άνοιξα και είδα απλώς τις ίνες, έτσι όπως είναι. Είχαν τα χρώματα της ίριδος και μετά φαντάστηκα, είδα την πυραμίδα και αμέσως μορφοποιήθηκε το DNA και έγινε πυραμίδα. Μου έκανε εντύπωση. Αλλά πάνω από την πυραμίδα υπήρχε μία ανέλιξη το ίδιο και από κάτω. Μετά έγινε κύκλος, σαν να μπορεί να μορφοποιείται και να αλλάζει και σχήματα, κάτι τέτοιο. Και μετά ότι υπάρχει, με ποιον πλανήτη... Ωρίωνα, πάλι ένας κώνος φωτός που επικοινωνούσε με το σημείο αυτό. Και τον χάρτη που έγινε ένα με το σώμα μου, αυτό που είπε και η Γ.

Μπ.:

Μικρές πολλές εικόνες που δεν μπορώ να τις βάλω σε τάξη, δηλαδή είναι πολύ δύσκολο να τα βάλεις σε τάξη. Αυτό που θυμάμαι έτσι είναι ότι στην αναπνοή με τον Ανώτερο Εαυτό έβλεπα άσπρα τρίγωνα και μέσα πρέπει να υπήρχαν κάποια... αλλά δεν μπορούσα να διακρίνω τι. Θυμάμαι μετά με το DNA και το ξεδίπλωμα στο σεντόνι ήταν ότι κάποια στιγμή έκανα το σχήμα του ρόμβου και ο ρόμβος

αυτός ξαφνικά έγινε τρισδιάστατος, μετά απέκτησε ένα κύκλο στη μέση και μετά έγινε δύο κώνοι με κοινή βάση. Μετά προς το τέλος με την ενέργεια του Μελχισεδέκ, κάπως έτσι, αυτό που θυμάμαι που αισθάνθηκα ήταν κάτι ροζ. Αυτά.

Γ.:

Να πω κάτι που ξέχασα; Μετά με τον χάρτη με έπιασε ένας πόνος εδώ, στο σημείο κάτω απ’ τη μέση μέχρι τον κόκκυγα κι ένα κάψιμο. Πόνος όμως όχι δυνατός, σαν πιάσιμο, ένας πόνος κι ένα κάψιμο. Το είχα μέχρι που τελειώσαμε.

Β.:

Είδα πάρα πολλές εικόνες, πάρα πολλές μορφές, τώρα δεν ξέρω τι ήτανε, περνάγανε σωρηδόν από μπροστά μου, σωρηδόν, δεν μπορούσα να καταλάβω τι μου λέγανε, μου μιλάγανε συνεχώς. Αλλά πρέπει να ήμουν κουφός εγώ, γιατί δεν άκουγα, *[γέλια]* γιατί τώρα το συνειδητοποίησα, σήμερα, γιατί είχα από μικρός πρόβλημα με τ’ αυτιά μου και σιγά-σιγά βελτιώθηκε αυτό. Όχι ότι ήμουν κουφός, κρύωνα με το παραμικρό με ωτίτιδες, ιγμορίτιδες και τέτοια. Αλλά επειδή περάσανε όλοι αυτοί και δεν άκουγα τίποτα ενώ μιλάγανε, αυτό μου έκανε εντύπωση. Τώρα με τη γη και το σεντόνι, είδα μία γη, πως είναι αυτός ο χάρτης εκεί, αν έχετε δει μία παρόμοια, παλαιοί χάρτες της γης, αυτό είδα απ’ τη γη. Με έμπλεξε με τον ομφαλό της γης που είπες, το κέντρο της γης ναι, και έψαχνα, «τι είναι τώρα, το τρίγωνο των Βερμούδων πρέπει να βάλω, τους Δελφούς...»

Άννα:

Τον πυρήνα της γης.

Β.:

Α! αυτό; Έψαχνα αυτό, τέλος πάντων μπλέχτηκα κάπου, έβαλα και το σεντόνι ταυτόχρονα από πάνω, που έβλεπα κιόλας τις εικόνες «εντάξει, να ξεμπερδεύω» λέω. *[γέλια]*. Αυτά.

Άννα:

Συνοπτικές διαδικασίες....

Β.:

Συνοπτικές, γιατί δεν μου ερχόταν τόσο πολύ μπρος στις εικόνες που έβλεπα, τις μορφές.

Μχ.:

Λοιπόν εγώ βίωσα αυτό το απόλυτο κενό, το απόλυτο μαύρο, το να μην υπάρχει ξέρεις τίποτα. Ένιωθα να πάλλομαι όπως πάλλεται η καρδιά, έκανα αυτή την κίνηση όταν ήμασταν στο σύμπαν. Μετά ερχόντουσαν μπροστά μου διάφορα, σκίτσα έβλεπα, ίσως επειδή είμαι ζωγράφος τώρα... όλο κάτι σκίτσα περνάγανε από μπροστά μου. Μετά ένιωθα ότι υπήρχε ένα αγοράκι μικρό το οποίο το είχα χάσει και έπρεπε να το βρω, άσχετο. Ένα ψάρι πέρασε, δεν ξέρω, της τρελής γινότανε. Και με τον χάρτη έπιασα και ζωγράφισα το ΟΜ, σαν δέντρο ήτανε και με ευθείες γραμμές. Δηλαδή έφτιαξα μία γραμμή έτσι που στην κάτω μεριά είχε στρογγυλό και μετά έπιασα και το έκανα έτσι

προς τα πάνω, αυτό. Και επειδή δεν ήξερα που είναι τα στενά του Ορμούζ, όταν τυλίχτηκα έβαλα μπροστά που είναι ο Ειρηνικός όλος και το άλλο από πίσω. Αυτό έκανα. *[γέλια]*

Άννα:

Ευρηματικότητα!

Θ.:

Λοιπόν εγώ έκανα το τακτικό μου μακροβούτι, βυθίστηκα, δεν μπορούσα να αντισταθώ, ήταν πάρα πολύ βαθύ αυτό το πράγμα που βίωσα, δηλαδή δεν ξέρω... Και στη συνέχεια, εκεί στο κομμάτι αυτό... παρατηρώ όμως ότι όλοι πηδάμε, κάνουμε ένα κενό μέχρι στιγμής. Δεν υπάρχουν πολλές αναφορές, γιατί έκανες την αναφορά στο τρίγωνο αυτό στο κέντρο της γης, οι περισσότεροι τέλος... δεν ακούω από τους άλλους, άρα καλά είμαι κι εγώ. Λοιπόν εγώ ξέρω που είναι τα στενά του Ορμούζ, έχω περάσει από κει...

Γ.:

Ευτυχώς που κοιμήθηκε! *[γέλια]*

Μπ.:

Εγώ πήγα στο Ομάν κάτω.

Θ.:

Εκεί είναι, από κάτω είναι.

Β.:

Εκεί είναι ο Περσικός Κόλπος.

Θ.:

Πιο μέσα είναι ο Περσικός Κόλπος. Πάντως γεννήθηκε ένα ερωτηματικό που είναι μόνιμο για μένα. Και ένα άλλο απλό θεματάκι έχω με τον χάρτη, κάτω αριστερά με τις Φιλιππίνες -δεξιά δεν πολυέδωσα σημασία, αποτυπώθηκε κανονικά. Κι εκείνο που σκέφτηκα έτσι πολύ απλά είναι αν βάλεις το εφτά μέχρι το ένα *[Σημ.: Αναφέρεται στα εφτά τσάκρα]* αναλογικά πάνω στο χάρτη, τότε αφήνει τον μισό του χάρτη, από το μισό μέρος του τριγώνου και πάνω, δηλαδή Ελλάδα ας πούμε μέχρι επάνω τον Βόρειο Πόλο, βγαίνει εκτός, από πάνω μας. Αν τον περάσεις επάνω σου, το κομματάκι αυτό από εδώ (το έβδομο τσάκρα) μέχρι το ένα, όπως το περιέγραψες, η Ελλάδα μένει στον αέρα, δεν μπαίνει μέσα στον χάρτη, μπαίνει στον μισό χάρτη.

Άννα:

Μάλιστα.

Θ.:

Έτσι νομίζω τουλάχιστον.

Κ.:

Το διπλώνεις έτσι.

Αννα:

Εγώ αυτό που... όπως το είδαμε, δεν ξέρω τις ακριβείς αναλογίες, αλλά βάζοντάς το έτσι, αυτό δεν είναι... από την Έρημο της Ιουδαίας στα στενά του Ορμούζ έχει μία κλίση. Οπότε αν το βάλεις έτσι τυλίγεται και κάνει πάλι το σχήμα της σπείρας και το τυλίγεις έτσι: ένα κοντάρι με μία κορδέλα καθοδικά, αλλά δεν έχει σημασία...

Θ.:

Αλλά αναλογικά με την έκταση όλου του χάρτη το να έχεις μία μικρή κλίση έτσι δεν λέει πολύ. Δεν είναι μεγάλη η κλίση της σπείρας, πάντως σαν χωνάκι γίνεται. Αυτό όμως το ερώτημα που γεννήθηκε πολύ απλά ήτανε -το θέτω και σαν κουβέντα γενικότερη- είναι, όλα αυτά τα υπέροχα πράγματα που βιώνουμε, ποια είναι η πρακτική τους σημασία με την έννοια του σχεδίου του θεού, ας πούμε. Δηλαδή που κουμπώνει σε όλη τη διαδικασία. Ευχαριστώ.

Ευ.:

Αυτό το διάστημα βιώνω πράγματα χωρίς έτσι να... πιο πολύ βρίσκομαι εσωτερικά, προς τα μέσα, παρά να λέω επεξηγήσεις. Βιώνω πράγματα, καταλαβαίνω πράγματα. Η έννοια ήταν, όταν μας είπες για τον Ανώτερο Εαυτό να εισπνέουμε, κατάλαβα ότι ήταν πολύ δυνατή η ενέργεια και ένιωσα την έννοια της αγάπης. Μιας αγάπης που την είχα από μικρή τέλος πάντων δεν θα καθίσω να την εξηγήσω τώρα, μια έννοια πολύ διαφορετική και έλεγα πως ήτανε, τέλος πάντων. Το DNA το άνοιξα έτσι όπως είναι το ελικοειδές του DNA, το άνοιξα και το έκανα ολόκληρο και καταλαβαίνω ότι, τουλάχιστον ενεργειακά, έχουν αυξηθεί. Γιατί δεν είναι δύο οι έλικες του DNA; Έχουν αυξηθεί οι έλικες από δύο σε τέσσερις, τουλάχιστον έτσι μου έδειξε, και ενεργειακά έχουν γίνει υγροί κρύσταλλοι. Ήταν έτσι και έτσι και έχουν γίνει σαν υγροί κρύσταλλοι, δεν μπορώ αλλιώς να το πω, με κόμπους στη μέση που αντιστοιχεί σε κάτι. Και η έννοια της γης και η σύνδεση με τον Ωρίωνα, η οποία μου είναι πάρα πολύ έντονη, το έχω πει και σε ένα άλλο διαλογισμό ότι μου είναι πολύ έντονη αλλά... και μου είναι πολύ έντονη όταν ξεκινήσαμε και τυλίχτηκε γύρω από τον χάρτη της γης, εγώ βίωσα την έννοια της γης που ήταν στην πρωταρχική της μορφή. Αυτό μου βγήκε. Οι έλικες του DNA μας ήταν σαν όντα, τα οποία ήταν να έρθουν στη γη. Ήταν ενεργοποιημένοι πιο πολύ οι έλικες και βίωσα αυτή την κατάσταση της γης που ήταν στην πρωταρχική της μορφή, που ήταν σαν οντότητα μέχρις ότου να υλοποιηθεί. Αυτό.

Θ.:

Οι έλικες του DNA από δύο έγιναν πόσες;

Ευ.:

Τέσσερις. Δεν είναι δύο όπως το βλέπουμε; Από δύο έχουν γίνει τέσσερις, στην ενεργειακή τους μορφή όμως. Στα ενεργειακά μας πεδία, όχι σωματικά μέσα. Σωματικά μέσα θα είναι σε πολύ λίγες οντότητες, μέχρι στιγμής είναι στα ενεργειακά μας πεδία.

Δ.:

Εγώ σήμερα δεν μπορώ να πω ότι είχα εικόνες συγκεκριμένες ήταν όμως πολύ έντονη η αίσθηση της ενέργειας. Την ώρα που έγινε αυτό με την αναπνοή ένιωσα ότι συντονίζομαι με κάτι, ένιωσα σαν να φεύγω, ήμουν στο κενό. Ένιωσα ότι πηγαινοερχόμουν μέσα στο σύμπαν, η έλλειψη βαρύτητας και η ταχύτητα μου δημιούργησε μεγάλο ίλιγγο, αλλά αισθανόμουν ότι αιωρούμαι κάπου. Αυτή την αίσθηση είχα, κενό και ότι είμαι κάπου αλλού. Αυτή την αίσθηση την είχα συνέχεια μέχρι το τέλος και η μόνη εικόνα που μου έχει μείνει που ήταν πολύ έντονη είναι σαν να είδα ένα δαχτυλίδι, που είχε επάνω του τρία... διαμάντια να τα πω; Το ένα ήταν μπλε, πράσινο και μοβ. Μοβ, πράσινο και μπλε, μ' αυτή τη σειρά. Και αναρωτιόμουν κιόλας τι γυρεύει αυτό εδώ που το βλέπω και στριφογυρίζανε αυτά και γίνανε ένα χρώμα. Αυτή ήταν η πιο έντονη εικόνα απ' όλες και στο τέλος, πολύ έντονα όμως, σαν να μου σφίγγει κάποιος τα χέρια και σαν να πέρναγε ρεύμα. Πολύ σφικτά και μούδιασαν τα χέρια μου. Αυτό, αυτό ήταν, αλλά καθόλου εικόνες.

ΕΥΤ.:

Όταν είπες για το σύμπαν εγώ βρέθηκα σ' ένα μεγάλο άσπρο σύννεφο και ήμουνά πάνω στο σύννεφο. Έπειτα έφυγα απ' αυτό το σύννεφο και αισθάνθηκα σαν κάποιος να με τσιμπάει στο μάτι και στο πρόσωπο. Τσιμπηματάκια, τσιμπηματάκια, τσιμπηματάκια έντονα. Μετά είπες για τον χάρτη... όχι, το DNA νομίζω ήτανε πρώτα. Στο DNA είδα χρώματα, πάρα πολλά χρώματα, πάρα πολλά χρώματα. Μετά με τον χάρτη, είδα τον χάρτη τον άπλωσα, τυλίχτηκα, αλλά όταν είπες να τον τυλίξουμε και να τον βάλουμε στην σπονδυλική μας στήλη, νομίζω είπες κάτι τέτοιο, αν κατάλαβα. Εγώ τον έβαλα στην σπονδυλική μου στήλη και ίσιωσε τόσο πολύ το σώμα μου και ψήλωσα, νομίζω ότι έφτασα τα τρία μέτρα ύψος. Μου έκανε τρομερή εντύπωση αυτό. Μετά κάποιες φορές έφυγα, δεν ξέρω.

Άννα:

Μήπως ήταν αυτό με την γραμμή του Μελχισεδέκ που είπε να το βάλουμε στο ύψος της στήλης και να τυλιχτούμε;

ΕΥΤ.:

Όχι, ήταν μετά το τύλιγμα.

Άννα:

Που μπήκε στο κύτταρο μέσα πάλι... Τέλος πάντων.

ΕΥΤ.:

Δεν ξέρω, απλώς κάποιες φορές χάθηκα, έφυγα, δεν μπορούσα να παρακολουθήσω. Αυτά ήταν τα πιο έντονα που αισθάνθηκα. Ευχαριστώ πολύ.

ΝΤ.:

Στην αρχή και πριν πεις ακόμα ότι αναπνέουμε με τον Ανώτερο Εαυτό, το είχα αισθανθεί, δηλαδή λέω, τώρα καλό θα είναι να αναπνεύσω μαζί του, και το είχα κάνει. Μετά όταν είπες για το σύμπαν αισθάνθηκα σαν να μην έχω σώμα και σαν να είχα κάνει τα τσάκρας μου, τα κέντρα, σαν προπέλες και να γυρνάνε ως πούμε, δεν

ξέρω και κάπου σαν να κατεύθυνα, να ήτανε συνειδητό αυτό το πράγμα ας πούμε και να μπορούσα να το πάω όπου ήθελα. Όταν είπες για το DNA, φυσικά το πήγα μες το DNA και έκανε βόλτες εκεί και εξερευνούσε. Μετά το άπλωσα έτσι όπως ήτανε το DNA, σαν πάπυρος ήτανε, κάπως έτσι τέλος πάντων, και δεν μπορούσα κιόλας γιατί γυρνούσε αυτό. Στο σημείο που είπες, το αισθάνθηκα σαν χαλί να με τυλίγει και αισθάνθηκα και τη γη σαν να κολλάει επάνω μου και να γινόμαστε ένα. Και εδώ και πάρα πολύ ώρα -δεν έχει σταματήσει ακόμη αισθάνομαι έντονο πόνο στην καρδιά. Αυτά.

Κα.:

Λοιπόν στην αρχή κι εγώ είχα αυτή την αίσθηση, έβλεπα εικόνες σαν φλας και κάποιες στιγμές βυθιζόμουν και κάποιες στιγμές ξύπναγα κι έβλεπα εικόνες. Ειδικά στο πρώτο μέρος. Κάποια στιγμή δεν μπορούσα να τα παρακολουθήσω, τα έχανα και ξαφνικά ερχόταν μια εικόνα και τινάζομουν. Κάποια στιγμή είδα να γράφω κάτι στο χιόνι και μετά άνοιξε ένα μεγάλο βιβλίο, έτσι σαν αυτά τα τεφτέρια με τα ονόματα, μετά είδα να γράφω στο χιόνι και μετά είδα τον εαυτό μου, πολύ καθαρά όμως, να γράφει σε μια περίεργη γλώσσα. Ιερογλυφικά, πολλά σύμβολα έτσι σαν με πένα, το οποίο δεν ξέρω τι ήταν, αιγυπτιακά, εβραϊκά, δεν μπορώ να καταλάβω, αλλά ήτανε πολύ καθαρό, πολύ ξεκάθαρο. Αυτό ήταν το πιο έντονο που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση. Αυτό τώρα που είπες για το DNA, έχω κι εγώ τον τελευταίο καιρό ότι είναι περισσότεροι, δεν είναι δύο έλικες. Δηλαδή όταν αρχίζω και βλέπω το DNA βλέπω περισσότερους έλικες απ’ αυτό. Επίσης και την αίσθηση, και πολλές φορές έχουν έρθει σαν κρύσταλλοι, σαν να είναι κρύσταλλοι. Ήταν πολύ έντονη η ενέργεια του Μελχισεδέκ και όταν είπε για τα στενά του Ορμούζ εγώ τα αισθανόμουν κάτω στη βάση της σπονδυλικής στήλης, εκεί περίπου. Εκεί ήταν πιο ξεκάθαρο, αλλά απλώς παρακολουθούσα αυτό που γινόταν.

Μ.:

Εγώ είχα δυσκολία να παρακολουθήσω την άσκηση εξαιτίας της αλλεργίας μου και κάποιες στιγμές έβγαινα αρκετά απ’ την άσκηση για να μπορέσω να ισορροπήσω κάποια πράγματα, δηλαδή το πώς αισθανόμουν σωματικά. Παρόλα αυτά όμως, κάποιες έντονες εμπειρίες ήτανε εκεί με την αναπνοή που αναπνέαμε μαζί με τον Ανώτερο Εαυτό, όπου αισθάνθηκα ότι είχε εκεί μια σύνδεση περίεργη με τη θάλασσα, το πώς είναι το κύμα που έρχεται και φεύγει, ένα τέτοιο πράγμα, μια σύνδεση τέτοια κάπως. Μετά αισθάνθηκα ότι και το σύμπαν μας, σαν να διαστέλλεται και συστέλλεται σαν αναπνοή, αυτό το κομμάτι.

Μετά θυμάμαι το κομμάτι που είπανε ότι διαλύεται ο Ανώτερος Εαυτός σ’ αυτό το κομμάτι, αυτό το κομμάτι ήταν πολύ δυνατό, γιατί αισθάνθηκα ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει Ανώτερος Εαυτός, είναι μια δική μας αίσθηση και ότι όταν η ψυχή επιστρέφει πάλι στον Δημιουργό της αποκαθίσταται αυτή η «πλασματική αίσθηση» του Ανώτερου Εαυτού και αυτή η άσκηση τώρα που μας δώσανε ήτανε ένα τέτοιο ταξίδι σ’ αυτή την κατάσταση. Ο Ανώτερος Εαυτός είναι η συνειδητότητα. Μεγαλώνει σε τέτοιο βαθμό που πηγαίνει στην

πρωταρχική κατάσταση, το πώς είναι κανείς να αισθάνεται ένα με τα πάντα και να αισθάνεται ταυτόχρονα στην ατομικότητά του, αλλά όχι όμως με την έννοια του Ανώτερου Εαυτού. Στο χάρτη αυτό που μου έκανε εντύπωση, έβλεπα έντονα την Αφρική στον καρδιακό χώρο, πάρα πολύ έντονα, και ένιωθα έτσι ένα κάψιμο πολύ έντονο. Και ρώτησα γιατί στο σώμα μου είναι η Αφρική εκεί και μου είπαν τώρα σ' αυτή την ενσάρκωση δεν είναι η Αφρική, αλλά πρέπει να είναι, ότι χρειάζομαι αυτή τη ζέστη για να λιώσει κάποιους πάγους. Και είδα μια Σιβηρία κάποια στιγμή και μ' έπιασε φρίκη και άρχισα να τρέχω. Και έτρεχα, έτρεχα και βρέθηκα σε μία σαβάνα και είπα 'αχ δόξα τω θεώ' και είχε πλάκα αυτό.

Τι άλλο είδα τώρα; Α! ναι. Στο DNA, εκεί που είπαμε για τους έλικες του DNA, βρέθηκα σ' ένα χώρο που έβλεπα χιλιάδες -τώρα υποτίθεται ότι ήμουν μέσα στο σώμα μέσα στο DNA σε απειροελάχιστη κατάσταση, σαν να το έβλεπες με μικροσκόπιο ένα πράγμα, δεν ξέρω βέβαια αν γίνεται αυτό- και έβλεπα κάποια πράγματα, τα οποία δεν ξέρω ένζυμα είναι αυτά, το πώς ενώνονταν μεταξύ τους και άκουγα τώρα να μου εξηγούν ότι υπάρχουν καταγραφές σ' αυτά, στο DNA του καθενός υπάρχουν καταγραφές από τη δική του φυλή από τους παππούδες του κλπ και ότι υπάρχει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα στο κάθε άτομο που είναι αποφασισμένο από τον Ανώτερο Εαυτό, από κάποιο συμβούλιο τέλος πάντων πριν κατέβει το άτομο στη γη, όπου γίνονται συγκεκριμένες επιλογές. Ότι έχουν πληγωθεί κάποιες επιλογές, όπου φτάσεις βέβαια, γιατί πάντα πρέπει να ισχύει η ελεύθερη βούληση, οπότε ανάλογα με το σενάριο της κάθε ενσαρκωμένης ψυχής έχουν κλειδώσει κάποιες τάσεις οι οποίες μπορούν να εκδηλωθούν και θετικές, δηλαδή αυτό που θεωρούμε εμείς θετικό, και θετικό και αρνητικό. Δηλαδή αν είναι να εκδηλώσει κάποιος μια ασθένεια έχει αποφασιστεί αυτή, έχει κλειδωθεί αυτό, αλλά αν κάποιος κάνει μία εσωτερική διεργασία εξέλιξης πώς να το πω, σε όλη τη διάρκεια της ζωής του μπορεί να μπει σ' αυτό το χώρο μέσα εκεί και να επέμβει και να κάνει καινούριες επιλογές και να αλλάξει τα αρχεία ακριβώς όπως ας πούμε κάποιοι, αυτό βέβαια το έχω δει στο Γκάταγκα, [*Σημ.: αναφέρεται στην ταινία*] αλλά μου άρεσε πάρα πολύ σαν ιδέα όταν το είδα, όπως στο μέλλον πιθανόν κάνουνε. Να αποφασίσουν ότι π.χ. αυτό το παιδί θα του αδρανοποιήσουμε αυτό το κομμάτι του DNA για να μην κάνει μεσογειακή αναιμία κλπ. Τι άλλο τώρα; Δεν θυμάμαι.

A.:

Κάτι που θυμήθηκα τώρα. Είπε για τα ιερογλυφικά γι' αυτό το θυμήθηκα. Σε κάποια στιγμή μας είπες ότι μπορούμε να δούμε τον εαυτό μας σαν ένα γεράκι που βλέπει κλπ, και πριν το πεις ..

Ka.:

Κι εγώ είδα γεράκι, έβλεπα και πουλιά σκόρπια και με πήγαιναν.

A.:

Πριν το πει, είχα δει ότι το δικό μου το κεφάλι ήταν ένα γεράκι και από πάνω είδα, τώρα δεν ξέρω ποιος Φαραώ το είχε αυτό, σαν μισοφέγγαρο κι ένα στρογγυλό.

Άννα:

Αυτό ήταν της Ίσιδας

Α.:

Της Ίσιδας; Αυτό το είδα από πάνω.

Άννα:

Το γεράκι είναι ο Ώρος.

Α.:

Είδα ότι ήταν το δικό μου το κεφάλι έτσι, κάπως έτσι. Και στη δόμηση του DNA είδα ένα πεντάπλευρο.

Ευ.:

Να πω κάτι. Κάτι που είπε η Μ. γύρω από το συμβούλιο. Έχω δει κάποια πράγματα, ότι οι πιο πολλοί που έχουμε έρθει με αποστολή εδώ πέρα, πράγματι είναι ένα συμβούλιο στα ανώτερα επίπεδα, ξέρω εγώ, έχω δει το συμβούλιο των Ελοχίμ, που κάνουνε σαν ένα χάρτη και όλα αυτά εισέρχονται μεσ’ στο DNA. Ακριβώς έτσι όπως το λέει η Μ. σαν τάσεις σαν ροπές. Όμως από τη στιγμή που αρχίζουμε εμείς να ενθυμούμαστε μπορούμε να εισχωρήσουμε, να μπούμε μέσα αλλάζουμε κάποιες καταστάσεις αν εμείς πράγματι το θέλουμε. Μπορούμε να πούμε ότι, έχω τελειώσει και μπορώ από δω και πέρα σε κάθε βήμα μου να κάνω κάτι καινούριο. Όμως ήταν με τη συναίνεσή μας σ’ αυτό το συμβούλιο των Ελοχίμ με άλλα διαγαλαξιακά όντα, δεν έχει καμιά σημασία αυτό, αλλά εμείς τα σχεδιάσαμε, δεν τα σχεδίασε κανένας άλλος και εμείς έχουμε βάλει αυτά τα όντα, τα οποία δεν βρίσκονται σε κατάσταση όπως είμαστε εμείς στα σώματα, να μας θυμίζουνε για να μπορέσουμε να κάνουμε την αποστολή μας. Και κάτι άλλο ήθελα να πω. Τέλος πάντων το ξέχασα.

(συνέχεια)

Πάρτε μερικές βαθιές αναπνοές. Φέρτε στο κέντρο του κύκλου σας τη μεγάλη πυραμίδα της Γκίζας. Είναι η δική σας πυραμίδα μόνο που αυτή τη στιγμή την ταυτίζουμε και ως προς τον χώρο και την τοποθετούμε στην αιγυπτιακή πλευρά της ερήμου Σαχάρα. Η πυραμίδα στο επάνω μέρος της ανοίγει και αναπνέει. Αναπνέει το άπειρο. Επάνω από την πυραμίδα βρίσκεται ένα λαμπερό αστέρι. Είναι ο Σείριος. Συνδεθείτε μαζί του με μία ενεργειακή ίνα και αφήστε την ενέργειά του ν’ αρχίσει να ρέει και να γεμίζει την πυραμίδα σας. Γεμίζει η πυραμίδα σας μ’ ένα χρυσαφένιο φως. Γίνεστε ένα μ’ αυτό το φως. Σαν ένας καπνός από την κορυφή της πυραμίδας περνάτε έξω και πετάτε. Πετάτε στο άπειρο. Πετάτε στο άπειρο, στον άπειρο χώρο, και συλλέγετε ουρανό, κομμάτια ουρανού. Συλλέγετε κομμάτια του απείρου για να τα φέρετε μαζί σας στην πυραμίδα σας.

Γεμίζετε τις τσέπες, γεμίζετε την καρδιά σας κομμάτια του άπειρου. Και πάλι σαν καπνός περνάτε από την κορυφή της πυραμίδας προς τα μέσα.

Η πυραμίδα σας είναι το ενεργειακό blueprint του DNA σας. Είναι ο δομικός λίθος του blueprint, της κυανοτυπίας, του DNA σας. Αυτό μπορεί να σας βοηθήσει να βάλετε τα πράγματα σε μία προοπτική. Θα σας πούμε ότι μπορείτε να περάσετε έξω από την πυραμίδα, είναι η πυραμίδα του Χέοπος. Περάστε έξω και κάντε μια μικρή βόλτα στην έρημο. Είναι σημαντικό να νιώσετε τη γη της ερήμου κάτω απ' τα πόδια σας. Κινείτε πολλές μνήμες μέσα σας μ' αυτό τον τρόπο. Να νιώσετε τον ουρανό, τον έναστρο ουρανό να σκεπάζει τα πάντα. Ο Σείριος εξακολουθεί να βρίσκεται πάνω από την πυραμίδα ψηλά στον ουρανό. Μπορείτε να δείτε τις αντανάκλασεις του νερού του Νείλου, να μυρίσετε τα αρώματα της ερήμου. Μπορείτε να καθίσετε στην πλάτη της Σφίγγας. Η πυραμίδα του Χέοπος στέκει επιβλητική, δεσπόζει. Κάνετε τσουλήθρα πάνω στην πλάτη της Σφίγγας και πηγαίνετε πάλι προς την πυραμίδα σας.

Γεμάτη από την ενέργεια του Σείριου, βρίσκονται πάρα πολλές οντότητες εκεί μέσα. Τα μάτια σας δεν είναι εύκολο να τις διακρίνουν όμως κάθε φορά που εσείς μαζεύετε ενέργειες απ' το άπειρο και τις φέρνετε στην πυραμίδα σας, την εμπλουτίζετε με νέες ενέργειες, νέες ενεργειακές οντότητες, που σύντομα θα εκφραστούν μέσα από σας. Αγκαλιάζετε περισσότερο από το Όλον κάθε φορά που το κάνετε αυτό.

Η Νεφερτίτη έρχεται και σας παίρνει από το χέρι. Από μία σκάλα σας οδηγεί βαθιά στη γη. Διασχίζετε πολλές σειρές πετρωμάτων και καταλήγετε στον πυρήνα της γης. Εκεί σας περιμένει μια έκπληξη. Μία ακόμα πυραμίδα, ένας πυραμιδοειδής σχηματισμός. Μπαίνετε μέσα και νιώθετε ότι εκεί αγκαλιάζετε όλα όσα είστε. Η Νεφερτίτη κάθεται και σας περιμένει στην πυραμίδα στον πυρήνα της γης. Είναι μια διάφανη πυραμίδα κρυστάλλινη. Περάστε έξω και κάνετε μια βουτιά στο μάγμα που την περιβάλλει, όπως πετούσατε πριν στο άπειρο πετάξετε μέσα στον πυρήνα της γης. Κρατήστε τα ηνία αυτού του πετάγματος, ορίστε εσείς την κατεύθυνση, μπορείτε και έχετε δικαίωμα να το κάνετε. Απολαύστε το, βιώστε τις διαφορές, νιώστε τις διαφορές που υπάρχουν απ' το προηγούμενο πέταγμά σας. Τέλος περνάτε μέσα στην πυραμίδα και κρατώντας απ' το χέρι την Νεφερτίτη απ' την κορυφή της περνάτε και πάλι μέσα στην ελικοειδή σκάλα που σας βγάζει στην πυραμίδα του Χέοπος. Στέκεστε στο κέντρο βάρους της πυραμίδας. Αυτή τη φορά κάθεστε στο θρόνο του βασιλιά. Μπορείτε να δείτε τον εαυτό σας σαν ένα ιερογλυφικό να κάθεται στο θρόνο του βασιλιά ή της βασίλισσας. Επιλέξτε αυτό που σας ταιριάζει περισσότερο.

Οι ενέργειες έρχονται για να επενδυθούν επάνω σας. Επενδύουμε σε σας όπως θα κάνατε εσείς σε μία καλή μετοχή, σοβαρή. Δεν πρόκειται γι αυτά που βιώνετε, πρόκειται γι αυτά που δεν βιώνετε. Πρόκειται γι' αυτά που βρίσκονται πίσω απ' αυτά που βιώνετε. Εκεί θέλουμε να φτάσετε. Θα ήταν περίπλοκο να εξηγήσουμε τώρα τη

χρησιμότητα αυτών που κάνετε τώρα στο φυσικό πεδίο. Είναι πράγματα που όλοι σας καταλαβαίνετε σ’ ένα βαθμό. Ο σπόρος άνοιξε και τώρα πια τον παραγεμίζουμε με επιπλέον δυναμικό, αυτό συμβαίνει. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να το θέσουμε. Πολλές φορές ακούσατε στο παρελθόν για τον σπόρο που κατορθώνει να γίνει ο εαυτός του, να γίνει αυτό που είναι. Περνάτε σε μια άλλη φάση τώρα. Όχι μόνο γίνεστε αυτό που είστε, όχι μόνο εκδηλώνετε αυτό που είστε στην πληρότητά του αλλά παίρνετε κι άλλα, προστίθενται σε σας, όπως προστέθηκαν σαν τον δούλο του Ευαγγελίου που επένδυσε το τάλαντο που του δόθηκε αρχικά και το επέστρεψε πολλαπλασιασμένο στον κύριό του. Προστίθενται σε σας, προστίθενται στον αρχικό σπόρο κομμάτια δυναμικού από την πλευρά του πολυδιαστασιακού σας εαυτού που δεν ανήκει ακόμα στη γη.

Εσείς πιστεύετε ότι σύμφωνα με τη θεωρία της πανσπερμίας ήρθαν σπόροι ζωής, έπεσαν στη γη και από κει και πέρα συνεχίστηκε η ανάπτυξη και η εξέλιξη μέχρι να δώσει τις σημερινές μορφές. Αυτό είναι εν μέρει αλήθεια. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι κάθε στιγμή ερχόμαστε και ενδυναμώνουμε αυτή τη σπορά, κάθε στιγμή ερχόμαστε και προσθέτουμε σ’ αυτό που έρχεται και το διευρύνουμε. Αυτό που μένει για σας να κάνετε είναι να κρατήσετε αυτό που είστε και να συνεχίσετε να επιμένετε στην εκδήλωσή του.

Αναφερθήκαμε στο νοητικό πεδίο ξεκινώντας και δώσαμε μερικούς υπαινιγμούς για τον τρόπο που λειτουργεί. Θα επαναλάβουμε μια εικόνα που αναφέραμε χθες, σε κάποια από τις χθεσινές ομάδες, για να κατανοήσετε καλύτερα την αναλογία, αυτό που βιώνετε σε σχέση μ’ αυτό που είναι στο πνευματικό πεδίο. Φανταστείτε ένα φύλλο χαρτί ρίξτε επάνω του μερικά ρινίσματα σιδήρου και κρατήστε από κάτω

ένα μαγνήτη. Ξέρεις ήδη που θέλουμε να φτάσουμε. Τα ρινίσματα του σιδήρου διατάσσονται σύμφωνα με τις μαγνητικές γραμμές από το μαγνητικό πεδίο του μαγνήτη που βρίσκεται από κάτω ακριβώς. Αυτή είναι η αναλογία του τι συμβαίνει στο νοητικό πεδίο σε σχέση με το πνευματικό, τα βαθύτερα εσωτερικά πεδία. Όταν εσείς έρχεστε και βιώνετε όλα αυτά τα περίεργα συναισθήματα ή τις περίεργες εικόνες, κάνετε αυτά τα μυστήρια ταξίδια, βλέπετε χρώματα. Όταν εσείς βιώνετε όλα αυτά, απλά αντιλαμβάνεστε τις συνδέσεις στο νοητικό πεδίο που αποτυπώνουν την κίνηση της ενέργειας στα πνευματικά επίπεδα. Με τον ίδιο τρόπο κατόπιν η υπόστασή σας στο εξωτερικό φυσικό πεδίο, το παχύλο φυσικό πεδίο, ανταποκρίνεται σ’ αυτές τις κινήσεις της ενέργειας, μόνο που το κάνει με πιο αργό ρυθμό. Μπορεί να περάσουν χρόνια για να εκδηλωθεί κάτι που έχετε συλλάβει στο νοητικό σας πεδίο.

Σ’ αυτή τη νέα εποχή φυσικά και με το επίπεδο συνειδητότητας που έχετε φτάσει είναι πολύ πιο εύκολο για σας να το επιτύχετε σε πολύ πιο σύντομο χρόνο και αυτό πια σχετίζεται με τη δική σας βούληση και το πόσο δραστήριοι είστε εσείς ενεργειακά. Θέλουμε λοιπόν να καταλάβετε ότι όλα αυτά που βιώνετε δεν είναι ακριβώς αυτό που

κάποιοι λένε 'αστρικούρες', δεν έχουν καμία σχέση μ' αυτό, από την άλλη όμως είναι εντυπώματα της κίνησης της ενέργειας στα βαθύτερα πεδία, της ενέργειας που δεν μπορείτε να δείτε και ν' αντιληφθείτε, και έτσι χρειάζεται να τα παρατηρήσετε. Όταν εσείς λοιπόν έρχεστε και ενεργείτε πάνω στο χάρτη σας και σχεδιάζετε γραμμές στο χάρτη σας, γιατί έτσι σας υποδείχτηκε γειώνετε μία ενέργεια από τα βαθύτερα εσωτερικά πεδία στο ανώτερο νοητικό και κατόπιν εμπιστεύεστε τη διαδικασία του φυσικού σώματος για να εκδηλώσει την ενέργεια που έχετε γειώσει και μπορείτε να επιταχύνετε τη διαδικασία μέσα από την προσωπική εμπιστοσύνη στο ότι όλα θα γίνουν με τον καλύτερο τρόπο και μέσα από τις προσωπικές δηλώσεις που κάνετε. Αυτές τις δηλώσεις τις οποίες το Πνεύμα έρχεται και σας απαντά.

Και έτσι είναι. Καλό σας βράδυ.

Αμέσως μετά είναι το μάθημα του Ρέϊκι, ωστόσο, αν θέλετε κάτι να μοιραστείτε σε σχέση μ' αυτά που γίνανε ή να ρωτήσετε...

A.:

Τα θυμάμαι γιατί μ' άρεσε. Λοιπόν δεν ξέρω, ήδη πριν από καμιά-δύο μέρες έψαχνα στο ίντερνετ κάτι και έπεσα πάνω σ' αυτή την πυραμίδα της Γκίζας, ήδη την είχα φτιάξει στο μυαλό μου πριν δυό μέρες είχα μπει μέσα. Απλώς τώρα το επανέλαβα και μάλιστα είδα απέξω σαν να ήτανε σκαλισμένα ιερογλυφικά στην πυραμίδα. Μου ήταν εξαιρετικά εύκολο να παίξω με την άμμο, μάλιστα χώθηκα και θάφτηκα από κάτω. Ναι μ' άρεσε πάρα πολύ. Έχω μια σύνδεση με τις ερήμους, είναι γνωστό αυτό. Και στα έγκατα της γης πάλι το απόλαυσα, μπορώ να σου πω ότι έγινα κάτι σαν φλόγα που παιχνιδίζε μέσα εκεί και έπαιζα με μία εξαιρετικά μεγάλη κινητικότητα, διαφορετική απ' ό,τι στο σύμπαν. Εκεί στο σύμπαν ήταν πολύ πιο αέρινο και πιο αργό, μέσα στο πυρ ήταν πιο παιχνιδιάρικο πιο κινητικό. Αυτά δεν θυμάμαι άλλα.

Άννα:

Υπάρχει κάποιος άλλος;

E.:

Αυτή τη φορά είχα εικόνες έντονες, τα είδα όλα μου τα σώματα, ήταν πολύ δυνατό. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν όταν είπες να πετάξουμε, στο πρώτο κομμάτι, να βγούμε από την πυραμίδα και να πετάξουμε, το πέταγμα ήταν ανάλαφρο, αέρινο, όταν είπες πάλι στον πυρήνα της γης να πετάξουμε εγώ είχα την ανάγκη να πετάξω, πήγα κάτω σ' ένα ναό που υπήρχε πέτρωμα είχε χέρια και πόδια, άρχισα να τα χαϊδεύω, πως πηδάνε, σαν τις νυχτερίδες ήμουν ένα τέτοιο. Και φεύγοντας απ' τον πυρήνα της γης πήρα μαζί μου την πυραμίδα η οποία είχε μικρύνει και είχε μείνει στο κομμάτι αυτό εδώ, είχε γίνει μικρούλα. Μπήκα στην άλλη πυραμίδα και αυτή ήταν ακόμη εδώ δεν έφευγε. Και όταν είπες στο θρόνο να καθίσουμε σε κάποιο σχήμα

ιερογλυφικό εμένα μου ήρθε ένα πουλί, την πυραμίδα τη μικρή όμως δεν την έβλεπα πια. Αυτό.

Άννα:

Υπάρχει κάποια ερώτηση;

Ευ.:

Ήταν πάρα πολύ οικείο για μένα και πολύ δυνατό. Για μένα η πυραμίδα είναι μυητικός χώρος δεν έχει καμία σχέση με βασιλικές Μονάχα όταν ξεκίνησες και μας είπες πήγα κάτω στο δωμάτιο της βασιλίσσης, έτσι όπως μπαίνουμε αριστερά κάτω είναι το δωμάτιο της βασίλισσας και εκεί πέρα είδα από δω και πάνω πως είναι το γεράκι με χρυσό, ο Ώρος δηλαδή και δίπλα μου η Ίσιδα, βασιλιάς και βασίλισσα. Όταν βρεθήκαμε μέσα στο δωμάτιο του βασιλέως, που είναι ένας εκπληκτικός χώρος, είμαστε όλοι μαζί και άνοιξε η πυραμίδα, αλλά η πυραμίδα ήτανε έτσι όπως ήταν εκείνη την εποχή, γιατί την πυραμίδα την έφτιαξαν με τις οδηγίες των Ατλάντειων. Απέξω έτσι όπως ήταν φτιαγμένη η πυραμίδα είχε ιερογλυφικά και ήταν μια επίστρωση σαν χρυσάφι, αλλά δεν ήταν χρυσός και είχε ιερογλυφικά και στο επάνω της μέρος η πυραμίδα είχε ένα κρύσταλλο.

Όταν ξεκίνησες και μας είπες να πάμε μαζί με την Νεφερτίτη, με την οποία έχω μεγάλη σύνδεση με την Νεφερτίτη... μεγάλη η σύνδεσή μου και μάλιστα έχω και στο σπίτι μου από την Αίγυπτο την Νεφερτίτη πήγαμε στη Σφίγγα, η οποία Σφίγγα έχει φτιαχτεί πριν από την πυραμίδα, και στο από κάτω μέρος της Σφίγγας είναι μυητικός χώρος. Πήγαμε στον μυητικό χώρο και μετά μας είπες σαν πάμε στο μάγμα. Το μάγμα είναι αυτό που κρατάει ακόμα μνήμες, σαν οντότητες είναι, μνήμες από την αρχή του φτιαξίματος της γης. Είναι και άλλα πράγματα, αυτή τη στιγμή δεν μπορώ να τα πω είναι πολύ έντονα και πολύ ωραία.

Κ.:

Εγώ είδα ένα σύμβολο. Αυτό εδώ είδα. Ένα Ν έτσι το οποίο είχε λίγο πλαγιαστή γραμμή και πάνω ανέβαινε αυτό, αλλά όλο φωτεινό. Και μετά είδα το Χ, αυτό, το οποίο λέει το Χ, ήταν με τα χρώματα του ουράνιου τόξου, το Χ είναι ο χρόνος ο οποίος διαχωρίζεται και γίνεται δύο στήλες και μετά γίνεται ένα ενιαίο. Δηλαδή το Χ γίνεται δύο Ι Ι και οι δύο γραμμές γίνονται Ι (ένα). και το Ωμέγα είναι το έξι (6) αλλά είναι και το εννέα (9) είναι και το μηδέν (0). Δηλαδή όταν ενωθεί είναι το μηδέν, όταν ενωθεί η μία μεριά γίνεται το έξι και όταν ενωθεί απ' την άλλη είναι το εννέα. Το Ζήτα μου εμφανίστηκε πρώτο, μεγάλο και αυτό σαν σίγμα τελικό.

Ντ.:

Αυτό που θέλω να πω γιατί μου έκανε εντύπωση... είπα στο πρώτο μέρος ότι είχα έντονο πόνο στην καρδιά. Στην αρχή που αρχίσαμε, συνειδητά όμως, προσπάθησα να κάνω εισπνοή και να πάω την εκπνοή κατευθείαν στην καρδιά για να σταματήσει ο πόνος και πραγματικά σε δευτερόλεπτα σταμάτησε. Και τώρα είμαι εντάξει.

Θ.:

Εμένα μου άρεσε ο μηχανισμός που περιέγραψες στο τέλος, των εσωτερικών πεδίων και η προβολή τους σαν θέατρο σκιών, το πιάνω ας πούμε, και νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό το πράγμα.

Άννα :

Το είχανε πει εχθές... ο Ηλίας... στην ομάδα του Ηλία το είπανε. Λοιπόν τελειώσαμε απ' αυτόν τον κύκλο;

.....

Μάθημα 11° - 21. 3.09

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΩΡΟΥ

Ερχόμαστε να προσθέσουμε και όχι να αφαιρέσουμε πράγματα. Μας αρέσετε πάρα πολύ έτσι όπως είστε, σας αγαπάμε έτσι όπως είστε κι ερχόμαστε απλά να σας φέρουμε κι άλλα δώρα. *[χτυπάει το κουδούνι]...* Τα δώρα! *[γέλια, σχόλια και ανακατατάξεις με την είσοδο του νεοεισελθέντος]*

Ενδέχεται να σχηματιστούν ακόμα πολλές ομάδες με την Άννα. Μην της το πείτε όμως! *[γέλια]* Δεν θέλει να το ξέρει ακόμα! Αυτό να λέγεται! Χαιρόμαστε που είσατε όλοι μαζεμένοι εδώ και χαιρόμαστε όταν αγαπάτε αυτό που κάνετε και αυτό που κάνουμε μαζί και συμμετέχετε σε κάπως μεγαλύτερες ομάδες. Μας αρέσει γιατί μπορούμε να φέρουμε περισσότερες ενέργειες. Μπορούμε να γειώσουμε μέσα από σας περισσότερες ενέργειες. Έχουμε εξηγήσει και το προηγούμενο διάστημα ότι αυτό που κάνετε δεν είναι απλά μία ανώτερη επικοινωνία παθητική, αλλά παραλαμβάνετε πακέτα ενέργειας και σίγουρα όταν είστε περισσότεροι μοιράζεστε καλύτερα το ενεργειακό βάρος. Πολλές φορές νιώθετε την ενέργεια πυκνή, βαριά. Ξέρετε ότι είστε ασφαλείς, ξέρετε ότι είναι όλα πολύ καλά. Νιώθετε τη γαλήνη, την ασφάλεια, τη σιγουριά, ωστόσο η ενέργεια είναι πυκνή. Χαιρόμαστε λοιπόν που συμμετέχετε περισσότεροι γιατί έτσι μοιράζεστε αυτό το ενεργειακό βάρος για γείωση.

Είναι μερικά πράγματα που είναι δύσκολο να τα συλλάβετε όταν είστε στο γήινο πεδίο. Κι εσείς έρχεστε μεν και παίρνετε μέρος σε κάποιες ομάδες, έχοντας στο νου σας μία άλφα πρόφαση. Η δουλειά που κάνετε όμως είναι πολύ πιο βαθιά, είναι σε πολλά επίπεδα, είναι μια δουλειά μέσα από τον πολυδιαστασιακό σας εαυτό και τελικά βρίσκεστε να συμμετέχετε σε πάρα πολύ μεγάλα πράγματα. Μη διστάζετε να κάνετε ομάδες, μη διστάζετε, απλά να είστε πάντα στο κέντρο σας και να θυμόσαστε ότι εσείς είστε το συστατικό στοιχείο της ομάδας. Η ομάδα αποτελείται από πολλά άτομα που το καθένα χρειάζεται να μένει στο κέντρο του και να είναι απόλυτα ο εαυτός του. Τις ομάδες τις σχηματίζετε όχι για να ενταχθείτε κάπου. Έχετε ξεπεράσει πια αυτή την ανάγκη. Τις σχηματίζετε για να ενώσετε τις δυνάμεις σας, για να δουλέψετε μαζί και να παίξετε μαζί και να φέρετε το Πνεύμα στη γη. Να ενώσετε τον ουρανό με τη γη. Και μ’ αυτό το ξεκίνημα ας προχωρήσουμε στο σημερινό μας θέμα.

Έχουμε μιλήσει αρκετά μέχρι τώρα για την εσωτερική ομάδα που έχει σχηματιστεί κάτω από τον Σαιν Ζερμαίν, τον Κουτχούμι, τον Μορύα, τον Κρόουλι, τον Σανατ Κουμάρα. Ο καθένας σας θα βρει τη δική του

σύνδεση. Τώρα ξεκινάει η δουλειά σας. Ετοιμαστήκατε πάρα πολύ καλά με όλα όσα έχετε κάνει στη ζωή σας μέχρι σήμερα. Και σ' αυτή τη μακριά προετοιμασία προστέθηκαν πάρα πολλά κατά τη διάρκεια των συναντήσεων που προηγήθηκαν εδώ. Ωστόσο η δουλειά σας ξεκινά τώρα και είναι η δική σας δουλειά, είναι το δικό σας προσωπικό άνοιγμα με το Πνεύμα. Είναι τα πάντα στα χέρια σας και στα πόδια σας. Μπορείτε να πάρετε απ' αυτά και να δημιουργήσετε πράγματα καινούρια. Ν' αφήσετε τη φαντασία σας να πετάξει και να δημιουργήσει.

Να συμμετέχετε στη ζωή όσο περισσότερο μπορείτε, να βουτήξετε στη ζωή όσο πιο βαθιά μπορείτε φέρνοντας τα δώρα του Πνεύματος, μοιράζοντας τη χαρά, την αγάπη και ενδυναμώνοντας τους αγγέλους που βρίσκονται γύρω σας, τους γήινους αγγέλους. Γιατί καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι το μόνο που μπορείτε ίσως να κάνετε, να τους ενδυναμώσετε. Και κατόπιν να στραφείτε στο κέντρο σας για να δείτε κι εσείς εκεί τα δικά σας κομμάτια, να τα αγκαλιάσετε, να συνδιαλλαγείτε μαζί τους, να τα συν-χωνεύσετε και να τα ενοποιήσετε σ' ένα μεγάλο όλον. Αυτή είναι η βασική δουλειά σας στη γη, το έχετε καταλάβει. Μερικές φορές σας αρέσει να φαντάζεστε ασυνήθιστα πράγματα, μερικές ιδέες που κάποιος θα τις έλεγε τρελές, κάποιος άλλος όχι.

Υπάρχουν πράγματα που σας εξιτάρουν και τότε νιώθετε την διάθεσή σας τονωμένη και το ενδιαφέρον σας πολύ πιο έντονο για τα εσωτερικά ζητήματα. "Ουάου θα γνωρίσουμε έναν εξωγήινο! Πάμε όλοι μαζί.» Μπορεί να μην είναι ακριβώς έτσι, ωστόσο πρόκειται για ενέργειες που αποφασίζετε να φέρνετε στον δρόμο σας πότε-πότε για να τονώνουν την κυκλοφορία σας, να τονώνουν την ενεργειακή σας κυκλοφορία και να σας δίνουν περισσότερη χαρά. Το ζητούμενο φυσικά είναι να αποκτήσετε τη χαρά που σχετίζεται με την διαρκή ύπαρξη, όχι τη χαρά που έχει να κάνει με τα τετριμμένα θέματα της ζωής, που είναι πάρα πολύ όμορφα και είστε εδώ να τα χαρείτε το δίχως άλλο, αλλά θα έρθει η στιγμή για όλους όσους δεν έχει έρθει ακόμα, που θα βιώνετε τη χαρά της ύπαρξης γι αυτό που είναι, όπως είναι, πέρα από τα συμβάντα. Θα μπειτε στη μεγάλη πραγματικότητα της ύπαρξής σας, θα δείτε όλα αυτά που είστε και θα χαρείτε. Κι αυτή θα είναι η μέρα της αναπαύσεως, η ημέρα του Σαββάτου που ο Θεός είδε όλα όσα δημιούργησε και είδε ότι ήταν καλά και αναπαύθηκε.

Ερχόμαστε να πούμε αρκετά πράγματα σήμερα. Ερχόμαστε να συνδέσουμε πληροφορίες που σας είναι ήδη γνωστές μ' έναν τρόπο, ώστε να συνειδητοποιήσετε πώς κινούνται τα πράγματα τελικά, πώς κινούνται οι ενέργειες που διαμορφώνουν την πραγματικότητά σας. Θα σας ζητήσουμε λοιπόν να οραματιστείτε τη διπλή έλικα του DNA, τη φυσική έλικα. Μπορείτε να την δείτε σ' ένα όμορφο λιλά χρώμα να κινείται με χάρη απαλά. Κινείται στη δική της διάσταση. Μην ξεχνάτε ότι αυτά που δεν μπορείτε να δείτε με το φυσικό σας μάτι βρίσκονται σε μια δική τους διάσταση. Το ότι τα βλέπετε μέσα από το μικροσκόπιο ή το τηλεσκόπιο δεν σημαίνει ότι είναι στην ίδια διάσταση με σας. Έτσι όπως χρησιμοποιείτε το μικροσκόπιο και το τηλεσκόπιο για να δείτε αντικείμενα πολύ πιο μικρά ή πολύ πιο

μεγάλα, θα χρησιμοποιήσετε στο μέλλον και άλλους μηχανισμούς που θα σας παρέχει η επιστήμη για να μπορείτε να δείτε μέσα στις διαστάσεις. Κι αυτοί που θα βρίσκονται στη γη εκείνο το διάστημα θα διαβάζουν τις γραφές του κόσμου, θα διαβάζουν τις εμπειρίες σας, τα πιστεύω σας και θα λένε «Μα, τα ήξεραν όλα, τα ήξεραν όλα! Πώς δεν μπόρεσαν να το κάνουν αυτό; Σίγουρα το είχαν κάνει με κάποιο τρόπο.» Το ίδιο που λέτε κι εσείς για παλαιότερες γενιές, για αρχαίες εποχές. Ναι, τα ήξεραν όλα. Άσχετα αν δεν θέλησαν να μπουν στην τεχνική πλευρά των πραγμάτων γιατί ίσως δεν ήταν η κατάλληλη στιγμή για το συλλογικό της ανθρωπότητας ακόμα.

Έχετε λοιπόν μπροστά σας την έλικα του DNA. Κάντε μια βουτιά μέσα σ’ αυτή. πλησιάζετε απότομα, μπαίνετε μέσα και καθώς μπαίνετε, ενώ πριν φαινόταν κάτι συμπαγές, αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχουν πολύ μεγάλες αποστάσεις ανάμεσα σ’ αυτά τα μόρια που συνθέτουν την αλυσίδα. Ακόμα και οι βάσεις που δένονται με τόσο ισχυρούς δεσμούς, η θυαμίνη, η γουαμίνη, όλα τα συστατικά της έλικας απέχουν στην πραγματικότητα πάρα πολύ μεταξύ τους. Αφήστε τον εαυτό σας να ταξιδέψει ανάμεσα στα μόρια. Σας φαίνονται συμπαγή τα μόρια τώρα, αλλά αφήστε τον εαυτό σας να κάνει μια βουτιά ακόμα πιο βαθιά σ’ ένα απ’ αυτά. «Ουάου!» Όσο πιο βαθιά πηγαίνετε τόσο μεγαλύτερη απειροσύνη συναντάτε. Μπορείτε να δείτε τα άτομα που απαρτίζουν τα μόρια να κινούνται αργά, αρμονικά μεταξύ τους. Χορεύουν έναν αρμονικό χορό. Όλος αυτός ο σχηματισμός έχει τη δική του μελωδία. Κι εσείς αποφασίζετε να κάνετε μία βουτιά ακόμα σ’ ένα άτομο. Κι άλλο άπειρο, κι άλλος άπειρος χώρος. Ένα ηλιακό σύστημα από μόνο του. Κάνετε μια βουτιά στον πυρήνα. Δεν μπορεί, αυτός είναι συμπαγής. Και πάλι βουτάτε στην απειροσύνη. Το τοπίο αλλάζει, κάθε άλλο παρά συμπαγής είναι αυτός ο πυρήνας. Μπορείτε να δείτε το φως, μπορείτε να δείτε τα υποατομικά σωματίδια, μπορείτε να δείτε τα κβάντα. Τώρα είναι, τώρα δεν είναι. Τώρα είναι, τώρα δεν είναι. Τώρα είναι ένα σωματίδιο, τώρα είναι φως. Και πάει λέγοντας.

Που είναι η συμπαγής μορφή λοιπόν; Που είναι η ύλη; Που είναι αυτή η ύλη που είναι τόσο αποφασιστικά αποκρυσταλλωμένη ώστε δεν μπορεί ν’ αλλάξει με τίποτα. Που είναι αυτή η ύλη που σας περιορίζει, που σας ταλαιπωρεί, που δεν σας αφήνει να ανασάνετε. Που είναι αυτός ο υλικός κόσμος; Μα δεν υπήρχε ποτέ. Είναι μόνο ο κόσμος που επιθυμείτε να δείτε. Είναι ο κόσμος που δημιουργείτε για τον εαυτό σας. Βρίσκεστε σ’ ένα χώρο φωτός. Έχουν ειπωθεί τόσα πολλά για την κβαντομηχανική και τον τρόπο λειτουργίας των κβάντων! Αλλά τα πράγματα είναι τόσο απλά πραγματικά. Πότε αποφασίζει να γίνει φως και πότε αποφασίζει να γίνει ένα υλικό σωματίδιο. Ποιος παίρνει την απόφαση; Εσείς. Ο Θεϊκός σας Εαυτός κι εσείς οι ίδιοι επίσης όταν χρησιμοποιείτε τις ενέργειες του Θεϊκού Εαυτού.

Μικρές λαμπερές νοημοσύνες, μικρές λαμπερές διάνοιες, οι κυβικοί δομικοί λίθοι. Οι δομικοί λίθοι της ύπαρξής σας στη γη ανταποκρίνονται σε κάθε σας κάλεσμα, βυθίζεστε, τους μιλάτε. Μιλήστε τους, επικοινωνήστε μαζί τους στο σημείο που στέκεστε

τώρα. Τι είναι αυτό που κάνει τα κβάντα να αλλάζουν συμπεριφορά; Η δική σας βούληση. Γι αυτό ειπώθηκε ότι ο παρατηρητής επηρεάζει το παρατηρούμενο και το επηρεάζει καθοριστικά. Αυτό σας το υποσχόμαστε και σας το επιβεβαιώνουμε.

Μιλώντας για τα θεία ονόματα των layers του DNA σας αναφερθήκαμε στη φυσική έλικα με το όνομα Keter Etz Chayim και μάλιστα διευκρινίσαμε ότι πρόκειται για το νοητικό blueprint της φυσικής έλικας που βλέπουν τα μάτια σας στο τρισδιάστατο πεδίο. Αυτό είναι το blueprint βάσει του οποίου τα κβάντα ταυτοποιούνται με διάφορες ιδιότητες εκφράζοντάς τις τελικά στο φυσικό σας DNA δημιουργώντας με τις ενέργειές τους αυτό που τα μάτια σας μέσα από το μικροσκόπιο μπορούν να δουν σαν φυσική έλικα του DNA. Κι εσείς ναι, για άλλη μια φορά επιβεβαιώνετε στον εαυτό σας ότι είσαστε ο δημιουργός στη γη, ακριβώς γιατί αυτά τα κβάντα στη δική σας θέληση αντιδρούν, τη δική σας νοημοσύνη υπηρετούν και εκφράζουν. Μία μικρή διάνοια το καθένα που έρχεται να δουλέψει για το θείκό όλον που αποκαλεί Μεγάλο Εαυτό.

Θ' αρχίσουμε να μιλάμε για τις αντιστοιχίες του φυσικού πεδίου με τους κλώνους του DNA έτσι όπως περιγράφηκαν στα θεία ονόματα που δόθηκαν στις προηγούμενες συναντήσεις. Ωστόσο είναι γεγονός ότι τα υπόλοιπα layers δεν αναφέρονται στο φυσικό πεδίο και είναι πολύ πιο πέρα απ' αυτό το blueprint που αρχικά αναφέραμε. Πρόκειται για πολύ λεπτεπίλεπτες ενέργειες, πρόκειται για τον τρόπο με τον οποίο τα κβάντα αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους μέσα στο όλον. Ένα μεγάλο κομμάτι αυτών των ενεργειών αφορά την αντίληψη των ίδιων των δομικών λίθων για τον εαυτό τους. το φυσικό σας σώμα δεν είναι παρά μια εικόνα που περιφέρεται στο φυσικό πεδίο, όπως τα σώματα προβάλλονται μέσα από τη μηχανή προβολής στην οθόνη του κινηματογράφου. Το φως κινείται κι εσείς νομίζετε ότι κινούνται σώματα, αλλά δεν είναι παρά η κίνηση της ενέργειας πάνω σ' ένα υπόβαθρο που εκείνη την ώρα δεν αντιλαμβάνεστε.

Είναι πράγματα που ήδη κάποιοι από σας έχουν σκεφτεί. Αυτό που ζητάμε τώρα είναι να μπειτε και να το βιώσετε αυτό και να κάνετε τις συνδέσεις πιο συνειδητά. Να συνδέσετε αυτά που έχουμε πει μέχρι τώρα με την πραγματικότητα που διαμορφώνεται στο γήινο πεδίο και να συνειδητοποιήσετε πόσο πραγματικά κάθε σκέψη σας, κάθε αίσθησή σας μπορεί να επηρεάσει καθοριστικά τη δημιουργία αυτής της περίφημης έλικας. Ναι, η έλικα του DNA έχει πολλά ενεργειακά στρώματα όμως δεν είναι μόνη της ένας δομικός λίθος. Ο αρχικός δομικός λίθος, στηρίζεται σε άλλους. Στηρίζεται στο φως που σύμφωνα με την βούλησή σας τροποποιείται και αλλάζει καταστάσεις και εκφράζει κάθε φορά κάτι διαφορετικό. Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να το συνειδητοποιήσετε.

Καταλαβαίνετε ότι, όταν βρίσκεστε σε μια τόσο βαθιά ενεργειακή θέση, όταν είστε τόσο βαθιά εστιασμένοι, ενεργοποιείτε άμεσα αυτή τη διαδικασία ανατροφοδότησης και μπορείτε να επέμβετε καθοριστικά σε όποιο σημείο της διαδικασίας επιθυμείτε. Γιατί όλη

αυτή η διαδικασία της εκδήλωσής σας δεν είναι παρά μία διαρκώς ανατροφοδοτούμενη διαδικασία. Ένας μηχανισμός ανατροφοδότησης με πληροφορίες. Τα κβάντα εργάζονται για σας, παίρνουν θέση, εκφράζουν. Η νοημοσύνη σας αντιλαμβάνεται, βιώνει και μέσα απ’ αυτό που βιώνει αποφασίζει ότι θέλει να κάνει κάτι διαφορετικό, επεξεργάζεται το βίωμα και αποφασίζει να το τροποποιήσει. Η απόφαση και μόνο δίνει το έναυσμα στα κβάντα, στη νοημοσύνη των κβάντων, για να δημιουργήσουν κάτι διαφορετικό, να εκδηλώσουν κάτι διαφορετικό. Και όλα αυτά γίνονται σε απειροελάχιστες μονάδες χρόνου, γιατί σ’ αυτό το επίπεδο των κβάντων ο χρόνος δεν υπάρχει. Ο χρόνος όπως τον βιώνετε ισχύει από το επίπεδο του DNA και πέρα. Από τις πρώτες συνθέσεις του DNA και πέρα εισέρχεται το στοιχείο του γραμμικού χρόνου -και πάλι όχι με τη μορφή που τον βιώνετε εσείς.

Πρόκειται για μία ιερή διαδικασία, το αντιλαμβάνεστε αυτό. Δηλώστε την πρόθεσή σας λοιπόν... έτσι όπως είστε βυθισμένοι σ’ αυτόν τον υπέροχο κόσμο των κβάντων, δηλώστε την πρόθεσή σας να εκδηλώνετε όλο και πιο φωτεινές και λαμπερές ιδέες, να δημιουργείτε όλο και λαμπρότερες μορφές ζωής που θα εκφράζουν στον ύψιστο βαθμό το Σχέδιο του συνόλου που αποκαλείτε Θεό.

«Δηλώνω την πρόθεσή μου τα Κλειδιά του Ενώχ να ενεργοποιήσουν όλες τις διαδικασίες για την υλοποίηση του Σχεδίου που είμαι. Δηλώνω την πρόθεσή μου να δημιουργήσω μορφές ζωής που θα συγκεντρώνουν όλο και περισσότερη αγάπη και φως και θα εκφράζουν όλο και πληρέστερα το τέλειο δυναμικό που φέρνω στη γη. Εγώ Είμαι ο δημιουργός στη γη και αγαπώ τον εαυτό μου και όλα όσα πλάθω και αγαπώ τον Δημιουργό για όλα όσα είμαστε».

Δεν υπάρχουν στεγανά, δεν υπάρχουν προϋποθέσεις. Είστε διάνοιες που αποφασίζετε να ενεργήσετε στον κόσμο της μορφής. Έρχεστε να εντοπίσετε μερικά μεμπτά σημεία απόψε και να τα επεξεργαστείτε για τον εαυτό σας. Σ’ αυτό το ιερό πεδίο που στέκεστε, συνειδητοποιώντας τον τρόπο με τον οποίο δημιουργείτε την πραγματικότητά σας, μπορείτε να κάνετε τις απαραίτητες αλλαγές για να εκφράσετε αυτό που αγαπάτε, για να εκφράσετε το θέλημα της καρδιάς σας, που είναι το θέλημα του Υψίστου.

Σας ζητούμε ν’ ανοίξετε τα μάτια, να γειώσετε τις ενέργειες που φέρατε, να συζητήσετε και θα συνεχίσουμε με κάτι διαφορετικό.

Ε.:

Εγώ είδα τη βουτιά μέσα στον έλικα, ο οποίος ήταν από την αρχή τεράστιος, σαν να έπιανε όλο τον κύκλο μας και έκανα βουτιές σε κάθε κόμβο σαν ξωτικό. Έφτασα χαμηλά στον πυρήνα αλλά ήταν τεράστια η απόσταση από την ώρα που βούτηξα μέχρι τον πυρήνα, σαν να μην τελείωνε ποτέ. Το χρώμα του πυρήνα είχε στην αρχή μαύρο – γκρι – σιέλ, αλλά βουτώντας μέσα εκεί έγινε μοβ – λιλά – χρυσό και στο τέλος του ένα περίεργο λευκό φωτεινό. Εκεί έμεινα το περισσότερο διάστημα και χάθηκα λίγο. Τα υπόλοιπα δεν τα θυμάμαι

και πολύ καλά, γιατί δεν ξέρω αν ήμουνα εδώ. Δεν ξέρω αν ήμουνα εδώ. Πάντως στο υπόλοιπο κομμάτι ήταν πολύ δυνατή η ενέργεια στο σώμα μου, αλλά δεν θυμάμαι τι απέγινε.

Μπ.:

Τα περισσότερα ήταν σ' ένα νοητικό επίπεδο και όχι τόσο σωματικά βιωματικό και άρχισαν να ξεδιαλύνονται διάφορα πράγματα μέσα μου περί κενού και μορφής, περί διπτότητας, περί κατώτερου και ανώτερου εαυτού, περί πνεύματος και ύλης. Και όλα αυτά με το πέρασμα απ' το κενό στο φωτόνιο, αυτό το αναβόσβημα. Τώρα άρχισαν να μου δίνονται απαντήσεις, δηλαδή θα μου πάρει, αν αρχίσω να το αναλύω, θα πάρει πολύ... θ' αρχίσει να γίνεται μπερδεμένο. Απλά αρχίζω να παίρνω απαντήσεις σ' αυτό εδώ το πράγμα και αρχίζω να καταλαβαίνω ότι την αίσθηση της ύλης την έχουμε επειδή, όσο υπάρχει παρατήρηση στο κενό, τότε υπάρχει η εμφάνιση της ύλης. Όταν δεν υπάρχει ο παρατηρητής να παρατηρεί δεν υπάρχει ύλη. Και ο παρατηρητής στη συγκεκριμένη περίπτωση θα μπορούσε να είναι ο κατώτερος εαυτός μας, που και αυτός στο φινάλε είναι που βιώνει την ύλη, τη μορφή.

Β.:

Το πιο χαρακτηριστικό ήταν ένας βιολετί χώρος, που ήταν και ο χώρος του κενού από τη στιγμή που ξεκίνησε η βουτιά και ο χώρος η ύλη μου, ας πούμε, το σώμα μου. Και ήταν το κενό και το σώμα που είχαν την ίδια σύσταση, αυτό το βιολετί κενό.

Βα.:

Εγώ παθαίνω αυτό που παθαίνω συνέχεια το τελευταίο διάστημα. Μορφές που δεν τις αναγνωρίζω μου έρχονται, κάπου με πηγαίνουν σε σημείο που να μην ακούω τι λες. Νιώθω μια φωνή έτσι στο βάθος, κάπου με πάνε, δεν μπορώ να συνειδητοποιήσω τι γίνεται ακριβώς εκεί. Το πιο χαρακτηριστικό μετά με το DNA είναι που το είδα, νομίζω ήταν κάπου σε κάποιο χέρι, δεν θυμάμαι ακριβώς τι, και όπως γύρναγε.... πως γυρίζει σαν τροχός κάτι και βάφει και κάνει ένα μανίκι σε πουκάμισο, μεγάλη λωρίδα μπλε σκούρα με γαλάζια μικρή γραμμούλα και άντε πάλι. Αυτό μου έκανε εντύπωση, τα χρώματα. Μπλε σκούρο με γαλάζιο. Αυτά.

Α.:

Το DNA αρχικά το είδα σαν μια βιολετί κορδέλα που άρχισα να κάνω εκεί τσουλήθρα. Στη συνέχεια όμως άρχισε να δουλεύει πολύ ο νους μου και προσπαθούσα να δω εικόνες νοητικά και αφού δεν με έβγαζε πουθενά λέω, άστο και κάτσε στο 'τίποτα' και μπαίνω μέσα μου. Δηλαδή αφού αισθάνομαι καλύτερα με τα βιώματα, με τις αισθήσεις, μπήκα στις αισθήσεις μου. Τότε μπήκα στο κενό πραγματικά. Δηλαδή, σαν να καθόμουνα στο black velvet του Ηλία, σ' αυτό αισθάνθηκα ότι ήμουνα. Όλο φώτα γύρω μου σ' ένα μπλε βελούδο, μπλε μαύρο, κάτι τέτοιο και καθόμουνα εκεί και παρατηρούσα τις αισθήσεις μου και μόνο, τίποτα άλλο. Ένιωθα στο σώμα μου πολύ έντονες τις ενέργειες, αλλά βούταγα και στο τίποτα. Πολλές φορές χανόμουνα κιόλας, δεν παρακολουθούσα τι έλεγες, σαν να βυθιζόμουνα πάρα πολύ. Δεν θυμάμαι και πολλά, αυτά.

Κα.:

Το περίεργο είναι ότι εχθές το πρωί μου είπε τα ‘βασικά υλικά’, είδες που ... και με παρέπεμψε στο να αρχίσω να διαβάζω για τα μόρια, τα άτομα και το DNA και την πέρασα τη μισή μέρα έτσι. Οπότε υπήρχαν εικόνες, αλλά δεν ήταν εσωτερικές, κυρίως έβλεπα ένα μαύρο και αισθανόμουν περισσότερο. Αυτό που κατάλαβα και που νομίζω σήμερα μου ήρθε, είναι ότι είπαν αυτό για τον παρατηρητή και το παρατηρούμενο και ότι με βάση αυτό που είμαστε και μ’ αυτό που θέλουμε δημιουργούμε τον κόσμο. Αυτό που κατάλαβα επίσης είναι ότι χρειάζεται μία μεγάλη εστίαση όλων των ενεργειών, δηλαδή ότι για να δημιουργήσεις αυτό που θέλεις χρειάζεται ένας μεγάλος συντονισμός των επί μέρους ενεργειών, μια μεγάλη εστίαση. Γιατί έβλεπα ότι στην παραμικρή δεύτερη σκέψη σε ο,τιδήποτε η ενέργεια κλώτσαγε. Και αυτό μου συμβαίνει τώρα το τελευταίο διάστημα, εδώ και δυο-τρεις μέρες. Όταν υπάρχει απόφαση αμέσως οι ενέργειες ευθυγραμμίζονται και δημιουργείται αυτό που είναι το θέλημα. Αυτά.

Μα.:

Εμένα μου άρεσε πάρα πολύ αυτό που είπε ο Μπ.. Που άκουσα τον Μπ. που είπε για τον παρατηρητή και το παρατηρούμενο. Θεωρώ ότι είναι εκπληκτική η εξήγηση του τι μπορεί να συμβαίνει και αυτή η άσκηση εμένα μου άρεσε πάρα πολύ. Γιατί θυμάμαι στο σχολείο με είχαν συγκλονίσει δύο πράγματα, δηλαδή θεωρώ ότι άξιζε που πήγα στο σχολείο τα δώδεκα χρόνια που πήγα, για δύο πράγματα μόνο. Για το ένα αξίωμα των μαθηματικών ότι τίποτα δεν αρχίζει απ’ το μηδέν και τίποτα δεν καταλήγει στο μηδέν και το δεύτερο της φυσικής ότι αυτό, ότι ο παρατηρητής επηρεάζει το παρατηρούμενο. Γιατί αισθάνθηκα εκεί ότι μπήκαν οι επιστημονικές βάσεις, τουλάχιστον με αυτά που εδώ ο κόσμος έχει σαν εξηγήσεις και τεχνολογία, για το ότι υπάρχει Θεός και για το ότι εμείς είμαστε συνδημιουργοί. Τώρα το λέω έτσι, αλλά τότε το είχα καταλάβει μ’ ένα πολύ πιο παιδικό τρόπο. Αυτό που βίωσα εγώ, - εντάξει είδα διάφορες εικόνες κλπ, εντάξει αυτά - αλλά αυτό που είδα που ήταν αρκετά σημαντικό για μένα ήταν εκεί στο συγκεκριμένο με τον παρατηρητή και το παρατηρούμενο, που είπαν και τα παιδιά, όπου εκεί όμως αντιλήφθηκα το εξής: ότι υπάρχει ένα τεράστιο σχέδιο για το οποίο εμείς δεν έχουμε συνειδητή επίγνωση και πιθανώς δεν μπορούμε στην φάση την οποία βρισκόμαστε, στην υλική κατάσταση να το αντιληφθούμε. Παρ’ όλα αυτά όμως, μέσα απ’ αυτές τις διαδικασίες, αυτό που πολύς κόσμος λέει, το τετριμμένο ‘αφεθείτε στη ροή’ - κάποια εποχή με εκνεύριζε κιόλας μπορώ να πω- και στον ‘συντονισμό’, αυτό αν το βιώσεις και φτάσεις στο σημείο, στη στοιχειώδη ωριμότητα να καταλάβει τι είναι αυτό - που στην ουσία τι ακούει, ακούει την εσωτερική του φωνή, τον εσωτερικό του εαυτό σε πρώτη φάση - και μετά μπορεί να συνδεθεί και με περισσότερα κομμάτια. Όταν λοιπόν συμβεί αυτό και τείνει προς αυτό, μέσα απ’ αυτό είναι σημαντικό να επηρεάζει ως παρατηρητής το παρατηρούμενο, συμμετέχοντας δηλαδή σ’ αυτό το μεγάλο σχέδιο για το σύμπαν, για τον κόσμο, για το ο,τιδήποτε, για τη χώρα του. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Γιατί αλλιώς μπορεί όντως με συντονισμένη τη θέλησή του και τη συγκέντρωση του νου του να

επιτύχει σχεδόν το ο,τιδήποτε, από ένα μικρό, ας πούμε να πάρει μια καφετιέρα, μέχρι δεν ξέρω τι, να πέσει μια κυβέρνηση, αλλά δεν έχει κανένα νόημα αυτό. Αυτά, ευχαριστώ.

Μχ.:

Δεν θυμάμαι και πολλά πράγματα για να σας πω. Θυμάμαι ότι κολύπησα στο DNA και πήγαινα προς τα φώτα κλπ. Γενικά είχα κατακτήσει την απόλυτη ηρεμία και βγήκα απότομα γι' αυτό τα έχω ξεχάσει. Αυτά.

Θ.:

Εγώ ξεκινάω με μια ερώτηση. Πότε θα αναρτηθεί στο website αυτό το channeling γιατί προσωπικά νιώθω ότι ήταν το πιο σημαντικό channeling της ζωής μου. Κάθε φορά διαφοροποιούμαι, εγώ λέω τα δικά μου και λέω προς τι όλα αυτά, δηλαδή κλειδιά, δεξιά-αριστερά ή διαβάζω ας πούμε. Σήμερα διάβασα στον 'Ειρηνικό πολεμιστή' του Dan Milman, ότι αυτό που λέει «από χουν εις χουν» και ξανά πάλι πίσω. Και ερχόμενος σήμερα, δεν ξέρω, ένιωθα ότι σήμερα δεν θα χρειαστεί να ξανακάνεις την τυπική ερώτηση «που πάνε όλα αυτά βρε παιδιά». Το ένιωθα πραγματικά αυτό, δηλαδή μου ερχότανε, το ένιωθα. Όντως αυτό που κατάλαβα είναι αυτό που άκουσα στην αρχή, ότι η σημερινή περιγραφή δείχνει ένα κομμάτι της δημιουργίας. Έτσι το νιώθω εγώ. Έχω ας πούμε ίσαμε 150 ερωτήσεις, αλλά τώρα λέω θα τις πούνε οι ίδιες. Στην αρχή άκουσα την έκφραση «την διαρκή ύπαρξη» και «η χαρά της ύπαρξης». Το δεύτερο μπορώ να αντιληφθώ τι είναι. Το πρώτο έχει περιγράψει ο Γκουρτζιέφ σ' ένα μεγάλο, τεράστιο βιβλίο ότι η διαρκής παρακολούθηση του εαυτού σου, ξέρεις που βρίσκεσαι, ξέρεις τι είναι τριγύρω σου. Η διαρκής παρακολούθηση του εαυτού σου. Δηλαδή ήθελα λίγο, να ρωτήσουμε μετά, να μην λέω τώρα και τρώω τον χρόνο ...

Άννα:

Όταν θα φτάσουμε στις ερωτήσεις θα την επαναλάβεις και θα μου πεις το πλαίσιο στο οποίο ειπώθηκε, γιατί δεν θυμάμαι.

Θ.:

Εντάξει, το ξέρω αυτό το πράγμα. Απλώς το επισημαίνω τώρα γιατί, τι γίνεται, το επόμενο βήμα μετά που ήρθε και περιέγραψε με τη βουτιά, το κατέβα μέσα και βλέπουμε ότι παίζουμε μεταξύ ύλης και φωτός, αν επιτρέπεται να αλλάζει αυτός ο ρυθμός, μεταξύ του κλικ-κλικ δηλαδή, εγώ διαισθάνθηκα ότι όσο πιο πολύ κάνουμε κλικ προς το φως τόσο πιο πολύ ανεβαίνουμε προς τα επάνω. Αυτό που είπα στην αρχή δηλαδή, κάπου στη διπλότητα, αλλά όσο πιο πολύ πας προς το φως, τόσο πιο πολύ πας πιο πάνω. Δηλαδή ο στόχος μας είναι με την πρακτική σ' αυτή τη χαμηλή δόνηση να πετύχεις αυτή την κατάσταση του να κάθεσαι πιο πολύ από τη μεριά τη φωτεινή έτσι ώστε γίνεσαι πιο φωτεινός. Δεν ξέρω αν το περιγράφω καλά. Αυτό λοιπόν το παιχνίδι εκεί πέρα είναι η δύναμη της πρόθεσης για μένα που το κάνει και ενεργοποιείται και τα υπόλοιπα συμβαίνουν από μόνα τους.

Άννα:

Όταν αναφέρεσαι στο να κάθεται περισσότερο στο φως δεν εννοείς να είσαι περισσότερο φως παρά ένα σωματίδιο. Εννοείς φαντάζομαι ότι μέσα από την επιρροή που μπορείς να ασκήσεις να δηλώσεις αυτό που μας είπαν κιόλας, να δηλώσουμε την πρόθεσή μας να δημιουργήσουμε μορφές που να μπορούν να συγκεντρώνουν όλο και περισσότερο φως. Δηλαδή να δημιουργήσεις μορφές πιο λεπτεπίλεπτες, πιο αιθέριες ίσως, που να ανήκουν σε μια άλλη δόνηση. Ή όχι;

Θ.:

Αυτό περίπου, αλλά για μένα, για να μπορέσω να εστιαστώ στο μηχανικό μοντέλο, εφόσον έχεις το άτομο και το φως που πάνε κι έρχονται αυτά τα δύο, εμείς τώρα στη δόνηση που είμαστε δεν μπορούμε να επηρεάσουμε αμέσως, αλλά μπορούμε εμμέσως. Οπότε το παιχνίδι της ζωής της δικιάς μας εδώ πέρα είναι, εστιαζόμενοι στο να κάνουμε το καλύτερο η πρόθεση και η βούληση να πας προς τα εκεί φέρνει το αποτέλεσμα προς εκείνη τη μεριά. Σαν δηλαδή να γυρίζεις τη δόνηση αυτή. Και τι μιλάμε για δόνηση; Είναι αυτή η ταλάντωση υποθέτω. Όσον αφορά δε το να δημιουργήσουμε όντα είναι ερωτηματικό ... μορφές ...

Άννα:

Μορφές, δικές μας μορφές. Και πραγματικά εγώ πιστεύω ότι εκείνη την ώρα αναφερόταν στην πραγματικότητα και τις ιδέες που εκφράζουμε.

Θ.:

Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε γιατί αν δημιουργήσουμε εμείς κάτι άλλα, όπως σκεπτομορφές ας πούμε, από τη δόνηση που είμαστε τώρα χαμηλά το να δημιουργήσεις κάτι ανώτερο, νομίζω είναι κάτι που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ευτ.:

Εγώ δεν είδα το DNA, δεν μπόρεσα να το δω αλλά είδα ένα τεράστιο ουράνιο τόξο με όλα τα χρώματα. Και μέχρι το τέλος έβλεπα αυτό το πράγμα. Δεν μπορούσα να δω τίποτε άλλο, αλλά αυτό ήταν πολύ έντονο το ουράνιο τόξο. Αυτό, ευχαριστώ.

Κ.:

Εγώ κατάλαβα ότι η ύπαρξη μάλλον δεν υπάρχει. Ότι είμαστε μία συμπύκνωση φωτός και η πραγματικότητα αυτή που δημιουργούμε έχει σχέση με το φως και την ποιότητα του φωτός που είμαστε. Δηλαδή τα τσάκρα μας είναι πάρα πολύ μακριά και υπάρχει μία προβολή στο τρίτο μάτι που δημιουργεί την πραγματικότητα, η οποία είναι η μη πραγματικότητα. Ανάλογα με την ποιότητα του φωτός που έχεις δημιουργείς την πραγματικότητα. Αν ζεις σ' ένα περιβάλλον, δηλαδή αν ένα έμβρυο γεννηθεί και υπάρχουν αρρώστιες, αυτό το άτομο θα βιώσει πάρα πολλές αρρώστιες, γιατί δημιουργεί τέτοιες σκεπτομορφές που προκαλεί τις αρρώστιες. Δηλαδή αν ζεις σ' ένα περιβάλλον που δεν έχει ασθένειες, εάν θεραπεύσει τον εαυτό του και πιστέψει ότι δεν υπάρχουν ασθένειες θα εξουδετερώσει κι αυτό

το περιβάλλον. Δηλαδή δεν υπάρχει γήρας, δεν υπάρχει ηλικία. Όλα αυτά είναι επειδή τα δημιουργούμε εμείς με τα άλλα φώτα που έρχονται και τις αντιλήψεις που μας δημιουργούν οι άλλοι άνθρωποι. Όταν δηλαδή καταλάβεις ότι δεν υπάρχει ηλικία ... τα κύτταρα τους απαγορεύουμε να ανανεωθούν γιατί δίνουμε εμείς εντολές να μην ανανεώνονται και φεύγουνε σαν κβάντα σε μία άλλη διάσταση. Τελικά ο άνθρωπος με τη γέννησή του γερνάει, δηλαδή ποιοτικά κατεβαίνει γιατί φουσκώνει η ύλη, ενώ όσο μεγαλώνει αφαιρεί την ύλη. Ένα περίεργο πράγμα γίνεται, δηλαδή δεν μπορούμε να μπούμε σε μία μεσότητα. Το δε DNA μας είναι ας πούμε Y X X, έχει άπειρους συνδυασμούς οι οποίοι μπορεί να γίνουν και να δημιουργηθούν διάφορα είδη. Δηλαδή το Y να γίνει I, το X ν' αλλάξει. Αφού μπορούμε ν' αλλάξουμε την ύλη μπορούμε να μορφοποιήσουμε και το DNA. Μέσα στα κενά των γονιδίων υπάρχει ένα άλλο σύμπαν. Τελικά δεν είμαστε τίποτα, δεν υπάρχουμε. Είναι δηλαδή μία δική μας αντίληψη. Ακόμη και το ότι εγώ, είμαι τώρα τόσων χρόνων, αν το πιστέψω, μέσω του φωτός μπορώ ν' αλλάξω μέχρι και τα ντοκουμέντα, τα πάντα τα οποία ήδη υπάρχουν. Αυτό έκανε ο Σαιν Ζερμαίν, γι αυτό ερχόταν συνέχεια και δεν μπορούσαμε να βρούμε ούτε την ηλικία του. Γιατί διαφοροποιούσε την ύλη και τα ντοκουμέντα που υπήρχαν στη γη. Είναι φοβερό αυτό. Δηλαδή άμα διαβάσεις και ασχοληθείς θα βρεις το ελιξίριο της ζωής, το οποίο έχει μεγάλη σχέση. Δηλαδή άλλαζε τα ντοκουμέντα μέσω του φωτός. Και το φως έχει σ' αυτή την αντίληψη δώδεκα ακτίνες, δώδεκα τα χρώματα. Δεν είναι όμως δώδεκα, είναι άπειρα. Δεν υπάρχουμε, είμαστε δηλαδή υποκείμενα όπως έχουν βρει τώρα τα φωτοκύτταρα... οι επιστήμονες έχουν βρει τα φωτοκύτταρα και τις φωτο-ίνες κι έχουν δημιουργήσει τις εικόνες. Στα κύτταρά μας μέσα υπάρχουν ειδικά φωτοκύτταρα που δημιουργούν εικόνες... Τώρα δεν ξέρω ... λέω ασυναρτησίες, εμένα έτσι μου ήρθανε.

Γ.:

Αμάν βρε Κ. το χαλάς!

Α.:

Μην το ακυρώνεις, καλά τα λες.

Κ.:

Μα είναι ασυναρτησίες αυτά...

Κα.:

Δεν είναι ασυναρτησίες, εγώ σκεφτόμουν πω, πω, πως τα ξέρει όλα αυτά!

Αλ.:

Λοιπόν, εγώ τι είδα. Στην αρχή ήταν σαν ένα λούνα παρκ. Βούτηξα εκεί πέρα, έφευγα από τη μία μπάλα σε άλλο χρώμα, πράσινα, μπλε, διάφορα... Υ, Χ, διάφορα. Πήδαγα, πήδαγα βυθίστηκα τελείως. Έβλεπα διάφορα και μπαλίτσες. Τελικά κατέληξα, το συμπέρασμα ποιο είναι: βρέθηκα σ' ένα σημείο να πω στον εαυτό μου ότι, ό,τι αρρώστια κι αν έχουμε, από μόνοι μας μπορούμε ν' απαλλαγούμε απ'

αυτήν, αφού είμαστε οι δημιουργοί του εαυτού μας. Εκεί, αυτό είναι το συμπέρασμα.

Άννα:

Ναι, αυτό είναι το συμπέρασμα.

Ντ.:

Αυτό που ένιωσα έντονα ήταν πολύ μεγάλη γαλήνη, έντονη γαλήνη. Βούτηξα μέσα στο DNA και στην αρχή αισθάνθηκα σαν να ήμουνα μία άμορφη, αλλά σαν κολλώδης μάζα. Δεν μπορώ να το περιγράψω. Και μπήκα μέσα σ’ αυτό το σαν τούνελ στριφογυριστά και ξαφνικά έτσι όπως ήμουν κολλώδης σαν να ενσωματώθηκα με το DNA, σαν να έγινα ένα. Το άλλο που αισθάνθηκα, κάτι που είπε με τον Ανώτερο Εαυτό, σαν ο Ανώτερος Εαυτός να έχει στα χέρια του όλο το παιχνίδι και δηλαδή οι ζωές μας κατά κάποιο τρόπο να τις παίζει όπως παίζει ο ταχυδακτυλουργός, έτσι, σαν να λέει, ξέρω εγώ, «εσύ εντάξει, αυτή η ενσάρκωση τελείωσε, πήγαινε επάνω, κάνε το μάθημά σου, ξαναέλα» κάπως έτσι. Δηλαδή σαν να παίζει στα δάκτυλα όλες μας τις ενσαρκώσεις κατά κάποιο τρόπο. Φυσικά ένιωσα τελικά ότι, αυτό που λένε και οι επιστήμονες ότι όλα είναι ενέργεια. Δηλαδή πλέον τα παραδέχονται όλα αυτά οι σύγχρονοι επιστήμονες και έχω ακούσει προσωπικά τους ανθρώπους να τα λένε, ότι ακόμα και το τραπέζι και η καρέκλα που βλέπουμε δεν υπάρχουν στην ουσία. Αυτό που είπε η Κ. είναι πέρα για πέρα επιστημονικά ορθό, δεν είναι αυτό που είπε. Μετά αισθάνθηκα σαν να ήτανε σαν φωτορυθμικά αυτά τα πράγματα, σαν εναλλαγή φωτός εκεί που είπε για τα κβάντα, ότι μια τα βλέπεις μια δεν τα βλέπεις, σαν αυτό και σαν λούνα παρκ και σαν φωτορυθμικά, σαν περίεργες εναλλαγές φωτός. Και πάρα πολύ έντονη γαλήνη. Ευχαριστώ.

Δ.:

Εγώ καθώς περιέγραφε όλη αυτή τη διαδικασία του DNA ένιωθα να βυθίζομαι όλο και περισσότερο, να περνάω επίπεδα και να περνάω εσωτερικά μέσα μου όλο και περισσότερο με άλλες ενέργειες κάθε φορά. Ένιωσα ότι πήγα στο κέντρο μου. Όσο περισσότερο έμπαινα στην έλικα, στα μόρια, στα άτομα, στον πυρήνα όλο και περισσότερο έμπαινα και στο τέλος έφτασα να βιώσω το φως και την αγάπη, γαλήνη ένιωσα. Ήταν ενέργεια όλο αυτό. Θα έλεγα ότι ο τίτλος που θα έδινα, βιωματικά σ’ όλο αυτό που έζησα, ήταν το «χωρίς σύνορα». Δηλαδή στο τέλος ήταν αυτό το ότι δεν υπάρχουν σύνορα, ότι όλα είναι ένα κι εκεί στο κέντρο είναι αυτό. Κι εκεί ίσως τελικά είναι η δημιουργία. Ο πυρήνας της δημιουργίας ίσως είναι τελικά αυτό. Και όντως ήταν πολύ βαθιά και όμορφη εμπειρία αυτή.

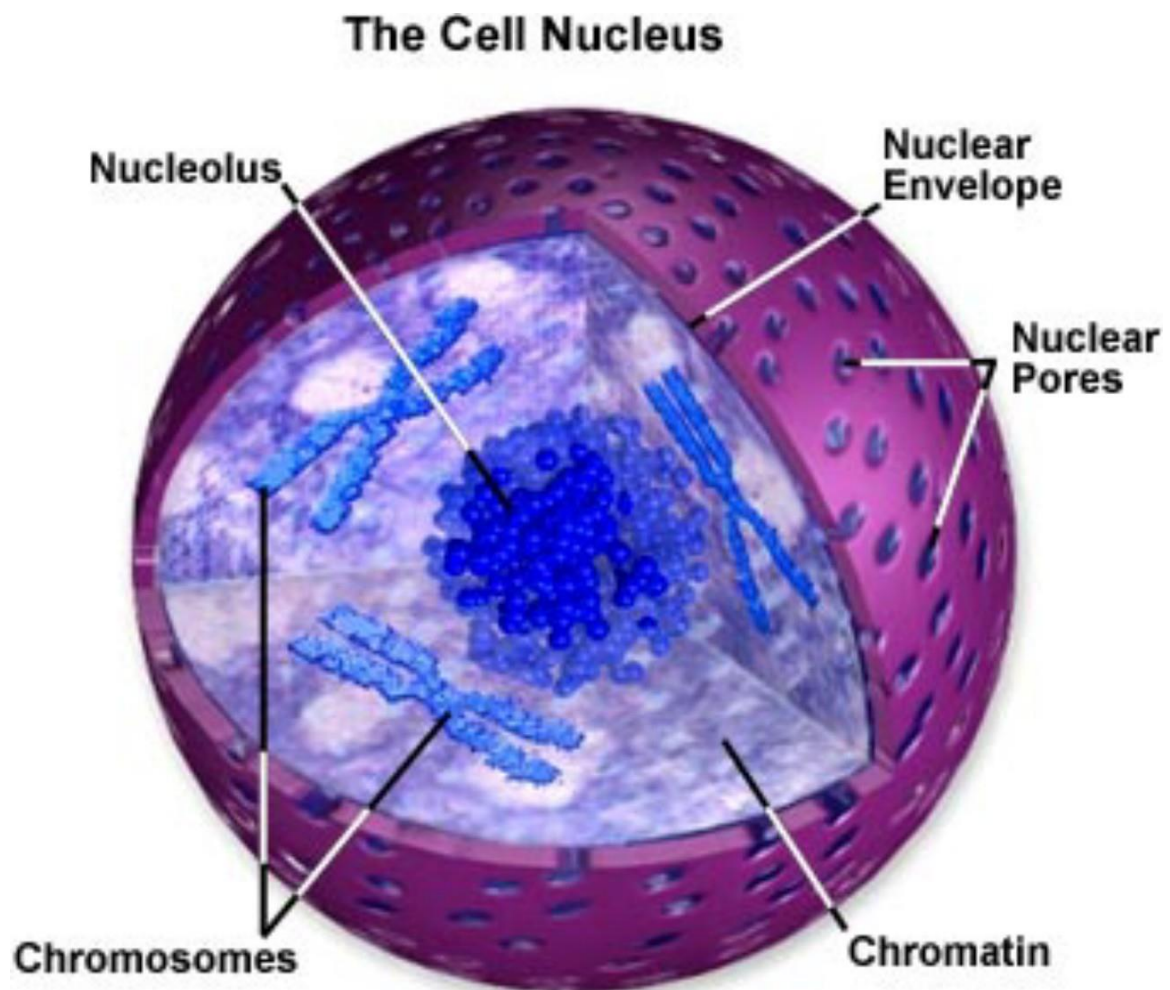
Γ.:

Κι εγώ μπήκα μέσα στο DNA, στο μοβ αυτό, στην έλικα και κάθε φορά που κάναμε μια βουτιά ήταν σαν να έμπαινα σ’ ένα πιο μεγάλο σύμπαν, σαν να έμπαινα σε διαφορετικά επίπεδα σύμπαντος. Όλο αυτό που προσπαθούσα να κατανοήσω είναι όπως το είπε η Κ., την ίδια αίσθηση είχα για όλο αυτό κι εγώ. Θυμήθηκα αυτό που είχε πει η Μ. ότι είμαστε σκιές του εαυτού μας κι εκείνη την ώρα μου ήρθε το θέατρο σκιών. Και σκέφτηκα, ποιος είναι ο σκηνοθέτης σε όλο αυτό

το έργο; Και ένιωσα ότι είναι πάρα πολλοί οι σκηνοθέτες κι εκεί είναι ένα μπερδεμα. Ποτέ δεν μου άρεσε η επιστήμη, σ' αυτή τη ζωή τουλάχιστον, σ' άλλες ζωές έχω ασχοληθεί και τώρα, όσο προχωράει το πράγμα νιώθω ότι επιστήμη και πνευματισμός πάνε μαζί και πρέπει ν' αρχίσω να διαβάζω μάλλον, γιατί ψάχνω να βρω μάλλον, όχι να βρω, γιατί το ξέρω όλο αυτό, αλλά να το βιώσω μέσα μου πραγματικά. Να το αντιληφθώ πως είναι το ελιξίριο της ζωής, δηλαδή πως μπορώ εγώ να κάνω αυτό που πραγματικά θέλω. Και θα το βρω.

A.:

Πιάστηκα τώρα απ' αυτό που είπε η Δ. το «χωρίς σύνορα» που δεν μπορούσα να το εκφράσω. Εγώ το ένιωσα στο σώμα μου αυτό. Σαν να μην υπάρχει περίγραμμα, σαν να είχα διαλυθεί στο άπειρο, στο ζελέ που είπε κάποιος. Δεν είχαν όρια... το δέρμα μου δεν υπήρχε,

δεν υπήρχε τίποτα. Δηλαδή συμπεραίνω όλα αυτά που είπατε με μία λέξη.

Θ.:

Να προσθέσω κι εγώ κάτι παρακαλώ; Σ’ εκείνο το σημείο που ακούσαμε ότι παύει να ισχύει ο χρόνος, ακούσαμε δηλαδή ότι από το σημείο του DNA και έξω εμφανίζεται ο χρόνος, από εκεί και μέσα δεν υπάρχει χρόνος. Ας πούμε με μια ψευδο-επιστημονικότητα θα έλεγα ότι, εφόσον μιλάμε τώρα για άτομα, τα άτομα υπάρχουν πάντα. Δεν παύει να υπάρχει αυτό το κομμάτι της ύλης και της ενέργειας, σε όποια μορφή και να είναι. Τα άτομα του άνθρακα ας πούμε επιστρέφουν πάλι σε κάποια άλλη μορφή, ανακυκλώνονται. Οπότε αυτό που υπάρχει στη γη, αυτή η μάζα που υπάρχει, υπάρχει πάντα κι εμείς πάμε κι ερχόμαστε. Αλλά αυτό όμως είναι πάντα ζωντανό, κάπως έτσι το αισθάνομαι. Δηλαδή, εκεί το άτομο του άνθρακα συνεχίζει και λειτουργεί. Το που ανήκει, αν ανήκει σ’ ένα κορμί, σ’ ένα φρούτο ή στο χώμα

Άννα:

Αυτό δεν το ξέρω, όχι δεν το ξέρω, δεν μπορώ να το ακουμπήσω έτσι όπως το θέτεις. Θα μπορούσε να είναι έτσι βέβαια, αλλά θα μπορούσε και να μην είναι γιατί ακούμε για την ύλη και την αντι-ύλη, οπότε... Βέβαια σημασία δεν έχει κανείς να μπει στον τρόπο που τα βλέπουν οι επιστήμονες, γιατί αρχίζουμε να δένουμε τη σκέψη μας πάλι σε στεγανά που βάζουν οι επιστήμονες, γιατί ο καθένας... Τουλάχιστον έτσι όπως το θέτεις είναι ένα δικό σου βίωμα και είναι καλύτερα να το κρατήσουμε αυτό το βίωμα, γιατί τέλος πάντων αν είναι στεγανό, είναι το δικό σου στεγανό, δεν είναι κάποιου άλλου, οπότε είναι πιο σεβαστό.

Ε.:

Εγώ ήθελα να πω ότι ένιωσα ότι έχω πολύ λιγότερο όγκο απ’ ό,τι έχω συνήθως.

Άννα:

Αυτό δυστυχώς δεν το ένιωσα εγώ! [γέλια]

Ε.:

Αλλά κατά περίεργο τρόπο έπιανα περισσότερο χώρο.

(συνέχεια)

Και τώρα ας συνεχίσουμε. Ερωτήσεις θα απαντήσουμε στο τέλος. Για την ώρα θα κάνουμε κάτι διαφορετικό από πριν.

Αφού γειωθήκατε, αφού επιστρέψατε σ’ αυτό που δεν είστε εντέλει, τώρα θα σας ζητήσουμε να δείτε στο κέντρο του κύκλου σας τον Σαιν Ζερμαίν, τον Δάσκαλο των Δασκάλων. Έρχεται στον καθένα και την καθεμιά σας χωριστά και ακουμπάει ένα σύμβολο στον αυχένα κάτω από το ινιακό οστό, σ’ εκείνη τη λακουβίτσα κάτω από το κρανίο. Ακουμπάει το μάτι του Ώρου. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να

νιώσει το εντύπωμα αυτό. Το μάτι του Ώρου, το ιερογλυφικό είναι λίγο διαφορετικό από ένα μάτι φυσικό. Έχει ένα άγκιστρο. Αυτό το άγκιστρο μπορείτε να το δείτε να περνά και να συνδέει το σημείο που έχει σταθεί το μάτι του Ώρου με το κέντρο του λαιμού μπροστά.

Οι ενεργειακές συνδέσεις που γίνονται είναι πολύ βαθιές. Χρειάζεστε χρόνο γι αυτές για να τις αφομοιώσετε. Τώρα θα σας ζητήσουμε να φέρετε στη μέση του κύκλου τον Κουτχούμι μαζί με τον Σαιν Ζερμαίν. Κι αυτός έρχεται και ακουμπά το μάτι του Ώρου πίσω από την καρδιά, στην σπονδυλική στήλη στο ύψος της καρδιάς. Και το άγκιστρο του οφθαλμού πηγαίνει στο ηλιακό πλέγμα. Τέλος μπορείτε να δείτε τον οφθαλμό στην αρχική του θέση κάτω από το ινιακό οστό να περιδινίζεται και να προβάλλεται στο τρίτο μάτι. Το άγκιστρο, η ακτίνα, γιατί για μια ακτίνα πρόκειται κατεβαίνει μέχρι την καρδιά. Μπορείτε να πάρετε λίγο χρόνο και να δείτε μέσα από το μάτι του Ώρου, τόσο αυτό που βρίσκεται ανάμεσα στα φρύδια όσο κι αυτό που βρίσκεται πίσω ακριβώς ή λίγο πιο κάτω, όχι πάνω στο ινιακό οστό, λίγο πιο κάτω, να δείτε προς τα πίσω από κει.

Ο οφθαλμός είναι ένα παγκόσμιο σύμβολο, διαχρονικό σύμβολο. Ωστόσο το μάτι του Ώρου διαφοροποιείται από τον Παντεπόπτη οφθαλμό όπως τον γνωρίζετε. Αναφέρεται σε πιο αρχέγονες καταστάσεις συνείδησης. Ουσιαστικά με τον οφθαλμό του Ώρου ανοίγετε μονοπάτια μέσα απ' τον χρόνο, μονοπάτια που σας βγάζουν σε άλλους χρόνους, άλλους χωροχρόνους. Αφήστε τον οφθαλμό στις θέσεις που προείπαμε, αφήστε τον να λειτουργήσει εκεί, να εντυπώσει τις ενέργειές του.

Οραματιστείτε έναν κρίνο στο τσάκρα της βάσης και αφήστε την ακτίνα του οφθαλμού από το τρίτο μάτι να κατέβει μέσα στον κρίνο.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Δεχόμαστε ερωτήσεις λοιπόν.

.....

Θα επαναλάβει ο Θ. την ερώτησή του.

Θ.:

Ακούσαμε για την διαρκή ύπαρξη «Θα βιώσετε την διαρκή ύπαρξη» και μετά σε δεύτερη φάση «τη χαρά της ύπαρξης κι εκεί θα πάτε και θα μείνετε συνέχεια». Σαν να είναι κατά κάποιο τρόπο ένας από τους σκοπούς. Αυτό θα ήθελα έτσι λίγο να εξηγήσουν.

Ντ.:

Ειπώθηκε αν το κατάλαβα καλά ότι υπάρχουν έλικες στα κλειδιά, κάπως έτσι. Τι σχέση έχουν αυτοί οι έλικες των κλειδιών με τους έλικες του DNA, τι αντιστοιχεί.

Άννα:

Ναι. Κάτι πιο συγκεκριμένο, πως ειπώθηκε;

Βα.:

Υπάρχουν έλικες στα κλειδιά του Ενώχ, ειπώθηκε.

Ε.:

Τα κλειδιά του Ενώχ αντιστοιχούν στους έλικες του DNA.

Α.:

Και ότι πρέπει να τα χρησιμοποιούμε στην καθημερινότητά μας. Αυτό το πράγμα πρέπει ν’ αρχίσουμε να...

Ντ.:

Ειπώθηκε ξεκάθαρα γι αυτό το θυμάμαι. Είπανε έλικες στα κλειδιά.

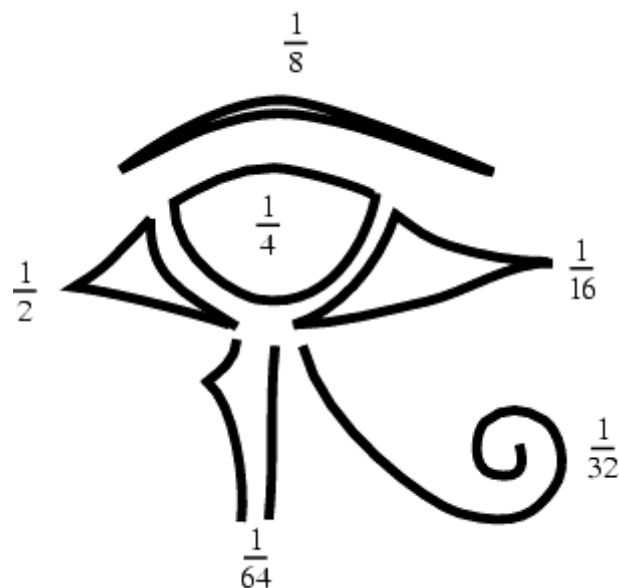
Άννα:

Εντάξει θα δούμε.

Το κάθε Κλειδί αντιπροσωπεύει μία κατάσταση ύπαρξης. Αυτή τη στιγμή δεν μιλάμε για τα Κλειδιά όπως έχουν δοθεί μέσα από τον J. Hurtak, δεν μιλάμε για τις πληροφορίες που έχουν δοθεί μέσα απ’ αυτόν, μιλάμε για κάτι διαφορετικό. Έχουν δοθεί Κλειδιά του Ενώχ μέσα από αυτό το κανάλι, μέσα απ’ αυτόν τον άνθρωπο, αλλά δεν μιλάμε για την ίδια μορφή πλέον. Τα Κλειδιά λοιπόν αντιστοιχούν σε καταστάσεις συνείδησης, σε επιγνώσεις. Και όταν μιλάμε για επιγνώσεις στα εσωτερικά πεδία δεν αναφερόμαστε στον τρόπο που βλέπετε τα πράγματα σ’ αυτό το ‘φυσικό’ πεδίο, που σήμερα συνειδητοποιήσατε πόσο πραγματικά δεν υφίσταται. Μιλάμε για τις πραγματικότητες που βιώνετε, μιλάμε για θεϊκές σκεπτομορφές τις οποίες βιώνετε. Το τρισδιάστατο πεδίο είναι ένα πεδίο επίγνωσης. Φανταστείτε πόσα πολλά επιμέρους πεδία περιλαμβάνει. Το νοητικό ας πούμε πεδίο είναι ένα υποπεδίο του φυσικού. Αντίστοιχα υπάρχουν πολλές καταστάσεις συνειδητότητας και επίγνωσης και κάθε Κλειδί ξεκλειδώνει μία απ’ αυτές. Επειδή όμως υπάρχει ο νόμος των αντιστοιχιών το κάθε πεδίο υποδιαιρείται σε άλλα πεδία και έτσι βρίσκονται όλα τα Κλειδιά να χρησιμεύουν σε όλα τα πεδία, σε διαφορετικές δονήσεις του κάθε πεδίου μάλλον.

Τα Κλειδιά έχουν έλικες, ναι. Πρόκειται για δίνες, είναι ενεργειακές περιστροφές που οδηγούν στην συγκέντρωση της ενέργειας, τη συσπείρωση και τη συγκέντρωση της ενέργειας μέσα στα διαφορετικά πεδία. Έχουμε μιλήσει επανειλημμένως για το γεγονός ότι τα σύμβολα αποτελούν από μόνα τους νοήμονες οντότητες. Έχουμε πει μάλιστα πρόσφατα ότι και η γλώσσα που μιλάτε είναι μία οντότητα με την δική της νοημοσύνη, μία ευρύτερη νοητική οντότητα μέσα απ' την οποία εκφράζεστε και εκδηλώνεστε. Αυτό ισχύει και με τα Κλειδιά του Ενώχ, όπως ισχύει και με τα ονόματα του θεού, όπως αναφέρετε. Πρόκειται για λεπτεπίλεπτες ενεργειακές δομές μέσα απ' τις οποίες εκφράζετε τα 'θέλω', την βούληση του Ανώτερου Εαυτού σε διάφορα πεδία. Εκεί αναφερόμασταν όταν μιλήσαμε για έλικες στα Κλειδιά του Ενώχ.

Σαφώς τα Κλειδιά του Ενώχ συνδέονται με τα Layers του DNA, τα οποία επίσης αντιστοιχούν σε διαφορετικές καταστάσεις συνειδητότητας που όμως απέχουν οι περισσότερες πάρα πολύ από το εξωτερικό φυσικό πεδίο. Έτσι βλέπετε ν' ανοίγεται μπροστά σας ένας τεράστιος κόσμος για να τον εξερευνήσετε. Είθισται κάποτε να δίνονται σύμβολα σαν Κλειδιά του Ενώχ, γραμμικά σύμβολα. Πρόκειται για επιμέρους ενέργειες αυτών των οντοτήτων που ονομάζουμε Κλειδιά του Ενώχ. Το γιατί τα ονομάζουμε Κλειδιά του Ενώχ θα το εξηγήσουμε κάποια άλλη φορά.

Τώρα που απαντήθηκε η ερώτησή σου Ντ., θα περάσουμε στην άλλη ερώτηση του Θ.

Η αντι-ύλη υπάρχει; Δεν την βλέπεις αλλά υπάρχει. Την αισθάνεσαι; Όχι. Αλλά υπάρχει; Μιλώντας για την διαρκή ύπαρξη αναφερόμαστε στην κατάσταση εκείνη της συνειδητότητάς σας που στέκεται αποδεδειγμένη από την πλάνη της μάγια, από τη μάγια του γήινου πεδίου. Εκεί όπου μπορείτε να αντιληφθείτε ότι είσαστε τα πάντα, ότι

αυτό που βλέπετε να συμβαίνει στην πραγματικότητα δεν υφίσταται. Είναι μία απεικόνιση ενεργειακή και έτσι μπορείτε να στέκεστε σ’ αυτό που είστε πραγματικά, στην ενέργεια που είστε πραγματικά.

Σαφώς θα μπορούσε να γράψει κανείς πάρα πολλά βιβλία επ’ αυτού και πολλοί έχουν ήδη γράψει. Όμως μιλάμε πλέον για τα δικά σας βιώματα. Όταν αρχίσετε να αποσυνδέετε τον εαυτό σας από την αναγκαιότητα που σας επιβάλλει το κοινωνικό σας κατεστημένο, ο τρόπος με τον οποίο έχετε μεγαλώσει και όλα αυτά που δημιουργήσατε για τον εαυτό σας σε κάποιες πρώιμες φάσεις της εσωτερικής σας αναζήτησης, όταν καταλάβετε λοιπόν ότι όλα αυτά δεν είναι παρά παιχνίδια και σενάρια που έχετε πλάσει για τον εαυτό σας, μπορείτε να σταθείτε σ’ αυτό που είστε. Τότε στέκεστε στην διαρκή ύπαρξη. Γιατί είναι μία ύπαρξη που δεν σχετίζεται με τα γήινα γεγονότα όπως τα αντιλαμβάνεστε, αλλά σχετίζεται με την καθαρή ύπαρξη, το Εγώ Είμαι. Όχι το «Εγώ Είμαι Αυτό» -απ’ τη στιγμή που θα πείτε «Εγώ Είμαι Αυτό», βρίσκεστε στο πεδίο της αντανάκλασης- αλλά στο «Εγώ Είμαι» που συνθέτει τα πάντα. Και ίσως αυτό δεν φαίνεται και πολύ διασκεδαστικό όσο είστε στο γήινο πεδίο, αλλά και πάλι αυτό ζητάτε.

Αυτό είναι που απαντά σε όλες τις ερωτήσεις σας για τα μικρά ή μεγάλα δράματα που συμβαίνουν στον κόσμο. Εμείς δεν σας λέμε αυτή τη στιγμή ν’ αφήσετε κάθε γήινη απόλαυση, κάθε γήινη χαρά και να στραφείτε αποκλειστικά σ’ αυτή την επίγνωση της διαρκούς ύπαρξης. Εμείς σας λέμε να μπορείτε να στέκεστε και στα δύο. Γιατί είστε στη γη, είστε σ’ αυτό το πεδίο επίγνωσης για να παίξετε και να συμμετέχετε στα πάντα. Το ζητούμενο είναι να συμμετέχετε στα πάντα, να κάνετε όσα περισσότερα πράγματα μπορείτε, να μεταφέρετε αυτές τις ενέργειες του φωτός σε όσους περισσότερους χώρους μπορείτε. Να συμμετέχετε. Αλλά ταυτόχρονα να μπορείτε να στέκεστε κι εκεί που υπάρχουνε εσείς. Εγώ Υπάρχω. Εγώ Είμαι.

Η αντι-ύλη ορίζεται ως μία μαθηματική κυρίως έννοια που εξηγεί μία πηγή ενεργειών που δεν σας είναι ορατή. Βλέπετε τα αποτελέσματα και λέτε «Κάτι πρέπει να υπάρχει εκεί», κατ’ αναλογία του «Όπου υπάρχει καπνός υπάρχει και φωτιά». Γιατί αναφερθήκαμε στην αντι-ύλη; Την αντιλαμβάνεστε ή την δημιουργείτε σαν μία έννοια επειδή βλέπετε κάποια αποτελέσματα. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι οι επιστήμονές σας έχουν πλάσει μία οντότητα επειδή βλέπουν τα αποτελέσματά της με τον ίδιο τρόπο που οι λαοί του κόσμου έχουν πλάσει τον Θεό, επειδή βλέπουν το φυσικό πεδίο και όλα όσα υπάρχουν. Αυτή είναι η αναλογία και είναι πολύ χαριτωμένο αν το σκεφτείτε λίγο περισσότερο. Και βέβαια όταν φτάσετε στο πεδίο των κβάντων μπορείτε πιο εύκολα να διεισδύσετε σ’ αυτό που ονομάζετε αντι-ύλη, να διεισδύσετε στην έννοια αυτή. Προσπαθούμε να σας πούμε κάτι και η Άννα δεν το έχει πιάσει ακόμα καλά. Δώστε μας λίγο χρόνο γι αυτό...

Ουσιαστικά η αντι-ύλη έρχεται ν’ αναπληρώσει τα κενά της συνειδητότητάς σας. Είναι εκείνη η ενέργεια -έτσι θα την

αποκαλέσουμε-, ή κατάσταση ύπαρξης που έρχεται ν' αναπληρώσει τα κενά της συνειδητότητάς σας. Όταν η επίγνωσή σας διευρυνθεί αρκετά, κι αυτό καταλαβαίνετε ότι θα πάρει κάποιες χιλιάδες χρόνια στο φυσικό πεδίο, τότε δεν θα υπάρχει αναγκαιότητα αυτής της οντότητας που αποκαλείτε αντι-ύλη, γιατί απλά η νοημοσύνη θα έχει διευρυνθεί τόσο ώστε να αγκαλιάσει κι αυτές τις περιοχές. Θα συνειδητοποιήσετε μεγαλύτερα κομμάτια του εαυτού σας και τώρα βρίσκεστε σ' αυτήν την πορεία. Μιλάτε ήδη για τον πολυδιαστασιακό σας εαυτό, ταξιδεύετε μέσα του, εργάζεστε μ' αυτόν, γίνεστε όλο και πιο συνειδητοί στη διαχείριση του πολυδιαστασιακού σας εαυτού. Και παρ' όλα αυτά αντιλαμβάνεστε αυτή την ύπαρξη που δεν σας είναι ορατή. Πρόκειται για εκείνα τα κομμάτια του δυναμικού σας που δεν έχουν εκφραστεί και το ότι δεν έχουν εκφραστεί οφείλεται στο ότι δεν έχετε ακόμα κάνει τις απαραίτητες συνειδητοποιήσεις και κρατούν μία ενεργειακή ισορροπία.

Όταν επεξεργαστείτε σαν ανθρωπότητα -και όχι μόνο σαν ανθρωπότητα, αλλά σαν μορφές ζωής σε όλο το ορατό σύμπαν, σε όλο το υλικό σύμπαν-, όταν επεξεργαστείτε τα κομμάτια που έχουν ήδη έρθει στην αντίληψή σας και αρχίσετε να τελειώνετε μ' αυτά κι αυτά αρχίσουν ν' αποσύρονται, τότε θα έρθει στην επιφάνεια κι αυτό που αναφέρετε σαν αντι-ύλη. Γιατί θα πάψει πια να κρατά, να γεμίζει κάποια κενά για σας και τα κενά αυτά θα αναπληρωθούν, θα γεμίσουν από τις ήδη επεξεργασμένες, ας το πούμε, πληροφορίες.

Και μέχρι εδώ ήταν για σήμερα. Σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Κ.:

Να πω κάτι. Πολλοί άνθρωποι επειδή έχουν το... η θεραπεία που θέλουμε να κάνουμε σε άλλους ανθρώπους, μερικές φορές εμείς προκαλούμε την ασθένεια στους άλλους ανθρώπους. Και το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε σαν άνθρωποι είναι να αποφεύγουμε να θεραπεύουμε και να είμαστε μακριά από αρρωστημένα περιβάλλοντα. Γιατί όταν απομακρυνθούμε από αρρωστημένα περιβάλλοντα, αυτά τα περιβάλλοντα σταματάνε να υπάρχουνε. Δηλαδή είναι αυτή η ύλη και η αντι-ύλη που υπάρχει. Ή θα είσαι στην ύλη ή στη αντι-ύλη. Έχουν ένα συνδυασμό. Δηλαδή είναι η αναγκαιότητα αυτού του ανθρώπου να βρίσκεται στην αρρωστημένη αυτή κατάσταση για να θεραπεύσει κάποιον. Όπως αποφεύγουμε την τηλεόραση για να μην βλέπουμε άσχημα γεγονότα... αυτό το πράγμα τώρα μου ήρθε, δεν ξέρω αν είναι... δηλαδή ό,τι δημιουργούμε εμείς αυτό υπάρχει τελικά.

Άννα:

Έτσι είναι αλλά το συνδημιουργούμε.

Κ.:

Το συνδημιουργούμε. Δηλαδή είναι η αναγκαιότητα του άλλου να είναι άρρωστος και όταν είναι άρρωστος, είναι ήδη αρρωστημένη η ίδια του η αύρα και νομίζεις ότι άμα θεραπεύσεις τον άλλον θα

θεραπεύσεις.... Ενώ κατά βάθος έχει ανάγκη να θεραπεύσει τον εαυτό του και ν’ αλλάξει τελείως περιβάλλον. Αυτό κατάλαβα.

M.:

Μπορώ να πω κάτι; Αυτό που μπορούμε να κάνουμε εμείς είναι να μην συμμετέχουμε στην εξαπάτηση, στην πλάνη του άρρωστου που πιστεύει ότι είναι άρρωστος, που πιστεύει ότι είναι αρρώστια. Δηλαδή το πρόβλημά μας είναι οι ίδιοι να φτάσουμε σ’ αυτό το επίπεδο συνειδητότητας να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει ασθένεια. Και όταν το κάνουμε εμείς στον εαυτό μας αυτό, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε για τον άλλον είναι να τον βλέπουμε σαν απόλυτα υγιή, αλλά απόλυτα φυσιολογικά όμως.

Άννα:

Για να μπορείς και να βοηθήσεις κάποιον.

M.:

Ακριβώς αυτό.

Άννα:

Να τον οραματίζεσαι...

M.:

Να απομακρυνθείς, αυτό είναι καλό όταν κάποιος δεν έχει φτάσει σ’ αυτό το σημείο συνειδητοποίησης για τον εαυτό του και ξέρει ότι όχι μόνο θα βοηθήσει, αλλά και ο ίδιος τρέφει μ’ αυτόν τον τρόπο την άρρωστη αντίληψη τη δική του, την αντίληψη περί ασθένειας και υγείας.

Κα.:

Τον ενδυναμώνεις όταν τον βλέπεις ως υγιή.

M.:

Ακριβώς.

A.:

Κάπως έτσι δεν λειτουργεί και το ρέϊκι και στις ενεργειακές τεχνικές που κάνουμε, πρέπει να τον βλέπουμε ως υγιή, δεν βλέπουμε ασθένεια. Άρα δεν αποφεύγουμε να θεραπεύουμε όπως το ...

Κ.:

Δεν θεραπεύουμε στην πραγματικότητα. Ο καθένας μας είμαστε ένα σύμπαν και δημιουργεί μόνος του το περιβάλλον του.

A.:

Αυτός που το έχει δημιουργήσει στον εαυτό του

Κ.:

Όταν έχεις δημιουργήσει μια πραγματικότητα, υπάρχει η γήινη πραγματικότητα. Είμαστε δηλαδή ένας δημιουργός. Να σου πω κάτι; Λένε να μην βλέπεις τηλεόραση γιατί διαμορφώνεις την πραγματικότητα σύμφωνα μ’ αυτό που προβάλλει η τηλεόραση. Έτσι;

Αυτό δεν λένε; Άρα δεν βλέπω τηλεόραση για να μην δημιουργήσω το γεγονός που θέλει να μου προβάλει κάποιος άλλος σύμφωνα με το δικό του σύμπαν που υπάρχει.

Άννα:

Αυτό συμβαίνει όταν δεν μπορείς να διαχειριστείς τις ενέργειες.

Κ.:

Για να διαχειριστείς αυτές τις ενέργειες πρέπει να είσαι πολύ ψηλά.

Α.:

Όταν μπαίνεις μέσα στα γεγονότα της τηλεόρασης τότε τα αναβιώνεις και όντως τα δημιουργείς. Αν πεις δεν με αφορά, δεν με αγγίζει, δεν υπάρχει.

Κα.:

Αν συμπάσχεις, εάν μπεις στην ενέργεια και καθοριστείς από τη δική του πραγματικότητα τότε θα κατεβάσεις τη δική σου δόνηση. Πρέπει να μείνεις έξω απ' αυτό για να τον ενδυναμώσεις βλέποντάς τον ως ήδη υγιή.

Κ.:

Η ίδια η προβολή του εαυτού σου το δημιουργεί αυτό.

Α.:

Η μη ταύτιση, η αποστασιοποίηση.

Άννα:

Αν εσύ δεν είχες κατορθώσει σαν άτομο να διαχειριστείς αυτό το συμβάν στην αύρα σου όσο και να το αποφύγεις, όσο και αν αλλάξεις περιβάλλον θα συνεχίσεις να το αναπαράγεις. Ο μηχανισμός δεν είναι να απομακρυνθείς από ένα αρρωστημένο περιβάλλον αλλά να διαχειριστείς κατ' αρχήν την ενέργεια μέσα σου και τότε θα δημιουργήσεις ένα διαφορετικό περιβάλλον για σένα, θα συνδημιουργήσεις κάτι διαφορετικό. Η απομάκρυνση δεν είναι απάντηση γιατί θα εξακολουθήσει να σε ακολουθεί, γιατί ακριβώς είναι δικό σου συστατικό. Δεν είναι ότι κάποιος βρίσκεται δίπλα σου και σ' επηρεάζει αρνητικά, αλλά εσύ το επιτρέπεις. Άρα όποιος και να καθίσει δίπλα σου μπορεί να έχει αυτό το αποτέλεσμα σε σένα γιατί εσύ το επιτρέπεις. Μ' αυτήν την έννοια δεν χρειάζεται να απομακρυνθείς από πουθενά, αλλά να μένεις στο δικό σου φως, στο δικό σου κέντρο και να διαχειριστείς την αλήθεια σου. Και τότε δεν θα υπάρχει κανένα τέτοιο πρόβλημα μέσα σου και συνεπώς θα έχεις δημιουργήσει ένα διαφορετικό περιβάλλον για σένα.

Δ.:

Να ρωτήσω κάτι; Και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να αλλάζει αυτό; Όταν εσύ βρίσκεσαι στο κέντρο σου αλλάζει αυτό; Ή 'τυχαίνει' απλά να εξαφανίζεται από δίπλα σου αυτή η κατάσταση ή το γεγονός ή ...

Άννα:

Και το ένα και το άλλο μπορούν να συμβούν, ανάλογα με το τι επιθυμεί ο άλλος να συνδημιουργήσει για τον εαυτό του. Εσύ δημιουργείς την δική σου πραγματικότητα αλλά και ο άλλος δημιουργεί τη δική του. Είναι ένα θέμα συνδημιουργίας.

A.:

Άρα αν δεν επιθυμούμε να μετέχουμε, να μην μετέχουμε στην δημιουργία του άλλου. Να αποστασιοποιηθούμε.

Κα.:

Ακριβώς, αλλά αφού έχεις λύσει το δικό σου κομμάτι μέσα σ’ αυτό. Ας πούμε είχα μια συζήτηση μ’ ένα εξαρτημένο άτομο, ο οποίος είναι μακριά, είναι δύο μήνες μακριά, και λέει ότι δεν θέλει να συμμετέχει στις ομάδες των άλλων εξαρτημένων γιατί θέλει να ξεκόψει οριστικά απ’ αυτό και θέλει να απομακρυνθεί απ’ αυτή την πραγματικότητα. Και αυτό που προσπαθούσα να του εξηγήσω και μου το μεταφέρανε εκείνη την ώρα, δεν ήταν δικό μου, ήταν ότι προσπαθώντας να αποκοπείς εσύ απ’ αυτό, στην πραγματικότητα δεν διαχειρίζεσαι αυτό το κομμάτι που σε αφορά εσένα. Δηλαδή είναι μία αμυντική τακτική και όχι μία ενεργητική τακτική. Δες τι συνδέει, αυτό μου λέγανε εκεί, δες τι συνδέει μ’ αυτά τα άτομα και διαχειρίσου το εσύ, για σένα και τότε θα δεις ότι θα απομακρυνθείς από την πραγματικότητα αυτή φυσιολογικά, όχι από άμυνα, περιχαρακωμένος.

Ba.:

Για το μάτι θέλω να ρωτήσω. Είναι αυτό που φαίνεται εκεί; Ο γάντζος; ποιος είναι αυτό που φαίνεται;

Θ.:

Αυτό το μοντέλο που είπε προηγουμένως είναι όταν... Αυτό που λέγαμε προηγουμένως, ότι ο ασθενής αυτό που βιώνει και έχει δημιουργήσει και ‘θεωρεί’ ότι είναι άρρωστος. Όταν όμως αυτό το μοντέλο έρχεται στον εαυτό μας, δηλαδή οι ίδιοι έχουμε κάποια ασθένεια, είναι πολλές φορές που έχουμε μια ασθένεια που έχει διαγνωστεί σε φυσικό επίπεδο, τότε ποιο είναι το κλειδί. Πως αντιμετωπίζεις; Αντιμετωπίζεις τον εαυτό σου ως μη ασθενή;

Αλ.:

Ναι.

Μχ.:

Να πω κάτι που το έχω βιώσει; Έχω πάθει ‘λύκο’ σε πολύ μικρή ηλικία, στα τριάντα, σε επιθετική μορφή. Έπαψε να υπάρχει. Ξέρεις πως; Είδα την αρρώστια μου σαν δώρο. Με βοήθησε ν’ ανοίξω τα μάτια μου, με έφερε πια στο εσωτερικό μονοπάτι, κάτι που το είχα αφήσει, που το είχα μικρή και το έχασα στην πορεία της ζωής. Όταν το είδα ότι ήταν δώρο και πραγματικά ήταν, δεν υπάρχει πια αυτή η ασθένεια.

Άννα:

Ναι, αυτό ακριβώς ήθελε να πει. Δεν είναι ότι κλείνεις τα μάτια σ’ ένα γεγονός που βλέπεις και το αρνείσαι. Αυτή είναι απλά μια φάση

άρνησης. Χρειάζεται να το δεχτείς σαν μια πραγματική εκδήλωση, την οποία όμως είναι στο χέρι σου να την διαχειριστείς και να καταλάβεις ότι αυτό δεν έρχεται ούτε σαν τιμωρία, ούτε σαν ένα οριστικό γεγονός, τελικό, που δεν θα σου επιτρέψει να επιζήσεις ή οτιδήποτε, αλλά να το δεις ακριβώς σαν ένα δώρο και να συνειδητοποιήσεις για άλλη μια φορά ότι δεν υπάρχει κακό. Εάν δεις ότι δεν υπάρχει κακό και όλα όσα μας δίνονται είναι δώρα τότε μπορείς να διαχειριστείς την ενέργεια ανάλογα. Ήδη, όταν σταθείς με εμπιστοσύνη και επιτρέψεις στον εαυτό σου να καταλάβει ότι, όχι δεν είναι κάτι κακό, έχω εμπιστοσύνη στο Πνεύμα, έχω εμπιστοσύνη στον Δημιουργό, έχω εμπιστοσύνη σ' αυτό που είμαι και αυτό που έρχεται είναι κάτι καλό και θα με βοηθήσει να αναπτυχθώ περισσότερο και όταν είναι κατάλληλο θα φύγει, τότε μπαίνεις σε μία φάση θεραπείας και τροποποίησης αυτής της πραγματικότητας.

Θ.:

Έχω ένα γνωστό μου, ο οποίος δούλευε πάρα πολύ και έκανε ένα ανεύρυσμα. Το ανεύρυσμα αυτό μπορεί να μείνει πάντα εκεί πέρα, άρα είναι ένα μηχανικό θέμα το οποίο χρήζει της ανάγκης να πέσει η πίεση του ανθρώπου. Αυτό συνεπάγεται κάποιες κινήσεις που πρέπει να γίνουν σε φυσικό επίπεδο. Αν αυτό που λέμε, ότι το θεωρώ ως δώρο ώστε να καταλάβω εγώ που πάσχω από το θέμα αυτό, να αλλάξω τον τρόπο που ζω, να περάσει η δουλειά μου σε δεύτερη μοίρα κλπ, να αδυνατίσω, να κάνω αυτό, να ασκηθώ κλπ, αυτό είναι ο.κ., το δέχομαι, το ακούω καλά. Αλλά υπάρχει όμως η πιθανότητα να πω ότι εγώ εμπιστεύομαι στο Πνεύμα, θα λυθεί το πρόβλημα από κει και μετά γιατί έχω την απόλυτη εμπιστοσύνη αυτή, η οποία θα μπορούσε να είναι και πλάνη. Αυτό το πράγμα είναι λίγο ιδιαίτερο.

Άννα:

Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι 'συν Αθηνά και χείρα κίνει', αλλά να δω αν έχουν την ίδια άποψη. Προσπαθώ να πάρω απάντηση και δεν θέλουν να μου δώσουν απάντηση, αλλά κάτσε να επιμείνω λίγο ακόμα, γιατί δεν καταλαβαίνω γιατί να μην το απαντήσουν.

.....

Η αλήθεια είναι πως όλα όσα αντιμετωπίζετε στη ζωή σας είναι δικές σας δημιουργίες. Συνεπώς και πάλι η ερώτηση όπως τέθηκε έχει να κάνει με τον τρισδιάστατο τρόπο αντίληψης και όχι μ' αυτόν που σας βοηθά να καταλάβετε ότι είσαστε οι δημιουργοί της ζωής σας. Όταν καταλάβετε ότι είσαστε οι δημιουργοί της ζωής σας, θα μπορέσετε να δείτε ότι κρατάτε όλες τις λύσεις και να τροποποιήσετε την πραγματικότητά σας σύμφωνα με το θέλημα της καρδιάς σας. Όλα τα υπόλοιπα είναι ερμηνείες επηρεασμένες από τον γήινο, τον τρισδιάστατο τρόπο αντίληψης.

.....

Μάθημα 12° - 28.3.09

ΑΝΑΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΡΟΗΣ

Ήρθε η ώρα να πούμε δυο λόγια σήμερα για τη δική μας πλευρά του πέπλου. Ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας ο Ηλίας και οι συν αυτώ... και όλοι οι άλλοι είναι εδώ.

Ήρθε η ώρα να μιλήσουμε ξεκάθαρα και σταράτα για το τι επιτέλους έρχεστε να κάνετε εδώ, γιατί ταλαιπωρείτε τον εαυτό σας τόση ώρα πήγαινε-έλα με λεωφορεία, μετρό, ταξί, αυτοκίνητα, γιατί ξοδεύετε τόσες ώρες απ’ τη ζωή σας κάθε βδομάδα για να μας ακούσετε να μιλάμε για τα Κλειδιά του Ενώχ. Δεν παίρνει άλλο, τελείωσε πια, τέρμα τα παραμύθια. Η Άννα αποφάσισε να κάνει ένα καλό και να σας πει περί τίνος πρόκειται. Ακούστε την λοιπόν με προσοχή. «Θα μας μιλήσει η Άννα δηλαδή σήμερα;» Πάρτε το όπως θέλετε. Ποιος νομίζετε ότι μιλάει; Αυτός που νομίζετε, αυτός θα μιλήσει στην καρδιά σας.

Ένα κι ένα κάνουν δύο λοιπόν, ενίστε και τρία. Είναι πιο λογικό να κάνουν τρία παρά δύο ή τέσσερα. Εσείς νομίζετε ότι μπορείτε να γίνετε πιο άτακτοι από μας, αλλά μπορούμε κάθε στιγμή να σας βάλουμε τα γυαλιά. Αφήστε μας λοιπόν να πάρουμε κι εμείς θέση ανάμεσά σας, αφήστε μας να σας τυλίξουμε, να γελάσουμε παρέα με σας, να γελάσουμε με τα χείλη σας, ν’ ακούσουμε με τ’ αυτιά σας. Αφεθείτε σ’ αυτό. Για λίγο δώστε μας το σώμα σας για να αισθανθούμε μέσα απ’ αυτό, παίρνοντας ανάσες βαθιά, χαλαρά. Αφήστε τις αισθήσεις σας να λειτουργήσουν για λογαριασμό του Πνεύματος, για λογαριασμό των αγγέλων, για λογαριασμό δικό μας. Εισπνέοντας και εκπνέοντας, νιώστε για λίγο πως είμαστε εμείς που εισπνέουμε και εκπνέουμε μέσα από σας, είμαστε εμείς που βλέπουμε και ακούμε τα λόγια που λέμε μέσα απ’ την Άννα. Είμαστε εμείς που νιώθουμε το κάθισμα από κάτω μας, που νιώθουμε την πλάτη μας να ακουμπά κάπου, μια μικρή φαγούρα στο δεξί αυτί, νιώθουμε τα χέρια μας ν’ αγγίζουν το ένα το άλλο, νιώθουμε τα ρούχα μας να μας ακουμπάνε, νοιώθουμε τον αέρα καθώς περνάει μέσα απ’ τα ρουθούνια μας στους πνεύμονες, νιώθουμε τα πόδια, τα πέλματα που πατούν στο πάτωμα και πέρα απ’ όλα αυτά, νιώθουμε τον χτύπο της καρδιάς... τικ τακ. Μπορούμε να νιώσουμε κι άλλα πράγματα μέσα από σας. Νιώστε κι εσείς μαζί μας πως είναι να συλλαμβάνουμε τη ροή της ενέργειας στην αύρα, τα ρεύματα που κινούνται. Δεν είναι μόνο φως η αύρα, είναι ένα ολόκληρο σύμπαν από μόνη της.

Οι ενέργειες κινούνται σαν μεγάλα ρεύματα. Γίνεται πάρα πολύ δουλειά, είναι ένα ολόκληρο εργοστάσιο η αύρα. Και μέσα σε όλο αυτό το εργοστάσιο το οποίο τροφοδοτείται από μία καταπληκτική

ενέργεια, την ενέργεια της Ζωής, ζητούμε τρόπους να κάνουμε νέες συνδέσεις, ζητούμε τρόπους να επιτρέψουμε στην ενέργεια να κυκλοφορεί αβίαστα μέσα απ' το καθετί. Προσπαθούμε να κάνουμε το φενγκ σουί της αύρας σας, το φενγκ σουί του σώματός σας. Μπορείτε να το φανταστείτε αυτό; Τι θα σήμαινε αυτό, ότι θα πρέπει να αλλάξουμε θέση στο συκώτι, στους πνεύμονες, στις πατούσες; Καμιά φορά το κάνουμε κι αυτό με τις ενέργειες. Μία αναδιάρθρωση της ενεργειακής σας δομής, αυτό κάνουμε, αυτό είναι το ζητούμενο. Και για να γίνει αυτό έχετε βάλει μερικές υπενθυμίσεις στο δρόμο σας. Το τάδε έτος θα συναντήσω τον τάδε άνθρωπο και θα μου δείξει αυτό κι εκείνο το σημείο που πρέπει να προσέξω. Μετά από δύο χρόνια πάνω-κάτω θα έρθεις κι εσύ, λέγατε στην Άννα, στους φίλους σας, θα έρθεις κι εσύ, για να δουλέψω λίγο μ' αυτό το χαρακτηριστικό. Και τότε θέλω να μου θυμίσεις σε παρακαλώ δύο πράγματα. Θέλω να μου θυμίσεις πώς να βλέπω μέσα μου. Έτσι φαντάζεστε ότι συναρμολογήσατε αυτή τη ζωή. Τα φαντάζεστε όλα πολύ ξεκάθαρα. Έλα όμως που αυτός είναι ο τρόπος του νου να αντιλαμβάνεται αυτό που συμβαίνει...

Αν πηγαίνατε σ' ένα σας κύτταρο, αυτό που θα βλέπατε είναι ότι και αυτό θα αντιδρούσε μ' ένα παρόμοιο τρόπο και η αναλογία θα ήταν π.χ. μία ουσία που ο μεγάλος οργανισμός θα έπαιρνε και αυτή θα διαχέονταν σε όλο το σώμα και τότε κάποια κύτταρα θα μπορούσαν να συνεχίσουν το έργο τους πολύ καλύτερα, γιατί αυτή η ουσία θα πήγαινε και θα τα ενδυνάμωνε, θα τα τόνωνε. Κάποια άλλα δεν θα μπορούσαν καθόλου να προσλάβουν αυτή την ουσία, γιατί δεν θα είχαν τις κατάλληλες υποδοχές για να το κάνουν, δεν θα τα αφορούσε καθόλου αυτή η θεραπευτική ουσία και ούτε θα βασάνιζαν ποτέ το νου τους γι αυτή την ουσία. Απλά δεν θα μπορούσαν να την αντιληφθούν. Απλά θα ήταν κάτι που υπάρχει στο χώρο γύρω τους, ένα ακόμα συστατικό από τα πολλά που κυκλοφορούν, ένας κόκκος ακόμα, που όμως δεν θα τα αφορούσε. Όμως όλα τα άλλα κύτταρα που θα ωφελούνταν τόσο πολύ απ' αυτήν την θεραπευτική ουσία θα ήταν πολύ χαρούμενα και θα σκέφτονταν ότι δέχτηκαν ένα θείο δώρο. Αυτή είναι η αναλογία.

Τα κύτταρα βέβαια δεν μπορούν να εκλογικεύσουν αυτή τη διαδικασία όπως το κάνετε εσείς. Εσείς μπορείτε να δείτε συγκεκριμένα πρόσωπα και να ακολουθήσετε αυτή τη λογική ροή και να φανταστείτε τον εαυτό σας να μπλέκει σενάρια με τους υπόλοιπους. Για τα κύτταρα, γι αυτό το επίπεδο νοημοσύνης που είναι σ' ένα τόσο διαφορετικό πεδίο από το δικό σας, τα πράγματα απλώς είναι, απλώς υπάρχουν. Και θα είχε ενδιαφέρον να κρατήσετε για λίγο αυτή τη στάση και ν' αφήσετε τις εικόνες που σας βολεύει να χρησιμοποιείτε και να μπειτε στα πράγματα όπως απλά είναι. Ενέργειες που διαχέονται σύμφωνα με τις θέσεις του κοσμικού ρολογιού, του μεγάλου συμπαντικού μηχανισμού. Κάθε φορά που εσείς χρειάζεστε κάτι αυτό έρχεται. Μ' ένα τρόπο μαγικό, έρχεται. Να είστε σίγουροι ότι τα αποτελέσματα που θα είχατε θα ήταν εκπληκτικά αν μπορούσατε να διατηρήσετε την εμπιστοσύνη που έχει ένα και μόνο κύτταρό σας απέναντι σε όλο το σύστημα. Αν

μπορούσατε να εμπιστευθείτε και να αφεθείτε όπως αφήνεται ένα κύτταρο, θα είχατε καταπληκτικά αποτελέσματα.

Μιλήσαμε για τα Κλειδιά του Ενώχ. Είπαμε ότι πρόκειται για νοήμονες οντότητες, είπαμε ότι υπάρχουν και κάποια άλλα κλειδιά, τα Κλειδιά του Φαραώ, που είπαμε ότι είναι τρία. Είπαμε ότι είναι οι ίδιοι οι Δάσκαλοι, είστε εσείς οι ίδιοι αυτά τα κλειδιά και δεν πρόκειται παρά για νοήμονες ενέργειες που έρχονται να βοηθήσουν στην αναδιάταξη των ενεργειών των δικών σας. Έρχονται να αποκαταστήσουν την κυκλοφορία της ενέργειας στο σώμα σας και στα κύτταρά σας και το κάνουν με τέτοιο τρόπο, ώστε να ανοίξουν τη ροή και να την κατευθύνουν στο να εκπληρώσει ένα ακόμη μεγαλύτερο κομμάτι του δυναμικού σας. Είναι μάταιο, μιλώντας για σύμβολα... είναι μάταιο να σκέφτεστε κάθε φορά δισδιάστατα σχέδια σ’ ένα χαρτί. Αυτή είναι η πιο χονδροειδής όψη ενός συμβόλου. Μπορεί να είναι πολύ βασικής μορφής... είναι πρωτογενούς μορφής. Εσείς βρίσκεστε ήδη στο τρισδιάστατο πεδίο και προχωράτε ακόμα περισσότερο. Γιατί θα πρέπει τα σύμβολά σας να είναι δισδιάστατα και γιατί θα πρέπει τα Κλειδιά του Ενώχ ή του Φαραώ να εκφράζονται με δισδιάστατο τρόπο;

Διαπιστώνετε πάλι και πάλι ότι ερχόμαστε να σας μιλήσουμε για σας για τις δικές ενέργειες. Ενέργειες που τόσο πολύ ποδοπατήθηκαν κατά διαστήματα, γιατί πραγματικά αφήσατε τον εαυτό σας να πέσει πολύ βαθιά στη λησμονιά και πολλοί δυσκολευτήκατε να επανέλθετε από εκεί. Έχετε επανέλθει, μπορείτε να το δείτε στον εαυτό σας τώρα, μπορείτε να δείτε να αντιληφθείτε που στέκεστε. Όμως ο δρόμος ήταν μακρύς και η επίγνωση αυτού του δρόμου είναι που μαλακώνει την καρδιά σας και σας κάνει να λέτε ότι θέλετε να βοηθήσετε τόσο πολύ τους ανθρώπους. Η επίγνωσή σας η επίγνωση που κερδίσατε σ’ αυτό το βαθύ μονοπάτι είναι που σας κάνει να νιώθετε συμπόνια. Δεν θα μπορούσατε να νιώσετε συμπόνια αν δεν είχατε μοιραστεί κι εσείς παρόμοιες εμπειρίες σε διάφορες στιγμές της ζωής, αυτής της ζωής ή άλλων προηγούμενων.

Μιλάμε για τη συμπόνια λοιπόν. Κι όπως περιγράψαμε νωρίτερα μιλώντας για τα κύτταρα και πως κάποια απ’ αυτά θα ρουφούσαν αυτή τη θεραπευτική ουσία που θα τους παρείχε ο οργανισμός, ενώ άλλα δεν θα αντιλαμβάνονταν καν την παρουσία της, έτσι μ’ αυτό τον τρόπο μπορείτε να καταλάβετε πως λειτουργεί η ανθρωπότητα, πως λειτουργούν τα μεγαλύτερα κύτταρα που λέγονται άνθρωποι. Αυτά τα κύτταρα που έρχονται να εκτελέσουν μία συγκεκριμένη εργασία και είναι τόσο πολύ δοσμένα, αφοσιωμένα στην εργασία που έρχονται να εκτελέσουν που έχουν αποκόψει τον εαυτό τους από κάθε άλλη πηγή πληροφόρησης. Έχουν αφιερώσει τον βίο τους στο να εκτελέσουν μία συγκεκριμένη εργασία και το κάνουν με πολλή αγάπη για το όλον. Εστιάζονται εκεί και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να κόβονται κάποιοι δεσμοί, να κόβονται κάποιες συνδέσεις που μεταφέρουν πληροφορίες από πλευρές του εαυτού τους που θεωρούν ότι δεν συνδέονται με το συγκεκριμένο έργο που κάνουν. Ό,τι και να κάνετε εσείς δεν πρόκειται να τους αγγίξει γιατί είναι εδώ για ένα συγκεκριμένο λόγο. Ό,τι και να κάνετε δεν θα τους αγγίξει.

Κι ωστόσο, όπως και όλοι εσείς ζείτε μέσα στην απέραντη θεϊκή αγάπη, την αγάπη του σύμπαντος κόσμου. Κι αυτή η αγάπη τους επηρεάζει, τη νιώθουν. Είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να φτάσει παντού, η μόνη ενέργεια που μπορεί να φτάσει παντού είναι η ενέργεια της αγάπης.

Αφήστε μας λοιπόν να σας πάρουμε λίγο πιο βαθιά, λίγο βαθύτερα πάλι και να συνειδητοποιήσετε πως αυτά τα κύτταρα που μπορούν ν' ανταποκριθούν στην θεραπευτική ενέργεια και στα εντυπώματα που έρχονται για να τα διεγείρουν και να διεγείρουν συγκεκριμένες λειτουργίες τους, αυτά τα κύτταρα λοιπόν έχουν δημιουργήσει για τον εαυτό τους, τους ανάλογους υποδοχείς. Είναι μία λειτουργία που μοιάζει πάρα πολύ μ' αυτή που κάνετε όταν με την πρόθεσή σας ζητάτε να ανοίξετε σε συγκεκριμένες ενέργειες και να έρθετε σε επαφή με κάποιες οντότητες και κάποια άλλα πεδία. Αυτή είναι η αναλογία. Ένα κύτταρο απλά φροντίζει να δημιουργήσει για τον εαυτό του τους κατάλληλους υποδοχείς. Και τότε η ενέργεια έρχεται, ρέει, ρέει άφθονη. Κι εσείς μπορείτε να προσλάβετε τόσο, όσο έχετε επιτρέψει στον εαυτό σας να προσλάβει. Κάποιοι έχουν περισσότερους υποδοχείς, κάποιοι λιγότερους, κάποιοι έχουν ανάμικτους ενεργειακούς υποδοχείς. Κι αυτό σχετίζεται με το έργο που ήρθατε να κάνετε και σχετίζεται ακόμα με την εστίασή σας. Αυτοί οι υποδοχείς, στη δική σας περίπτωση δημιουργούνται ανάλογα με αυτό που εσείς έχετε αποφασίσει να εκδηλώσετε και η ενέργεια ρέει. Οι υποδοχείς ανοίγουν και όλη αυτή η μαγική θεραπευτική ουσία φαίνεται να χύνεται μέσα στα κύτταρα. Όμως όχι, όχι. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι η ενέργεια που έρχεται κουμπώνει στους υποδοχείς. Κουμπώνει όπως το κλειδί στην κλειδαριά και επιτρέπει την αλληλεπίδραση αυτής της ενέργειας με το εσωτερικό του κυττάρου. Πολλές φορές δεν χρειάζεται καν να διεισδύσει η ουσία μέσα στο κύτταρο, αρκεί και μόνο να κουμπώσει το κλειδί στην κλειδαριά. Και τότε το κύτταρο θα ξοδέψει ένα μεγάλο ενεργειακό απόθεμα για να εκφράσει πράγματα που πριν δεν μπορούσε να εκφράσει. Θα κατορθώσει να κάνει πράγματα που δεν μπορούσε πριν. Είναι μία μαγική διεργασία, είναι ένας μαγικός κόσμος ο κόσμος του κυττάρου και είναι ο δικός σας κόσμος.

Μήπως καταλαβαίνετε λίγο καλύτερα τι εννοούμε τώρα μιλώντας για τα Κλειδιά του Ενώχ, του Φαραώ και πάσης φύσεως κλειδιά; Τώρα, κάθε ουσία που εφαρμόζει πάνω στους υποδοχείς του κυττάρου έχει ένα συγκεκριμένο σχήμα, είναι ένα μόριο και τα μόρια διακρίνονται για τα σχήματά τους. Πέρα από την ενέργεια που φέρνουν τα ίδια είναι η βασική κρυσταλλική τους δομή. Αυτή η ιδιαίτερη δομή που αποτελεί το ίχνος, το χνάρι, είναι αυτή η δομή που ταιριάζει στην υποδοχή, όπως το πόδι της σταχτοπούτας στο γοβάκι. Θυμόσαστε την ιστορία της σταχτοπούτας, έτσι δεν είναι; Θυμάστε την μετάλλαξη, είδατε τι ωραίο μήνυμα κρύβεται πίσω απ' αυτό το παραμύθι; Πώς θα χωρέσει το πόδι στο γοβάκι -ένα γοβάκι που φτιάχτηκε για το πόδι...

Είμαστε μαζί. Είμαστε μαζί και παίζουμε στην αγκαλιά των αγγέλων. Πόδια, γοβάκια, σταχτοπούτες, γήινοι άγγελοι, Δάσκαλοι σ' ένα τρελό

χορό, σ’ ένα παραμύθι δίχως όνομα. Αποφασίστε το εξής: Πηγαίνετε σ’ ένα κύτταρό σας και μιλήστε του. Ρωτήστε το τι χρειάζεται και όταν σας το πει, όταν σας επικοινωνήσει την ανάγκη του, πηγαίνετε και εντυπώστε στη μεμβράνη του, στον ειδικό υποδοχέα, εντυπώστε την αντίστοιχη ενέργεια. Ξέρετε τι μπορείτε να επιτύχετε μ’ αυτό; Μπορείτε να φανταστείτε; Δεν μπορείτε. Υπάρχουν κάποιοι που θα το αντιληφθούν αμέσως. Σας προσκαλούμε να το δοκιμάσετε. Και μ’ έναν ανάλογο τρόπο τα Κλειδιά λειτουργούν σε όλα τα υπόλοιπα πεδία. Στο επίπεδο μιας ανθρώπινης ύπαρξης, στο επίπεδο ενός αγγέλου, ενός πνεύματος, στο επίπεδο ενός πλανήτη, ενός ηλιακού συστήματος, ενός γαλαξία, ενός σύμπαντος. Πάντα υπάρχουν οι κατάλληλοι υποδοχείς.

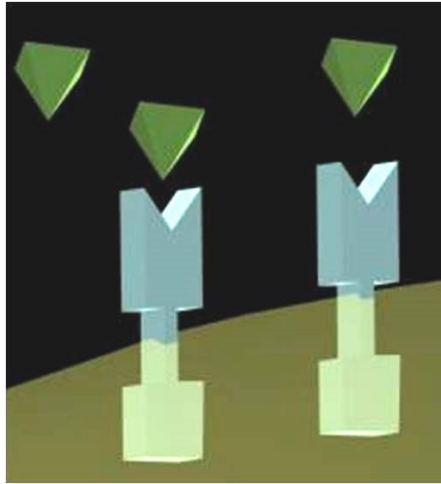
Κι ένας απ’ τους λόγους που κάναμε όλη αυτή τη συζήτηση είναι για να σας σπρώξουμε ελαφρά να αφήσετε τον εαυτό σας στο ρεύμα. Πράγματι είναι μια δύσκολη περίοδος αυτή που περνάτε, δύσκολη ενεργειακά. Αυτάρκεια επιτυγχάνετε, αυτάρκεια. Όταν μπορείτε να καλύπτετε, να τοποθετείτε τα αναγκαία εντυπώματα στις αντίστοιχες υποδοχές, επιτυγχάνετε αυτάρκεια. Όπως είπαμε και στην ομάδα που προηγήθηκε, πρόκειται για μια περίοδο δύσκολη ενεργειακά. Συστήσαμε να αποφύγετε τις δεσμεύσεις τους ερχόμενους μήνες και να αφεθείτε στο ρεύμα. Μέχρι τα μέσα του Ιουνίου φροντίστε να αποφύγετε τις δεσμεύσεις και να εμπιστευθείτε όσο πιο βαθιά μπορείτε. Και σε όλη αυτή τη διάρκεια να θυμόσαστε τον τρόπο που λειτουργούν τα κύτταρά σας. Να θυμόσαστε τη μεγάλη ροή, το μεγάλο συμπαντικό ρεύμα, που μέσα από το συμπαντικό δικτύωμα πάλι διαχέεται σ’ όλο το χώρο και σας παρέχει όλα όσα χρειάζεται. Όλα όσα έχετε ανάγκη κάθε στιγμή. Είστε ασφαλείς, να το θυμόσαστε αυτό.

Δεν είστε εδώ εσείς οι μόνοι που θα βγείτε αλώβητοι απ’ αυτή την ιστορία, είναι και άλλοι πολλοί. Είναι άλλοι που απλά δεν θα τα καταφέρουν, γιατί έτσι χρειάζεται. Γιατί αποφάσισαν να μείνουν και να εκτελέσουν τη δουλειά για την οποία ήρθαν και έκλεισαν τις πόρτες στην ενέργεια την οποία εσείς ρουφάτε με τόση χαρά. Την αγάπη όμως μπορούν να τη νιώσουν και την νιώθουν βαθιά. Γι αυτό μην είστε φειδωλοί στη συμπόνια και την αγάπη, αλλά ανοίξτε την καρδιά σας, ανοίξτε τη διάπλατα και αφήστε τη να σκορπίσει παντού το φως.

Σας αγαπούμε πολύ. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας είναι εδώ κοντά σας όπως πάντα και ζητά να μοιραστεί μαζί σας μερικά πράγματα.

Αγαπημένοι μου άγγελοι έχει έρθει η ώρα να δείξετε ποιοι είστε, ήρθε η ώρα να θυμηθείτε μια και καλή, ήρθε η ώρα να γκρεμίσετε τα στεγανά, να διαλύσετε κάθε αμφιβολία και να περάσετε δυναμικά μπροστά στη νέα σας ενέργεια. Είστε ικανοί τώρα πια για πολλά πράγματα. η ενέργειά σας ωρίμασε. Σας είχαμε πει ότι θα χρειαστούν δύο και τρεις μήνες μέχρι να γίνει η αφομοίωση των ενεργειών που κινήθηκαν στην αρχή αυτού του κύκλου. Τώρα είστε στη φάση της ωρίμανσης, μπαίνετε στην ωριμότητα. Τώρα μπορείτε να δρέψετε

τους καρπούς, όσο περίεργο κι αν σας φαίνεται αυτό. Μην σας ξενίζει. Οι ενεργοποιήσεις που έγιναν σας άνοιξαν δρόμους, το ξέρετε πολύ καλά, ο καθένας και η καθεμιά σας το αναγνωρίζει αυτό στην καρδιά του πάρα πολύ καλά. Αλλά τι περιμένετε; Πάρτε στα χέρια σας τα ηνία του Εαυτού και οδηγήστε το άρμα σας. Ήρθε η ώρα να αναγνωρίσετε αυτό που είστε. Δεν θα το κάνει κανένας άλλος αυτό για σας, πιστέψτε το. Είστε εδώ σαν ένα κομμάτι του Πνεύματος για να αναγνωρίσετε τον εαυτό σας, γιατί ο Θεός μέσα απ' την εκδήλωση αναγνωρίζει τον Εαυτό Του.

Κάθε φορά που εσείς επιβεβαιώνετε το Πνεύμα και αναγνωρίζετε αυτό που είστε μέσα στο Πνεύμα, μία μεγάλη επίγνωση επιτυγχάνεται για το Όλον. Δεν πρόκειται για απλές εικασίες, δεν θεωρητικολογούμε, είναι πολύ πρακτικό αυτό που σας λέμε τώρα. Ζητείστε να κρατήσετε τα ηνία και να προχωρήσετε. Και θα κρατήσετε τα ηνία μέσα από το κέντρο της καρδιάς, σ' εκείνο το σημείο που εσείς και ο Θεϊκός σας εαυτός είσαστε ένα και το αυτό. Τώρα ήρθε η ώρα για εκδήλωση. Αυτή δεν είναι άλλωστε η Άνοιξη, αυτό δεν σηματοδοτεί; Περάσατε πολλές ζωές παλεύοντας, παλεύοντας ανάμεσα σε ανθρώπους που δεν πίστευαν σε σας, δεν πίστευαν τίποτα απ' αυτά που τους λέγατε, αμφισβητούσαν τα πάντα, αμφισβητούσαν εσάς. Αλλά όσο και αν σας αμφισβητούσαν εσείς επιμένετε και κάθε φορά που σας αμφισβητούσαν εσείς δυναμώνετε και τραβούσατε πιο ψηλά και πιο ψηλά και πιο ψηλά απλά γιατί αυτό είστε.

Η διαδικασία λοιπόν τώρα γίνεται λίγο περίεργα, λίγο ασυνήθιστα. Δεν σας κοροϊδεύουμε αλλά θέλουμε να πάτε βαθιά στην καρδιά και να δείτε ο καθένας και η καθεμιά σας εκεί να δείτε τους καρπούς αυτών των ενεργοποιήσεων και να τους αναγνωρίσετε, να τους επιβεβαιώσετε για τον εαυτό σας και μετά θα έρθετε εδώ και θα μοιραστείτε τις επιγνώσεις σας με τους υπόλοιπους και θα επιβεβαιώσετε τον εαυτό σας και τις καινούριες σας επιγνώσεις μπροστά στην ομάδα και μετά θα σας είναι πολύ πιο εύκολο να το κάνετε και με κάθε άλλον. Είναι δώρο αυτό για σας, είναι δώρο.

Δεν θα είχε κανένα νόημα αν βάζαμε τώρα την Άννα να πει στον καθένα ξεχωριστά ποια σημεία της ενέργειάς του έχουν ξεκλειδώσει απ’ αυτή τη δουλειά και τι πρόκειται να του συμβεί. Αυτό πραγματικά θα ήταν ένας τρόπος της παλιάς ενέργειας. Αλλά βρίσκεστε στη νέα ενέργεια και με τα δύο πόδια τώρα πια. Έχετε μπει στη νέα εποχή, στη νέα ενέργεια, και με τα δύο πόδια και κάνετε σταθερά βήματα εκεί. Αρχίστε λοιπόν να δουλεύετε με τους τρόπους της νέας ενέργειας και να είστε σίγουροι ότι, όταν εσείς καταφέρετε να επιβεβαιώσετε τον εαυτό σας, όταν τολμήσετε να αναγνωρίσετε αυτά που σας δόθηκαν, τότε θα τα δεχτούν και όλοι οι άλλοι. Κανένας δεν θα αμφισβητήσει αυτό που φέρνετε. Όχι γιατί είστε αγύρτες, όχι γιατί είστε τσαρλατάνοι αλλά γιατί αυτή η επιβεβαίωση γίνεται στην καρδιά, στο κέντρο της ύπαρξής σας κι εκεί επιβεβαιώνεται αυτό που σας δείχνει ο Θεϊκός σας εαυτός.

Λέγοντας αυτά, θα σας αφήσουμε να πάρετε λίγο χρόνο να μοιραστείτε τις σκέψεις σας, έτσι απλά, και κατόπιν θα επανέλθουμε.

Κα.:

Καλά εγώ όταν τον ακούω τον Κρύων πάντα συγκινούμαι και τρέχουν οι βρύσες. Αυτά που είπαν τα άκουγα αυτές τις μέρες. Δηλαδή κάποια στιγμή ήρθε ο Κρύων και μου έδειξε τον Ηνίοχο, κάτι για τα ηνία. Μου είπαν το πρωί για δύο μήνες, εμένα μου είπαν δύο, εσένα σου είπαν μέσα Ιουνίου, για δύο μήνες, ρώτησα «έτσι θα είναι οι ενέργειες;» και μου είπαν για ένα δίμηνο τουλάχιστον θα είναι έτσι. Ήταν σαφές. Αισθανόμουν πολύ έντονα αυτές τις μέρες αυτήν την ενεργειακή αναστάτωση. Είναι τουλάχιστον δύο-τρεις μέρες που το αισθάνομαι σε πολύ βαθιά επίπεδα και πραγματικά δεν ξέρω που βρίσκομαι και τι ακούω, αν είναι απ’ το αστρικό αν είναι από αλλού και ήτανε πολύ κατευναστικό αυτό. Κάποια στιγμή μου είπε έρχονται τα δώρα. Ποια δώρα, που δεν βλέπω τίποτα; Ήτανε αυτό το κλείσιμο που έκανε. Ήτανε πολύ ωραίο, ήτανε πολύ κατευναστικό γιατί πραγματικά ήτανε πολύ σκληρές στα προηγούμενα 24ωρα.

Δ.:

Κι εγώ ένιωσα έντονα συγκίνηση, κατάνυξη, γαλήνη, αρμονία, πολύ όμορφα συναισθήματα. Το νιώθω κι εγώ αυτό που λένε. Δηλαδή, αυτά που άκουσα σήμερα είναι συναισθήματα, αισθήσεις, πράγματα που τα βιώνω αυτό τον καιρό και αλλαγές που τώρα καθώς λέγονται αυτά τις συνειδητοποιώ, μέσα απ’ την καρδιά στην αρχή και μετά και μέσα απ’ τα λόγια που είπαν. Και νομίζω ότι ναι, έχει αρχίσει και γίνεται αυτό, το νιώθω.

Βι.:

Το τελευταίο διάστημα είμαι σε πάρα πολύ μεγάλη υπερδιέγερση, χωρίς να ξέρω το λόγο, την αφορμή, την αιτία, τίποτα δεν ξέρω βασικά. Βέβαια ηρέμησα τώρα, δεν μπορώ να το εξηγήσω πώς έχω

ηρεμήσει. Απλώς θέλω να ρωτήσω όταν λέει δεσμεύσεις, σε ποιο τομέα και σε τι, τι να αποφύγουμε δηλαδή. Αυτό.

Άννα:

Θα δούμε.

Γ.:

Ναι όλα αυτά που μας είπαν είναι πάρα πολύ ωραία και κατατοπιστικά και πολλά απ' αυτά νομίζω ότι τα νιώθω μέσα μου και τα γνωρίζω. Μου άρεσε πάρα πολύ αυτό με το κύτταρο, το παράδειγμα που μας φέρανε για το κύτταρο και τις ουσίες, ήτανε πάρα πολύ κατατοπιστικό για μένα και αυτό που ένιωσα είναι ότι τα κύτταρα είναι πολύ νοήμονες οντότητες. Αυτό μου βγήκε, δηλαδή πιο νοήμονα από μας τους ίδιους σαν άτομα. Πρόκειται να συμβεί κάτι; Γιατί ακούω συνέχεια, αλλά τι θα συμβεί ας πούμε; Εγώ νιώθω πια μια χαρά, δεν νιώθω τίποτα. Έχω αφεθεί τελείως στο Πνεύμα και όλο αυτό, την ενέργεια και ούτε αγχώνομαι, ούτε νιώθω τίποτα, ούτε φοβάμαι. Ακούω συνέχεια υπονοούμενα ότι κάτι θα συμβεί, κάτι θα συμβεί, αλλά εγώ δεν καταλαβαίνω τι γίνεται τέλος πάντων. Μάλλον δεν με αφορά. Ήθελα να ρωτήσω, αυτό που μας είπαν να πάμε στην καρδιά μας και να δούμε τις επιγνώσεις, αυτά όλα που έχουμε κερδίσει και έχουμε... δηλαδή είναι κάτι που πρέπει να το κάνουμε στο σπίτι μας, στο χώρο μας;

Άννα:

Έτσι το κατάλαβα.

Γ.:

Ναι κι εγώ κάπως έτσι το κατάλαβα. Ευχαριστώ.

Α.:

Περνάω μια περίοδο αναταράξεων συναισθηματικών, το είπα και στην προηγούμενη ομάδα, με υφέσεις και εντάσεις θα έλεγα. Τώρα μου έκατσε μία λέξη, δεν την είπα και στην προηγούμενη ομάδα, η λέξη 'δεσμεύσεις'. Αυτή τη βδομάδα συνειδητοποιώ ότι πολλά πράγματα κουβαλούσα και εξακολουθώ να κουβαλάω στις πλάτες μου που δεν αφορούν εμένα, αφορούν άλλους και πρέπει να τ' αφήσω να φύγουνε. Δηλαδή προσλαμβάνω βάρη σαν να είναι δικά μου και συνειδητοποιώ όλο και πιο πολύ ότι πρέπει να φύγουνε, ότι πρέπει ν' ακολουθώ τη ροή για μένα, για μένα την ίδια. Δεν ξέρω, κι εγώ με τον Κρύων πάντα κι εγώ συγκινούμαι πολύ, μου ερχόταν να κλαίω πάλι, μου ερχόταν να κλαίω. Δεν έχω να πω άλλα.

Θ.:

Κάτι που έχω εντοπίσει το τελευταίο διάστημα από πλευράς αίσθησης είναι ότι έχω μία αφόρητη κόπωση που δεν δικαιολογείται. Φαίνεται σαν να είμαι χαμηλά ενεργειακά και σωματικά ενώ δεν υπάρχει κανένας λόγος ουσιαστικός γι αυτό. Εγώ γενικά δεν τα πάω καλά με τις εικόνες, αλλά αυτή τη φορά μου συνέβη το εξής: Καθώς άκουγα το channeling παράλληλα είχα και τις δικές μου σκέψεις σε εικόνες και μία απ' αυτές, έκανα και τον κήπο μου σήμερα, μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση. Με έβλεπα δηλαδή να ασχολούμαι με τον κήπο

και πήρα κάποια λουλούδια που φύτεψα, αλλά μόλις τα φύτεψα έκανα τα χέρια μου έτσι και είδα το φυτό και άνθισε. Και ήταν μάλλον ντάλιες, κάτι που δεν έχω δει τελευταία. Μου έκανε φοβερή εντύπωση αυτό το πράγμα, δουλεύανε παράλληλα αυτά τα δύο. Το τρίτο κομματάκι είναι με το κύτταρο, με το οποίο εμένα με φιλοδουλέψανε λιγάκι, γιατί με το που είπες ότι τι τροφή χρειάζονται, εκείνη τη στιγμή εγώ έβλεπα το κύτταρο σαν ένα λείο πράγμα που είχε... ήταν δισυπόστατο. Ήτανε ένα όμορφο πραγματάκι σαν αυγουλάκι, ας πούμε έτσι, αλλά συγχρόνως ήταν και σαν μικρό παιδάκι που δεν κουνιόταν όμως από εκεί κάτω καθόλου. Δηλαδή ‘εγώ... η δουλειά μου είναι εδώ’. Και μόλις αναρωτήθηκα τι είναι αυτή η τροφή που θέλετε μου λέει ‘γλυκόζη’. Νομίζω ότι το κύτταρο δουλεύει με γλυκόζη. Και στη συνέχεια μετά από μερικά δευτερόλεπτα όταν με ρώτησε, ξαναρωτήθηκα πάλι, λέω τώρα πλάκα μου κάνετε, μου λέει ‘ αυτό που χρειαζόμαστε, η τροφή που χρειαζόμαστε είναι αγάπη’. Αυτό.

Μπ.:

Βασικά ένα σχόλιο έχω να κάνω, το οποίο είναι ερώτηση. Όλο το channeling το εξέλαβα σαν οδηγίες προς εκπαιδευόμενους ναυτικούς ενόψει καταιγίδας. [γέλια] Σαν τελευταίες οδηγίες. [γέλια]

Άννα:

Τώρα έχουν φρικόρει όλοι. [γέλια]

Α.:

Κι εγώ έτσι το εξέλαβα.

Μπ.:

Δεν ξέρω αυτή την αίσθηση είχα, η οποία είναι σαν να ανακεφαλαιώνουμε και να συνοψίζουμε κάποια πράγματα και αυτό το ‘τέλος, μέσα Ιουνίου’ κλπ ‘μία περίοδος’ . Λοιπόν, επίσης το δεύτερο που μου ενισχύει αυτή την αίσθηση είναι η λέξη ‘δέσμευση’. Εγώ τη λέξη δέσμευση την ερμηνεύω, δεν ξέρω αν την ερμηνεύω σωστά, ως προσκόλληση και η προσκόλληση τουλάχιστον ας πούμε κατά τα βουδιστικά δεδομένα και όχι μόνο, είναι αυτή που εμποδίζει την αλλαγή, την αλλαγή σου ή να δεχτείς τις αλλαγές. Άρα λοιπόν, δέσμευση, προσκόλληση, αλλαγές, δεν ξέρω. Τι περιμένουμε σε φυσικό πεδίο, στο φυσικό πεδίο; Αυτό είναι σχόλιο-ερώτηση.

Α.:

Σιγά μη μας πούνε!

Γ.:

Πολύ ωραία ερώτηση.

Κα.:

Έχει σχέση με τη δέσμευση μια δική μου εμπειρία. Μου ζητήθηκε να κάνω μια ομιλία κάπου, τέλη Απριλίου. Ρώτησα τον Ηλία, λέω, να το κάνω; Μου λέει όχι, όχι, δεν θα κάνεις τίποτα, δεν θα πεις τίποτα. Μετά μου είχαν πει για κάτι... άσχετο ζήτημα και ξαναρώτησα, μου

είπαν όχι, τίποτα και μου έκανε εντύπωση. Μου είπε μην κάνεις, μην πεις, μην υποσχεθείς, μην αναλάβεις, δηλαδή ήταν πολύ σαφές.

Μπ.:

Η δέσμευση δηλαδή όπως την ερμηνεύω εγώ, ως προσκόλληση σε γεγονότα, σε καταστάσεις, το να αποδεχτούμε πράγματα τα οποία δεν αποδεχόμαστε γιατί έχουμε προσκολλήσεις στο παρελθόν; Ήταν αυτή η έννοια δηλαδή;

Άννα:

Θα ρωτήσουμε.

Α.:

Και τα δύο νομίζω και σε πρακτικά και σε καταστάσεις.

Κα.:

Κι εγώ νομίζω σε όλα αυτά.

Ευ.:

Κι εγώ ήθελα να πω κάτι που ένιωθα και που το είχαμε συζητήσει κι εχθές με τον Ηλία για το κύτταρο. Μου βγήκε πάλι ότι απ' τη στιγμή που ενεργοποιούμε ένα κύτταρο, ενεργοποιούνται όλα. Δηλαδή ότι τα κύτταρα είναι όπως είναι ο ιστός, όπως είναι ένα δίκτυωμα και απ' τη στιγμή που ενεργοποιείται, ενεργοποιεί το άλλο, ενεργοποιεί το άλλο, ενεργοποιεί το άλλο κι έτσι ενεργοποιούνται όλα. Κάπως έτσι γίνεται. Και όταν το ρώτησα το κύτταρο τι χρειάζεται μου είπε 'Να μ' αγαπάς. Αγάπη, αποδοχή και να με ακούς'. Και θέλω να κάνω ένα σχόλιο-ερώτηση κι εγώ πάλι. Μας λένε συνέχεια και πολύ καλά μας λένε, για την εμπιστοσύνη, να έχουμε εμπιστοσύνη. Είναι κάτι το οποίο είναι κοινό για όλους, δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Εν μέρει το ξέρω γιατί δεν έχουμε εμπιστοσύνη. Να μας το σχολιάσουν ακόμα πιο πολύ. Είναι η κάθοδός μας, που έχουμε εισχωρήσει σε τόσο στέρα και τόσο κάτω επίπεδα, που δεν έχουμε - και μετά από τόσο αγώνα που έχουμε κάνει-, ακόμα δεν έχουμε εμπιστοσύνη. Είναι ένα κοινό θέμα για όλους νομίζω. Αν μπορούν να μας πούνε κάτι.

Ε.:

Με κάλυψαν όσα είπαν τα παιδιά.

Άννα:

Και από ερωτήσεις-σχόλια;

Ε.:

Και από ερωτήσεις-σχόλια. Με το κύτταρο αυτό είδα κι εγώ. Το ρώτησα τι θέλει και μου λέει αγάπη και όταν είπες να εντυπώσουμε πάνω στη μεμβράνη του, ήρθε και κάθισε ο Χριστός. Από κει και μετά ένιωσα γαλήνη μέχρι τέλους. Τώρα είμαι καλά, ας ήρθα άρρωστη. Αυτό, είμαι ακόμη σε γαλήνη και ηρεμία.

Μχ.:

Κι εγώ πάνω στην υποδοχή του κυττάρου κούμπωσα την αγάπη, αυθόρμητα ήρθε και τη θεραπεία έβαλα εγώ βέβαια. Σε κάποια φάση

ήταν όλα γαλάζια και ήταν σαν να έπαιρνα μία αποστολή. Ήμουν εγώ και άλλα είκοσι ‘κομμάτια’, έτσι θα το πω, δεν έβλεπα παρουσίες, ότι πήραμε κάτι από πάνω και έπρεπε να το φέρουμε κάτω. Είκοσι, είδα αυτόν τον αριθμό. Τι άλλα; Μετά είδα κάποια εξάρια, ίσως είχε σχέση με το ?.... το συνέδεσα με το έξι, μπορεί. Είδα και κάτι άλλα, αλλά δεν τα θυμάμαι τώρα.

Ευτ.:

Εγώ ένιωσα έντονα την αίσθηση της συμπόνιας. Πάρα πολύ έντονα όμως, μέχρι που συγκινήθηκα. Είδα τον Ηνίοχο, όταν είπες πάρτε τα ηνία είδα τον Ηνίοχο και πραγματικά ανέβηκα και κρατούσα τα γκέμια και ήμουνα στο διάστημα, δεν ήμουνα σε γήινο. Τι άλλο; Με έχουν καλύψει παρ’όχι, γιατί έγιναν πάρα πολλά σχόλια και είμαι καλυμμένη. Ευχαριστώ πολύ.

Κ.:

Τα κύτταρα παίρνουν πληροφορίες και είναι μεταβιβαστές ενέργειας. Τα καρκινικά κύτταρα, η ανανέωσή τους, οφείλεται στο ότι μπορούν να παίρνουν μία ενέργεια και να ανανεώνονται εσαεί. Τα άλλα κύτταρα δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Το καρκινικό κύτταρο έχει δημιουργηθεί για να μας δείξουν τις ικανότητες που έχει το κύτταρο. Όταν είμαστε μικροί έχουμε την ικανότητα να πολλαπλασιάζονται τα κύτταρα για να πάρουμε ένα τελικό μέγεθος, αλλά μετά από κει, ο πολλαπλασιασμός πρέπει να μειωθεί για να μπορέσει το κύτταρο να παραμείνει και να μην πεθαίνει, ώστε να μην υπάρχει πλεονασμός στα κύτταρα.

Η ενέργεια η ηλιακή αλλάζει και θα υπάρχει μία άλλη ενέργεια στον ήλιο, η οποία είναι του Ηνίοχου και έχει σχέση με το ηλεκτρικό ρεύμα. Η ενέργεια αυτή θα μπει στο κύτταρο, το οποίο κύτταρο αυτή τη στιγμή, ο άνθρωπος, έχει νερό και για να μορφοποιηθεί, δημιουργείται μέσω του υγρού στοιχείου. Αυτό το υγρό στοιχείο θα φύγει και θα αντικατασταθεί από φως. Το φως αυτό θα δημιουργήσει μία άλλη οντότητα η οποία θα είναι πολύ διαφορετική απ’ότι είναι τώρα.

Αλ.:

Εγώ κάπου χάθηκα αλλά μου έμεινε η εντύπωση κι εμένα ότι κάτι θα γίνει. Τώρα τι θα γίνει; Και είναι μέρες τώρα που λέω στο εαυτό μου, περνάει απλά η σκέψη

Κ.:

Μπορώ μια στιγμή να πω κάτι;

Αλ.:

Ναι.

Κ.:

Η ιονόσφαιρα διαφοροποιείται και αλλάζει η γη σε σύσταση. Αυτό το φίλτρο που υπάρχει στην ιονόσφαιρα θα αλλάξει την ηλιακή ενέργεια που μπαίνει μέσα στη γη. Αυτή η ηλιακή ενέργεια, εφόσον θ’ αλλάξει, θα αλλάξει και η δομή της ανθρωπότητας και το κύτταρο

του ανθρώπου από υγρό θα γίνει πιο αέριο. Γι αυτό αυτά τα παιδιά που τα λέμε indigo έχουν ήδη αυτή την ιδιότητα, να μπορούν να μετασχηματίσουν το κύτταρο σε πιο φωτεινή ουσία.

Άννα:

Τώρα που ανέφερες την ιονόσφαιρα θυμήθηκα ότι κάτι μας είπαν, αλλάζει η ιονόσφαιρα της γης και τώρα το θυμήθηκα, το είχα ξεχάσει.

Κ.:

Α! συγγνώμη και κάτι άλλο. Ήδη οι επιστήμονες έχουν βρει ότι υπάρχουν τα τηλεόνια. Υπάρχουν τα φωτοκύτταρα τα οποία τα δημιουργούν οι άνθρωποι. Αυτά που θα αλλάξουν θα είναι τα φωτοκύτταρα στην ανθρώπινη σύσταση. Και μέσα εκεί, το γονιδίωμα που σου λέγανε και τα κενά που υπάρχουν, -δεν υπάρχουν κενά μέσα στο γονιδίωμα, τα οποία δημιουργούν τις αναπηρίες; - υπάρχουν ορισμένα κενά μέσα στο γονιδίωμα, σ' αυτά τα κενά υπάρχουν ορισμένα κλειδιά εκεί μέσα, τα οποία τα αντικαθιστούν αυτοί. Δηλαδή θα γίνει μία... μου τα δείχνανε, αλλά δεν μπορώ αυτή τη στιγμή. Εκείνη τη στιγμή που σας μιλούσα, μιλούσε κάποιος άλλος, δεν μιλούσα εγώ. Αλλά εκείνη την ώρα μου λέγανε πάρα πολλά πράγματα τα οποία δεν μπορώ να τα πω τώρα.

Μ.:

Εγώ είχα διακοπές δυστυχώς στην εμπειρία μου λόγω της 'απόφραξης του συστήματος' [μιας αλλεργίας]. Ρώτησα όμως γι αυτό και πήρα μια παράδοση απάντηση. Τώρα δεν ξέρω, μπορεί να ισχύει και για τους άλλους ανθρώπους που έχουν αλλεργίες. Μου είπαν λοιπόν ότι πάρα πολλοί άνθρωποι που εμφανίζουν αλλεργίες κι εσύ επίσης, [η ομιλούσα] είναι άνθρωποι που από πολύ μικρή ηλικία έχουν μεγάλη ευαισθησία στην πρόσληψη των πληροφοριών και στην ανάγνωση των δονήσεων, χωρίς όμως οι ίδιοι να το αντιλαμβάνονται. Δηλαδή είναι σαν scanner, φυσικά scanner και αναγνωρίζουν το περιβάλλον, όμως σε όλο το φάσμα. Από τη μυρωδιά μέχρι μια οντότητα αρνητική, ξέρω 'γω, ή αν κάτι συμβαίνει σε άλλο ηλιακό σύστημα ας πούμε, κάποια κατάσταση. Αυτό το αντιλαμβάνονται. Και αν η δόνηση είναι πολύ χαμηλή, αυτό που εμείς ονομάζουμε αρνητική, ο ψυχισμός τους επειδή έχει μία ευαισθησία -μου εξήγησαν μετά τι συμβαίνει μ' αυτό και τι μπορεί να γίνει, το απωθεί και φράζει. Πως κλείνεις τη μύτη όταν βρωμάει κάτι; Και αυτό γίνεται αυτόματα, το κάνει αυτόματα το σύστημα. Να μην πω 'ο εγκέφαλος' μου είπαν, το σύστημα. Ρώτησα, βρε παιδιά γιατί φέτος γίνεται αυτό το πράγμα δηλαδή; Και μου λένε γιατί γίνονται πολύ μεγάλες ανακατατάξεις στη γη και εκλύονται τόνοι αρνητικής ενέργειας. Μου λένε το εξής: ότι όπως έρχεται από το σύμπαν, βομβαρδίζεται με θετική ενέργεια -αυτά πάλι σχετικά, το θετική και αρνητική το χρησιμοποιώ σχετικά-, πολλή θετική ενέργεια, οπότε όσες οντότητες είναι εδώ και θέλουν να κάνουν αυτή τη μετάβαση σε υψηλότερο επίπεδο και μπαίνουν στην τέταρτη διάσταση, η γη λοιπόν δέχεται όλη αυτή τη θετική ενέργεια, ταυτόχρονα όμως και οι ψυχισμοί ξεβράζουν από μέσα τους όλο αυτό το σκουπίδι που έχουν μαζέψει σε εκατοντάδες ζωές και αυτό το πράγμα, λέει, στην

ατμόσφαιρα αφήνει μία... εδώ που εμείς κινούμαστε σ’ αυτή την υλική διάσταση, αυτή τη βρωμιά. Και αυτό μου λέει, συμβαίνει και γι αυτό φράζει. Εκτός βέβαια από οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπάρχει περιβαλλοντική κλπ.

Τι μπορώ, λέω, να κάνω εγώ τώρα; Μου λέει, το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι σωματικά να προσπαθήσεις να αυξήσεις το αμυντικό σου σύστημα με διάφορους τρόπους, ξέρω ‘γώ με νηστεία, με φρουτοθεραπεία, με ύπνο κλπ, αλλά κυρίως, μου είπε, πρέπει να προσπαθήσεις, μια αναγκαστική διεργασία που πρέπει να κάνεις, είναι να μπεις πιο πολύ μέσα σου, το να σταθείς ακόμα πιο πολύ μέσα στη θετική κατάσταση του εαυτού σου, μέσα σ’ αυτή την ομορφιά. Είναι σαν να αντιδράς, μου λέει, στην ασχήμια. Έτσι μου το είπαν, σαν να αντιδράς στην ασχήμια. Οπότε πρέπει να μπεις μέσα σ’ αυτό που έχουμε όλοι μας, στην ομορφιά που έχουμε όλοι μέσα μας, οπότε αυτό είναι το καλύτερο αμυντικό σύστημα που μπορείς να βρεις και είναι μια διαδικασία που πρέπει να την ξεκινήσεις, γιατί όσο περνάει ο καιρός θα χειροτερεύει αυτό. Δηλαδή όλη αυτή η έκλυση αρνητικής ενέργειας.

Ένα κομματάκι που πρόλαβα. Εν τω μεταξύ μου ερχόταν έντονα να βήξω και αισθανόμουν φοβερά άσχημα που έβηχα, επειδή καταλάβαινα ότι θα ενοχλώ. Έβηχα ενώ δεν είχα τίποτα. Πήγα μέσα και δεν έβγαине τίποτα, μία αίσθηση τέτοια. Τέλος πάντων, αυτό που πρόλαβα να δω ήταν.... Ακούω κάποια στιγμή ‘ο ζωντανός θεός’, ‘ο ζωντανός θεός’ δυο - τρεις φορές και βλέπω το κύτταρο. Όπως είναι, βλέπω ένα σχήμα, το οποίο άρχισε και γινόταν γεωμετρικά, αλλά ήταν με χρώματα και ήταν τρισδιάστατο, δηλαδή έβλεπες σχηματάκια πολύ όμορφα να γίνονται και ν’ απλώνεται και ν’ απλώνεται και ν’ απλώνεται αυτό και άκουγα αυτό το ‘ο ζωντανός θεός’. Ρώτησα τι ακριβώς σύνδεση είναι και μου είπε ότι το κύτταρο έχει μέσα όλους αυτούς τους κωδικούς που υπάρχουν από την αρχή της δημιουργίας του υλικού κόσμου, έχουν τοποθετηθεί έτσι ώστε να εκφραστεί ο Θεός με σώμα, με ύλη. Και το κύτταρο έχει αυτούς τους κωδικούς. Δηλαδή μου δείξανε αυτή την πτυχή, που φαντάζομαι υπάρχουν εκατομμύρια άλλες και επίσης πολύ ωραίες που άκουσα από τα παιδιά. Αυτά.

Άννα:

Μάλιστα.

Κα.:

Την Κυριακή που κάναμε στην Πνύκα, μας φέρανε κάποιες πολυεδρικές μορφές.

Κ.:

Σ’ ένα τζάμι στη δουλειά μου είχε το δωδεκάκτινο νερό, στο τζάμι το είχε ανάγλυφο. Μου το δείχνανε δηλαδή, γιατί προσπαθούσα τόσο καιρό που έλεγα για το δωδεκάκτινο, δύο μήνες τώρα και ότι υπάρχουν βύσματα που ενώνουνε το... μου το λέγανε και στη δουλειά είμαι τόσο καιρό και δεν το είχα δει. Και πάω προχθές και το

βλέπω και είναι το σχήμα ανάγλυφο κανονικά. Και λέω α! έτσι είναι το δωδεκάκτινο. Και μου το δείξανε ολοφάνερα πως είναι.

Θ.:

Τι είναι αυτό, σε τζάμι;

Κ.:

Ανάγλυφο σε τζάμι. Δεν το έχω ξαναδεί.

(συνέχεια)

Αναφερόμαστε σε φυσικές καταστροφές που θα γίνουν κατά τόπους, μικρής έκτασης, αλλά πολύ περισσότερο αναφερόμαστε στην κίνηση των ενεργειών στο υποσυνείδητο πεδίο και στο συνειδητό για πολλούς. Δοκιμάζεται η ανθρωπότητα. Πρόκειται για ρευστά που κινούνται στο αστρικό πεδίο και σαρώνουν τα πάντα και για να μπορέσετε να σταθείτε μπροστά σ' αυτά τα... θα μπορούσε να τα πει κάποιος τσουνάμι του αστρικού πεδίου, χρειάζεται να μπορείτε να είστε πολύ διάφανοι εσείς, πολύ κρυστάλλινοι και καθαροί και να τ' αφήνετε να περνάνε από σας χωρίς να σας αγγίξουν. Βρίσκεστε ταυτόχρονα σε πολλές διαστάσεις και βρίσκεστε ταυτόχρονα και σ' εκείνη τη διάσταση του γήινου πεδίου που δοκιμάζεται, μόνο που εσείς δεν βάλλεστε, δεν επηρεάζεστε κι αυτό γιατί η δόνησή σας είναι αλλαγμένη, έχει ήδη αλλάξει πολύ.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό που κάνει τη διαφορά είναι το ότι μπορείτε να στέκεστε στο κέντρο σας και μπορείτε να λειτουργείτε με την εμπιστοσύνη, κάτι που ήταν η ερώτηση της Ευ. «Ακόμα δεν καταφέραμε να φτάσουμε την εμπιστοσύνη που πρέπει;» Αυτό που συμβαίνει αγαπητή Ευ. είναι ότι, όσο και να αναπτύξετε την εμπιστοσύνη κάνετε διαρκώς βήματα μπροστά και διαρκώς χρειάζεται να επιβεβαιώνετε τις παρορμήσεις που έχετε, που θεωρείτε παρορμήσεις, να επιβεβαιώνετε τις συνειδητοποιήσεις που κάνετε, τις επιγνώσεις που παίρνετε. Και κάθε φορά βρίσκεστε αντιμέτωποι με μια καινούρια πρόκληση. Έτσι ποτέ δεν θα πάψει να χρειάζεται η

εμπιστοσύνη, να χρειάζεται η ανάπτυξη της εμπιστοσύνης, γιατί μπορεί να έχετε κερδίσει έδαφος, αλλά βρίσκεστε σ' ένα καινούριο πεδίο. Σίγουρα από ένα επίπεδο και πέρα η διαφορά είναι τόσο μεγάλη που το να μιλάμε για εμπιστοσύνη στο Πνεύμα είναι σαν να μιλάμε για τη διαδικασία της αναπνοής. Όταν καταφέρετε να νιώθετε την εμπιστοσύνη στο Πνεύμα τόσο φυσική όσο την αναπνοή σας, τότε θα είστε στο πιο κατάλληλο σημείο για να μπορείτε να πείτε ότι στέκεστε στη Δεύτερη Παρουσία. Να είναι η εμπιστοσύνη τόσο φυσική, όσο η αναπνοή, όσο η εισπνοή και η εκπνοή. Είναι ένα πολύ καλό αντικείμενο διαλογισμού αυτό, και άσκησης. Να εισπνέετε και να αναπνέετε και να βλέπετε την ίδια την εμπιστοσύνη την ενέργεια της Εμπιστοσύνης και το άφημα να δένουν με τη διαδικασία της αναπνοής. Συνήθως δεν σκέπτεστε όταν αναπνέετε. Έτσι θα πρέπει να είναι και η εμπιστοσύνη σας στο Πνεύμα.

«Τα μισά της χιλιάδας πεντακόσια», Μπ. Είναι μια φράση που αρέσει πολύ στον Ηλία αυτή. Τίποτε δεν θα γίνει, αν δεν θέλετε να γίνει. Τίποτε δεν σας συμβαίνει αν δεν θέλετε να σας συμβεί. Όλα τα υπόλοιπα είναι λόγια, κουβέντα να γίνεται. Είπαμε ότι οι αλλαγές είναι πολλές, είπαμε ότι θα επηρεάσουν πολλούς και ναι, πρόκειται για οδηγίες προς ναυτιλομένους αυτό είναι αλήθεια. Μόνο που είστε παλιές καραβάνες και έχετε πλεύσει σε πολύ ταραγμένα νερά στο παρελθόν όλοι σας κι έτσι δεν έχετε να φοβόσαστε τίποτα. Είναι μία διαδικασία τόσο συνηθισμένη για σας, όσο το να ετοιμάζετε τον καφέ σας ή το ρόφημά σας το πρωί. Σ’ αυτό το σημείο έχετε φτάσει κι έτσι δεν υπάρχει λόγος να θορυβείστε. Λέμε αυτά που λέμε για να τ’ ακούσουν κι άλλοι πέρα από σας, μην το ξεχνάτε αυτό. Χρειάζεται να τ’ ακούσουν πολλοί αυτό, είναι πολλοί οι αποδέκτες. Είναι πολλοί αυτοί που την τελευταία στιγμή μπορεί ν’ αποφασίσουν να δημιουργήσουν για τον εαυτό τους νέους υποδοχείς, να δημιουργήσουν για τον εαυτό τους νέες διαδικασίες. Είναι όλα θέμα συν-δημιουργίας άλλωστε. Και είναι όλα απλά, πολύ απλά, πολύ ξεκάθαρα. Δεν υπάρχει δράμα σ’ αυτό που σας περιγράφουμε, είναι όλα αποτέλεσμα της συνειδητής βούλησης. Όπως ένας τεχνικός φροντίζει να φτιάξει προσεκτικά τα κυκλώματά του για να μην συμβεί βραχυκύκλωμα, φροντίζει να βάλει τις απαραίτητες μονώσεις, να κάνει τις καλύτερες συνδέσεις για να ρέει σωστά η ενέργεια, με τον ίδιο τρόπο κι εσείς φροντίζετε να ρέει η ενέργεια στον εαυτό σας με τον καλύτερο τρόπο. Έτσι μπορεί όποιος θελήσει να φροντίσει να βελτιώσει τα κυκλώματά του. Χρησιμοποιούμε αυτές τις αναλογίες και πάλι για να αποφύγουμε να τραβήξουμε τη σκέψη σας στο δράμα. Δεν υπάρχει δράμα σ’ αυτό. Υπάρχει η ελεύθερη επιλογή και υπάρχει η χαρά του παιχνιδιού. Κι αυτό είναι όλο.

Δώστε τα χέρια. Αφήστε την ενέργεια να κυλήσει απ’ το δεξί σας χέρι στον διπλανό σας και αφήστε τον εαυτό σας να δεχτεί ενέργεια με το αριστερό σας χέρι. Και δείτε τα κύτταρά σας να κάνουν ένα πανηγύρι καθώς δέχονται όλη αυτή την ενέργεια που κυκλοφορεί. Ο κύκλος. Δεν ξέρετε όσο σημαντικός είναι ο κύκλος. Και δεν θα μιλήσουμε για γεωμετρικά σχήματα, δεν θα μπλέξουμε τώρα τη γεωμετρία τώρα στα καλά καθούμενα. Δείτε τον εαυτό σας σαν ένα κύκλο, δείτε την ενέργεια να ρέει. Είσαστε μία ενεργειακή ροή που τείνει να σχηματίζει κύκλους. Δείτε ότι απλώνεστε, απλώνεστε σ’ ένα μεγάλο μήκος, μπορείτε να σχηματίσετε ο καθένας η καθεμιά έναν μεγάλο κύκλο. Πηγαίνετε τώρα και τυλίξτε τη γη από το βόρειο πόλο προς τον νότιο και πάνω και κάτω. Σχηματίζετε ένα κύκλο όπως αυτόν στο σύμβολο του ζεν. Ρέετε διαρκώς. Και καθώς το κάνετε δηλώστε την πρόθεσή σας για άλλη μια φορά να εξισορροπηθεί το μαγνητικό δικτύωμα της γης. Και τώρα περνάτε πάλι στο επίπεδο του κύκλου σας, συνεχίζετε να ρέετε. Πηγαίνετε διαδοχικά και κυκλώστε το κάθε μέλος του κύκλου σας, ρεύστε γύρω του από πάνω μέχρι κάτω σ’ ένα δαχτυλίδι. Η οδηγία είναι εξισορρόπηση. Μ’ αυτόν τον τρόπο μπορείτε να καθαρίζετε, να προσφέρετε διαύγεια, εξισορρόπηση, θεραπεία, τόσο στους ανθρώπους όσο και στην ίδια τη γη. Έτσι να κάνετε, όποτε χρειαστεί. Και τώρα μπαίνετε και πάλι στον κύκλο και μπορείτε να λύσετε τα χέρια.

Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Σανάν Κουμάρ, πολλοί Δάσκαλοι και άγγελοι που βρίσκονται μαζί σας, σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Γ.:

Αννούλα γι αυτό που μας είπαν να κάνουμε στο σπίτι, να πάμε μέσα μας και να κάνουμε τις επιγνώσεις, μήπως θα μπορούσαν να είναι λίγο... να μας πούνε πιο ξεκάθαρα τι να κάνουμε;

Απάντηση:

Ναι, ναι. Να καθίσεις και να σκεφτείς, κι αυτό ισχύει για όλους, το λέμε απευθυνόμενοι στον καθένα και την καθεμιά ξεχωριστά, να καθίσεις και να σκεφτείς τι έκανες μέχρι σήμερα εδώ, σ' αυτόν τον κύκλο. Να σκεφτείς τις ενεργοποιήσεις που έγιναν και να δεις μέσα σου. Δεν είναι τυχαίο ότι κάνουμε αυτό το ερώτημα, σας βάζουμε αυτή τη δουλειά, αν θέλετε, αφού πρώτα σας μιλήσαμε για την εσωτερική ομάδα των Δασκάλων και για την επικοινωνία που μπορείτε να έχετε μαζί μας. Πήγαινε στην καρδιά και δεξ εκεί ποιος και ποια είσαι. Τόλμησε να ανανεώσεις τις υποσχέσεις σου και τα αιτήματά σου απέναντι στο Πνεύμα. Τόλμησε να αναγνωρίσεις ποιος ή ποια είσαι. Τόλμησε να επιβεβαιώσεις αυτό που είσαι. Δες τις αλλαγές που συνέβησαν μέσα σου σ' αυτή την περίοδο και δήλωσε την πρόθεσή σου ν' αρχίσουν να φαίνονται οι καρποί. Και όταν δεις τον βλαστό να ξεπετάγεται απ' το χώμα, θα μπορέσεις σίγουρα να αναγνωρίσεις περί τίνος πρόκειται. Τολμήστε να επιβεβαιώσετε τον εαυτό σας, εκεί βρίσκεται το κλειδί. Εσείς είστε ο Χριστός στη γη και είναι ένα μεγάλο βήμα για κάθε άνθρωπο το να μπορέσει να το αντιληφθεί αυτό, όχι θεωρητικά, αλλά να το συνειδητοποιήσει και να το γειώσει και να Είναι. Τέτοιου είδους δουλειά θέλουμε να κάνετε. Να βγάλετε στην επιφάνεια όλα όσα κρύβατε εν δυνάμει μέχρι σήμερα. Δεν περιμένουμε να το κάνετε σε μία βδομάδα. Περιμένουμε να αναγνωρίσετε όμως τις αλλαγές που σας έχουν συμβεί, να τους δώσετε μία συγκεκριμένη έκφραση και να μοιραστείτε με τους υπόλοιπους τις ανακαλύψεις σας. Δεν μπορείτε να καταλάβετε τώρα πόση σημασία έχει αυτό. Για σας, για σας έχει σημασία, για τον

δρόμο σας έχει σημασία. Γιατί με το που θα γίνει αυτή η αναγνώριση και θα την εκφράσετε, θ’ ακολουθήσουν πάρα πολλά ακόμα, μα πάρα πολλά.

Και έτσι είναι.

Κ.:

Μπορώ να ρωτήσω κάτι; Ο Κρύων έχει σχέση με τις Πλειάδες; Έχει ενσαρκωθεί εκεί; Και τώρα η καινούρια ενέργεια έχει κάποια σχέση μ’ εκεί;

Απάντηση:

Λέει ναι, υπάρχει μία ιδιαίτερη σύνδεση με τις Πλειάδες. Αυτό δεν είναι εύκολο να περιγραφεί. Ο Κρύων εκπροσωπεί μία πιο... ευρύτερη ενέργεια που βρίσκεται μέσα στα πάντα, διέπει τα πάντα και εάν θυμόσαστε την περιγραφή που έχουμε δώσει για τη διαδικασία των ενσαρκώσεων των ενεργειών, καταλαβαίνετε ότι, όταν μιλάτε για ενσάρκωση, εννοείτε την εκδήλωση σε οντότητα ενός πεδίου, ενός ολόκληρου συνόλου ενεργειών. Έτσι είναι δύσκολο να περιγραφεί ακριβώς. Ωστόσο, ναι, ο Κρύων και οι Πλειάδες έχουν μία ιδιαίτερη σύνδεση. Η ενέργεια του Κρύων κατευθύνεται σ’ εμάς ωστόσο μέσω του Μπεντελγκέζ του Ωρίωνα.

Θ.:

Μία ερώτηση έχω, ας πούμε τεχνικής φύσεως. Μέχρι τώρα αυτά που ήξερα εγώ ήταν ότι, όταν είναι να βοηθήσουμε κάποιον, πρώτα-πρώτα πρέπει να έχουμε την ελεύθερη βούλησή του, αλλά όταν δεν μπορεί τότε τον βάζουμε στο φως. Εδώ τώρα για τη δικιά μας ενέργεια που ανοίξαμε σαν δαχτυλίδι προηγουμένως, μας ειπώθηκε να τυλίξουμε τον άλλον με φως. Πιστεύω ότι η ελεύθερη επιλογή εξακολουθεί και ισχύει, αλλά αυτή τη φορά είναι το φως το δικό μας, ενώ το άλλο ήταν Το Φως. Να μας το εξηγήσουν λίγο αυτό;

Απάντηση:

Το έπιασες αυτό σωστά, λέει, έτσι είναι.

.....

Χρησιμοποιείτε τη δική σας ενέργεια, χρησιμοποιείτε αυτό που είστε στην ουσία για να συμπεριλάβετε μία ενέργεια και να την εξισορροπήσετε μέσα σας. Έτσι που το λέμε τώρα ωστόσο ακούγεται πολύ μεγάλο και μπορεί να προκαλέσει κάποια ανησυχία. Δεν είναι αυτό που νομίζετε. Είσαστε μία ενέργεια, είστε ένα κομματάκι του μεγάλου κύκλου, του συμπαντικού κύκλου και μ’ αυτήν την ενέργεια δουλεύετε. Πρόκειται για το ίδιο το κοσμικό πυρ. Είναι πολύ βαθύ αυτό το επίπεδο, αλλά ναι είναι η δική σας ενέργεια, δεν είναι άλλη. Εσείς πηγαίνετε και κυκλώνετε το σημείο και μέσα από το φως που εκπέμπετε και την δική σας επικέντρωση, τη δική σας εστίαση στο κέντρο, βοηθάτε να εξισορροπηθεί η ενέργεια την οποία αγκαλιάζετε. Ο κραδασμός αυτός είναι πολύ υψηλός, πολύ ευρύς και είναι μία μέθοδος που φέρνει ο Κρύων σε σας. Είναι ο τρόπος του Κρύων αυτός γιατί σχετίζεται με τον μαγνητικό συντονισμό... θα πούμε ηλεκτρομαγνητικό συντονισμό. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο

επιδράτε στις ενέργειες, στους τόπους, στα άτομα τα οποία κυκλώνετε. Πέρα απ' αυτό όμως, πραγματικά συμπεριλαμβάνετε την ενέργειά τους. Και τι συμβαίνει; Σας έχει ειπωθεί επανειλημμένως ότι οι άλλοι είναι κομμάτια του εαυτού σας και έρχονται να σας δείξουν την πραγματικότητα που επιθυμείτε να δείτε. Κι εσείς τότε σε κάποιες περιπτώσεις, βλέπετε μία πραγματικότητα διαταραγμένη. Έτσι αυτή η δουλειά έχει πάρα πολλούς αποδέκτες, λειτουργεί σε πάρα πολλά πεδία, γιατί με μία άλλη έννοια πηγαίνετε και αγκαλιάζετε αυτό το κομμάτι του ευρύτερου εαυτού σας, που ασθενεί, που είναι καταπονημένο που χρειάζεται εξισορρόπηση, το αγκαλιάζετε, το συν-χωρείτε και το εκφράζετε εσείς ολοκληρωμένα και θεραπευμένα. Αποτέλεσμα αυτού θα είναι το να το δείτε θεραπευμένο.

Κα.:

Ενθουσιάστηκα τώρα.

Κ.:

Να πω κάτι; Εμένα μου είπαν ότι χρησιμοποιούνε τα σώματά μας για να διοχετεύσουν την ενέργεια που έχουνε στη γη, γιατί είναι τόσο δυνατή και πρέπει μέσα από εμάς... όπως στον γεωμαγνητικό που κάνετε χρησιμοποιούν εσάς για να γειώσετε τις ενέργειες. Δεν κάνουμε εμείς θεραπεία. Είναι σαν να υπάρχουν οι άλλοι... σαν ενδιάμεσα μας χρησιμοποιούν εμάς, φιλτράροντας την ενέργεια για να πάει στους υπόλοιπους.

Απάντηση:

Έχεις δίκιο σ' αυτό, αλλά η ενέργεια αυτή δεν είναι ξένη από σας, είναι η δική σας ενέργεια. Εάν πρόσεξες ξεκινήσαμε λέγοντας ότι είσαστε κομμάτια του μεγάλου κύκλου. Είναι η δική σας ενέργεια συνεπώς. Έτσι να την βλέπετε, γιατί αν δεν την δείτε σαν δική σας ενέργεια τότε αποστασιοποιείστε και αυτό είναι καλό σε κάποιες περιπτώσεις, αλλά στην προκειμένη περίπτωση δεν αναγνωρίζετε αυτό που είστε. Κι εμείς αυτό που σας λέμε από την αρχή σήμερα είναι 'αναγνωρίστε αυτό που είστε'.

Μ.:

Εγώ αυτό που είδα στην άσκηση, τέλος πάντων αυτό που βίωσα ήταν το εξής: Κατ' αρχήν αισθάνθηκα -σαν απάντηση ίσως και στον Θ.-, ότι τα παιδιά έχουν όλα πάρα πολύ ισχυρές ενέργειες. Δηλαδή αισθάνθηκα, αλλά τώρα το βίωνα εκεί και είδα κάποια πράγματα που θα πω, αλλά τώρα όσο μιλάγαμε αποκωδικοποιούνταν αυτό που ένιωσα, που κατάλαβα, όπως όταν τρως κάτι και μετά λες 'α! τζατζίκι ήτανε', ξέρω 'γω αυτό. [γέλια].

Θ.:

Λες για μικρά παιδιά τώρα ή εμείς είμαστε τα παιδιά;

Μ.:

Εσάς, για μας, για την ομάδα λέω. Αυτό που κατάλαβα και σαν απάντηση για σένα, είναι ότι το δωμάτιο έχει πάρα πολύ ισχυρή

ενέργεια και αυτό που άκουσα μετά, δηλαδή όσο άκουγα εσένα, μου λέγανε κιόλας ότι εδώ είναι ψυχές οι οποίες έχουν φτάσει ένα πολύ ικανοποιητικό βαθμό αυτάρκειας. Αυτό τώρα καταλαβαίνετε νομίζω τι σημαίνει. Όχι; Ναι, γενικά δεν μπορούν να επιλέξουν ανθρώπους για να γειώσουν ενέργειες δικές τους οι οποίοι έχουν ένα μεγάλο βαθμό αστάθειας, είτε από προηγούμενες ζωές είτε απ’ αυτή τη ζωή. Δεν γίνεται αυτό γιατί θα κάνουνε κακό στο άτομο. Δεν μπορεί να φέρει εις πέρας οποιαδήποτε αποστολή από την πιο μικρή μέχρι την πιο μεγάλη.

Άννα:

Καταλαβαίνω ότι εννοεί το να κρατάς τη δύναμή σου, είσαι κυρίαρχος του εαυτού σου.

Μ.:

Ναι, ναι και ελέγχεις, αυτό που κατάλαβα κι εγώ, ότι μπορείς και ελέγχεις αυτά τα φορτία τα οποία δεν έχουν....

Άννα:

Αυτό χρησιμοποίησαν και πριν, ότι όταν μπορείτε να εντυπώνετε εσείς αυτά που χρειάζονται τα κύτταρά σας κερδίζετε αυτάρκεια. Και μετά από ώρα νομίζω το είπαν, μετά από κάποια ώρα.

Μ.:

Ναι τη θυμάμαι τη λέξη στην άσκηση, ναι, ναι την χρησιμοποίησαν. Ότι μπορούν τέλος πάντων να ρυθμίζουν αυτά τα φορτία, ότι υπάρχει εξισορρόπηση αυτών των φορτίων και αυτής της ζωής και από προηγούμενες, οπότε υπάρχει μία ισορροπία τέλος πάντων. Αυτό έντονο, ότι δεν υπάρχει έτσι κι αλλιώς κίνδυνος απ’ αυτό. Και μου έκανε επίσης εντύπωση ότι το κάθε άτομο ξεχωριστά, δηλαδή ήταν σαν να είχα μία εικόνα του τι αισθάνεται το κάθε παιδί για μένα. Και ήταν και μία εμπειρία. Δηλαδή, ας πούμε εσένα [την Γ.] είδα ότι ήμασταν σε αιθερικό επίπεδο και μπήκε η μία μέσα στην άλλη και βγήκε από την άλλη πλευρά. Με την Κ. είδα ότι,.... αλλά αυτό το έκανε το άτομο το ίδιο, εγώ καθόμουν δεν έκανα κάτι, τι προσλάμβανα από το άτομο. Είδα ας πούμε την Κα. που ήρθε μπροστά μου που έβγαλε μια ακτίνα φωτός από το τρίτο της μάτι και διαπέρασε το δικό μου και ξαναπήγε. Σαν να αισθανόμουν ότι η Κα. θέλει αυτό από μένα, αυτό το είδος επικοινωνίας. Είδα ετούτον εδώ [τον Β.] που με πήρε και αρχίσαμε και χορεύαμε. Ήταν όμως κάτι άλλο αυτό, δεν ήταν αυτό που φαίνεται. Η Γ. ήρθε κα μου έδωσε ένα φιλάκι. Μπορεί να θέλει η Γ. να ανταλλάξουμε τρυφερότητα. Εκείνος μπορεί να θέλει να ανταλλάξουμε τη χαρά της ζωής. Λίγο είναι αυτό; Εγώ δεν το θεωρώ καθόλου για πέταμα. Ετούτη εδώ ας πούμε [η Μχ.] ήρθε και μ’ αγκάλιασε στο στυλ ‘αδελφούλα μου’.

Μχ.:

Εμένα ξέρεις τι μου ήρθε; Ότι πρέπει να βρισκόμαστε στο φυσικό επίπεδο πιο συχνά.

Μ.:

Ναι βέβαια, εκεί που είσαι και εκεί που είμαι, αυτό είναι. Η Ευ. ας πούμε ήρθε, κάθισε και μου απλώνει τα χέρια έτσι *[με τις παλάμες προς τα πάνω]* και κατάλαβα ότι έπρεπε να βάλω τα χέρια επάνω της, στα δικά της. Και έβαλα τα χέρια μου και με κοιτούσε, είχε μια πολύ γλυκιά όψη και σαν να μου πέρναγε πράγματα που ήθελε να μου πει σε διάφορα επίπεδα. Και ήτανε μια πολύ ενδιαφέρουσα ανταλλαγή αυτό.

Άννα:

Πράγματι ναι. Εσύ είπαμε; Για τη δέσμευση.

Β.:

Για τη δέσμευση τι εννοούσαν, να μην δεσμευτούμε κάπου, τι ακριβώς;

Απάντηση:

Με τη δέσμευση εννοούμε αυτό που θα καταλάβαινε κάθε νοήμων άνθρωπος *[γέλια]*... και που κατάλαβες κι εσύ επίσης. Το κατάλαβες όπως καταλαβαίνεις πολλά πράγματα, αλλά επιμένεις να λες ότι δεν τα καταλαβαίνεις. Αυτό είναι που έχουμε να σου προσάψουμε μόνο. Θα σου κάνει πολύ καλό η δουλειά που ζητήσαμε να κάνετε την ερχόμενη εβδομάδα μέχρι την επόμενη φορά που θα συναντηθούμε για τα Κλειδιά του Ενώχ. Ίσως, ίσως αυτό που χρειάζεται να καταλάβεις, αυτό που χρειάζεται να παραδεχτείς είναι όλα αυτά που καταλαβαίνεις. Αυτή είναι η απάντησή μας. Αναγνώρισε και επιβεβαίωσε όλα αυτά που πραγματικά καταλαβαίνεις αγαπημένε μας Β.

Γ.:

Φοβάσαι. *[στον Β.]*

Κα.:

Εμένα μου έκανε εντύπωση ότι έλεγες λέξεις τις οποίες μου τις μεταφέρανε, ακριβώς τις ίδιες λέξεις. Χθες είπαν «θα δοκιμαστείς». Λέω εντάξει, ΟΚ, το έχουμε μάθει το... τι μου το λες. Αφού λοιπόν μου το είπε και με κοίταγε έτσι να δει πως θα αντιδράσω, λέει «ΟΚ, εντάξει, όλα καλά θα πάνε δεν υπάρχει θέμα». Μετά προχθές άκουσα «διαφάνεια του προσώπου». Ως πρόσωπο αντιλαμβάνομαι ότι λέει «Ο Θεός μέσα μας», δηλαδή ότι «Στάσου στο κέντρο σου και να είσαι διαφανής». Και είπες για διαφάνεια, να αφήνουμε τις ενέργειες, να είμαστε διαφανείς και ν' αφήνουμε τις ενέργειες, τα κύματα να περνάνε. Ήτανε δηλαδή έτσι

Άννα:

Έχουμε τελειώσει;

Θ.:

Να κάνω κι εγώ μια δύσκολη; Είναι δύσκολη γιατί ...

Α.:

Με λίγα λόγια *[γέλια]*

Θ.:

Έχω περάσει κι εγώ από τον ίδιο ‘σταθμό’ γιατί έχω γράψει την ίδια έκφραση πριν ακριβώς από επτά μήνες.

Άννα:

Ποια έκφραση;

Θ.:

Αυτό το ‘διαφανής’. Διαφανής στην πρόκληση. Τέλος πάντων στην ερώτηση: Ήταν κάτι το οποίο δεν ήταν απαραίτητο να απαντηθεί τώρα, γιατί έχω την εντύπωση ότι πρόκειται για μάθημα ξεχωριστό. Η ερώτηση αφορά την έκφραση ‘είστε ο Χριστός επί της γης’. Αυτό σημαίνει οπωσδήποτε ότι υπάρχει και κάποια αποστολή που συνδέεται. Γιατί όταν είσαι ο Χριστός επί της γης, έχουμε την εικόνα -τουλάχιστον βιωματικά- ότι ήρθε να κάνει κάτι. Χρίζεσαι ως Χριστός από Ιησούς ή από... ως αυτός που θα αυτήν την προσφορά. Ανέλαβε αυτό το έργο και θέλανε και οι δυο και οι από πάνω και ο ίδιος να προκριθεί σ’ αυτό το επίπεδο ώστε να κάνει αυτή την αποστολή, να εκπληρώσει αυτή την αποστολή και όχι ο άλλος δίπλα που δεν είχε τη δυνατότητα να το κάνει.

Αλ.:

Μήπως εννοεί ότι όλοι μας είμαστε ένα κομμάτι του θεού;

Θ.:

Δεν αμφιβάλω. Αν είναι για ν’ απαντηθεί τώρα, ας το ακούσουμε.

Απάντηση:

Μου είπε κατ’ αρχήν να σου απαντήσω σύμφωνα μ’ αυτό που σκέφτηκα. Λέει «Πες αυτό που σκέφτηκες και θ’ απαντήσουμε κι εμείς σε δεύτερο χρόνο». Οπότε θα το μεταφέρω.

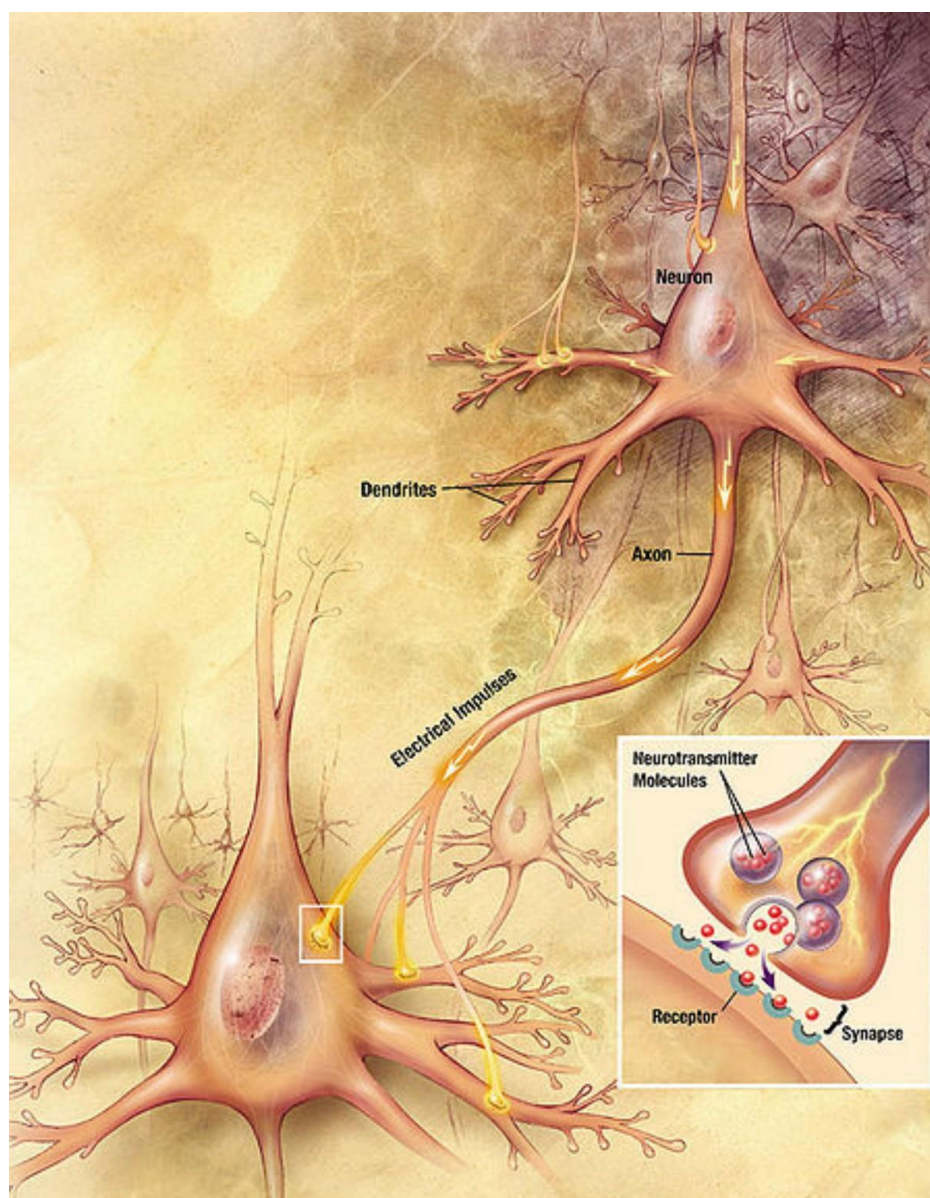
Απλά την ώρα που μιλούσες μου ήρθε μία εικόνα και αυτή ήταν η διαδικασία του χρίσματος σαν μία αναλογία της σύνδεσής μας με τον Ανώτερο Εαυτό και της αναγνώρισης της Θεϊκότητάς μας. Αυτό είναι το χρίσμα. Γιατί αυτό έρχεται σαν μία επίγνωση και κάθεται πάνω στη νοημοσύνη του φυσικού σώματος. Ουσιαστικά η νοημοσύνη του φυσικού σώματος χρίζεται λαμβάνοντας μέσα από την διάνοια που ενοικεί... λαμβάνοντας αυτή την επίγνωση. Εκεί απευθύνεται το χρίσμα. Και καταλαβαίνω, τώρα -δεν ξέρω πως το καταλαβαίνω ξαφνικά αυτό- καταλαβαίνω ότι αυτό συνδέεται επίσης με την έννοια του Μεσσία που είναι αυτός που φωτίζει την ύλη. Η δουλειά μας λοιπόν εδώ είναι να συνδέσουμε τη νοημοσύνη της ύλης με τα ανώτερα πεδία.

.....

Αυτό είναι πολύ διαφορετικό -τώρα απαντούν αυτοί βέβαια- απ’ αυτό που έχουμε στο νου μας. Έχουμε στο νου μας ότι είμαστε εδώ για να προσφέρουμε κάτι. Έχουμε στο νου μας ότι είμαστε το φυσικό σώμα και πρέπει να αναληφθούμε, πρέπει να φθάσουμε κάπου. Όχι. Είμαστε η διάνοια που κατοικεί στο φυσικό σώμα κι ερχόμαστε να το φωτίσουμε. Αυτό είναι το έργο. Γι αυτό και λέγεται εδώ και καιρό στους κύκλους της νέας εποχής ότι, μην βλέπετε τον εαυτό σας σαν ένα άνθρωπο που προσπαθεί να έχει μερικές πνευματικές εμπειρίες,

αλλά σαν ένα πνεύμα που έρχεται να αποκτήσει και τη γήινη εμπειρία. Μέσα από τις αναγνώρισεις που θα γίνουν το ερχόμενο διάστημα και τις συνειδητοποιήσεις θα καταλήξετε τελικά εκεί. Ότι είσαστε η διάνοια που κατοικεί στο φυσικό σώμα, συνεργάζεται με την φυσική διάνοια και την φωτίζει. Αυτό να δείτε. Βρίσκεστε πια πολύ πέρα από την προσωπικότητα. Μην το αμφισβητείτε, χρειάζεται να το θυμηθείτε και να επιτρέψετε τον εαυτό σας να το συνειδητοποιήσει. Δεν είστε το φυσικό σας σώμα. Από μια άλλη σκοπιά είστε και αυτό, είστε τα πάντα, ωστόσο μην μπαίνετε στο 'τρυπάκι', όπως θα λέγατε, το ότι είστε το φυσικό σας σώμα και πασχίζετε να φέρετε εις πέρας ένα έργο. Είστε το πνεύμα, είστε η εννοικούσα διάνοια και μέσα από την συνειδητοποίηση, την ενθύμηση και την συνειδητοποίηση αυτού που είστε, φωτίζετε τα κατώτερα βασίλεια, τα οποία με τη σειρά τους θα έρθουν να αναλάβουν τη δική σας θέση σε έναν επόμενο κύκλο.

.....

Μάθημα 13° - 4.4.09

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Η συνάντηση ξεκίνησε με Μήνυμα των Δασκάλων προς τα μέλη της εσωτερικής ομάδας, μέσω της Μαρίας Μπαλή.

Μαρία Μπαλή:

Τους έκανα ερωτήσεις. Κατά διαστήματα μου δίνανε κάποιες πληροφορίες και είχα κρατήσει σημειωματάκια σε κίτρινα χαρτάκια, έτσι για να είναι κάπως μαζεμένα και ως εξής πάει:
Ξεκινάω με μια ερώτηση δική μου. Λέω:

Ερώτηση: Ποιος ομιλεί;

Απάντηση:

Είμαστε πολλοί και ένας μαζί. Εδώ εκφράζεται η δυνατότητα να συνυπάρχουν οι νοημοσύνες των ήδη διορισμένων οδηγών σας ως μία. Το κάθε άτομο της ομάδας σας είχε από πολύ καιρό πριν τον δικό του πνευματικό οδηγό, που σε συνεργασία με αυτό που εσείς ονομάζετε Ανώτερο Εαυτό, λειτουργούσε ήδη με σκοπό τον συντονισμό του καθενός από σας με το σχέδιο που έχετε ήδη προαποφασίσει γι αυτή την ενσάρκωση. Εξ άλλου το ίδιο συμβαίνει και σε σας μερικές φορές, ένας από σας δηλαδή που εσείς, χωρίς τώρα να το έχετε επίγνωση, έχετε επιλέξει να σας εκπροσωπήσει στην εισροή πληροφοριών.

Ερώτηση: Πολλά παιδιά από την ομάδα εκφράζουν την απορία γιατί δεν μπορούν άμεσα και εύκολα να εκφραστούν ως κανάλια. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Απάντηση:

Είναι θεμιτό να γνωρίζετε πως κάποιοι από σας είχαν πολλές τέτοιες εμπειρίες στην πορεία των ενσαρκώσεών τους. Έχουν εργαστεί σκληρά, έχουν εφαρμόσει το νόμο της Ελευθέρας Βούλησης και εννοούμε όταν λέμε νόμο της Ελευθέρας Βούλησης την αρμονική διαχείριση αυτής της λειτουργίας. Συχνά αυτό απαιτήσε αυτό που ονομάζετε εσείς θυσίες απ’ τη σκοπιά της προσωπικότητας και αφοσίωση πέραν των ορίων της (της προσωπικότητας). Στο επίπεδο της ύλης, όπως αυτά που αναγνωρίζετε ως ταλέντα απαιτούν εργασία, έτσι ανάλογα συμβαίνει με τα «ψυχικά ταλέντα». Όλοι σας τα διαθέτετε σε απεριόριστο βαθμό. Σαν σε μία βόλτα στην εξοχή, κάποιοι έσκυψαν να μυρίσουν ένα λουλούδι, θαύμασαν την ομορφιά του και κάποιοι όχι. Γιατί θα πρέπει να υπάρχει απορία γι αυτό; Σ’ αυτή την ενσάρκωση λοιπόν μόνοι σας δημιουργήσατε την ευκαιρία

στον εαυτό σας να μυρίσετε εκείνο το λουλούδι που κάποτε προσπεράσατε.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί δουλεύουμε μαζί σας για να αφυπνίσετε μέσα σας αυτή τη δυνατότητα. Όσο διαρκεί αυτή η διαδικασία θα έχετε πολλές ευκαιρίες να έρθετε σε επαφή με τις βαθύτερες προθέσεις σας και για το πόσο αποφασισμένοι είστε. Είναι εκπλήξεις που εσείς οι ίδιοι προετοιμάσατε για τον εαυτό σας. Αν παρατηρήσετε προσεκτικά, η παρατήρηση είναι μια λέξη κλειδί, θα αναγνωρίσετε την προσωπική σας χροιά-υπογραφή στο σκηνικό των εν λόγω συμβάντων. Αυτή η διαδικασία εξαγνισμού που θα ακολουθήσει τον έλεγχο των προθέσεων είναι ένα σημείο ιδιαίτερα σημαντικό. Κατά τη διάρκεια των ενσαρκώσεών σας υπάρχει ένα καρμικό φορτίο που τώρα αποτυπώνεται σε σας ως τάσεις, ορμές, παρορμήσεις, φοβίες. Αυτά τα αποτυπώματα είναι μία ανίερη κληρονομιά, είναι το ακριβό τίμημα που πληρώσατε για την απώλεια της μνήμης, της σύνδεσης με το πραγματικό. Μην θορυβείτε, όλα αυτά δεν έγιναν ποτέ. Η διαδικασία σκοπό έχει να βιώσετε ότι αυτά δεν έγιναν ποτέ. Το ψέμα βιώνει μόνο τον εαυτό του. Εμείς λοιπόν θα φέρουμε την αλήθεια σε σας έτσι ώστε να δείτε τι πραγματικά συμβαίνει.

Πολλοί από σας βιώσατε και βιώνετε την «σκοτεινή πλευρά» των ψυχικών σας χαρακτηριστικών. Η γενναιότητα ενός μετατράπηκε σε αναισχύνη θρασύτητα. Η δημιουργικότητα σε απληστία κ.ο.κ. Μην μάχεστε τον εαυτό σας και τους φίλους σας. Αν επιθυμείτε τη διαμάχη θα έχετε πολλές τέτοιες ευκαιρίες όταν αναλάβετε το έργο σας με του αδελφούς σας που δεν βρίσκονται στις ομάδες σας. *(Εννοεί ότι μπορεί και να υπάρχουν κάποιες αντιδράσεις)*. Είναι σημαντικό να επιλέξετε τώρα με ποιον τρόπο θέλετε να διαδώσετε το φως. Το φως αγαπημένα μας παιδιά δεν μάχεται κανέναν, ακριβώς γιατί αναγνωρίζει από πάντα τον εαυτό του. Μαζί θα ανακαλύψουμε πως ο ξένος, ο εχθρός είναι μονάχα οι αντιλήψεις, οι ψευδαισθήσεις για ό,τι σας περιβάλλει. Όλα όσα σας περιβάλλουν είστε εσείς σε εκδήλωση, σε αντανάκλαση. Δεν κοιτάζετε έξω, αλλά μέσα, ξεκινώντας όμως με την μοιραία αντίληψη του έξω.

Η διαδικασία κάθαρσης-συντονισμού θα είναι προσωπική και συλλογική. Όσο θα διαρκεί η ατομική θα ήταν προτιμότερο να αποφεύγετε να εκφράζετε τη γνώμη σας ο ένας για τον άλλο. Εξ άλλου αυτό είναι αστείο. Ο ένας τυφλός θα κοροϊδεύει τον άλλο τυφλό. Αναφερόμαστε σ' αυτό γιατί πραγματικά είναι η εσωτερική όραση του ενός για τον άλλο που παραμένει κλειστή. Όταν αλλάξει αυτό θα εκπλαγείτε. Να είστε εξαιρετικά φειδωλοί στις κρίσεις σας για τους άλλους. Εξασκηθείτε στην παρατήρηση και τον αυτοέλεγχο. 'Γιατί με ενοχλεί αυτό;' Για τους πιο γενναίους, 'γιατί με πονάει αυτό;' 'Υπάρχει καρμικό υπόλοιπο με τον αδελφό μου;' Όσοι λάβουν απαντήσεις τις παραδώσουν στο Πνεύμα το Άγιο, Εκείνο είναι ο τέλειος διαχειριστής. Εξασκηθείτε στο να βλέπετε την ομορφιά, ανακαλύψτε την ομορφιά στους άλλους. Επιτρέψτε στον εαυτό σας τη συμπόνια. Ρωτήστε με πραγματικό αδελφικό ενδιαφέρον για τους πόνους του αδελφού σας που θέλει να σας εκμυστηρευτεί, όπως κι εσείς τους δικούς σας και κρατήστε αυτές τις πληροφορίες με

εχεμύθεια. Θυμηθείτε το μυστήριο της εξομολόγησης. Καλέστε το Πνεύμα και εκμυστηρευτείτε, αν το θελήσετε, στον αδελφό σας τους κρυφούς σας πόνους. Προσφέρετε υπηρεσία και βοήθεια. Μην σπαταλάτε την ενέργειά σας σε πράγματα που, ακόμα και με τη λογική που τώρα διαθέτετε, θα θεωρούσατε ανούσια, αν το σκεφτόσασταν δεύτερη φορά. Γίνετε για τους αδελφούς σας σύμμαχοι, βιώστε αυτή την πλευρά του δυϊσμού προτού τον εγκαταλείψουμε μαζί. Θυμηθείτε αγαπητά μας παιδιά δεν είστε άλογα σε κούρσα. Ακόμα κι αν συνέβαινε αυτό, ο μόνος συναγωνιστής θα ήταν ο εαυτός σας. Παρατηρήστε τους αδαείς αυτού του κόσμου που επιτυγχάνουν. Ποτέ δεν συγκρίνουν τον εαυτό τους με κανέναν άλλον, μέσα στην καρδιά τους μονάχα τον εαυτό τους κυνηγούν να φτάσουν.

Όλες αυτές οι διαδικασίες αποτελούν το αρχικό στάδιο της κάθαρσης, του εξαγνισμού σας. Μετά θα επέλθει η ενδυνάμωση. Όσοι φτάσουν μέχρι εκεί θα δεχτούν την αποκάλυψη. Θα προτιμούσαμε όλα αυτά να μην έχουν αναφερθεί, ζητάτε όμως απαντήσεις απεγνωσμένα πολλές φορές. Ας είναι λοιπόν αυτό μία άσκηση στην επικοινωνία μας, στην επίγνωση και στην εμπιστοσύνη. Μην λησμονείτε να ρωτάτε. Επικεντρωθείτε στην ερώτηση και θα λάβετε τόσες απαντήσεις που δεν μπορείτε να το φανταστείτε. Ποιος σας είπε ότι υπάρχει μία μόνο μορφή επικοινωνίας; Δεν είναι channeling να ρωτάς κάτι και μετά από λίγο να βλέπεις κάτι γραμμένο από κάποιον άγνωστο στον τοίχο ενός κτιρίου, που μέσα στην καρδιά και την ψυχή σου γνωρίζεις πως είναι σωστό για σένα; Το κριτήριο είναι το πόσο βαθιά σας αγγίζει κάθε απάντηση, τότε είναι αυτή που ταιριάζει σε σας. Οι μεγαλύτερες αλήθειες όμως, να θυμάστε, μοιάζουν με κούφια λόγια στα αυτιά των μωρών [*Σημ.: με την έννοια 'ο μωρός'*]. Ελάτε στο κέντρο σας και ρωτήστε. Έρχομαι στο κέντρο μου σημαίνει αισθάνομαι ασφαλής, χαρούμενος, αισιόδοξος, αισθάνομαι άνετα. Επιδιώξτε αυτή την άνεση, μην την θυσιάζετε σε κανέναν και σε τίποτε και τότε οι απαντήσεις θα έρθουν.

Όσοι από σας δείξετε αυτή την ενισχυμένη προθυμία θα δείτε αλλαγές στον εαυτό σας και στη ζωή σας. Θα μπορείτε να συνεργαστείτε στενά ο ένας με τον άλλον και τ' αποτελέσματα θα είναι πολύ πάνω των προσδοκιών σας, αν είχατε, που τότε δεν θα έχετε. Μην δέχεστε και μην απορρίπτετε τίποτε. Πιστέψτε πως η αφύπνιση του πραγματικού σας εαυτού μπορεί να σας φέρει κοντά στην αλήθεια. Εννοούμε ανοιχτοί, όχι σχετικοί, κατά το 'τα πάντα είναι σχετικά'. Όσοι από σας εμμένετε στον γραμμικό τρόπο εξέλιξης θα υπόκεισθε σ' αυτόν. Και ακόμα και αν λειτουργήσετε ως κανάλια, ή θεραπευτές, ή οδηγοί θα προσελκύετε άτομα που καθρεφτίζουν ακριβώς αυτή σας την επιμονή.

Προσπαθήστε να μην βάζετε όρια στον εαυτό σας αλλά να είστε ειλικρινείς. Δοκιμάστε τον εαυτό σας στο πόσο άνετα νιώθετε με μία επίγνωση που σας αποκαλύφθηκε. Σας ζητείται να γίνετε πύλες φωτός. Ο κόσμος σας δεν έχει ανάγκη από πηγές πληροφόρησης, τέτοιες έχει άπειρες και σε μεγάλη ποικιλία. Θέλετε να έλξετε αυτούς που είναι περίεργοι ή απελπισμένοι ή αυτούς που πάνω απ' όλα

αναζητούν το φως; Είναι καλό για σας να χαράξετε αυτό το δρόμο για σας σήμερα, όπως ακριβώς το κάνετε στον ουρανό. Βρείτε μέσα στην καρδιά σας το δικό σας δρόμο. Θα επιχειρήσουμε να απομακρύνουμε και σχεδόν άμεσα να αποκαταστήσουμε τις παρεμβολές, τα νοσούντα στοιχεία δηλαδή στον ψυχισμό και τον οργανισμό σας. Εσείς θα το κάνετε αυτό. Εμείς θα βρισκόμαστε εκεί γιατί δεν θυμάστε ακόμα ότι μπορείτε. Δεν υπάρχουν θαύματα. Θαύμα είναι το φως που ο νους σας αναγνωρίζει ως θεραπεία και αλλαγή. Κάποιος είπε 'πίστεψε και θα το δεις'. Εμείς σας λέμε 'κοιτάξτε, δείτε και μετά πιστέψτε', αντιστρέφουμε τη διαδικασία. Αυτό που οι πρόγονοί σας ονόμαζαν πίστη, εσείς ονομάστε το επίγνωση και έτσι θα αγγίξετε τις καρδιές πολλών αδελφών σας που δυσπιστούν και αποκλείουν τον εαυτό τους από το θαυμαστό, δηλαδή από το πραγματικό φως.

Θα είμαστε κοντά σας πάντα, ακόμα και όταν δοκιμάζετε τον εαυτό σας στην ενεργοποίηση που διαστρεβλωμένα εκφράζετε ως 'θέλω να το κάνω μόνος μου, αλλά δεν ξέρω πως'. Αν είστε από τους τυχερούς που έχουν ήδη εκπαιδευτεί να βοηθούν τον εαυτό τους, κάντε το. Αν όχι, ζητείστε από μας να σας δείξουμε πώς να το κάνετε μόνοι σας. Θυμηθείτε όμως πως αυτό που αναγνωρίζετε ως εαυτό τώρα δεν μπορεί να βοηθήσει κανέναν και σίγουρα ούτε εσάς. Ας βρούμε μαζί αυτό που πραγματικά είστε ο καθένας από σας και τότε θα δείτε τι σημαίνει να ζεις. Λυπούμαστε για την ακόλουθη δήλωση, αλλά πολλοί άνθρωποι βιώνουν αυτό που λέμε 'ζωντανός νεκρός'. Το ταξίδι μας λέγεται 'ζωντανός θεός'. Συμμετοχές παρακαλώ;

Μαρία:

Κάνουν και χιούμορ. Αυτά.

Άννα:

Ευχαριστούμε.

Μαρία:

Τώρα, ερωτήσεις; Είπανε όποιος έχει ερωτήσεις να τις

Άννα:

Πως θέλεις να γίνει η διαδικασία;

Μαρία:

Δεν ξέρω, τα παιδιά όπως αισθάνονται.

Άννα:

Αυτή τη στιγμή έχετε ερωτήσεις για τη Μαρία;

Β.:

Εγώ έχω.

Α.:

Κι εγώ έχω.

Άννα:

Πως νιώθεις, να το πούνε τώρα ή να το γράψουν και να το πάρεις;

Μαρία:

Αν δω ότι δεν μπορώ θα κρατήσω σημειώσεις.

Άννα:

B.

B.:

Που μπλοκάρω το όλο θέμα και δεν γίνομαι κανάλι;

Άννα:

ΟΚ. Α.;

A.:

Τη διαδικασία που περιγράφει την κάνω καθημερινά και χρόνια τώρα, δεν είναι κάτι καινούριο για μένα. Ακόμα ξέρω και εντοπίζω κάποιοι σωματικοί πόνοι που έχω από πού προέρχονται και με ποιους έχω καθρέφτες. Ψάχνω καθημερινά τους καθρέφτες μου δηλαδή. Δεν είναι το θέμα μου εκεί. Εγώ άλλη ερώτηση θέλω να κάνω που την έχω πολύ καιρό στο μυαλό μου. Από εκείνη την ημέρα που είχα λιποθυμήσει που είπανε όταν ψέλνατε, εκφωνούσατε επί πέντε λεπτά το Chochmah Micha Halelu, είπανε ότι κάνουνε χώρο για μένα. Δηλαδή έγινε αυτή η διαδικασία επειδή δεν υπήρχε χώρος για μένα; Οι άλλοι δημιουργήσανε χώρο για μένα; Εγώ δεν μπορώ να δημιουργήσω χώρο για μένα; Και ποιος είναι αυτός ο χώρος; Δηλαδή έχω ερωτηματικά πάνω σ’ αυτό. Τα έχω γραμμένα, τώρα δεν έχει σημασία, η ουσία της ερώτησής μου είναι αυτή. Τι συνέβη δηλαδή και έγινε όλη αυτή η διαδικασία. Ήταν ένας θεατρινισμός που είχα επιλέξει να τον παίξω; Αλλά για ποιο λόγο, από πού έφυγα και που πήγα; Και είπαν ότι πολύ σύντομα θα δω κάποιες αλλαγές. Αυτές τις αλλαγές βέβαια δεν τις έχω δει ακόμα, υπάρχει λόγος φυσικά που δεν έχω δει κάποιες αλλαγές. Έχω δει μικρές αλλαγές κυρίως στην προσωπικότητά μου γιατί τη δουλεύω καθημερινά. Αυτά.

Μαρία:

Τώρα δεν ξέρω πως θα γίνει και τι θα βγει. Δεν το έχω ξανακάνει. Μπορεί και... δεν ξέρω. Δώστε μου μόνο λίγο χρόνο γιατί νιώθω περίεργα, να νιώσω άνετα όπως λένε.

.....

Το μπλοκάρισμα του B. οφείλεται σ’ ένα πισωγύρισμα στον πνευματικό του δρόμο. Βρίσκεται σε προηγούμενη ζωή, μια ζωή του στην Κίνα. Μέχρι εκείνη τη ζωή ακολουθούσε αφοσιωμένος τον συντονισμό του. Σ’ εκείνη τη ζωή όμως με γεγονότα που δεν θ’ αποκαλύψουμε αυτή τη στιγμή, αυτή πορεία διεκδόη. Ήταν σαν να έπεσε απ’ το άλογο. Αυτό που μπορούμε να σου πούμε είναι ότι, όταν πέφτεις απ’ το άλογο, μπορείς να ξανανέβεις. Είναι σημαντικό να αντιμετωπίσεις εκείνες τις πεποιθήσεις που προκάλεσαν εκείνο το πισωγύρισμα, είναι σημαντικό να κοιτάξεις μέσα σου. Αυτές υπάρχουν μέσα σου σαν κωδικοί. Δεν είναι απαραίτητο να

καταλάβεις, να δεις τα γεγονότα εκείνης της ενσάρκωσης. Αυτό που φέρεις μέσα σου όμως ως ενοχή, ως φόβο, ως καταδίκη για τον εαυτό σου υπάρχει ακόμα. Ψάξε να δεις σ' αυτή σου τη ζωή τι είναι αυτό που σε κάνει να ντρέπεσαι για τον εαυτό σου, να τον θεωρείς κατώτερο και ανάξιο για τον πνευματικό δρόμο. Αυτό υπάρχει εδώ, δεν είναι αυτής της ζωής. Μόνο εσύ μπορείς να άρεις αυτό το εμπόδιο, μόνο εσύ μπορείς να συγχωρέσεις τον εαυτό σου. Σε τούτη την ενσάρκωση προτιμούσες να προσεγγίζεις τα πράγματα επιφανειακά, δεν ήθελες να φτάνεις στη ρίζα των πραγμάτων, γιατί αυτή η διαδικασία μοιραία θα σε πήγαινε σ' αυτή τη ρίζα που είναι πηγή μεγάλου πόνου για σένα. Πολλές σου επιλογές σ' αυτή την ενσάρκωση έγιναν με βάση αυτό, να αποφύγεις αυτή τη ρίζα. Κοίταξε όμως πόσο ισχυρό είναι το ελκτικό σου κέντρο που παρ' όλες τις υπεκφυγές είσαι εδώ! Αν συνέβαινε αυτό σ' ένα φίλο σου θα έλεγες ότι είναι άδικο να τιμωρεί έτσι τον εαυτό του. Θα ήσουν πολύ θυμωμένος μαζί του, θα του έλεγες ότι είναι παράλογος. Γίνε εσύ αυτός ο φίλος. Κοίτα μ' αυτό τον τρόπο τον εαυτό σου κατάματα. Αν συνεχίσεις να βρίσκεσαι σ' αυτό το στάδιο της κρίσης το μπλοκάρισμα, το εμπόδιο θα παραμένει. Διάλεξες ένα φίλο σου να γίνει κανάλι για να σου το πει αυτό. Είναι μια ειδική διαδικασία που η ψυχή σου προτιμά. Αγαπάς τις φιλίες. Είναι από τους καλύτερους τρόπους για σένα να εξελίσσεσαι. Σ' αυτό το συγκεκριμένο σημείο όμως, καλό θα ήταν να δεις τον εαυτό σου σαν φίλο. Κανείς άλλος δεν μπορεί να συμμετέχει σ' αυτό, σε κανένα άλλον δεν επιτρέπονται όλα αυτά τα αρχεία. Εσύ δεν τα έχεις στην επίγνωσή σου, υπάρχουν όμως. Τα αρχεία σε καθένα από σας είναι ζωντανοί κωδικοί. Δεν είναι πάντα απαραίτητο το συνειδητό να έχει επίγνωση αυτών για να γίνει μία διαδικασία, αρκεί να υπάρχει ισχυρή πρόθεση. Όταν ο ψυχισμός δυναμώσει αρκετά γίνεται ανάσυρση αυτών των πληροφοριών αν το άτομο το επιθυμεί.

Α., για σένα έχουμε μία ερώτηση, όχι απάντηση. Γιατί πιστεύεις ότι δεν υπάρχει για σένα χώρος στον ουρανό; Σ' όλη σου τη ζωή ήσουν ένα άτομο που ήξερε πάντα π;Νς και που να σταθεί. Αυτός ήταν ένας φόβος, η πληγή. "Έχω άραγε χώρο να σταθώ στον ουρανό;" Απάντησε μέσα σου αυτή την ερώτηση. Ο χώρος που φτιάχνουν για σένα δεν είναι τίποτα άλλο απ' την ενέργεια των ατόμων της ψυχικής σου ομάδας για να σε βοηθήσουν να ξεπεράσεις αυτό. Απάντησε μέσα σου αυτή την ερώτηση.

Επικοινωνία μέσω της Άννας:

Θα προχωρήσουμε κι αν έχετε άλλες απορίες για τη Μαρία θα τις γράψετε για την επόμενη φορά.

.....

Τώρα ανοίξτε τα φτερά σας και πετάξτε. Η Μαρία σύντομα θα κάνει τη δική της ομάδα, της το έχουμε πει ήδη και ζητήσαμε από την Άννα να το επαναλάβει. Κι έτσι, αν όλα πάνε όπως τα βλέπουμε αυτή τη στιγμή, τον Μάιο ίσως να έχετε να επιλέξετε ακόμα μια ομάδα. Ας

συνεχίσουμε στο σημερινό μας θέμα, στο θέμα της σημερινής συνάντησης που είναι όπως πάντα τα Κλειδιά του Ενώχ.

Πράγματι το κανάλι της Μαρίας είναι καθαρό και πολύ καλά έθεσε τα θέματα, όπως το να πιάσετε καθετί απ’ αυτά που σας δίνονται και να το δουλέψετε και να το φροντίσετε, να το προσέξετε. Είναι αυτό που έχουμε πει πολλές φορές μέσα από διάφορες παραβολές και διάφορα παραδείγματα. Είναι το τάλαντο. Είναι το τάλαντο... Εκεί, γύρω απ’ αυτό παίζονται όλα τα παιχνίδια. Το τάλαντο, τι θα κάνετε με το τάλαντο. Έχετε ένα τάλαντο και τι θα το κάνετε τελικά. Θα το κρύψετε, θα παίξετε μ’ αυτό, θα το στολίσετε, θα το κάνετε ν’ αυγατίσει, τι θα κάνετε τελικά; Είπαμε ότι είναι αυτά τα μικρά που τα πιάνετε και δουλεύετε μαζί τους. Και η αλήθεια είναι ότι, αν στραφείτε γύρω σας και δείτε όλα τα μικρά και ασήμαντα του κόσμου που ζείτε, δεν θα ξέρετε από πού να πρωταρχίσετε. Τα μικρά και ασήμαντα ή αυτά που θεωρείτε ασήμαντα. Τα ψήγματα εννοιών, τ’ απομεινάρια συμβόλων. Δεν θα ξέρετε από πού ν’ αρχίσετε και που να τελειώσετε. Είναι τόσα πολλά αυτά τα μικρά γύρω σας!

Ζείτε σ’ ένα κόσμο που διαθέτει πληθώρα πληροφόρησης πράγματι. Πάρα πολλές πληροφορίες, πάρα πολλές. Χαίρεστε πάρα πολύ το ότι μπορείτε να ζείτε σε μια μεγάλη πόλη και να έχετε τα μέσα εκείνα που σας εξασφαλίζουν την πρόσβαση στην πληροφορία. Δεν έχει σημασία αν δεν την χρησιμοποιήσετε ποτέ, ξέρετε ότι είναι εκεί κι αυτό σας κάνει να νιώθετε ασφαλείς, σας κάνει να νιώθετε πλούσιοι. Εμείς θέλουμε απλά να ρωτήσουμε τώρα: «Και λοιπόν, τι μ’ αυτό;» Περιμένετε πληροφορίες από τη δική μας πλευρά του πέπλου, στις οποίες όμως έχετε ανά πάσα στιγμή πρόσβαση αν στραφείτε στα ψήγματα, στα ελάχιστα ψήγματα πληροφοριών που κυκλοφορούν γύρω σας.

Έτσι λοιπόν, με τον ίδιο τρόπο που διαχειρίζεστε την πληροφορία τείνετε να διαχειρίζεστε και την ενέργεια του εαυτού σας. Γιατί, ας μην ξεχνάμε ότι ο εαυτός, τουλάχιστον στο γήινο πεδίο, είναι πληροφορία, είναι μία αντίληψη. Το μυαλό σας, ο νους δεν χωράει όλη αυτή την πληροφορία που δέχεται καθημερινά. Βομβαρδίζεστε με πάρα πολλών λογίων πληροφορίες. Δεν μπορείτε να τις διαχειριστείτε, δεν έχει ο εγκέφαλός σας... ο φυσικός σας εγκέφαλος, φαίνεται να μην έχει τη δυνατότητα. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι ο γήινος νους δεν προλαβαίνει να τα ταξινομήσει αυτά. Ωστόσο στο υποσυνείδητό σας όλα έρχονται και συσσωρεύονται. Κατόπιν, στον δρόμο σας προς την εσωτερική αναζήτηση αρχίζετε να ζητάτε απαντήσεις. Και παίρνετε. Έρχονται διάφορα πράγματα, είτε μέσα από το δικό σας κανάλι είτε μέσα από άλλους, από άλλα συνειδητά ή ασύνειδα κανάλια.

Κι έτσι ερχόμαστε στην πληροφορία σαν μονάδα. Όχι μόνο μια διαχειρίσιμη μονάδα της γήινης καθημερινότητάς σας, αλλά και σαν μονάδα του εαυτού σας. Εάν θέλετε πραγματικά να μπορέσετε να δουλέψετε με τον ψυχισμό σας, θα πρέπει να στραφείτε στις πληροφορίες που έχετε και να τις επεξεργαστείτε μία προς μία. «Πολλή δουλειά αυτή! Δεν πρόκειται ποτέ να τα βγάλω πέρα.» Κι

όμως μπορείτε αγαπημένε και αγαπημένη. Κι όμως μπορείτε αγαπημένοι μας γήινοι άγγελοι. Βλέπετε, όποτε θέλουμε να σας δώσουμε κουράγιο και να σας κανακέψουμε, σας λέμε γήινους αγγέλους. Είστε, είστε πράγματι. Απλά θέλουμε τότε να σας τονώσουμε λίγο το ηθικό και να σας κάνουμε να δείτε, να θυμηθείτε τα φτερά σας.

Έχετε απίστευτα αποθέματα πληροφορίας μέσα σας και αυτά τα απίστευτα αποθέματα πληροφορίας είναι που τελικά εκφράζετε σαν κομμάτια που εκτοξεύονται στο φυσικό σας πεδίο. Κομμάτια πληροφορίας που φαίνονται να έρχονται προς εσάς δεν είναι τίποτα άλλο από την πληθώρα της πληροφορίας που έχετε, αλλά που εξακολουθείτε να μην διαχειρίζεστε, μέσα απ' όλες αυτές τις πληροφορίες με τις οποίες βομβαρδίζεστε καθημερινά, μέσα απ' τα κανάλια. Τα κανάλια! Θυμηθείτε τα κανάλια. Δεν έχει σημασία αν είναι το κανάλι της TV ή είναι το κανάλι της Άννας, της Μαρίας, της Κατερίνας, της Γεωργίας, του άλφα, του βήτα. Τα κανάλια!

Βομβαρδίζεστε λοιπόν από πληροφορίες τις οποίες συσσωρεύετε, αποθηκεύετε και αφήνετε να αφομοιωθούν σύμφωνα με τον ρυθμό που χρειάζονται. Κι αυτό δεν είναι λάθος φυσικά. Πολύ καλά κάνετε. Χρειάζεται όμως να δείτε και το υπόλοιπο μισό της πορείας μιας πληροφορίας. Κι εκεί θα σας πάμε τώρα. Μία πληροφορία εκτοξεύεται. Μπορείτε να την δείτε σαν ένα φωτόνιο που εκτοξεύεται από τον κεντρικό πυρήνα του ήλιου, έρχεται στην πραγματικότητά σας -στην προκειμένη περίπτωση ο κεντρικός πυρήνας του ήλιου είναι η καρδιά, ο θεϊκός σας εαυτός-, έρχεται η πληροφορία στην πραγματικότητά σας περνώντας στην ουσία τη δική σας καρδιά. Εσείς δεν το αντιλαμβάνεστε ακριβώς έτσι, θεωρείτε ότι έρχεται απέξω. Και τότε επειδή η επίγνωσή σας βρίσκεται ακόμα στο τρισδιάστατο πεδίο, στον τρισδιάστατο τρόπο αντίληψης, προκειμένου να διαχειριστείτε αυτές τις πληροφορίες αρχίζετε να κάνετε ξεκαθαρίσματα. Αυτό μου κάνει, αυτό δεν μου κάνει, αυτό το θέλω, αυτό το κρατώ. Είναι μία καλή διαδικασία αυτή, πολύ καλά κάνετε. Αποφεύγετε ν' ακούσετε αυτά που δεν θέλετε και προτιμάτε ν' ακούτε αυτά που επιθυμείτε. Έτσι είναι το καλύτερο. Βέβαια υπάρχει κι ένα ερώτημα: τελικά ποιος είναι αυτός που επιθυμεί να ακούσει τι. Αυτό μπορείτε να το ξεδιαλύετε μόνοι σας.

Δέχεστε λοιπόν αυτή την πληροφορία φαινομενικά έξωθεν και την αφήνετε για άλλη μια φορά να σας διαπεράσει και να κατευθυνθεί στο χώρο του υποσυνείδητου. Μόνο που αυτό το κομμάτι πια παύει να γίνεται συνειδητά, παύει να υπάρχει διαχείριση της πληροφορίας ή ποτέ δεν άρχισε να υπάρχει. Το κομμάτι λοιπόν που χρειάζεται να δουλευτεί είναι αυτό που αφορά την εμφάνιση μιας πληροφορίας και την ανατροφοδότηση μέσα από τη δική σας συνειδητή επεξεργασία. Έρχεται λοιπόν από τον πυρήνα σας μία πληροφορία και έρχεται σαν μία ενέργεια που διαπερνά τα πεδία και φτάνει στην εξωτερική σας πραγματικότητα, αντανakλά στα εξώτερα πεδία της αύρας σας και επιστρέφει. Τότε την εκλαμβάνετε σαν κάτι καθαρά εξωτερικό που έρχεται προς εσάς. Κι εκεί πια αρχίζει το μπέρδεμα. Εκεί αρχίζετε να δέχεστε τις πληροφορίες παθητικά.

Εκεί που δημιουργείται το μεγαλύτερο μπλοκάρισμα είναι στην αντίληψη ότι δεκτικότητα σημαίνει παθητικότητα. Ίσως επειδή για λόγους γενίκευσης η λέξη παθητικότητα χρησιμοποιείται σαν πόλωση της ενεργητικότητας. Θεωρείτε λοιπόν ότι μπορείτε να μείνετε παθητικοί απέναντι στην πληροφορία και την αφήνετε να γυρίσει προς τα μέσα. Θα κάνουμε μία άλλη σύνδεση πάνω σ’ αυτό. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας ανέφερε πολλές φορές ότι η ενέργεια κάνει κύκλους. Ο Ηλίας έχει αναφέρει πολλές φορές... θα μπορούσαμε να πούμε ο Ηλίας της ηλεκτρομαγνητικής Υπηρεσίας αν θέλαμε ν’ αστείευτούμε λίγο, έχει πει επίσης πολλές φορές ότι η ενέργεια κάνει κύκλους. Κάνει κύκλους και έρχεται, σας κτυπά την πόρτα, την βρίσκει κλειστή, σας βρίσκει διστακτικούς να την αποδεχτείτε, να εργαστείτε μαζί της και φεύγει και ξαναγυρνά. Αυτή η ενέργεια που κάνει κύκλους είναι το φως. Είναι η πληροφορία που έρχεται από τον θεϊκό σας εαυτό και όχι μόνον, αλλά για λόγους απλούστευσης μπορείτε να το δείτε έτσι.

Κάθε φορά λοιπόν που έρχεται μία πληροφορία που εσείς την προσπερνάτε απλά και μόνο γιατί θεωρείτε ότι πρέπει να την επεξεργαστείτε μέσα από τον γήινο νου και φυσικά δεν μπορείτε να το κάνετε, αυτή φεύγει και ξαναγυρνά και ξαναγυρνά μέχρι που εσείς θα έχετε μπει σε μία άλλη κατάσταση επίγνωσης, στην οποία θα μπορείτε ν’ αναγνωρίζετε αυτά που έρχονται έξωθεν σαν μηνύματα του Πνεύματος. Εκεί είναι το πρώτο ξεκλείδωμα. Εκεί αρχίζετε ν’ αντιλαμβάνεστε τα μάτια που σας κοιτούν από τον κάθε άνθρωπο σαν ένα μήνυμα του Πνεύματος. Και τότε μπορείτε πια ν’ αρχίσετε να διαχειρίζεστε αυτή τη πληροφορία συνειδητά, αλλά όχι με τον γήινο νου. Ποτέ δεν θα μπορέσετε να το κάνετε με τον γήινο νου, θα είναι παρών ο γήινος νους όμως. Θα σας βοηθήσει να ταξινομήσετε τις πληροφορίες που παίρνετε, αλλά όχι να τις διαχειριστείτε. Την διαχείριση την κάνει πάντα η καρδιά και αυτός είναι ουσιαστικά ο τρόπος της ψυχής για να διεξάγει το γήινο παιχνίδι.

Κρατήστε αυτή τη ροή του φωτονίου, τη ροή της πληροφορίας στο νου σας. κρατήστε τη ρυθμικότητα. Κάθε πληροφορία κάνει το δικό της κύκλο, έχει τον δικό της ρυθμό. Θα ξανάρθει, θα ξανάρθει. Όταν εσείς μπορείτε να σταθείτε στην καρδιά, στο βαθύτερο σημείο που μπορείτε να φτάσετε ποτέ και να διαχειριστείτε αυτή την πληροφορία από εκεί, τότε ο κύκλος της θα κλείσει και θα έρθει μία άλλη. Αγαπητέ Κρύων, σας βλέπω ήδη να μου γράφετε ένα γράμμα, αγαπητέ Κρύων αυτό με το οποίο μας φορτίζεις τώρα, μας επιφορτίζεις, είναι μία δουλειά χιλίων ζωών. Μην θεωρήσεις ποτέ ότι μπορούμε να την ολοκληρώσουμε τώρα. Ακριβώς περί αυτού πρόκειται, εμείς το ξέρουμε πολύ καλά. Εσείς όχι. Πρόκειται για μία δουλειά που μπορεί να διαρκέσει χιλιετίες, πάρα πολλούς κύκλους ζωών. Είναι μια διαδικασία ανατροφοδότησης της Πηγής, μέσα από τη διαχείριση της πληροφορίας των συνειδητών μονάδων της. Φαίνεται πολύ απλό, αλλά όταν το δείτε μέσα στο σύνολο αυτό που αντιλαμβάνεστε σαν πραγματικότητα, τότε φαντάζει εξαιρετικά δυσνόητο και περίπλοκο.

Όμως θα σας ζητήσουμε να επιτρέψετε στον εαυτό σας να ακολουθήσει νοερά αυτόν τον κύκλο του φωτονίου και μέσα από τη χρήση της πρόθεσης και για να το βάλουμε ακόμα καλύτερα, της βούλησης της καρδιάς σας, να αποφασίσετε να διαχειρίζεστε όλο και μεγαλύτερα κομμάτια πληροφορίας, ολοκληρωμένα. Η Άννα θα γελάσει πολύ όταν το καλοσκεφτεί αυτό, αλλά όλο αυτό το σύστημα του σύμπαντος μοιάζει μ' ένα ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα. Δεν μπορούμε να σας εξηγήσουμε τώρα τον υπαινιγμό που της κάνουμε, αλλά αυτή καταλαβαίνει και έχει αρχίσει να χαχανίζει δίπλα μας. Το όνειρό της! Που να φανταζόσουν καημένη Άννα ότι θα έβλεπες ένα ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα στο Πνεύμα. Ένα σύστημα του οποίου όλα τα επιμέρους κυκλώματα συντονίζονται και συλλειτουργούν ταυτόχρονα. Τίποτα δεν είναι ανεξάρτητο αλλά όλα συνδέονται και συλλειτουργούν.

Έτσι λοιπόν, έτσι ξεκινάτε το ταξίδι της επίγνωσης για άλλη μια φορά και θα μπορέσετε να δείτε στην πορεία ότι όλα αυτά τα πακέτα ενέργειας, πληροφορίας, τα οποία τώρα απλά ο γήινος παραπονιέται ότι δεν συλλαμβάνει, όλα αυτά τα πακέτα βρίσκονται διαρκώς μπροστά σας. Δεν μπορείτε να τα δείτε γιατί δεν έχετε αποφασίσει να διαχειριστείτε την πληροφορία. Η γνώση είναι δύναμη, ειπώθηκε κάποτε και αληθεύει αυτό ειδικά όταν πρόκειται για το πάντρεμα των δύο. Το πάντρεμα της εσωτερικής επίγνωσης με την εξωτερική πληροφόρηση. Πληροφοριακά συστήματα λοιπόν και Κλειδιά του Ενώχ. Πως σας φαίνεται για τίτλος μίας νέας ομάδας; -αν θα το συνεχίσουμε αυτό...

Πραγματικά ο Ενώχ έχει πάρα πολλά να πει, πάρα πολλά να πει. Και τα Κλειδιά του Ενώχ αγαπητοί μου, αγαπητές μου, δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτά τα μικρά συμβάντα, μικρά τοπικά συμβάντα μέσα στο κύκλωμα της πληροφόρησης. Για να κάνουμε μια πιο ομαλή είσοδο στην ενέργεια του Ενώχ θα σας πούμε, - η Άννα θεωρεί απαραίτητο να γνωρίζετε αυτό, ότι η ενέργεια του Ενώχ έχει γειωθεί - ότι έχει ταυτιστεί με την ενέργεια του Ηλία και αυτό είναι μια γιορτή. Είναι μια γιορτή γιατί μοιάζει το Μαλκούτ να έρχεται και να ενώνεται με το Κέτερ. Είναι άλλη μια πολύ βαθιά ένωση του ουρανού με τη γη, του Πνεύματος με την ύλη. Η γείωσή του συνέβη μέσα σ' αυτή την εβδομάδα, αν μπορούμε να βάλουμε ένα παράθυρο χρόνου και το σημείο στο οποίο θα οικοδομήσει το οικουμενικό του, το συμπαντικό του διδασκαλείο αν θέλετε στα αιθερικά πεδία για σας, είναι πάνω από το Ίλιον, πάνω από την αρχαία Τροία. Αυτό είναι μία πληροφορία που σας μεταφέρουμε από τις προηγούμενες συναντήσεις, ώστε να μπορείτε να συνειδητοποιήσετε καλύτερα για τι σας μιλάμε τόσο πολύ για τον Ενώχ σήμερα. Είναι εδώ. Είναι εδώ μαζί με τον Ηλία. Είναι ένα με τον Ηλία. Το Μαλκούτ και το Κέτερ λοιπόν, τα δύο άκρα του Δέντρου της Ζωής γίνονται ένα. Αυτό σημαίνει επίγνωση, σημαίνει το πάντρεμα της επίγνωσης με τον φυσικό φορέα.

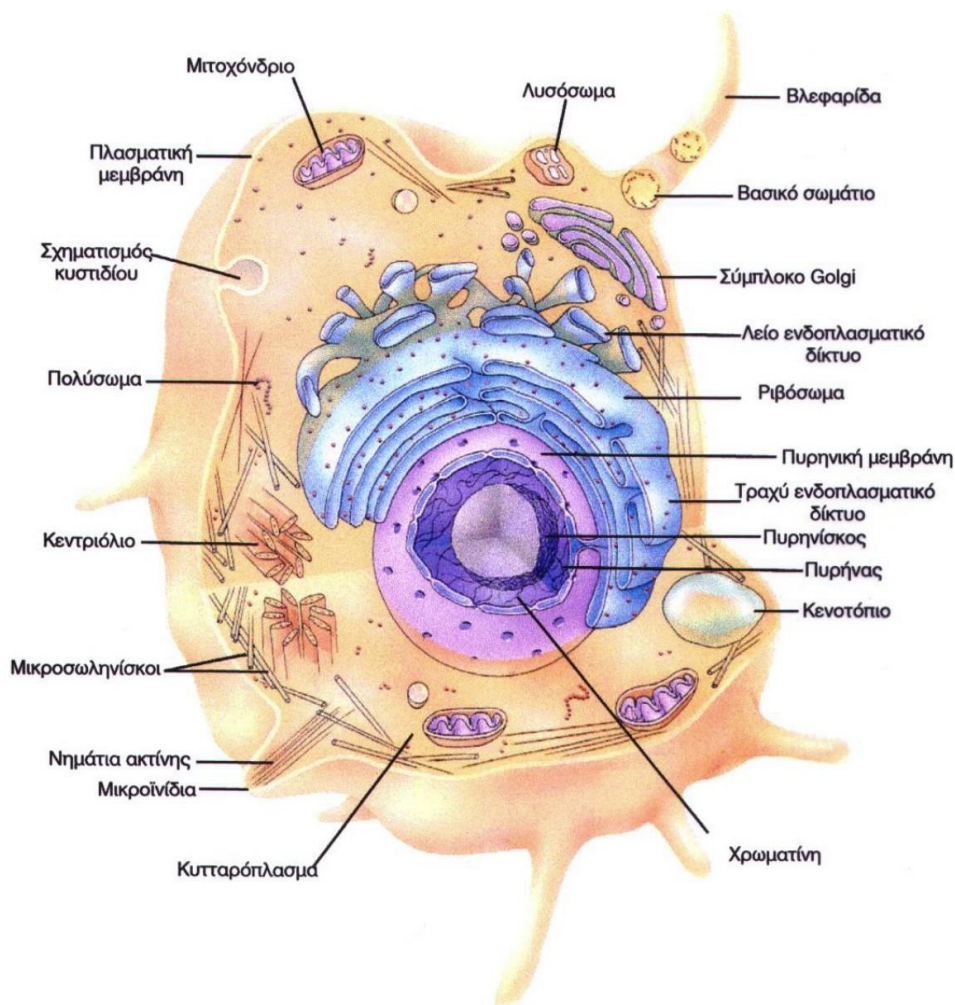
Και μια και είμαι εδώ θα ήθελα να ξέρετε ότι πολύ καλά σχεδιάζετε όλα όσα θέλετε να κάνετε, όμως αργείτε να τα κάνετε. Όλη η δουλειά που κάνατε το προηγούμενο διάστημα, όλη η δουλειά που

κάνετε σχετίζονταν με το άνοιγμα αυτών των κωδικών. Και έχουν ξεκλειδώσει πραγματικά πολλά τέτοια σημεία ροής της πληροφορίας μέχρι τώρα. Απλά είναι τώρα πια στο δικό σας χέρι να τα πάρετε και να τα δουλέψετε. Έχετε συσσωρεύσει πάρα πολλή γνώση, εσωτερική γνώση για όλη αυτή τη δουλειά. Τίποτα δεν μπορεί να σας προσθέσει περισσότερο. Το καταλαβαίνετε; Δεν υπάρχει κάτι καινούριο να προστεθεί. Και δεν το λέμε αυτό με την έννοια ότι ήταν αρχαίες πληροφορίες που τώρα ξαναέρχονται στην επιφάνεια. Αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Εννοούμε ότι πραγματικά έχετε όλη τη γνώση και κάποια στιγμή δεν μπορείτε να δεχτείτε περισσότερη. Πρέπει ν’ αρχίσετε να δουλεύετε με τα στοιχεία που έχετε. Πιάστε αυτά τα μικρά-μικρά και δουλέψτε τα. Αποφασίστε τι θέλετε να κάνετε μ’ αυτά. Ξαναφτιάξτε τα συμβόλαιά σας βρε αδελφέ! Έτσι είναι. Ξεκινώντας αυτόν τον κύκλο σας είπαμε ότι τελειώνοντας θα μπορούσατε όλοι να επικοινωνήσετε και να έχετε τη δική σας καθοδήγηση από τον Ανώτερο Εαυτό. Είπαμε ότι θα μπορούσατε όλοι να επικοινωνήσετε μαζί μας. Κι έτσι γίνεται. Βλέπετε ότι πάρα πολλοί ανάμεσά σας έχουν αρχίσει ήδη να το κάνουν αυτό. Ουσιαστικά όλοι σας έχετε αρχίσει να το κάνετε, άσχετα αν δεν αναγνωρίζετε το ότι ήδη συμβαίνει.

Ας το πιάσουμε και πάλι λοιπόν από το σημείο που ξεκινήσαμε. Αφήστε την πληροφορία να ρεύσει. Μπορεί να βλέπετε την πληροφορία σαν ένα ποτάμι. Η αλήθεια είναι ότι είτε σαν ποτάμι τη δείτε είτε σαν απλό φωτόνιο την ίδια ενέργεια σας φέρνει. Η ποσότητα που δημιουργείται, η αίσθηση της ποσότητας που δημιουργείται όταν δέχεστε ενέργεια έχει να κάνει με την αντίληψη των φυσικών σας αισθήσεων. Οι αισθήσεις σας είναι τα παράθυρα στα διάφορα πεδία. Δεν λέμε μόνο στο τρισδιάστατο πεδίο, λέμε στα διάφορα πεδία. Ωστόσο ο φυσικός μηχανισμός είναι έτσι φτιαγμένος ώστε κατά κύριο λόγο, σχεδόν μοναδικά, να αντιλαμβάνεται το τρισδιάστατο βασίλειο. Εσείς περιμένετε να αποκτήσετε επίγνωση όσων συμβαίνουν στα άλλα βασίλεια, στα άλλα επίπεδα συνειδητότητας μέσα απ’ αυτές τις αισθήσεις και όταν δεν μπορείτε να το καταφέρετε νιώθετε ότι αποτυγχάνετε εξ ολοκλήρου. Τότε πέφτει το ηθικό σας, κομματιάζεται το γήινο εγώ, σας πέφτει η μύτη όπως λέτε πολλές φορές και νιώθετε να σέρνεστε, γιατί αυτές οι πέντε αισθήσεις δεν μπόρεσαν να συλλάβουν την πολυδιαστασιακή σας ύπαρξη, ενώ κάποιοι άλλοι το καταφέρνουν περίφημα. Δεν είναι έτσι ακριβώς, δεν είναι έτσι. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι αυτοί οι κάποιοι άλλοι αξιοποιούν τις μικρές πληροφορίες που έρχονται από γύρω τους. Κάποιοι το κάνουν συνειδητά, έχουν μπει σ’ αυτή τη διαδικασία συνειδητά και κάποιοι άλλοι το κάνουν αυτοματοποιημένα, γιατί είναι μία διαδικασία που ούτως ή άλλως είχαν δουλέψει μαζί της σε πολλές ζωές πριν και τώρα έρχονται να το επαναλάβουν έτσι μηχανικά για να προχωρήσουν σε κάποια άλλα πράγματα. Δεν είναι το σημείο εστίασης αυτό που τους ενδιαφέρει.

Έτσι λοιπόν μπορεί να γίνει μία ομάδα για την εσωτερική διαχείριση της πληροφορίας, την οποία όμως θα την κάνει ο Θ. Για να δούμε πως θα πάει αυτό το task που δίνουμε στην ομάδα σας! Θα μπορέσει να την κάνει σαν τεχνικός, έχοντας ένα background που θα εξυπηρετήσει καλύτερα αυτό το σκοπό.

Με τα Κλειδιά του Ενώχ που δουλέψαμε λοιπόν, αυτό που κάναμε μέχρι τώρα ήταν να ξεκλειδώνουμε την πορεία της πληροφορίας. Το φωτόνιο, το φως αυτό καθαυτό πάντοτε περιστρέφονταν, πάντοτε έκανε αυτούς τους κύκλους, ερχόταν σας συναντούσε και ξαναέφευγε. Το έκανε διαρκώς. Δεν σημαίνει ότι ήταν κλειστός ο δρόμος γι αυτό το φωτόνιο όπως είπαμε. Όταν λέμε ότι ξεκλειδώσαμε σημεία της ροής, εννοούμε ότι ανοίξαμε παράθυρα στη συνειδητότητά σας. Και βέβαια αν το καλοσκεφτείτε, αυτό το κάνατε εσείς με την προσωπική σας δουλειά μέσα στην ομάδα. Ανοίξατε παράθυρα συνειδητότητας έτσι ώστε τώρα να βλέπετε την πληροφορία που σας χτυπά την πόρτα. Κι έτσι το μεγαλύτερο εμπόδιο όπως το θεωρούσατε, έχει λυθεί. Την βλέπετε την πληροφορία και την νιώθετε. 'Μα το νιώθω, είναι εδώ η ενέργεια. Κάτι μου λένε και δεν μπορώ να το ακούσω.' Πολύ καλά αγαπητοί μου. Πετάξτε την ελεύθερη βούληση έξω απ' το παράθυρο και καθίστε να συνεχίσετε το κλάμα σας. Που πήγε η ελεύθερη βούληση;

Που πήγε... -ας μην χρησιμοποιήσουμε καλύτερα αυτόν τον όρο, γιατί μάλλον ερεθίζει κάποιους-, που πήγε το θέλημα της καρδιάς σας, που πήγε η δύναμη της πρόθεσής σας, που πήγε η ικανότητά σας να εστιάζετε την ενέργειά σας και την δραστηριότητά σας;

Από δω και πέρα λοιπόν αυτό που ζητείται είναι όταν βλέπετε την πληροφορία να έρχεται, όταν νιώθετε την ενέργεια να φτάνει σε σας να δηλώνετε και την πρόθεσή σας να διαχειριστείτε αυτή την πληροφορία συνειδητά. Δεν θα εξυπηρετούσε κανένα σας αν αυτή τη στιγμή σας δίνουμε πολύ λεπτομερείς πληροφορίες για τα σύμβολα που βλέπετε, τις αισθήσεις που έχετε, τα όνειρα. Ακόμα και όλα αυτά που δίνονται μέσα από την ομάδα αυτή, μέσα από την Άννα, που επίσης θεωρεί ότι δεν της τα λέμε όλα και δεν μπορεί να τα δει όλα. Δεν έχει κανένα νόημα να σας δίνουμε λεπτομερείς εξηγήσεις για το καθένα απ’ αυτά. Είναι ενεργειακή δουλειά αυτή που κάνετε, δεν είναι διάλεξη που παρακολουθείτε. Αν πραγματικά το θέλετε λοιπόν, δείτε στην καρδιά σας και ζητήστε να πραγματοποιηθεί το θέλημα της καρδιάς του Πατέρα μέσα απ’ την καρδιά την δική σας και δηλώστε την πρόθεσή σας να συμμετέχετε στη ροή της πληροφορίας, να ταυτιστείτε με την ροή της πληροφορίας και να εκφράσετε την πληροφορία. Μπορεί να χρησιμοποιούμε τη λέξη πληροφορία, αλλά δεν μιλάμε για λεκτική πληροφορία πάντα. Αυτό χρειάζεται να σας γίνει ξεκάθαρο. Πολλά τα κλειδιά του παραδείσου λοιπόν.

Αφήστε την καρδιά σας ν’ ανοίξει. Πάρτε μερικές βαθιές αναπνοές. Είναι όλα όπως πρέπει να είναι. Δεν υπάρχει κρίση, δεν υπάρχει τίποτα που θα πρέπει ν’ ανησυχεί κανένας σας.

Και έτσι είναι.

Δεν έχουμε τελειώσει ακόμη. Θα σας ζητήσουμε να περιστραφείτε τρεις φορές γύρω από τον εαυτό σας. Δείτε το κέντρο σας και περιστραφείτε γύρω από τον εαυτό σας.

Μιλήσαμε για τα Κλειδιά του Φαραώ λοιπόν, μιλήσαμε για τα Κλειδιά του Ενώχ. Είναι τρία: Κουτχούμι, Σαιν Ζερμαίν, Μορύα. Μιλήσαμε για την τρισδιάστατη, την πολυδιαστασιακή μάλλον φύση αυτών που ονομάζετε Κλειδιά και μέσα απ’ όλα αυτά υπάρχει μία ευρύτερη επίγνωση που ήρθε να φωλιάσει στις καρδιές όλων σας. Η ενέργεια του ίδιου του Ενώχ είναι αυτή. Η ενέργεια του ίδιου του Ενώχ. Πάψτε όμως να σκέφτεστε τον Ενώχ σύμφωνα με όλα όσα σας δόθηκαν γι αυτόν. Πάψτε να περιορίζετε την αντίληψη που έχετε για τον Ενώχ στις διάσπαρτες πληροφορίες που έχετε βρει γραμμένες εδώ κι εκεί, αλλά εκλάβετε την ενέργειά του σαν αυτή που είναι. Ένας άγγελος είναι εξ ουρανού. Η όψη του Πατέρα που κατοικεί σε ένα πεδίο πολύ μακριά απ’ το γήινο. Η αντιστοιχία της ενέργειας του Πατέρα σε άλλα επίπεδα συνειδητότητας.

Στο κέντρο του κύκλου σας μπορείτε να δείτε ένα χρυσαφένιο λωτό με μπλε ανταύγειες. Αρκετά μεγάλος, ανοιχτός, ορθάνοιχτος. Εκεί μέσα βρίσκεται ένα ολόκληρο σύμπαν. Ο Ενώχ και τα Κλειδιά του

μαζί. Μπορείτε να δείτε ένα μικρό σύμπαν που περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό του μέσα στο λωτό, στο κέντρο του κύκλου σας. Αφήστε αυτό το σύμπαν να πάρει μορφή, δείτε αυτό το σύμπαν σαν μία οντότητα, σαν την οντότητα του Ενώχ. Βρίσκεστε πολύ κοντά σ' αυτό που κάνατε κάποτε πολύ παλιά μαζί με τον Ηλία σε άλλες εποχές, πριν ακόμα συνειδητοποιήσετε τον εαυτό σας όπως είναι. Αυτή η οντότητα ανοίγει τα φτερά της, ανοίγει τα χρώματά της και ορθώνεται περίλαμπρη στο κέντρο του κύκλου. Ο Ενώχ σας ευλογεί. Δεν θα μπορούσαμε να περιγράψουμε αλλιώς την ενέργειά του γιατί βρίσκεται σ' ένα διαφορετικό σύμπαν από το δικό σας και είναι εδώ για να σας καλέσει σ' αυτό το σύμπαν. Ενώχ και Ηλίας είναι ένα και το αυτό. Ο Ηλίας και ο Ενώχ είναι ένα, επιμένουμε να το επαναλαμβάνουμε. Αφήστε τα μαλλιά του να σας καλύψουν.

Πως αλλιώς θα μπορούσαμε να περιγράψουμε μία άλλη διάσταση παρά με την έννοια ενός άλλου σύμπαντος. Μιλώντας για τον Ενώχ, την ενέργεια του Ενώχ, μιλάμε για την 7^η διάσταση ιδωμένη μ' ένα λίγο διαφορετικό τρόπο από εκείνον που είχατε χρησιμοποιήσει λίγο παλαιότερα. Μία διάσταση στην οποία δεν υφίσταται απόσταση. Τα πάντα είναι εδώ. Προηγουμένως μιλήσαμε για ροή της πληροφορίας. Εδώ δεν υπάρχει η έννοια της ροής. 'Είναι εδώ'. Δεν υπάρχει η έννοια της απόστασης. Είναι πολύ διαφορετική αυτή η διάσταση από την 1^η διάσταση που επίσης δεν υπάρχει απόσταση. Εκεί όμως είναι η έννοια του μοναδικού σημείου, ενώ εδώ είναι η επίγνωση όλων των σημείων στο 'Ένα. Πως σας φαίνεται το να βγάλετε την έννοια της απόστασης;

Ειπώθηκε στο παρελθόν από ένα Δάσκαλο που έχετε στην ομάδα σας εσωτερικά, τον Κρόουλι -και όχι μόνο απ' αυτόν, ειπώθηκε από πολλούς ακόμη-, ότι δεν υπάρχει απόσταση ανάμεσα στα άκρα μιας ακτίνας φωτός. Όταν στέκεστε στο ένα άκρο στέκεστε και στο άλλο ταυτόχρονα. Αυτή την αίσθηση κρατείστε αυτή τη στιγμή. Τα πάντα είναι 'Ένα μ' ένα μοναδικό, εκπληκτικό τρόπο. Προσιδιάζει σ' αυτό που είχατε στο νου σας σαν Κλειδιά του Ενώχ αυτό που κάνουμε τώρα; Όχι, καθόλου, ωστόσο είναι κομμάτι της δουλειάς. Πέρασε η 6^η διάσταση. Πως σας φαίνεται αυτό; Και τ' αφομοιώσατε, είστε έτοιμοι να μπειτε βαθύτερα και μπήκατε ήδη και είναι η ενέργεια του Ωρίωνα που σχετίζεται άμεσα μ' αυτό που σας περιγράφουμε τώρα. Κι αυτή η ενέργεια θα είναι στη ζωή σας κάθε στιγμή. Γι αυτό είπαμε ότι είναι μια εκπληκτική περίοδος αυτή για τη γη.

Ο Ενώχ είναι εδώ ένα με τον Ηλία. Το Κέτερ με το Μαλκούτ γίνονται ένα και το Θέλημα του Πατέρα εκφράζεται σε σας και μέσα από σας στη γη. Αποφοιτείτε από το σύμπαν του Υιού και περνάτε στο σύμπαν του Πατέρα. Έτσι θα κινηθεί η ανθρωπότητα από δω και πέρα για τις επόμενες λίγες χιλιάδες χρόνια. Ο νέος στόχος αν θέλετε, ας το πούμε έτσι, είναι το να εκφράζετε τον Πατέρα που είστε στη γη. Πάρτε λίγο χρόνο για να το σκεφτείτε αυτό, μπειτε βαθύτερα σ' αυτό. Ο Ενώχ βρίσκεται ακόμα στο κέντρο του κύκλου σας. Αν έχετε αφήσει τις απορίες του νου, ακόμα βρίσκεστε στην ενέργειά του. Μ' αυτή την ενέργεια να φύγετε από δω απόψε. Ο νέος και ωραίος Ενώχ βρίσκεται κοντά σας. Ακούγεται σχήμα οξύμωρο. Κρατείστε τα

κλειδιά του παραδείσου λοιπόν που σας δόθηκαν σήμερα και ετοιμαστείτε για απογείωση και ετοιμαστείτε να διαχειριστείτε την πληροφορία. Κάποιοι ήσασταν έτοιμοι από καιρό, κάποιοι όχι τόσο. Εδώ που στεκόμαστε τώρα είσαστε ήδη τα πάντα, με το Φως στην καρδιά κι ένα λουλούδι στο πέτο. Σας ευχόμαστε καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.

Αννα:

Έχουν μάθει τώρα η πρώτη δεξιά και η πρώτη αριστερά να κάνουν τους ψόφιους κοριούς. [γέλια] Αστειεύομαι. Πάρε τώρα το μικρόφωνο.

Κα.:

Δεν μπορώ να συνέλθω με τίποτα.

Γ.:

Ούτε εγώ μπορώ. Αυτή η εντύπωση που είχα σήμερα και από την προηγούμενη φορά είναι ότι σαν να κλείνει ένας κύκλος, σαν να μας δίνονται οι τελευταίες οδηγίες για κάτι που τελειώνει και έρχεται κάτι καινούριο. Πάμε παρακάτω, κάπως έτσι το αισθάνομαι.

Αννα:

Την προηγούμενη φορά ήταν πιο ζοφερό απ' ό,τι τώρα.

Γ.:

Ναι, πιο ζοφερό. Η ενέργεια του Ενώχ ήταν πάρα πολύ έντονη για μένα. Ακόμα – ακόμα ήταν σαν ηλεκτρισμός με πολύ έντονη θερμότητα. Από την ώρα που έβαλα τα μαλλιά του επάνω μου και με τυλίξανε, αισθάνομαι το κεφάλι μου, όλα... τα αυτιά μου, ειδικά το επάνω μέρος του σώματός μου είναι – πώς να το πω τώρα, δεν μπορώ να βρω τη λέξη – είναι εδώ και δεν είναι, κάπως έτσι το αισθάνομαι. Μία ενέργεια μέσα μου που δεν είναι πολύ γήινη, αλλά είναι πάρα πολύ όμορφη η ενέργειά του, ήταν πάρα πολύ έντονη. Τ' αυτιά μου έχουν κοκκινίσει; Τα αισθάνομαι να είναι τεράστια! Και θα ήθελα να ρωτήσω: να διαχειριστούμε, λέει, τις πληροφορίες, όλα αυτά που έχουμε μάθει μέχρι τώρα, που έχουμε μάθει μέχρι εδώ. Θα ήθελα να είναι λίγο πιο σαφές το πώς θα διαχειριστούμε τις πληροφορίες, δηλαδή τι να κάνουμε μ' αυτές, με την ενεργοποίηση.

Ε.:

Εγώ έπεσα σε λήθαργο, μέχρι που ήρθε κάποιος και βγήκα απ' αυτό. Αν δεν ερχόταν μπορεί να με βρίσκατε σαν την Α. κάτω. Έπεφτε το κεφάλι μου κάτω και συνερχόμουν. Απ' αυτό το κομμάτι θυμάμαι μόνο δυο νούμερα που είδα: το 50 και το 24. Δεν θυμάμαι κάτι άλλο από εκεί. Αυτό με τα αρχεία και με τη διαχείριση, σε ένα από τα όνειρα που έβλεπα με τον Κρόουλι, είδα δύο στήλες, η μία ανοιχτόχρωμη προς το λευκό και η άλλη προς το πιο μαύρο, που ήταν χωρισμένες σε μικρά-μικρά-μικρά κουτάκια. Σε κάθε κουτάκι μπροστά η πόρτα του ήταν γυαλί διαφανές μ' ένα ταμπελάκι που κάτι

έγραφε. Και μου είπαν ότι αυτό είναι το αρχείο όλου του σύμπαντος. Και κάτι παρόμοιο πρέπει να είδα και τώρα και μου μείνανε νούμερα. Γιατί κι εκεί νομίζω ότι είδα και νούμερα, αλλά δεν είμαι σίγουρη. Και είπες και κάτι, ότι δεν είναι απαραίτητο να είναι λέξεις, να είναι λόγια αυτά παίρνουμε και πρέπει μόνοι να... πως το είπες... για να καταλαβαίνουμε ποια ακριβώς είναι η πληροφορία. Κάπου εκεί έχω ένα κόλλημα που δεν μπορώ να το προσδιορίσω. Ας πούμε ότι είναι μία ερώτηση αυτό. Αυτό που ήταν αστείο, που είδα με τον λωτό, είναι ότι είδα τον λωτό αρκετά μεγάλο και μέσα είδα έναν άνθρωπο να φοράει μια ζώνη με πολλά χρυσά κλειδιά και να χορεύει σαν τον χορό της κοιλιάς και να κουδουνίζουνε και νόμιζα πως άκουγα μουσική εγώ απ' αυτό, και περιστρεφότανε γύρω του σε ένα κύκλο που δημιουργεί Χ, δύο κύκλους, δεν ξέρω αν το λέω σωστά, το σύμπαν. Να στριφογυρίζει αυτό στο σύμπαν και να κάνει σαν τον χορό της κοιλιάς και να κουδουνίζουν τα κλειδιά. Όσο για την ενέργεια, εγώ ένιωσα πιο πολύ ζεστά συναισθήματα. Δεν το έχω ξανανιώσει αυτό. Στο σώμα μου τα κλασικά, αλλά αυτό που ένιωσα ήταν ζεστά συναισθήματα. Αυτό.

Ba.:

Αυτό που μου έκανε εντύπωση εμένα από όλο αυτό, δεν ξέρω τι μου ξεκλείδωσαν τα Κλειδιά του Ενώχ, αλλά ξαφνικά βρέθηκα σ' ένα πελώριο κτίριο με μαύρο γρανίτη, ίσως ήταν και μαγνήτης, που όλα ήταν λες και ήμουν σε άλλη διάσταση μέσα. Έμπαινε φως από κάτι τεράστιες πόρτες μαύρες με κάγκελα που είχαν τζάμια και έμπαινε το φως μέσα και το φώτιζε και το έκανε ακόμη πιο επιβλητικό. Πως είναι οι πόρτες στα Υπουργεία, κάτι μαύρες μεγάλες που έχουν ...

Άννα:

Α! Όχι φυλακής.

Ba.:

Όχι, όχι, δεν φορούσα ασπρόμαυρα ρούχα! *[γέλια]* Ακόμη μου έκανε εντύπωση όταν έπεσαν τα μαλλιά του Ενώχ επάνω μου. Δηλαδή σαν να ήμουνα στην παραλία κάτω από ομπρέλα και σκοτεινιάζει ξαφνικά ο χώρος.

Γ.:

Εκεί που μας είπε ότι ο Ενώχ είναι νέος, πως το είπες στο τέλος; Εμένα δεν μου έκανε εντύπωση γιατί για μένα ήταν νέος. Ήταν μια οντότητα πολύ φωτεινή και πολύ νέα σαν τον Σανάτ Κουμάρα. Αυτή την αίσθηση είχα, όπως είναι η ενέργεια του Σανάτ Κουμάρα, έτσι σαν 'τον νεανία των ατέλειωτων καλοκαιριών'.

A.:

Ως προς τη διαχείριση των πληροφοριών έχω κι εγώ ένα πρόβλημα, κυρίως στην εστίαση το έχω εντοπίσει. Ή θα μας λύσει μάλλον ο Θ. σαν τεχνικός πως θα γίνει αυτή η διαχείριση, δεν ξέρω! Δεν ξέρω πως θα τα διαχειριστούμε όλα αυτά. Πολύ έντονη, δυνατή ήταν η ενέργεια του Ενώχ. Δηλαδή ένιωθα σαν να διακτινίζομαι συνεχώς.

Δεν ξέρω πώς να το πω διαφορετικά, πολύ έντονη, πηχτή, δυνατή, αλλά πατρική, γλυκιά, δηλαδή όπως το είπε η Γ., δεν θυμάμαι ποιος το είπε. Αυτή την εντύπωση είχα. Και όταν είπε ότι η παρουσία του είναι στο κέντρο άρχισε πάλι ο λαιμός μου, ήθελα να βήξω και με το ζόρι το κράταγα και μου φεύγανε και λίγα δάκρυα. Αυτά.

Μπ.:

Εγώ τον Ενώχ τον αισθάνθηκα σαν μία παρουσία έτσι νεανική με μακρύ μαλλί.

Άννα:

Εγώ τον έχω δει σαν έναν απροσδιορίστου ηλικίας.

Μπ.:

Και φορώντας ένα μανδύα, έναν ιώδη μανδύα. Και μετά αυτό που είδα, είδα ένα σύμβολο στο μέσον, το οποίο ήταν γλυπτό, σαν γλυπτό, μία κεντρική, ας το πούμε, στήλη που έφευγε δεξιά – αριστερά σαν υπό μορφή ζιγκ-ζαγκ. Αυτό εδώ, το οποίο μάλιστα ήταν ακριβώς το ίδιο, ας πούμε ήταν ντουμπλ φας το οποίο ενωνόταν κάπως. Δεν ξέρω τι ήταν. Αυτά.

Θ.:

Ένα πράγμα που μου έμεινε χαρακτηριστικά απ’ όλη τη διαδικασία ήταν όταν μας είπε να γυρίσουμε γύρω από τον εαυτό μας, αναρωτήθηκα πως θα δω τον εαυτό μου να γυρίζει και προς ποια κατεύθυνση. Και τελικά ενώ έβλεπα την πλάτη μου, γύρισα από πάνω και είδα τον εαυτό μου με τα χέρια ανοιχτά, όπως ακριβώς κάνουν οι δερβίσηδες και αντί να κάνω αριστερή στροφή, δεν μου ταίριαζε, έκανα αριστερόστροφη. Και μου φάνηκε εκείνη τη στιγμή σαν ξεκίνησε ένας πρόλογος απ’ το πώς λειτουργεί αυτό το πράγμα. Δηλαδή: «Κατάλαβες τώρα γιατί γυρίζουν οι δερβίσηδες;» Κατάλαβες τώρα το μπαλάκι;

Άννα:

Ποιο μπαλάκι;

Θ.:

Αυτό που μου είπανε.

Άννα:

Δεν ήταν μπαλάκι, καυτή πατάτα ήτανε! Ψάχνεις να την ρίξεις.
[γέλια]

Θ.:

Δεν το άκουσα και κάποια στιγμή εκεί με τον εσωτερικό διάλογο ήρθε μια δήλωση από μένα για μένα, του στυλ «Τι νόμιζες ότι θα είσαι παθητικός και θα κάθεσαι;» Και τώρα που άκουσα τις ερωτήσεις, αν και δεν ήξερα εκείνη τη στιγμή για τι πρόκειται, ήθελα να ρωτήσω αν αναφέρεται, όταν λέει ο Θ. σαν τεχνικός, ας πούμε, -δηλαδή κάποιος σαν τεχνικός- αν αναφέρεται ότι πρέπει να γίνει κάποια οργανωτική διαδικασία ή αν θα πρέπει, που νομίζω είναι ένα πράγμα, αλλά ίσως να είναι και κάτι άλλο. Ήθελα να πω το εξής: ίσως είναι η τεχνική,

γιατί όλη αυτή η ιστορία, όλα αυτά τα ψήγματα της πληροφορίας που έρχονται διάσπαρτα και άναρχα ο καθένας τα προσλαμβάνει διαφορετικά προφανώς, οπότε αν το κοιτάξουμε απλά ως οργάνωση μιας πληροφορίας που είναι για διαφορετική για όλους είναι ένα θέμα. Το άλλο είναι – και αυτή είναι η ερώτησή μου – η τεχνική, το πώς διαχειρίζεται η πληροφορία. Αυτό που λέει κάποιος ότι το να γνωρίζεις κάτι είναι γνώση, το να λειτουργείς όμως βάσει αυτής είναι σοφία. Ρωτάω δηλαδή αν ψάχνουμε κάποια τεχνική ή...

Μ.:

Δεν θα πω κάτι.

Θ.:

Μπορώ να πω κάτι για το channeling της Μ.; Όταν ξεκίναγε και προσπαθούσε να συνδεθεί έβλεπα το πρόσωπό της να είναι σ' ένα φωτεινό μέρος και σ' ένα σκοτεινό, όχι με την έννοια του σκοτεινού, και να την αλλάζει διάσταση. Και ενώ τα μάτια της ήταν κλειστά σαν μια κούκλα βιτρίνας, που είναι έτσι κι αλλιώς, έμπαινε σιγά-σιγά μέσα και έβγαινε. Και μόλις καταδύθηκε σε όλη αυτή την κατάσταση τότε άρχισε να μιλάει. Ευχαριστώ.

Δ.:

Εντάξει, ήταν μία ενέργεια που δεν την έχω ξανανιώσει, ήταν πολύ έντονη. Αν μπορώ να δώσω ένα χαρακτηρισμό θα έλεγα επιβλητική, έτσι την αισθάνθηκα εγώ. Αισθανόμουν άβολα, δεν ήξερα που να κάτσω, ήταν πολύ έντονη γύρω μου και είχα την αίσθηση πολλών χρωμάτων. Χρωμάτων που έβγαιναν μέσα από μένα και χρωμάτων που υπήρχαν και με κάλυπταν. Ειδικά εκεί που είπε για τα μαλλιά του αισθανόμουν ίνες από πολλά φώτα σαν ουράνιο τόξο που περιστρεφόταν. Αυτό ήταν το πιο έντονο και το πιο δυνατό που μπορώ να πω ως εικόνα. Τα άλλα ήταν ότι ήταν μια αίσθηση, αυτή ότι ήταν κάτι έντονο γύρω μου. Αυτά.

Μχ.:

Θα το πιάσω από το τέλος. Εγώ τον Ενώχ δεν τον είδα σαν οντότητα, τον είδα σαν μοβ, είδα μόνο μοβ μεσ' τον λωτό και πριν απ' αυτό έβλεπα πάλι κάτι μάτια, πως είναι στις αγιογραφίες τα μάτια των αγγέλων, το βάθος τους ήταν πάλι μοβ. Δηλαδή πάρα πολύ μοβ σήμερα. Ένιωθα το κάθε κύτταρο του κορμιού μου από την καρδιά και πάνω, δηλαδή ένιωθα μέχρι και τα βλέφαρα το πως κλείνουν μεταξύ τους, μέχρι και τις τρύπες που έχω στ' αυτιά, όλα έντονα πάρα πολύ. Είχα πει άλλη μια φορά ότι είχα δει ένα σύμβολο που ήταν κάτω μία μπάλα, ξεκινάει μία γραμμή προς τα πάνω, κάθετες γραμμές σαν τύπους δέντρων. Αυτό το έχω δει αρκετές φορές στους διαλογισμούς μου τα βράδια και σήμερα είχα γίνει αυτό. Ένιωθα ότι είμαι αυτό το σύμβολο και θα ήθελα αν είναι δυνατόν να ρωτήσω τι είναι αυτό.

Άννα:

Πως είναι αυτό το σύμβολο;

Μχ.:

Είναι μία μικρή μπάλα κάτω, ξεκινάει μία γραμμή φαντάσου επάνω και γραμμές έτσι, όχι να ανεβαίνει όμως σαν έλατο.

Α.:

Το Δέντρο της Ζωής είναι, το Καβαλιστικό.

Μχ.:

Δεν είναι όμως σαν το Δέντρο της Ζωής όπως το έχω δει σε ζωγραφιές.

Α.:

Γίνεται και έτσι.

Μχ.:

Γίνεται και έτσι;

Γ.:

Εφτά ήταν οι γραμμές ή δεν θυμάσαι;

Μχ.:

Πρέπει να είναι εφτά, ναι.

Άννα:

Ναι αυτό είναι.

Μχ.:

Ήμουν αυτό πάντως σήμερα.

Ευτ.:

Εγώ προσπάθησα να κάνω τη στροφή που είπες, τις στροφές, όπως είπε και ο Θ. όχι με τα χέρια ανοιχτά, αλλά προσπάθησα να κάνω τη στροφή γύρω από τον εαυτό μου. Άρχισα να την κάνω δεξιά αλλά δεν μου έβγαινε και πήγα αριστερά. Και λέω ‘γιατί να πάω αριστερά, να ξαναπάω πάλι δεξιά’. Και ξανά πάλι γυρίζω πίσω. Μάλλον με τραβούσε το φως, με μαγνήτιζε το φως και έκανα τις τρεις στροφές από αριστερά όμως. Τον λωτό τον ένιωσα πάρα πολύ μεγάλο και ανθισμένο και στο κέντρο του είχε στήμονες και αυτό ήταν σαν ακτίνες και πήγαιναν πολύ ψηλά. Κι εγώ ήμουνά κάτω από τον λωτό προστατευμένη. Έπειτα είπες για τον Ωρίωνα κάτι και ένιωσα ένα τεράστιο ποτάμι, μία ενέργεια από το σύμπαν να κατεβαίνει με μοβ χρώμα, με μοβ υλικό. Δεν ξέρω τι υλικό ήταν αυτό, δεν ξέρω τι ήταν. Ένα παχύ μοβ χρώμα να κατεβαίνει, ένα ποτάμι. Τι άλλο; Και πάρα πολύ έντονη την ενέργεια ένιωσα. Ευχαριστώ πολύ.

Κα.:

Εγώ σήμερα στο σπίτι μου καθάριζα τον κήπο μου και είχα πάρα πολλές ρόκες, οι οποίες είχαν μεγαλώσει και αυτές όταν μεγαλώνουν βγάζουν κάτι μεγάλα άσπρα άνθη στη μέση. Και την ώρα που έλεγες Άννα για τις πληροφορίες.... Α! όταν έφυγα από το σπίτι, ακριβώς στην πόρτα μου ήταν ένας ιστός αράχνης, αλλά ήταν ανάμεσα σε δυο καρέκλες και μου έκανε εντύπωση. Ήταν τόσο καθαρός και λευκός

και μου έκανε εντύπωση πως αυτός ο ιστός της αράχνης ήταν σε δύο καρέκλες και τόσο γρήγορα είχε γίνει. Και την ώρα που έλεγες εσύ για τα φωτόνια έβλεπα αυτό τον ιστό αράχνης, ότι οι πληροφορίες έρχονται κυκλικά σαν τον ιστό αράχνης, έτσι και μέχρι να φτάσει στο κέντρο της επίγνωσης. Μετά μου δείχνανε ένα άλλο χόρτο, με το οποίο έχει γεμίσει ο κήπος μου και με ενοχλούσε πάρα πολύ, τα φύλλα του οποίου είναι σαν τον ιστό της αράχνης. Είναι στρογγυλά όπως είναι το ραδίκι και στη μέση έχει ένα άσπρο μίσχο. Κι αυτό μεγαλώνει, μεγαλώνει και γίνεται ένα μέτρο. Το οποίο το καθάριζα συνέχεια σήμερα, αυτή τη δουλειά έκανα. Δηλαδή όλος ο κήπος γεμάτος ήταν. Και μου δείχνανε ότι έτσι είναι η πληροφορία, ότι είναι σαν ένας ιστός, σαν ένα χόρτο και στη μέση είναι ο μίσχος, που η πληροφορία είναι εκεί πάνω. Και μεταβιβάζεται, αλλά μεταβιβάζεται από το τρίτο μάτι. Πίσω είναι η επίφυση ή η υπόφυση;

Άννα:

Η υπόφυση. Όχι η υπόφυση είναι μπροστά, η επίφυση είναι.

Κα.:

Η παρεγκεφαλίδα είναι ο κεντρικός εγκέφαλος;

Θ.:

Όχι.

Κα.:

Μετά πάει σε σχήμα Ζήτα. Ή πάει πίσω από την παρεγκεφαλίδα και πάει στον κεντρικό εγκέφαλο. Κάνει ένα Ζήτα έτσι, δηλαδή τρίτο μάτι, επίφυση είπαμε; Όχι, παρεγκεφαλίδα, κεντρικός εγκέφαλος, μετά πάει πίσω στην επίφυση και μετά βγαίνει στο τρίτο μάτι. Ή απ' το τρίτο μάτι πάει πάλι έτσι το Ζ και είναι Ζευς μου είπαν. Το Ζ είναι Ζευς, αυτό μου είπαν.

Κ.:

Το Ζ είναι ζεύγνυμι που σημαίνει συνδέω.

Κα.:

Αυτό, ένα Ζευς και μου λέγανε Ζευς, Ζευς και μου δείχνανε αυτό το χόρτο συνέχεια. Και μετά όταν είπες Ωρίωνα, ορώ. Με ωμέγα γράφεται ο Ωρίωνας; Και ξαφνικά βλέπω αυτό που φοράει η... και κοιτάω και το μάτι αυτό απέναντι και μου είπαν εκείνη την ώρα ότι ο Ωρίωνας την ενέργειά του δεν μας την στέλνει κατευθείαν, αλλά μέσω ενός άλλου πλανήτη, ο οποίος είναι πλάγιος και ευθυγραμμίζεται με τον άλλο πλανήτη και δεν ξέρω ποιος είναι. Αυτά.

Αλ.:

Εγώ σήμερα αισθάνθηκα μεν την παρουσία αλλά χωρίς εικόνα, χωρίς να έχω τίποτα. Την παρουσία του Ενώχ την αισθάνθηκα αλλά χωρίς να έχω κάποια εικόνα. Αισθάνθηκα ότι είναι κάτι πολύ ανώτερο απ' ό,τι είναι όλοι οι άλλοι, ένα πράγμα. Αλλά παράλληλα αισθάνθηκα και σαν την κακή μαθήτριά που δεν έχει πάει πολύ καλά στα μαθήματα

και ότι έχω και παράσιτα στην δεκτικότητα μου όσον αφορά τις πληροφορίες. Ελπίζω να τα φτιάξω όλα αυτά.

Κ.:

Τώρα δεν ξέρω σε μένα έρχονται πάρα πολλά. Είχαν έρθει και τις προηγούμενες μέρες. Κατ’ αρχήν προχθές μου δώσανε μία πολύ χοντρή κλωτσιά να αποφασίσω τι θέλω να κάνω και αυτό που σήμερα ήτανε πολύ ξεκάθαρο, δηλαδή δεν ήταν ακριβώς ότι ειπώθηκε, αλλά το αισθανόμουν ότι πρέπει όλες αυτές οι πληροφορίες που έχουν έρθει να αρχίσω να τις επεξεργάζομαι. Να γίνει επεξεργασία. Και μου είπανε ξεκίνα από την αρχή να τις βάλεις κάτω ν’ αρχίζεις να τις δουλεύεις. Και όντως αυτό έκανα και την ώρα που το έκανα, δηλαδή ξεκινώντας, δηλαδή διάβαζα κάτι και αισθανόμουν αυτό μετά την ενεργοποίηση. Ερχόντουσαν πάρα πολλά πράγματα με πολύ γρήγορο ρυθμό. Αυτό που κατάλαβα σε σχέση με το διάβασμα των πληροφοριών ήταν κάτι που μου λέγανε σήμερα και για τα σύμβολα. Μου λέγανε ότι τα σύμβολα, αυτό που το έχουνε ξαναπεί, είναι αγγεία ενεργειών. Αυτό που παραλαμβάνουμε ως εικόνα περιλαμβάνει μέσα ενέργειες, τις οποίες εμείς μπορούμε να τις αποκωδικοποιήσουμε λεκτικοποιώντας τις. Ο τρόπος δηλαδή για να τις επικοινωνήσουμε στους άλλους είναι μέσω της λεκτικοποίησης, στην ουσία αυτό κάνουμε. Για παράδειγμα, για όσους δεν το ξέρουν, είχε έρθει προχθές η ενέργεια του Αλέξανδρου, του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Μου είπαν ότι είναι μία συμβολική οντότητα, περιλαμβάνει ενέργειες τις οποίες εμείς ερχόμαστε και τις ξαναδιαβάζουμε, κάθε εποχή μ’ ένα διαφορετικό τρόπο. Και τώρα μπορούμε να τις διαβάσουμε μ’ ένα διαφορετικό τρόπο σε σχέση με άλλες εποχές. Αυτό καταλαβαίνω εγώ σαν πληροφορία, δηλαδή αποκωδικοποίηση και λεκτικοποίηση κατά κάποιο τρόπο. Επίσης, τώρα για τον Ενώχ, ήταν πάρα πολύ έντονο, ήταν πολύ ξεκάθαρη η ενέργειά του. Εγώ δεν τον είδα σαν νέο, ήταν μεγάλος και η ενέργειά του ήταν πολύ καθαρή, πολύ σαφής, πολύ έντονη και είδα ότι με ρούφαγε. Δηλαδή σαν να με ρούφηξε και γίναμε ένα, έγινε μία ένωση. Αυτά.

Κα.:

Μπορώ να πω κάτι; Ο κεντρικός εγκέφαλος είναι αρχείο, μέσα, δεν ξέρω όμως πως λέγεται ο εγκέφαλος. Είναι σαν σαλιγκάρι. Μέσα, είναι ο φλοιός... τρεις εγκεφάλους έχουμε; Ο κεντρικός εγκέφαλος έχει πολλά αποθηκευμένα αρχεία που μέσω της παρεγκεφαλίδας ενεργοποιούνται και ο Ώρος έχει σχέση μ’ αυτό. Είναι σαν σαλιγκάρι το σχήμα του. Δεν ξέρω αν είναι σαν σαλιγκάρι. Είναι σαν σαλιγκάρι; Ο κεντρικός εγκέφαλος μέσα. Και είναι σαν φίδι μου έδειχναν, που σηκώνεται αυτό και όταν ξυπνήσει...

Άννα:

Όταν ανέβει η Κουνταλίνη γίνεται η ενεργοποίηση αυτή.

Κα.:

Και μου το δείχνανε ότι ήταν σαν φίδι που ξύπναγε. Και μετά το Ζ. ο Ζεус και ότι ο Ωρίωνας την ενέργειά του ... όπως ανοίγει το μάτι και το κλείνει έχει αυτόν τον παλμό.

Γ.:

Μπορώ να πω κι εγώ κάτι; Θυμήθηκα ότι όταν μας είπαν να βάλουμε τα μαλλιά του επάνω μας ήρθε από πάνω μου έτσι ανάποδα με το κεφάλι έτσι. Ήμασταν σαν δύο τρίγωνα με τις κορυφές ενωμένες που το ένα έμπαινε μέσα στο άλλο και μετά γινόταν το εξάκτινο αστέρι ή η μέρκαμπα. Ήταν μία ενεργοποίηση που ήμασταν σαν δύο τρίγωνα, εγώ ήμουν το κάτω τρίγωνο και ήταν το επάνω τρίγωνο ο Ενώχ και έμπαινε ο ένας μέσα στον άλλον. Έτσι δημιουργείται το σύμβολο του εξάκτινου αστεριού και της μέρκαμπα.

Άννα:

Μάλιστα, είπαμε η ερώτηση ήτανε για τις πληροφορίες.

Γ.:

Ναι, ναι, πιο αναλυτικά.

Άννα:

Η άλλη ερώτηση ποια ήταν;

Ε.:

Αυτό το κομμάτι με τα αρχεία που είδα και σήμερα, αν σημαίνει κάτι. Απ' αυτά που βλέπω εγώ, γιατί δεν μπορώ να τα διαχειριστώ. Είναι αυτό που με μπλοκάρει εμένα.

Άννα:

Ποιος άλλος είχε ερώτηση;

Δ.:

Σχετικά με αυτό, αν οι πληροφορίες είναι μέσα από τη γνώση μας, μέσα απ' αυτά που διαβάζουμε, ή πληροφορίες που αναφέρονται ας πούμε στον τρόπο που σκεφτόμαστε, αναλύοντας τις σκέψεις μας ή κάποια πράγματα που...

Άννα:

Τι είδους πληροφορίες είναι.

Δ.:

Ναι, ναι.

Θ.:

Θα ήθελα να ρωτήσω κατά πόσον η δουλειά που είναι να γίνει για την οργάνωση της πληροφορίας τώρα, αφορά τη συλλογή της, την οργάνωσή της, με στατικό τρόπο αν θες, ή η τεχνική με την οποία θα γίνει η διαχείριση της πληροφορίας.

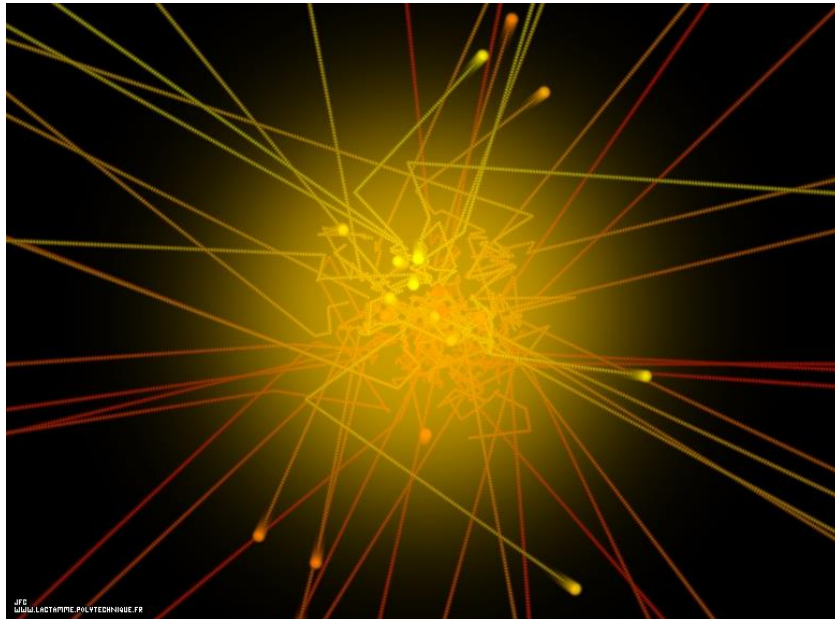
Άννα:

Εντάξει.

.....

Ερχόμαστε να σας πούμε λοιπόν μερικά πράγματα ακόμα για την πληροφορία. Έτσι όπως τέθηκε ήταν αρκετά ξεκάθαρο νομίζουμε, αλλά ερχόμαστε να πούμε μερικά πράγματα ακόμα.

Πρόκειται για την ενέργεια του Ενώχ που ρέει. Αυτό που ρέει είναι η ενέργεια του Ενώχ. Έκπληξη. Αυτό που ρέει είναι η ενέργεια του Ενώχ. Αυτό που ονομάσαμε ενεργειακά πακέτα ή φωτόνια είναι στην ουσία μονάδες αντίληψης σύμφωνα με αυτό που μπορείτε να αντιληφθείτε εσείς. Μονάδες φωτός, μονάδες ενέργειας με τον τρόπο που μπορούν να γίνουν αντιληπτές απ’ το δικό σας επίπεδο συνειδητότητας. Η διαχείριση λοιπόν της πληροφορίας όπως την ονομάτισαμε, έχει να κάνει με την διαχείριση αυτών των μονάδων ενέργειας ως προς την πραγμάτωσή τους. Δεν έχουμε λόγο να περιορίσουμε την ανθρώπινη φαντασία γιατί είναι ιερή, την δημιουργική σας φαντασία δηλαδή, ζητώντας σας να την βάλετε σε καλούπια. Χρειάζεται να γνωρίζετε ότι κάθε φορά που οργανώνετε, ταξινομείτε πληροφορίες, δημιουργείτε συγκεκριμένες ενεργειακές ροές. Αυτές οι ροές μπορούν να εξυπηρετήσουν ένα συγκεκριμένο σκοπό, να εξυπηρετήσουν την επίγνωση που χρειάζεται να πάρετε εκείνη τη στιγμή, που χρειάζεται να δείτε μάλλον εκείνη τη στιγμή. Ωστόσο δεν υπάρχει λόγος να μονιμοποιηθούν αυτές οι ροές, να παγιωθούν, να αποκρυσταλλωθούν. Δεν υπάρχει λόγος γι αυτό.

Όσο για την αποθήκευση της πληροφορίας σχετίζεται περισσότερο με την ίδια την άκασα, με τα ακασικά αρχεία. Κι έτσι μπορείτε να αφεθείτε στη δική της λειτουργία για να αποθηκεύσει όλα όσα εσείς λαμβάνετε. Εκεί που υπεισέρχεται ο δικός σας ρόλος είναι στο να πραγματώσετε την πληροφορία που παίρνετε, να την εκφράσετε και να την εκδηλώσετε στο γήινο πεδίο με τον άλφα, χι, ψι τρόπο. Λαμβάνοντας την πληροφορία λοιπόν, κατ’ αρχήν να αντιληφθείτε ότι την λαμβάνετε, να αντιληφθείτε ότι υπάρχει κάτι εκεί να δείτε.

Δεύτερον, αφού την δείτε να ξεπεράσετε τον φόβο σας ότι δεν μπορείτε να την διαχειριστείτε. Αυτό είναι το πιο σημαντικό βήμα, το να ξεπεράσετε τον φόβο ότι δεν μπορείτε να το κάνετε και να θεωρήσετε ότι ήδη το κάνετε. Τρίτον, να δημιουργήσετε ένα feedback για την Πηγή. Έρχεται αυτό το ενεργειακό πακέτο, το παίρνετε, δημιουργείτε ένα κύκλωμα στο γήινο πεδίο, το υλοποιείτε με κάποιο τρόπο. Και η υλοποίηση μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους, πραγματικά. Είτε μέσα από την τέχνη, είτε μέσα ... και όχι μόνο μέσα από την λογοτεχνία και την ζωγραφική ή την μουσική, είτε μέσα από την ομιλία σε τύπο channeling, είτε μέσα από την γραφή, καταγράφοντας την πληροφορία αυτή και επιτρέποντας να δημιουργήσει ένα κύκλωμα επιγνώσεων και με πολλούς ακόμα τρόπους που μπορείτε να φέρετε στην επιφάνεια, γιατί υπάρχουν και άλλοι. Εάν ας πούμε είναι μία πληροφορία που αφορά τεχνικά θέματα και έχετε την εξάρτηση ενός τεχνικού, έχετε το background ενός τεχνικού, μπορείτε απλά να το υλοποιήσετε αυτό.

Το ζητούμενο είναι η πραγμάτωση, το να εμπειραθείτε την πληροφορία στο γήινο πεδίο με όποιο τρόπο σας είναι πιο εφικτός. Εκεί βρίσκεται το κλειδί. Αυτό εννοούμε όταν μιλάμε για διαχείριση της πληροφορίας. Ο υπόλοιπος μηχανισμός λειτουργεί θαυμάσια και η δική σας δουλειά, που επίσης την εκτελείτε θαυμάσια, δεν υπάρχει αμφιβολία γι αυτό, απλά τώρα έρχεστε να διαχειριστείτε πολύ πιο συχνή ροή αυτών των πληροφοριών και χρειάζεται να προσαρμοστείτε σ' ένα νέο τρόπο διαχείρισης. Όμως όταν μιλάμε για την διαχείριση πληροφορίας εννοούμε την πραγμάτωση και την αφομοίωση του αποτελέσματος ώστε να δοθεί ένα feedback στην Πηγή, η οποία θα συνεχίσει να στέλνει την ενέργεια. Είπαμε ότι αυτός ο κύκλος δεν διακόπτεται, ούτε πρόκειται για μονάδες έτσι όπως τις αντιλαμβάνεστε, αλλά είναι ο πλησιέστερος τύπος που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για σας.

Αυτό νομίζουμε λύνει τις απορίες πολλών. Δεν εννοούμε να κάνετε φακέλους και να καταγράψετε. Αυτό είναι ένα κομμάτι της γείωσης, αλλά ένα μόνο κομμάτι. Η καταγραφή της πληροφορίας είναι ένα κομμάτι, ίσως το πιο αρχικό. Είναι το μοίρασμα, είναι το μοίρασμα. Το γήινο πεδίο και όχι μόνο φαίνεται στα μάτια σας τώρα πια μέσα από την κουβέντα που κάνουμε σαν ένας μηχανισμός, σαν ένα μεγάλο εργοστάσιο επεξεργασίας της πληροφορίας, με τον ίδιο τρόπο που σ' ένα εργοστάσιο υπάρχουν αυτοί που σχεδιάζουν, κάνουν τον προγραμματισμό, κάνουν τα πρώτα σχέδια, τα μοντέλα και κατόπιν αυτά μπαίνουν στην παραγωγή και υλοποιούνται. Κάποιος τα χρησιμοποιεί και υπάρχει ένα feedback που μπαίνει και πάλι στην διαδικασία παραγωγής. Αυτός είναι ο τρόπος που χρειάζεται να χρησιμοποιείτε και να επιδιώκετε την πραγμάτωση, την υλοποίηση και την γείωση αυτής της πληροφορίας.

Τίποτα δεν δίνεται μόνο για να δοθεί, τίποτα δεν δίνεται μόνο για να το κρατήσετε κάπου στη σκέψη σας αλλά όλα, για να ολοκληρωθεί το κύκλωμα, χρειάζεται να περάσουν στο γήινο πεδίο με τον πιο πρόσφορο τρόπο κάθε φορά. Αυτό θα το βλέπετε εσείς σύμφωνα με τις συνθήκες τις οποίες δημιουργείτε κάθε στιγμή. Είστε οι μονάδες

υλοποίησης, συνειδητοποίησης και υλοποίησης. Η υλοποίηση φέρνει την συνειδητοποίηση και το αντίστοιχο. Είναι... όχι ένας φαύλος κύκλος, είναι ένας όμορφος κύκλος.

Ωστόσο όταν αναφερθήκαμε στην ομάδα που θα μπορούσες να κάνεις, εννοούσαμε το να χρησιμοποιήσεις το background που έχεις για να μεταφέρεις πράγματα σχετικά με την διαχείριση της πληροφορίας, με τον τρόπο που την περιγράφουμε, όπως την περιγράφουμε τώρα, αλλά και με ό,τι άλλο προκύψει στη συνέχεια, γιατί συνεπώς αυτό είναι απλά μία αρχή.

Για την Ε. Έχεις αρκετό δρόμο μπροστά σου προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτά που βλέπεις δεν είναι παρά τα αντίγραφα, φωτοτυπίες του αρχικού σχεδίου. Είναι σαν να έχεις ένα πολύχρωμο σχέδιο, πολυδιαστασιακό, το οποίο μπορεί να ικανοποιήσει όλες τις αισθήσεις. Έχει άρωμα, έχει γεύση, αφή, μπορείς να το νιώσεις, να το δεις, να το ακούσεις, αλλά τελικά αυτό που αποτυπώνεται είναι ένα δισδιάστατο σχέδιο. Δεν έχει σημασία αυτή τη στιγμή να δεις τι σήμαιναν αυτοί οι αριθμοί και τι ήταν αυτά τα αρχεία. Όμως δούλεψε προς την κατεύθυνση του να χρησιμοποιήσεις το θέλημα της καρδιάς σου για να επιτύχεις, για να δημιουργήσεις την αξιοποίηση αυτής της πληροφορίας. Δεν χρειάζεται να την κατανοήσει ο νους πρώτα, μη γελιέσαι. Έρθε η πληροφορία, ζήτα να την αξιοποιήσεις, ζήτα να την εκφράσεις, να την πεις.

Παλαιότερα σας είπαμε και σας ζητήσαμε να λέτε την αλήθεια σας, γιατί την ξέρετε ήδη. Ζητώντας να την πείτε, να την εκφράσετε μπορείτε να την δείτε καλύτερα κι εσείς. Μ’ αυτόν τον τρόπο λοιπόν να δουλεύεις κι έτσι εκεί να κατευθύνεις την προσοχή σου. Και θα το τονίσουμε αυτό τελειώνοντας, ότι και πάλι η πληροφορία, η όλη έννοια της πληροφορίας σας τράβηξε την προσοχή και σας έβαλε σε δαιδαλώδεις σκέψεις, την ώρα που η απάντηση δόθηκε μέσα στην επικοινωνία και η απάντηση ήταν το θέλημα της καρδιάς σας. Να χρησιμοποιήσετε το θέλημα της καρδιάς σας στο όνομα όλων όσων υπάρχουν και είστε.

Καλό σας βράδυ.

.....

Μάθημα 14° - 11.4.09

ΤΟ ΑΙΘΕΡΙΚΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΕΝΩΧ

Κ.:

Μου έδειξε το εξής: Μου έδειξε μία σκάλα στριφογυριστή που κατεβαίνει. Φανταστείτε πως είναι ο Πύργος της Βαβέλ αλλά προς τα κάτω, να κατεβαίνει. Και μου είπε "Θεραπεύεις τον εαυτό σου καθώς ξεσκεπάζεις διαδοχικές επιστρώσεις εμπειρίας που βρίσκονται στο ασυνείδητο». Δηλαδή όσο πιο βαθιά κατεβαίνουμε στο ασυνείδητο και βρίσκουμε παλιές εμπειρίες, ενότητες εμπειριών, τόσο περισσότερο θεραπευόμαστε και ότι αυτός ο δρόμος ο κάτω είναι σαν να ανεβαίνεις επάνω συγχρόνως και μου είπε μία φράση από τον Ηράκλειτο, με παρέπεμψε εκεί. Μου είπε: 'Οδός άνω κάτω μία και ωητή', δηλαδή 'Ο πάνω δρόμος και ο κάτω δρόμος είναι ένας και ο αυτός'. Αυτό εννοούσε ο Ηράκλειτος όταν έλεγε 'οδός άνω και κάτω'. Και μου είπε ότι όσο πιο βαθιά κατεβαίνεις και αναγνωρίζεις τον εαυτό σου σ' αυτές τις δονήσεις, τόσο πιο πολύ ανεβάζεις την δόνησή σου.

Άννα:

Αυτό ήτανε καλό, γιατί κατέβηκα πραγματικά [γέλια]

Α.:

Εδώ πρέπει να χαιρόμαστε όλοι.

Άννα:

Ναι πρέπει να χαιρόμαστε τελικά, γιατί δεν ήμουν καθόλου σίγουρη ότι... Λέω, κάτι δεν πάει. Τι γίνεται, τι γίνεται; Μαρία, έχεις κάτι σήμερα;

Μ.:

Όχι δεν έχω κάτι για την ομάδα. Επικοινωνίες γίνονται αλλά μου δόθηκε ότι θα είμαι πολύ φειδωλή στις οδηγίες, με την λογική ότι, εφόσον η ομάδα κατανοεί αυτές τις οδηγίες και έχει την προαίρεση να τις χρησιμοποιήσει πρακτικά και να δει αποτελέσματα και να γίνει αυτή η αλληλεπίδραση, τότε θα δίνονται επόμενα στάδια. Αλλιώς δεν έχει νόημα, κάπως έτσι.

Άννα:

Τα είπαμε όλα, ας ξεκινήσουμε λοιπόν.

.....

Αναρωτιόμαστε τι ήρθατε να κάνετε εδώ σήμερα. Έξω τα λουλούδια ανθίζουν, η φύση ευωδιάζει κι εσείς είστε εδώ στριμωγμένοι, ένας Θεός ξέρει για ποιο λόγο. Και ο Θεός μέσα σας φυσικά ξέρει και

Ξέρουμε κι εμείς και πολύ χαιρόμαστε που είσαστε εδώ και σήμερα και σας αγαπάμε πολύ, όπως πάντα. Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Σανάτ Κουμάρα, ο Ενώχ και πολλοί άλλοι.

Για άλλη μια φορά μαζευτήκαμε όλοι για να μιλήσουμε, μαζευτήκαμε όλοι για να μοιραστούμε τις ενέργειές μας. Εσείς μαζί μας κι εμείς μαζί σας. Έτσι ξεκινώντας απαλά-απαλά μ’ ένα χαμόγελο κι ένα χάδι στο μάγουλο, σας αφήνουμε να δημιουργήσετε ένα εσωτερικό κύκλο κρατώντας τον διπλανό σας από το χέρι νοητά. Δημιουργείτε έναν νοητό κύκλο. Αφήστε την ενέργεια να κυλήσει ανάμεσά σας. Άγγελοι του Ελέους και της Ζωής, ο Σανάτ Κουμάρα οδηγεί τη σημερινή συνάντηση.

Ερχόμαστε και ξαναρχόμαστε και βρίσκουμε την πόρτα κλειστή μερικές φορές. Κλειστή όχι γιατί δεν θέλετε, αλλά γιατί φοβόσαστε. Κι όσο φοβόσαστε τόσο πιο ερμητικά κλείνει η πόρτα κι όσο εμπιστεύεστε τόσο περισσότερο ανοίγει. Και τότε μπορούμε να τρυπώσουμε και να μπούμε στην καρδιά και να εκδηλωθούμε ελεύθερα μέσα απ’ αυτήν. Στην προηγούμενη ομάδα, σ’ αυτήν που προηγήθηκε, των Κλειδιών του Ενώχ, κάναμε μία δουλειά με τον Ηλία με τέτοιο τρόπο ώστε να συμβεί μια εγγραφή στον βράχο της καρδιάς του κάθε μέλους στον κύκλο. Μία τέτοια εγγραφή θα γίνει και τώρα, αλλά μ’ ένα τρόπο διαφορετικό, σε μία δόνηση διαφορετική. Έχουμε την τάση να ενώνουμε τις ομάδες. Αυτό δεν γίνεται γιατί δεν μπορούμε να ανασύρουμε διαφορετικές πληροφορίες, αλλά γιατί η ενέργεια αναμιγνύεται, τα ρεύματα της ενέργειας καλύπτουν τον χώρο και λούζεστε μέσα σ’ αυτά όλοι όσοι βρίσκεστε σ’ αυτόν τον χώρο.

Κάναμε ξεκάθαρο εχθές ότι αυτός ο χώρος είναι ο ναός του Ηλία. Κάναμε ξεκάθαρο ότι είναι ο ναός του Ηλία. Το λέμε και το ξαναλέμε για να το ακούσει καλά η Άννα. Εσείς το έχετε ήδη καταλάβει. Και μέσα σ’ αυτόν τον χώρο βρίσκεστε στην ενέργεια του Ηλία και ό,τι κάνετε, όποιες συνδέσεις κάνετε μέσα απ’ αυτόν τον χώρο γίνονται μέσα από την ενέργεια του Ηλία. «Διακρίνουμε μία εμμονή με τον Ηλία», θα πει κάποιος. Ναι, γιατί είναι η ενέργεια που κυριαρχεί στον χώρο. Όχι μόνη της, δεν ‘καπέλωσε’ την διαδικασία, του ζητήθηκε και είναι εδώ. Και μέσα από τον καθένα σας επίσης γειώνει την ενέργειά του εδώ, γιατί δεν είναι μόνο η Άννα που τον επικαλείται, αλλά είναι ο καθένας και η καθεμιά σας ξεχωριστά. Όλοι σας κάνετε αυτή τη δουλειά της γείωσης.

Αφήστε για λίγο τον εαυτό σας λοιπόν να νιώσει την ενέργεια που σας περιβάλει. Κολυμπήστε σ’ αυτή την ενέργεια. Είχαμε πει ότι η ενέργεια του Ηλία είναι το ηλεκτρομαγνητικό σας πεδίο, είναι η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια και θα μπορούσατε ακόμα κι έτσι να φανταστείτε την ενέργειά του στον χώρο. Μπορείτε να δείτε όλο το φάσμα της ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας. Δεν είναι μόνο αυτό, αλλά αυτό είναι που μπορείτε καλύτερα να συλλάβετε αυτή την ώρα. Και μέσα απ’ αυτό το φάσμα σας πλησιάζουμε όλοι, ο καθένας μέσα από μία άλλη ακτινοβολία, μέσα από ένα άλλο μήκος κύματος.

Διαπερνούμε αυτόν τον χώρο, τον ενεργειακό χώρο που έχει δημιουργηθεί. Επιτρέψτε στον εαυτό σας λοιπόν να κολυμπήσει σ' αυτήν την ενέργεια.

Είπαμε ότι ο Ηλίας και ο Ενώχ είναι ένα και το αυτό. Η απόφαση του Ενώχ ήταν να σταθεί στο Ίλιον και στον αιθερικό χώρο του Ίλιου, της αρχαίας Τροίας, να δημιουργήσει το οικουμενικό διδασκαλείο του. Έτσι, εκεί γειώθηκε και φυσικά θα πάρει ένα άλφα χρονικό διάστημα για να αρχίσει να εκπέμπει τα δικά του μήκη κύματος η ενέργεια του Ενώχ, και θα μπορούσατε να την δείτε αυτή την ενέργεια σαν ένα φάρο, ένα φάρο που ακτινοβολεί σε όλη την περιοχή. Εμείς θέλουμε να τραβήξουμε την προσοχή σας στον Ελλαδικό χώρο. Πάρτε λίγο χρόνο για να διαβάσετε αυτή την ενέργεια που σαν ένας φάρος λάμπει σε όλο τον Ελλαδικό χώρο, από τη μια του άκρη ως την άλλη. Μία απαλή ενέργεια, μία ενέργεια που κάνει τα πάντα διάφανα, διαυγή. Αφήστε και τον εαυτό σας ανοιχτό ώστε αυτή η ενέργεια να σας διαπεράσει. Είναι η νέα ενέργεια που προστίθεται στον Ελλαδικό χώρο αυτή την περίοδο. Κι όπως είπαμε ήδη στις προηγούμενες ομάδες των Κλειδιών του Ενώχ -και όχι μόνο- θα φέρει αρκετές ανακατατάξεις.

Επαναλαμβάνουμε την πληροφορία, γιατί η Άννα ξέχασε να σας την αναφέρει νωρίτερα. Η Ελλάδα θα βρεθεί σε κάποιο χρονικό διάστημα, στα επόμενα χρόνια, θα βρεθεί στην ανάγκη να πάρει μία μεγάλη απόφαση. Το συλλογικό, ο συλλογικός σας φορέας θα χρειαστεί να πάρει μία μεγάλη απόφαση. Να αποφασίσετε δηλαδή να θα παραμείνετε στην ενέργεια που έχετε τώρα ή αν θα προχωρήσετε. Ναι, μιλάμε για τον Ελλαδικό χώρο. Μέσα από τις πληροφορίες που φέρνει ο Κρύων ακούσατε ότι αυτό συμβαίνει κατά διαστήματα στο σύνολο του γήινου πληθυσμού, αλλά τώρα αναφερόμαστε στον δικό σας γήινο χώρο και θα είναι μία πρόκληση σημαντική.

Καταλαβαίνετε φυσικά το ρόλο που καλείστε να παίξετε. Δεν πρόκειται για κάτι που σας επιβάλλεται, αλλά που το δημιουργείτε στο δρόμο σας στο εσωτερικό μονοπάτι. Το δημιουργείτε μέσα στο συλλογικό σενάριο που έχετε επιλέξει να δημιουργήσετε. Κι εσείς φυσικά συμμετέχετε σ' αυτό το σενάριο. Μοιράζεστε το χώρο, μοιράζεστε τις ενέργειές του, επιλέξατε να έρθετε σ' αυτόν τον τόπο για να εργαστείτε, να εργαστείτε για το φως. Οι κλυδωνισμοί που θα ακολουθήσουν το επόμενο διάστημα θα σας βάλουν σιγά-σιγά σ' αυτό το παράθυρο χρόνο στο οποίο θα πρέπει να επιλέξετε. Και τι ακριβώς θα πρέπει να επιλέξετε; Εσείς ξέρετε ότι θέλετε να προχωρήσετε μπροστά. Τι θα πουν τ' αδέρφια σας, τι θα πουν οι υπόλοιποι, τα υπόλοιπα μέλη του συλλογικού; Σ' αυτή την περίπτωση θα σας ζητήσουμε να εμπιστευτείτε απλά το φως που φέρνετε μέσα σας.

Σας έχει ειπωθεί αρκετές φορές το τελευταίο διάστημα για το φως που φέρνετε στο κέντρο του κυττάρου σας, εκείνο το φωτεινό σημείο. Εκεί σας ζητούμε να εστιαστείτε και να του ζητήσετε να λάμψει. Είστε συνδεδεμένοι με το φως, είστε το φως άσχετα αν επιλέγετε κάποτε να μην το εκδηλώνετε. Σας αρέσει να παίζετε το

παιχνίδι του φωτός και του σκότους μόνο και μόνο για να έχετε την ευκαιρία να δείχνετε την μεγαλοπρέπεια της ύπαρξής σας μ’ ένα φανταχτερό τρόπο, μ’ ένα φαντασμαγορικό τρόπο. Περιμένετε να σκοτεινιάσουν τα πάντα, περιμένετε να σφίξουν τα πράγματα τόσο πολύ και στο τέλος να κάνετε τη μεγάλη είσοδο σαν φωτεινές υπάρξεις που είστε. Αυτό είναι ένα σκηνικό, ένα σενάριο που έχει παιχτεί πολλές φορές στο παρελθόν. Είναι ένα σενάριο που το διαχειρίζεστε συλλογικά και είναι ένα σενάριο που έρχεται. Μην τρομάζετε, μη θορυβείτε, ξέρετε ότι είστε ασφαλείς. Αυτή είναι η διαφορά. Αυτή είναι η διαφορά. Εσείς ξέρετε ότι είστε ασφαλείς και, όπως είπαμε και χθες, σε κάθε τι που θα συμβεί είστε τόσο ασφαλείς σαν να κάνετε ασκήσεις επί χάρτου. Και θέλουμε αυτό μόνο να κρατήσετε στο μυαλό σας στη συνέχεια. Θέλουμε να θυμηθείτε ότι, σε όλα όσα έρχονται να συμβούν, το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να κρατήσετε το κέντρο σας, να παραμείνετε στο κέντρο σας και ν’ αφήσετε το φως σας να λάμψει. Να επικαλεστείτε αυτή τη δύναμη των Ελ μέσα στην καρδιά του κυττάρου και να αφήσετε την αφήσετε να λάμψει. Για την Ελλάδα, για την Ελληνική φυλή, ποτέ δεν τέθηκε θέμα εξαφάνισης, ποτέ δεν τέθηκε θέμα ολικής καταστροφής, αλλά πάντοτε προτιμούσατε να μπαίνετε σ’ αυτά τα σενάρια στα παιχνίδια φωτός-σκότους, μόνο και μόνο για να επιτρέπετε στον εαυτό σας να λάμπει περισσότερο.

Και ολοκληρώνοντας αυτή την πληροφορία, θα συνεχίσουμε τη σημερινή δουλειά μας. Και κλείνουμε αυτό το κομμάτι πληροφόρησης με πολλή χαρά. Έχετε κάθε λόγο να είστε χαρούμενοι, πιστέψτε το, κάθε λόγο. Γιατί σε όλο αυτό που έρχεται θα βγείτε νικητές. Σ’ αυτό να εστιάσετε, εκεί κρατείστε τον νου σας. εμείς μπορούμε να σας δούμε ήδη νικητές. Είσατε πάνω από τις περιστάσεις. Χαρείτε το αυτό και γιορτάστε το, απολαύστε τη χαρά του παιχνιδιού και τη νίκη που έρχεται. Τίποτα τραγικό δεν θα συμβεί, αρκεί να παραμείνετε στην επίγνωση ότι δεν είναι παρά ένα παιχνίδι και όπως είπαμε και θα το επαναλαμβάνουμε συνεχώς, είστε τόσο ασφαλείς σαν να κάνετε ασκήσεις επί χάρτου. Συνεχίζουμε λοιπόν.

Ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας και ο Ενώχ στέκονται στη μέση του κύκλου σας. Στροβιλίζονται μαζί δημιουργώντας μία τρίαινα φωτός, με την οποία έρχονται και καρφώνουν το τσάκρα της καρδιάς, το οποίο συνεχίζει να περιστρέφεται βέβαια. Μόνο που τώρα ενσωματώνει τις ενέργειες της τρίαινας στις υπόλοιπες. Αφήστε μας να ασχοληθούμε λίγο με τον Ενώχ λοιπόν, το αξίζει άλλωστε μετά από τόσο κόπο που έκανε για να φέρει τις ενέργειές του πολύ πιο κοντά στο γήινο πεδίο. Ο Ενώχ κρατά πολλά κλειδιά, συμπεριλαμβάνει πολλά κλειδιά στην ενέργειά του. Μπορείτε ήδη να τον δείτε να στέκεται στη μέση του κύκλου με μια αρμαθιά κλειδιά να κρέμονται απ’ το ζωνάρι του. Βγάζει ένα και το ακουμπά στο κέντρο του κύκλου, κι αυτό μεταμορφώνεται στη Σφίγγα της Αιγύπτου. Προχωρήστε προς αυτήν και ασχοληθείτε μαζί της. Περάστε στην ενέργειά της, ταυτιστείτε μαζί της, κοιτάξτε με τα μάτια της, διαβάστε την ενέργειά της.

[παύση]

Είναι η κατάλληλη στιγμή να σας πούμε ότι θα δημιουργηθεί μία ομάδα στις αρχές Αυγούστου που θα την ονομάσουμε Ίλιον. Θα διαρκέσει δύο μήνες και θα την συντονίζει ο Ηλίας με κάποιες ενέργειες ακόμα που θα σας δοθούν αργότερα.

Βρίσκεστε στην πυραμίδα σας στην καρδιά της Σφίγγας. Η Σφίγγα και η πυραμίδα γίνονται ένα. Σας έχουμε ξαναδείξει τη Σφίγγα, αλλά σήμερα θα δουλέψουμε λίγο διαφορετικά μαζί, γι' αυτό και σας ζητήσαμε να ταυτιστείτε και να κοιτάξετε μέσα απ' τα μάτια της. Απ' τον Ωρίωνα, απ' τ' αστέρια της ζώνης του Ωρίωνα, έρχονται τρεις ακτίνες και διαπερνούν την καρδιά της Σφίγγας πηγαίνοντας προς το κέντρο της γης. Διαπερνούν την δική σας καρδιά. Ο Ενώχ απ' τον Ωρίωνα, από το σύμπαν του Πατέρα, παρακολουθεί και μέσα από τα τρία αυτά αστέρια κατευθύνει τις τρεις ακτίνες. Δεχτείτε να συμμετάσχετε σ' αυτό.

Η Σφίγγα συμβολίζει για την ανθρωπότητα πάρα πολλά πράγματα και είναι ένα σύμβολο που στέκεται εκεί στους αιώνες. Περισσότερο απ' όλα είναι το σύμβολο της ανθρωπίνης εξέλιξης, είναι το σύμβολο στο οποίο η ζωώδης φύση και η ανώτερη διάνοια ενώνονται στη γη και η ανώτερη νοημοσύνη καθοδηγεί το φυσικό πεδίο και το οδηγεί σε ανώτερα στάδια εξέλιξης. Έτσι για σας η Σφίγγα είναι το σύμβολο της εξέλιξης της ανθρωπότητας και αποτελεί τον συνδετικό κρίκο με τα ακόμα ανώτερα εξελικτικά στάδια.

Η Σφίγγα του Φαραώ στέκεται λοιπόν στην Αίγυπτο, στέκεται εδώ και αιώνες, χιλιετηρίδες, και περιμένει κάποιος να λύσει το μυστήριό της, περιμένει κάποιος να ξεκλειδώσει τα μυστικά της. Όπως στέκεστε τώρα στον κύκλο, ζητήστε της να έρθει και να σταθεί στην καρδιά σας. Εσείς είστε η Σφίγγα και η Σφίγγα γίνεται εσείς και στέκεται στην καρδιά. Οι γραμμές που κατεβαίνουν από τον Ωρίωνα τώρα διαπερνούν το τρίτο μάτι. Αλλάζει βλέπετε η ευθυγράμμιση. Απ' το τρίτο μάτι περνούν στην καρδιά και από κει αναλύονται σε μυριάδες μικρότερες ακτίνες που σκορπούν σε όλη σας την αύρα. Και η πυραμίδα ακόμα αρχίζει να στραφταλίζει και να παίρνει μια άλλη θέση στο τσάκρα της κεφαλής. Γίνεται μία πυραμίδα με τριγωνική βάση, μία χρυσή πυραμίδα που στέκεται στο τσάκρα της κεφαλής.

Πάρτε λίγο χρόνο για να βιώσετε την ευθυγράμμιση που γίνεται. Αυτό που κάνουμε τώρα είναι να σας ανοίγουμε την πύλη. Είναι μία πύλη που οδηγεί από το σύμπαν του Υιού στο σύμπαν του Πατέρα. Εσείς είστε ο Υιός και, όπως έχουμε πει, όταν καταλήξετε να συνειδητοποιήσετε την υικότητά σας, έρχεται η ώρα να συνειδητοποιήσετε επίσης ότι εσείς είστε ο Πατέρας. Ο εωρακών εμέ, εώρακε τον Πατέρα.

Περνάτε σε μία νέα πραγματικότητα και περνάτε με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο περνάτε από τη μία μέρα στην άλλη μέσα από την πύλη του ύπνου. Η μία μέρα σας οδηγεί στην επόμενη μέσα από το κατώφλι του ύπνου. Περνάτε από μία επίγνωση σε μία άλλη, από μία χρονική δέσμευση σε μία άλλη. Όταν λέμε χρονική δέσμευση

εννοούμε ένα χωροχρόνο που σας καθηλώνει στην πραγματικότητά του. Αυτό συμβαίνει και στην καθημερινότητά σας μέσα από τον ύπνο. Βλέπετε όταν κλείνει μία μέρα, κοιμόσαστε και βρισκόσαστε σε μία άλλη και πραγματικότητα της άλλης μέρας είναι πολύ διαφορετική απ’ αυτή της προηγούμενης. Άλλες ενέργειες, άλλες σκέψεις, άλλες αισθήσεις. Κάποια πράγματα φαίνονται να είναι τα ίδια. Πολλά όμως, πάρα πολλά μέσα σας έχουν αλλάξει.

Αυτός είναι και ο τρόπος που περνάτε ανάμεσα... περνάτε από ένα χωροχρόνο σε έναν άλλο. Είναι τόσο απλό και είναι κάτι που το κάνετε ήδη. Μ’ αυτό το πέρασμα λοιπόν ενδυναμώνετε την πύλη και την αναγνωρίζετε και αρχίζετε να την χρησιμοποιείτε συνειδητά. Την πύλη από ένα χωροχρόνο σε έναν άλλο. Ενώνετε ουσιαστικά το παρόν και το μέλλον. Αυτό που θέλετε να κάνετε το κάνετε ήδη. Και ίσως για την ώρα σας φαίνεται μπερδεμένο και δεν μπορείτε να το συλλάβετε με τον νου σας, γι αυτό σας ζητούμε να το οπτικοποιήσετε με τον τρόπο που σας περιγράψαμε. Είστε στο τώρα και βιώνετε το μέλλον. Μα δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, θα πείτε, έτσι κι αλλιώς είμαι πάντα στο τώρα. Μόνο που τώρα μπορείτε... μέσα απ’ αυτή τη διαδικασία μπορείτε να βιώσετε ταυτόχρονα δύο πραγματικότητες.

Με κάποιο τρόπο μπορείτε να πείτε ότι το σύμπαν του Υιού είναι το τώρα και το σύμπαν του Πατέρα στο οποίο περνάτε, είναι αυτό που έρχεται, είναι αυτό που έρχεται να εκδηλωθεί. Σχετίζεται με το θέλημα της καρδιάς του Πατέρα που είναι υπό εκδήλωση διαρκώς, αναδύεται διαρκώς σε εκδήλωση. Αφήστε την πυραμίδα στο κέντρο της κεφαλής να λάμψει και να σας γεμίσει ολόκληρους με το χρυσό της φως. Συνειδητά δηλώστε την πρόθεσή σας να περάσετε την πύλη συνειδητά. Αν στο σύμπαν που αφήνετε ο σκοπός, το ζητούμενο, ήταν η εκδήλωση του Υιού μέσα από σας, μέσα από την καρδιά σας, τώρα περνάτε σ’ ένα άλλο σύμπαν, σκοπός του οποίου είναι η εκδήλωση του Πατέρα μέσα από την καρδιά σας. Και δεν λέμε ότι αυτό δεν θα πάρει μερικές χιλιάδες χρόνια για να ολοκληρωθεί, αλλά οι βάσεις έχουν ήδη μπει και ήδη είναι αρκετοί αυτοί που έχουν κάνει το πέρασμα, οι περισσότεροι ασυνείδητα.

Αφήστε την καρδιά σας και τον νου σας να ανοίξει, αφήστε τα να αναπνεύσουν μέσα στον νέο χώρο, στον νέο ενεργειακό χώρο που έχει ετοιμαστεί για σας. Βρίσκεστε εδώ επειδή το επιλέξατε και βάζετε τα θεμέλια της νέας εποχής. Ίσως φανταζόσασταν ότι το να περάσετε στο σύμπαν του Πατέρα θα σήμαινε ν’ αφήσετε το γήινο πεδίο, ν’ αφήσετε το φυσικό σας σώμα και να πετάξετε σ’ έναν άλλο ουρανό. Καταλαβαίνετε βέβαια ότι δεν είναι αυτό το ζητούμενο, το ζητούμενο είναι αυτό που κάνετε ήδη: να περπατάτε στη γη και να μπορείτε να κρατάτε αυτές τις επιγνώσεις, να λουλουδιάζετε και να φέρνετε στη γη το άρωμα του Πνεύματος. Γιατί αυτή είναι η αναλογία της ενέργειας που φέρνετε. Μπροστά στη συμπαγή ύλη μοιάζει μ’ ένα άρωμα.

Πάρτε λίγο χρόνο για να κινηθείτε, να μιλήσετε και θα συνεχίσουμε.

B.:

Ήτανε σαν να κοιμόμουνα όλη την ώρα, παρόλο που δεν κοιμόμουνα και ήτανε το παράθυρο ανοιχτό. Δεν μπορούσα να έχω καθόλου εικόνες, μόνο ελάχιστα είδα την Σφίγγα σαν μία ζωντανή οντότητα. Αλλά τίποτα άλλο. Ήμουνα σαν πίσω από όλο αυτό.

Ευ.:

Ήταν πάρα πολλά αυτά που ειπώθηκαν πράγματι. Πρώτα θέλω να κάνω μία ερώτηση κατά κάποιο τρόπο. Να την κάνω στο τέλος ή...

Άννα:

Στο τέλος. Πες την τώρα, πες την.

Ευ.:

Ναι, είναι αυτό που είπες για την Ελλάδα. Νιώθω ότι πρόκειται να έρθει ένα κύμα. Ένα κύμα, δεν το θέτω ούτε από θάλασσα, ούτε από σεισμό. Πρόκειται να έρθει κάτι κι εμείς όσο βρισκόμαστε στο κέντρο μας άλλο τόσο θα βοηθήσει τον χώρο γύρω μας. Ήθελα να ρωτήσω θα έρθει κάποιο τέτοιο κύμα όπως το είπανε; Αυτό, ήθελα να μας πουν δυο πράγμα τα παραπάνω. Μετά που είπες για την Σφίγγα, εγώ νιώθω ότι στη Σφίγγα, το έχω ξαναπεί και άλλη φορά, ανάμεσα από τα πόδια της υπάρχει μία δίοδος που κατεβάζει κάτω. Κάτω υπάρχει ένας χώρος που είναι καθαρά μυητικός για ομάδες πολύ μικρές και από κάτω υπάρχει ένας πολύ μεγάλος χώρος. Νιώθω ότι η Σφίγγα, όπως και η πυραμίδα, η πυραμίδα είναι μια άλλη διαφορετική πύλη, αλλά και η Σφίγγα είναι μια άλλη πύλη. Είναι μια πύλη μηδένισης του χρόνου, δεν ξέρω πως αλλιώς να το πω. Ήταν πάρα πολύ καλό αυτό που ήρθε από τον Ωρίωνα, αυτό που κατέβηκε από τον Ωρίωνα, το έχω δει και άλλες φορές. Ήταν κάτι σημαντικό να πω αλλά το ξέχασα τώρα.

Άννα:

Όταν το θυμηθείς.

Ευ.:

Έχει σχέση με τον χρόνο, έχει σχέση με... α! ναι. Αυτό που είπεςβ ότι φύγαμε από τον Υιό και πάμε στον Πατέρα, μου βγήκε ότι η καινούρια κατάσταση που πάμε είναι να έχουμε εμείς ευθύνη του εαυτού μας, να ολοκληρωθούμε σαν άτομα. Αυτή είναι η έννοια του Πατέρα, ο κόσμος όλος αυτός που πάμε, η αλλαγή στην οποία πάμε. Όσο εμείς βρισκόμαστε εκεί πέρα τι σημαίνει: ότι όσο αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε αυτό που είμαστε, να πάρουμε ευθύνη γι αυτό που είμαστε, άλλο τόσο επεκτείνεται και αυτή είναι η αλλαγή που πρόκειται να γίνει. Γιατί η αλλαγή που ήταν πριν, του Υιού, ήταν σαν ένα μικρό παιδί που ζητούσε κάποια συμπαράσταση. Αυτή τη στιγμή πρόκειται να αναλάβουμε εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας.

Α.:

Κι εγώ την ίδια αίσθηση έχω μ' αυτό. Πως το ερμηνεύω εγώ: ότι μάλλον θα είναι η ένωση-ευθυγράμμιση με τον Ανώτερο Εαυτό μας

και αναλαμβάνουμε την ευθύνη αυτού που είμαστε. Ως προς την Σφίγγα κι εγώ την ένιωσα σαν ζωντανή. Δηλαδή αρχικά καθόμουν και την κοίταγα έτσι όπως είναι σαν άγαλμα, μετά έδωσα ένα πήδο και ανέβηκα επάνω της και αμέσως ζωντάνεψε και άρχισα να νιώθω τη ζεστασιά του σώματός της, σαν να κουνιότανε το κεφάλι και όλα αυτά. Και επίσης είχα την ίδια αίσθηση με την Ευ. ότι κάτι υπήρχε από κάτω, σαν μία αίθουσα έτσι μυητική. Αυτό... είχα την εντύπωση. Και την ενέργεια του Ωρίωνα πρέπει να την ένιωσα σαν τρίαίνα εδώ, στο στήθος, από τα τρία αυτά αστέρια. Τα άλλα δεν τα θυμάμαι.

Κα.:

Εμένα μου ήρθε ότι η μία πυραμίδα, η ενέργειά της, έχει μία αντανάκλαση επάνω στη Σφίγγα. Αλλά δεν ξέρω, υπάρχει κάποια πυραμίδα που είναι κοντά; Γιατί δεν έχω πάει, που αντικρίζει την Σφίγγα. Λοιπόν, τι κάνει αυτή η πυραμίδα. Αυτή η πυραμίδα όπως είναι έτσι...

Αλ.:

Δίπλα είναι.

Βα.:

Είναι μπροστά η Σφίγγα και είναι από πίσω.

Κα.:

Από πίσω. Λοιπόν, όπως είναι η πυραμίδα έτσι, η πυραμίδα συλλέγει ηλιακή ενέργεια από πάνω και όπως τη συλλέγει την ενέργεια οι τρεις γωνίες της πυραμίδας κάνουνε ένα focus σ’ ένα σημείο και ευθυγραμμίζεται από το πίσω μέρος εδώ της Σφίγγας και βγαίνει από μπροστά, εδώ από το τρίτο μάτι. Αυτό μου δείξανε. Κι αυτό το χρησιμοποιούνε, γιατί κάτω από την πυραμίδα, μεταξύ της μεγάλης πυραμίδας και της Σφίγγας υπάρχει ένα μεγάλο περίπτερο, ένα τούνελ και στη μέση υπάρχει ένα στρογγυλό περίπτερο –το είχα δει εγώ και παλιά αυτό, αλλά τώρα μ’ αυτό έκανα ένα συνειρμό – στο οποίο εκεί κάνανε διακτινισμό της ύλης, η οποία μέσω της πυραμίδας αυτής και της Σφίγγας γινότανε ο διακτινισμός. Δηλαδή από την τρίτη διάσταση πηγαίνεις στον Υιό, διαχωρίζεται το σώμα από την ύλη, δηλαδή η δυαδικότητα προς την πνευματικότητα. Κάτι τέτοιο μου δείξανε.

Κ.:

Πριν πεις να δούμε τον Ωρίωνα, τις ενέργειες του Ωρίωνα, όταν είπες να κοιτάξουμε μέσα από τα μάτια της Σφίγγας, είδα ακριβώς αυτό. Κατ’ αρχήν είδα να συνδέεται με τον Ωρίωνα, δεν ήξερα ότι ήταν ο Ωρίωνας, έβλεπα ένα αστέρι και είδα ένα πολύ λαμπερό φως να έρχεται. Και όπως κοίταζα αισθανόμουν πολύ έντονα την ακτινοβολία του. Τώρα δεν ξέρω αν ερχόταν από πίσω, ερχόταν από εμπρός, πάντως ήτανε πολύ έντονο. Επίσης αισθάνθηκα κι αυτό το πέρασμα στην πύλη. Την τρίαίνα του Ποσειδώνα την είχα δει από χθες και δεν μπορούσα να καταλάβω σε τι αντιστοιχούσε, δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί έβλεπα τον Ποσειδώνα και την τρίαίνα. Αυτό το πέρασμα στην ενέργεια του Πατέρα το είδα, κάπως αισθάνθηκα αυτή τη μετάβαση. Η ενέργεια ήτανε σαν να άλλαξα, σαν να μάκρυνα

πάρα πολύ και αισθανόμουν μια απόλυτη ελευθερία. Αυτό το καταλαβαίνω όπως το λέει η Ευ., ότι από την ανάγκη να ακολουθούμε τον Πατέρα που είναι μια εξωτερική επιταγή στην πραγματικότητα, έρχεται η ενσωμάτωση της ενέργειας του Πατέρα η πλήρης ευθυγράμμιση με τον Ανώτερο Εαυτό. Κάπως έτσι μπορώ να το αντιληφθώ και ευθύνη βέβαια, ναι. Αυτά.

Ευτ.:

Εγώ όταν είπες για τον φάρο στην Τροία, κατ' αρχήν είδα τον φάρο στην Τροία, αλλά μετά δεν μου άρεσε και πολύ και είδα τον φάρο στην κορυφή του Ολύμπου να ρίχνει το φως και να σκεπάζει όλη την Ελλάδα και να γίνεται ένα πέπλο λευκό. Αυτό είδα εκεί. Και μετά, μετά από την πυραμίδα που είπες στην κορυφή του κεφαλιού, είδα την πυραμίδα, αλλά μετά είδα ένα διαμάντι τεράστιο και λαμπύριζε. Αυτά.

Θ.:

Πιστεύω, σαν μια μικρή έτσι άποψη ότι ο λόγος που μας αναφέρθηκε η Ελλάδα, παρ' ότι απ' όσα channelings έχω ακούσει από τον Λη Κάρολ, έχει αναφερθεί μόνο μία φορά, είναι κάτι το οποίο ξεκινάει τώρα. Αλλά θα ήθελα να ξέρω, αν μας δώσει την πληροφόρηση, αν αφορά το κοινωνικό ή το πνευματικό κομμάτι. Νομίζω είναι αυτονόητη η ερώτηση. Όταν λοιπόν άκουσα αυτό πήγε το μυαλό μου με δύο διαφορετικούς τρόπους στην περιοχή των Μετεώρων, στα Μετέωρα. Το είδα με τρεις τρόπους. Είδα πρώτα την εικόνα τα Μετέωρα από ψηλά, μετά τον χάρτη της Ελλάδας μ' ένα φως σ' εκείνο το χώρο και μετά από ένα δρόμο, ο οποίος μόλις έκλεισα τα μάτια μου ήταν ο δρόμος που παίρνουμε στην Καλαμπάκα. Για την αναφορά στη Σφίγγα, για μένα η ίδια η Σφίγγα είναι κούφια, όπως το έπιασα εγώ δηλαδή, στη μέση της βίωνα ένα υπέροχο φως, πορτοκαλί-χρυσό, έτσι όπως είναι το φως εκεί πέρα, ένα τεράστιο πολυέλαιο τον, οποίο επέμενα να τον βλέπω αυτόν φωτισμένο, σαν να ήμουν σε Μητρόπολη ας πούμε ή σ' ένα μεγάλο χωλ. Και έχω και μία πληροφορία τεχνική, όπως πάντα, ότι εδώ και μερικούς μήνες, δηλαδή 20-30 μήνες ανακαλύφθηκε από μία γειτονική χώρα ένα ραντάρ το οποίο μπορεί να δει το υπέδαφος χωρίς να σκάψεις. Βλέπουμε τι θα γίνει μετά απ' αυτό, γιατί έχω επικοινωνία με τον χώρο αυτόν.

Άννα:

Μάλιστα. Όταν λες γειτονική χώρα;

Θ.:

Ιταλία.

Μχ.:

Δεν έχω πολλά να πω. Τις ενέργειες τις ένιωθα σήμερα πολύ δυνατές. Είχα βυθιστεί καλά, αλλά ταυτοχρόνως άκουγα.

Ντ.:

Στην αρχή που μας μίλησε ο Ηλίας, πριν πει γι αυτή την... 'σαν να είσαστε σε θάλασσα', αισθάνθηκα σαν να πετούσα πολύ ανάλαφρα.

Μετά αυτό που είπαν με τις ακτίνες από τον Ωρίωνα στην καρδιά, που σχηματίστηκε αν το κατάλαβα καλά ένα τρίγωνο, μου έκανε εντύπωση γιατί είναι το ίδιο ακριβώς πράγμα, που μου είχε δώσει μια απάντηση μία πολύ αγαπημένη φίλη που είναι στην ομάδα, απλά δεν είναι στη ομάδα του Σαββάτου, είναι όμως εδώ και είναι channeling, όταν της είχα κάνει την ερώτηση ‘πως μπορώ να συνδεθώ με τον Ανώτερο Εαυτό μου’ η απάντηση ήταν ακριβώς αυτός ο σχηματισμός. Δηλαδή να σκέφτεσαι μία ακτίνα από την καρδιά σου να πηγαίνει σ’ ένα αστέρι, που τώρα ενδεχομένως μπορεί να είναι και ο Ωρίωνας - δεν μου το καθόρισε- ένα αστέρι να βλέπεις φωτεινό, από εκεί να σκέφτεσαι την ακτίνα στο τρίτο μάτι και μετά πάλι στην καρδιά κι εκεί να βλέπεις μέσα τον Ανώτερο Εαυτό σου. Και τώρα αυτό το πράγμα που είπαν σήμερα με συντάραξε γιατί είναι ακριβώς η ίδια εικόνα. Και θέλω να ρωτήσω αν είναι σύμπτωση ή αν είναι όντως μπορούμε να ερχόμαστε σε επαφή μες τον Ανώτερο Εαυτό μας και είναι κατά κάποιο τρόπο σαν πύλη αυτό που μας δόθηκε σήμερα δια μέσου αυτών των ακτίνων αφενός και η δεύτερη ερώτηση ‘τι μπορούμε να κάνουμε εμείς για να βοηθήσουμε την Ελλάδα’, εκτός από το να στεκόμαστε φυσικά στο κέντρο μας, σ’ αυτήν την περίοδο που μας δόθηκε την δύσκολη. Ευχαριστώ.

Μ.:

Εγώ αυτό που είδα όσον αφορά τον ελλαδικό χώρο, βρέθηκα από ψηλά και κάπου αισθάνθηκα ότι με βοηθούσαν να συντονιστώ με το σύνολο της συνειδητότητας που αντιπροσωπεύει την Ελλάδα. Όχι μόνο με τους κατοίκους που κατοικούν εδώ αλλά και με την δόνηση που έχει συμπαντικά η Ελλάδα σαν χώρος. Αυτό που κατάλαβα και βίωσα ήταν ότι είναι ένα πολύ σημαντικό μεταβατικό στάδιο και ότι η Ελλάδα σαν οντότητα συλλογικά προσπαθεί να βρει τον εαυτό της. Αισθάνθηκα ότι προσπαθεί να αποτινάξει ο,τιδήποτε αρνητικό ή κακώς κείμενο ας πούμε που υπάρχει από το παρελθόν, να συνδεθεί με ο,τιδήποτε θετικό έχει υπάρξει στην ιστορία της και ταυτόχρονα να βρει και την καινούρια της θέση στον κόσμο. Αισθάνθηκα ότι υπάρχει μεγάλη σύγχυση στους ανθρώπους. Δηλαδή όσο θα δέχονται αυτή την ενέργεια θα έχουν ευρύτερες αναζητήσεις υπαρξιακές. Δηλαδή όχι μόνο στο στενό τους περιβάλλον, ‘τι θα κάνω με τη ζωή μου, τη δουλειά μου’. Κάποια στιγμή θα γίνει ας πούμε, πώς ήταν παλιότερα στα καφενεία που ενώ οι άνθρωποι πεινάγανε και δεν είχαν λύσει τα βασικά ζητήματα της ζωής, τους έβλεπες να αναρωτιούνται, να συζητάνε για την πολιτική, να έχουν τέτοιες αναζητήσεις, ότι αυτό θα γίνει μ’ έναν τρόπο και ότι θα υπάρχουν αρκετές αναταραχές, επειδή η Ελλάδα είναι από τα κύτταρα πάνω στον πλανήτη που είναι πνευματικά αλλά έχουν μία επαναστατική χροιά, όχι όμως επιθετικά, ειρηνικά. Δηλαδή έχουν τη χροιά αυτού του κυττάρου που αμφισβητεί, σαν να ανιχνεύει κάτι που είναι αρνητικό ας πούμε στον χώρο και λέει «Αυτό, κάτι δεν πάει καλά μ’ αυτό, δεν είναι έτσι». Κάπως έτσι το αισθάνθηκα σ’ επίπεδο κυτταρικό στο σώμα της γης επάνω και μου δόθηκε μια πληροφορία. Δεν ξέρω τώρα, κατά πως αισθανόμουν, άκουγα και έβλεπα τη λέξη Κρήτη συνέχεια. Κρήτη, Κρήτη και πήρα μια αίσθηση ότι κάτι θα γίνει στην Κρήτη κάποια στιγμή. Προσπαθούσα να εμβαθύνω αλλά δεν μπορούσα να διεισδύσω. Ότι κάπως πιθανώς, ότι υπάρχει μια

πιθανότητα να ζητήσει κάποια στιγμή η Κρήτη απόσχιση από την Ελλάδα, σαν αντίδραση όμως για την κατάσταση που υπάρχει σε μας, κάτι τέτοιο, δεν ξέρω ακριβώς.

Μετά στο κομμάτι αυτό που βρεθήκαμε στην Σφίγγα, ήταν πάρα πολύ ενδιαφέρον και άκουσα πολύ ενδιαφέροντα πράγματα από τα παιδιά και το χάρηκα αυτό. Ότι έχουμε, ας πούμε, ένα κοινό συντονισμό, μ' αυτή τη λογική. Λοιπόν είδα ότι η Σφίγγα φτιάχτηκε με τη λογική ότι επειδή τότε βρίσκονταν στην εποχή του Λέοντα – δεν το ξέρω αυτό αν είναι αλήθεια, βέβαια - ...

Άννα:

Ναι, 'παίζει' το λιοντάρι.

Μ.:

Δεν έχω ιδέα από αστρολογία, είμαι στούρνος. Εδώ η φίλη μας ξέρει. Ότι βρίσκονταν λέει στη εποχή του Λέοντα και ότι αυτοί που την έφτιαξαν επειδή όμως τη εποχή εκείνη η αστρολογική σημειολογία ήταν πάρα πολύ σημαντική και υπέθεταν ότι θα είναι και στο μέλλον αυτό, προσπάθησαν να φτιάξουν – κι αυτό το κάνουν σε όλο τον κόσμο, συμβαίνει αυτό, με αυτά τα ογκολιθικά κτίσματα –να έχουν μία σύνδεση πληροφορίας πάνω στην γη για τους επόμενους κατοίκους. Δηλαδή, σαν κάτι που θα τους μπαίνει στο μάτι, που θα το βλέπουν για να το ψάξουν, τι είναι αυτό. Και πράγματι έτσι λειτουργεί, γιατί είναι φοβερά σημαντικό το γεγονός ότι, όχι μόνο η εμφάνιση, το πώς είναι δηλαδή η Σφίγγα, αλλά και αυτό που έχουν ανακαλύψει. Αυτό το έχω ακούσει και το έχω διαβάσει για τον Ωρίωνα και τους αστερισμούς, πως συνδέεται σαν αφυπνιστικό μέσον. Όποτε το σώμα της, που βρισκόμαστε στην εποχή του Λέοντα, εκείνη την εποχή, αλλά η τάση και η προσπάθεια είναι στο να γίνει... η ανθρωπότητα στη γη να γίνει άνθρωπος. Με την έννοια όμως που ο Ιησούς Χριστός έλεγε 'Υιός του Ανθρώπου', ότι αυτή θα ήταν η τάση.

Επίσης είδα... -αυτό όμως δεν ξέρω πώς θα ήτανε-, είδα κάτω στο υπέδαφος της ερήμου μία ανάποδη πυραμίδα, δεν είμαι πολύ σίγουρη. Αυτό που είδα είναι ότι υπάρχει ένα μικρό δωμάτιο. Υπάρχουν πολλά πράγματα προφανώς, αλλά υπάρχει ένα μικρό δωμάτιο στο οποίο έχουν τοποθετήσει ειδικές πληροφορίες για όσους θεωρούν ότι, αν τα βρουν, αυτό θα σημαίνει ότι μπορούν να έρθουν σ' επαφή μ' αυτή τη γνώση. Άκουσα από τα παιδιά παρόμοια πράγματα. Επίσης είδα ότι αυτοί οι οποίοι κατασκεύασαν τις πυραμίδες και όλα αυτά ήταν άνθρωποι, δεν ήταν εξωγήινοι, όπως υπάρχει αυτή η πληροφόρηση. Δεν ξέρω βέβαια κατά πόσο είναι και αυτή ακριβώς έτσι. Αλλά ήταν άνθρωποι εξελιγμένοι και οι οποίοι είχαν επικοινωνία άμεση με άλλους πολιτισμούς. Ήταν ψυχές οι οποίες ήταν από άλλους πολιτισμούς, ενσαρκώθηκαν στη γη και αυτοί ανέλαβαν να κάνουν αυτά τα έργα και είχαν επικοινωνία. Και επίσης το είδα και εγώ αυτό, σ' ένα τέτοιο χώρο που τότε βέβαια ήταν στη επιφάνεια της γης, τώρα είναι θαμμένος από την άμμο της ερήμου, υπήρχε μία πύλη από την οποία μπορούσαν να πάνε σε άλλους κόσμους. Αλλά πήγαιναν μόνο αυτοί, μόνο αυτοί οι

συγκεκριμένοι, οι οποίοι είχαν αυτό το βαθμό εξέλιξης όπου μπορούσαν να κάνουν αυτές τις μετατροπές στον εαυτό τους για να γίνει αυτό και ότι δεν το έκανε κάποια τεχνολογία αυτό. Πιθανώς στο μέλλον θα υπάρχει τεχνολογία που θα μπορεί να το υποστηρίξει αυτό. Αν και εκείνοι δεν χρησιμοποιούσαν τεχνολογία, χρησιμοποιούσαν γνώσεις, δεν είναι ότι είχαν κάποια μηχανήματα, γνώσεις. Πως λέμε εμείς τώρα ας πούμε ηλεκτρομαγνητικά πλέγματα και δεν ξέρω τι, τι είναι αυτά.

Κάτι είδα επίσης για το... τώρα που το είπα αυτό. Είδα λοιπόν ότι το ηλεκτρομαγνητικό πλέγμα της γης αυτή την εποχή κάνει ένα συντονισμό με τον πυρήνα της γης και με τον ήλιο.

Άννα:

Πες το πάλι αυτό.

Μ.:

Είδα ότι αυτή την εποχή γίνεται ένας συντονισμός του ηλεκτρομαγνητικού πλέγματος της γης με τον ήλιο και με το κέντρο της γης. Δηλαδή με τα δύο πύρινα άκρα ας το πούμε και αυτός ο σκοπός είναι συντονιστικός και εξαγνιστικός, ο οποίος όμως θα φέρει αναταραχές στον φλοιό της γης. Σεισμούς, εκρήξεις ηφαιστειών, πιθανώς φωτιές το καλοκαίρι, όχι απαραίτητα για την Ελλάδα, γενικά. Τώρα και κάτι άλλο ήταν, αλλά δεν μπορώ να το θυμηθώ.

Αλ.:

Εγώ σήμερα βυθίστηκα πάρα πολύ. Το μόνο που θυμάμαι είναι η Σφίγγα και ότι κάτι κρύβει από κάτω, κάτι σαν αρχαία, σαν... αρχαίων γνώσεων, κάτι τέτοιο. Κατά τα άλλα μου μισο-πέρασε η ενόχληση που είχα με τα πόδια μου.

Β.:

Στην αρχή νομίζω ότι μου έλεγαν διάφορες πληροφορίες για μένα, για ποιο λόγο είμαι έτσι και όλοι βαδίζουμε προς τον καινούριο δρόμο μας ίσως και γι αυτό αισθανόμαστε όλοι έτσι. Δεν είναι δηλαδή μόνο εγώ που αισθάνομαι έτσι. Κάπως έτσι το πήρα στην αρχή. Με την Σφίγγα, την είδα στην καρδιά. Κάποια στιγμή που μας είπες να την βάλουμε στην καρδιά την είδα σαν μικρό κόσμημα, έτσι όπως φοράει η Γ. εδώ πέρα, αλλά στο σημείο της καρδιάς κρεμασμένη, αόρατη, πολύ μικρή, χρυσή, να φεγγοβολεί. Το άλλο που μου έκανε εντύπωση ήταν η πυραμίδα η χρυσή που βάλαμε πάνω στο κεφάλι, ενώ ήταν μικρούλα κι εγώ κανονικός, ένιωσα ότι με ρούφηξε προς τα πάνω και μπήκα μέσα στη πυραμίδα. Αυτά.

Γ.:

Κι εγώ δεν έχω να πω πάρα πολλά πράγματα, γιατί ειπωθήκανε πάρα πολλά έτσι κι αλλιώς. Ήταν πάρα πολύ έντονο. Περισσότερο ήταν σαν αίσθηση όλο αυτό παρά εικόνες που είχα. Και θέλω να κάνω δύο ερωτήσεις-διευκρινήσεις. Η μία είναι πού είναι η Τροία. Είναι στον ελλαδικό χώρο; Γιατί εγώ έχω την αίσθηση ότι είναι στην Τουρκία.

Ευ.:

Στην Τουρκία.

Γ.:

Άρα γιατί είπε λοιπόν ότι ο Ενώχ γείωσε την ενέργειά του στον ελλαδικό χώρο, ενώ είπε στη Τροία στην αρχή; Αυτό. Και η δεύτερη είναι: αυτή η ομάδα που είπε για τον Αύγουστο, πριν μερικές μέρες είχαν πει για άλλη μια ομάδα που αρχίζει τον Αύγουστο και θα είναι ο Σανάντ Κουμάρα. Δύο ομάδες αρχίζουν τον Αύγουστο;

Άννα:

Μη μου το τονίζεις αυτό σε παρακαλώ! [χαριτολογώντας]

Β.:

Μην της ξύνεις πληγές.

Άννα:

Ναι, γιατί μου πήρε χρόνο να το μεταφέρω αυτό. Ήταν σε χρόνο που δεν είχα άμυνες.

Κα.:

Άκουγα μέσα μου συνέχεια ότι η ενεργοποίηση της γης γίνεται με τις ηλιακές καταιγίδες και με τις ηλιακές κηλίδες. Και μου λέγανε ραδιενεργά ισότοπα, ραδιενεργά ισότοπα. Δεν ξέρω τι είναι αυτό όμως. Κάτι τέτοιο μου λέγανε, ότι η ενεργοποίηση γίνεται μ' αυτό τον τρόπο.

Ευ.:

Θέλω να συμπληρώσω κάτι που είχε πει η Μ., ότι τις πυραμίδες τις έχουν φτιάξει άνθρωποι κλπ. Σ' ένα άλλο διαλογισμό είχα πει ότι πράγματι είχα δει ότι υπήρχε σύνδεση με τον Σείριο και μπορούσαν να πάνε τα εκεί άτομα στον Σείριο, να διακτινιστούν και να επανέρθουν. Υπήρχε γνώση πράγματι, το είχα δει. Θέλω να το συμπληρώσω αυτό, σ' αυτό που είπε η Μ.

Κα.:

Είχα δει ένα ντοκιμαντέρ κι ένας επιστήμονας έδωσε μία ερμηνεία ότι την εποχή του Λέοντα οι πυραμίδες ήταν ακριβώς, γιατί μετακινείται η γη, ήταν ακριβώς πάνω από τον Σείριο και δηλαδή η χρονολογία εκείνη συμπίπτει με τη χρονολογία που ο Σείριος ήταν ακριβώς από πάνω. Τώρα έχει μετακινηθεί και είναι αλλιώς. Αλλά αυτό είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο, δεν είναι δικό μου αυτό που λέω.

Άννα:

Να πάρουμε λίγο τις ερωτήσεις απ' την αρχή;

Ευ.:

Για το κύμα ανακατατάξεων στην Ελλάδα, τι είδους κύμα είναι.

Κα.:

Η ηλιακή καταιγίδα και ραδιενεργά ισότοπα έχουν σχέση μ’ αυτή την αλλαγή;

Ντ.:

Πως θα βοηθήσουμε την Ελλάδα και αν αυτό με το τρίγωνο που μου είχε πει η κοπέλα είναι σύμπτωση που το είπαν σήμερα, η σημαίνει κάτι σχετικά με μια πύλη που είναι να ανοίξει για μια επικοινωνία με τον Ανώτερο Εαυτό.

(συνέχεια)

Τα Στενά του Ελλήσποντου κάνουν την διαφορά. Εκεί υπάρχει το ρεύμα, το ενεργειακό ρεύμα με το οποίο συνδέεται η περιοχή της αρχαίας Τροίας και μέσα από εκεί ρέει η ενέργεια στον Ελλαδικό χώρο. Σαφώς μία ενέργεια δεν μπορεί να είναι οριοθετημένη με τον τρόπο που μπορείτε να το δείτε στο γήινο πεδίο, ούτε υπάρχουν τοίχοι που την περιορίζουν στην Ελλάδα. Άλλωστε είπαμε ότι η ενέργεια αυτή ακτινοβολεί παντού τριγύρω. Και εστιάσαμε την προσοχή σας στον Ελλαδικό χώρο. Αυτό είναι αρκετό.

Το κύμα που έρχεται το δημιουργείτε εσείς και είναι μία πρόκληση που δημιουργείτε για τον εαυτό σας. Αν περιμένατε ότι θα πάρετε σαφέστερες πληροφορίες, δεν θα συμβεί αυτό, τουλάχιστον όχι τώρα. Θα ήταν όμως μία αρκετά καλή πρόκληση για τον καθένα και την καθεμιά σας, να πάτε στο κέντρο της καρδιάς και να σταθείτε εκεί κι εκεί να αναγνωρίσετε αυτό που έρχεται. Να αναγνωρίσετε. Και την επόμενη φορά θα πούμε δυο λόγια παραπάνω. Θέλουμε πρώτα να σκύψετε εσείς στην καρδιά και να δείτε αυτό που έρχεται. Να τοποθετηθείτε εσείς επ’ αυτού.

Μέσα από τα Κλειδιά του Ενώχ η σύνδεση που πραγματοποιείται με τον Ωρίωνα και κάποιες διαστάσεις που σχετίζονται μ' αυτόν είναι βαθιά και δεν είναι αυτό στο οποίο αναφέρεστε όταν μιλάτε για το τρίγωνο της επικοινωνίας, της ανώτερης επικοινωνίας. Σαφώς υπάρχουν πάρα πολλά συνδετικά στοιχεία, σαφώς υπάρχουν πολλές αναλογίες, δεν τίθεται θέμα επ' αυτού. Ωστόσο το τρίγωνο στο οποίο αναφέρεστε σε μία ανώτερη επικοινωνία είναι αυτό που κάνετε με τον Ανώτερο Εαυτό σας. Το αστέρι είναι ο Ανώτερος Εαυτός και ο Ανώτερος Εαυτός είναι τα ανώτερα επίπεδα της ψυχής. Υπάρχει πολύ έμμεση σχέση μ' αυτό στο οποίο αναφερθήκαμε σήμερα. Με τον ίδιο τρόπο μπορείτε να κάνετε επικοινωνία και για κάποιον άλλον, βλέποντας τον Ανώτερο Εαυτό σαν αυτό το αστέρι που περιγράψαμε, να τριγωνίζεται με την δική σας καρδιά και την καρδιά του ατόμου για το οποίο θέλετε να φέρετε πληροφορίες.

Σαφώς η ηλιακή ακτινοβολία ευθύνεται για τη ζωή στη γη, για την διατήρηση της ζωής στη γη. Αυτό το ξέρετε, το έχετε δει και είναι αποδεδειγμένο από τους επιστήμονές σας. Αυτό που ειπώθηκε είναι ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί η ηλιακή ακτινοβολία, μιλώντας με πολύ επιφανειακό τρόπο αυτή τη στιγμή, κάποιες επί μέρους ακτινοβολίες του συνόλου της ηλιακής ακτινοβολίας, για σχάση του πυρήνα του ατόμου. Και η ηλιακή ακτινοβολία συμβάλει στις ανάλογες αντιδράσεις που μπορεί να συμβαίνουν στη γη.

Σας είπαμε ότι θα συνεχίσουμε όταν ολοκληρώσετε το διάλειμμα με συζήτηση για ερωτήσεις και... λίγο μασούλημα. Σας αγαπάμε πολύ όταν το κάνετε αυτό, γιατί δείχνετε πόσο παιδιά είστε και μας αρέσει.

Σας ζητούμε να φέρετε την καρδιά σας στο κέντρο του κύκλου. Ο καθένας και η καθεμιά σας βάλτε την καρδιά σας στο κέντρο του κύκλου. Αφήστε τον Ηλία-Ενώχ να σταθεί εκεί, στο κέντρο. Εκεί γίνεται η σύμπτυξη, μ' αυτόν τον τρόπο γίνεται η σύμπτυξη. Όταν δέχεστε πληροφορίες μπορείτε να ερμηνεύετε αυτά που παίρνετε μ' ένα τεχνικό τρόπο, αλλά είναι καλό να βλέπετε και τις εσωτερικές αναλογίες. Να μπορείτε να δείτε τον συμβολισμό πίσω από τις τεχνικές πληροφορίες. Εσείς έχετε στο νου σας τις τεχνικές πληροφορίες όταν ζητάτε, θέλοντας να 'βελτιώσετε' τη ζωή σας στη γη. Ωστόσο, καθετί που δίνεται έχει ερμηνείες σε πολλά επίπεδα. Πάρτε λίγο χρόνο λοιπόν να δείτε την σύμπτυξη να συμβαίνει στο κέντρο του κύκλου σας, εκεί που έχετε βάλει τις καρδιές σας, στο ίδιο σημείο που στέκεται ο Ηλίας και ο Ενώχ ταυτόχρονα. Πάρτε χρόνο για να δείτε την ενέργεια που παράγεται εκεί.

[παύση]

Μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι μια τέτοια ενέργεια μπορεί να παραχθεί κάθε φορά που επαναλαμβάνετε αυτόν τον οραματισμό. Μία ενέργεια για την δική σας καρδιά. Η ενέργεια ελευθερώνεται από τον πυρήνα σας. Στην μέση του κύκλου τώρα, μπορείτε να δείτε να κατεβαίνει μία τετράγωνη πόλη. Ναι, καλά καταλάβετε, είναι η Ουράνια Ιερουσαλήμ. Οι πύλες στις τέσσερις πλευρές της ανοίγουν. Μπορείτε να περάσετε μέσα. Περάστε και επιτρέψτε στον εαυτό σας

να νιώσει την ενέργεια που υπάρχει εκεί για σας. Βρίσκεστε εκεί μαζί με τον Ηλία-Ενώχ. Αφήστε τον εαυτό σας να γίνει ένα μαζί του, αφήστε τον να σας αγκαλιάσει με την ενέργειά του και να σας σηκώσει ψηλά. Μπορείτε να πάρετε λίγο χρόνο για να δείτε τις οντότητες που υπάρχουν τριγύρω. Τα Αγγελικά Τάγματα υπάρχουν γύρω και κρατούν τον ρυθμό. Είναι ένα σοβαρό επίτευγμα αυτό, μην το αφήσετε να φύγει ποτέ από την μνήμη και την καρδιά σας. Εσείς και ο Ηλίας-Ενώχ γίνεστε ένα με κάθε τρόπο.

Η σημερινή μας συνάντηση ολοκληρώθηκε. Ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Μορύα, ο Σανάντ Κουμάρα, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ενώχ, όλοι όσοι βρίσκονται εδώ, σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι. Αμήν.

[Άννα προς την Ε.]

Εσύ δεν μίλησες πριν.

Ε.:

Εγώ είδα ένα πουλί από την αρχή. Δεν μπορούσα να δω καθαρά τι ήτανε και μετά μιλήσανε για την Σφίγγα και την είδα σαν πουλί να πετάει.

Άννα:

Είχε φτερά η Σφίγγα;

Ε.:

Ναι, αλλά έπεσα σε λήθαργο και πολλά δεν τα θυμάμαι. Ήταν και οι ενέργειες πολύ έντονες. Και είδα ότι ήμουν σ’ ένα χώρο, σαν αίθουσα, σαν κάτι που ή έκανα χειρουργείο εγώ ή γινότανε κάποια ιεροτελεστία, γιατί ήταν σαν χειρουργικό κρεβάτι, αλλά κάποιος κράταγε κι ένα βιβλίο. Αλλά κάτι έκανα εγώ μ’ αυτόν τον άνθρωπο από πάνω μου. Στο δεύτερο κομμάτι με τη Ιερουσαλήμ, αυτά που έλεγες τα έκανα πριν τα πεις και είδα ότι όταν κατέβηκε η πόλη ... βασικά είδα ότι τις καρδιές μας τις πήρε ο Ενώχ και ο Ηλίας ήταν πλάτη με πλάτη και τα πρόσωπά τους κοιτούσαν αντίθετα. Μαζέψανε τις καρδιές όλων μας και τις βάλανε στη δική τους. Και ότι όταν έπεσε η πόλη από πάνω τους κάλυψε και η ενέργειά τους κάλυψε όλο το χώρο της πόλης και στο κέντρο ακριβώς, που ήταν σαν τρούλος, ήταν οι καρδιές όλων μας. Αυτά.

Άννα:

Θέλει άλλος να πει κάτι;

Μ.:

Θα πω κάτι που μου φάνηκε παράξενο. Μια μαθήτριά μου στο μάθημα, μία κυρία, αυτή την εβδομάδα είχε πάει στην Αγγλία. Και μου λέει, «Βρε Μ. ξέρεις τι ήθελα να μου πεις; Τι σημαίνει το τάδε στο αεροδρόμιο του Κάτγουϊκ». Έβλεπε το εξής: παντού σε ταμπέλες μες’ το αεροδρόμιο, το εξής φοβερό: «I am who I am because of everyone» ‘Είμαι αυτός που είμαι εξαιτίας όλων’. Λοιπόν κι αυτό

όπως ήμασταν μεσ' την άσκηση το είχα ξεχάσει. Είχα συγκλονιστεί στο μάθημα, είχα πάθει πλάκα. Της εξήγησα βέβαια τι σημαίνει κατά λέξη και μου λέει γιατί να το γράφουν αυτό και τι σημαίνει αυτό. Τώρα ακούω τον Ανώτερο Εαυτό μου που μου λέει «Κράτα το αυτό, κράτα το αυτό». Το είχα ξεχάσει τελείως και τώρα, στο δεύτερο κομμάτι της άσκησης μου ήρθε μπαμ, ότι αυτό είναι, όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ τουλάχιστον, όπως μου το δώσανε εμένα, ότι αυτό που είπες, πάμε από τον Υιό στον Πατέρα. Και περιλαμβάνει πάρα πολύ, όπως το σκέφτομαι τώρα, και την έννοια της ευθύνης. Όχι μόνο του τι είμαι εγώ και παίρνω την ευθύνη του εαυτού μου, αλλά αντιλαμβάνομαι την ευθύνη του εαυτού μου μέσα στην ενότητα. Ότι ο καθένας είναι αυτό που είναι εξαιτίας όλων, δεν είναι μόνος του. Δηλαδή η ευθύνη είναι ατομική, αλλά συλλογική ταυτόχρονα. Αυτό. ήταν πολύ ωραίο. Στο αεροδρόμιο του Κάτγουϊκ, το είδε η φίλη μου, δεν το είδα εγώ. Στο Λονδίνο, ένα από τα μεγαλύτερα αεροδρόμια.

Ευ.:

Να σε ρωτήσω κάτι, το Κλειδί ήταν Γιαχβά Ελοχίμ;

Άννα:

Καντουμά Ελοχίμ.

Ευ.:

Μου ήρθε Γιαχβά Ελοχίμ.

Άννα:

Μπορείς να το χρησιμοποιήσεις έτσι.

Ευ.:

Συνέχεια μου βγαίνει αυτό. Είδα που χορεύαμε γύρω-γύρω μετά απ' όλα αυτά. Η αείζωος φλόγα που είναι ένα φως που δεν μπορώ να το περιγράψω, με κάτι λαμπιρίζοντα μέσα.

Άννα:

Που ήταν αυτό;

Ευ.:

Ήταν όλο αυτό που γινότανε.

Άννα:

Α! στο δεύτερο μέρος.

Ευ.:

Ναι και μετά κάναμε γύρω-γύρω λέγοντας αυτό και μου έχει βγει και άλλη φορά και γι αυτό το...

Άννα:

Το Καντουμά ...

Ευ.:

Γιαχβά Ελοχίμ.

Α.:

Εγώ τις καρδιές τις είδα πάνω σ’ ένα βωμό και κάνανε ένα βουναλάκι και τις έβλεπα να πάλλονται. Μετά έρχεται ο Ηλίας με τον Ενώχ και κάθονται επάνω σαν κλώσες. Λέω θα τα κλωσήσουνε. *[γέλια]* Και μετά είδα να γίνεται βράχος αυτό, να μεγαλώνει τόσο πολύ, να γεμίζει το δωμάτιο και μετά άρχισε ν’ απλώνεται και έξω σαν ένας τεράστιος βράχος, σαν ένα βουνό. Ένα τέτοιο πράγμα.

Ευ.:

Ναι, ο Ηλίας και ο Ενώχ ήταν σαν κλώσες και μας μάζευαν. Πρώτη φορά... Θεέ μου! Είδα πραγματικά σαν να μάζευαν κάτι, και μετά έγινε κάτι άλλο. Μάζευαν τις ενέργειες έτσι. Όπως η κλώσα μαζεύει τα κλωσόπουλα, έτσι το ένιωσα. Και λέω Θεέ μου, τον Ηλία ποτέ δεν τον είχα νιώσει έτσι και ένιωσα αυτή την ενέργεια τώρα.

Άννα:

Εγώ τον παρομοιάζω σαν... Στη δική μου τη ζωή, λέω ότι εγώ κάθομαι σαν τα πουλάκια και αυτός μου φέρνει κάθε τόσο... μου φέρνει μια ενέργεια, κάτι.

Ευ.:

Μας μάζευε σαν τα κλωσόπουλα.

Α.:

Δεν είχε τη μορφή αυτή. Ήταν δύο οντότητες, σαν δύο τις είδα, δύο σε ένα και λέω, μας μαζεύει σαν κλωσόπουλα η κλώσα ας πούμε που κάθεται επάνω. Και μετά, την είσοδο στην Ιερουσαλήμ την ένιωσα ότι μπήκα, δηλαδή την αλλαγή της δόνησης την ένιωσα. Και εξ αρχής, πριν το πεις, είχα επιλέξει ν’ ανέβω ψηλά για να βλέπω από πάνω με τον Ηλία μαζί.

Θ.:

Βλέπω λοιπόν μια πόλη με πήλινα τείχη να κατεβαίνει και μετά είπαν για τα τείχη. Με τείχη ήτανε, μια πόλη με τείχη. Που ήταν η πύλη; Όπως είναι στην Αραβία κάτω, που έχουν κάποια τείχη, τα οποία δεν είναι από πέτρα, αλλά από πηλό. Ήταν τεράστια και όπως μπήκα απ’ την πύλη σαν να άνοιξε ένας τεράστιος διάδρομος και ξαφνικά βρέθηκα στην Εσσαουίρα (Essaouira), που είναι μια πόλη παράλια στο Μαρόκο, στην είσοδο ακριβώς της Εβραϊκής συνοικίας. Κι επειδή πήγα τρεις-τέσσερις φορές, αλλά πρέπει να το ρωτήσω -ή όχι, αν μας πούνε-, αν υπάρχει κάποια σχέση.

Ευτ.:

Όταν είπες για τις ενέργειες του Ηλία και του Ενώχ είδα ένα σαν σιντριβάνι και είχε πίδακες και ο κάθε πίδακας πήγαινε σε κάποιον ενέργεια, δηλαδή πέρασε από όλους μας. Αυτό στο κέντρο και πήγαινε στον καθένα και του έδινε ενέργεια και συγχρόνως σε όλους, δηλαδή σαν ομπρέλα, όπως το σιντριβάνι που πετάει. Αυτό είδα.

Άννα:

Οπότε το ερώτημα ποιο είναι τώρα;

Θ.:

Αν έχει κάποια σχέση αυτή η περιοχή η Essaouira, ή ήταν και ελληνική αποικία;

Άννα:

Ελληνική αποικία όχι, δεν δίνει εκεί κάποιο βάρος, λέει εσύ έχεις κάποια σχέση μ' αυτόν τον τόπο. Ήτανε πατρίδα σου.

Θ.:

Τι σχέση έχει τώρα με την Ιερουσαλήμ;

Απάντηση:

Είναι πατρίδα σου κι αυτή.

[γέλια]

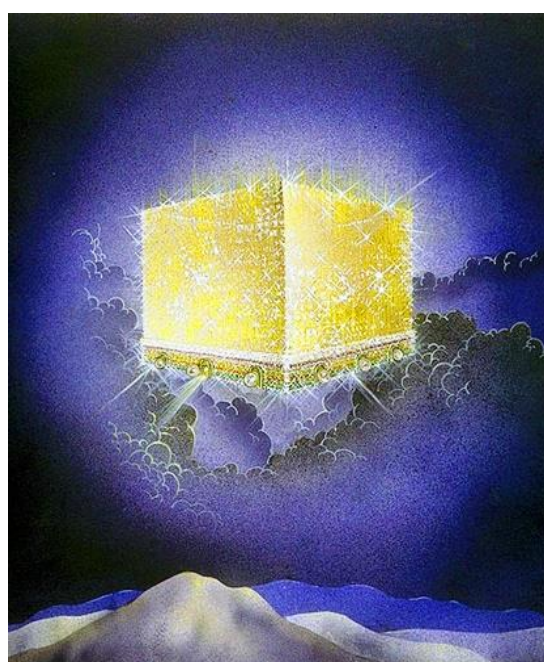
Άννα:

Τι γλυκό! Τι γλυκό!

Θ.:

Αυτό που αντιλήφθηκα εγώ σε δεύτερη φάση ήταν ότι είναι όλων πατρίδα.

.....

Μάθημα 15° - 25.04.09

Το ΑΠΟΛΛΩΝΙΟ ΦΩΣ

Ζητούμε την άδειά σας για να ξεκινήσουμε. Για άλλη μια φορά σας καλωσορίζουμε στον κύκλο των αγγέλων. Του Μιχαήλ, του Γαβριήλ του Μέτατρον, του Σάνταλφον, ακόμα του Σαιν Ζερμαίν, του Ηλία, του Κουτχούμι, του Μορύα, του Σανάτ Κουμάρα, κυρίως του Ενώχ. Καλώς ήλθατε στον κύκλο του Ενώχ. Ναι, και του Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας. Όλοι εμείς κι εσείς ταυτόχρονα ερχόμαστε και σχηματίζουμε αυτόν τον κύκλο για άλλη μια φορά. Αν και παραμένει η ενέργεια του κύκλου στο αιθερικό πεδίο με τον ρυθμό που έχει εγκατασταθεί, κάθε φορά ερχόμαστε και την τονώνουμε. Κι έτσι είναι καλό να θυμόσαστε ότι αυτός ο κύκλος εξακολουθεί να υφίσταται.

Ακούτε για διάφορους κύκλους με την έννοια των ομάδων, ομαδικών συναντήσεων. Είναι κάτι περισσότερο όλο αυτό. Ένας ενεργειακός κύκλος μέσα στον οποίο συμπεριλαμβάνονται οι ενέργειες οι δικές μας και οι δικές σας ταυτόχρονα. Και κάποιος που θα ήταν έμπειρος στα εσωτερικά ζητήματα, κάποιος Δάσκαλος, θα μπορούσε πάρα πολύ καλά να εκμεταλλευτεί την ενέργεια αυτού του κύκλου για να ταξιδέψει πολύ μακριά, για να αποκτήσει πολύ βαθιές επιγνώσεις. Δεν σας έχουμε δει να επικαλείστε τον άγγελο της ομάδας, δεν σας έχουμε δει όμως να επικαλείστε την ενέργεια της ομάδας για να προχωρήσετε βαθύτερα εσωτερικά. Μπορείτε να το κάνετε. Να θυμόσαστε ότι αυτό μπορείτε να το κάνετε μέσα σε κάθε ομάδα στην οποία συμμετέχετε, γιατί βάζετε ένα κομμάτι της ενέργειάς σας και μοιράζεστε και τις ενέργειες των υπολοίπων. Συνεπώς, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τόσο το σύνολο των ενεργειών, όσο και την προστιθέμενη αξία του συνόλου για να προχωρήσετε ακόμα βαθύτερα.

Θα πούμε αρκετά πράγματα σήμερα. Ο Ενώχ σας ευχαριστεί που είστε εδώ πάνω απ’ όλα. Ξέρουμε πως η προσπάθεια χρειάζεται, μην νομίζετε ότι δεν το καταλαβαίνουμε. Ξέρουμε πόσα βήματα κάνετε καθημερινά. Εσείς οι ίδιοι δεν μετράτε τα βήματά σας, εμείς τα μετράμε, εμείς γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό των βημάτων που έχετε κάνει κάθε μέρα. Όλα καταγράφονται πάνω στην Άκασα, τα πάντα καταγράφονται, τα πάντα είναι ήδη εκεί. Αφήστε μας να σχηματίσουμε λίγο καλύτερα τον κύκλο με τις ενέργειές μας κλείνοντας μερικά κενά, συμπληρώνοντας, γεμίζοντας τα κενά της αύρας σας. Κάποιοι το χρειάζεστε αυτό σήμερα. Ενδυναμώνοντάς σας λίγο ακόμα, αγκαλιάζοντάς σας, βάζοντας το χέρι μας πάνω στο δικό σας. Έτσι απλά, τόσο απλά όσο μπορείτε να το δείτε στην καρδιά σας να γίνεται.

Και αφήστε μας τώρα να έρθουμε στο κέντρο του κύκλου. Κατεβαίνουμε σιγά-σιγά, απαλά, αγγελικά, σήμερα. Κι απ' το κέντρο του κύκλου ερχόμαστε στον καθένα και την καθεμιά σας. Ο καθένας και η καθεμιά σας είστε μοναδικοί για μας και θέλουμε έτσι να μας σκέφτεστε. Μη χάνεστε. «Είμαστε εγώ κι εσύ σ' αυτή τη μοναδική σχέση. Δεν υπάρχει κανένας άλλος και τίποτα άλλο από μένα και σένα ταυτόχρονα. Εγώ κι εσύ είμαστε τα πάντα, όλα όσα υπάρχουν.» Αν μπορείς να το δεις αυτό, τότε έχεις κατακτήσει το σύμπαν ολόκληρο. Εγώ κι εσύ. Εγώ και ο εαυτός μου, εσύ κι εγώ. Έτσι μπαίνετε στο κέντρο σας. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος παρά μόνο ν' αφήσετε τα πάντα έξω και να εστιαστείτε σ' αυτή την επικοινωνία ανάμεσα σε σας και τον βαθύτερο εαυτό σας. Μια επικοινωνία τόσο βαθιά που φτάνει σε απόλυτη συγχώνευση.

Σήμερα θα μιλήσουμε για το φως. Είπαμε αρκετά πράγματα όλες τις άλλες φορές για το πώς μπορεί να ενεργοποιηθεί το DNA σας. Στην πραγματικότητα γνωρίζετε ήδη αρκετά για ν' αρχίσετε να τα μεταφέρετε σε άλλους. Αν θυμόσαστε το είχαμε τονίσει αυτό μερικές φορές στο παρελθόν. Σας είπαμε ότι θα έρθει ο καιρός που θα τα μεταφέρετε αυτά στους άλλους, με τη σειρά σας θα τα διδάξετε, θα τα μοιραστείτε. Και μπορεί αυτή τη στιγμή να μην έχετε κάτι σαφές στο μυαλό σας σχετικά μ' αυτά. Ξέρετε, μοιάζει με το να παρακολουθεί κανείς το σχολείο. Του παρουσιάζεται συνήθως ένα πρόγραμμα, μαθαίνει μερικές τεχνικές, μαθαίνει μερικές πληροφορίες και ξαφνικά του λένε ότι... «Τώρα είσαι έτοιμος να βγεις στη ζωή». Και τότε αναρωτιέται τι θα κάνει με τις πληροφορίες που πήρε. Την ώρα που βρισκόταν στο σχολείο και παρακολουθούσε του φαινόταν ότι αυτά που μάθαινε ήταν όλα όσα υπάρχουν, ότι ήτανε τα πάντα. Και όταν βρίσκεται μπροστά στην πραγματικότητα της γήινης ζωής, βλέπει ότι δεν μπορούν να τον βοηθήσουν αυτά, δεν μπορούν να του εξασφαλίσουν τη συνέχεια της δραστηριότητας. Κι αυτό γιατί δεν έχει μάθει να συνθέτει. Σας είπαμε όμως πολλές φορές ότι η ουσία βρίσκεται στη σύνθεση, τίποτα δεν είναι άχρηστο. Δεν υπάρχουν άχρηστες γνώσεις. Τα πάντα έχουν να κάνουν με τον τρόπο που αποφασίζετε εσείς να τα αντιμετωπίσετε και να τα συνθέσετε σε μία νέα πραγματικότητα.

Μ' ένα παρόμοιο και ανάλογο τρόπο λοιπόν ήρθατε σ' επαφή με πάρα πολλές ενέργειες κατά τη διάρκεια αυτού του κύκλου. Έγιναν πολλές ενεργοποιήσεις κι εμείς σας βλέπουμε έτοιμους να ξεκινήσετε και να μοιραστείτε, ν' αρχίσετε να μοιράζεστε αυτές τις επιγνώσεις με τους υπόλοιπους. Κι αν εσείς δεν νιώθετε έτοιμοι ακόμα, δεν πειράζει. Το κλειδί είναι η πρόθεση και η κλειδαριά είναι η σύνθεση. Βάλτε το κλειδί στην κλειδαριά, γυρίστε το μερικές φορές και θα δείτε να πηγάζει κάτι νέο. Και θα δείτε πως όλα αυτά που γνωρίσατε εδώ, όλα αυτά, θ' αρχίσουν να πηγάζουν απ' την καρδιά σας απρόσκοπτα, αβίαστα και θα μπορέσετε να οδηγήσετε πολλούς άλλους σ' αυτές τις ενεργοποιήσεις που συνέβησαν εδώ, αλλά και σε πολλές περισσότερες. Πραγματικά, έτσι είναι. Εδώ σας δείξαμε... σας δώσαμε την κλωστή και σας δείξαμε μερικά μοτίβα και τώρα είναι στο χέρι σας να υφάνετε κάτι τελείως καινούριο με την κλωστή και τα μοτίβα που γνωρίσατε. Και στο τέλος να προσθέσετε και τα δικά σας μοτίβα.

Κάπως έτσι λειτουργεί η εσωτερική διδασκαλία, έτσι λειτουργούν οι επιγνώσεις. Και αυτό το μικρό κύτταρο που περιέχει αυτή τη μικρή αλυσίδα που λέτε DNA, έτσι λειτουργεί, έτσι ενεργοποιείται, έτσι μοιράζεται τις επιγνώσεις του, δίνει και παίρνει. Και ο ήλιος της γνώσης έτσι μεταφέρεται από το ένα DNA στο άλλο. Γιατί σε τέτοιο επίπεδο μιλάμε τώρα. Μιλάμε για μεταγραφή της επίγνωσης από έναν τύπο DNA σ’ έναν άλλον, από το DNA ενός ανθρώπου στο DNA ενός άλλου. Μια διαδικασία που πολύ λίγο γίνεται συνειδητά, αλλά συμβαίνει κυρίως μέσα από τις ηλεκτροχημικές διαδικασίες που συμβαίνουν στο σώμα σας, μέσα από τις ηλεκτρομαγνητικές ενέργειες που σας περιβάλλουν.

Και θα σας ζητήσουμε να φέρετε στο κέντρο του κύκλου σας την εικόνα ενός κυττάρου. Καθίστε και δείτε το για λίγο, δείτε το να περιστρέφεται μπροστά στα μάτια σας απαλά, ήρεμα. Σφύζει από ζωή, έχει τον δικό του παλμό το κύτταρο, τον δικό του ρυθμό. Ανοίξτε το σ’ ένα σημείο και περάστε μέσα. Στο κέντρο του βρίσκεται ένας σάκος, ο πυρήνας. Εκεί συμπεριλαμβάνονται όλα τα αρχεία της ύπαρξής σας, όλα τα στοιχεία. Το DNA σας. Και μπορείτε πραγματικά να το δείτε σαν μια κουβαριασμένη κλωστούλα από μακριά. Μια κλωστή που την αφήσατε να πέσει χάμω, ατάκτως. Δείτε το για λίγο να τεντώνεται σε όλο του το μήκος. Είναι μεγάλο το μήκος του DNA σας. Αφήστε το να απλωθεί στο μήκος και παρατηρήστε το, παρατηρήστε την έλικα.

Μία άλλη ενεργοποίηση θα κάνουμε σήμερα. Σήμερα θα δουλέψουμε, είπαμε, με το φως. Το Αγγελικό Ρέϊκι-Μασάζ εξαρτάται πάρα πολύ από τις ενέργειες που διαμείβονται ανάμεσα στις βάσεις, στα μόρια του DNA σας. Δεν μπορείτε ακόμα να δείτε ξεκάθαρα αυτό το γεγονός, αλλά θα σας πούμε τώρα ότι τα σύμβολα που σας δίνονται μέσω του Αγγελικού Ρέϊκι-Μασάζ, της Θεραπευτικής των Αγγέλων, εκφράζουν τα αρχέτυπα που διακινούνται ανάμεσα στις δομές, τα δομικά στοιχεία του DNA σας. Και μπορεί να είναι τώρα λίγο δύσκολο να φανταστείτε πώς ταιριάζει μία παντόφλα, μία πατάτα, ένα λουλούδι με τα σχήματα και τις ενέργειες αυτών των αρχετύπων, αλλά όμως έτσι είναι. Και όταν εσείς καλείστε να αποθέσετε στην αύρα ενός ανθρώπου σύμβολα μ’ αυτόν τον τρόπο, ουσιαστικά επιδράτε πάνω σ’ αυτές τις ενέργειες που αναπτύσσονται ανάμεσα στα δομικά συστατικά, τα δομικά στοιχεία του DNA. Και το DNA βλέπετε, αποτελείται από πολλά επί μέρους μόρια.

Μπορείτε ήδη να δείτε, να παρατηρήσετε κοιτάζοντας την έλικα... να παρατηρήσετε την πληροφορία να κινείται από το ένα το στοιχείο στο άλλο σαν φως. Μπορείτε να δείτε τα πακέτα ενέργειας που κινούνται. Κάθε στοιχείο του DNA αποτελεί μία αυτόνομη μονάδα σ’ ένα βαθμό. Η αλληλεπίδρασή τους όμως είναι αυτή που δίνει την πραγματικότητα που βλέπετε γύρω σας και την πραγματικότητα που βιώνετε σαν γήινο εαυτό. Αφήστε το φως να λάμψει. Και τώρα που σας έχουμε βάλει τόσο βαθιά στο DNA σας, θα τραβήξουμε λίγο την προσοχή σας στον ηλιακό άνεμο, στον ίδιο τον ήλιο που λάμπει στο κέντρο του ηλιακού σας συστήματος. Αφήστε τον ήλιο να λάμψει.

Έχουν ειπωθεί πάρα πολλά για τον τρόπο που το Πνεύμα εκδηλώνεται στην ύλη. Σας έχει ειπωθεί ότι είσαστε πνεύμα που παίρνει κάποιες γήινες εμπειρίες, σας έχει ειπωθεί ότι δεν είστε αυτό ακριβώς που βλέπετε στον καθρέφτη, αλλά κάτι πολύ περισσότερο. Και ωστόσο πάντα ξεφεύγει από την γήινη αντίληψη η ουσία του πράγματος, ξεφεύγει η πραγματική διαδικασία: Ήπως γίνεται και έρχεται το Πνεύμα στην ύλη, σε ποιο σημείο γίνεται η σύνδεση, πως το κάνει αυτό'.

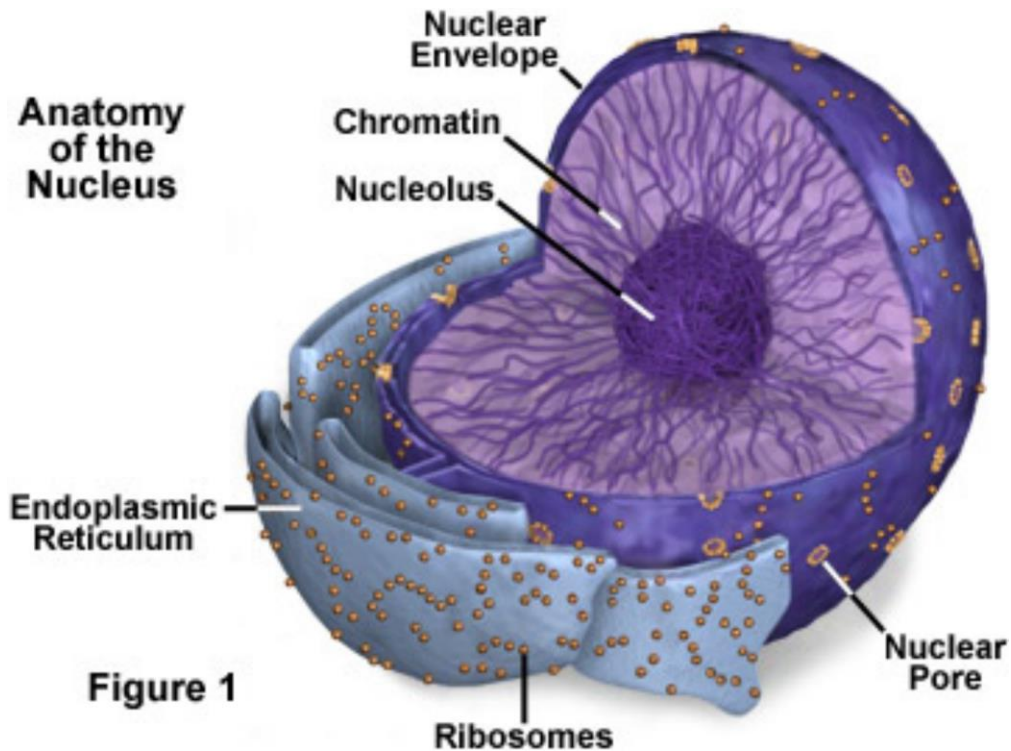

Figure 1

Από τα πολύ παλιά χρόνια από τότε που η ανθρωπότητα άρχισε να εκδηλώνεται στη γη, είχε γίνει αντιληπτή η μεγάλη σημασία του ήλιου, είχε γίνει αντιληπτό ότι ο ήλιος είναι ο ζωοδότης. Σήμερα ερχόμαστε να προσθέσουμε μία μικρή πληροφορία σε όλα τα υπόλοιπα. Αγαπημένοι μας, ο ηλιακός άνεμος είναι αυτός που έρχεται στην ύλη και την ζωοποιεί. Μπορείτε να φανταστείτε την ενέργεια του ήλιου σαν μία ίνα να βυθίζεται στον υλικό κόσμο και να συσσωρεύει γύρω της τα απαραίτητα στοιχεία για τη δημιουργία ενός φυσικού σώματος; Για δοκιμάστε να το δείτε αυτό. Το σώμα σας είναι απλά οι συσσωματώσεις των γήινων στοιχείων γύρω από μία ίνα του ηλιακού ανέμου.

Έχετε μάθει να αποκαλείτε τον εαυτό σας εργάτες του φωτός. Έτσι είναι, αυτό είστε. Δεν φανταζόσασταν όμως ότι είναι τόσο αληθινό αυτό! Είστε παιδιά του φωτός, είστε το φως. Κρατήστε τη σκέψη στον ηλιακό άνεμο. Ο ήλιος αναπνέει και διαχέει τον εαυτό του σε όλη την ηλιόσφαιρα. Αναπνέει και καλύπτει τα πάντα με την ενέργειά του και μοιράζει παντού τη ζωή. Αυτό είστε, μια ηλιακή ακτίνα είστε.

Κι εμείς γελάμε, ξέρετε, πολλές φορές, γελάμε όταν προσπαθείτε να εστιαστείτε στο φως. Είναι φορές που το σκοτάδι σας φοβίζει τόσο, που τρέχετε στο φως. Τρέχετε με μεγάλη λαχτάρα και προσπαθείτε να ταυτιστείτε μαζί του. Κι εμείς γελάμε, γιατί έχετε ξεχάσει γιατί εσείς είστε το φως. Από φως αποτελείστε και δεν μπορείτε να πιστέψετε πόσο μέσα σας είναι το φως.

Σας αφήνουμε να διαλογιστείτε για λίγο πάνω σ’ αυτήν την ηλιακή ίνα. Δείτε τον εαυτό σας... δείτε τον εαυτό σας σαν μία ακτίνα. Αυτός είναι ο Θεϊκός σας Εαυτός ξέρετε. Αυτό είστε και μ’ αυτόν τον τρόπο έρχεστε στη γη και εκδηλώνετε τον φυσικό σας φορέα. Το ότι μεσολαβεί μία διαδικασία σύλληψης για την ενσάρκωσή σας, πολύ λίγα πράγματα σημαίνει. Θα έρθει η εποχή που θα έρχεστε και θα φεύγετε χωρίς να μεσολαβεί η σύλληψη. Θα έρθει αυτή η εποχή, θα είναι αρκετά μακριά από τώρα αλλά, που ξέρετε, ίσως για κάποιους να είναι πολύ πιο κοντινό αυτό. Ίσως κάποιοι να μπορέσουν να βιώσουν το μέλλον πολύ πιο σύντομα από τους άλλους. Βλέπετε η πραγματικότητα αυτή υπάρχει και σας περιμένει, περιμένει να την βιώσετε. Η σύγχρονη αντίληψη λέει ότι η θρησκεία δεν είναι τίποτε άλλο από ένα συνονθύλευμα θρύλων, παραδόσεων που έχουν συνθέσει ένα συγκεκριμένο σύστημα. Με τον ίδιο τρόπο θεωρείτε, αντιλαμβάνεστε, πάρα πολλές πραγματικότητες στη γη, αντιλαμβάνεστε τη δυνατότητα της σύνθεσης από πολλά επί μέρους στοιχεία. Έτσι θέλουμε να δείτε και την δική σας δημιουργία στη γη, τη δική σας παρουσία στη γη.

Ταυτιστείτε για λίγο λοιπόν μ’ αυτήν την ηλιακή ίνα και δείτε την να διαπερνά την αλυσίδα του DNA σας, την έλικα του DNA. Δημιουργεί τον άξονα γύρω από τον οποίο περιστρέφεται το DNA σας, γύρω από τον οποίο ελίσσεται η αλυσίδα του DNA και αφήστε το φως από αυτόν τον κεντρικό άξονα να κατευθυνθεί σε όλα τα στοιχεία, σε όλα τα δομικά στοιχεία του DNA. Υπάρχει πάρα πολύ φως εκεί αγαπημένοι μας, πάρα πολύ φως. Και θα ήταν ευχής έργο να μπορέσετε να το συνειδητοποιήσετε αυτό βαθιά. Είστε το φως, μία πνοή του ηλιακού ανέμου που έρχεται και υφαίνει για τον εαυτό της έναν υλικό φορέα, υφαίνει για τον εαυτό της έναν γήινο μανδύα, ώστε μέσα απ’ αυτόν να αποκτήσει τη γήινη εμπειρία. Έχει ειπωθεί με πάρα πολλούς τρόπους αυτό. Ξέρετε ότι έτσι είναι, αλλά ίσως δεν είχατε αντιληφθεί την καίρια σημασία του ηλιακού ανέμου. Είναι πολύ φυσικό βέβαια να έχετε κάποιες απορίες ή αντιρρήσεις.

«Που είναι ο Πνευματικός Ήλιος Κρύων; Μάθαμε να βλέπουμε τον Πνευματικό Ήλιο. Αυτός ο ήλιος [ο φυσικός] είναι ωραίος και μας ζεσταίνει, αλλά δεν μας λέει και πολλά.» Και ποιος σας είπε ότι εξαρτάται από σας αυτό που βλέπετε; Από μας εξαρτάται. Θα σας δώσουμε να καταλάβετε τι εννοούμε. Βλέπετε τον ήλιο σας να στέκεται στο κέντρο του ηλιακού συστήματος και μ’ ένα βάνουσο τρόπο θεωρείτε ότι είναι κάτι πολύ υλικό, δεν σας αρκεί, θέλετε κάτι πιο πνευματικό απ’ αυτόν. Λέτε, «Δεν είμαστε πια σαν τα μικρά παιδιά ή τους ιθαγενείς της παλιάς ενέργειας που θεοποιούσαν τον ήλιο.» Και ωστόσο σας διαφεύγει το γεγονός ότι στο φυσικό πεδίο ο ήλιος είναι ο φωτοδότης και ο ζωοδότης, ο ήλιος είναι ο γεννήτορας.

Αυτό που στα εσωτερικά πεδία αντιλαμβάνεστε σαν Πνευματικό Ήλιο, στο εξωτερικό υλικό πεδίο εμφανίζεται σαν ήλιος. Και η δημιουργική αρχή εκφράζεται μέσα απ' αυτόν πλήρως.

Θα ήταν ενδιαφέρον να αντιληφθείτε ότι ο Δημιουργός εκφράζεται μέσα απ' όλους τους ήλιους ταυτόχρονα. Δεν εκφράζεται περισσότερο σ' ένα ήλιο απ' ό,τι σ' έναν άλλον. Τα μεγέθη μπορεί να ποικίλουν, η ενέργεια όμως είναι η ίδια και अपαράλλαχτη. Ακόμα κι αν οι επιστήμονές σας θεωρούν ότι διαφέρει η ποιότητα των ήλιων, γιατί διαφέρουν τα συστατικά τους, και έτσι ακόμα να είστε βέβαιοι ότι εκφράζεται η ίδια δημιουργική αρχή. Και να σας πούμε κάτι ακόμα; Δεν υπάρχει απόσταση ανάμεσα στους ήλιους. Δεν υπάρχει απόσταση ανάμεσα στον Ήλιο σας, στον Μπεντελγκέζ, τον Σείριο, τον Αλντεμπαράν. Δεν υπάρχει απόσταση. Άπαξ και σταθεί κάποιος σ' αυτήν την πηγή ζωής, στέκεται ταυτόχρονα σε όλες. Έτσι, σε μία ίνα φωτός δεν υπάρχει καμία απόσταση ανάμεσα στα άκρα της και δεν υπάρχει καμία διαφορά επίγνωσης. Είτε στο ένα άκρο σταθείτε είτε στο άλλο, η επίγνωση είναι η ίδια. Μπορείτε να φανταστείτε λοιπόν τι σημαίνει αυτό για σας; Μπορείτε να φανταστείτε τι σημαίνει το γεγονός ότι μία ακτίνα του ήλιου ήρθε και γείωσε τον εαυτό της μέσα απ' αυτό που ονομάζεται DNA;

Εκεί, στην καρδιά, στον άξονα του DNA σας, βρίσκεται όλη η επίγνωση της Πηγής. Όλη! Δεν υπολείπεστε σε τίποτα! Δεν έχει σημασία το μέγεθος του ήλιου, δεν μετράει η ποσότητα του φωτός που εκπέμπεται. Είναι φως. Κι εσείς ακόμα προσπαθείτε να επικοινωνήσετε με τον Ανώτερο Εαυτό σας, ακόμα προσπαθείτε να προσελκύσετε το ενδιαφέρον της Πηγής, του Πνεύματος. Κάθεστε σε μια μεριά συχνά-πυκνά και κλαίτε. Οικτρίρετε τον εαυτό σας γιατί δεν έχετε καταφέρει ακόμα να επικοινωνήσετε με το Πνεύμα. Πόσο αστείο είναι αυτό αλήθεια! Αστείο και λυπηρό ταυτόχρονα για κάποιους. Μα είστε εσείς! Εσείς είστε που ξεκινάτε απ' την Πηγή αυτό το μεγάλο ταξίδι. Μπαίνετε στην ύλη, την μορφοποιείτε με την βούληση που φέρετε μέσα σας, παίρνετε τις εμπειρίες της και κατόπιν αφήνετε να πέσει από πάνω σας ο γήινος μανδύας και συνεχίζετε μέχρι να επιστρέψετε πίσω στην Πηγή. Και πάλι, σαν το φως που είστε πραγματικά. Ένα μεγάλο ταξίδι και πολύ μικρό ταυτόχρονα, γιατί για την Πηγή και για το ίδιο το φως είναι σαν να μην έγινε ποτέ. Δεν υπάρχει χρόνος εκεί. Έτσι είναι που το φως ρέει και δημιουργεί στη γη και εκδηλώνεται στη γη και ταυτόχρονα είναι τελείως έξω από τον χρόνο του γήινου πεδίου.

Αφήστε το φως να λάμψει. Μείνετε για λίγο εστιασμένοι στο κέντρο του κύκλου σας στην έλικα του DNA που σας περιγράψαμε. Θυμηθείτε ότι εσείς είστε το φως και αυτό το φως εμπεριέχει όλα τα αρχέτυπα που επιθυμεί να εκφράσει η Πηγή. Το φως είναι πληροφορία. Όλα τα αρχέτυπα της δημιουργίας βρίσκονται εκεί. Αυτά δημιουργούν το blueprints, το ολόγραμμα που είστε στη γη. Ακριβώς όπως θα έπεφταν οι ακτίνες του φωτός δημιουργώντας ένα ολόγραμμα, έτσι δημιουργείτε τον γήινο εαυτό σας. Δεν είστε το υλικό σας σώμα, όμως το ζωοποιείτε και του φέρνετε όλη την πληροφορία που χρειάζεται και όλες τις οδηγίες για να δημιουργηθεί

και ν’ αναπτυχθεί. Ξέρουμε ότι το έχετε σκεφτεί αυτό με πολλούς άλλους τρόπους, σας έχει δοθεί με πολλούς άλλους τρόπους, όμως τώρα είναι ώρα να εστιάστείτε στο φως που είστε εσείς, παιδιά του Ήλιου. Είστε παιδιά του Ήλιου και της Αφροδίτης, ξέρετε.

Μπείτε στην ηλιακή ίνα, νιώστε τον παλμό του Ήλιου και δείτε όλα εκείνα τα αρχέτυπα που ρέουν για να εκφραστούν. Φέρνετε τη θέληση της Πηγής. Η θέληση της καρδιάς σας είναι η Θέληση της Πηγής και μπορείτε να την αγγίξετε, να την συνειδητοποιήσετε απλά και μόνο ενθυμούμενοι ότι είστε αυτή η ηλιακή ακτίνα. Αν κοιτάξετε καλύτερα, μπορείτε να δείτε μυριάδες σχήματα, μυριάδες γεωμετρικά σχήματα μέσα σ’ αυτήν την μικρή ακτίνα του ήλιου. Μπορείτε να νιώσετε βαθιά την Βούληση που μεταφέρετε, το Θέλημα, το Θέλω του Δημιουργού. Αυτό είστε, μία ακτίνα Θείας Βούλησης. Δεν απέχετε και πολύ από την αλήθεια λοιπόν, όταν αποκαλείτε τον εαυτό σας εργάτες του φωτός.

«Και από τις πέτρες μπορεί ο Πατέρας να υψώσει τέκνα του Αβραάμ» είπε κάποτε ο Ιησούς. Πως λέτε να γίνεται αυτό, Λεμούριοι; Εσείς είστε αυτοί που έρχεστε από την πέτρα, από τον βράχο. Η δική σας ενέργεια είναι. Και αν στην μυθολογία σας λέτε ότι οι άνθρωποι γεννήθηκαν από τις πέτρες, ξέρετε, δεν είστε πολύ μακριά από την αλήθεια. Αυτά που πριν απορρίπτατε σαν φαντασιοπληξίες, βλέπετε μέρα με την ημέρα να αποδεικνύονται τρανές αλήθειες. Αυτό κάνετε και αυτό θα κάνετε στο μέλλον. Έτσι θα έρχεστε στη γη. Δεν είναι μόνο κάτι που έγινε στο παρελθόν, αλλά είναι κάτι που θα γίνει και στο μέλλον. Αυτός είναι ο τρόπος, έτσι δουλεύει ο ηλιακός άνεμος.

Σας αφήνουμε να ξεκουραστείτε, να πάρετε μερικές ανάσες, να μιλήσετε.

Κ.:

Πριν από μια βδομάδα μου είπαν ότι «αν δεν αρχίσεις να συνθέτεις, θα περάσεις άσχημα». Μου το είπε ο Άλιστερ Κρόουλι. *[γέλια]*

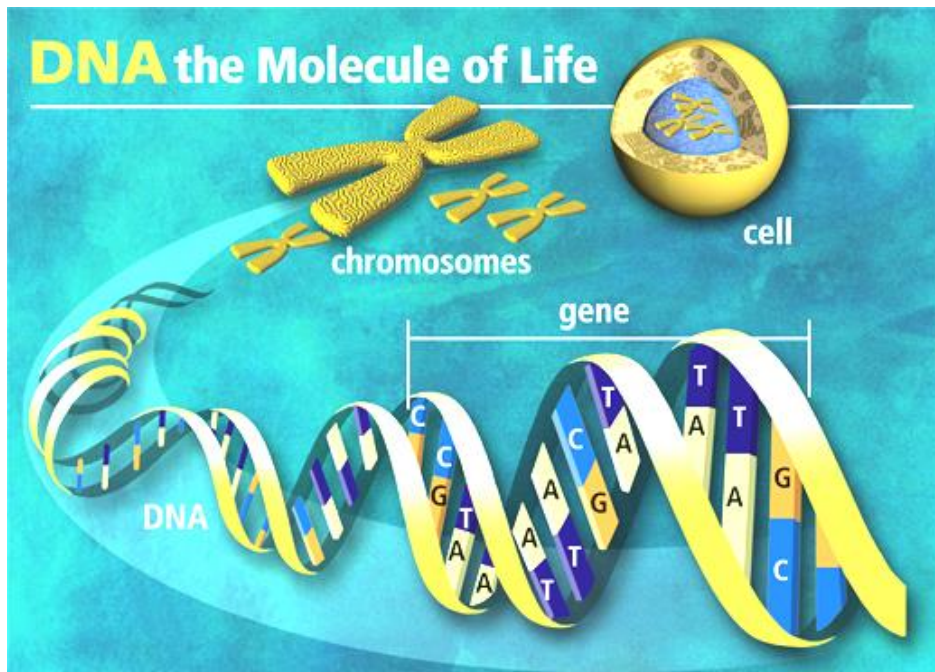
Γ.:

Τι να συνθέτεις; Μουσική;

Κ.:

Αυτό που βλέπω συνέχεια, γιατί επανήλθα, μου ξαναδείχνανε αυτό που είχανε πει κάποτε, άλλοτε στην Άννα και σε μένα πάλι... «τα δομικά υλικά» μου λέγανε. Και μου δείχνανε άλλοτε χρώματα, άλλοτε σύμβολα, άλλοτε ενέργειες και μου λέγανε να τα συνθέτω. Αυτό το πράγμα. Έχω μπει σε μια διαδικασία εδώ και δέκα μέρες να χτυπιέμαι πως θα τα συνθέσω. Έχω περάσει πραγματικά δύσκολα, αλλά ήτανε πολύ σαφές. Και τώρα που το είπε η Άννα λέω, νάτο, ήτανε... Νομίζω ότι η πραγματική θεραπεία έρχεται μέσα από τη σύνθεση. Δηλαδή, ύστερα από όλη αυτή την ανάλυση, την πληροφορία, την στροφή προς τα μέσα για να μπορέσει κανείς πραγματικά να θεραπευτεί και να ξεδιπλώσει το δυναμικό του, αυτό

γίνεται μέσα από τη διαδικασία της έκθεσης. Δηλαδή χρειάζεται η πληροφορία να έχει μία ανατροφοδότηση, δεν έχει σημασία να είσαι μόνο δέκτης πληροφοριών, αλλά να μπορείς αυτές τις πληροφορίες να τις δημιουργείς με τον δικό σου τρόπο. Και αυτός είναι ο τρόπος, η αλήθεια έχει αυτό το συστατικό της σύνθεσης. Δηλαδή δεν υπάρχει μία αλήθεια που την παραλαμβάνουμε και την γνωρίζουμε, αλλά υπάρχει μία αλήθεια που την δημιουργούμε και γι' αυτό μου έρχεται συχνά η φράση «Η αλήθεια είναι μια μυθοπλασία». Ότι στην πραγματικότητα εσύ ο ίδιος δημιουργείς την αλήθεια σου. Δηλαδή, είτε πεις την πραγματικότητά σου είτε την αλήθεια σου, είναι το ίδιο πράγμα. Είναι αυτό που έχεις επανασυνθέσει μέσα απ' αυτό που είσαι. Αυτή η διεργασία είναι που γίνεται τώρα.

Άννα:

Και στην προηγούμενη ομάδα είχαμε ένα θέμα με την αλήθεια σήμερα.

Κ.:

Ναι; Ακριβώς γι, αυτό. Δηλαδή δεν είναι ότι εσύ είσαι ένας καθρέφτης και παραλαμβάνεις απλά, παθητικά, δεκτικά, αλλά ότι επαναδημιουργείς. Κι αυτός είναι ο λόγος να γίνεσαι δημιουργός.

Γ.:

Αυτή είναι η σύνθεση δηλαδή;

Κ.:

Ναι αυτή είναι η σύνθεση, αυτή είναι η διαδικασία της σύνθεσης. Τώρα, το τι θα συνθέσεις ίσως δεν έχει και τόσο πολύ σημασία, θα έρθει μέσα απ' αυτό που είσαι, μέσα από τις ενεργοποιήσεις που

κάνεις. Αλλά νομίζω ότι η πραγματική θεραπεία ξεκινάει από τη στιγμή της σύνθεσης.

A.:

Εγώ το βλέπω κάπως διαφορετικά. Δηλαδή, από τη στιγμή που παραλαμβάνεις, για να μπορέσεις να συνθέσεις πρέπει πρώτα να αναλύσεις. Τουλάχιστον αυτό έχω εγώ ανάγκη να κάνω. Πρώτα θα αναλύσω -εννοώ όχι με την λογική πάντα ή με τον νου- ...μία εσωτερική διεργασία ανάλυσης για να μπορέσω να κάνω τη σύνθεση μετά.

Άννα:

Αφομοίωση.

A.:

Ναι κάπως έτσι.

Άννα:

Δεν είπε το αντίθετο η Κ.

M.:

Το ίδιο πράγμα είπε, απλά εσύ το διευκρινίζεις.

A.:

Ναι το διευκρινίζω. Είχα πάρα πολλές εικόνες γύρω από τον ήλιο, που για μένα είναι πολύ οικεία ενέργεια και την συνδυάζω πάντα και με τον πυρήνα της γης, γιατί το βλέπω σαν ένα διάπυρο που συνήθως τσουλάω από το ένα στο άλλο, κάπως έτσι. Ήταν διάφορες εικόνες που έβλεπα και που δεν έχουν σημασία ίσως για να τις πω.

B.:

Όταν ξεκίνησε να μιλάει η Άννα υπήρχε εικόνα, είχα κρατήσει την εικόνα του Ηλία στην καρδιά μου και είναι αυτή η εικόνα που μ' αρέσει στα θρησκευτικά, που είναι η σπηλιά και ο Ηλίας απέξω και μου θυμίζει τον βράχο που πήγαμε στους Δελφούς και το κοράκι και σε σχέση με... το κοράκι του Απόλλωνα που είναι στην κύλικα που μου αρέσει, από τους Δελφούς. Και μετά καθώς περνούσε η ώρα έφυγε η εικόνα του Ηλία και ήρθε εσύ στην καρδιά. Και ήταν σαν να άκουγα, δηλαδή μιλούσες εσύ μέσα από την καρδιά μου και τα λόγια σου έβρισκαν άλλους δρόμους για να τ' ακούσω. Ίσως... άλλες συχνότητες. Δηλαδή κάποιες φορές ήταν σαν να έβγαιναν από την καρδιά και εξωτερικά να άγγιζαν το τύμπανο, αλλά κάποιες άλλες φορές ένιωθα σαν να έμπαιναν κατευθείαν από το εσωτερικό του σώματος και πίεζαν ας πούμε από τη μέσα μεριά. Μετά όταν είπες να διαλογιστούμε επάνω στην ίνα, η ίνα μετατράπηκε σε μία γραμμή καρδιογραφήματος και ήταν σαν να έδινε μετά ζωή στην καρδιά. Αυτά.

Mπ.:

Αυτό που συνειδητοποίησα -θα έλεγα μ' ένα βιωματικό τρόπο- είναι ότι έχουμε τα δώδεκα layers του DNA. Τα δέκα είναι αυτά που έρχονται στην ίνα, τα δύο είναι που δημιουργούν την εξωτερική μορφή. Και μετά ακούγοντας όλη την πληροφορία για τα δέκα layers, ότι φεύγουμε, κατεβαίνουμε μ' αυτήν την πληροφορία και τα δύο layers είναι η μορφή πια, η χοντρή ύλη και απ' αυτά τα δέκα layers είναι που δίνονται οι εντολές στην εξωτερική μορφή. Και μετά, μιλώντας η Κ. που έλεγε για τα συστατικά για να συνθέσει, συνειδητοποίησα ότι αυτά τα συστατικά είναι μέσα στα δέκα layers, δεν έρχονται απέξω ούτε σου τα στέλνουν. Τα έχεις, εκεί είναι η αποθήκη σου, απλά παίρνεις αυτά τα συστατικά και δημιουργείς, συνθέτεις κατά το δοκούν.

Άννα:

Μου λένε «η Κ».

Κ.:

Είπαν να συνεχίσω;

Άννα:

Ναι, ναι συνέχισε.

Κ.:

Αυτό που καταλαβαίνω είναι αυτό που είπες. Είναι ότι στην πραγματικότητα αυτό που κάνουμε είναι να ενεργοποιούμε αυτά τα στοιχεία του DNA. Να τα ενεργοποιούμε και να αναδύονται αυτά τα πρότυπα. Στην πραγματικότητα αφυπνίζονται αυτά τα πρότυπα και τώρα αυτό που μου έρχεται είναι η λέξη 'εμψυχώνονται', με την έννοια ότι αυτό που πνέει σαν ηλιακός άνεμος στην πραγματικότητα, κατεβάζοντας το φως, αφυπνίζονται αυτά τα μοτίβα, αυτά τα πρότυπα που είναι μέσα στο DNA και μέσα απ' αυτά γίνεται η πραγματική διεργασία πια. Δηλαδή αυτό το υλικό το πρωτογενές που έχει ενεργοποιηθεί αρχίζει και δίνει και γίνονται οι συνθέσεις.

Μπ.:

Στις έλικες.

Κ.:

Στις έλικες ναι.

Μπ.:

Οπότε αυτό μεταφράζεται στο φυσικό πεδίο πια.

Κ.:

Ναι. Μετά αυτό γίνεται μια φυσική ροή στο φυσικό πεδίο. Αφού έχει γίνει αυτή η ενεργοποίηση, μετά είναι θέμα χρόνου να αρχίσει να εκδηλώνεται στο φυσικό πεδίο. Αυτό αντιλαμβάνομαι. Για παράδειγμα, τώρα που έχει έρθει η ενέργεια του Αλέξανδρου, φαίνεται λίγο περίεργο ν' αρχίσει να μιλάει ο Μέγας Αλέξανδρος. Στην πραγματικότητα είναι ένα μοτίβο... η συμβολή του Άλιστερ Κρόουλι έτσι; Στην πραγματικότητα πρόκειται για συμβολικά

δυναμικά. Είναι σύμβολα. Ο ένας είναι το σύμβολο της μαγείας, ο άλλος το σύμβολο της οικουμενικότητας τα οποία έρχονται και επανενεργοποιούνται και εμψυχώνονται. Και στην πραγματικότητα αυτό που κάνουμε είναι ότι αυτό που ήταν κατά κάποιο τρόπο καταχωνιασμένο, αποστεωμένο, το δίνεις και το ξαναζωντανεύεις και το φέρνεις στην επιφάνεια συνθέτοντάς το, δίνοντάς του μια άλλη οπτική, ένα άλλο περιεχόμενο.

Μπ.:

Να πω κάτι; Το ξαναζωντάνεμα που λες, έχει σχέση με το κατά πόσο πέφτει η συνειδησή σου. Αυτόματα γίνεται και το ζωντάνεμα.

Κ.:

Το φως, η συνειδητότητα.

Μπ.:

Η συνειδητότητα. Δηλαδή, αυτό το ζωντάνεμα έχει σχέση με το που θα ρίξεις τη ματιά της συνειδητότητας επάνω και γίνεται αυτόματα.

Κ.:

Ο ηλιακός άνεμος. Δηλαδή είναι σαν να το ζωοποιείς. Εμψύχωση, αυτή η λέξη μου έρχεται.

Α.:

Αυτό το ρόλο δεν παίζουν τα σύμβολα που βλέπουμε;

Άννα:

Αυτή την αίσθηση έχω.

Θ.:

Εγώ θα ξεκινήσω λίγο διαφορετικά, θα έλεγα από εκεί που τελείωσαν τα παιδιά τώρα και ακόμα πιο πέρα. Αυτές τις τελευταίες μέρες περνάω λίγο δύσκολα χωρίς εμφανή λόγο. Απλά, τα πράγματα είναι περίπου τα ίδια και μέσα σε όλη την ανακατωσούρα μίλαγα μ’ ένα φίλο μου, ο οποίος δίνει ένα πραγματικά υπέροχο αγώνα - ανήκει στον επαγγελματικό μου χώρο - και του λέω: Κοίταξε, είσαι φάρος φωτός και όπως λέει ο Κρύων, μη παραπονιέσαι για τα κύματα που σκάνε επάνω σου, γιατί δεν θα τον βρεις στο Κολωνάκι τον φάρο, θα τον βρεις στα βράχια, έξω. Οπότε.... Έτσι είναι. Σε λίγες ώρες λοιπόν ήρθε και σε μένα. Διαισθάνθηκα ένα μήνυμα, κατευθείαν ήρθε η πρόκληση -όχι ότι θα παραπονεθώ- και μου ήρθε ότι, «Πιστεύεις ότι όλα αυτά τα πράγματα που σου έχουμε μάθει, σου έχουμε δώσει, τόσα μεγαλεία, ότι τα πήραμε για το ‘εγώ’ σου και να πεις τι ωραία πράγματα είναι αυτά που έμαθα; Είναι για να τα χρησιμοποιήσεις, γιατί έχεις δουλειά να κάνεις. Οπότε άστα τώρα αυτά και έλα στην πράξη.» Επί της πράξης λοιπόν τώρα, σε συνέχεια αυτών που λέγανε τα παιδιά, αυτό που διαισθάνομαι εγώ ότι πραγματικά συμβαίνει... γιατί τι γίνεται: από την περιγραφή της ίνας του φωτός, του ηλιακού ανέμου, -επειδή υπάρχουν πολλές τεχνικές πληροφορίες στο επίπεδο της γης, δηλαδή αν υπάρχει φως, αν υπάρχει άνεμος νομίζω είναι εκ του περισσού η ερώτηση, δεν έχει νόημα, δεν εννοεί αυτό

δηλαδή, αυτό καθαυτό,- πιστεύω ότι η πρόκληση είναι μπροστά μας. Όλα αυτά τα εργαλεία που ο καθένας από μας έχει συλλέξει –κι εδώ στον κύκλο μας ο καθένας προσθέτει κάτι στον κύκλο, είμαστε ξεχωριστές προσωπικότητες και προσθέτουμε όλοι το δικό μας κομμάτι- εφόσον λοιπόν βγούμε προς τα έξω, ο καθένας από μας δεν χρειάζεται στην εγχείριση που θα κάνει, στην προσπάθεια, να ξέρει πώς πραγματικά λειτουργεί αυτό. Αλλά, όπως ο χειρουργός τείνει το χέρι του προς την έμπειρη νοσοκόμα, για μας η έμπειρη νοσοκόμα είναι η άλλη πλευρά. Παίρνεις δηλαδή το νυστέρι και το ψαλίδι και ενεργείς κατευθείαν. Έτσι το διαισθάνομαι, ότι δηλαδή μη σε νοιάζει πώς θα γίνει ή τι εργαλείο θα χρησιμοποιήσεις, ξεκίνα εσύ, εκδήλωσε την πρόθεσή σου πρακτικά, βάλε τα σ' εφαρμογή κι εμείς είμαστε εδώ. Αυτά.

Ντ.:

Μια εικόνα που αισθάνθηκα όταν μιλούσες για τους ήλιους είναι μία, ας το πούμε, σύνδεση όλων αυτών των ήλιων. Δηλαδή σύνδεση του δικού μας Ήλιου, του Μπεντελγκέζ, του Αλντεμπαράν, του Σείριου... κάπως έτσι, αυτό μου βγήκε. Και τι φανταστικά που θα ήτανε να μπορούμε κι εμείς κατά κάποιο τρόπο να ταξιδέψουμε με κάποιο τρόπο, όπως είναι οι σκουληκότρυπες που είναι στο διάστημα, σαν φωτεινά τούνελ ας το πούμε, και να παίρνουμε το φως, την ενέργεια, τη θερμότητα, όλα αυτά όχι μόνο από τον δικό μας Ήλιο που είναι καταπληκτικός, αλλά και από τον Σείριο και από τον Αλντεμπαράν και να κάνουμε έτσι ας το πούμε μία περιοδεία για να μαζεύουμε εμπειρίες και να τις αφομοιώνουμε στο DNA.

Θ.:

Να ρωτήσω κάτι. Πάλι τώρα απ' αυτό που είπες ότι όλοι οι ήλιοι είναι μαζί, αυτό που σχηματοποιήθηκε στο μυαλό μου είναι ότι αυτό που βιώνουμε είναι μία «αντίληψη», perception που λένε στα Αγγλικά, ότι είναι έτσι. Εφόσον λοιπόν δεν υπάρχει απόσταση μεταξύ των ήλιων, δεν έχουμε φύγει κι εμείς από το Όλον, οπότε λειτουργούμε μέσα στο Όλον κατ' αυτό τον τρόπο. Ευχαριστώ.

Μχ.:

Δεν έχω να σας πω κάτι.

Γ.:

Εγώ το μόνο που έχω να πω είναι ότι ο Μπ. μου έλυσε κάτι με το DNA δηλαδή, αυτό προσπαθούσα να... Το έβλεπα όπως το είπε και δεν μπορούσα να το καταλάβω... τις έλικες, ότι οι άλλες δέκα που δεν φαίνονται είναι η ακτίνα και μου ξεκαθάρισε μέσα μου κι ευχαριστώ γι' αυτό. Και θέλω να κάνω μία ερώτηση. Δεν κατάλαβα πάρα πολύ τι εννοούσε εκεί πέρα με την πέτρα και τον τρόπο που μπορούμε να ερχόμαστε χωρίς να γεννιόμαστε, δηλαδή με σύλληψη στο φυσικό πεδίο και το ότι αυτό έχει ξαναγίνει. Ξέρω περίπου πως γίνεται με την μυθολογία και τους θεούς, αλλά δεν μπορώ να το... θέλω κάτι λίγο, δεν θέλω πολλά λόγια. Αν μπορούν να μου το...

Άννα:

Αυτό που μας είπε, γιατί τα ίδια είπε και στις δύο προηγούμενες ομάδες... αναφέρθηκε στους Λεμούριους -ή δεν θυμάμαι;- εγώ το είδα εκ των υστέρων. Τώρα υπάρχει η ιστορία του Mount Sasta (όρος Σάστα) στην Αμερική. Και υπάρχει αυτή η ιστορία για τους Λεμούριους που είναι μέσα, που αναλήφθηκαν και αντί να φύγουν μπήκαν μέσα στον βράχο και βγαίνουν κάποτε και επικοινωνούν με τους ανθρώπους -εν τω μεταξύ είναι κάτι που ποτέ δεν πίστεψα μέχρι αυτήν την βδομάδα. [γέλια] Έπρεπε να το πούνε. Πάντως το έβλεπα ξέρεις μ’ ένα..., εντάξει, είναι συμβολικά για μία πορεία. Ίσως εγώ θα έπρεπε περισσότερο απ’ όλους να το πιστέψω, μετά απ’ αυτό που έγινε με τον Ηλία στον βράχο μου. Τους πάω - τους φέρνω στον βράχο, αλλά αυτό για κάποιο λόγο το έχω απωθήσει. Είναι μια τέτοια ιστορία. Μάλιστα την Πέμπτη με βάλανε να πω μια ιστορία στο τέλος για εμάς που είμαστε Λεμούριοι και τότε είχαμε έρθει από τον Ήλιο, - μετά απ’ αυτή την ιστορία που ειπώθηκε με την αφήγηση, με την ηλιακή ίνα- ότι αυτός ήταν ο τρόπος που ήρθαμε στη γη με τα αιθέρια σώματα που είχαμε, και μπορούσαμε να μπαίνουμε στους βράχους, μπορούσαμε να κάνουμε πολλά. Όταν ήρθε ο καιρός να αναληφθούμε, μπήκαμε μέσα και μετά βγήκαμε. Βγήκαμε μορφοποιούμενοι σε κάτι διαφορετικό που εξελίχθηκε σαν Ατλάντεια φυλή. Συνεπώς αυτό είναι που εννοούσανε. Στη μυθολογία βέβαια τη δική μας είναι η ιστορία του Δευκαλίωνα.

Γ.:

Ναι και σε πολλές υπάρχουν που βγαίνουν από το χώμα και τις πέτρες.

Άννα:

Για να σας πω και το άλλο που το έχω πει ήδη στα παιδιά, κάποια στιγμή, όταν επιστρέψαμε από τους Δελφούς, την Τετάρτη το πρωί, σκέφτηκα να κοιτάξω. Όπως είναι ο βράχος με τα λουλουδάκια, να μπω από πίσω και να δω. Και κάποια στιγμή άκουσα «Αχα! θυμήθηκες!» Και λέω, τι θυμήθηκα; «Πως βγαίνεις από τον βράχο».

Κ.:

Α! το έκανα κι εγώ σήμερα αυτό.

Άννα:

Δεν προλαβαίνω να πω κάτι, «Α! κι εγώ το έκανα».

Κ.:

Συγγνώμη αλλά το ίδιο έκανα σήμερα. Μου δείξανε μια ελιά πάνω σε βράχο.

Άννα:

Ήτανε αυτό. Πώς έβγαينا από τον βράχο. Τον Ηλία, την ενέργεια του Ηλία πήρα από τον βράχο, αλλά ξέρεις, παίζονται πάρα πολλά πάνω σ’ αυτό και ακόμα τέλος πάντων τα βλέπω σταδιακά.

Κ.:

Εμένα μου δείξανε μια ελιά. Μου λένε ριζώσέ την ελιά. Άρχισα να βλέπω τις ρίζες, τις ρίζες, τις ρίζες. Μετά μου λέει γίνε ένα με την ελιά και μπες μέσα στον βράχο. Και μπήκα μεσ' τον βράχο και λέω, ωραία είναι εδώ. Και μετά μου λέει 'βγες τώρα'. Ξέρεις ήτανε ακριβώς αυτό και έγινε σήμερα.

Γ.:

Δηλαδή αυτό εννοούν όταν λένε ότι θα ερχόμαστε χωρίς να

Άννα:

Ναι, τώρα αυτό πως θα Δεν ξέρω, δεν το κατάλαβα ακριβώς, αλλά φαντάζομαι μ' ένα παρόμοιο τρόπο, χρησιμοποιώντας δηλαδή στοιχεία χωρίς να μεσολαβεί σύλληψη.

Γ.:

Ναι αυτό πώς θα γίνει όμως.

Άννα:

Χρησιμοποιώντας στοιχεία της ύλης.

Α.:

Θέλει και λεπτομέρειες τώρα! [γέλια]

Γ.:

Ναι, γιατί θέλω να το οραματιστώ, μ’ ενδιαφέρει. Όχι σε παιδική ηλικία. Σε βρεφική είναι;

Άννα:

Στη θέση σου θα φανταζόμουν απλά μια ακτίνα φωτός να λειτουργεί με τρόπο που συσσωματώνει στοιχεία της ύλης και να δημιουργεί το DNA, να φτιάχνει αυτόν τον μανδύα τον γήινο.

Κ.:

Στο σινεμά έχει κάτι τέτοιες εικόνες.

Γ.:

Και όχι σε βρεφική ηλικία φαντάζομαι, σε μεγάλη ηλικία. Ναι, εγώ έτσι το θέλω. Δεν μ’ αρέσει η παιδική ηλικία.

Θ.:

Άρα αυτού του είδους η... μια και μιλάμε για σύλληψη τώρα, συνδέεται καθόλου με τη σύλληψη του Ιησού, αυτό που έχουμε μάθει από την θρησκεία;

Άννα:

Προφανώς υπάρχει κάποια σύνδεση.

Θ.:

Εννοώ να το ρωτήσουμε. Μπορούμε;

Άννα:

Να το ρωτήσουμε.

Θ.:

Το ρωτήσαμε. Το ακούσατε; [προς τα επάνω]

Ε.:

Εγώ δεν έχω να πω κάτι, με κάλυψαν.

Άννα:

Δικό σου αν έχεις κάτι. Είδες τίποτα εκεί στην ίνα; Δεν ξέρω ...

Ε.:

Απλά δεν ξέρω, είμαι κάπως και όλη τη βδομάδα είμαι κάπως. Νιώθω σαν να είμαι πιο ψηλή απ’ ό,τι συνήθως, σαν να είμαι πιο ελαφριά απ’ ό,τι συνήθως. Είμαι λίγο περίεργα. Βλέπω αλλιώς τα πράγματα γύρω μου, τους ανθρώπους. Απλά σήμερα με το κύτταρο, ό,τι περιέγραφε να το κάνουμε σαν άσκηση το έκανα πιο πριν απ’ ό,τι το έλεγες και είχα μια αίσθηση ανάλαφρη. Και ήθελα να πω ένα ευχαριστώ στην Μ. που είπε μια μέρα μια άσκηση, με έχει βοηθήσει πάρα πολύ ειδικά την

τελευταία βδομάδα. Με τον καθρέφτη και την επιστροφή της αρνητικής ενέργειας. Να βάζεις μπροστά τον άνθρωπο που μπορεί να νομίζεις ότι σου έστειλε αρνητική ενέργεια ή τους ανθρώπους, ένα καθρέφτη ενδιάμεσα και να λες ότι επιστρέφω την αρνητική ενέργεια στο όνομα της Θείας Χάρης.

Μ.:

Ναι, έτσι. Αυτό είναι μία απίστευτη άσκηση που μου κάνανε οι από πάνω πέρυσι. Απίστευτη!

Άννα:

Να επιστρέψεις πίσω την αρνητική ενέργεια στον....

Ελ.:

Στο άτομο που στην έστειλε;

Ε.:

Ναι.

Μ.:

Δεν θα καταλάβετε γιατί εκείνη ξέρει όλη την ιστορία, πώς μου το μάθανε αυτό. Αυτή κατάλαβε γιατί τα άκουσε όλα.

Άννα:

Είναι κάτι που έκανα κι εγώ παλαιότερα και μετά το είχα αλλάξει και χρησιμοποίησα μια άλλη άσκηση που κάπου -δεν θυμάμαι που- την είχα δει, στην οποία περιβάλλεσαι από ένα αυγό που έχει κρύσταλλο, είναι σαν διαμαντάκια- διαμαντάκια παντού και με το που πέφτει αρνητική ενέργεια διασπάται. Οπότε, ούτε την στέλνεις πίσω στον άλλον, απλά διαλύεται και μετουσιώνεται. Νομίζω έχει να κάνει με την... ξέρεις, κατά διαστήματα δουλεύει το ένα, το άλλο, δεν είναι ότι αυτό είναι καλό και το άλλο είναι καλύτερο.

Ελ.:

Μου ακούγεται 'πάρτο πίσω' ας πούμε.

Μ.:

Ήθελα να κάνω μία παρέμβαση σ' αυτό, γιατί εκείνη άκουσε όλο το πώς μου έγινε μάθημα, δηλαδή πως μου το διδάξανε αυτό και όλη την... Δεν είναι έτσι καθόλου.

Ε.:

Δεν είναι επιστροφή με την έννοια 'στο επιστρέφω'.

Μ.:

Καθόλου, καθόλου.

Άννα:

Το καταλαβαίνω αυτό, δεν υπάρχει... το Πνεύμα δεν θα έφερνε κάτι το οποίο...

M.:

Ακριβώς. Δηλαδή με την έννοια ότι δεν θα λέγαμε σε κάποιον να κάνει κάτι τέτοιο, για όνομα του Θεού. Το εξέφρασες αμέσως, κι εγώ αυτό σκέφτηκα, ότι...

E.:

Και απλά ένιωσα ότι με το κύτταρο είναι για μένα μία άσκηση σαν αυτή με τον καθρέφτη, αλλά σε άλλο επίπεδο για άλλους λόγους.

M.:

Αυτό έχει να κάνει επίσης και με τα καρμικά. Είναι λίγο πολύπλοκο, έχει να κάνει και με το καρμικό υπόλοιπο με κάποιον.

Εγώ αυτό που βίωσα, μια εμπειρία πιο έντονη, ήταν στην ίνα βέβαια αλλά το παράξενο είναι πως δένει και με άλλα πράγματα που άκουσα από τα παιδιά και διαφορετικά. Εγώ αυτό που έβλεπα και μου έκανε εντύπωση ήταν ότι συγκεντρώθηκα σ’ αυτή τη φωτεινή ίνα και μετά άρχισα να βλέπω χιλιάδες εικόνες από προηγούμενες ζωές, χιλιάδες. Σαν flash back συνέχεια. Και αναρωτήθηκα, τι είναι αυτό και μου έγινε σύνδεση με δύο κομμάτια. Το ένα ήταν από ένα πάρα πολύ παλιό σεμινάριο που είχαμε κάνει στον Βουλούκο και μέσα σ’ αυτό είχα μια εμπειρία που μου είπαν να παίρνω από τις προηγούμενές μου ενσαρκώσεις, από τις προηγούμενες προσωπικότητες κάποια στοιχεία που αυτές οι προσωπικότητες είχαν εκλεπτύνει. Δηλαδή ακόμα κι αν ήταν αρνητικές. Ας πούμε, υπήρχε κάποτε ένας στρατηλάτης ο οποίος ήτανε αρκετά βίαιος εκείνη την εποχή, είχε όμως ένα δυναμισμό, μία δύναμη ψυχής και μία αίσθηση τιμής εξαιρετική. Αυτό το κομμάτι. Αν και ήταν αιμοδιψής κατέληξε να παίρνω αυτό. Ή ξέρω εγώ, κάποια αίσθηση, κάπως. Αυτό είχε γίνει πολύ παλιά, έκανα δηλαδή αυτή την ασκησούλα κατά καιρούς και δούλευε. Και εξεπλάγην όταν μου έδωσες εκείνα τα φυλλάδια από το internet, που κατέβασες από τον Ρόθερ κλη, όπου σ’ ένα σημείο το βλέπω αυτό που το λένε και μένω άναυδη.

Άννα:

Ναι; Δεν το θυμάμαι.

M.:

Ναι, ναι, ότι μπορείς να ανασύρεις από τις προηγούμενές σου ενσαρκώσεις τα στοιχεία εκείνα προσωπικοτήτων, φαντάζομαι πιο εκλεπτυσμένα. Οπότε κατάλαβα ότι, -μετά ταυτόχρονα άκουγα, μετά που το έβλεπα αυτό προσπαθούσα και γίνονταν περίεργες συνδέσεις – άκουγα συνέχεια μία ερώτηση στο αυτί μου «ποιος είσαι, ποιος είσαι, ποιος είσαι», συνέχεια αυτό, συνεχώς. Σαν ένα τρυπάνι, ένα πράγμα, το αισθανόμουν στο μυαλό μου αυτό το πράγμα. Και λέω, τώρα κατάλαβα ότι μ’ αυτά που μου κάνετε μου δίνετε τη δυνατότητα να αναδημιουργήσω, να ανακατασκευάσω τον εαυτό μου. Χρησιμοποιώντας βέβαια το δικό μου υλικό, γιατί η λογική είναι πάνω στην ατομικότητα της κάθε ψυχής. Επίσης, αυτό που έχω αντιληφθεί από διάφορες εμπειρίες είναι ότι, κάθε φορά που ενσαρκωνόμαστε, πάντα φέρουμε αυτόν τον κώδικα της ψυχής μας. Δηλαδή πάντα εκφράζουμε χαρακτηριστικά τα οποία ανήκουν στο αρχικό κύτταρο της ψυχής μας. Ταυτόχρονα, όσον αφορά αυτό -γιατί ρώτησα, αυτό

τι σκοπό έχει, γιατί να γίνεται αυτό, γιατί να κάνουμε αυτήν την ανακατασκευή- κι εκεί μου δόθηκε μια εξήγηση για την επίγνωση. Η επίγνωση λοιπόν, λέει, είναι μία προσπάθεια της ψυχής να γειώσει τη γνώση, την αλήθεια. Δηλαδή ας πούμε όταν κάνει σύνδεση η προσωπικότητα, αυτό που είμαστε τώρα εμείς, με την ψυχική της πλευρά και φωτίζεται, αφυπνίζεται, όπως θέλει κανείς να το πει, όπως το βιώνει, αυτό που υπάρχει σαν αποτέλεσμα είναι η επίγνωση. Δηλαδή όταν λέμε ότι αυτός ο άνθρωπος έχει επίγνωση, έχει κάνει αυτή τη σύνδεση. Έχει συνδεθεί ο Ανώτερός του Εαυτός με αυτό που ονομάζουμε κατώτερο, την προσωπικότητα. Επίσης παλαιότερα είχα ακούσει από διάφορους κύκλους, λέγανε ότι την προσωπικότητα πρέπει να την χτυπάς, να την παλεύεις, το ένα το άλλο και κάτι δεν μου κόλλαγε καθόλου καλά σ' αυτό. Επίσης είχα ακούσει και το άλλο, ότι η προσωπικότητα δεν υπάρχει και πάλι δεν μου κόλλαγε αυτό. Δηλαδή κάπου μέσα μου... όχι με τη λογική βέβαια, με την λογική δεν έχω άποψη, δεν ξέρω.... Τώρα με τις τελευταίες αυτές αναλύσεις και εμπνεύσεις, αντιλαμβάνομαι ότι η προσωπικότητα είναι ακριβώς η προσπάθεια της ψυχής να εκδηλώσει τον εαυτό της στην ύλη, δηλαδή έχει αυτή την υφή. Όχι ότι αυτό που είμαι εγώ τώρα και χίλιες πεντακόσιες ζωές πριν είναι η ψυχή, αλλά είναι αυτή η αντανάκλαση.

Άννα:

Ναι, ναι, να σε διακόψω. Να πω απλά ότι στις προηγούμενες ομάδες, σε κάποια απ' τις δύο, μας είπαν -τώρα το θυμήθηκα- ότι πραγματικά η προσωπικότητα είναι αυτή η νοημοσύνη που δημιουργείται στην ύλη από την είσοδο αυτής της ηλιακής ίνας, του Θεϊκού Εαυτού. Είναι η επίγνωση του φυσικού φορέα.

Μ.:

Ακριβώς, ακριβώς. Τώρα δένουνε όλα.

Άννα:

Τώρα μου το θύμισες.

Μ.:

Και όλα αυτά τα αναφέρω γιατί εμένα πάντα μ' ενδιέφερε πάρα πολύ η πρακτική πλευρά, δηλαδή και πειραματίζομαι σ' αυτά, μ' ενδιαφέρει. Δηλαδή όταν εισρέει πάρα πολλή πληροφόρηση, φρακάρω, παθαίνω, λέω, δεν θέλω άλλο, σαν τα παιδιά που δεν θέλουνε να τα ταΐσεις άλλο. Και πειραματίζομαι σ' αυτό και βλέπω ότι λειτουργεί. Όσες φορές το έχω κάνει αυτό το συγκεκριμένο, λειτουργεί. Βλέπω ότι εμφανίζονται ξαφνικά χαρακτηριστικά που εγώ ως Μ. δεν τα έχω, δεν τα έχω δει στα χρόνια αυτής της ζωής μου. Αυτά.

Ελ.:

Έχω υπερκαλυφθεί, όλες μου οι ερωτήσεις. Απλώς το μόνο που έχω να πω είναι το βίωμα που είχα της ενότητας και η συνειδητοποίηση του πόσα πολλά μας ενώνουν και τι απειροελάχιστο είναι αυτό που μας χωρίζει τελικά μέσα από την μορφή και μέσα από

τις ίνες και... Και αντικειμενικά να το πάρεις και τελείως λογικά είναι απειροελάχιστη η διαφορετικότητά μας. Αυτό.

Α.:

Να ρωτήσω κάτι πάνω σ’ αυτό που έλεγε η Μ.; Γιατί τον τελευταίο καιρό μου έρχονται διάφορες πληροφορίες από προηγούμενες ζωές μου και πολύ συχνά έχω αναρωτηθεί, ‘Ωραία, μου δίνονται αυτά. Γιατί μου δίνονται;’ Και άρχισα πλέον να το ψάχνω με τον τρόπο που είπες, ότι πρέπει να πιάσω κάποιες ποιότητες απ’ αυτές τις ζωές και να τις συνθέσω, να δω τι με εκπροσωπεί στην παρούσα ή τι πρέπει να γειώσω τώρα. Έχω μείνει σ’ αυτή τη φάση.

Άννα:

Ναι, αυτή είναι ας πούμε η πιο χρήσιμη στάση. Κι εμένα όταν είχαν έρθει και μου είπαν δύο-τρία ονόματα λέω, τώρα, δεν είναι δυνατόν. Αλλά μετά λέω, θέλω να πάρω το χαρακτηριστικό αυτό κι εκείνο, κι εκείνο. Μου το είχε κάνει ο Ηλίας στις αρχές και μου είπε ένα «μπράβο» μετά, «το βρήκες».

Θ.:

Αυτό έχει σαν προϋπόθεση να μπορείς να δεις τις άλλες ζωές.

Άννα:

Εγώ δεν είχα κάνει προσπάθεια. Παλιά που ήθελα να δω, δεν ερχόταν. Όταν έπαψα να ψάχνω, κάποια στιγμή ο Ηλίας μου φέρνει μερικά, όταν θέλει να πάρω στοιχεία. Είναι αυτό το πράγμα. Σου τα φέρνουν, όταν χρειάζεται σου τα φέρνουν.

.....

Και τώρα θα πούμε κάτι άλλο. Η Άννα θα σας πει μια ιστορία. Θα σας επαναλάβει την ιστορία της Λεμουρίας και των Λεμουρίων. Είναι η δεύτερη φορά που την βάζουμε να το κάνει αυτό και συμφώνησε, παρότι παριστάνει ότι δεν συμφωνεί. Και βασίζεται αυτό που μεταφέρεται τώρα στην προσωπική, θα λέγαμε, συναίσθηση των ενεργειών που κινήθηκαν το προηγούμενο διάστημα. Και γιατί θα πρέπει η Άννα να μεταφέρει κάτι δικό της μέσα απ’ αυτή τη συνάντηση και γιατί είμαστε εμείς που κάνουμε την εισαγωγή σ’ αυτό; Θα το δείτε, θα το καταλάβετε.

Ξεκίνησε λοιπόν μια μέρα συνειδητοποιώντας ότι τίποτε απ’ όσα αντιλαμβάνεται δεν είναι αλήθεια. Είναι όλα πλασματικά. Τίποτε δεν ισχύει με τον τρόπο που το συλλάμβανε μέχρι στιγμής. Είναι όλα ένα παιχνίδι. Σ’ αυτή τη συνειδητοποίηση συνέβαλαν πάρα πολλές πληροφορίες που δέχτηκε από διάφορες πηγές, τις οποίες αρχικά αγνόησε και απέρριψε και σε δεύτερο χρόνο αποφάσισε να τις αποδεχτεί. Έτσι λοιπόν βρέθηκε να κοιτάει τον εαυτό της στον καθρέφτη και να βλέπει ένα βουνό να ανοίγει και να μπαίνει μέσα. Είδε να γίνεται ένα με το βουνό, να γίνεται ένα με τον βράχο. Ακόμα και με τις ρίζες των δέντρων που βυθίζονταν στον βράχο. Ακόμα και με τα μικρά ρυάκια του νερού που έρεαν μέσα από τις σχισμές του βράχου. Είχε συνειδητότητα αυτός ο βράχος, αντιλαμβανόταν τα

πάντα. Δεν μπορούσε να μιλήσει με τον τρόπο που μιλούσαν κάποιες άλλες υπάρξεις γύρω του, αλλά αντιλαμβάνονταν, αντιλαμβάνεται, τα πάντα. Υπάρχει μία θεϊκή παρουσία εκεί. Είναι ο Ηλίας. Εκεί ήτανε πάντα και την περίμενε. Όταν ήρθε η στιγμή λοιπόν να γίνει το πάρε-δώσε της ενέργειας ανάμεσα στην προσωπικότητα, στον γήινο εαυτό και την άλλη πλευρά, ήρθε η Άννα και στάθηκε μπροστά στο βράχο. Κι εκεί ο Ηλίας έπαιξε ένα παιχνίδι μαζί της. Της είπε ότι την περίμενε για δύο χρόνια, ότι περίμενε μόνο αυτήν και κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να πάρει αυτήν την ενέργεια, εκτός απ' αυτήν την ίδια. Και την έκανε να πιστέψει ότι ήταν κάτι μοναδικό στον κόσμο αυτό που συνέβαινε. Και έτσι έπρεπε να γίνει. Έτσι όπως σας περιγράψαμε στην αρχή. Ότι «Είμαστε εσύ κι εγώ, τίποτα άλλο πέρα από εμένα κι εσένα ταυτόχρονα». Γιατί αυτή είναι η σχέση του Πνεύματος με το Πνεύμα. Αυτή είναι η σχέση που έχουμε εμείς σαν Πνεύμα με τον εαυτό μας. Είναι μία πολύ προσωπική σχέση παρότι η προσωπικότητα απουσιάζει.

Έτσι λοιπόν, το γεγονός ότι της ειπώθηκαν αυτά τα πράγματα την έκανε να πιστέψει ότι πρόκειται για κάτι μοναδικό και άρχισε να λέει σε όλους ότι είναι ο Ηλίας αυτός που της μίλησε, αυτός κατέβηκε από το βουνό μαζί της και πήρε την ενέργειά του κι αυτός πήρε την ενέργειά της και άρχισαν να περπατούν στη γη. Κι αυτό φαινόταν αρκετά αληθινό στα μάτια κάποιων ώστε ν' αρχίσουν να έρχονται στις συναντήσεις που οργάνωσε η Άννα με την καθοδήγηση αυτής της ενέργειας που πήρε από τον βράχο. Ήταν αρκετό γι αυτούς λοιπόν, ώστε ν' αρχίσουν να έρχονται στις συναντήσεις που οργάνωσε και να δουλεύουν με τον εαυτό τους βάσει των όσων μετέφερε η Άννα σ' αυτούς.

Αυτό έγινε στο παρελθόν. Και τώρα ερχόμαστε να περιγράψουμε τη συνέχεια της ιστορίας, χωρίς να σημαίνει ότι αναιρούμε όλα όσα ειπώθηκαν πριν. Ερχόμαστε να προσθέσουμε και να πούμε: Άννα, γνωρίζεις πολύ καλά ότι αυτός που ήταν στον βράχο ήσουν εσύ και χρησιμοποίησες την ενέργεια που είχες αφήσει στον βράχο πριν χιλιάδες χρόνια. Χρησιμοποίησες τον βράχο σαν μία ενεργειακή παρακαταθήκη, αφήνοντας εκεί τον εαυτό σου. Και μετά, σε μια δεδομένη στιγμή που είχες κανονίσει προ πολλού, πήγες και πήρες την ενέργεια που άφησες εκεί.

Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι για να περιγράψει κάποιος αυτή τη διαδικασία.

Η ενέργεια στον βράχο είναι ο Ηλίας. Είναι η πλευρά της Άννας που αντιστοιχεί σ' αυτήν την οντότητα, του Ηλία. Και με τον ίδιο τρόπο όλοι σας έχετε αφήσει ενέργειες πάνω στη γη. Αυτό είναι ένα γεγονός που το αναγνωρίζετε κάποιοι, ιδιαίτερα σε περιόδους που ταξιδεύετε και αντιλαμβάνεστε πόσο βαθιά επηρεάζεστε από τις ενέργειες των τόπων που επισκέπτεστε. Νιώθετε πολλές φορές ότι μαζεύετε κομμάτια του εαυτού σας από τους τόπους που επισκέπτεστε. Αυτό είναι ένα γεγονός. Έτσι δούλεψαν οι Λεμούριοι και οι Ατλάντιοι. Και επειδή -μη ξεχνάτε, σας το έχουμε πει πολλές φορές- είστε πολύ παλιές ψυχές όλοι σας, έχετε κάνει πάρα πολλά

περάσματα στη γη με πολύ βαθιές επιγνώσεις και ξέρατε, γνωρίζατε πώς να το κάνετε αυτό.

Σας περιμένει λοιπόν μία έκπληξη τώρα που θ’ ακούσετε το εξής: Ζητήστε, όταν έρθει η ώρα ν’ αφήσετε τον γήινο μανδύα σας, να βρείτε το κατάλληλο σημείο στο οποίο θ’ αφήσετε την ενέργειά σας και αυτός ο χώρος θα είναι ο συνδετικός σας κρίκος με τη γη. Όταν ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας περιέγραφε το σπήλαιο της Δημιουργίας, κάτι τέτοιο είχε υπόψη του. Μπορεί να μην είναι ένα σπήλαιο όπως μπορείτε να το φανταστείτε, όμως είναι ένα σπήλαιο. Είναι ένας ενεργειακός χώρος στον οποίο βρίσκεται η κρυσταλλική σας δομή. Εκεί είναι ο δικός σας, προσωπικός κρύσταλλος. Και μπορεί να περιμένετε ότι όλα αυτά είναι συμβολικά, αλλά μέσα από τον βράχο, μέσα από την πέτρα, κινείται η ενέργειά σας.

Έτσι λοιπόν, ζητείστε να σας υποδειχθεί ο τόπος στον οποίο μπορείτε ν’ αφήσετε την ενέργειά σας ώστε να την παραλάβετε σε επόμενες ενσαρκώσεις. Ηλία, γιατί να το κάνουμε αυτό, θα με ρωτήσετε. Έτσι γίνεται εδώ και χιλιάδες χρόνια ξέρετε. Έτσι γίνεται. Κάποιοι από σας το κάνετε πιο συνειδητά. Αφήνετε την ενέργειά σας και έρχεστε κατόπιν να την παραλάβετε. Μα το Πνεύμα δεν μπορεί έτσι κι αλλιώς να δημιουργήσει ένα σώμα για τον εαυτό του και να εκφράσει τα πάντα; Γιατί χρειάζεται να υπάρχει μια φυσική ενεργειακή παρακαταθήκη; Ας πούμε ότι είναι ο θησαυρός της γης αυτός, είναι το θησαυροφυλάκιο της γης. Είναι η επίγνωση που κερδίζει, η επίγνωση που δημιουργείται στο φυσικό πεδίο και που η Γαία κρατά για τον εαυτό της. Είναι αυτός ο χώρος που σας συνδέει με το φυσικό πεδίο. Και πριν απ’ αυτό τι υπήρχε; Όταν πρωτοήρθαμε στη γη υπήρχε, δούλευε ακόμα έτσι αυτό το σύστημα; Έτσι είναι.

Είπαμε επανειλημμένως ότι εργαστήκατε για τη γη από την δημιουργία της ακόμα. Εσείς εργαστήκατε για να δημιουργηθούν τα φυτά, τα ζώα. Εσείς διαμορφώσατε τον πλανήτη πριν ακόμα παγιωθεί η μορφή σας στη γη. Περάσατε και ζωοποιήσατε υπάρξεις του ζωικού βασιλείου, δημιουργήσατε τον κόσμο του βυθού. Εσείς δημιουργήσατε τη γη. Και τώρα μπορούμε να αναφέρουμε πια ότι, μετά απ’ αυτές τις βασικές ανακατατάξεις, μετά από την αρχική περίοδο δημιουργίας της γης, έχοντας ήδη ικανοποιήσει ένα μεγάλο μέρος του σχεδίου της δημιουργίας, αρχίσατε ν’ αφήνετε τις ενέργειές σας στους βράχους μόνο και μόνο για να σας είναι πιο εύκολο το ταξίδι της επιστροφής. Αφήνοντας πίσω ορισμένες ενέργειες που ανήκουν κατά κύριο λόγο στη σύνδεση με την Γαία, μπορείτε να μπειτε πολύ πιο βαθιά στις άλλες πλευρές της πολυδιαστασιακής σας φύσης. Από τότε έτσι κάνετε συνειδητά ή ασυνείδητα.

Και ερχόμαστε να σας ενημερώσουμε τώρα λέγοντάς σας ότι, ναι, μπορείτε να το επαναλάβετε αυτό και αυτή τη φορά. Για να το κάνετε όμως, σημαίνει ότι πρώτα θα χρησιμοποιήσετε πλήρως το δυναμικό που έχετε αφήσει ήδη στη γη. Ζητήστε και θα σας δοθεί. Θα βρείτε τον δικό σας τόπο. Δεν είστε όλοι από τους Δελφούς όσοι είστε εδώ. Δεν συνδέεστε όλοι με τους Δελφούς, παρότι είναι μία πολύ παλιά

ενέργεια, πολύ αρχαία. Ανήκετε και σε άλλες περιοχές του πλανήτη. Η Γαία είναι μία, ένα είναι το σώμα της. Αφήστε τον βράχο να σας οδηγήσει. Μην φοβάστε να μπείτε στη συνειδητότητα του βράχου.

Στην προηγούμενη ομάδα μιλήσαμε για τον φόβο και τη δουλοπρέπεια απέναντι στη φύση. Μιλήσαμε για τον φόβο, το ότι αν παραβείτε κάποιους φυσικούς νόμους η φύση θα εκδικηθεί, ότι δεν θα μπορέσετε να τα βγάλετε πέρα και πρέπει ν' ακολουθήσετε συγκεκριμένους κανόνες. Και αναφερθήκαμε έτσι από το πουθενά, όπως είπε η Άννα, στο ότι –φυσικά- φοβάστε ότι αν ανοίξετε τα χέρια να πετάξετε, θα πέσετε κάτω και θα σκοτωθείτε. Και φέρεστε με δουλοπρέπεια στη φύση παραμένοντας δέσμιοι αυτής της εικόνας που έχετε γι αυτήν, παραμένοντας δέσμιοι κάποιων νόμων που έχετε καταφέρει να ανακαλύψετε μέχρι στιγμής. *[Σημ.: η αναφορά στο πέταγμα από τον βράχο έχει προφανώς συμβολικό χαρακτήρα και δεν πρέπει να θεωρηθεί σαν παρότρυνση για την εκτέλεση του άλματος στο φυσικό πεδίο –τουλάχιστον όχι στην παρούσα εξελικτική φάση.]*

Μέσα από μία αρκετά χαλαρή σύνδεση ίσως, *[Σημ.: χαλαρή σύνδεση με τη συμβατική έννοια της ίδιας της πράξης]* θέλουμε να μιλήσουμε και πάλι για το άλμα στον βράχο. Μπορείτε να κάνετε ένα άλμα και να πετάξετε, αλλά αφήστε το να γίνει προς τον βράχο. Για αλλαγή, δείτε τον εαυτό σας να πετά και να κινείται μέσα στον βράχο. Είναι πολύ σημαντικό για σας αυτό που λέμε σήμερα, Λεμούριοι. Θυμηθείτε αυτές τις ικανότητές σας, θυμηθείτε τις ιδιότητες που αφήσατε πίσω για να έχετε τη χαρά της νέας ανακάλυψης και πάλι. Πάρτε τις ενέργειές σας, πάρτε τις ενέργειες που αφήσατε από τον βράχο κι ελάτε να παίξουμε μαζί και την κατάλληλη στιγμή ζητείστε να τις αποθέσετε και πάλι στη μητέρα γη. Έτσι γίνεται η συνειδητή μετάβαση στη δική μας πλευρά, έτσι ξεπερνάτε το φόβο του θανάτου. Να είστε σίγουροι ότι αν αφήσετε πια, όταν παραδώσετε τις ενέργειές σας στο Πνεύμα μέσα απ' τον βράχο, τίποτε δεν θα σας κρατήσει στη γη. Είναι ένα άλλο είδος ανάληψης, ας το πούμε έτσι.

Και λέγοντάς σας αυτά σας καληνυχτίζουμε και για σήμερα. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Σανάντ Κουμάρ, οι άγγελοι που είμαστε μαζί σας, σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.

Αμήν.

Άννα:

Επειδή δεν απάντησαν στην ερώτηση του Θ. Ξαναρώτησα και μου είπε «Πες του ότι κατάλαβε περισσότερα απ' όσα πιστεύει».

Θ.:

Αυτό σκεφτόμουν τώρα. Αυτό σκεφτόμουν τώρα.

Άννα:

Την ερώτηση;

Θ.:

Την ερώτηση, αλλά μ’ ένα τέτοιο τρόπο.

Άννα:

Αυτό είναι.

Θ.:

Κάτι σκεφτόμουν εκείνη την ώρα, αλλά δεν θυμάμαι τι σκεφτόμουν.
Κάτι ότι ‘δεν έχει σημασία’, κάτι τέτοιο, κάπως έτσι.

Άννα:

Έγινε με τον τρόπο που θα γίνεται στο μέλλον.

Θ.:

Μου ήρθε και κάτι παλαβούτσικο. Ότι αντίστοιχο υπάρχει για την Αθηνά αν δεν κάνω λάθος και τον Δία. Αν συνδέεται αυτό.

.....

Μάθημα 16° - 2.5.09

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Πάρτε λίγο χρόνο για να συνδεθείτε καλύτερα με την ενέργεια της ομάδας που έχετε δημιουργήσει σήμερα.

[παύση]

Σας καλωσορίζουμε λοιπόν και στη σημερινή μας συνάντηση ο Ενώχ, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Μορύα.

[παύση]

Αναμένουμε να συνηθίσετε τις διακοπές. Θα γίνονται όλο και πιο συχνές, όσο κρατούν οι ομάδες μας. *[Σημ.: Αναφέρεται σε ολιγόλεπτη διακοπή από την καθυστερημένη είσοδο στο χώρο κάποιου μέλους της ομάδας]*

[παύση]

Κατόπιν συνεδριάσεως αποφασίσαμε ο Κουτχούμι, ο Μορύα και ο Σαιν Ζερμαίν να κάνουν περισσότερο αισθητή την παρουσία τους σε μερικούς από σας. Θέλουμε να επανέλθουμε στο θέμα της εσωτερικής ομάδας που έχει δημιουργηθεί και της επικοινωνίας σας με τους Δασκάλους, η οποία δεν είναι ιδιαίτερα ζωντανή στο συνειδητό επίπεδο αυτόν τον καιρό. Χρειάζεται να εντείνετε τις προσπάθειές σας ακόμα περισσότερο και να σταθείτε συνειδητά απέναντι στο γεγονός της επικοινωνίας με τη δική μας πλευρά του πέλλου. Τους επόμενους δύο μήνες θα συμπεριλαμβάνετε κάθε φορά στις συναντήσεις σας ένα κομμάτι που θα αφορά την ανάλυση της εσωτερικής σας εργασίας. Καταλαβαίνουμε ότι αυτό θέλει χρόνο για να γίνει και οι ομάδες σας είναι αρκετά σφιχτά πλεγμένες μεταξύ τους. Θα φροντίσετε να βρεθεί λίγος χρόνος ακόμα, περισσότερο για να εργάζεστε, να συνεργάζεστε μαζί και να μοιράζεστε τις εσωτερικές σας επιγνώσεις. Δεν καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι αυτό. Το έχουμε πει αρκετές φορές. Να συνεχίσετε να μοιράζεστε τις επιγνώσεις σας. Να συνεχίσετε να γράφετε αυτά που λαμβάνετε. Ουσιαστικά να συνεχίσετε να έρχεστε συνειδητά σ' επικοινωνία μαζί μας.

Και τώρα θα σας ζητήσουμε να βάλετε όλοι και όλες το πρώτο τσάκρα στο κέντρο του κύκλου. Οραματίζετε το πρώτο τσάκρα, της ρίζας, να μεταφέρεται στο κέντρο του κύκλου σας. Όλα μαζί δείτε τα να στροβιλίζονται σαν ένα. Μπορείτε να συνειδητοποιήσετε ότι

δημιουργείται μία δίνη προς τα κάτω. Μέσα απ’ αυτή τη δίνη μπορείτε να δείτε τη γη όπως δεν την είδατε ποτέ μέχρι τώρα.

[παύση].

Την ώρα που δημιουργείται η δίνη προς τα κάτω κι αρχίζετε να βλέπετε ένα κόσμο ν’ ανοίγεται κάτω από το κέντρο του κύκλου σας, μπορείτε να δείτε επίσης έναν φαλλό να υψώνεται. Θα παρακαλέσουμε να σταθείτε χωρίς κρίση σ’ αυτό. Επιτρέψτε στην ενέργεια που ακτινοβολεί να καλύψει τον κύκλο σας.

[παύση].

Μέχρι τις 21 Δεκεμβρίου αυτή η ενέργεια θα είναι πολύ ισχυρή στην εργασία που θα κάνετε. Είναι η ενέργεια που χρειάζεστε για να κρατήσετε τη δύναμή σας στα χέρια σας. Θεωρήστε ότι είναι η ίδια σας η δύναμη και η δημιουργικότητά σας. Δεν κάνουμε παιχνίδια αυτή τη στιγμή, δεν παίζουμε με το νοητικό σας, δεν παίζουμε με τις αισθήσεις σας. Ξεκάθαρα σας ζητούμε να κρατήσετε τον φαλλό σαν ένα εργαλείο και σύμβολο δύναμης.

Όπως είπαμε στην ομάδα που προηγήθηκε σήμερα της δικής σας, η Γαία έλαβε μία μήση το προηγούμενο διάστημα. Μια μήση που την καθιστά κυρίαρχη ακόμα περισσότερων ενεργειών, την ίδια.

Συμπεριέλαβε στις ενέργειές της αυτές του πλανήτη Ερμή καθώς και ένα κομμάτι της ενέργειας της Ανδρομέδας. Κι επειδή αυτή η μύηση, παρότι είναι μία από μία σειρά μυήσεων πλανητικών, επειδή γίνεται ταυτόχρονα με την μεγαλύτερη ευθυγράμμιση, αυτήν που σας μεταφέρει στην εποχή του Υδροχόου κι έχετε ήδη μπει σ' αυτή την εποχή, έχει ιδιαίτερη σημασία.

Αυτή τη στιγμή θα σας εξηγήσουμε το εξής: Ο Ερμής έχει τον ρόλο του ερμαφρόδιτου, φέρει μια ερμαφρόδιτη ενέργεια. Το γεγονός ότι εμείς σας ζητούμε τώρα να κρατήσετε την ενέργεια του φαλλού δείχνει ότι πάνω στη βάση που δημιουργείτε, την εξισορροπημένη βάση που δημιουργείτε, έρχεστε να ασκήσετε με συγκεκριμένους τρόπους την πρόθεσή σας, ενδυναμωμένοι από την ενέργεια του φαλλού, την δύναμη που συμβολίζει ο φαλλός. Πρόκειται για πολύ λεπτές αντιστοιχίες κι ακόμα πιο αραχνοϋφαντα νοήματα που είναι δύσκολο να συλλάβει ο ανθρώπινος νους. Ωστόσο στο βαθμό που μπορεί η σκέψη σας να επεκταθεί μπορείτε ικανοποιητικά να καταλάβετε γιατί πράγμα μιλάμε.

Ζητήσαμε από την προηγούμενη ομάδα και το κάνουμε και στη δική σας, το επόμενο διάστημα, ιδιαίτερα μέχρι τις 21 Ιουνίου, να αρχίσετε να μπαίνετε στη φύση των πραγμάτων, ν' αρχίσετε να συνδέετε την ενέργειά σας με ο,τιδήποτε γύρω σας. Ζώα, φυτά, φυσικά στοιχεία, τα βουνά, τους ποταμούς και τη θάλασσα, τη γη, κοινωνικά συστήματα, αντιλήψεις. Οτιδήποτε μπορεί να αποτελέσει ένα αντικείμενο για σας. Ο λόγος που σας ζητάμε να το κάνετε, είναι γιατί εσείς είστε τα σημεία αναφοράς πάνω στα οποία σταθεροποιείται η αλλαγή που συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Γίνεται μία μεγάλη μετατόπιση του ενεργειακού φάσματος που αφορά το αστρικό πεδίο της γης... κατ' επέκταση και το δικό σας. Και οι εργάτες του φωτός, εσείς που εργάζεστε εδώ και πολύ καιρό με τις ενέργειες συνειδητά, είστε που θα παίξετε ένα ρόλο κλειδί, αποτελώντας σημεία αναφοράς για την αλλαγή που συμβαίνει. Όταν δημιουργείται ένας πανικός, όταν ξεσηκώνονται οι ενέργειες και δημιουργείται ένα σύννεφο σκόνης, μία ομίχλη και κανείς δεν μπορεί να δει πού πρέπει να κατευθυνθεί, χρειάζεται να υπάρχουν ορισμένα σημεία αναφοράς πάνω στα οποία θα στηριχθεί η αποκατάσταση της ισορροπίας μετά την αλλαγή.

Χαίρεστε που συμβαίνει αυτό και χαιρόμαστε κι εμείς. Γιορτάζουμε και σας καλούμε να γιορτάσετε μαζί μας. Και όπως είπαμε, την 21^η Ιουνίου θα είναι το αποκορύφωμα αυτής της γιορτής. Μέχρι τότε κρατήστε μερικά σταθερά σημεία. Μείνετε στο κέντρο σας συνειδητά, μείνετε στην φύση των πραγμάτων και αφήστε εκεί τον εαυτό σας να αποτελέσει σημείο αναφοράς. Αυτό μπορείτε να το δείτε να συμβαίνει σε πολλά επίπεδα, από το πρακτικό μέχρι το απόλυτα νοητικό, το ανώτερο νοητικό. Κυρίως όμως τα σημεία αναφοράς που αποτελείτε εσείς οι ίδιοι εστιάζονται στο αστρικό πεδίο. Είπαμε ότι το αστρικό πεδίο της γης περνά μεγάλες μεταβολές, υπόκειται σε μεταβολές κάθε 25 χρόνια περίπου. Η περίοδος που διανύετε τώρα είναι περίοδος μιας τέτοιας αλλαγής.

Ας προχωρήσουμε στο σημερινό μας μάθημα λοιπόν. Κρατήστε τον φαλλό και βάλτε τον στην καρδιά. Είναι η δύναμη που δικαιούστε να έχετε. Δεν σας χωρίζει τίποτα απ’ αυτήν και δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα χωρίς αυτήν. Τα Κλειδιά του Ενώχ λοιπόν βλέπετε ότι περιλαμβάνουν πάρα πολλά επί μέρους θέματα -και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς μια που αναφέρονται σε αρχετυπικές ενέργειες, οι οποίες στη συνέχεια αναλύονται σε άπειρες μικρότερες εκφράσεις και σύμβολα. Είναι μία ιδανική περίοδος για να γίνουν συγκεκριμένες αναφορές. Την προηγούμενη εβδομάδα αναφερθήκαμε στην ίνα του ηλιακού ανέμου, που έρχεται και γονιμοποιεί την ύλη και ενώνει τις ουσίες της και τις ζωοποιεί, δημιουργώντας ουσιαστικά συσσωματώσεις που τελικά διαμορφώνουν την έλικα του DNA.

Ξεκινήσαμε σήμερα μιλώντας για τον φαλλό και δεν είναι άσχετο αυτό από το υπόλοιπο μέρος της σημερινής συνάντησης γιατί εκπροσωπεί επίσης την ενέργεια του Διός. Είναι η κατευθυντήρια γραμμή, είναι η ενέργεια που ωθεί τον ηλιακό άνεμο, σαν πρόθεση. Είναι η πρόθεση πίσω από την κίνηση του ηλιακού ανέμου. Θυμηθείτε για λίγο όσα είπαμε την προηγούμενη φορά. Ελάτε και πάλι στην συνειδητότητα, στην συνειδητοποίηση ότι δεν είσατε παρά μία ηλιακή ίνα, που έρχεται στη γη και πλέκει για τον εαυτό της ένα φυσικό φορέα, έναν γήινο μανδύα. Είχαμε πει ότι η επίγνωση του ίδιου του γήινου μανδύα είναι αυτό που ονομάζετε προσωπικότητα. Αυτό που είστε πραγματικά είναι η ηλιακή χορδή. Εσείς είστε ο Θεϊκός Εαυτός που ντύνεται με τον γήινο μανδύα. Θυμηθείτε ακόμα ότι μία φωτεινή γραμμή διαθέτει την ίδια επίγνωση σε όλα της τα σημεία. Τόσο στην αρχή όσο και στο τέλος η επίγνωση είναι η ίδια. Έτσι λοιπόν, η επίγνωση που διατηρεί ο Θεϊκός Εαυτός ντυμένος με τον γήινο μανδύα είναι ακριβώς η ίδια μ’ αυτήν που διατηρεί στην Πηγή, μέσα στον Ήλιο. Και γι αυτό λέμε ότι στη δική μας πλευρά του πέπλου τα πάντα είναι ένα. Εμείς λειτουργούμε βάσει αυτής της δόνησης, του φωτός.

Η ενέργεια του Δία έρχεται να σας δείξει μερικά πράγματα ακόμα σήμερα. Ουσιαστικά έρχομαι να σας μιλήσω για το πώς ο ηλιακός άνεμος δημιουργεί το Απολλώνιο φως, την έκφραση του Απολλώνιου φωτός, μέσα σε κάθε σχέση και αλληλεπίδραση ανάμεσα στα σωματίδια της ύλης. Εγώ είμαι ο Απόλλωνας, είμαι η έκφρασή μου σε μήκος και πλάτος, είμαι η έκφραση σαν Απόλλωνας, είμαι η έκφραση του σημείου σε περισσότερες διαστάσεις, η έκφρασή του φωτεινού σημείου σε περισσότερες διαστάσεις. Μπορούμε να δούμε ήδη τα συμπλέγματα σκέψων που σχηματίζονται στο νοητικό σας πεδίο σε συνέχεια αυτών των δηλώσεών μας. Θέλουμε να κάνετε ένα ταξίδι πολύ βαθιά στην πραγματικότητα του DNA σας τώρα, εκεί, στο σημείο που δημιουργούνται τα πάντα.

Όπως είχαμε πει, πάνω σ’ αυτή τη φωτεινή ηλιακή ίνα κινούνται μυριάδες αρχέτυπα. Και είναι αυτό ένα πεδίο πολύ πέρα απ’ αυτό που ονομάζετε blueprint. Κινούνται μυριάδες αρχέτυπα τα οποία έρχονται να εκδηλωθούν στο φυσικό πεδίο. Μέσα από τις συσσωματώσεις που δημιουργεί ο ηλιακός άνεμος, οι ίνες του ηλιακού ανέμου στη γη, ξετυλίγεται η έκφραση αυτών των αρχετύπων. Ουσιαστικά η

έκφραση αυτών των αρχετύπων γίνεται, συμβαίνει σε πρώτη φάση, στις σχέσεις ανάμεσα στα γονίδια και τις εκφράσεις τους. Εδώ θα κάνουμε μία σύνδεση με την ενέργεια του Αγγελικού Ρέϊκι-Μασάζ, για τον απλό λόγο ότι, όταν εσείς έρχεστε και χρησιμοποιείτε σύμβολα στη θεραπευτική σας, έρχεστε και επιδράτε πάνω σ' αυτό το πεδίο των σχέσεων ανάμεσα στα γονίδια και ανάμεσα στις γονιδιακές εκφράσεις. Αν εγώ είμαι σε κάθε ένα απ' αυτά τα γονίδια, το Απολλώνιο φως αναπτύσσεται σαν μια γέφυρα ανάμεσά τους που τα συνδέει και που αποτελεί την έκφρασή τους. Αυτό το ίδιο φως είναι η Χριστική ενέργεια για την οποία τόσο συχνά μιλάτε.

Έτσι λοιπόν ο Ήλιος, στο σημείο που στέκεται στη μέση του ηλιακού σας συστήματος, κατευθύνει την δραστηριότητα τόσο της γης όσο και όλων των υπόλοιπων πλανητών με τον ίδιο τρόπο, μέσα από τις γραμμές του ηλιακού ανέμου που απλώνονται σε όλη την ηλιόσφαιρα. Εκχέει τα αρχέτυπα σε μία μορφή φωτοκωδικοποιημένη και αυτό το φως είναι που έρχεται και αγγίζει το υλικό πεδίο και δημιουργεί τις πρώτες εκφράσεις ζωής.

Ελάτε και πάλι για λίγο στην εικόνα του DNA. Δείτε στη μέση του κύκλου σας την έλικα του DNA. Δείτε τη γραμμή, την ηλιακή ίνα να τον διαπερνά. Ακολουθήστε τη ροή της ενέργειας. Αυτό που φέρνει το φως είναι πρότυπα σχέσεων, σχεσιακές πληροφορίες. Το πεδίο της Ουσίας της Ύλης υφίσταται διαρκώς. Αυτό που μεταβάλλεται είναι οι σχέσεις ανάμεσα στα απειροελάχιστα σωματίδια της ύλης. Από ένα σημείο κι επάνω η μεταβολή αυτών των σχέσεων επηρεάζει άμεσα την λειτουργία των γονιδίων του DNA σας.

Καταλαβαίνετε ότι είναι πάρα πολύ εύκολο λοιπόν να συμβεί μία μετάλλαξη στα γονίδιά σας. Και καταλαβαίνετε ότι η πηγή της μετάλλαξης πολύ λίγη σχέση έχει να κάνει με τον φαινομενικό κόσμο. Αλλά κάθε τύπος μετάλλαξης προέρχεται από την πληροφορία που φέρνει αυτή η ακτίνα φωτός. Όσο η γήινη συνειδητότητα, όσο η συνειδητότητα του μανδύα που περιβάλλει το φως παραμένει εστιασμένη στον κόσμο των φαινομένων, των φαντασμάτων για μας, δεν μπορείτε να διαχειριστείτε τον αρχετυπικό κόσμο, ή τον διαχειρίζεστε μεν αλλά μ' έναν πολύ έμμεσο τρόπο. Όταν το φως της προσωπικότητας ελαττωθεί και επιτρέψει να λάμψει το ηλιακό φως μέσα στον άνθρωπο, αυτή η ακτίνα του ηλιακού ανέμου, τότε όσες μεταλλάξεις συμβαίνουν, μπορείτε να πείτε ότι συμβαίνουν σε συνεργασία με την προσωπικότητα και αποκαθίσταται μία θαυμαστή ισορροπία, στην οποία η προσωπικότητα γίνεται φορέας, συνειδητός φορέας της έκφρασης και της επίγνωσης του ηλιακού ανέμου.

Δεν θέλουμε να σας κουράσουμε πολύ απόψε και ξέρουμε ότι μπαίνετε σε μία ενέργεια πολύ διαφορετική απ' αυτήν στην οποία είχατε μπει τις προηγούμενες φορές. Χρειάζεται όμως πραγματικά να το κάνουμε και χρειάζεται να μπείτε σ' αυτή την ενέργεια γιατί πρόκειται για την σύνδεση όλων των υπολοίπων. Η Άννα ήταν έτοιμη αυτή την εβδομάδα να προχωρήσει στην αποκωδικοποίηση της Σανσκριτικής γραφής, θεωρώντας ότι αυτή θα ήταν η γραμμή που θ'

ακολουθούσαμε. Ωστόσο δεν είναι έτσι. Είναι αλήθεια ότι οι γραφές του κόσμου, ειδικά οι αρχικές γραφές και οι συμβολισμοί των γλωσσών αντιστοιχούν σ’ ένα μεγάλο βαθμό στα σύμβολα που διακινούνται κατά την ομιλία ανάμεσα στα γονίδιά σας. Ωστόσο δεν είναι αυτό που χρειάζεστε πραγματικά αυτή την περίοδο, πολύ απλά γιατί είναι ένα στάδιο που έχετε ήδη ξεπεράσει. Κι αν αναρωτηθείτε πώς και πότε έγιναν οι απαραίτητες ενεργοποιήσεις, μπορούμε να σας πούμε και πάλι ότι τα media -αυτά που φοβόσαστε πολλές φορές για την αρνητική τους επίδραση- έπαιξαν τον ρόλο του ενεργοποιητή για σας. Βλέπετε, τίποτα δεν γίνεται τυχαία και το καθετί παίζει τον ρόλο του στον κόσμο που ζείτε.

Και πραγματικά μέσα από τα media, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας, έχετε έρθει σε επαφή με στοιχεία των πολιτισμών που αντιστοιχούν σ’ αυτές τις γλώσσες. Έτσι η δουλειά που προηγήθηκε αφορούσε μεν την ενεργοποίηση του DNA σας βάσει κάποιων

ονομάτων και παρότι εστιαστήκαμε σε ορισμένα συγκεκριμένα σημεία, το μεγαλύτερο μέρος της δουλειά έγινε εσωτερικά μέσα απ' τις ενέργειες που κινήθηκαν και που όλοι σας, σε μεγάλο βαθμό νιώσατε. Γιατί τι νομίζετε ότι κάνουμε όταν ερχόμαστε και σας αγγίζουμε, όταν ερχόμαστε και εργαζόμαστε μαζί σας προκαλώντας σας διάφορες αισθήσεις. Εσείς δεν βλέπετε τι ακριβώς κάνουμε, ωστόσο αντιλαμβάνεστε την παρουσία μας εκείνη την ώρα. Επανασυνδέσεις κάνουμε. Και για τις επανασυνδέσεις αυτές είναι απαραίτητο να ανοίξετε τον δρόμο μέσα από τον τρόπο ενός ομαδικού διαλογισμού, έτσι ώστε να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε απρόσκοπτα.

Καταλήγουμε λοιπόν στο ότι οι ενεργοποιήσεις έχουν ήδη γίνει όσον αφορά τις ιερές γλώσσες, όπως ειπώθηκε κι έχουν γίνει εδώ και αρκετό καιρό. Αυτό που χρειάζεστε είναι η σύνθεσή τους και η σύνθεση γίνεται μέσα από τη χρήση του φωτός. Έτσι λοιπόν θα ήταν καλό το επόμενο διάστημα να εργαστείτε με την ενέργεια του Διός, που θα σας συνιστούσαμε να τον αποκαλείτε Ζευ, γιατί αυτό είναι το όνομα που φέρνει την πραγματική ενέργεια του ονόματος. Είναι η ενέργεια της ζεύξης και η ενέργεια της γονιμοποίησης. Είναι καλό λοιπόν να εργαστείτε με την ενέργεια του Διός και του Απόλλωνα, αντιλαμβανόμενοι ότι είναι αυτές οι εκφράσεις της Πηγής που ενεργοποιούν τα αρχέτυπα όσον αφορά την έκφρασή τους μέσα από το γονιδίωμά σας. Πρόκειται για έννοιες πολύ βαθιές που θα χρειαστείτε αρκετό χρόνο για να τις επισκεφθείτε ο καθένας για τον εαυτό σας και να τις βιώσετε στην πληρότητά τους. Μην νομίζετε ότι η δουλειά που κάνετε κατ' ιδίαν με τους Δασκάλους είναι άσχετη απ' αυτήν την εργασία. Η μία ενέργεια ετοιμάζει τον δρόμο της άλλης.

Αφήστε το ηλιακό φως να εισρεύσει στο κέντρο του κύκλου σας. Το πρώτο τσάκρα σας είναι ακόμα στο κέντρο του κύκλου. Γειώνετε το πλήρες δυναμικό σας. Ο φαλλός στο κέντρο του κύκλου, βλασταίνει, ανθίζει, βγάζει καρπούς και γίνεται το Δέντρο της Ζωής. Εσείς βέβαια περιμένατε να δείτε αυτήν την κίνηση από πάνω προς τα κάτω. Η έκφραση όμως ξεκινά από το κέντρο της γης προς τα έξω, με τον ίδιο τρόπο που ξεκινά από τον Ήλιο προς τους πλανήτες. Γι αυτό άλλωστε σας είπαμε ότι οποιοσδήποτε εξωσυστημικές ενέργειες χρειάζεται να περάσουν πρώτα στον Ήλιο και από κει να διανεμηθούν στην ηλιόσφαιρα και τους πλανήτες σ' αυτήν.

Πάρτε λίγο χρόνο για να γειωθείτε, να μιλήσετε και θα συνεχίσουμε.

M.:

Όταν είπαμε να βάλουμε το πρώτο κέντρο στο κέντρο του κύκλου, είδα το εξής παράξενο. Φαντάστηκα νοητικά το πρώτο κέντρο να είναι σαν ένα κόκκινο πετράδι χωρίς όμως..., που ακτινοβολούσε στο κέντρο του κύκλου και ταυτόχρονα όμως κάτι με έκανε να κοιτάξω μέσα στο σώμα μου και είδα ότι εκεί που βρίσκονταν πριν το πρώτο κέντρο το έβαλα εκεί. Αυτή κίνηση σαν να έφερε από κάπου μία φωτεινή σφαίρα που αντικατέστησε το πρώτο κέντρο. Συνέβη αυτό.

Μετά είχα μια άλλη εμπειρία εκεί που μιλάγαμε για τον ηλιακό άνεμο, την ηλιακή ακτίνα. Κάτι είπες εκεί, τώρα δεν θυμάμαι αυτή τη στιγμή, παρόμοιο πράγμα άρχισα να βλέπω κι εγώ ...α! ναι, ναι, ότι έχει η ηλιακή ακτίνα πληροφορίες. Ναι αυτό ακριβώς, δηλαδή ταυτόχρονα, τη στιγμή που το έλεγες, λίγο πιο πριν, αντιλήφθηκα ότι η φύση της ηλιακής ακτίνας και του ηλιακού ανέμου είναι αυτή. Δηλαδή έχει μέσα όλες τις πληροφορίες, ο,τιδήποτε μπορεί κανείς να χρειαστεί ή να φανταστεί. Μετά πάλι είδα την ηλιακή χορδή. Την ασημένια χορδή είδα εγώ, ναι την ασημένια χορδή είδα. Και αυτό που έγινε ήταν ότι είδα τον εαυτό μου να κοιμάται κάποια βράδια, σε ταχύτητα πάλι, που έφευγα από το σώμα μου, δεν το συνειδητοποιούσα, γιατί δεν ήθελα στην γήινή μου κατάσταση εκείνη την εποχή να το θυμηθώ. Εντάξει, μου έκανε εντύπωση αυτό. Αυτό όμως με έκανε να σκεφτώ στην άσκηση ότι πολλά πράγματα δεν μας συμβαίνουν γιατί δεν εστιάζουμε την προσοχή μας εκεί, δεν συγκεντρώνουμε την ενέργειά μας και την εστίαση του νου μας εκεί. Και ένα απ’ αυτά που ήρθε ήταν αυτό, το αστρικό ταξίδι. Είχα εμπειρίες στη ζωή μου αστρικών ταξιδιών, συνήθως όταν βρισκόμουν κάτω από έντονη συναισθηματική φόρτιση, ίσως να είχα ανάγκη να ξεφύγω. Όμως ήταν όντως ταξίδια αστρικά. Αλλά συνειδητοποίησα μέσα από τη σημερινή άσκηση ότι τις πιο πολλές φορές δεν με ενδιέφερε, δεν ασχολήθηκα μ’ αυτό γιατί δεν με ενδιέφερε. Δεν φανταζόμουν ίσως ότι κάτι θα μου προσέφερε. Πολλά πράγματα δεν τα κάνουμε γιατί δεν μας έρχεται καν κάποια ιδέα σχετικά μ’ αυτά.

Μετά άλλο ένα κομμάτι που βίωσα μεσ’ την άσκηση σαν αφύπνιση-συνειδητοποίηση ήταν ότι πάρα πολλά πράγματα απ’ αυτά που συμβαίνουν στους αναζητητές είναι το επίπεδο της... πως είναι όταν κοιμάται κάποιος και βλέπει ένα όνειρο που τον συγκινεί ιδιαίτερα, αλλά το βιώνει σαν όνειρο όμως, ότι πολλοί αναζητητές και μόνο μέσα σ’ αυτούς, σε κάποιες περιπτώσεις αισθανόμαστε άσχημα που δεν έχουμε μια πιο βαθιά σύνδεση μ’ αυτές τις εμπειρίες. Αυτό που κατάλαβα όμως είναι ότι για να συμβεί αυτό πρέπει να εκπαιδευτεί έτσι ο ψυχισμός και ο νους του ανθρώπου που να μπορεί να πηγαίνει πολύ βαθιά και κατά κάποιο τρόπο να αφυπνιστεί σ’ αυτήν την διαδικασία. Δηλαδή δεν είναι οι εμπειρίες τον αφυπνίζουν, είναι ο ίδιος που αφυπνίζεται οπότε και μπορεί να έχει εμπειρίες και να επιλέγει κιόλας και τι εμπειρίες μπορεί να έχει. Δηλαδή μπορεί κάποιος αφού πρώτα συνδεθεί μ’ αυτό το πράγμα μέσα του, ενεργοποιήσει αυτό το κομμάτι στον εαυτό του, μπορεί να πει «Εγώ θέλω ν’ αλλάξω το DNA μου». Αυτό θα γίνει εκ των υστέρων, πρώτα είναι αυτή η σύνδεση με τον εαυτό και τις ικανότητές του και μετά διαλέγει και λέει ότι «Θέλω να κάνω, ξέρω ‘γω, ‘ν’ αλλάξω το DNA» ή «Θέλω να κάνω αστρικά ταξίδια για τον χ λόγο», ή «Θέλω να δω τις προηγούμενές μου ζωές», για όποιο λόγο μπορεί κανείς να θέλει. Σε γενικές γραμμές αυτά.

Γ.:

Όταν έβαλα το τσάκρα στο κέντρο του κύκλου ήταν κόκκινο βέβαια, ήταν στο σχήμα ένας τροχός αλλά που είχε μέσα τα τρία πέταλα του λωτού σαν τρίγωνο μέσα σ’ ένα κύκλο και όλα που γυρίζανε είχαν

σχηματίσει μία δίνη, η οποία γινότανε κόκκινο με άσπρο, σαν ροζ και χρυσό μαζί. Πήγαινε μέχρι κάτω και όταν άρχισε να βγαίνει ο φαλλός για μένα ήταν σαν πέτρα, σαν μενίρ το φαντάστηκα, ο οποίος μετά έγινε χρυσό από πέτρα. Και όταν μπήκαμε στο DNA μέσα στη στήλη του φωτός, ήταν πάρα πολλά αρχέτυπα, τα οποία ήταν σε γεωμετρικά σχήματα πολύ μικρά, φωτεινά. Σαν από φως ήταν και ήταν σε διάφορα όμως... από τρίγωνα, τετράγωνα μέχρι μέρκαμπες. Πάρα πολλά σύμβολα τα οποία κατεβαίνανε συνεχώς και κινιόντουσαν μέσα σ' αυτή τη στήλη. Επίσης θέλω να ρωτήσω: μας είπαν να ενώσουμε την συνείδησή μας με τα πάντα, να ενωθούμε με τα πάντα μας είπαν. Με τη φύση, με τη σκέψη με...

Άννα:

Με τη φύση των πραγμάτων.

Γ.:

Ναι με ο,τιδήποτε. Δηλαδή αυτό το κάνουμε απλώς και μόνο δηλώνοντας την πρόθεσή μας λέγοντας «συνδέω την επίγνωση...».

Άννα:

Είπαν και στην προηγούμενη ομάδα ότι ο τρόπος είναι να το κάνεις με την πρόθεση, αλλά να το κάνεις σε διαλογισμό. Να μπεις μέσα, να πάρεις λίγο χρόνο εκεί... σε ο,τιδήποτε.

Γ.:

Στα πράγματα και στη φύση το κάνω, εγώ το κάνω χρόνια αυτό το πράγμα. Το γνωρίζω.

Άννα:

Στη φύση των πραγμάτων.

Γ.:

Όχι είπανε και με τα βουνά και με τα φυτά και με τα ζώα. Είπανε και με ιδέες. Αυτό ας πούμε με την ιδέα, με κάποια ιδέα ή με... πως θα γίνει;

Άννα:

Θα μπεις στην ενέργειά της, θα ζητήσεις να δεις τη φύση της και να αφήσεις εκεί την ενέργειά σου σαν σημείο αναφοράς.

Γ.:

Κι επίσης θέλω να ρωτήσω, μας είπαν να δουλέψουμε με τις ενέργειες του Δία -του Ζευ-, και του Απόλλωνα και θέλω περισσότερες πληροφορίες πως θα.... Δηλαδή όπως δουλεύουμε με τους Δασκάλους; Πως θα το κάνουμε αυτό;

Ευ.:

Δεν έχω να πω κάτι ιδιαίτερο. Ένιωσα ξέρω 'γω κλη, εκείνο όμως που .. να ρωτήσω αν μπορώ να το πω, είναι κάποιες σκέψεις που είχα απ' το πρωί, οι οποίες φαινομενικά δεν έχουν σχέση. Δεν ξέρω, φαινομενικά, στην ουσία όμως έχουν. Δεν ξέρω.

Άννα:

Στο τέλος.

Μπ.:

Δεν έχω να πω κάτι.

Θ.:

Εγώ ήταν η πρώτη φορά που, ενώ με πήρε ο ύπνος πάλι, δεν είχα καμία ενοχή. Το λέω με τον δικό μου τρόπο τώρα αυτό, αλλά μπορώ να πω ότι διαισθάνθηκα κατά την αρχή του channeling, αλλά και πριν στον αέρα την έννοια της αυστηρότητας και της σοβαρότητας.

Άννα:

Ναι έχεις δίκιο. Κι εγώ το ίδιο.

Θ.:

Ναι γιατί ήρθε από σένα, δηλαδή... ήταν εκείνη η πλευρά. Θέλω να πω το εξής: ότι το ξεκίνημα μου έδωσε να καταλάβω ότι «αυτό που κάνετε τώρα εδώ εσείς στο επίπεδό σας, είναι κάτι πάρα πολύ σοβαρό, παιδιά. Σοβαρευτείτε, συγκροτηθείτε μάλλον καλύτερα» -και σε μένα προφανώς, έτσι- [*γέλια*]. Δεν το λέω εγώ δηλαδή σε σας, είναι κάτι που αφορά εμένα ας πούμε, αλλά υποθέτω ότι είναι γενικότερο, δηλαδή.

Άννα:

Κι εγώ έτσι το έπιανα, αυτό το ύφος έπιανα, ήταν προφανές.

Θ.:

Δηλαδή «Κάντε την κίνηση αυτή». Βίωσα πριν από καμιά-δύο βδομάδες κάτι σχετικό και θα είναι διαφορετικό υποθέτω για τον καθένα. Αυτό που έλαβα λοιπόν κατά την ώρα που συζητάγαμε ήτανε, πώς είναι τα μικρά παιδιά στον παιδικό σταθμό που παίζουν τριγύρω όλα, αλλά στον παιδικό σταθμό του σχολείου που είναι κλειστό και θα έχει και πανεπιστήμιο μετά, δηλαδή είναι δρομολογημένα μετά για να πάνε να κάνουν κάτι, κάτι σημαντικό. Άρα λοιπόν η έννοια της σοβαρότητας ήταν το σημαντικότερο πράγμα που διαισθάνθηκα. Πριν από δυο βδομάδες, το λέω αυτό, προσπάθησα να κάνω μια σύνδεση και για μένα προσωπικά τώρα, η απάντηση που πήρα ήταν Ξεκίνα, και κάτι να κατέβει». Πολύ απαλά σαν να μου λένε «Πάρε μια λέξη. Εντάξει τώρα;» Και αυτό που διαισθάνθηκα καθ’ όλη τη διαδικασία ήταν ότι αυτή τη στιγμή δεν είναι αυτό το οποίο είναι στην προτεραιότητα. Φτιάξε το υπόβαθρό σου γενικότερα, -γιατί πήγα να το αφήσω- ...και κλείνω μ’ αυτό, σ’ αυτό το σημείο με αυτά με τα οποία ασχολούμαι εγώ στον δικό μου χώρο, πήγα το αφήσω στο πλάι. Ο καθένας από μας κάνει κάποιες δουλειές που τις έκανε από παλιά από εσωτερική παρόρμηση...

Γ.:

Τι εννοείς;

Θ.:

Εννοώ δηλαδή στη δουλειά σου μπορεί να έχεις αναλάβει κάποιο αντικείμενο το οποίο είναι αλτρουιστικής φύσης, δεν έχει να βγάλει λεφτά ας πούμε, αλλά είναι κάτι που αφορά το σύνολο, δεν αφορά εσένα μόνο. Κάποια στιγμή λοιπόν μπορεί να θεωρήσεις ότι έκανες αρκετά και να έχεις κάνει πάρα πολλά πράγματα, δυσανάλογα πολλά. Παρόλα αυτά το μήνυμα είναι ότι, δεν έφτασες εδώ, η προσπάθεια η δικιά σου και η δικιά μας βοήθεια, για να τα παρκάρεις στη γωνία. Έχεις δουλειά μπροστά και για να το καταλάβεις αυτό πάρε και κανα-δύο κουνηματάκα στο δρόμο για να ξυπνήσεις. Άρα λοιπόν η σοβαρότητα. Και γι αυτό στην αρχή πιστεύω, εκεί που έγινε αναφορά ότι δεν κάνατε προσπάθεια για την σύνδεση... Ευχαριστώ.

Ντ. :

Εγώ δεν έχω να πω πολλά. Το μόνο ότι αισθάνθηκα σήμερα, συνειδητοποίησα το πόσο υπευθυνότητα πρέπει να έχουμε για όλα αυτά που συμβαίνουν.

Α.:

Θα ξεκινήσω με την αίσθηση που είχα στο σώμα μου, της ενέργειας. Ήταν μεστή, συνεκτική, δυνατή. Και μετά όταν είπαμε τη λέξη «Ζεύξις» την είχα ήδη πει μέσα μου προτού την πεις. Ήταν αυτό το πράγμα, συνδετική. Εννοιών; Δεν ξέρω, πάντως συνδετική. Ως προς την εμπειρία του πρώτου τσάκρα ήταν παρόμοια με της Μ. Μία κόκκινη σφαίρα ας πούμε μπήκε στο κέντρο, η οποία σιγά-σιγά με των υπολοίπων μεγεθύνθηκε, έγινε μία τεράστια κόκκινη σφαίρα και μου ήρθε στο νου το όνομα «Αντάρες», ο αστεροειδής.

Άννα:

Ο Αντάρες δεν είναι αστεροειδής, είναι άστρο.

Α.:

Ναι το άστρο. Με το όνομα του Απόλλωνα έκανα μια νοητική σκέψη. Μου ήρθε το Απόλλο, δηλαδή άπολο, χωρίς πόλους. Δηλαδή είναι μία ενέργεια που δεν έχει δεξιά-αριστερά άκρα, είναι άπολο. Και με [το όνομα] του Ζευ, είναι Ζήτα, Ζωή και Ζεύξις βέβαια. Αυτά, δεν έχω να πω τίποτε άλλο.

Δ.:

Εμένα αυτό που έχει μείνει έντονα, εκτός από όλη αυτή τη διαδικασία, ενεργειακά το αισθανόμουν, επιβλητικά να συμβαίνει ό,τι γινότανε εδώ, πολύ έντονη. Κάποια στιγμή που ειπώθηκε «Η προσωπικότητα φορέας του ηλιακού ανέμου» εκεί ένιωσα να επαναλαμβάνονται πάλι ξανά και ξανά μέσα μου αυτές οι λέξεις, με μια ενεργειακή δόνηση πολύ έντονη και με παρέπεμψε σε κάποιο όνειρο που έχω δει, το οποίο δεν έχει ιστορία, είναι μία αίσθηση ενεργειακή. Δηλαδή αυτό που αισθάνθηκα γεννιόταν ξανά και ξανά αναπαραγόταν και με παρέπεμψε σε μία άλλη ενεργειακή εικόνα, συνειδητότητα που πρέπει να την έχω ζήσει. Και εκεί σαν να μου είπαν ότι αυτό που βιώνεις τώρα έχει ξεκινήσει ήδη κάπου, κάπου έχει ξεκινήσει και αυτή τη στιγμή λειτουργεί και συνεχίζεται. Και είχε

την έννοια της αλλαγής. Δηλαδή έχει ξεκινήσει και γίνεται κάποια αλλαγή. Αυτό ένιωσα ότι με παίρνει από κάπου και με ανεβάζει κάπου αλλού. Και ήθελα να ρωτήσω κι εγώ αυτό το ίδιο με την Γ., δηλαδή αυτή η σύνδεση με τη φύση, εννοιών, με οτιδήποτε υπάρχει γύρω μας, είναι κάτι που θα γίνεται σε καθημερινό επίπεδο τη στιγμή που βρισκόμαστε σε επαφή με κάποιον ή με κάτι, ή είναι μια στιγμή που εμείς αφιερώνουμε το βράδυ, το πρωί με την πρόθεση ότι «Εγώ θέλω αυτό» , θα το ανακαλούμε δηλαδή;

Άννα:

Και το πρώτο και το δεύτερο.

Δ.:

Και τα δύο μαζί. Δηλαδή μπορούμε στο πλαίσιο της ημέρας να πούμε 'ξέρεις κάτι, εγώ αυτό το χρονικό διάστημα θα το αφιερώνω γι αυτό το πράγμα', ας πούμε. Αυτό θέλω να ρωτήσω.

Α.:

Να πω μια εικόνα που μου ήρθε, πως βγήκε ο φαλλός. Όταν κατέβασα το πρώτο τσάκρα, το κατέβασα κατευθείαν στο κέντρο της γης, το οποίο διευρύνθηκε, το είδα κοχλάζον και ο φαλλός πετάχτηκε από μέσα όπως όταν γίνεται ένα ηφαίστειο, πετάγεται... σαν πέτρα βγαίνει μετά από μέσα. Σαν να έγινε ένα όρος και βγήκε έτσι. Σαν οβελίσκος ας πούμε, κάπως έτσι, σαν ογκόλιθος και μετά πήρε το σχήμα του φαλλού. Δεν ξέρω γιατί μου βγήκε σαν πέτρα. Ίσως έχει την έννοια της δύναμης, τώρα το συνδυάζω. Δηλαδή ο φαλλός βγήκε σαν πέτρα, σαν βράχος, σαν βουνό, ίσως γι αυτό.

ΕΥΤ.:

Ένωσα ενέργειες να στροβιλίζονται στον χώρο, αλλά χαλάρωνα πάρα πολύ. Δηλαδή δεν μπορούσα να πιάσω, δεν μπορώ να πω πολλά πράγματα. Χαλάρωνα πάρα πολύ.

Κ.:

Εγώ όταν μίλησες για τον Ήλιο μου ήρθε το αστρολογικό σύμβολο του Ηλίου το οποίο είναι ένας κύκλος και ο πυρήνας. Και αμέσως μου ήρθε ότι όταν ενσαρκωνόμαστε, με την ηλιακή αυτή ενέργεια που έχουμε, απομονωνόμαστε από το υπερδιάστατο, γιατί βγαίνει η ατομικότητα του ανθρώπου που δεν μπορεί να αντιληφθεί την συλλογικότητα. Μου ήρθαν εικόνες της ηλιακής θύελλας. Υπάρχει ηλιακή θύελλα; Ναι, η οποία έχει μέσα όλα τα χρώματα του ηλίου και απορροφούνται από τη γη και από τα φυτά. Ο άνθρωπος δεν έχει την ικανότητα να απορροφήσει την ηλιακή ενέργεια. Η ηλιακή ενέργεια απορροφείται μόνο μέσω των φυτών, μέσω της φωτοσύνθεσης. Μόνο πάνω στην επιδερμίδα έχει την ικανότητα να απορροφάει ηλιακή ενέργεια. Μέσω των φυτών και της φωτοσύνθεσης γίνεται η επεξεργασία και την παίρνουμε εμείς. Αυτό μπορεί να αλλάξει τώρα όμως, δηλαδή να έχουμε άμεση πρόσβαση στην ηλιακή ενέργεια και στο Απολλώνιο φως.

[παρεμβάλλεται μια ερώτηση από την Ευ. στην Κ., η οποία δεν ακούστηκε για να καταγραφεί]

Ναι, μέσω της φωτοσύνθεσης. Ο Απόλλων σημαίνει και πάλλω, που σημαίνει ότι μέσω της λύρας (που έχει επτά χορδές), είναι τα επτά τσάκρας, τα οποία τα διαχειρίζεται η ηλιακή ενέργεια και τα πάλλει. Αυτή τη στιγμή δεν έχουμε μεγάλη πρόσβαση σ' αυτήν την ενέργεια. Αν αυτό αλλάξει και γίνεται η φωτοσύνθεση κατευθείαν, τότε θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε όλα αυτά. Και εκτός απ' αυτό ... δεν θυμάμαι τώρα τίποτα άλλο.

Μχ.:

Εγώ σήμερα δεν ήμουν καλή μαθήτρια, γι' αυτό δεν έχω και πολλά. Βασικά δεν είναι ότι δεν έκανα κάτι, απλά ήτανε... μόνο την αρχή θυμάμαι. Να σας πω ότι εμένα το τσάκρο μου ήτανε μοβ, δεν ήτανε κόκκινο σαν των άλλων, μοβ το είδα εγώ και μετά όταν έγινε ο στροβιλισμός κ.λ.π βγήκε ο φαλλός, κι εμένα δεν ήταν πέτρινος, ήταν κρυστάλλινος και λαμπίριζε από το φως. Αυτά θυμάμαι. Μετά με τις ακτίνες ερχόμουν, άκουγα για ακτίνες και ξανάφευγα. Δεν έχω να σας πω.

ΝΤ.:

Να κάνω μια ερώτηση; Είπε κάποια στιγμή ότι η γη πέρασε μια μύηση και κάπου αναφέρθηκε στον Ερμή και την Ανδρομέδα, κάπως έτσι. Το συνέδεσε, αν κατάλαβα καλά, με τη σύνοδο των πλανητών εκεί στο 2000.

Άννα:

Εγώ δεν κατάλαβα σύνδεση, αλλά μπορεί τώρα... δεν ξέρω.

Ντ.:

Τι σχέση έχει το ένα με το άλλο;

Άννα:

Ποιο;

Ντ.:

Αυτό δηλαδή που έγινε η μύηση της γης και αναφέρθηκε στον Ερμή και την Ανδρομέδα με το γεγονός αυτό που είχε γίνει τότε.

Άννα:

Τι σύνοδος ήταν αυτή;

Ντ.:

Ήταν σύνοδος αν θυμάμαι επτά πλανητών. Επειδή εγώ τότε είχα ένα πάρα πολύ δυνατό βίωμα.

Γ.:

Το 2000; Τρομερό.

Ντ.:

Το 2000. Είδα, πραγματικά είδα τον Ανώτερο Εαυτό μου σε μορφή και είχε το πρόσωπο το δικό μου, γι αυτό το θυμάμαι τόσο πολύ. Τι σχέση έχουν αυτά τα δύο φαινόμενα που αναφέρθηκαν;

Άννα:

Δεν λέει κάτι.

Κ.:

Μπορώ να πω κάτι για τον Ερμή εγώ; Ο Ερμής είναι ο μόνος αγέννητος, ο μόνος αγέννητος από την μυθολογία. Η Ανδρομέδα για να δημιουργήσει την ενέργειά της την φέρνει μέσω του Ερμού, δεν μπορεί μόνη της να κατέβει. Είναι ο σύνδεσμος από τον αστερισμό αυτό για τον οποιονδήποτε. Γι αυτό στη μυθολογία ο Ερμής ήταν φτερωτός και ήτανε μεταξύ θεών και ανθρώπων. Ο Ερμής ήταν ο μόνος πλανήτης αγέννητος από όλη τη μυθολογία.

Άννα:

Θεός.

Κ.:

Ναι, ναι. Ο οποίος συνδέει το... Είναι ο μόνος που δεν έχει γεννηθεί. Και η Αφροδίτη δεν έχει. Δεν έχει μορφοποιηθεί ποτέ, είναι η σύνδεση του...

Γ.:

Πώς δεν έχει μορφοποιηθεί. Όλοι έχουν μορφοποιηθεί οι 12 θεοί.

Κ.:

Σύμφωνα με την τάξη, ο Δίας είναι η Διάνοια ...

Ευ.:

Όχι, όχι σύμφωνα με τη μυθολογία.

Κ.:

Εμάς στην αστρολογία αυτό μας έχουν πει. Ότι δια του Ερμού γίνεται η επικοινωνία των δύο κόσμων.

Γ.:

Αλλά ούτε ότι ο Δίας έχει μορφοποιηθεί.

(συνέχεια)

Δεν χρειάζεται να συμπεριλαμβάνετε ενέργειες που δεν θέλετε. [Σημ.: κάνουν την αναφορά λόγο κάποιας έντασης που επικράτησε κατά την παραπάνω συζήτηση.] Όταν βλέπετε ότι μία άποψη δεν σας αντιστοιχεί, μπορείτε να την αφήσετε στην άκρη και να την χρησιμοποιήσετε κάποια άλλη στιγμή. Παρακαλούμε να κρατάτε το κέντρο σας καθ' όλη τη διάρκεια των συναντήσεων, ιδιαίτερα το επόμενο διάστημα. Αποφεύγετε τις αναταράξεις που δημιουργούνται εσωτερικά. Είναι ιερό αυτό που κάνετε. Το ξέρουμε και σας το λέμε. Περιμένουμε να το δείτε κι εσείς. Η ιεροπρέπεια είναι αυτή που πρέπει να έχετε υπόψη σας. Πολλές φορές ήρθαμε και σας αποκαλέσαμε ιερείς του Υψίστου.

Ο Κουτχούμι και ο Σανάτ Κουμάρα είμαστε που σας μιλάμε αυτή την ώρα. Πολλές φορές ήρθαμε και σας αποκαλέσαμε ιερείς του Υψίστου και το κάναμε, όχι για να σας χαϊδέψουμε τ' αυτιά αλλά για να σας βοηθήσουμε να δείτε την ιερότητά σας. Μ' ένα τρόπο που σας φαίνεται παράδοξος, η επίγνωση της ιερότητας, η ιεροπρέπεια που φέρετε, σας ανοίγει την πόρτα για τις επόμενες μυήσεις. Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν συνηθίζουμε να μιλάμε για μυήσεις. Για να το κάνουμε τώρα σημαίνει ότι είναι πραγματικά μία εποχή πολύ κρίσιμη, όμορφα κρίσιμη, για τη συνέχεια της δράσης σας.

Εάν θέλετε να βοηθήσετε τον εαυτό σας σ' αυτό, σ' αυτή την περίοδο φροντίστε να διατηρείτε την ιεροπρέπειά σας. Να περπατάτε στον δρόμο έχοντας επίγνωση της ιερότητάς σας. Να έρχεστε και να φεύγετε έχοντας επίγνωση της ιερότητάς σας. Να παρακολουθείτε, να συμμετέχετε στις συνεδρίες και τις ομάδες έχοντας επίγνωση της ιερότητάς σας και του πόσο ιερό είναι αυτό που κάνετε. Αυτή είναι η ενέργεια που εκφράστηκε σαν σοβαρότητα σήμερα. Και είναι πραγματικά ιδιαίτερη η βαρύτητα αυτής της ενέργειας. Σας ανοίγει, όπως είπαμε, πόρτες για τις επόμενες μυήσεις. Και αν ήτανε ένα μεμονωμένο κομμάτι, αν αφορούσε τη μεμονωμένη λειτουργία του γήινου πεδίου δεν θα μας απασχολούσε καθόλου.

Όπως βλέπετε όμως, βρίσκεστε σε μερικά καίρια σημεία της αλλαγής. Γι αυτό το λόγο χρειάζεται να τιμήσετε τις ενέργειες που είναι κοντά σας, να τους αφιερώσετε τον χρόνο σας, να τους αφιερώσετε την προσοχή σας πραγματικά σαν ιερείς του Υψίστου. Και όπως πηγαίνει

ένας ιερέας στο άβατό του, στο ιερό και στέκεται και ιερουργεί, με τον ίδιο τρόπο και την ίδια συναίσθηση να εργάζεστε με τις ενέργειες από δω και πέρα. Είναι σημαντικό για σας και για μας. Δεν θα σας πούμε ότι δεν επιτρέπεται να πετάτε τα μαργαριτάρια στους χοίρους. Αυτό που λέμε τώρα δεν έχει σχέση με τέτοιες εκφράσεις. Έχει να κάνει με τη δική σας συνειδητοποίηση, με την ενέργεια που μπορείτε να αγγίξετε, την ενέργεια της θειότητάς σας που μπορείτε να αγγίξετε όταν έχετε επίγνωση της ιερότητας μέσα σας.

Δεν θα πούμε πολλά ακόμα στη συνέχεια. Θα σας ζητήσουμε να πάρετε τον φαλλό, να τον βάλετε στην καρδιά όπως και πριν και να γίνετε ένα μαζί του, να ταυτιστείτε με τον φαλλό. Όταν λοιπόν στη συνέχεια μπαίνετε στη φύση των πραγμάτων φροντίστε να θυμόσαστε αυτήν την ταύτισή σας με τον φαλλό. Μπορείτε να καταλάβετε περισσότερο τώρα. Εσείς και ο φαλλός είστε ένα και μπαίνετε στην ενέργεια των πραγμάτων, στη φύση των πραγμάτων. Θα δείτε ότι μ’ αυτόν τον τρόπο προΐδεάζετε τις ενέργειες που κινούνται σύμφωνα με την εκροή της Θείας επίγνωσης που έρχεται από σας. Γι’ αυτό σας μιλάμε για ιερότητα. Μην επιτρέψετε καμία σκέψη του τύπου «Είναι βέβαιο ότι η Θεία πρόθεση περνάει μέσα από μένα; Είναι βέβαιο ότι πραγματικά έτσι πρέπει να γίνει, ότι εγώ φέρνω τη σωστή πληροφορία;» Πάψτε να αναρωτιέστε. Να είστε βέβαιοι γι’ αυτό. Αυτή είναι η δύναμη του φαλλού. Πάψτε να αμφιβάλλετε, δεν είναι η κατάλληλη στιγμή γι’ αυτά τα παιχνίδια. Κρατηθείτε στο ύψος των περιστάσεων και παίξτε μ’ ένα διαφορετικό τρόπο αυτή τη φορά. Στο παιχνίδι, στο γήινο παιχνίδι σας, προσθέστε ένα μεγάλο βαθμό ιεροπρέπειας. Και μην τολμήσετε ν’ αμφισβητήσετε την ιεροπρέπεια του διπλανού σας, γιατί είσατε ένα.

Η εργασία με την φύση των πραγμάτων, όπως σας δείξαμε γίνεται κατά μόνας. Μπορείτε να την κάνετε κατά τη διάρκεια της ημέρας, μπορείτε να περπατάτε στο δρόμο δηλώνοντας την πρόθεσή σας να μπείτε στη φύση μιας ιδέας, στη φύση ενός δέντρου, οτιδήποτε νιώσετε εκείνη τη στιγμή ότι χρειάζεται να ενεργοποιήσετε. Ή, μπορεί να καθίσετε στο σπίτι σας, στην ησυχία του σπιτιού σας και να μπείτε σε διαλογισμό. Εσείς είστε ο φαλλός, εσείς είστε η δίοδος κι εσείς αποτελείτε επίσης το σημείο αναφοράς. Πάνω σ’ αυτήν την ενέργεια θα στηριχθούν όλες οι συνδέσεις που θα γίνουν μετέπειτα, τόσο στο αστρικό πεδίο, όσο και στα υπόλοιπα.

Εσωτερικά κυριαρχεί μια αναστάτωση, ίσως γιατί δεν ήταν έτοιμοι κάποιοι να δεχτούν αυτό το φορτίο. Γιατί η ιεροπρέπεια πραγματικά είναι ένα φορτίο. Είναι ένα φορτίο για τον γήινο και την γήινη χωριστή ατομικότητα. Εσωτερικά είσατε ακόμα περισσότερο ενδεδυμένοι μ’ αυτή την ιεροπρέπεια. Αν βλέπατε την ιερότητά σας, εάν την αντιλαμβανόσασταν θα τρομάζατε. Μπαίνοντας λοιπόν σε διαλογισμό μπαίνετε στην φύση των πραγμάτων και στέκεστε εκεί και ακολουθείτε ό,τι θα σας δοθεί. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να δουλέψετε αυτό το διάστημα.

Τώρα όσον αφορά τις ενέργειες του Βασιλέα Ζευ και του Απόλλωνα είναι ενέργειες που εργάζεστε μαζί τους κάθε μέρα. Είναι το ίδιο το

φως σε διαφορετικά επίπεδα εκδήλωσης. Είναι αρχέτυπα τα οποία τώρα έρχεστε να αναζωογονήσετε εργαζόμενοι με το φως. Δηλώστε την πρόθεσή σας να συμβεί. Όταν εσείς κρατάτε στη σκέψη σας την πραγματικότητα ότι είσατε μία ηλιακή ακτίνα, όταν εσείς μπορείτε να δείτε την πραγματικότητα που σας δείχνουμε, τότε είστε ήδη σ' ένα σημείο βαθιάς σύνδεσης με τις ενέργειες του Διός και του Απόλλωνα. Έχει να κάνει περισσότερο με την ευθυγράμμισή σας, με τον συντονισμό σας μ' αυτή την προοπτική. Όταν θυμόσαστε ότι είσατε η ακτίνα, η χορδή του ηλιακού ανέμου μέσα στην ύλη, μπορείτε να επιτύχετε πολλά. Και σίγουρα τότε εργάζεστε με τις ενέργειες του Δία και του Απόλλωνα.

Θα είναι καλό να δώσετε ιδιαίτερη έμφαση στην ενέργεια του Απόλλωνα σαν Χριστική ενέργεια, σαν την ενέργεια που ενώνει δύο σημεία και στέκεται σαν το τρίτο σημείο ισορροπίας. Εκεί βρίσκεται το κλειδί. Εκεί βρίσκεται η επεξεργασία των αρχετύπων που έρχονται από το ηλιακό φως. Ουσιαστικά είναι η έκφραση των αρχετύπων αυτών στην πληρότητά της. Είναι σαν να προσπαθείτε να αναπαράγετε μερικά σχέδια, σαν τον ζωγράφο που προσπαθεί ν' αποτυπώσει την εικόνα που έχει στο νου του. Το ύψιστο σημείο επίτευξης είναι αυτό που αντιστοιχεί στην Απολλώνια ενέργεια. Όταν αυτό που εκφράζετε αντιστοιχεί στα αρχέτυπα που εκφράζει, τότε έχουμε την εκδήλωση του Απολλώνιου φωτός.

Ειπώθηκαν αρκετά πράγματα σήμερα και περισσότερο ακόμα εργαστήκαμε με τις ενέργειές σας προς την κατεύθυνση αυτών των συνδέσεων του φωτός. Πάρτε χρόνο να μιλήσετε, να γειώσετε την ενέργειά σας, πάρτε χρόνο να κατανοήσετε και θα είμαστε μαζί σας την επόμενη εβδομάδα για κάτι διαφορετικό.

Καλό σας βράδυ.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

.....

Μάθημα 17° - 9.5.09

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΤΑ “ΘΕΛΩ”

Μία μέρα σαν κι αυτή θα έπρεπε να αφιερωθεί στη σιωπή. Θα ήταν καλό να πηγαίνατε βαθιά στην καρδιά και να σταθείτε εκεί σε σιωπή, σε ησυχία. Κι από την άλλη, υπάρχουν ακόμα πολλά να ειπωθούν. Καταλαβαίνετε ότι, όταν πάψετε να μιλάτε, να εκφράζεστε, θα πάψετε επίσης και να δημιουργείτε. Με τον λόγο και την έκφραση γίνεται η δημιουργία. Το τελικό αποτέλεσμα εμφανίζεται σε πολλά πεδία, εσωτερικά και εξωτερικά. Τα πάντα είναι αποτέλεσμα του λόγου.

Η σιωπή είναι χρυσός. Χρειάζεται να μπαίνετε σε σιωπή πότε-πότε, σ’ εκείνη την ενέργεια που είναι γεμάτη από σεβασμό γι’ αυτό που είστε εσείς στον εαυτό σας και στους άλλους. Έτσι ο Βούδας έμπαινε σε σιωπή για μεγάλα διαστήματα. Δεν ζητάμε από σας να κάνετε το ίδιο, ζητάμε μάλλον να κατανοήσετε την ανάγκη του ορθού λόγου, της έκφρασης. Γιατί όπως είπαμε, αν σταματήσετε να μιλάτε θα πάψετε να δημιουργείτε. Αν σταματήσετε να μιλάτε με οποιονδήποτε τρόπο βέβαια. Εφαρμόζοντας τη σιωπή κάποιες φορές θα βρείτε ότι σας είναι εξαιρετικά χρήσιμη για να πάψετε να δημιουργείτε πράγματα που δεν επιλέγετε να δημιουργήσετε, που δεν θέλετε να τα δημιουργήσετε συνειδητά. Μπαίνοντας σε σιωπή και αφήνοντας τον νου να σιωπήσει, καταδικάζετε κάποιες σκεπτομορφές που μεταδίδονται και ζωοποιούνται με τον λόγο σε αδράνεια και μαρασμό. Αυτό είναι καλό, είναι κάτι που χρειάζεται να γίνει.

Μέσα στην καθαρή, κρυστάλλινη και βαθιά ενέργεια του Βεσάκ λοιπόν προχωράμε στο σημερινό μας μάθημα, ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα. Οι Αρχαγγελικές ενέργειες γύρω σας είναι πολλές. Έρχονται να προσθέσουν ενέργειες στο σύνολο της ομάδας σας. Σας ζητούμε να σταθείτε ψηλά. Σήμερα δηλώστε την πρόθεσή σας να σταθείτε στην υψηλότερη δόνηση που μπορείτε να φανταστείτε. Στοχεύστε ψηλά. Ο Ηλίας στη μέση του κύκλου σας βοηθά να γειώσετε την ενέργεια στην οποία στοχεύετε. Όσο πιο ψηλά τόσο καλύτερα.

Κρατείστε το βλέμμα στραμμένο στον Πνευματικό Ουρανό. Αφήστε τον εαυτό σας να νιώσει την μεταρσίωση. Ταυτιστείτε με την ενέργεια στην οποία στοχεύετε. Ο Παράδεισος είναι εδώ, δεν είναι μακριά. Ψάχνετε τον προσωπικό σας παράδεισο. Για κάποιο λόγο ο Παράδεισος είναι ένας τόπος χωρίς πόνο, χωρίς θλίψη, χωρίς θάνατο, κυριαρχεί η ζωή και η χαρά και η ευδαιμονία. Αυτός είναι ο Παράδεισος για το γήινο βασίλειο, για τους κατοίκους της γης. Ενίστε τον βλέπον να διασχίζεται από ποταμούς όπου ρέει το γάλα και το μέλι.

Όπως μάθατε, όπως δουλέψατε στην ομάδα του Κρόουλι πριν λίγο καιρό, ο Παράδεισος είστε εσείς. Εάν θέλετε να βλέπετε τον εαυτό σας μ' ένα συγκεκριμένο τρόπο μπορείτε να το κάνετε άφοβα. Κατά τη μετάβασή σας θα έχετε δημιουργήσει ένα-δύο πεδία που θα σας υποδεχτούν έτσι όπως είχατε επιλέξει όσο βρισκόσασταν στη γη. Όταν και αυτή η πλάνη χαθεί, όταν το δυναμικό αυτής της σκεπτομορφής διαλυθεί, τότε και πάλι θα είσαστε ένα με τα πάντα. Και ίσως δεν υπάρχει βαθύτερο επίπεδο επίγνωσης για να σταθείτε απ' αυτό, από την απλή παραδοχή ότι, φεύγοντας από το γήινο πεδίο, θα επιστρέψετε στο Ένα και το Παν, στο αδιαφοροποίητο. Για κάποιους μπορεί ν' ακούγεται πολύ σκληρό. όσοι όμως επιχείρησαν να μπουν σ' αυτή την πραγματικότητα κι εργάστηκαν μ' αυτό τον τρόπο αντίληψης καταλαβαίνουν ότι είναι κάτι τελείως διαφορετικό από την ανυπαρξία που μπορεί να βιώσετε σαν ιδέα στο γήινο πεδίο.

Στις προηγούμενες ομάδες αυτής της εβδομάδος εργαστήκαμε με τον λαιμό -το τσάκρα του λαιμού- και το νοητικό πεδίο. Σήμερα θα κάνουμε κάτι άλλο. Αυτή την εβδομάδα θελήσαμε να την χρησιμοποιήσουμε διαφορετικά. Μετά από τις σειρές ενεργοποιήσεων που έγιναν, θέλουμε να πάρετε λίγο χρόνο για να ενεργοποιήσετε και να ευθυγραμμίσετε καλύτερα τα πεδία του φυσικού σας σώματος. Τον εξωτερικό φυσικό φορέα, τον αστρικό και τον νοητικό. Η ομάδα σας τείνει στο μηδέν και σαν επίγνωση μας ακούγεται πολύ καλό. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να σταθεί στο σημείο μηδέν. Και πάλι το αδιαφοροποίητο από μία άλλη άποψη.

Δεχόμαστε να συνεχίσουμε να κάνουμε όλα όσα κάνουμε μαζί σας με την προϋπόθεση, από δω και πέρα, να μας δείξετε εσείς τον δρόμο. Σήμερα θα είναι μία τέτοια μέρα. Θα κατευθύνετε εσείς τη συνάντησή μας. Ο καθένας και η καθεμιά σας θέλουμε να κάνετε ενεργές εισηγήσεις στο Πνεύμα. Εμείς θα φροντίσουμε να ενσωματώσουμε αυτό που ζητάτε στο σύνολο. Ουσιαστικά αυτό κάνουμε πάντοτε, τώρα θέλουμε να το κάνετε πιο ενεργά μαζί μας, πιο συνειδητά. Μπείτε μέσα στην καρδιά σας λοιπόν και σταθείτε εκεί. Αφήστε την ενέργεια του Ιησού να σας συντροφεύσει.

Στο κέντρο του κύκλου στέκεται η Κουάν Γιν. Η ενέργεια της Θηλυκής Αρχής, μία ενέργεια παρόμοια με της Μαρίας σ' ένα πιο εσωτερικό πεδίο. Με ροζ και γαλάζια πέπλα σας τυλίγει. Δεχτείτε αυτή την αγκαλιά. Ο Σαιν Ζερμαίν βρίσκεται επίσης στο κέντρο του κύκλου. Σας κοιτά έναν-έναν, μία-μία ξεχωριστά στα μάτια. Συγχρωτίζεστε κάτω από τα πέπλα της Κουάν Γιν. Συγχρωτίζεστε. Συγχρωτιστείτε ελεύθερα, δεν υπάρχει τίποτα να φοβηθείτε. Απλά έρχεστε σε επαφή με άλλα κομμάτια της ενέργειάς σας.

Θα ζητήσουμε από την Κατερίνα να συνεχίσει.

Επικοινωνία μέσω της Κατερίνας Κερασώτη:

Η ενέργεια της Κουάν Γιν κρατά τον καθένα απ’ το χέρι. Σας κοιτάζει στα μάτια και σας ζητά να βγάλετε τον παιδικό σας εαυτό. Σας ζητά να πάρετε το παιδί που ήσασταν κάποτε και να το κρατήσετε στα πόδια σας. Σας ζητά να ξαναθυμηθείτε αυτό που ήσασταν τότε, την απλότητα της παιδικής σας φύσης. Τη χαρά και την απλότητα. Τότε που νιώθατε ασφαλείς και γνωρίζατε ότι όταν καθίσετε στα πόδια του πατέρα ή της μητέρας όλα θα ήταν καλά. Χρειάζεται να αισθανέστε προστατευμένοι. Χρειάζεται να φέρετε στη ζωή σας την ασφάλεια εκείνης της ηλικίας, όταν ήσασταν τριών ή τεσσάρων. Η χαρά που πήγαζε απ’ αυτή την αίσθηση της ασφάλειας χρειάζεται να ξαναζωντανέψει μέσα σας.

Χρειάζεται να αισθανθείτε την ύπαρξη της μητρικής αγκαλιάς σ’ ένα βαθύ εσωτερικό επίπεδο. Αυτή είναι δική μου ενέργεια. Και σας ζητώ ν’ ανοίξετε την καρδιά σας και να συνδεθείτε με αυτό τον τρόπο μαζί μου. Θέλουμε να θυμάστε την αγάπη της Μητέρας στην πρωταρχική της μορφή. Ίσως όχι αυτό που ήταν, όχι αυτό που ήταν η πραγματική σας μητέρα, αλλά αυτό που βαθύτερα γνωρίζετε ότι είναι. Γιατί ανεξάρτητα απ’ ό,τι βιώσατε στα γήινα πεδία η μητρική αγκαλιά είναι κάτι που έχετε ήδη μέσα σας.

Να συνεχίσει η Άννα.

(συνέχεια)

● Σαιν Ζερμαίν από το κέντρο του κύκλου εκτοξεύει ένα βέλος στην καρδιά του καθενός και της καθεμιάς σας. Το βέλος είναι ο ίδιος. Κατευθύνεται στο κέντρο της καρδιάς και καρφώνεται εκεί, σταθεροποιείται εκεί. Έχει βρει τον στόχο του. Αφήστε το μενεξεδί να σας σκεπάσει. Στο κέντρο του κύκλου ο Ηλίας σχηματίζει μια μεγάλη κούπα. Είναι μια κούπα γεμάτη από το Νερό της Ζωής και συνδέεται μαζί σας μέσω της ενέργειας του Σαιν Ζερμαίν. Στον ουρανό ανατέλλει ο Πνευματικός Ήλιος του Βουδικού πεδίου. Αφήστε τον να λάμψει πάνω από την κούπα με το Νερό της Ζωής και από τις ίνες που σας συνδέουν μαζί της, αφήστε το φως του μέσα απ’ το Νερό της Ζωής να περάσει στην καρδιά. Ανοίξτε την καρδιά για να δεχτεί αυτό το δώρο. Γίνεστε ο καθένας και η καθεμιά σας ένα ασκί. Ένα φλασκί γεμάτο απ’ αυτό το Νερό της Ζωής, το ενεργοποιημένο από τον Πνευματικό Ήλιο. Το δέρμα σας δεν είναι τίποτα άλλο από το φλασκί που κρατά μέσα τη Ζωή.

Θα χρειαστεί να περπατήσετε αρκετά για μερικές μέρες ώστε να γειώσετε την ενέργεια που παίρνετε σήμερα. Ουσιαστικά, ο Ηλίας στο κέντρο του κύκλου είναι που συγκρατεί τις ενέργειες της Μαρίας και της Κουάν Γιν, οι οποίες δέχονται και περικλείουν τα Ύδατα της Ζωής. Το ενεργοποιημένο Ύδωρ που σας έχει γεμίσει καθιστά κάθε σύνδεση ενεργή, ενεργοποιεί τα πάντα στο σώμα σας. Το φως που κατεβαίνει αυτήν την περίοδο είναι λαμπρό.

Δώστε μας λίγο χρόνο και χώρο για να συνεχίσουμε. Δεν είμαστε εδώ για να σας πούμε τι θα κάνετε, θέλουμε όμως να σας φέρουμε μπροστά σε μερικά γεγονότα. Πρώτο και καλύτερο το γεγονός της

Ύπαρξής σας σ' αυτόν τον κόσμο. Διαπιστώνετε μέρα με την ημέρα ότι είναι ένα μοναδικό γεγονός. Κάθε στιγμή διαπιστώνετε την μοναδικότητά σας. Ένα από τα «προβλήματα» της ανθρωπότητας είναι ότι έρχονται οι άνθρωποι στη γη για να βιώσουν τη μοναδικότητά τους μέσα από την τριβή και την σύγκρουση. Βλέποντας ότι δεν ταιριάζετε με τους άλλους, βλέποντας όσα σας διαχωρίζουν, αντιλαμβάνεστε την μοναδικότητά σας. Μ' αυτήν την έννοια η ίδια η τριβή και η διπλότητα εξυπηρετούν ένα μεγάλο σκοπό. Η τριβή είναι αυτή που έρχεστε να αντιμετωπίσετε και πάλι, και πάλι, και πάλι. Η τριβή μέσα από οποιαδήποτε καθημερινή κατάσταση. Η διπλότητα είναι αυτή που συντηρεί τη μοναδικότητά σας, την αίσθηση της μοναδικότητάς σας.

Ζητάτε να βγείτε από την τριβή και καλώς κάνετε. Χρειάζεται όμως να συνειδητοποιήσετε ότι δεν μπορείτε να δουλεύετε στο ένα πεδίο με τους όρους του άλλου. Όταν περάσετε στα εσωτερικά πεδία, όταν περάσετε στο σημείο της ισορροπίας αντιλαμβάνεστε ότι η μοναδικότητα που βλέπατε ήτανε μία πλάνη, γιατί αντιλαμβάνεστε πόσο Ένα είστε με τα πάντα. Και από την άλλη, αντιλαμβάνεστε την ίδια την ιδέα της μοναδικότητας μ' έναν διαφορετικό τρόπο. Όταν είστε στον γήινο τρόπο αντίληψης, τον τρισδιάστατο τρόπο, αντιλαμβάνεστε την μοναδικότητα με την έννοια της χωριστικότητας. Όταν σταθείτε στο τρίτο σημείο ισορροπίας και περάσετε ακόμα βαθύτερα στις διαστάσεις, αρχίζετε να αντιλαμβάνεστε διαφορετικά την μοναδικότητα και βλέπετε ότι είστε μοναδικοί γιατί είστε Ένα με τα πάντα.

Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα αυτές οι δύο αντιλήψεις, οι δυο τρόποι αντίληψης εδράζονται στην καρδιά και στο νου και φαίνονται να είναι σε σύγκρουση μεταξύ τους. Πέφτετε από το ένα στο άλλο, από τον ένα τρόπο στον άλλον. Επιζητάτε την συγχώνευση, την ενοποίηση και ωστόσο δεν μπορείτε να το επιτύχετε αρκετά ξεκάθαρα. Μέσα σας είσατε ένα με τα πάντα, αλλά κάθε μέρα που ξυπνάτε και βλέπετε τον ήλιο να ανατέλλει, βιώνετε την χωριστικότητα. Το εξωτερικό γήινο πεδίο στέκει εκεί σαν αδιάψευστος μάρτυρας για το ότι δεν είσατε τίποτα άλλο από μύκητες σε λίγο μεγαλύτερο μέγεθος, που την άλλη στιγμή χάνονται και πάλι στα βασίλεια της γης. Διαλύονται στα εξ'ω συντεθέσαν. Νιώθετε πολύ διαφορετικά, όμως η εξωτερική πραγματικότητα αυτό σας δείχνει. Είναι ένα στάδιο απ' το οποίο έχετε περάσει όλοι σας. Όλοι σας βιώνετε αυτές τις φαινομενικές αντιφάσεις.

Γνωρίζετε πολύ καλά στην καρδιά σας ότι είσατε κάτι μοναδικό και σπουδαίο, την ίδια ώρα που όλοι γύρω σας σας φέρονται σαν να μην είστε απολύτως τίποτα. Έτσι, θα έλεγε κάποιος ψυχίατρος ή ψυχολόγος ότι βρίσκετε κάποιους μηχανισμούς για να ισορροπήσετε το μέσα με το έξω. Επινόείτε κάποιους φανταστικούς φίλους που τονώνουν αυτή την αίσθηση μοναδικότητας, γιατί δεν μπορείτε να αντέξετε τον δυϊσμό, τη χωριστικότητα του γήινου πεδίου. Ουσιαστικά, αυτός ο λόγος -το ότι δεν μπορείτε να αντέξετε αυτόν τον δυϊσμό, δεν σας χωράει αυτός ο κόσμος της διπλότητας-, αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο αρχίσατε την εσωτερική σας αναζήτηση. Πολύ συνειδητά κάποια στιγμή.

Για όλους όσους βρίσκονται στο πνευματικό μονοπάτι έρχεται αυτή η ώρα που συνειδητά επιλέγουν ν’ ακολουθήσουν τον δρόμο αυτό. Έρχεται η ώρα που καταλαβαίνουν ότι, ή θα πρέπει να προχωρήσουν με πολλή εμπιστοσύνη ή θα σταματήσουν και θα γυρίσουν πίσω όσο υπάρχει ακόμα χρόνος. Κάποιοι επέλεξαν να συνεχίσουν το ταξίδι τους, κάποιοι σήμερα σταματούν. Οι περισσότεροι συνεχίζουν. Συνεχίζουν βλέποντας ότι ο τρόπος με τον οποίο βιώνουν αυτήν την εξωγενή, ας πούμε, πραγματικότητα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις πεποιθήσεις τους. Η πραγματικότητά σας, ο τρόπος που την βιώνετε, σχετίζεται άμεσα με αυτά που πιστεύετε. Αυτό το έχετε καταλάβει όλοι μέχρι στιγμής.

Η μεγάλη πάλη και η μεγάλη πλάνη έρχεται στο σημείο που επιθυμείτε να μοιραστείτε την πραγματικότητα με τον τρόπο που την βιώνετε, με όλους τους άλλους. Εκεί έρχεται η σύγκρουση με τον άλφα ή βήτα τρόπο, εκεί τα πράγματα αρχίζουν να δυσκολεύουν. Το παχύλο φυσικό πεδίο εξακολουθεί να βρίσκεται μπροστά σας σαν αδιάψευστος μάρτυρας κι εσείς στροβιλίζεστε γύρω του προσπαθώντας να αντιπαρέλθετε τις αντιξοότητες που σας δημιουργεί. Και επικαλείστε το Πνεύμα για να σας βοηθήσει να τις επιλύσετε, να επιλύσετε τα προβλήματα που έχετε. Κάθε στιγμή έχετε επίγνωση και των δύο αυτών αδρών πεδίων, του εξωτερικού και του εσωτερικού. Κάθε στιγμή βιώνετε αντιφάσεις. Κάποιες φορές επιλέγετε αυτές τις αντιφάσεις να τις σκιάσετε να τις απαλείψετε. Σας προκαλούν πόνο και αποφασίζετε να τις αφήσετε στην άκρη. Όταν κρατήσετε αυτό το μονοπάτι για πολύ καιρό μπαίνετε πια στην κατάσταση της πλάνης και της αυταπάτης γιατί δεν μπορείτε ν’ αφήσετε κανένα από τα δύο πεδία έξω απ’ το παιχνίδι.

Κάνουμε πάρα πολλή δουλειά για την ενεργοποίησή σας και η Άννα καθημερινά σας μεταφέρει μηνύματα και νοήματα που σχετίζονται με την ενεργοποίηση του DNA σας. Ωστόσο, αν θέλετε να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας, δεν έχετε δει τίποτε απ’ αυτά να υλοποιούνται στην πράξη, στη χονδροειδή πραγματικότητά σας. Δεν ξυπνήσατε ένα πρωί για να δείτε το πρόσωπό σας στον καθρέφτη και να διαπιστώσετε ότι το ένα σας μάτι λάμπει περισσότερο επειδή ενεργοποιήθηκε το προηγούμενο βράδυ. Δεν ξυπνήσατε ένα πρωί έχοντας την ικανότητα να πετάτε με το φυσικό σας σώμα ή να περνάτε μέσα από τοίχους, γιατί η φυσική πραγματικότητα εξακολουθεί να βρίσκεται εκεί σαν αδιάψευστος μάρτυρας της χωριστικότητας. Κι εμείς θέλουμε απλά σήμερα να εστιάσουμε την προσοχή σας σ’ αυτό το γεγονός, στο ότι, το να βαδίζετε το εσωτερικό σας μονοπάτι, σημαίνει να διαχειρίζεστε τον τρόπο με τον οποίο βλέπετε τα πράγματα και να επιτυγχάνετε στη ζωή σας αλλαγές μέσα απ’ αυτήν την καινούρια στάση. Με τα δύο σας χέρια κάνετε τις αλλαγές, με τη στάση σας απέναντι στη ζωή κάνετε τις αλλαγές, με το κομμάτι σας που είναι βαθιά βυθισμένο στον κόσμο της διπτότητας και της χωριστικότητας κάνετε τις αλλαγές. Αυτό το κομμάτι σας είναι που επιτυγχάνει τις αλλαγές στο φυσικό πεδίο. Αυτό το κομμάτι σας είναι που γειώνει όλα όσα αγαπάτε και πιστεύετε βαθιά στην καρδιά σας και λειτουργεί σύμφωνα μ’ αυτά.

Έρχεται λοιπόν για τον καθένα σας μια στιγμή που χρειάζεται να σταθείτε ελεύθεροι από προκαταλήψεις, με βαθιά επίγνωση ότι οι αλλαγές που βιώνετε σχετίζονται με τον τρόπο που εσείς βλέπετε τα πράγματα, αντιλαμβανόμενοι ότι έχετε ένα μεγάλο δυναμικό για να τροποποιήσετε την πραγματικότητά σας και ότι ωστόσο, το πεδίο της τριβής εξακολουθεί να βρίσκεται κάτω από τα πόδια σας. Είναι τραγική η στιγμή για έναν άνθρωπο που διαπιστώνει ότι όλα όσα πίστεψε δεν ήταν ποτέ αληθινά. Είναι τραγική και εξίσου πλανερή με ο,τιδήποτε άλλο, εξίσου πλανερή με την πίστη του ότι όλα όσα φανταζόταν, μπορούσαν να επαληθευτούν στο φυσικό πεδίο άμεσα. Καλείστε να διατηρήσετε πολύ λεπτές ισορροπίες.

Ο Ηλίας έρχεται μ' έναν τρόπο να σας δώσει να καταλάβετε ότι είσαστε καταλύτες σ' αυτόν τον οικουμενικό χυλό ύπαρξης. Είστε οι καταλύτες. Είστε αυτοί που έρχονται για να επιφέρουν ριζικές αλλαγές, να τις βιώσουν, να ξεσηκώσουν πολλές χημικές αντιδράσεις και πολλές κοινωνικές ίσως αντιδράσεις και από την άλλη να συνεχίσουν να βιώνουν κάποιες φορές την μοναδικότητα, όχι μόνο εσωτερικά αλλά και εξωτερικά. Για να λειτουργήσετε όμως σαν καταλύτης χρειάζεται να γνωρίζετε ότι αυτός ο χυλός, που φαίνεται τόσο πολύ ενοποιημένος, ομογενοποιημένος, μπορεί να αποδώσει πολύ διαφορετικά αποτελέσματα. Μπορεί ξαφνικά, με την επίδρασή σας, να φανεί ότι είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Μ' αυτόν τον τρόπο θεραπεύετε την κοινωνία στην οποία βρίσκεστε και μ' αυτόν τον τρόπο θεραπεύετε και τον εαυτό σας, γιατί ακόμα και ο καταλύτης

δεν είναι πάντα έτοιμος για τις αλλαγές που φέρνει. Πολλές φορές δεν γνωρίζει ότι παίζει τον ρόλο του καταλύτη. Ζει στον δικό του μικρό κόσμο, στη δική του μικρή πραγματικότητα, την οποία έχει διαμορφώσει σύμφωνα με αυτό που ζητούσε το βαθύτερο είναι του και θεωρεί ότι όλοι οι άλλοι θα έπρεπε να είναι όπως είναι αυτός. Κι ωστόσο αυτή η διαφορετικότητα της ποιότητάς του είναι που οδηγεί την διαδικασία της αλλαγής.

Μιλήσαμε για καταλύτες λοιπόν, μιλήσαμε για πραγματικότητες. Η εξωτερική πραγματικότητα αλλάζει ποτέ; Είναι πολύ ενδιαφέρον για μας το τι θα απαντήσετε σ' αυτό ο καθένας και η καθεμιά σας ξεχωριστά. Θα έχει πολύ ενδιαφέρον να πάτε βαθιά στην καρδιά και με μεγάλη ειλικρίνεια να απαντήσετε στον εαυτό σας για το πόσο έχει αλλάξει, πόσο έχει τροποποιηθεί η εξωτερική σας πραγματικότητα, το περιβάλλον σας, εντελώς αντικειμενικά -αν μπορεί να ειπωθεί έτσι. Οι αλλαγές είναι πολύ λιγότερες απ' αυτές που φανταζόσασταν πριν το καλοσκεφτείτε. Ωστόσο υπάρχουν και ο καταλύτης -εξακολουθούμε να το τονίζουμε- είστε εσείς. Κάθε φορά σας λέμε ότι εμείς δεν είμαστε εδώ για να σας πούμε τι θα κάνετε, είμαστε εδώ για να σας δείξουμε μερικές ενεργειακές γραμμές πάνω στις οποίες μπορείτε να δουλέψετε. Κι εσείς παίρνετε τις συμβουλές, τις καθοδηγήσεις και κάνετε κάτι μ' αυτές. Ποτέ δεν ήρθε ο θεός να πει στον άνθρωπο τι ακριβώς να κάνει. Κανένας θεός ποτέ δεν το έκανε αυτό, αλλά οι άνθρωποι πολλές φορές θέλησαν να λάβουν μία καθοδήγηση, είναι

αλήθεια. Πολλές φορές θέλησαν ν’ ακούσουν, να διδαχτούν αποδεχόμενοι την προσωπική τους αδυναμία.

Έτσι σας έχουμε εδώ σήμερα φέρνοντας μερικά κομμάτια που δεν είχαν έρθει στην επιφάνεια μέχρι στιγμής. Σήμερα -θέλουμε να το συνειδητοποιήσετε μέχρι να φύγετε- σήμερα κάνετε μία νέα αρχή. Μέσα στην καρδιά σας αναλαμβάνετε την ευθύνη της συνέχισης του δρόμου σας. Τι είναι αυτό που περιμένετε να δείτε; Τι είναι αυτό που περιμένετε να δείτε και δεν έγινε ποτέ; Τι είναι αυτό που σας υποσχέθηκαν ότι θα δείτε και δεν συνέβη; Υπάρχουν πολλά τέτοια τερτίπια της ενέργειας στο δρόμο σας. Πως τα αξιολογείτε; Είμαστε εδώ για να σας πούμε αυτό που παρατηρούμε και παρατηρούμε ότι η μεγάλη σας αγάπη για το Πνεύμα σας κάνει να παραβλέπετε πολλά.

Αγαπάτε το Πνεύμα. Ακόμα κι αν δεν μπορείτε να το αγγίξετε, να το μυρίσετε, να το νιώσετε, όπως κάνετε με τον διπλανό σας, είστε ερωτευμένοι με το Πνεύμα. Στο κάτω-κάτω αν δεν υπήρχε, γιατί θα μπορούσατε να το συλλάβετε σαν ιδέα; Όμως τελικά τι είναι αυτό που περιμένετε από το Πνεύμα; Το πήρατε; Δώσατε αυτό που περιμένετε να δώσετε; Η αλήθεια είναι ότι δεν περιμένετε να δώσετε στο Πνεύμα, περιμένετε να πάρετε από το Πνεύμα. Για κάποιο περίεργο λόγο περιμένετε να πάρετε. Κάθε φορά που πλησιάζετε το Πνεύμα έρχεστε μ’ ένα αίτημα. Είναι άπειρα τα αιτήματα, άπειρα. Τελικά πήρατε αυτό που ζητούσατε; Δεν ερχόμαστε μ’ ένα κατηγορητήριο σε καμία περίπτωση. Ερχόμαστε μ’ ένα μικρό σπρώξιμο στον ώμο: «Άντε, δες τι χρειάζεται να δεις σ’ αυτό. Τι αποφασίζεις να κάνεις, θα συνεχίσεις; Θα σταματήσεις;» Κάποια στιγμή η αλήθεια πρέπει να φανεί, όσο σκληρή κι αν είναι για όλους σας. Πόσο σας ικανοποιεί αυτό που κάνετε σήμερα εδώ; Πόσο ικανοποιεί την Άννα αυτό που κάνει σήμερα εδώ; Τι ανταπόδοση παίρνετε γι αυτό που κάνετε; Τι νιώθετε ότι δίνετε μ’ αυτό που κάνετε;

Το Πνεύμα, όλοι εμείς από τη δική μας πλευρά του πέπλου, δεχόμαστε να συμμετέχουμε σε όλες σας τις αποφάσεις. Δεν είμαστε εδώ για να κρίνουμε κάποια απόφαση, όμως σίγουρα επιθυμούμε να λέτε την αλήθεια σας και να μην κρύβετε τίποτα από τον εαυτό σας. Η αλήθεια είναι για πολλούς εδώ ότι έχουν περάσει ήδη το σημείο εκείνο στο δρόμο τους που δεν υπάρχει επιστροφή. Ξέρουμε ότι για πολλούς εδώ δεν υπάρχει επιστροφή. Το ξέρετε πολύ καλά. Κι επίσης αναγνωρίζουμε, βλέπουμε, ότι σας ικανοποιεί αυτό. Νιώθετε ότι σας διασφαλίζει το γεγονός ότι δεν υπάρχει επιστροφή. Δεν θα τ’ αλλάζατε με τίποτα όλα αυτά, τον δρόμο σας προς το Πνεύμα δεν θα τον αλλάζατε με τίποτα. Και πάλι όμως χρειάζεται να ακουστεί η φωνή της αλήθειας και να βάλετε, όπως λέτε, τα πράγματα κάτω. Να κάνετε μια αξιολόγηση. Σήμερα να την κάνετε, είναι η κατάλληλη στιγμή. Το γεγονός ότι σήμερα έρχονται τόσες πολλές ενέργειες δεν σημαίνει ότι χρειάζεται να μείνετε ολωσδιόλου παθητικοί. Οι ενέργειες είναι δικές σας, όλες δικές σας. Δεν σημαίνει ότι κάνοντας μια βαθιά ενδοσκόπηση και αξιολογώντας τις γήινες καταστάσεις δεν δέχεστε αυτήν την ενέργεια. Αντίθετα, κάνοντας αυτή την

αξιολόγηση θα μπορέσετε πολύ καλύτερα να την διαχειριστείτε στη συνέχεια, ανάλογα μ' αυτό που θα αποφασίσετε να συμβεί.

Θα σας ζητήσουμε να μιλήσετε και να μοιραστείτε τις σκέψεις και τις αισθήσεις που είχατε σχετικά με όλα όσα ειπώθηκαν και κατόπιν θα συνεχίσουμε.

Ελ.:

Ήταν πάρα πολλά αυτά που είπες σήμερα και ένιωσα ότι πραγματικά ότι παρότι στο υλικό επίπεδο δεν έχουν γίνει αυτά που επιθυμώ, παρόλα αυτά αυτός ο δρόμος... δεν υπάρχει επιστροφή. Δεν υπάρχει επιστροφή για μένα. Δηλαδή δεν το αλλάζω αυτό με τίποτα. Σίγουρα θα ήθελα με ειλικρίνεια να πω ότι περίμενα υλοποιήσεις στην καθημερινότητα πιο βατές, πιο βατά στην καθημερινότητά μου, να είναι πιο εύκολη. Δεν έχει συμβεί αυτό, αλλά και πάλι πιστεύω ότι για κάποιο λόγο γίνεται όλο αυτό. Τώρα δεν ξέρω τι άλλο. Αυτό το συνολικό βγαίνει και πράγματι υπάρχει αγάπη για το Πνεύμα.

Μχ.:

Εγώ περνάω μία φάση που σχετίζεται με τη σιωπή. Θέλω να μιλώ όλο και λιγότερο και αυτό είναι πριν ένα μήνα που το έχω και όλο και δυναμώνει και θέλω να κλείνομαι συνέχεια σε μένα και να σκέφτομαι και να μου έρχονται διάφορα. Η αλήθεια είναι ότι τον τελευταίο καιρό έχουν κατέβει σε μένα πάρα πολλές πληροφορίες, σχετικά με προηγούμενες ζωές μου κυρίως, όπου πάντα έπαιζα ένα ρόλο καταλυτικό όντως. Και πριν περίπου δύο εβδομάδες μου είχε έρθει η μία απ' αυτές τις ζωές τι ήτανε. Με συγκλόνισε, έχω πάθει ψιλοπλάκα.

Άννα:

Με ποιο τρόπο; Έτσι εσωτερικά;

Μχ.:

Ναι. Δεν είναι... γενικώς δεν μιλάω και γι αυτό δεν έχω πει και κάτι. Ξέρεις το δουλεύω, το δουλεύω, μέχρι να δω πως θα μου βγει. Και γενικά έχω δει ότι γίνονται... η επαφή μου δηλαδή με το Πνεύμα υπάρχει. Αλλά γενικά σήμερα πήγα πάρα πολύ βαθιά πάλι και δεν τα θυμάμαι όλα όσα που έχουν ειπωθεί, αλλά αυτό που μου έχει μείνει είναι σίγουρα ότι ήμουν καταλύτης και πάλι. Ο δρόμος δηλαδή που ακολουθώ δεν είναι ο κλασικός που ακολουθούν οι άλλοι. Τώρα αυτά έχω να πω, δεν έχω να πω κάτι άλλο.

Ευτ.:

Όταν είπες να κοιτάξουμε ψηλά ένιωσα δύο τεράστιες φτερούγες, μα τεράστιες όμως, να μας σκεπάζουν και να κάνουν αυτό. Μετά που είπες για την κούπα, είδα την κούπα να αναβλύζει και να βγαίνει ένα υγρό άσπρο. Ένιωσα πάρα πολύ όμορφα, πάρα πολύ, πράγματι μπήκα μέσα. Θέλω κάθε φορά που έρχομαι να φεύγω καλύτερος άνθρωπος, να επικοινωνώ καλύτερα με τους ανθρώπους. Κάθε βράδυ κάνω... με το Πνεύμα προσπαθώ να έχω επαφή. Έχω μπει σ' αυτό το δρόμο, ο οποίος με βοηθάει πάρα πολύ κι ευχαριστώ το θεό που μπόρεσα να μπω σ' αυτό το δρόμο. Έχω αλλάξει πραγματικά

σαν άνθρωπος και περιμένω περισσότερα πράγματα να μάθω και να μπορώ να τα εκδηλώνω κιόλας. Μου είναι λίγο δύσκολο να εκδηλώσω αυτά που αισθάνομαι κι αυτά που νιώθω.

Άννα:

Η ερώτηση όπως τέθηκε ήταν και αν έχετε διαπιστώσει ότι υπάρχουν αλλαγές στη ζωή σας.

Ευτ.:

Εγώ έχω νιώσει τεράστιες αλλαγές, τεράστιες αλλαγές, δεν το συζητώ δηλαδή, τεράστιες αλλαγές που νιώθω καθημερινά και που αισθάνομαι.

Κ.:

Τι να πω τώρα; Εγώ δεν έχω αισθανθεί τεράστιες αλλαγές και είμαι και πολύ προβληματισμένη μάλιστα, γιατί νομίζω ότι δεν μπορώ εντέλει να καταλάβω, να αντιληφθώ. Νομίζω ότι είναι τόσο απλό ν’ αλλάξεις κάτι το οποίο δεν το βλέπω. Δεν μπορώ να πω τίποτα άλλο.

Α.:

Εγώ στον εαυτό μου έχω δει αλλαγές, αλλά και στο περιβάλλον που ζω γενικότερα. Και οι αλλαγές είναι αντίστοιχες αυτού που δίνω εγώ κάθε φορά, απ’ τις ενέργειες που προσφέρω προς τα έξω. Τώρα σταμάτησε το μυαλό μου. Δεν είχα κάτι συγκεκριμένο, απλώς νιώθω μια ηρεμία και γαλήνη. Είναι και από την προηγούμενη ενέργεια [*Σημ.: αναφέρεται σε προηγούμενη συνεδρία*], που είναι παρόμοια. Πολύ γεμάτη, πολύ μεστή ενέργεια. Και αυτόν τον τελευταίο καιρό νιώθω ότι απαλά μας σπρώχνουνε για να βγάλουμε προς τα έξω το δυναμικό μας. Εγώ προσωπικά δεν το έχω εκδηλώσει ιδιαίτερα νομίζω. Είμαι σ’ αυτή τη φάση όμως, του... μία μπρος - δύο πίσω, μάλλον. Κάπως έτσι. Αυτά.

Δ.:

Εγώ είμαι πάρα πολύ ενθουσιασμένη. Συμβαίνουν εκπληκτικά πράγματα, εκπληκτικά πράγματα. Νιώθω σαν τον Μίκυ που έχει ένα ραβδάκι και κάνει έτσι και γίνονται καθημερινά υπέροχα πράγματα. Βιώνω πολλή αγάπη, βιώνω ποιότητα σε όλες μου τις σχέσεις, στο επαγγελματικό μου χώρο, στην οικογένειά μου, σε φιλικό επίπεδο, παντού. Και νιώθω μεγάλη ευγνωμοσύνη. Δηλαδή, αυτό, την οικειότητα και την ενότητα με τους ανθρώπους, την έλλειψη της καχυποψίας. Δηλαδή είναι εκπληκτικό αυτό. Τι άλλο να πω; Εντάξει, πιστεύω ότι όλα ξεκινάνε από το να φύγουν οι φόβοι που έχουμε. Βέβαια από τότε που έχω αρχίσει και το δουλεύω αυτό, ανοίγω. Και όσο περισσότερο ανοίγω, τόσο περισσότερο βλέπω ότι και οι άνθρωποι οι δίπλα μου το έχουν κι εκείνοι αυτό. Είναι δηλαδή καθαρά από μένα που ξεκινάει και μετά καθρεφτίζεται και στους γύρω μου. Σ’ αυτά που είπαν -πραγματικά και το είπαν κιόλας, είπαν ότι αυτά που σκεφτόμαστε τα ζούμε. Όσο περισσότερο δουλεύουμε τις πεποιθήσεις μας και όσο περισσότερο λειτουργούμε νοητικά, δουλεύουμε αυτό που σκεφτόμαστε, τότε τόσο και αυτό καθρεφτίζεται. Και όντως έτσι είναι. Τι άλλο; Μου έκανε όμορφη

εντύπωση, με δέος, είπανε ότι «Πάτε πάντα μ' ένα αίτημα στο Πνεύμα. Τι δίνετε;» Είναι πραγματικά αυτό έτσι. Τι δίνουμε; Και έκανα αυτή την ερώτηση στον εαυτό μου. Νιώθω ευγνωμοσύνη. Αυτό νομίζω. Αυτό το βιώνω αρκετά και όσο περισσότερο το βιώνω, τόσο περισσότερο νιώθω αγάπη. Κι αυτό με την έννοια του καταλύτη επίσης με αγγίζει πολύ, το νιώθω ότι όσο περισσότερο εγώ δουλεύω με τον εαυτό μου, τόσο γίνομαι καταλύτης πραγμάτων γύρω μου. Και νιώθω ότι αυτό το μονοπάτι είναι ένας μονόδρομος. Δεν ξέρω αν κάποιος σταματάει. Λένε, κάποιοι σταματάνε και κάποιοι συνεχίζουν. Δεν ξέρω αν σ' αυτό το μονοπάτι, όταν το βιώσεις, μπορείς ποτέ να σταματήσεις. Νομίζω ότι είναι αυτό, είσαι εκεί και προχωράς. Εγώ νιώθω πάντως ότι έχω να δώσω πολλά σ' αυτό το χώρο και νιώθω ότι ήδη το προσφέρω στην καθημερινότητά μου στις σχέσεις που ζω. Νομίζω ότι από εκεί είναι το άλφα και το ωμέγα. Αυτά.

B.:

Όταν παρουσιάστηκε η Κουάν Γιν είπαν ότι υπάρχει σύνδεση με τη Μαρία, κάπως ήρθε σε μένα περισσότερο, επιπλέον η σύνδεση με την Μαρία τη Μαγδαληνή, σαν μία αίσθηση. Τώρα για το Πνεύμα δεν ξέρω τι να πω. Πραγματικά νιώθω πάρα πολύ μεγάλη ευγνωμοσύνη για όλο αυτό που μου έχει χαρίσει, γιατί βλέπω και αλλαγές και βλέπω αλλαγές και στο υλικό μου επίπεδο και στο σώμα μου και στην ενέργειά μου και είναι πράγματα που βλέπουν και οι άλλοι σε μένα. Άνθρωποι που έχουν να με δουν πολύ καιρό και παρατηρούν κάποια αλλαγή, ότι η ενέργειά μου είναι πολύ πιο λεπτή. Αλλά νιώθω μία αλλαγή στα κύτταρά μου και βέβαια και κάποιες αλλαγές στο περιβάλλον μου, που είναι σίγουρα μικρότερες από τις αλλαγές που συμβαίνουν σε μένα, αλλά είναι αισθητές. Και αυτό που γίνεται επίσης καθαρό αυτό το διάστημα, το ήξερα βέβαια αλλά γίνεται ακόμα πιο καθαρό, είναι ότι είναι η δική μας προσέγγιση που αλλάζει τα πράγματα. Και κάποιες φορές που βρέθηκα σε κάποιες καταστάσεις και επικαλέστηκα το όνομα των Δασκάλων, δεν άλλαξαν τα πράγματα γύρω μου, αλλά ένιωθα ότι εγώ εκείνη τη στιγμή άλλαζα. Δηλαδή ένα πολύ κοινό παράδειγμα: κουνούσε το καράβι που ταξίδευα και λέω, είναι ανάγκη να κουνάει το καράβι; Και κάπως ζήτησα να μην κουνάει το καράβι. Αυτό συνεχιζόταν, αλλά κάτι μαλάκωσε σε μένα και δεν υπήρχε αυτός ο φόβος και ήμουνα πολύ πιο γαλήνια και κοιμήθηκα. Και φαντάζομαι ότι ήταν επίσης για να γίνει ξεκάθαρο ότι «Ξέρεις δεν είναι ότι η θάλασσα θα γαληνέψει, αλλά εσύ αλλάζεις μέσα απ' αυτό». Παρόλα αυτά όμως υπάρχουν και κάποιες αλλαγές και στο περιβάλλον γύρω μου. Δεν ξέρω αν είχα απαιτήσεις απ' το Πνεύμα. Μάλλον δεν ήξερα τι να φανταστώ ότι θα ερχόταν και ίσως... ναι βέβαια από την άλλη ζήτησα να μην είναι τόσο τρικυμιώδης η θάλασσα. *[γέλια]*

Άννα:

Που να δεις εμένα να ανεβαίνω σε αεροπλάνο!

B.:

Νομίζω ότι είναι ένας δρόμος χωρίς επιστροφή τώρα, όπως το βιώνω, αλλά νομίζω ότι είναι και ένας δρόμος χωρίς τέλος. Τώρα τι δίνω στο Πνεύμα; Προσπαθώ να είμαι συνδεδεμένη και ν' αγαπώ και να ρωτώ ίσως για κάποια καθοδήγηση. Αυτά.

Μπ.:

Είναι μια κουβέντα που θα μπορούμε να την κάνουμε για πολλές ώρες. Προσπαθώ να συμπύξω όσο γίνεται περισσότερο τα πράγματα. Η Β. έθεσε τον βασικότερο άξονα που είχα στο μυαλό μου για να πω. Κατ’ αρχήν ζητάμε αλλαγές. Αυτό που παίρνουμε από το Πνεύμα είναι γνώση. Τις αλλαγές δεν θα τις κάνει το Πνεύμα, τις αλλαγές θα τις κάνουμε εμείς με την γνώση που παίρνουμε. Αλλαγές έχουν γίνει σε μένα, στην προσωπικότητά μου, στην καθημερινότητά μου, αλλά δεν είναι ότι ήρθε ένας Διδάσκαλος και μ’ ένα ραβδάκι μου άλλαξε την καθημερινότητα. Η καθημερινότητα είναι η ίδια. Αυτό που είπε και η Β., η θάλασσα δεν σταμάτησε να κουνάει, εμείς τοποθετούμαστε εντελώς διαφορετικά απέναντι στην καθημερινότητα. Και τοποθετούμαστε διαφορετικά γιατί παίρνουμε την γνώση και μέσα απ’ αυτή τη γνώση, την εφαρμογή αυτής της γνώσης μπορούμε να δούμε εντελώς διαφορετικά την πραγματικότητα, τον εαυτό μας και ν’ αντιληφθούμε τα πάντα γύρω μας μ’ ένα μοναδικό τρόπο. Τι δίνουμε; Θα μπορούσα να πω για τον εαυτό μου ότι προσπαθώ να δώσω αφοσίωση, διαθεσιμότητα, πίστη. Τι ζητάμε; Τι να ζητήσουμε από ένα δρόμο ο οποίος είναι unlimited, δηλαδή ό,τι και να ζητήσεις... Μου φαίνεται λίγο γελοίο, όταν οι πιθανότητες και οι δυνατότητες είναι τέτοιες. Αυτά σε γενικές γραμμές. Δηλαδή τις αλλαγές βασικά τις κάνουμε εμείς με τη βοήθεια της γνώσης που μας προσφέρθηκε απ’ το Πνεύμα. Δεν πρέπει να περιμένουμε απ’ το Πνεύμα να κάνει τις αλλαγές.

Βα.:

Η ενέργεια σήμερα ήταν πάρα πολύ βαριά νομίζω, γιατί ένιωσα και χέρια και πόδια σαν βαρίδια και τα κούναγα που και που να δω, μπορώ να τα κουνήσω; Από περιέργεια. Στην Κουάν Γιν που αναφέρατε και ήρθε εδώ, την είδα μπροστά μου να ανοιγοκλείνει, με φτερά δηλαδή. Ή ήταν άγγελος ή εκείνη, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αναφερόταν εκείνο το όνομα εκείνη τη στιγμή. [Την είδα] Να ανοιγοκλείνει τα φτερά. Την ώρα που ανοιγόκλεινε τα φτερά, όπως ήταν ανοιχτά και τα έκλεινε, γινόντουσαν καρδούλες ροζ, που ανέβαιναν αυτές οι καρδιές από κάτω προς τα πάνω και χανόντουσαν μεσ’ την καρδιά πάλι. Ένα πολύ όμορφο σκηνικό που μου άρεσε πάρα πολύ και ίσως αυτό μου έδειξε τον δρόμο για την αγάπη. Γενική αγάπη, που πρέπει όλοι να έχουμε νομίζω. Εντάξει, άλλοι λίγο, άλλοι πολύ, αλλά μεσ’ την καθημερινότητα νομίζω ότι το έχουμε χάσει το παιχνίδι. Όχι επειδή δεν το ξέρουμε, γιατί νομίζω ότι όλα τα έχουμε μέσα μας και όλες τις γνώσεις, απλώς τις ενθυμούμαστε και τις βγάζουμε στην επιφάνεια και μεσ’ την καθημερινότητα και το άγχος όλοι μας το έχουμε ξεχάσει. Και νομίζω αυτό ίσως πρέπει να θυμόμαστε. Τώρα όσο για το Πνεύμα... το Πνεύμα, οι φύλακες άγγελοί μας, οι οδηγοί μας ο,τιδήποτε, νομίζω ότι είναι χαρά τους απ’ ό,τι έχω διαβάσει και έχω ακούσει να μας εξυπηρετούν. Και γι αυτό είναι δίπλα μας συνέχεια -ίσως και να κάνω λάθος, αν κάνω πείτε μου, δεν ξέρω- να μας εξυπηρετούν και ούτε ζητάνε αντάλλαγμα ούτε τίποτα. Αυτό είναι ανθρώπινο το αντάλλαγμα. Μου δίνει σου δίνω, είναι ένα πάρε-δώσε τελειώς γήινο. Είναι έτσι;

Άννα:

Τη δική σου άποψη να πεις.

Βα.:

Η δική μου άποψη. Είναι τελείως γήινο και εγώ δηλαδή, επειδή είμαι στα γήινα τώρα, κι επειδή όντως έχουμε μάθει, αν και δεν το ζητάνε ν' ανταποδώσουμε κάπου, εγώ το μόνο που μπορώ να πω και λέω συνέχεια είναι ένα ευχαριστώ για κάθε μέρα που εξελίσσομαι παραπάνω. Αυτά.

Ε.:

Εγώ δεν ξέρω αν δίνω πολλά ή λίγα ή καθόλου στο Πνεύμα, πάντως ξεκινάω κάθε μέρα τη μέρα μου μ' ένα ευχαριστώ σε ό,τι παίρνω. Έχω πάρει περισσότερα πράγματα απ' όσα φανταζόμουν ότι θα

έπαιρνα. Κατάφερα να περάσω ένα αρκετά δύσκολο για μένα χειμώνα με πολλές αλλαγές και με πολλά... σε σχέση με την υγεία μου, σαν να μην ήταν σοβαρά και τελείως μόνη μου. Κι ευχαριστώ το Πνεύμα που ήταν πάντα εκεί.

Κα.:

Τώρα εγώ αυτό που αισθάνομαι. Κατ' αρχήν για μένα δεν υπάρχει θέμα συναλλαγής με το Πνεύμα, «τι ζητάω απ' το Πνεύμα, τι μου επιστρέφει το Πνεύμα». Όλη η διαδικασία για μένα είναι το να γίνεις αυτό που είσαι. Δηλαδή χθες μου ήρθε, έτσι καθώς περπάταγα, σκεφτόμουν πάνω στην ύπαρξη. Και άκουσα να μου λένε στ' αυτί μου «Η ύπαρξη είναι συνουσία» και μου δείξανε ένα δέντρο και μου είπαν είναι όπως η φλούδα αυτού του δέντρου. Εξωτερικά βλέπεις αυτό που βλέπεις στο υλικό επίπεδο, αλλά όλη η ζωή του δέντρου είναι οι χυμοί του. Πιστεύω ότι το Πνεύμα είναι αυτό, δεν είσαι τίποτα... η ύπαρξη η ίδια είναι ακριβώς αυτή η ένωση με το Πνεύμα. Τώρα όλα τα υπόλοιπα, τι παίρνεις και τι δίνεις στο Πνεύμα, νομίζω είναι ανύπαρκτα, ανήκουν στην ανθρώπινη λογική. Χωρίς στην πραγματικότητα αυτός που είναι μέσα σ' αυτή τη διαδικασία να εκχωρεί τον εαυτό του στο Πνεύμα και η πραγματικότητα που διαμορφώνουμε εξαρτάται από το πώς εμείς... εμείς είμαστε οι δημιουργοί. Εξαρτάται από το ποιο σημείο στεκόμαστε κάθε φορά και αυτό είναι που αλλάζει τα πράγματα. Αυτό είναι για μένα, δεν υπάρχει κάτι άλλο. Απλώς κανείς προχωράει και εκδιπλώνει αυτό που είναι στην πραγματικότητα.

Άννα:

Οπότε στην πραγματικότητά σου ...

Κα.:

Στην πραγματικότητά μου πάντοτε βιώνω τριβές κατά διαστήματα, αλλά... και μάλιστα πέρασα απ' αυτή τη φάση, ακριβώς χθες έτσι το σκεφτόμουν αυτό και μου δείξανε ότι -ακριβώς επειδή δυσφορούσα- μου δείξανε τον εαυτό μου με γυαλιά και μου είπαν ότι... μου δείξανε εικόνες τα γυαλιά που φορούσα. Μου είπαν «Αυτό που βλέπεις είναι αυτό που εσωτερικά, ναι το βλέπεις μέσα από γυαλιά». Χθες αυτό. Απλώς χρειάζεται κάθε φορά να το συνειδητοποιούμε,

χρειάζεται να το υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας ότι εμείς το δημιουργούμε.

(συνέχεια)

Το Πνεύμα δεν συναλλάσσεται, είναι γεγονός, είναι αλήθεια. Δεν έχει τίποτα να ανταλλάξει. Άρα το πρώτο ερώτημα που έχετε να κάνετε, το πρώτο πράγμα που χρειάζεται να σκεφτείτε όταν θέλετε να κάνετε μία αλλαγή στη ζωή σας, είναι «Πως μπορώ να το κάνω αυτό. Ποιος είναι ο πιο κατάλληλος τρόπος για να γίνει η αλλαγή που ζητώ;».

Ο Πατέρας είστε εσείς. Ο Υιός επίσης. Το Άγιο Πνεύμα το αναπνέετε κάθε στιγμή. Είστε τα πάντα. Βλέπετε όμως πως αλλάζουν οι τρόποι αντίληψης ανάλογα με το πεδίο στο οποίο στέκεστε; Καταλαβαίνετε πολύ καλά αυτό που είπαμε νωρίτερα σχετικά με το «Τελικά ζητάτε από το Πνεύμα. Εσείς τι ακριβώς δίνετε;» Για σας είναι δύσκολο, για σας που είστε εδώ, είναι δύσκολο να φανταστείτε καν αυτή τη συναλλαγή. Καταλαβαίνετε πολύ καλά όμως ότι είναι ένας τρόπος με τον οποίο βλέπουν τα πράγματα πάρα πολλοί άνθρωποι στο γήινο πεδίο. Άνθρωποι που δεν συνειδητοποιούν ότι είναι γήινοι άγγελοι. Άνθρωποι που δεν συνειδητοποιούν την ενότητά τους με το Πνεύμα.

Όταν είμαστε Ένα δεν έχουμε τίποτε να ανταλλάξουμε. Είμαστε και αυτό που είμαστε είναι κοινό. Ωστόσο θέλαμε να το τονίσουμε αυτό, θέλαμε να το φέρουμε στην προσοχή σας μόνο και μόνο για να σας δείξουμε ότι με όλες τις ενέργειες που έχουν έρθει πια, χρειάζεται να πάρετε τα ηνία στα χέρια σας για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ’ ό,τι πριν. Σε όλο το προηγούμενο διάστημα μαθαίνατε σιγά-σιγά να κρατάτε τα ηνία. Υπήρξαν φορές που σας λέγαμε να τα παραδώσετε. Κάθε φορά που εσείς παραδίδετε στο Πνεύμα τον εαυτό σας και τα ηνία, αφήνετε να φύγουν δεσμεύσεις που δεν σας εξυπηρετούν. Ελευθερώνεστε. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι παύετε να έχετε την ευθύνη και τον έλεγχο της κατάστασης. Απλά παραδίδετε τα ηνία της προσωπικότητάς, παραδίδετε τα «θέλω» του γήινου εαυτού, του χωριστικού εαυτού. Έτσι επιτυγχάνεται εκείνη η συγχώνευση που μπορεί να σας βοηθήσει στο να σταθείτε στο γήινο πεδίο μ’ ένα πολύ διαφορετικό, πιο εσωτερικό και πιο πνευματικό τρόπο.

Κάθε φορά που θα συμβεί να ρωτήσετε το Πνεύμα «Πνεύμα τι θέλεις να κάνω για σένα;» μ' ένα τρόπο θα σας απαντήσει «Να χαίρεσαι, να είσαι χαρούμενος και χαρούμενη. Να αγαπάς τον εαυτό σου. Να κοιτάς τον εαυτό σου στα μάτια και να γελάς.» Κάθε φορά η ίδια είναι η απάντηση. Ο Ηλίας συνηθίζει να λέει και άλλα. Λέει «Να μ' αγαπάς». Γίνεται πολύ συναισθηματικός μερικές φορές! [Σημ.: *πειραχτικά*] Όλοι αυτοί είναι τρόποι του Πνεύματος για να σας φέρει κοντά του και να σας κάνει να αποκτήσετε καλύτερη πρόσφυση στο πνευματικό πεδίο. Γιατί μέσα από την αγάπη, την ανιδιοτελή -όπως λέτε κι εσείς- αγάπη, την αγάπη χωρίς ατζέντα, είναι που αναπτύσσεται αυτή... η αγωγιμότητα, ας το πούμε έτσι. Η ικανότητά σας να αλληλεπιδράτε συνειδητά με τη δική μας πλευρά. Μέσα από την αγάπη χωρίς ατζέντα. Όταν αγαπάτε το Πνεύμα χωρίς ατζέντα και στέκεστε κρατώντας την ευθύνη του εαυτού σας, θα δείτε ότι είναι δίπλα σας κάθε στιγμή. Και πάλι όμως προσέξτε. Τα πράγματα είναι διαφορετικά απ' ό,τι νομίζατε ίσως μερικές φορές. Όπως περιέγραψαν οι φίλοι μας, όπως έχετε όλοι σας στην καρδιά σας, εσείς είστε που κάνετε τις αλλαγές. Και όπως είπαμε και εχθές, το Πνεύμα και ο Ηλίας είναι εδώ για να σας ενδυναμώσει, για να σας δείξει τι μπορείτε να κάνετε. Δεν έχει κανένα λόγο να είναι εδώ για κάτι άλλο. Κι αυτό που ζητά από σας είναι να κοιτάτε τον εαυτό σας στα μάτια και να γελάτε. Να κοιτάτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη και να τον αγαπάτε όλο και περισσότερο. Και να αυξάνεται στην καρδιά σας η πεποίθηση για το ότι ναι, πραγματικά μπορείτε να κάνετε τα πάντα.

«Αέρας κοπανιστός», θα έλεγε κάποιος. Έτσι είναι. Ελάτε όμως που σε πολλούς γήινους αγγέλους αρέσει αυτός ο αέρας. Δεν είναι λίγοι αυτοί που εντρυφούν σ' αυτό που θα λέγατε θυμαπάτη, μόνο και μόνο γιατί δεν έχουν το κουράγιο ν' αντιμετωπίσουν την πραγματικότητά τους. Επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν το Πνεύμα σαν πατερίτσα, αλλά το Πνεύμα δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Είναι εκεί σαν μία στήλη, σαν ένας βράχος για να σας στηρίξει στο δρόμο σας προς την κορυφή. Μόνο που χρειάζεται να πατάτε και τα δυο σας πόδια καλά στο έδαφος και χρειάζεται να διατηρείτε πάντα την επαφή με την πραγματικότητα, την εξωτερική πραγματικότητα. Δεν είναι πιο πραγματική απ' αυτό που έχετε στην καρδιά σας, αλλά χρειάζεται πότε-πότε να ελέγχετε τα πράγματα. Κι αυτό που κάναμε σήμερα ήταν να σας δείξουμε αυτόν τον τρόπο ουσιαστικά.

Να μην ξεχνάτε πότε-πότε να τσεκάρετε τα πράγματα. Τι συμβαίνει; Δεν είναι κακό να αναρωτιέστε πότε-πότε τι συμβαίνει. Το Πνεύμα βαριέται εύκολα ξέρετε. Αυτός είναι άλλωστε ο λόγος που έρχεται στη γη. Προσπαθούμε να σας τονώσουμε την αυτοπεποίθηση και την πίστη στον Θεϊκό σας εαυτό. Ωστόσο, αν θέλετε να ξέρετε, έρχεστε εδώ για να βιώσετε ακόμα κι αυτές τις μικρές στιγμές απιστίας και αδυναμίας. Ακόμα και αυτά που προσπαθείτε τόσο πολύ να αποφύγετε, έρχεστε να τα βιώσετε με πολλή χαρά. Εκεί βρίσκετε το ενδιαφέρον. Πραγματικά, για το Πνεύμα είναι ένα παιχνίδι όλο αυτό. Τι νόημα θα είχε ένα παιχνίδι αν δεν είχε λίγο σασπένς; Θα ήταν πολύ βαρετό και σίγουρα το γήινο πεδίο δεν είναι.

Δεν σας λέμε να μείνετε σ’ αυτές τις μικρές στιγμές αδυναμίας για να τις απολαύσετε, απλά σας δείχνουμε και μία άλλη όψη των πραγμάτων. Φυσικά, εφόσον έχετε γνωρίσει κάτι, δεν μπορείτε να το ξε-γνωρίσετε. Έχοντας αντιληφθεί την δύναμη της πεποίθησης, της πίστης, δεν μπορείτε να παραστήσετε ότι δεν την ξέρετε, δεν μπορείτε να παραστήσετε ότι δεν σας αρέσει για να επιδιώξετε να μείνετε σε αδυναμία. Φανταστείτε όμως αυτή την πίστη και την πεποίθηση στην απόλυτη μορφή της. Αυτό είναι το «Εγώ Είμαι». Αν όμως φτάσετε εκεί δεν θα μπορείτε να σταθείτε στη γη. Χρειάζεται να διαρραγεί αυτό το Εγώ Είμαι για να μπορέσετε να κατεβείτε στη γη για να βιώσετε αυτή τη χωριστικότητα, τη διπλότητα, την τριβή, όλο αυτό το παιχνίδι. Δεν μπορείτε να είστε στη γη κρατώντας την απόλυτη αίσθηση της ενότητας και της πίστης που είναι πεποίθηση και απόλυτη επίγνωση του «Εγώ Είμαι». Είστε εδώ και ταυτίζεστε σε μεγάλο βαθμό μ’ εκείνη την επίγνωση. Βλέπετε τα πράγματα μέσα από κείνη την επίγνωση. Και όσο λεπταίνει το πέπλο, όσο αλλάζουν οι ενέργειες θα πλησιάζετε ακόμα περισσότερο. Μην φανταστείτε όμως ότι στην δική σας φυλή τουλάχιστον -μιλάμε για παγκόσμια φυλή, για κύκλο εκδήλωσης- μη νομίζετε ότι θα μπορέσετε να σταθείτε στη γη κρατώντας απόλυτα εκείνη την ενέργεια. Γιατί αυτό θα σήμαινε απλά ότι παύει κάθε διαφοροποίηση. Η απόλυτη πεποίθηση και επίγνωση του Εγώ Είμαι, συνεπάγεται λύση της διαφοροποίησης.

Είναι μία όμορφη γιορτή η μέρα του Βεσάκ. Είναι πολλές οι ενέργειες που χαρίζονται, που ρέουν άφθονα στη γη. Φεύγοντας από δω πάρτε χρόνο για να περπατήσετε και να τις γειώσετε με πολλή αγάπη στην καρδιά, αλαφράδα στο νου και σβελτάδα στα πόδια.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

.....

Μάθημα 18° - 16.05.09

ΣΤΟΝ ΓΑΓΓΗ

Άννα:

Μου λέει: «Λοιπόν να τους πεις, γιατί τόσο καιρό ήσουν μαζί μου και δεν με κατάλαβες και άρχισες να με βλέπεις μόνο τα τελευταία χρόνια; Εγώ πάντοτε εδώ ήμουν αλλά εσύ δεν με έβλεπες». Αυτός είναι ο Ηλίας φαντάζομαι... Ναι.

.....

Έτσι γίνεται, είμαστε μαζί σας συνέχεια. Μην κοιτάτε που τώρα έρχεστε εδώ και η Άννα σας μιλάει για κάποιους και αναφέρει μερικά ονόματα, τα οποία κάποτε σας κάνουν εντύπωση και δεν πιστεύετε ότι μπορεί να είναι εδώ. Εμείς είμαστε συνέχεια μαζί σας, εσείς δεν μας βλέπετε. Είμαστε εδώ. Και ξαφνικά, ο μικρός γήινος εαυτός ταραζεται τόσο πολύ όταν συνειδητοποιήσει τι υπάρχει γύρω του, εκστασιάζεται, φτάνει μερικές φορές σε collapsus [κατάρρευση] από τη μεγάλη ένταση που του επιφέρει αυτή η αναγνώριση και τότε δεν μπορεί να κοντρολάρει τις ενέργειές του αρκετά ικανοποιητικά. Δημιουργείται μία ανισορροπία από το απλό γεγονός ότι είμαστε εδώ. Και τώρα εσείς πιστεύετε ότι είσατε πολύ εξοικειωμένοι με την ιδέα ότι είμαστε εδώ. Αλλά αν όμως αυτή τη στιγμή γινόταν μια υλοποίηση μπροστά στα μάτια σας, θα πέφτατε λιπόθυμοι. Θα ήταν αδύνατον να το αντέξετε.

Έτσι, προβλέπουμε. Προβλέπουμε να έχετε αυτό που χρειάζεται να έχετε. Το απόλυτα απαραίτητο. Μην νομίζετε ότι έχει κανείς περισσότερα απ' ό,τι χρειάζεται. Ποτέ δεν συμβαίνει αυτό. Μην κρίνετε με τα μέτρα και σταθμά του υλικού πεδίου. Ο καθένας σας έχει ακριβώς αυτό που χρειάζεται. Ο πλεονασμός δεν ισχύει στη φύση. Το μόνο ίσως που αφθονεί στη φύση, που υπερπλεονάζει, είναι το κάλλος. Όλα τα υπόλοιπα υπάρχουν σε ισορροπία. Αυτό είναι που κάποτε αποκαλείτε Θεία Οικονομία. Κανείς δεν ξοδεύει ενέργεια για το τίποτα. Μπορεί να ερχόμαστε και να σας λέμε να παίξετε, να χαρείτε, να βγάλετε βόλτα το εσωτερικό σας παιδί, να μην διστάζετε να γελάτε αλλά, πιστέψτε το, όταν σας το λέμε αυτό, πάλι για λόγους ισορροπίας σας το λέμε.

Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα, ο Ηλίας, ο Σανάτ Κουμάρα, βρισκόμαστε μαζί σας σήμερα, μαζί με τον Κρύων της Μαγνητικής Ισορροπίας. Ο Άλιστερ Κρόουλι θα συμμετέχει στις ομάδες των Κλειδιών του Ενώχ επίσης. Όπως είπαμε και στις άλλες ομάδες, ο Άλιστερ Κρόουλι θα συμμετέχει μέχρι το τέλος αυτού του κύκλου και

θα υπάρξουν άλλοι δύο κύκλοι για τα Κλειδιά του Ενώχ από τον ερχόμενο Σεπτέμβρη. Θα είναι τρίμηνης ή τετράμηνης διάρκειας. Μπορείτε να θεωρήσετε ότι θα είναι η συνέχεια αυτού του κύκλου σ’ ένα άλλο επίπεδο. Όπως είπαμε και στην Άννα, όλο αυτό βγάζει κάπου. Δεν γίνεται χωρίς λόγο όλη αυτή η δουλειά και όλες αυτές οι ενεργοποιήσεις. Υπάρχει μια συνέχεια και ένα αποτέλεσμα που θα το δείτε όταν τελειώσουν και οι δύο επόμενοι κύκλοι.

Είναι πολύ σημαντικό για σας να πάρετε το χρόνο που χρειάζεστε για να αφομοιώσετε τις ενέργειες που κινούνται. Δεν είναι καθόλου σημαντικό να κάνετε άλματα στο δρόμο σας, να τρέχετε. Δεν είναι καθόλου σημαντικό να τρέχετε να προλάβετε. Είναι καλύτερα να κάνετε μικρά βήματα ισορροπημένα. Έτσι, αν δείτε ότι κάτι δεν προλαβαίνετε να το αφομοιώσετε δώστε χρόνο στον εαυτό σας, συνδιαλλαγείτε με τις ενέργειες που κινούνται, παίξτε μαζί τους, αφομοιώστε τις, κατανοήστε τις, συν-χωρέστε τις στην καρδιά σας και κατόπιν μπορείτε να προχωρήσετε.

Ο Άλιστερ Κρόουλι καταλαβαίνει πολύ καλά τον τρόπο που κινούνται οι ενέργειες ανάμεσά σας και επειδή είναι μία κατά βάση θηλυκή ενέργεια, εργάζεται πολύ στενά με την Μητέρα της Ζωής. Οι ενέργειες είναι πολύ έντονες αυτή τη στιγμή, σας ζητούμε να χαμηλώσετε τους τόνους, να κατεβάσετε λίγο τους τόνους σας συνειδητά. Είπαμε στην Άννα ότι κατάγεται από το ίδιο δέντρο, από το ίδιο γενεαλογικό δέντρο με τον Άλιστερ Κρόουλι. Υπάρχει κάτι κοινό στο DNA τους.

Μιλώντας λοιπόν για την ενέργεια του Άλιστερ Κρόουλι είπαμε ότι είναι κατά βάση θηλυκή ενέργεια, θηλυκά εστιασμένη, πολωμένη και εργάζεται με την Μητέρα της Ζωής και τα Ακασικά αρχεία. Κρατάει ένα ρόλο φύλακα των Ακασικών αρχείων. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές για τον σεβασμό με τον οποίο χρειάζεται να απευθύνεστε στη Μητέρα της Ζωής. Είναι πολλοί που δεν το έχουν συνειδητοποιήσει αυτό. Αυτή τη στιγμή δεν αναφερόμαστε συγκεκριμένα στην Άννα ή σε οποιαδήποτε άλλη γυναικεία μορφή στο δικό σας πεδίο, αλλά επειδή τα πάντα κινούνται κατ’ αρχήν σε αρχετυπικό επίπεδο, είναι πολύ κρίσιμο ο φύλακας των αρχείων να διαπιστώνει τον σεβασμό με τον οποίο πλησιάζετε την Μητέρα της Ζωής. Δεν νοείται πρόοδος, δεν νοείται συνεργασία μ’ αυτήν την Αρχή χωρίς απόλυτο σεβασμό και αγάπη. Κι επειδή τα πράγματα στο γήινο πεδίο είναι λίγο περίεργα εδώ και αιώνες σχετικά με τα δύο φύλλα είναι αρκετοί αυτοί και από τα δυο φύλλα που έχουν παρανοήσει τις λειτουργίες αυτής της Αρχής. Είσαστε μεγάλοι, λαμπεροί και υπέροχοι άγγελοι. Σας το έχουμε πει και κάθε φορά προσπαθούμε να σας κάνουμε να το δείτε καθαρά αυτό. Είσαστε πελώριοι άγγελοι. Δεν μιλάμε γι αυτό που είσαστε στο αγγελικό πεδίο, μιλάμε για το γήινο παιχνίδι. Εάν θέλετε λοιπόν να ανοίξετε την πύλη προς την Μητέρα της Ζωής, ο φύλακας θα σας βοηθήσει να το κάνετε εφόσον την προσεγγίσετε με απόλυτο σεβασμό.

Για να διαλυθούν λοιπόν οι απορίες που υπήρξαν σχετικά με την στάση του Άλιστερ Κρόουλι κατά την περασμένη συνάντηση,

διευκρινίζουμε ότι οι ενέργειες που κινήθηκαν ήταν απλά για να δονήσουν εκείνες τις χορδές που σχετίζονται με τη θηλυκή αρχή. [Σημ.: εδώ αναφέρονται σε προηγούμενη συνάντηση του Κύκλου του Ενός] Εάν μπορέσετε να κρατήσετε την ισορροπία σας σημαίνει ότι μπορείτε να μπίτε βαθύτερα. Εάν όχι σημαίνει ότι χρειάζεται να δουλέψετε λίγο περισσότερο την αντίληψη της ισορροπίας ανάμεσα στο θηλυκό και το αρσενικό, στην θηλυκή και την αρσενική σας πλευρά. Τόσο απλά και ξεκάθαρα είναι τα πράγματα. Βλέπετε τίποτε δεν γίνεται χωρίς λόγο. Ας έρθουμε όμως τώρα στο σημερινό μάθημα του κύκλου των Κλειδιών του Ενώχ.

Χαιρόμαστε πάρα πολύ που σας έχουμε κοντά μας. Δεν σας χαϊδεύουμε τ' αυτιά, όχι, το ξέρετε πολύ καλά ότι δεν θα το κάνουμε. Και είμαστε περήφανοι για σας. Για κάθε εκδήλωση του Πνεύματος είμαστε περήφανοι. Χαιρόμαστε και απολαμβάνουμε κάθε εκδήλωση του Πνεύματος. Προχωρώντας θ' αλλάξουμε κατεύθυνση και θα πούμε στον κύκλο της Ανατολής. Ας τον πούμε έτσι «Ο Κύκλος της Ανατολής». Ολοκληρώσαμε τα δουλειά που χρειαζόταν να κάνουμε αυτή τη φορά με τις ενεργοποιήσεις γύρω από τα Αιγυπτιακά σύμβολα και αρχέτυπα και προχωράμε προς τα Ανατολικά.

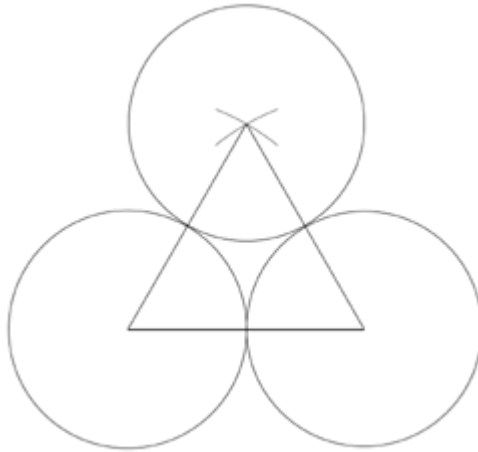
Οραματιστείτε τον κύκλο σας. Είσαστε όλοι μέσα στον κύκλο, είναι σημαντικό να το δείτε αυτό. Θα τραβήξουμε προς τα Ιμαλαία. Ο Άλιστερ Κρόουλι σας περιμένει να σας πάρει από το χέρι για ν' ανεβούμε προς τα Ιμαλαία, στην κορυφή ενός βουνού. Μπορείτε να οραματιστείτε μία κορυφή βορειοανατολικά του Έβερεστ. Ανεβαίνετε σιγά-σιγά στην κορυφή. Έχει γίνει πολύς λόγος για την πέραν των Ιμαλαίων σχολή, σαν μία σχολή σκέψης, σαν έναν ξεχωριστό πολιτισμό που προηγήθηκε αυτού στον οποίο ζείτε τώρα και έφερε... σαν μία Κιβωτός της Διαθήκης ή μία Κιβωτός του Νώε, έφερε τα σπέρματα εκδήλωσης από μία ακόμα αρχαιότερη ρίζα φυλή.

Θ' αναφερθούμε για λίγο και θα δουλέψουμε μ' αυτές τις ενέργειες, ωστόσο στη συνέχεια θα αναφερόμαστε σ' αυτές σαν την πέραν των Ιμαλαίων δόνηση/διάσταση. Πρόκειται για σπέρματα που έχουν φυλαχτεί σε διάφορα επίπεδα. Κάποιες πληροφορίες φυλάχτηκαν μέσα σε ναούς, πολύ προσεκτικά κλεισμένες από τα μάτια των αδαών. Κάποιες άλλες, κάποιες άλλες τέτοιες σπερματικές πληροφορίες, φυλάχτηκαν σε σπηλιές βαθιά στην καρδιά του βουνού και κάποιες άλλες φυλάσσονται απλά σε μια άλλη διάσταση.

Στέκεστε στην κορυφή. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να κοιτάξει τριγύρω. Αφήστε το βλέμμα σας να πλανηθεί στον ορίζοντα πάνω από τα σύννεφα. Νιώστε την ενέργεια αυτής της βουνοκορφής, γίνετε η βουνοκορυφή. Εσείς είστε η κορυφή του βουνού. Πάρτε λίγο χρόνο να νιώσετε πως είναι να γίνεστε ένα μ' αυτόν τον βράχο. Θα χρησιμοποιήσουμε μία τεχνική που έρχεται απ' αυτήν την πέραν των Ιμαλαίων διάσταση. Είναι απλή. Κοντά σας σ' αυτή τη δόνηση βρίσκονται ο Lord Maitreya, ο Σανάτ Κουμάρα και ο Μάχα Τσόχαν, ο Κύριος του Πολιτισμού. Αναφερθήκαμε στο παρελθόν στο γεγονός ότι τα Ιμαλαία στέκονται σαν σύμβολο του ανθρώπινου πολιτισμού. Ακόμα και αν κάποιοι περίμεναν κάτι πιο εσωτερικό, σας λέμε ότι αν

κοιτάξετε καλά θα καταλάβετε τον λόγο που αυτή η οροσειρά που συνεχώς ανυψώνεται. Συμβολίζει τον γήινο, τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Θα δουλέψουμε με τρεις κύκλους. Οραματιστείτε τρεις κύκλους σε διάταξη τριγώνου. Κάθε κύκλος αποτελεί την κορυφή ενός τριγώνου. Είναι ενέργειες του Κυρίου Maitreya. Κάποιοι γνωρίζετε ότι στην Ανατολή ο Κύριος Maitreya φέρει την ενέργεια του Χριστού. Ο ένας απ’ αυτούς τους κύκλους συμβολίζει τη Χαρά. Πάρτε τον και τοποθετήστε τον στο στομάχι, αριστερά από το ηλιακό πλέγμα. Ο άλλος συμβολίζει την Φρόνηση και την Πεποίθηση/απόλυτη Πίστη. Μπορείτε να τον τοποθετήσετε στο τσάκρα του λαιμού. Και ο τρίτος συμβολίζει το Έλεος και την Αγάπη. Μπορείτε να τον τοποθετήσετε στο τσάκρα της καρδιάς.

Οραματιστείτε αυτούς τους κύκλους να περιστρέφονται ταυτόχρονα, αριστερόστροφα. Περιστρέφονται ήδη με μεγάλη ταχύτητα. Ο Lord Maitreya το επόμενο διάστημα θα είναι κοντά σας, μια πολύ αγαπημένη ενέργεια για όλους σας. Κατά τη διάρκεια αυτού του διαλογισμού, αυτής της εσωτερικής εργασίας, μπορεί να νιώσετε κόπωση. Είναι όλα εντάξει. Δεν έχετε συνηθίσει να δουλεύετε μ’ αυτές τις ενέργειες κι αυτή η ενεργοποίηση μπορεί να σας κάνει να νιώσετε κόπωση. Όταν κάνουμε τη γείωση της ενέργειας η ισορροπία θα αποκατασταθεί.

Και τώρα σας καλούμε να δείτε το ίδιο τρίγωνο κατά τι ανεβασμένο στην κλίμακα. Δηλαδή, πάρτε τον κύκλο της Χαράς από το στομάχι και τοποθετήστε τον επίσης στο τσάκρα της καρδιάς. Ουσιαστικά βλέπετε το ίδιο τρίγωνο να επαναλαμβάνεται ένα σκαλοπάτι ψηλότερα. Ο κύκλος της Πεποίθησης, της Ύψιστης Πεποίθησης, έρχεται στο τσάκρα ανάμεσα στα φρύδια και ο κύκλος της Χαράς της Αγάπης και του Ελέους, ο κύκλος της Αγάπης και του Ελέους, έρχεται στο λαιμό. Δύο τρίγωνα τα οποία τώρα μπορείτε να δείτε να ενώνονται από τις κορυφές τους. Η διάταξη στην οποία βάλαμε τους κύκλους δεν είναι τυποποιημένη, είναι αυτή που αρμόζει περισσότερο

στη δική σας ομάδα. Ο χώρος που δημιουργείται, η διάσταση που δημιουργείται ανάμεσα σ' αυτά τα τρίγωνα είναι ο χώρος στον οποίο θα αναπτυχθεί η Χριστική ενέργεια. Τον ίδιο σχηματισμό μπορείτε να τον επαναλάβετε ουσιαστικά για όλα σας τα κέντρα, αλλά αυτό θα ήτανε καλό να γίνει αφού πρώτα πάρετε την εσωτερική σας καθοδήγηση.

Δεν υπάρχουν κύριοι της γνώσης στη γη, δεν υπάρχουν άνθρωποι που κρατούν όλη τη γνώση. Χρειάζεται αυτή τη στιγμή να το τονίσουμε αυτό, για να καταλάβετε ότι εσείς μπορείτε να έχετε πρόσβαση σ' αυτή τη γνώση. Αυτός είναι ο λόγος που τόσο καιρό σας ωθούμε να χρησιμοποιήσετε την δημιουργική σας φαντασία και να ανοίξετε και να διεισδύσετε στην Άκασα.

Ελάτε να κατεβούμε προς τα κάτω. Ας κατεβούμε απ' την πλάγια του βουνού στην πεδιάδα. Είναι ενδιαφέρον το κατέβασμα. Νιώστε την αλλαγή της ενέργειας από την κορυφή του βουνού προς τα πεδινά. Καθώς έρχεστε στην πεδιάδα, σας ζητούμε να δείτε ένα σύμβολο. Ποιο είναι το σύμβολο που σας αντιστοιχεί; Φροντίστε όλοι να δείτε το σύμβολο που σας αντιστοιχεί. Πάρτε το και βάλτε το στην καρδιά. Δοκιμάστε γιατί για κάποιους είναι πιο κατάλληλο να μπει στο λαιμό. Σύμφωνα με την καθοδήγηση που νιώθετε τοποθετήστε το.

Ας προχωρήσουμε λίγο περισσότερο. Πλησιάζουμε τον Γάγγη. Μεγάλος ποταμός, μεγάλος συμβολισμός, βαθύς. Αιώνες και χιλιετηρίδες τρέχουν τα νερά του, πολιτισμοί αρκετοί έχουν αναπτυχθεί στις όχθες του. Δεν σας αρέσει και πολύ τελευταία η εικόνα του. Εμείς όμως θέλουμε να δείτε τον Γάγγη με τα δικά μας μάτια. Αφήστε την κρίση και δείτε το κρυστάλλινο ποτάμι, δείτε το ρεύμα της Ζωής. Πηγάζει από την πρωταρχική πηγή στην κορυφή του βουνού, δείτε το να ρέει. Διαπερνά όλη την εκδήλωση. Ζωή και θάνατος ανακατεύονται. Παρασέρνει τα πάντα στο πέρασμά του. Ήρθε η ώρα να δείτε τον Γάγγη σαν έναν κρύσταλλο. Σταθείτε στην όχθη του ποταμού και κάντε μια δέηση. Ζητείστε ν' ανοίξει η Πύλη για σας. Η Άννα σας κρατά απ' το χέρι και σας τραβά μέσα στο νερό.

Βρίσκεστε στο Βαρανάσι. Δεν είναι τυχαία η αναφορά αυτή. Το Βαρανάσι συμβολίζει το ηλιακό σας κέντρο. Περάστε μέσα στο ποτάμι κι αφήστε το κρυστάλλινο νερό του να σας ξεπλύνει, αφήστε την ενέργεια του Γάγγη να σας διαπεράσει. Αφήστε τη να περάσει και να ξεπλύνει και να καθαρίσει, να εξαγνίσει κάθε σας κύτταρο. Τι βλέπετε εκεί; Το Βαρανάσι είπαμε συμβολίζει το ηλιακό σας κέντρο. Αφήστε την κρυσταλλική δομή του νερού του Γάγγη να μιλήσει στον δικό σας κρύσταλλο, να ενεργοποιήσει τη δική σας κρυσταλλική δομή. Καταλαβαίνετε ότι όσα κάνετε στο φυσικό πεδίο έχουν κάποιες αντιστοιχίες εσωτερικές. Αυτό μπορείτε να το αναγνωρίσετε. Σήμερα θα έχετε την ευκαιρία να δείτε λίγο καλύτερα τι σημαίνουν από ενεργειακής απόψεως κάποιες συνήθειες των ανθρώπων της περιοχής. Η ενεργοποίηση που κάνουμε σήμερα σας δίνει την ευκαιρία να δείτε και αυτό.

Η επίσκεψη στον Γάγγη τελείωσε. Ελάτε να πάρουμε και πάλι τον δρόμο προς την κορυφή του βουνού, σ’ εκείνη την κορυφή που είχατε σταθεί αρκετά αρχικά. Ανεβαίνουμε μαζί την κορυφή. Ο Lord Maitreya σας δίνει ένα σκήπτρο. Σ’ αυτό υπάρχει μία σημαιούλα με τρεις κύκλους, τρεις κόκκινους κύκλους. Είναι το σύμβολό του. Μπορείτε να τοποθετήσετε αυτό το σύμβολο στο τρίτο μάτι.

Πάρτε λίγο χρόνο για να γειώσετε την ενέργεια που πήρατε μέχρι στιγμής. Δείτε τα τσάκρα στα πέλματα των ποδιών ν’ ανοίγουν και αφήστε να χυθεί η ενέργεια προς τον βράχο. Ένα ποτάμι από κάθε πόδι. Παρακολουθήστε την ενέργεια να ξεχύνεται.

Καθώς στέκεστε στην κορυφή βλέπετε λίγο πιο πέρα ένα μεγάλο πηγάδι, μία τρύπα πολύ βαθιά. Σας προσκαλούμε να κοιτάξετε μέσα. Τι υπάρχει εκεί για σας; Πόσο βαθιά πηγαίνει αυτή η τρύπα; Το επόμενο διάστημα θα ανασύρετε πάρα πολλά απ’ αυτήν. Κάντε μια προσπάθεια τώρα να δείτε λίγο καλύτερα.

[παύση]

Το ταξίδι μας ολοκληρώθηκε. Ο Άλιστερ Κρόουλι σας χαιρετά και σας συνοδεύει πέρα από τα Ιμαλάια. Μπορείτε να επιστρέψετε πίσω, κατεβαίνοντας προς τον Ινδό ποταμό και παίρνοντας τον δρόμο της επιστροφής του Μεγάλου Αλεξάνδρου, μέχρι το σημείο όπου κάθεστε. Νιώστε τα πόδια σας να πατούν το πάτωμα, κινηθείτε στη θέση σας. Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε και θα συνεχίσουμε.

Κ.:

Ήτανε βαριά η ενέργεια. Ξαφνικά, όταν βρέθηκα στην κορυφή είδα μία εικόνα. Είδα κάτι Κινέζους, είχανε μια φωτιά στη μέση και κάνανε κάτι σαν μια τελετή, τώρα δεν ξέρω τι ήταν αυτό. Μια τελετή μ’ ένα κόκκινο πανί, το οποίο το είχαν σαν ημισέληνο, το είχαν έτσι στο καλάμι. Είχαν περάσει ένα κόκκινο πανί στο σχήμα αυτό και το κράταγε ένας ή πολλοί και το γυρίζανε γύρω-γύρω από μια φωτιά, γύρω-γύρω, γύρω-γύρω, γύρω-γύρω. Συνέχεια αυτό το πράγμα. Και ήταν ένας άλλος Κινέζος και είχε ένα σαν ρόπαλο μεταλλικό, στο οποίο όμως στις γωνίες ήταν κώνοι, κωνοειδές σχήμα, και το γύρναγε, συνέχεια το γύρναγε. Αυτό είδα και μετά είδα ένα σύμβολο που ερχότανε, πριν πεις για τα τρίγωνα. Το σύμβολο αυτό: δηλαδή υπήρχε ένα τρίγωνο επάνω, ένα τρίγωνο ανάποδο κάτω, ένα τρίγωνο... οι κάτω πλευρές ήταν στο πλάι και κάνανε ένα... και στη μέση υπήρχε η σελήνη, η οποία ήτανε, πλάι, πλάι, πλάι και στην μέση είχε ένα σαν άστρο. *[δείχνει το σχήμα]* Αυτό μου δείξανε και μετά μου δείξανε κι ένα άλλο

Άννα:

Συγγνώμη ήταν τέσσερα τα τρίγωνα ή τρία;

Κ.:

Τέσσερα και στη μέση πάει η σελήνη έτσι κι ένα άστρο ή κάτι τέτοιο. Και μετά μου δείξανε δύο παράλληλες γραμμές, που η σελήνη ήταν εδώ από κάτω και μετά μου δείχνει ότι αυτή η σελήνη από κάτω μεταφερόταν επάνω.

Άννα:

Τι σύμβολο είδες για τον εαυτό σου κατεβαίνοντας από το βουνό;

Κ.:

Αυτά μου βάλανε τα δύο. Και κάτι μου είπαν για αυτό το σύμβολο το ευθύ με τη σελήνη, ότι έχει σχέση με τον Γάγγη τον ποταμό.

Ε.:

Εγώ είδα στην αρχή ένα αστέρι που μου βάζανε. Νόμιζα πως είδα ένα αστέρι, αλλά όταν άπλωσα το χέρι να το πιάσω είχε διάφορα σχήματα της αστρολογίας, τα σύμβολα των πλανητών, έτσι ένα μπέρδεμα. Αλλά όταν τα έπιασα ήταν μια κρυστάλλινη μέρκαμπα, λευκό διαφανές. Είδα μία λέξη 'Ελγίνας' αν μπόρεσα να το διαβάσω σωστά. Δεν ξέρω αν μπορούν να μου πουν, αν ήταν και αυτό που είδα, αν είδα δηλαδή όλα τα γράμματα και την είδα στα Ελληνικά.

Άννα:

Σε ποιο σημείο την είδες;

Ε.:

Νομίζω κάπου στην αρχή που φθάσαμε στην κορυφή, κάπου εκεί σ' εκείνο το σημείο πρέπει να την είδα. Όταν κατεβήκαμε την πρώτη φορά για το σύμβολο, εκεί ένιωσα σαν να ήμουν πιο ελαφριά στο κατέβασμα. Στο ποτάμι ήταν λίγο ασυνήθιστη η αίσθηση που είχα, αν και με το που είπες για ποτάμι θέλησα κατευθείαν να εξαγνιστώ, όχι να πλυθώ. Ένιωθα σαν να περνάει από μέσα μου το νερό και να βγαίνει από πίσω μου και μετά από πίσω προς τα εμπρός, αλλά η άλλη πλευρά να βγαίνει σε μορφή φωτός, να μπαίνει νερό, αλλά να βγαίνει φως μετά.

Άννα:

Σύμβολο έβαλες;

Ε.:

Τη μέρκαμπα. Και στο πηγάδι, το έβλεπα από μακριά μαύρο πολύ πιο πρην. Όχι ακριβώς σαν πηγάδι, αλλά ένα σημείο μαύρο. Από την ώρα που φτάσαμε υπήρχε ένα σημείο μαύρο. Όλα λευκά, χιονισμένα, κατάλευκα, αστραφτερά αλλά ένα σημείο μαύρο ακανόνιστο, ένα σημείο αριστερά. Και όταν είπες για πηγάδι το σχημάτισα πηγάδι. Όταν έφτασα κοντά σ' αυτό γυάλιζε η επιφάνειά του και έβλεπα το πρόσωπό μου, όπως καθρεφτίζεσαι στο νερό, αλλά με σελήνη, σαν να είναι βραδιά με γεμάτο φεγγάρι. Και στο τέλος, κοιτώντας βαθύτερα, είδα ένα φως στο βάθος.

Άννα:

Κ. εσύ είδες κάτι στο πηγάδι;

Κ.:

Το είδα άπατο, κι ένα στρόβιλο.

Ε.:

Κι ένα πολύ έντονο μάτι, που έχει σχέση με το τρίτο μάτι. Πολύ έντονο.

Β.:

Όταν ζητήθηκε το σύμβολο, το πρώτο που μου ήρθε ήταν ένα αγρογλυφικό. Είδα μία ταινία χθες με εξωγήινους και ήρθε αυτό το σύμβολο. Σαν ανθρωπάκι το είδα εγώ. Ήταν ένα στρογγυλό με μία ευθεία και ένα τόξο ανάποδο που ήταν κάτι σαν πόδια. Τότε κάπως ένιωσα αμηχανία, γιατί λέω αυτό είναι τώρα κάτι που το δημιουργεί ο εγκέφαλός μου επειδή είδα την ταινία χθες. Και για αρκετή ώρα δεν ήθελα να βάλω αυτό το σύμβολο, αλλά δεν ερχόταν τίποτα άλλο και έφτιαξα κι ένα τόξο προς τα επάνω, οπότε ήταν τα χεράκια, επειδή δεν θυμάμαι αν είχε χεράκια στην ταινία. Τέλος πάντων, αφού δεν ερχόταν τίποτα άλλο, λέω, ας το βάλω και το έβαλα στο λαιμό. Γιατί είπε νομίζω κάτι στην καρδιά.

Αννα:

Πως ήταν αυτό;

Β.:

Ένα στρογγυλό με μία γραμμή προς τα κάτω, ένα τόξο που ήταν τα δύο ποδαράκια και έβαλα κι ένα τόξο προς τα πάνω και ήτανε ένα ανθρωπάκι, όπως το ζωγραφίζουν τα παιδιά. Και όταν το έβαλα στο λαιμό αμέσως άνοιξε το τσάκρα της κεφαλής και ήταν για μένα σαν Ώραία, μην ανησυχείς, ό,τι και να είναι μην σκέφτεσαι ποιος το δημιουργεί ή από πού έρχεται τώρα, αφού αυτό εμφανίστηκε, χρησιμοποίησε αυτό και θα δείξει. Αυτό ίσως ήταν το πιο δυνατό κομμάτι.

Αννα:

Είχες καμία σκέψη/αίσθηση με τον Γάγγη.

Β.:

Όχι, ερχόταν περισσότερο εικόνες που έχω δει από φωτογραφίες, από ταινίες.

Αννα:

Στο πηγάδι;

Β.:

Στο πηγάδι ήταν μαύρο και με κάποιο τρόπο καθρεφτιζόταν το πρόσωπό μου για αρκετή ώρα και μετά βούτηξα μέσα αλλά εξακολουθούσε να είναι μαύρο. Κολυμπούσα μέσα, αλλά δεν μπορούσα να δω κάτι. Ήξερα όμως ότι κάτι υπάρχει το οποίο δεν μπορώ να το δω.

Μπ.:

Κατ’ αρχήν βρήκα πολλές ομοιότητες με βουδιστικές ασκήσεις.

Άννα:

Χαίρομαι, αλλά εγώ δεν έχω κάνει βουδιστικές ασκήσεις.

Μπ.:

Σαν αρχέτυπα υπήρχαν ενδυναμώσεις στα τρία τσάκρα αυτά. Αυτό το αρχέτυπο έχω, σαν φως, υπό μορφή φωτός.

Άννα:

Είναι διαφορετικά αυτά που σας δίνουνε;

Μπ.:

Μια οντότητα...

Άννα:

Στα τσάκρα αυτά, καρδιά, λαιμό.

Μπ.:

Και υπήρξε δηλαδή αυτό το στοιχείο με τα σύμβολα του Maitreya. Τώρα σε σχέση με το σύμβολο το οποίο ήρθε ήταν το σύμβολο του Ιχθύ. Το έβαλα στην αρχή στην καρδιά, αλλά σαν να μην αισθανόμουν καλά και λέω κάτσε να το δοκιμάσω και στο λαιμό κι εκεί διαπίστωσα να ανοίγει, να υπάρχει μια ροή ενέργειας και λέω, καλύτερα....

Άννα:

Είσαι και Ιχθύς.

Μπ.:

Ναι. Καλύτερα στο λαιμό. Τώρα στο πηγάδι, στην αρχή είδα μία μπλε δίνη. Μετά που είπαν 'ξανακοιτάξτε καλύτερα', είδα σαν ένα γαλαζωπό φως. Αυτά. Απλά εκεί στον Γάγγη ένιωσα ωραία όταν ήταν σαν κρύσταλλος να επιδρά με τους δικούς μου κρυστάλλους. Εκεί χάθηκα, είχα εξαϋλωθεί.

Κα.:

Εγώ αισθανόμουν την ενέργεια πολύ πριν. Το σύμβολο που μου ήρθε ήταν ένα πρίσμα, ήταν ένα μακρόστενο πρίσμα και το έβαλα στο λαιμό. Στον Γάγγη πήγα κατευθείαν μέσα και κάποια στιγμή είδα τον εαυτό μου με πέπλο και μετά τελείως άλλαξα και έγινα μοβ φως, έγινα εντελώς μοβ και μετά μπλε. Στο πηγάδι κοίταξα, μου φάνηκε ότι είχε κάτι πολύ ενδιαφέρον μέσα, έτσι είχα μια αίσθηση πώς είναι η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων στο πηγάδι και μετά πέφτει, λέω 'ωραία, πλάκα θα έχει'. Λέω 'τι μπορεί να έχει μέσα;' Και μου είπαν 'επιγνώσεις'. Και μετά βγήκε μια υδρία, μου δώσανε μια υδρία. Ήρθε ένας άγγελος και μου έδωσε μια υδρία.

Άννα:

Του Υδροχόου. Αρκετά ήταν τα αστρολογικά σύμβολα.

Ευτ.:

Με τους κύκλους, άρχισαν να γυρίζουν τόσο γρήγορα που εγώ ζαλίστηκα. Κάνω μία έτσι και λέω, τι γίνεται εδώ; Μετά ανέβηκα την κορυφή, παρόλο που το πόδι μου ήτανε βαρύ, γιατί έχω το κάταγμα και με δυσκολεύει. Παρόλα αυτά ανέβηκα επάνω μέχρι τέρμα στην κορυφή κι ένιωσα πάρα πολύ όμορφα. Ήμουν ντυμένη στα άσπρα κι έβλεπα κάτω, το τοπίο ήταν άσπρο, δηλαδή ό,τι έβλεπα ήτανε λευκό. Δεν είδα ούτε βάση, ούτε πράσινο, τίποτα, κατάλευκα όλα. Ένιωσα πάρα πολύ ωραία στην κορυφή. Και μετά στο ποτάμι μπήκα με τόση ευχαρίστηση, τρελαίνομαι και για το νερό και μπήκα μέσα κι ένιωσα πάρα πού όμορφα. Νερό έβλεπα και στον ύπνο μου απόψε, ποτάμι. Δεν ήταν ακριβώς ποτάμι, ήταν σαν καταρράκτης, αλλά κατέβαινε έτσι ομαλά. Στον πάτο πεντακάθαρο νερό, πολύ ωραίο.

Άννα:

Από σύμβολο;

Ευτ.:

Από σύμβολο είδα αστέρια. Είδα αστέρια πριν και μετά που είπες ‘σύμβολο, πάρτε το’, εγώ είδα ένα αστέρι και το έβαλα στο λαιμό μου. Και μετά στο πηγάδι δεν είδα τίποτα, έψαχνα, έψαχνα, τίποτα δεν είδα.

Θ.:

Για μένα το σύμβολο που είδα, για να ξεκινήσω από τα εύκολα, ήταν ένα σταυρουδάκι, με κύκλο όμως στο σημείο του σταυρού και τα στοιχεία του σταυρού ήταν στρόγγυλα, δηλαδή ο σταυρός ήταν στρογγυλωπός στην κορυφή, έτσι κάπως. Στρογγυλές οι γωνίες αλλά στο κέντρο η σύνδεση ήταν ένας κύκλος. Έχει καμία σχέση αυτό με τον ιεροφάντη; Συνδέεται με κάτι τέτοιο; Το ένα ήταν αυτό. Το δεύτερο με τα Ιμαλάια, εκείνο που χαρακτήριζε την όλη εικονοποίηση στο μυαλό μου, ας το πω έτσι, ήταν μια ευκολία. Ό,τι ήταν να γίνει γινόταν εύκολα. Η κίνηση ας πούμε σαν κάτι φυσικό, κάτι οικείο. Στο ποτάμι είχα μια ευχάριστη αίσθηση, αν και έχω την εντύπωση ότι για μένα είχε μια θεραπευτική επίδραση, γιατί ένα πραγματάκι που είχα επάνω μου το είδα σαν κίτρινο ας πούμε. Γύρισα έτσι, είδα τον εαυτό μου και είδα σε κείνο το σημείο είχε ένα απαλό κίτρινο. Το πηγάδι στην αρχή ήτανε βαθύ με κάτι σαν καθρέφτες προς τα επάνω, αλλά όχι τόσο ξεκάθαρο, αλλά μετά έγινε ένα περίεργο πράγμα. Όπως κοιτάζα κάτω, έβλεπα το έδαφος το πράσινο σαν να καθρεφτίζεται μέσα στο πηγάδι. Το είδα δυο-τρεις φορές αυτό το πράγμα, γιατί λέω, εντάξει παιχνίδι είναι. Αλλά επέμενε η εικόνα αυτή για μένα, δηλαδή...

Άννα:

Σαν να είχε ένα λιβάδι κάτω.

Θ.:

Σαν να καθρεφτίζει μέσα ένα ολόγραμμα, ένα λιβάδι. Αυτά είναι από πλευράς ενόρασης, ας το πούμε έτσι. Από την άλλη μεριά όμως ένιωσα το channeling λίγο διαφορετικό. Είπε για τη Μητέρα της Ζωής. Δεν ξέρω αν μιλήσατε την προηγούμενη φορά ποια είναι η Μητέρα της Ζωής. Όχι;

Άννα:

Την άλλη φορά; Όχι, όχι.

Θ.:

Γιατί εγώ δεν ξέρω τώρα. Άρα λοιπόν θα ήθελα να ξέρω όταν γίνεται αναφορά στη Μητέρα της Ζωής με τέτοια σαφήνεια...

Άννα:

Ωστόσο σε προηγούμενες συναντήσεις -τον Μάρτη ήταν, τον Φλεβάρη;- είχαμε δουλέψει με την Άκασα και με οραματισμούς με τη Μητέρα της Ζωής, χωρίς να έχει ένα συγκεκριμένο όνομα, αλλά σαν την Θηλυκή Αρχή, την Θηλυκή Σοφία.

Α.:

Το Chohma Micha Halelu δεν ήταν;

Άννα:

Ναι μπράβο, αυτό ήτανε και νομίζω ήσουνα εδώ πάλι. Γενικώς κάναμε δουλειά γύρω απ' αυτό.

Θ.:

Για μένα αυτή τη στιγμή που ρωτάω είναι ότι δεν καταλαβαίνω σε τι αναφέρεται όταν λέει, τη σύνδεση δεν καταλαβαίνω.

Άννα:

Στο θηλυκό αρχέτυπο, στη Θηλυκή Αρχή.

Γ.:

Όλες οι θηλυκές μορφές που έχουν περάσει είναι η Μητέρα της Ζωής. Δεν είναι; Μια εκδήλωση της Μητέρας της Ζωής. Δηλαδή η Μαρία, η Ίσιδα, η Κουάν Γιν, λέω κάποια ονόματα.

Θ.:

Για μένα πάλι θα το ξαναπώ, είναι το μηχανιστικό κομμάτι. Δηλαδή όταν λέμε Μητέρα της Ζωής, όχι ποια Μητέρα μόνο αλλά ποια Ζωή. Δηλαδή η Ζωή με το ζήτη κεφαλαίο; Η ζωή γενικότερα με το ζήτη μικρό; Η ζωή με την έννοια ...

Άννα:

Με την έννοια της ύπαρξης.

Θ.:

Της ύπαρξης.

Άννα:

Δηλαδή όταν μιλάς για αρχέτυπο, το ανάγεις. Υπάρχουν τα πιο χαμηλά πεδία. Όπως διαμορφώνεται κάθε μεγάλο αρχέτυπο, όπως μας έχουν δείξει, κατόπιν διακλαδίζεται σε μικρότερα, μικρότερα. Αλλά μιλάμε τώρα για το υψηλότερο σημείο που μπορείς εσύ να

δεχτείς, γιατί δεν έχει σημασία το πώς θα στο περιγράψει κάποιος, αλλά αυτό που μπορείς να πιάσεις σαν Θηλυκή Αρχή.

Θ.:

Ναι. Ο Κρύων είπε επίσης ότι είναι της Μαγνητικής Ισορροπίας.

Άννα:

Ναι, μας έκλεισε το μάτι, αυτό κατάλαβα.

Μ.:

Εμένα ως Μητέρα της Ζωής -καλά που το ανέφερε γιατί θα το ξέχναγα τελείως-, είχα μία αίσθηση για τη Γη, τον πλανήτη Γη. Και μου έρχονταν, άκουγα κάποιον να μου λέει ‘Αυτός ο πλανήτης δεν είναι δικός σας’, συνέχεια αυτό. Και έτσι προσπαθούσα να συνδεθώ μ’ αυτή τη γνώση, τι σημαίνει αυτό και αυτό που πήρα είναι ότι οι περισσότεροι... καλά, αυτοί κάτοικοι που είναι τώρα σαφώς δεν είναι της γης αυτής. Δηλαδή έχουν τα συστατικά αυτά που έχει και ο πλανήτης αυτός, αλλά δεν μας δημιούργησε η γη αυτή. Μετά βέβαια άκουσα και το άλλο. Λέω: ‘ποιος τα δημιούργησε, ποιος μας δημιούργησε;’ Κι εκεί άκουσα το ‘παιδιά ενός κατώτερου θεού’. Ρώτησα πάλι τι είναι αυτό το ‘παιδιά ενός κατώτερου θεού’ κι εκεί πήρα την πληροφορία ότι, η ζωή στη γη όσο αφορά τον άνθρωπο δεν προέρχεται από το Ένα, από την αρχική μονάδα. Είναι ενέργεια της αρχικής μονάδας, αλλά δεν είναι του Δημιουργού το ανθρώπινο σώμα και όλη αυτή η λειτουργία εδώ.

Όταν πήγαμε στο Έβερεστ, βρέθηκα στην κορυφή και είχα μια αίσθηση πολύ πραγματική, δηλαδή αισθανόμουν το κρύο, αυτή την ησυχία σαν ένα κενό απόλυτο, όχι ψύχος, όχι αυτή την υγρασία, καταλάβαινα όμως ότι είναι πολύ κρύο. Και όπως κοίταγα γύρω, μου έκανε εντύπωση μετά με τον Γάγγη που αναφέρθηκε, με ενοχλούσε το χιόνι όλο αυτό που έβλεπα. Έβλεπα χιλιόμετρα χιόνι, όλες οι κορυφές χιονισμένες και παντού όπου μπορούσα να δω, χιόνι και για κάποιο λόγο, ενώ το άσπρο χρώμα μου αρέσει πάρα πολύ, με ενοχλούσε. Και ρώταγα ας πούμε στον εαυτό μου, ‘μα γιατί μ’ ενοχλεί, μα γιατί μ’ ενοχλεί’. Και στην πραγματικότητα κατάλαβα ότι δεν ήταν ότι κάτι μ’ ενοχλούσε, δεν ήταν συναισθηματική η αντίδραση που είχα, ήταν νοητική, γιατί κάτι από μέσα μου μ’ έσπρωχνε να δω κάτι άλλο, να μην βλέπω το χιόνι. Και ξαφνικά ακούω τον Ανώτερο Εαυτό που μου λέει κοίταξέ το τώρα και είδα την κρυσταλλική δομή του χιονιού. Ήταν υπέροχο και φαινόταν σαν να ήταν διαμάντια σαν ν’ απλώνονται διαμάντια παντού. Και όπως φαινόταν το φως του ήλιου και ο ήλιος αλλά και το φως του, έφτιαχνε εκπληκτικούς ιριδισμούς. Ήταν ένα υπέροχο σχήμα αυτό, υπέροχο, πραγματικά υπέροχο.

Εκεί που αναφέρθηκε κάτι σχετικά με τον πολιτισμό και τα Ιμαλάια, αυτό που αισθάνθηκα ήταν ότι, όντως είναι του ανθρώπινου πολιτισμού τα Ιμαλάια συμβολισμός, αλλά ποιος συμβολισμός όμως. Η τάση του ανθρώπινου πολιτισμού να αγγίξει το Πνεύμα, δεν είναι με την έννοια της τεχνολογίας και του επιτεύγματος, αλλά με την έννοια ότι μέσα του ο ανθρώπινος πολιτισμός έχει αυτό το σπέρμα,

να φτάσει το Πνεύμα, υψώνεται προς τα κει. Είδα εκείνη τη στιγμή, όταν το άκουσα αυτό, κάποιους ορειβάτες να ανεβαίνουν, με τον εξοπλισμό τους κλπ και λέω 'τι καλά πως το κάνουν αυτό, εγώ δεν ... καμία σχέση'. Και μου λέει, 'κι όμως, μου λέει ο Ανώτερος Εαυτός, εκείνοι εκδηλώνουν στο εξωτερικό τους το εσωτερικό τους ταξίδι κάνοντας αυτές τις αναβάσεις, οι οποίες είναι σαφώς πολύ σκληρές και απαιτούν σκληρή προετοιμασία και τεράστια προσοχή, αλλά κι εσύ, όπως και πολλοί άλλοι κάνετε εσωτερική ανάβαση στο δικό σας 'Εβερεστ και αυτό επίσης είναι πολύ επώδυνο και απαιτεί πολύ σκληρή προετοιμασία'. Με συγκίνησε αλλά ξέρεις λέω 'καλά εντάξει τώρα, θέλεις να με καλοπιάνεις! Της παρηγοριάς! ' Τέλος πάντων.

Μετά όταν βρεθήκαμε στο σύμβολο, εκεί που αναφέρθηκε το σύμβολο, πολύ φυσικά μου ήρθε ένα κόκκινο τριαντάφυλλο, αλλά είχε αυτό το αυτοκρατορικό κόκκινο, που φτιάχνουν τις κάπες, της πορφύρας. Και το είδα, ήταν πάρα πολύ όμορφο και μύριζε πάρα πολύ ωραία και όπως το έβαλα εδώ με πήρε έτσι η μυρωδιά, ήταν πάρα πολύ ωραίο και ρώτησα γιατί ειδικά αυτό το χρώμα το είδα αυτό και μου είπαν ότι είναι ο συνδυασμός του 1^{ου}, του 4^{ου} και του 7^{ου} κέντρου μαζί. Είναι το κόκκινο του 1^{ου} κέντρου, η εξαγνισμένη, η αδελφική της καρδιάς, η οποία όμως εξαγνίζεται μέσα από το 7^ο, γι αυτό και το χρώμα πλέον γίνεται αυτοκρατορικό, το κόκκινο γίνεται αυτοκρατορικό.

Στον Γάγγη μετά, όπου όντως τον είδα και λέω 'πω, πω βρώμα!' - ξέρεις το παρθενίσιο-, [*γέλια*] λέω 'αμάν αδιόρθωτη!'. Την λέω την αμαρτία μου, αλλά ευτυχώς δεν κράτησε. Εγώ δεν έχω πάει, φαντάσου να είχα πάει. Μετά όμως ευτυχώς άλλαξε αυτό και πάλι υπήρξε συνέχεια. Είδα την κρυσταλλική μορφή του ποταμού αλλά σε υγρό, όχι το στέρεο που είναι το χιόνι. Κάθισα επάνω και το κοιτούσα και όπως το κοιτούσα -πώς χαζεύεις, κάπως έτσι, τέτοια μου συμβαίνουν στις ασκήσεις πολλές φορές- και αισθάνθηκα για τον Γάγγη το εξής: ότι συμβολίζει πραγματικά τη Ζωή, πώς όμως; Ότι όλα τα ποτάμια έρχονται από μία πηγή. Έτσι και η ίδια η ζωή έρχεται από μία πηγή, την ανώτατη πηγή του Ενός και εκδηλώνεται. Στην εκδήλωσή της κάνει αυτό το τεράστιο ταξίδι και τελικά θα καταλήξει οπωσδήποτε σ' ένα ωκεανό. Μόνο που στη περίπτωση αυτή θα είναι πάλι ο ωκεανός του Πνεύματος. Το αισθάνθηκα έτσι. Πάλι είδα κάποιους ανθρώπους οι οποίοι πλενόντουσαν, τριβόντουσαν κλπ, όπου κατάλαβα αυτό πάλι, ότι αυτοί οι άνθρωποι κυριολεκτικά και στη πράξη κάνουν αυτόν τον συμβολισμό, δηλαδή μέσα τους, χωρίς να το γνωρίζουν, το εσωτερικό τους ταξίδι που δεν το έχουν επίγνωση, για όποιους λόγους, εκδηλώνεται στο εξωτερικό κι έχουν αυτή την πολύ έντονη ανάγκη να... Αυτό συμβολίζει, το ταξίδι γι αυτούς, είναι μία κάθαρση της ψυχής τους και το βιώνουν κατ' αυτό τον τρόπο.

Είπαμε και κάτι άλλο στο τέλος; Α! το πηγάδι, ναι. Το πηγάδι ήταν πολύ ωραίο. Στο πηγάδι πήγα κοντά και αυτή η σκηνή βέβαια δεν ήταν ζωντανή, οφείλω να ομολογήσω, ήταν αυτό που είχα δει και μου άρεσε πάρα πολύ, αλλά ξαφνικά μου ήρθε, σ' ένα πάρα πού ωραίο φιλμ το "Contact", την «Επαφή» με την Τζόντυ Φόστερ, που

ήταν η σκουληκότρυπα. Και όπως πλησιάζω βλέπω αυτό, μου έρχεται στο μυαλό αυτό, δηλαδή το είδα και δεν το είδα, ως εικόνα. Και έβλεπα αυτό να ταξιδεύει και να πηγαίνει σε διάφορα και τέλος πάντων το πηγάδι αυτό για μένα συμβόλιζε αυτή τη μετάβαση σε διάφορες διαστάσεις, σε διάφορες καταστάσεις, ότι είναι μια κβαντική κατάσταση. Αυτά.

Θ.:

Μου επιτρέπεται να προσθέσω κάτι; Εκεί που ρώτησα για τον Κρύων για την Ισορροπία... Δεν πιστεύω ότι το ξέχασα!

Άννα:

Δεν πειράζει θα το θυμηθείς.

Θ.:

Θα το θυμηθώ... Α! ναι το θυμήθηκα. Εκεί που είπε για τους τρεις κύκλους, μίλησε για την Χριστική ενέργεια. Έχει ξαναμιλήσει πάλι, γιατί είπε ότι είσαστε η έκφραση του Χριστού, ο Χριστός επί της γης, κάπως έτσι το είχε πει. Τώρα λέει ότι εκεί θα εισέλθει η Χριστική ενέργεια και το ερώτημα που προκύπτει είναι ότι για να δεχτείς, δεν σου δίνεται κάτι χωρίς να το αξίζεις, ας το πούμε έτσι, ή αν έχεις κάνει τη διαδρομή. Δηλαδή θα ήθελα λίγο εξήγηση σ’ αυτό το πράγμα, τι ακριβώς σημαίνει. Ευχαριστώ.

Α.:

Εγώ είδα ένα μέρος της ανάβασής μου στα Ιμαλάια από ένα σημείο και πάνω, απ’ τα μισά ας το πούμε του βουνού. Ήμουνα σε εξάρτηση ορειβάτη και μάλιστα φόραγα κόκκινο μπουφάν και κόκκινο σάκο. Ήταν ένα γαιδουράκι και είχα κι ένα οδηγό μπροστά. Όταν έφθασα όμως στην κορυφή ήμουνα μόνη μου και κρατούσα αυτό το... τι χώνουν στα χιόνια οι ορειβάτες για να συγκρατούνται, αυτό το πράγμα, το χώνω στο χιόνι.

Άννα:

Εκτός αν ήταν σημαία ή κάτι.

Α.:

Όχι δεν ήταν σημαία, ήταν εκείνο για να στερεωθεί και αφήνω και τον σάκο κάτω, τον κόκκινο. Εκεί η αίσθηση του αέρα ήταν αραιή και ευχάριστη και είχε μια κρυστάλλινη καθαρότητα. Εκεί μας ειπώθηκε νομίζω για του Maitreya το σύμβολο, ίσως γι αυτό φόραγα κόκκινα, δεν ξέρω. Τους τρεις κύκλους τους είδα με τη μύτη του τριγώνου να είναι προς τα κάτω. Δεν ξέρω, δεν το έχω δει ποτέ, δεν ξέρω πως είναι το... είχε τρεις κύκλους κόκκινους, έτσι δεν είναι;

Άννα:

Έναν κύκλο σε κάθε κορυφή.

Α.:

Ακριβώς έτσι, ένα τρίγωνο με τρεις κύκλους. Εμένα η μύτη [του τριγώνου] ήταν προς τα κάτω.

Άννα:

Α! εννοείς ότι ήταν έτσι; [Δείχνει]

Α.:

Ναι.

Άννα:

Εντάξει, δεν πειράζει.

Α.:

Λέω 'μήπως κάνω λάθος;' και πήγα να το αναστρέψω. Όχι, μου έβγαινε πάντα προς τα κάτω. Κάποια στιγμή μας ειπώθηκε να μπορούμε και μέσα στο βουνό. Ναι, μπήκα σ' ένα βράχο, όχι όμως πολύ μέσα, στην επιφάνεια, σαν να ήμουν η επιφάνεια του βράχου. Στη συνέχεια άρχισε η κατάβαση για να πάμε στην πεδιάδα. Είδα τη διαφορά του τοπίου, δηλαδή σιγά-σιγά σαν να λιώνανε τα χιόνια κι έφθασα σε μια καταπράσινη πεδιάδα με πλήρη βλάστηση κι ένα κοπάδι πρόβατα να βόσκει. Ήταν η μόνη ζωντανή μορφή που είδα. Και τότε λες για το σύμβολο. Το σύμβολο κατευθείαν ήρθε, ένα αρνάκι στην καρδιά μου. Πριν πεις βάλτε το στην καρδιά, ήρθε εκεί και του λέω 'άντε κάτσε να βοσκήσεις'. Μετά λες για ψάξτε κανένα άλλο τσάκρα μήπως ταιριάζει πουθενά αλλού και προσπαθώ να τοβάλω στο λαιμό, αλλά εκεί δεν του άρεσε και ξανακατέβηκε. Μετά πήγαμε στον Γάγγη. Κι εγώ είχα την ίδια αίσθηση ότι ήταν βρώμικο, αλλά όχι τρομερά βρώμικο και μετά μας λες να μπορούμε μέσα. Δεν μπορούσα να μπω μέσα, σαν να ήταν η επιφάνειά του παγωμένη από το κρύο. Κάθισα επάνω. Λέω, θα βουλιάξω. Τίποτα. Το χτύπαγα μ' ένα σφυρί, τίποτα, ο πάγος δεν έσπαγε. Λέω κι εγώ, θα γίνω πύρινη μπάλα. Και τότε έλιωσε και μπήκα μέσα, παρά τη βρώμα που δεν μ' άρεσε. Δεν μ' άρεσε η βρώμα, αλλά μπήκα. Το θέμα είναι, όταν είπες λουστείτε και πλυθείτε, να ξεπλυθείτε. Αυτό που ερχόταν επάνω μου δεν ήταν νερό, ήταν κρύσταλλοι. Δεν είχε λιώσει δηλαδή ο πάγος, ήτανε κρυσταλλάκια-κρυσταλλάκια και είχα την αίσθηση του παγωμένου και μετά άρχισε να λιώνει και να γίνεται νερό. Μου ήρθε απευθείας η ίδια σκέψη προτού το πεις, αυτό που είπε και η Μ., ότι είναι η πηγή της ζωής και είχα την εικόνα μάλιστα. Καθώς πηγάζει από τις κορυφές του βουνού κατέβαινε και απ' όπου πέραγε έδινε ζωή. Μετά που πήγαμε; Γυρίσαμε για το πηγάδι. Το πηγάδι είχε αρχικά σαν ένα τοιχάκι, σαν ένα τοιχίο γύρω του, αλλά με το που πλησιάζω κοντά εξαφανίζεται το τοιχίο. Και είχα της περιέργειας τη διάθεση να δω τι έχει μέσα, δηλαδή ήθελα να το εξερευνήσω. Και με το που σκύβω έρχεται μπροστά μου μία σβούρα -πώς ήταν οι παιδικές σβούρες, με πολλά χρώματα γύρω-γύρω;- και πιάνει όλη την οπή του πηγαδιού και άρχισε να κατεβαίνει και κατέβαινα κι εγώ μαζί της. Δεν έβλεπα παρά μόνο, μέχρι ένα σημείο, τα χρώματα της σβούρας γύρω-γύρω στα τοιχώματα. Στο βάθος ήτανε πίσσα. Λέω 'Πίσσα; Δεν μπορεί να είναι πίσσα, εγώ θα δω' και μόλις λέω εγώ θα δω, σαν η μύτη της σβούρας να γίνεται φακός και ανοίγω και βλέπω νερό κάτω. Λέω, ωραία νερό με φως. Και μετά άρχισα ν' ανεβαίνω με τα πόδια μου, στο συλ έτσι... επάνω. Δεν είχαμε άλλο νομίζω. Ήταν πολύ περιπετειώδες το σημερινό μου.

Άννα:

Ανέβα-κατέβα, ξανανέβα!

Α.:

Α! να προσθέσω κάτι. Είπε ο Maitreya να βάλουμε το σύμβολό του στο τρίτο μάτι. Με το που το ακούμπησα εκεί αισθάνθηκα μια ζάλη φοβερή, δηλαδή σαν κάτι να γύριζε μέσα στο κεφάλι μου.

Άννα:

Ναι αυτό δεν το αναφέραμε.

Μχ.:

Εμένα ήταν πολύ έντονη η αίσθηση από πάνω, στα Ιμαλάια. Ήταν πολύ έντονο το αν έγινα εγώ το βουνό. Εγώ δεν ξέρω τα πάντα τα βλέπω μοβ, μοβ βράχος κλπ και πολύ δυνατή αίσθηση από μένα σε βράχο. Όταν μιλούσες για κάποια πράγματα που κρύβονται σε ναούς στο Θιβέτ, στα Ιμαλάια, σε σπηλιές και σε κάποιες άλλες διαστάσεις, εγώ μπήκα σε μία απ’ αυτές τις σπηλιές και είδα ένα τετράγωνο τεράστιο ρουμπίνι μέσα που φωτίζε πάρα πολύ δυνατά. Τι άλλο; Στον Γάγγη δεν πήγα καθόλου, δηλαδή δεν το θυμάμαι, πρέπει να με πήρε ο ύπνος εκεί. Τι άλλο; Το σύμβολο που έχω δει, σπείρα. Το έβαλα πρώτα εδώ [στην καρδιά] και ένιωθα κάποιο βάρος, δηλαδή σαν να με πόναγε η καρδιά και μετά το τοποθέτησα εδώ.

Γ.:

Το πηγάδι;

Μχ.:

Α! το πηγάδι. Το πηγάδι ήταν σαν πύλη για άλλο κόσμο, αυτή την αίσθηση μου έδωσε, ότι άμα βούταγες μέσα, πήγαινες αλλού. Μαύρο κι αυτό. Αυτά.

Γ.:

Λοιπόν εγώ από την αρχή που ξεκίνησα για ν’ ανέβω πάνω στο βουνό, ήμουν με τον... είχα πιάσει τον Κρόουλι απ’ το χέρι και δεν τον άφησα καθόλου σ’ όλη την διαδρομή. Ήμασταν και οι δύο στα άσπρα, βέβαια αυτός δεν περπατάγε, ήταν πολύ... και με τράβαγε εμένα επάνω. Φτάσαμε στην κορυφή, ήταν όλα χιονισμένα και τα σύννεφα από κάτω και μπήκα μέσα στο βουνό κι έγινα εγώ το βουνό. Αυτή ήταν μια αίσθηση πολύ μεγαλειώδης, δεν ξέρω αν μπορώ να την περιγράψω. Ένιωσα αιωνιότητα, σοφία, ισορροπία. Αυτό που είπε η Μ. ένιωσα, ότι τα Ιμαλάια είναι το κεφάλι που ακουμπάει το Θείο και ήταν πολύ συγκλονιστικό αυτό, έτσι μου άρεσε πάρα πολύ αυτή η αίσθηση. Είχε και μοναξιά μέσα, σιωπή, πολλή σιωπή. Τέλος πάντων κατεβαίνουμε μετά, φθάνουμε κοντά στην πεδιάδα και το σύμβολο που μου ήρθε ήταν... α! όχι, στην αρχή μας ήρθαν τα σύμβολα του Maitreya. Εγώ τα έβλεπα όλα τα σύμβολα χρυσά. Ήταν χρυσοί οι κύκλοι και είδα και τον Maitreya, όχι με μορφή-μορφή, αλλά ήταν πολύ έντονη η παρουσία, ισχυρή ενεργειακά και όταν έφθασα στην πεδιάδα πάλι ήταν ένας χρυσός κύκλος και το σύμβολο του γιν και γιανγκ, αλλά σε χρυσό και το έβαλα στην καρδιά. Μόλις είπαν για τον

λαιμό είπα 'ναι, ναι', -δεν ήταν για κει, το ένιωθα- και το βάζω στο λαιμό. Εκεί μου άρεσε. Και μετά είπαμε για τον Γάγγη, πάρα πολύ ωραία, αλλά εγώ μόλις άκουσα Γάγγη έχω μια... παθαίνω κάτι, το θεωρώ το πιο βρώμικο πράγμα στον κόσμο. Στην αρχή λέω, 'όπα, τι γίνεται εδώ πέρα!' Μετά λέω, 'εντάξει αλλάζω, αλλάζω την οπτική μου' και πραγματικά έγινε κρυστάλλινος, τον έβλεπα κρυστάλλινο, ένιωθα τη δροσιά του... και ξαφνικά γινότανε πάλι βούρκος. Όπου φτάνω όπου είσαι εσύ για να μας πάρεις μέσα και τότε λέω, 'πως θα μπω τώρα μέσα;' και γονατίζω και κάνω την επίκληση στη Μητέρα. Έκανα στη Μητέρα της Ζωής και στον Γάγγη, να βγάλει από πάνω μου όλες τις κρίσεις και να μείνω καθαρή. Και πραγματικά ήτανε μετά για μένα εύκολο. Σ' έπιασα απ' το χέρι, ήταν διάφανος ο Γάγγης και μπήκα μέσα. Πες μου το όνομα που είπες εκεί μέσα, κάτι είπες που δεν κατάλαβα τι ήτανε. Κάτι είπες, ένα όνομα. Μέσα στον Γάγγη.

Α.:

Μια περιοχή είπες.

Κα.:

Α! το Βαρανάσι.

Γ.:

Τι είναι αυτό; Περιοχή είναι;

Άννα:

Μπενάρες, το Μπεναρές είναι, η πόλη που είναι το Βαρανάσι.

Γ.:

Τι σημαίνει αυτό; Είναι περιοχή. Κάτι μου έλεγε αλλά δεν θυμόμουνα. Μπήκα μέσα στον Γάγγη και ένιωσα το κρυστάλλινο νερό του να μπαίνει μέσα, να με διαπερνάει όλη και να με ξεπλένει κι εκεί είδα μια φωτιά μέσα που ήτανε χρυσοπορτοκαλί, πως είναι το φωτιστικό σου ας πούμε, έτσι ήταν χρυσοπορτοκαλί φωτιά και όταν άρχισε το δικό μου κρύσταλλο να συνδυάζεται ήταν πολύ ισχυρή η δόνηση της ενέργειας. Και μετά γυρίσαμε πάλι προς τα πάνω, με τράβαγε πάλι ο Κρόουλι και όταν φτάσαμε και μας είπε να πάμε στο πηγάδι, τον πιάνω απ' το χέρι και πάμε μαζί και κοιτάγαμε και ήταν ένα μαύρο χάος, χάος μαύρο. Όσο το κοίταγα άρχισε να γίνεται πιο φωτεινό, πιο φωτεινό και να ανεβαίνει, να ανεβαίνει και να γίνεται όλο και πιο φωτεινό, μέχρι που έφτασε στην επιφάνεια σχεδόν. Αυτά.

Δ.:

Η αίσθηση ότι ανεβαίνω στα Ιμαλάια δεν μου ήταν κάτι δύσκολο, πολύ εύκολα αισθάνθηκα ότι ήμουνα στην κορυφή. Είχα την αίσθηση σαν να το έχω ξανακάνει. Και όντως νιώθω ότι το έχω ξανακάνει σαν αίσθηση. Όταν κάνουμε το ρέϊκι, πριν ξεκινήσουμε, που είμαστε στην κορυφή του βουνού. Και έλεγα εδώ έχω ξανάρθει, δηλαδή είχα την αίσθηση ότι είναι αυτό και είμαι εκεί. Πολύ ωραία αίσθηση, αρμονία, η αίσθηση του αέρα, τα σύννεφα, ενότητα αισθάνθηκα. Όταν κατεβαίναμε προς τα κάτω στην πεδιάδα στην αρχή ερχόντουσαν σαν δύο βέλη, δύο βέλη έτσι κι εκεί που είπε δείτε το σύμβολο και να

σταθεί κάπου, γίνανε όντως δύο βέλη και ήρθαν εδώ στο λαιμό. Αισθάνθηκα να γίνονται πράγματα εκεί, μια δόνηση, ένα άνοιγμα, ήταν πολύ ωραία αίσθηση. Και μετά στον ποταμό. Κι εκεί ταυτίστηκε ο ποταμός μ’ ένα ποταμό σ’ ένα βιβλίο που έχω διαβάσει, στο Σιντάρτα, όπου -δεν ξέρω αν το έχετε διαβάσει-, κάποια στιγμή ο Σιντάρτα αφουγκράζεται τον ποταμό και ο ποταμός του μιλάει. Και δείχνει τη ροή που είχε ο πατέρας του όπου θρηνούσε, που είχε τον δικό του στόχο, μετά άκουσε τον εαυτό του που θρηνούσε στον ποταμό και ήταν ο δικός του στόχος και άκουγε τον γιο του που πάλι θρηνούσε και έλεγε ότι σιγά-σιγά άκουγε και πολλές άλλες φωνές πολλών ανθρώπων, που είχε θρήνο, είχε χαρά, είχε το θάνατο. Και μίλαγε γι αυτή την ενότητα και έλεγε ότι το ποτάμι έχει όντως κι αυτό κάθε φορά το στόχο του, πρέπει να πάει στον καταρράκτη, στη λίμνη, στον ωκεανό, μετά πάει στον ουρανό γίνεται σύννεφο και ξανά πάλι. Και μίλαγε πάλι για την ενότητα και ότι κάθε τι τελικά ξαναγυρνάει εδώ μέχρι να λυτρωθεί και να καθαρίσει. Κι εκεί πάνω ήταν που ένιωσα κι εγώ ότι μπαίνω μέσα μ’ αυτή την αίσθηση της κάθαρσης και της λύτρωσης. Ήτανε πολύ έντονο και όμορφο. Και μετά στο πηγάδι, πήγα εκεί σ’ ένα τούνελ. Φως κάτω, φως κάτω βρε παιδιά να δω, φως κάτω, φως να δω. Στο τέλος βλέπω κι εγώ μια αυλή, πολύ ωραία ήτανε, με γρασίδι, με δέντρα, μια λίμνη είδα μ’ ένα κύκνο ωραίο μέσα. Αυτά. Πολύ ωραία.

Ευ.:

Εγώ θ’ αρχίσω με τη Μητέρα Αρχή που μας είπες θέλει σεβασμό για να πλησιάσουμε, σεβασμό και αγάπη. Αυτό το πράγμα το κατάλαβα και το ένιωσα μέσα στην καρδιά μου, είδα πόσο σεβασμό χρειάζεται για να μπορέσουμε... χωρίς αυτό δεν μπορούμε να εισέλθουμε σ’ αυτή την κατάσταση. Μετά ξεκινήσαμε και πήγαμε πάνω στο βουνό. Στο βουνό που πήγαμε επάνω ήταν πολύ ψηλά, ήταν χιονισμένα, ήτανε τα σύννεφα κάτω γιατί ήταν πολύ ψηλά, έβλεπα τις χιονισμένες κορφές. Ήταν αραιά αλλά ήταν πολύ όμορφα και μας είπες... εγώ το αντιλήφθηκα να κάνουμε κύκλο και τρίγωνο. Εγώ αντιλήφθηκα τον ένα κύκλο μέσα στον άλλον, τέσσερις κύκλους, τέσσερα τρίγωνα. Το ένα τρίγωνο ήταν έτσι, εγώ έτσι το αντιλήφθηκα, το άλλο τρίγωνο ήταν έτσι. Δημιουργούσε το άστρο του Δαυίδ, το ένα μέσα στο άλλο. Από πάνω μας νοητικά, γιατί αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε εκεί σαν ομάδα, βρισκόμαστε και το πνευματικό μας κομμάτι, το αιθερικό μας, υπήρχε σε αιθερική πνευματική μορφή μια άλλη ομάδα, η οποία ήταν μέσα στη μέση ο Maitreya. Μετά μας είπες να κατεβούμε κάτω στον Γάγγη. Εγώ πήγα στις πηγές του Γάγγη, εκεί πέρα για μένα ήταν πολύ κρυστάλλινα και πολύ υπέροχα τα νερά. Κάθισα στην άκρη του ποταμού κι έβλεπα το ποτάμι που κυλάει, αλλά επικεντρώνοντας στο ποτάμι έβλεπα μορφές που φεύγουν και μου έδειχνε τον κύκλο των ζωών, όλο αυτό. Μετά μας είπες νομίζω να τα βάλουμε στα κέντρα μας κάποια...

Άννα:

Αυτό έγινε με τους κύκλους όσο είμαστε την πρώτη φορά επάνω στο βουνό.

Ευ.:

Ναι τους κύκλους αυτούς, αλλά μετά πότε μας είπες να ταβάλουμε;

Άννα:

Επάνω είδαμε τα τρίγωνα, με τους κύκλους σε κάθε κορυφή του τριγώνου και βάλαμε κάθε κύκλο σ' ένα κέντρο. Όταν κατεβήκαμε στην πεδιάδα, είδαμε ένα σύμβολο και το βάλαμε...

Ευ.:

Ναι, το σύμβολο αυτό για μένα ήταν πάνω σ' αυτά τα δύο και το σύμβολο ήταν και πίσω, έκανε μια χοάνη, πήγαινε και πίσω και γινόταν ένας στροβιλισμός, γιατί ανάμεσα σ' αυτά ήταν στροβιλισμός και γινότανε μια κατάσταση. Μετά τα βάζαμε και πιο κάτω και ήταν κι άλλο ένα που το βάζαμε πιο πάνω. Μέσα σ' όλο αυτό γινότανε στροβιλισμός και μου ειπώθηκε ότι το ένα είναι το σωματικό, το άλλο είναι σε διάφορα διαδοχικά σώματα που χρειάζονται για ν' ανοίξουν πύλες. Δεν μπορούν αλλιώς ν' ανοίξουν πύλες παρά μόνο μ' αυτά τα σύμβολα που βάζουμε. Και ξεκίνησα μετά στο ποτάμι. Μπαίνοντας μέσα στο ποτάμι και καθαγιάζοντας όλο αυτό το πράγμα των ζωών και τον ρου της ζωής, που μέσα απ' αυτό καθαγιάζεσαι, έγινε μια στήλη, γιατί για μένα το σύμβολο του Δαυίδ υπήρχε μέσα μου, κι έτσι όπως ήτανε, γινόταν ένας στροβιλισμός και έγινε μια στήλη φωτός από πάνω μέχρι κάτω. Μετά ξαναπήγαμε πάλι επάνω στο βουνό, ξαναβρεθήκαμε πάλι σ' εκείνο το σημείο και μας είπες να πάμε στο πηγάδι. Το πηγάδι για μένα ήταν ένα μεγάλο άνοιγμα που υπήρχαν σαν μικρά σύννεφα, αλλά που μπορούσα να δω από μέσα και έβλεπα έτσι όπως φανταζόμαστε τη Θούλη.

Άννα:

Πως φανταζόμαστε τη Θούλη;

Ευ.:

Μια κρυφή πολιτεία, την οποία ακόμα δεν την ξέρουμε, αλλά είναι μια κρυφή πολιτεία που είναι όλα μέσα πάρα πολύ ωραία. Δεν το είδα πολύ καθαρά, αλλά μου λέει ότι 'αυτή είναι η δική σου Θούλη'. Αυτά, αλλά μου ήτανε πάρα-πάρα πολύ έντονη η έννοια του σεβασμού και της αγάπης και μου ήταν πολύ έντονο και το άστρο του Δαυίδ.

Κ.:

Μου ερχόταν μια εικόνα ότι γινόταν κάποιο τελετουργικό. Ήταν Κινέζοι αυτοί που το έκαναν. Κάνανε τελετουργικό, κάτι κάνανε και μετά βλέπω ένα ο οποίος ανοίγει μία φωτεινή δίοδο σ' ένα σημείο και αυτός μένει εκστατικός. Τώρα τον δίνανε, τον στέλνανε και ξαφνικά μετά εμφανίζεται, από κει... έρχεται κάτι κάτω. Αυτό μου ήρθε, δεν ξέρω τι είναι αυτό. Και μετά κάτι άλλα συνέχεια, δεν ξέρω τι ήταν αυτά, σαν να υπάρχει μια...

Ε.:

Θα ρωτήσεις τι ήταν το 'Ελγίνης';

Άννα:

Ελγίνης ή Ελγίνας;

Θ.:

Η Ισορροπία;

Απάντηση:

Ο Κρύων της Μαγνητικής Ισορροπίας και η Χριστική ενέργεια σε σχέση με όλο αυτό. *[εδώ απευθύνεται στον Θ.]*

Το Ελγίνας είναι, ήταν το όνομά σου στα βάθη της αρχαιότητας, στην καρδιά της Ασίας. *[εδώ απευθύνεται στην Ε.]*

Φίλε μου, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, πως θα σας φαινόταν αν λεγόταν ο Κρύων της Μαγνητικής Ανισορροπίας και γιατί αλήθεια η υπηρεσία δεν συμπεριλαμβάνει και την ισορροπία! *[εδώ απευθύνεται και πάλι στον Θ.]*

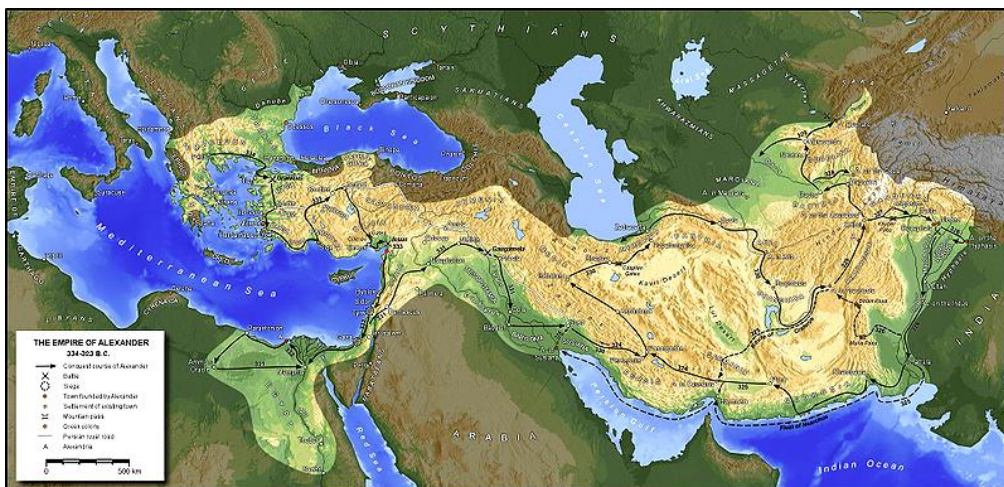
Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας χαίρεται να τον αποκαλούν Κρύων της Χριστικής συνειδητότητας. Η ισορροπία είναι αυτό που έρχεται μετά από κάθε αλλαγή και μην ξεχνάτε ότι περνάτε μέσα από διαδοχικές αλλαγές, και μην ξεχνάτε ότι “ευθύνομαι” για τον κύριο όγκο αυτών των αλλαγών. Θα σας κάνει πολύ καλό να εστιάζετε πότε-πότε σ’ αυτήν την ιδιότητα που πρόβαλα σήμερα. Κρύων της Μαγνητικής Ισορροπίας. Δείτε τα συν και τα πλην να ισορροπούν, δείτε τον σταυρό της ύλης όπως ισορροπεί, τα σκέλη του σταυρού όπως ισορροπούν γύρω από το σημείο μηδέν. Εκεί βρίσκεται όλη η ουσία αυτού του ονόματος.

Ο Lord Maitreya έμεινε στην άκρη για πολλά χρόνια. Παρότι ο ίδιος μεταφέρει μηνύματα μέσα από κάποια κανάλια και οι ενέργειές του βέβαια γίνονται σεβαστές και τιμούνται από ένα μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας, ήρθε ο καιρός να προχωρήσει σε περισσότερες ενεργοποιήσεις. Ο χώρος τον οποίο περιγράψαμε ανάμεσα στα δύο τρίγωνα είναι ένας χώρος πολυδιαστασιακός, αυτό το καταλαβαίνετε. Πραγματικά, σας έχουμε πει ότι εσείς είστε ο Χριστός στη γη. Εσείς έρχεστε να γειώσετε τη Χριστική ενέργεια και το κάνετε αυτό με κάθε τρόπο και σε κάθε σας βήμα. Καταλαβαίνετε όμως ότι αυτό γίνεται σε διαδοχικές φάσεις, καταλαβαίνετε ότι δεν έχετε εκδηλώσει πλήρως το Χριστικό σας δυναμικό, όχι γιατί δεν μπορείτε να το κάνετε -προσέξτε το αυτό-, αλλά γιατί ακόμα δεν έχετε ρυθμίσει έτσι το συμβόλαιό σας, ακόμα δεν ήρθε η ώρα. Εργάζεστε μαζί με όλους προς αυτή την κατεύθυνση όμως.

Συνεπώς, μετά από τις ενεργοποιήσεις που έγιναν τόσο μέσα από την εβραϊκή όσο και μέσα από τον αιγυπτιακό πολιτισμό, ερχόμαστε να ενεργοποιήσουμε κάποια κέντρα σας χρησιμοποιώντας δονήσεις στις οποίες δεν ήσασταν συνηθισμένοι μέχρι τώρα και αυτό σημαίνει ότι ενεργοποιείται το DNA σας. Θα το θέσουμε ως εξής: πρόκειται για πολυδιαστασιακά παρασκευάσματα. Είναι λίγο δύσκολο να μεταφέρουμε αυτή την έννοια, προσέξτε όμως, η ενεργοποίηση γίνεται σ’ ένα ολόγραμμα, πολυδιαστασιακό ολόγραμμα, το οποίο κατόπιν θα αφομοιωθεί. Είναι πολύ εσωτερική αυτή η διαδικασία.

Μοιάζει σαν να παίρνουμε ένα ολόγραμμα των κέντρων σας, ένα δικό σας ολόγραμμα, και να το ενεργοποιούμε. Άρα το ενεργοποιούμε σ' ένα πολύ βαθύ εσωτερικό πεδίο και κατόπιν, μ' ένα τρόπο που δεν είναι εύκολο να σας εξηγηθεί, αυτό το ολόγραμμα θ' αρχίσει να παίρνει σάρκα και οστά μέσα σας. Θ' αρχίσει να εντυπώνεται και να έχετε αποτελέσματα στην πραγματικότητά σας. Δεν μιλάμε καν για το νοητικό πεδίο αυτή τη στιγμή, είναι πολύ πιο βαθιά η ενεργοποίηση που γίνεται, γι' αυτό και μιλήσαμε για 'πολυδιαστασιακά παρασκευάσματα'. Ένας μικροβιολόγος παίρνοντας το υλικό του ασθενούς φτιάχνει ένα παρασκεύασμα με μερικά αντιδραστήρια ώστε να δει τελικά τι υπάρχει εκεί. Μ' ένα ανάλογο τρόπο, - είναι πολύ αδρή αυτή η αναλογία, - μ' ένα ανάλογο τρόπο πήραμε ένα καλούπι το οποίο ενεργοποιήσαμε. Και το ενεργοποιήσαμε σ' ένα πολυδιαστασιακό χώρο, πάντοτε μέσα σας, έτσι ώστε να δώσει καρπούς σιγά-σιγά. Στις επόμενες συναντήσεις αυτό θα γίνει πιο ξεκάθαρο. Όλο αυτό τώρα το πολυδιαστασιακό παρασκεύασμα, όπως το αποκαλέσαμε, είναι ο χώρος στον οποίο αναπτύσσεται η Χριστική συνειδητότητα.

Μπορείτε να καταλάβετε περισσότερο αυτόν τον χώρο αν δείτε, όπως είδε και η Ευ. αλλά μ' ένα πολύ δικό της τρόπο, ότι ένας πολυδιαστασιακός χώρος είναι τα τσάκρα που σχηματίζουν τα τρίγωνα. Τα δύο τρίγωνα καθρεφτίζονται και ο χώρος που δημιουργείται μέσα τους αντιστοιχεί στη Χριστική συνειδητότητα. Τα χρώματα που είδε η Γ. είναι αυτά που κλασσικά δίνονται για τον Κύριο Maitreya, το χρυσό και το κόκκινο. Υπάρχει πολύ χρυσό. Αυτή τη φορά το δώσαμε λίγο διαφορετικά, δώσαμε τρεις κόκκινους κύκλους, στη συνέχεια θα διαφοροποιηθούν. Όπως επίσης σας είπαμε ότι οι θέσεις των κορυφών των τριγώνων, οι θέσεις των κύκλων, είναι διαφορετικές για τη δική σας ομάδα, γιατί αυτό ήταν το πιο κατάλληλο στην ενεργειακή σας σύνθεση. Η Άννα μπορεί να σας πει ότι στις προηγούμενες δύο ομάδες δόθηκαν διαφορετικά σημεία. Καταλαβαίνετε ότι, επειδή προχωρούμε σταδιακά, παίρνουμε μερικά στοιχεία, τα χρησιμοποιούμε, μετά προσθέτουμε κι άλλα, κι άλλα.

Νομίζουμε ότι έχουμε καλύψει τις ερωτήσεις σας. Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα.
Καλό σας βράδυ.

Άννα:

«Η Κα., η Κα. πες, η Κα.» [λέει ο Κρύων]
[γέλια]

Κα.:

Και δεν συνδέθηκα επιτηδες. Πως ακριβώς ήταν η ερώτηση ξανά;

Άννα:

Γιατί μας είπαν να επιστρέψουμε από τον δρόμο του Μεγάλου Αλεξάνδρου;

Επικοινωνία μέσω της Κατερίνας Κερασώτη:

Ναι. Η έννοια είναι συμβολική ασφαλώς. Συμβολίζει το εσωτερικό ταξίδι για την αναβίωση της αλήθειας σε εσωτερικό επίπεδο. Σημειώνουμε τη λέξη ‘αλήθεια’ υπό την έννοια ότι ο Αλέξανδρος προσπάθησε να γεφυρώσει εσωτερικά δύο διαφορετικούς κόσμους κινούμενος – το ακούω λίγο περίεργα τώρα – κινούμενος πάνω στο δρόμο της αλήθειας. Η αλήθεια γεφυρώνει διαφορετικούς κόσμους. Αυτό που φαίνεται φαινομενικά ασύνδετο, ενώνεται όταν εσωτερικά ακολουθείτε την αλήθεια. Η αλήθεια είναι αυτή που ενώνει. Όταν σας είπαμε να επιστρέψετε στα βήματα του Αλέξανδρου εννοούμε την εσωτερική σας διαδρομή προς την αλήθεια, προς την εκδήλωση, μέσα στην εκδήλωση και από κει προς την Εστία. Ήθελε ο Αλέξανδρος να φέρει την αλήθεια του Ελληνικού κόσμου σ’ ένα άλλο κόσμο διαφορετικό, λιγότερο προηγμένο για τα δικά σας δεδομένα. Ήθελε να γνωρίσει αυτό που ήταν άγνωστο, αυτό που ήταν διαφορετικό και να το ενώσει με τον Ελληνικό κόσμο, που αντιπροσώπευε το φως. Ενώνετε τη φωτεινή πλευρά κατά κάποιο τρόπο με τη σκοτεινή, με τη σκιά της πλευράς σας και στη συνέχεια, μέσα απ’ αυτό το δρόμο, γυρνάτε πίσω. Αυτός είναι ο δρόμος της αλήθειας, της εσωτερικής σας αλήθειας.

Άννα:

Την ώρα που έλεγες αυτό όλο έβλεπα και μία ακόμα διάσταση. Είναι σαφώς όλο αυτό ο δρόμος προς την αλήθεια. Ένιωσα σαν να βαδίζουμε -γιατί το ταξίδι που έκανε ο Αλέξανδρος στο φυσικό πεδίο αυτό ως πολύ συμβολικό για μας- ...ήταν προς την κατάκτηση μιας επίγνωσης. Μπορεί να φαίνεται ότι πήγε να ενώσει κάποιες σκοτεινές πλευρές, να τις φέρει στο φως, αλλά ήταν και ένα ταξίδι επίγνωσης, το οποίο στο υποσυνείδητό μας δεν ολοκληρώθηκε, γιατί στον Ινδό σταμάτησε. Και ένιωσα ότι κάνοντας αυτό ολοκληρώσαμε ένα ταξίδι, αποκαθιστώντας μ’ ένα τρόπο στο υποσυνείδητό μας τον δρόμο του Αλεξάνδρου. Έπρεπε να φτάσει εκεί και δεν μπόρεσε να περάσει τον Ινδό. Εμείς τον περάσαμε και γυρίζουμε πίσω έχοντας κάνει... Είναι το ίδιο πράγμα που έλεγες, αλλά με μια άλλη οπτική.

Κα.:

Δηλαδή απ' ό,τι καταλαβαίνω, είναι σαν να πηγαίνεις από το συνειδητό, με το 'φως, Ελληνικός κόσμος της νόησης,' πηγαίνεις σ' αυτό που είναι ξένο προς εσένα, που φαίνεται βάρβαρο και πολλές φορές οι άνθρωποι φοβούνται, είναι ξένο, είναι σκιώδες, είναι άγριο. Και αυτός ο δρόμος από το συνειδητό, όταν γίνεται αυτή η ένωση... - γι' αυτό αυτή η έννοια 'Χριστική συνειδητότητα' .. γιατί λέει ο Χριστός 'είμαι όλα, είμαι τα πάντα'- όταν γίνεται λοιπόν αυτή η γέφυρα στη συνέχεια είναι δυνατόν να γυρίσεις πίσω. Όταν δηλαδή γίνεται ένας κύκλος μ' ένα άλλο τρόπο και τότε μπορείς να γυρίσεις πάλι στην Πηγή.

Άννα:

Και νιώθω ότι αυτό αποκαθιστά... Αυτό που θα 'λεγες εσύ 'αποκατάσταση του συμβολικού' -τώρα στο έκλεψα- σε μια άλλη φάση. 'Αποκατάσταση του συμβολικού μέσα μας'. Και το χρησιμοποιώ τώρα γιατί νιώθω ότι αυτό κάνει, σαν να μου καλύπτει ένα κενό. Που θα πήγαινε ο Αλέξανδρος; Νομίζω όλοι οι Έλληνες το σκεφτόμαστε όταν έφτασε εκεί, 'που θα έφτανε'. Είναι αυτό.

Α.:

Εμένα μου έλυσε μια απορία που είχα. Όταν έκανες εσύ το διαλογισμό και είπες να γυρίσετε πίσω από εκεί που γύρισε ο Αλέξανδρος μέχρι εκεί που είστε εσείς, εκεί που κάθεστε, λέω 'μα ο Αλέξανδρος δεν γύρισε ποτέ πίσω από εκεί που ξεκίνησε. Εμείς γιατί να γυρίσουμε πίσω από κει που ξεκινήσαμε;' Και τώρα εν μέρει μου λύθηκε αυτή η απορία.

Άννα:

Ναι είναι ο κύκλος.

Θ.:

Όταν ήρθα έφερα ως συνήθως μία ερώτηση στο τσεπάκι. Και η ερώτηση είναι η συνέχεια αυτού ακριβώς που συζητάμε τώρα. Όταν πήγα στη Θεσσαλονίκη την περασμένη βδομάδα περιφερόμουν έτσι ατάκτως εριγμένος και μου ήρθε 'πήγαινε από κει'. Πήγα κι εγώ από κει και βλέπω τον λόγο ή τον όρκο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που απευθύνεται...

Άννα:

Που είναι αυτό;

Θ.:

Είναι στο αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης σε μια πλάκα επάνω. Και διαβάζω απευθύνεται προς όλους τους λαούς και λέει ότι, ο Θεός είναι γλυκύτατος, είναι εδώ για να εκφράζει την αγάπη, δεν με ενδιαφέρει ό,τι και να είστε όλοι, οτιδήποτε χρώμα έχετε, ανοιχτόχρωμοι ή μελαμψοί -πρόσεξε τι λέξη χρησιμοποίησε τότε, έτσι; - κι εγώ θέλω από τώρα και στο εξής να ξεχάσετε αυτά τα πράγματα και να πορευτείτε εν ειρήνη. Να μην χρησιμοποιείτε τον πόλεμο ποτέ κι εγώ θα είμαι εδώ για να δουλέψω σαν διαιτητής ανάμεσά σας ώστε να μην χρειαστεί να καταφύγετε εκεί. Και λέω,

παιδιά, ο ‘μεγάλος’ ήταν απ’ τους μεγάλους. Ευχαριστώ, αυτό ήθελα να πω.

Άννα:

Εγώ δεν τον ήξερα.

Θ.:

Μα κι εγώ έμεινα εμβρόντητος. Απ’ το ταξίδι του Μεγάλου Αλεξάνδρου πίσω... έπρεπε να το πω αυτό.

Κα.:

Ήταν ο πρώτος, ο Αλέξανδρος ήταν ο πρώτος οικουμενιστής. Είχε την οικουμενική αντίληψη που δεν την έχουμε.

Άννα:

Κοίταξε, αυτό δεν έχει περάσει όμως. [*σαν ευρέως γνωστή πληροφορία*] Δηλαδή εντάξει, κατάκτησε, σκότωσε, έκανε, έκανε. Αυτό δεν το ήξερα.

Κα.:

Το είχε βρει η Ευ.

Α.:

Εγώ, εγώ το βρήκα και σας το είχα στείλει.

Άννα:

Είναι μια πολύ διαφορετική οπτική.

Θ.:

Μα και οι εκφράσεις που χρησιμοποιεί είναι copy – paste [*αντιγραφή-επικόλληση*] απ’ όλους τους μεγάλους πιστεύω και θ’ αναφέρουν το ίδιο μήνυμα στους αιώνες.

Κα.:

Δεν είχε την αντίληψη του κατακτητή του ‘πάω να επιβάλλω’, είχε μια αντίληψη θετική και γι αυτό τον κατηγορούσαν και οι Έλληνες, γιατί του λέγανε ότι φορούσε τα ρούχα των Περσών και ότι υιοθετούσε τους Περσικούς τρόπους, αλλά αυτό το έκανε μόνο και μόνο για να μπορέσει να συνδέσει, να τους πλησιάσει.

.....

Μάθημα 19° - 23.5.09

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΤΖΟΥΝΑ

Είμαστε όλοι εδώ. Σανάτ Κουμάρα, Σαιν Ζερμαίν, Κουτχούμι, Μορύα, Άλιστερ Κρόουλι, Ηλίας. Είμαστε όλοι εδώ και περιμένουμε πως και πως ν' αρχίσετε για να σας δείξουμε κάτι. Θέλουμε να σας δείξουμε μερικά πράγματα σήμερα. Στοιχηθείτε. Λάβετε θέσεις. Φύγαμε.

Ο Σαιν Ζερμαίν και ο Άλιστερ Κρόουλι βρίσκονται στο κέντρο του κύκλου σας. Οι υπόλοιποι στεκόμαστε ανάμεσά σας και γύρω σας. Πάρτε λίγο χρόνο για ν' ακούσετε. Εστιαστείτε στα τσάκρα των αυτιών. Νιώστε την ενέργεια και την περιδίνηση των τσάκρα των αυτιών. Ο Σανάτ Κουμάρα καθοδηγεί τη σημερινή συνάντηση. Έρχεστε από μακριά, από χιλιάδες χρόνια πριν, και φέρνετε από τότε ακόμα τις ενέργειές σας εντυπωμένες πάνω στον φυσικό σας μηχανισμό. Η βιβλιοθήκη που αποκαλείτε DNA περιέχει όλες τις πληροφορίες που συλλέξατε στη γη από την πρώτη φορά που επισκεφτήκατε αυτόν τον πλανήτη. Μοναδικό και πολύ ακραίο ακούγεται αυτό, διότι ποιος μπορεί να φανταστεί ένα γονίδιο, σχεδόν αυθύπαρκτο, να εμφανίζεται και να εξαφανίζεται κατά βούληση;

Προχωράμε λίγο περισσότερο. Φέρνετε μέσα σας εντυπωμένες τις συμπαντικές ενέργειες που έχουν εκδηλωθεί σ' αυτόν τον πλανήτη. Με τον ένα τρόπο ή τον άλλον έχετε κατασκευάσει για τον εαυτό σας ένα σύστημα επαναγέννησης, έχετε κατασκευάσει για τον εαυτό σας έναν τρόπο εισόδου και εξόδου στη γήινη πραγματικότητα. Ακόμα δεν έχετε πάρει στα χέρια σας τα ηνία αυτής της μετακίνησης. Εάν το είχατε κάνει, θα μπορούσατε να γνωρίζετε επακριβώς τον τρόπο που αυτό συμβαίνει. Τώρα ωστόσο αρκείστε στην θεωρία των πραγμάτων. Βιώνετε τη ζωή, βιώνετε τη μετάβαση από και προς την γήινη ζωή, προσπαθείτε να βιώσετε αυτές τις καταστάσεις όλο και πληρέστερα, αλλά δεν μπορείτε να τις ανάγετε στις βασικές τους αρχές. Δεν έχετε διερευνήσει αρκετά βαθιά ακόμα αυτό που φέρνει στην επιφάνεια το DNA, κάθε φορά που αποφασίζετε να ενσαρκωθείτε.

Σας μιλήσαμε για τον ηλιακό άνεμο. Σας είπαμε ότι πραγματικά αυτή είναι η ενέργεια που έρχεται και διαπερνά την ύλη και δημιουργεί τις απαραίτητες συσσωματώσεις για την δημιουργία του DNA. Αυτό είναι η μία εκδοχή. Είναι ένας τρόπος να σας περιγράψουμε την διαδικασία. Ζητάτε να εκδηλώσετε όλο και περισσότερα. Φτάνετε στο σημείο να έρχεστε σε μας και μας ζητάτε να σας δώσουμε ακόμα περισσότερα πνευματικά αγαθά. Ζητάτε να λάβετε ακόμα περισσότερα απ' αυτά που έχετε. Δεν γνωρίζετε τη διαδικασία βέβαια, αλλά το ζητάτε. Όπως δεν γνωρίζετε τη διαδικασία της εισόδου και

της εξόδου από τη γήινη ζωή και παρόλα αυτά ζητάτε τη γήινη ζωή. Έχετε εθιστεί σ’ αυτό το παιχνίδι με κάποιο τρόπο. Είσαστε εθισμένοι στη ζωή. Δεν είναι τόσο κακό αυτό.

Με τον ίδιο τρόπο όμως που ένας ηρωινομανής χρειάζεται να ελέγξει αυτόν τον εθισμό, χρειάζεται να βγει από την κατάσταση που βρίσκεται και να δει την ευρύτερη πραγματικότητα και ν’ αρχίσει να χειρίζεται ο ίδιος την ενέργεια που, στη συγκεκριμένη φάση της ζωής του, τον χειρίζεται, έτσι και οι εθισμένοι στη ζωή χρειάζεται να δουν τα πράγματα λίγο διαφορετικά. Είναι πολύ όμορφο το γήινο παιχνίδι και είναι πολύ όμορφο να ζείτε στο γήινο μονοπάτι, να το βαδίζετε, να παρατηρείτε όλες τις γωνίες, όλα τα κρυφά σημεία, να τα δημιουργείτε όλα αυτά, στην ουσία. Ελάτε όμως που έρχεται κάποια στιγμή που πρέπει να κάνετε λίγα βήματα πίσω, να αποστασιοποιηθείτε από την έξη της γήινης ζωής και να δείτε τα πράγματα από λίγο ψηλότερα -ή λίγο βαθύτερα. Αυτή την οπτική ερχόμαστε να σας δείξουμε σήμερα.

Η ζωή και ο θάνατος, η γήινη ζωή και ο γήινος θάνατος ιδωμένα από ένα άλλο πλαίσιο, ιδωμένα από τον μικρόκοσμο, από τον μικρόκοσμο του κυττάρου σας. Δεν υπάρχει λόγος να κάνουμε πίσω τώρα. Ας συνεχίσουμε λοιπόν. Φέρτε στο κέντρο του κύκλου σας ένα κύτταρο, ένα δικό σας κύτταρο. Παρακολουθήστε το για λίγο. Δείτε το να πάλλεται, να σφύζει από ζωή. Αυτός είναι ο Άρτζουνα. Λίγο καιρό πριν, αρκετά μαθήματα πριν, είχαμε αναφερθεί στην Μπαγκαβάτ Γκιτά. Είχαμε προτείνει την ανάγνωσή της, λέγοντας ότι πραγματικά θα βρείτε πολύ σημαντικές νύξεις, πολύ σημαντικούς υπαινιγμούς εκεί. Κάποιοι πραγματικά την διάβασαν, κάποιοι όχι. Εμείς ωστόσο προχωράμε. Και στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα, ερχόμαστε να σας συστήσουμε στον Άρτζουνα. Είναι αυτή η κυτταρική μορφή που βλέπετε στο κέντρο του κύκλου.

Η Μπαγκαβάτ Γκιτά είναι το αποκορύφωμα του έπους της Μαχαμπαράτα και όλα περιστρέφονται γύρω από την ιστορία του Άρτζουνα που αναγκάζεται να πολεμήσει ενάντια στην ίδια του την οικογένεια, να πολεμήσει εναντίον των θείων, των εξαδέλφων, δικών του ανθρώπων που στράφηκαν εναντίον του. Ιδού ο Άρτζουνα λοιπόν. Είμαστε σίγουροι ότι μετά από τη σημερινή συνάντηση θα επιχειρήσετε με μεγαλύτερη ζέση να έρθετε σε επαφή μ’ αυτά τα κείμενα. Χρειάζεται να το κάνετε όμως με ανοιχτό μυαλό. Για άλλη μια φορά, χρειάζεται να διαβάσετε ανάμεσα απ’ τις γραμμές και να δείτε τι πραγματικά υπάρχει σε κάθε σας κύτταρο. Εσείς είστε ο Άρτζουνα, εσάς συντροφεύει ο Κρίσνα στο γήινο ταξίδι. Και από την άλλη, όχι εσάς σαν μία ανθρώπινη μονάδα, αλλά εσάς σαν το σύνολο των μονάδων απ’ τις οποίες αποτελείσθε. Κάθε σας κύτταρο είναι ένας Άρτζουνα. Κάθε σας κύτταρο.

Παρελαύνουν περίεργα ονόματα από μπροστά σας. Άρτζουνα, Κουρουξέτρα... Τι συμβαίνει, τι γίνεται εκεί; Δεν είμαστε εδώ για να σας περιγράψουμε όλη την ιστορία, αλλά σκεφτείτε για λίγο το έργο που έρχεται να επιτελέσει το κύτταρό σας κάθε φορά που εσείς ζωοποιείτε ένα φυσικό σώμα. Τώρα δεν μιλάμε για την δική σας

ενσάρκωση, αλλά για τον τρόπο που εσείς ζωοποιείτε ένα φυσικό φορέα. Τι έρχεται να κάνει ο φυσικός φορέας; Κουρουξέτρα... και η μεγάλη μάχη αρχίζει. «Ακούγονται περίεργα αυτά στ' αυτιά μου Δάσκαλε, θα πει κάποιος. Ποια μάχη; Μέχρι προ ολίγου είχαμε μείνει στο σημείο που δεν υπάρχουν εχθροί.» Και έτσι είναι αγαπητοί μου. Και έτσι είναι. Αυτή είναι η δική σας δουλειά μέχρι την επόμενη εβδομάδα, αυτό είναι το δικό σας task, η εργασία σας για το σπίτι ας πούμε. Μπορείτε να κατανοήσετε πάρα πολλά... πάρα πολλά. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να μπει βαθιά στην ενέργεια του Άρτζουνα και να δει πού διεξάγεται αυτή η μεγάλη μάχη ανάμεσα σε μη εχθρούς, ανάμεσα στην ίδια την οικογένεια. Νιώθετε ότι πλησιάζετε στο να συλλάβετε το νόημα, αλλά πάλι κάτι ξεγλιστρά απ' τα δάκτυλά σας. Θα τα κατανοήσετε όλα, να είστε σίγουροι.

Στη μέση του κύκλου σας λοιπόν ο Άρτζουνα περιμένει να μπειτε στην καρδιά του. Περάστε μέσα. Περιμένετε! Βγάλτε πρώτα τα παπούτσια σας. Κάντε αυτή την κίνηση που υποδηλώνει ότι αφήνετε πίσω τον γήινο εαυτό, τις γήινες συνήθειες και μπαίνετε σ' ένα τόπο ιερό και μετά προχωρήστε μέσα στο κύτταρο. Παραλάβετε τις ενέργειες που υπάρχουν εκεί για σας. Νιώστε τη δόνηση αυτού που αποκαλείτε πρωτόπλασμα, νιώστε τη δόνηση του εσωτερικού του κυττάρου. Η καρδιά είναι ανοιχτή και σας περιμένει. Προχωρήστε. Ο κυτταρικός πυρήνας ανοίγει για σας και αναδύεται μία περίπλοκη μορφή, ένα περίπλοκο σύμπλεγμα ινών.

Κουρουξέτρα. Πού είναι η μεγάλη μάχη; Επιτρέψτε στον εαυτό σας να δει τα γονίδια να περιελίσσονται γύρω από την ίνα του ηλιακού ανέμου. Μπείτε λίγο πιο βαθιά, παρακολουθήστε την κίνηση της ενέργειας, παρακολουθήστε την ομιλία των γονιδίων, πώς επικοινωνούν μεταξύ τους ανταλλάσσοντας ενεργειακά πακέτα, σύμβολα. Ανάμεσα σε κάθε ζεύγος γονιδίων υπάρχει η ενέργεια του ουράνιου τόξου. Εκεί γίνεται η ανταλλαγή, πάνω σ' αυτό ρέει η πληροφορία, η επίγνωση. Η μεγάλη μάχη άρχισε ακόμα; Τι λέτε;

Ο φαινότυπος και ο γονότυπος προσδιορίζουν τη μεγάλη μάχη. Αυτό που είστε πραγματικά και αυτό που φαίνεται ότι είστε, με πολύ απλά λόγια. Αυτό που πραγματικά είστε και αυτό που εκδηλώνετε.

[παύση]

Στο σημείο που βρίσκεστε, αφήστε το DNA σας να εκφωνήσει τρεις φορές το AUM MANI PADME HUM. Παρακολουθήστε το να εκφωνεί αυτό το μάντραμ τρεις φορές. Επαναλάβετε το μαζί του. Εκφωνήστε κι εσείς συντονισμένα μαζί του το AUM MANI PADME HUM και επιτρέψτε στον εαυτό σας να συλλάβει τη ροή της ενέργειας. Η μάχη αρχίζει. Οι δύο εχθροί βρίσκονται αντιμέτωποι. Ο εχθρός είμαι εγώ; Είσαι εσύ; Ο εχθρός είναι παντού, σας έχει περικυκλώσει. Ποια μάχη συμβαίνει σ' αυτό το επίπεδο; Ποιο είναι το σπαθί που κρατάει ο Άρτζουνα για να αποκεφαλίζει τους δικούς του προγόνους, τη δική του οικογένεια; Ενώστε τον Εαυτό σας μαζί του, κρατήστε το σπαθί μαζί του. Προχωρήστε μαζί του. «Ακούγεται σκληρό Δάσκαλε», θα πείτε. Έτσι είναι. Ξέρετε όμως ότι τα πράγματα δεν είναι όπως

δείχνουν. Όσο στέκεστε εκεί όμως επιτρέψτε στον Άρτζουνα να κερδίσει τη μάχη και να κερδίσει το χαμένο του βασίλειο -το βασίλειο που η οικογένειά του του στέρησε- και να καθίσει πάλι βασιλιάς εκεί.

Αν μπορέσετε να δείτε στην αλληγορία της Μπαγκαβάτ Γκιτά την πορεία του εαυτού σας, θα είστε τυχεροί. Αν μπορέσετε να δείτε την αλληγορία του κυττάρου σας, η καρδιά σας θα έχει κάνει ένα βήμα ακόμα πιο πέρα. Αν μπορέσετε να δείτε το ίδιο σας το DNA, τότε θα έχετε κερδίσει τη γνώση του Εαυτού. Μην αμφιβάλλετε διόλου ότι όλο αυτό αποτελεί ένα από τα Κλειδιά του Ενώχ. Αυτή η επίγνωση είναι ένα από τα πιο βασικά Κλειδιά του Ενώχ.

Θα σας ζητήσουμε να προχωρήσουμε λίγο βαθύτερα. Συνεχίζετε στο κέντρο του κύκλου σας να παρακολουθείτε... ναι, στην καρδιά του κυττάρου, να παρακολουθείτε την έλικα του DNA. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να περάσει πιο βαθιά και να δει όλα τα layers μαζί. Ούτως ή άλλως δεν μπορείτε να τα ξεχωρίσετε μεταξύ τους, δεν είναι στην πραγματικότητα τόσο ευδιάκριτα όσο αν βλέπατε δύο, τρεις, δώδεκα σπείρες μαζί, αλλά πλέκονται οι ενέργειές τους. Πάρτε λίγο χρόνο για να μπειτε σ’ αυτή την πολυδιαστασιακή ενέργεια του DNA. Μπορείτε να θυμηθείτε λίγο τα layers; Όλα έχουν να κάνουν με την απελευθέρωση από την samsara, με την απελευθέρωση από τον κύκλο των επανενσαρκώσεων. Την συνειδητή απελευθέρωση. Κι ωστόσο αυτή η ίδια η samsara, δεν είναι παρά μία λειτουργία του DNA σας. Σας περνάει καθόλου από το μυαλό ότι σ’ αυτό αναφέρεται η μεγάλη μάχη; Μήπως αναφέρεται σ’ αυτό η ιστορία του Άρτζουνα;

Το τρίτο και το έκτο layer μαζί με το ένατο είναι που καθορίζουν την μορφή της samsara, είναι που ελέγχουν τον κύκλο των γεννήσεων και επαναγεννήσεων και το τι εκδηλώνεται σ’ αυτόν. Μέσα απ’ αυτά ρυθμίζεται η ροή της πληροφορίας και της ενέργειας που έρχεται από τα ακασικά αρχεία, από την άκασα, για να εκδηλωθεί. Αυτά τα τρία layers, το τρίτο, το έκτο και το ένατο, αν μπορούμε έτσι να τα αριθμήσουμε, στέκονται μπροστά σας. Πάρτε λίγο χρόνο για να συντονιστείτε με την ενέργεια και των τριών ταυτόχρονα. Και ακούστε τα να εκφωνούν ταυτόχρονα το AUM MANI PADME HUM.

[παύση]

Θα σταματήσουμε για να μιλήσετε, να γειωθείτε, να εκφράσετε αυτά που συλλάβατε και θα συνεχίσουμε.

Ma.:

Δεν έχω να πω κάτι.

B.:

Όταν είπαν ότι ο Άρτζουνα είναι στον κύκλο είδα μία μορφή που ξέρω ότι την έχω δει στο εξώφυλλο ενός βιβλίου, αλλά δεν θυμάμαι ούτε ποιο βιβλίο είναι, ούτε αν έχει κάποια σχέση μ’ αυτό το κείμενο. Και όταν είπαν να μπούμε μέσα στο κύτταρο, αυτό που έγινε ήταν

ότι, ας πούμε ότι αυτή η μορφή που ήταν ο Άρτζουνα ήταν στο κέντρο κι εγώ άρχισα κάπως με τον ώμο μου να τον χτυπάω. Ενώ εσύ έλεγες μπείτε μαλακά στο κύτταρο, εγώ έμενα να χτυπάω τον Άρτζουνα. Και είχε ενδιαφέρον γιατί θεωρούσα ότι δεν θα έκανα κάτι τέτοιο, οπότε ήθελα να το αφήσω να εξελιχθεί και να δω τι θ' απογίνει. Και ήταν σαν αυτό το σώμα να ήτανε ένας σάκος του μποξ, προετοιμασίας για κάτι, και έλεγε 'συνέχισε, κάντο, συνέχισε' και ήταν σαν ότι, μέσα απ' αυτόν τον τρόπο μάζευα τις ενέργειές μου. Έρχονταν όλες οι ενέργειες και συγκεντρώνονταν και κάποια στιγμή σαν να είπε ότι 'είσαι έτοιμη'. Αλλά ένιωθα κι εγώ ότι όλο αυτό σαν να γέμιζε το σώμα και μάζευα όλες τις ενέργειες. Και μετά μπήκα στο κύτταρο μέσα, εσείς είχατε μπει όμως εδώ και αρκετή ώρα, αλλά εγώ ήμουν απασχολημένη έξω. Και μπήκα μέσα στο κύτταρο εντελώς γυμνή, αλλά με μία δύναμη, δηλαδή με όλη αυτή τη συγκέντρωση με όλες τις ενέργειες. Κι εκεί ήταν ένα και από κει και πέρα δεν χρειάστηκε ούτε να κάνω τίποτε άλλο. Δηλαδή ήμουν μόνο μέσα στο κέντρο του κυττάρου. Αυτό.

Άννα:

Οπότε δεν είπες το μάντραμ ή αν είχε κάποιο αποτέλεσμα αυτό.

Β.:

Όχι. Είναι ένα μάντραμ που το αγαπάω, δηλαδή που έχω δουλέψει πολύ μ' αυτό.

Μπ.:

Εγώ δεν ξέρω αν όλα αυτά που θα πω έχουν κάποια σχέση μ' αυτά που έλεγες, ήμουν κάπου αλλού σ' ένα δικό μου χώρο. Μου συνέβη για πολλοστή φορά εδώ μέσα, αυτό που φεύγει η συνείδησή μου, που την νιώθω να... το οποίο το κόβω, γιατί θέλω να το κάνω σπίτι μου [γέλια] και δεν το αφήνω να εξελιχθεί εδώ.

Άννα:

Στο σπίτι σου το κάνεις τελικά;

Μπ.:

Όχι. [γέλια]

Δεν βγαίνει, εδώ βγαίνει. Θα με μαζεύετε από κάτω.

Άννα:

Α! όχι, όχι δεν γίνεται, φτάνει η μία που έγειρε! [γελώντας]

Μπ.:

Και αυτό που συνειδητοποίησα, ήταν πολύ ξεκάθαρο αυτή τη φορά, ήταν ότι αυτή η κίνηση ξεκινάει από δω πίσω.

Άννα:

Κι εγώ ένιωσα κάτι εδώ πίσω την ώρα που...

Μπ.:

Και όλη την ώρα εδώ υπήρχε μία ενεργοποίηση σαν κάτι να είχε ανοίξει και εξακολουθώ να το αισθάνομαι έτσι. Και βέβαια παρακολουθούσα και προσπαθούσα να συμμετάσχω σε όλα αυτά, αλλά η προσοχή μου περισσότερο ήταν στο τι συνέβαινε και το τι γινόταν εδώ πέρα. Οπότε δεν μπορώ να πω αν έχει σχέση αυτό με αυτά, ή ήμουν εγώ στον δικό μου κόσμο.

Κ.:

Η παρεγκεφαλίδα δεν είναι εκεί;

Κα.:

Λοιπόν τώρα δεν ξέρω από πού ν’ αρχίσω, γιατί αυτή τη βδομάδα βρέθηκα σε μια κατάσταση τριβής και σκεφτόμουν ότι αυτό αντανάκλασε μια δική μου εσωτερική σύγκρουση και προσπαθούσα να καταλάβω ενάντια σε ποιον είναι ο πόλεμος. Δηλαδή ήταν περίπου αυτή η θεματική που αναπτύχθηκε. Σήμερα μάλιστα το πρωί είδα και τον Άρη. Εμφανίστηκε ο Άρης, ο θεός Άρης και μου ζήτησε... άφησε κάτω τα όπλα και άρχισε να μου απευθύνεται. Έχω την εντύπωση, προσπαθώντας να καταλάβω κι αυτά που έβλεπα, που έπιανα, ότι έχει να κάνει με παλιές ενέργειες. Γιατί καθώς έμπαινα στο DNA και προσπαθούσα να το δω και έβλεπα τα χρώματα, έβλεπα να δημιουργούνται σχήματα, πρίσματα και τα σχετικά, όταν αρχίσαμε να

λέμε το μάντραμ αισθάνθηκα να έρχεται μια ροή από φως, πολύ έντονα, σαν να κατεβαίνει φως. Είχα την αίσθηση, δεν ξέρω αν κατάλαβα, είχα την αίσθηση ότι είναι σαν κομμάτια του εαυτού, του παλιού εαυτού που φέρνουμε, ίσως αντιστοιχεί σ’ αυτό που είπε για την οικογένεια, να αντιστέκονται ακριβώς σ’ αυτή την αλλαγή, στο φως. Δηλαδή υπάρχουν αντιστάσεις που δεν τις συνειδητοποιούμε, μπορεί να είναι πολύ υπόγειες και έχω την αίσθηση ότι έχει να κάνει με όλο αυτό. Πάντως ήτανε πολύ έντονες οι εικόνες και πολύ βαθιά η αίσθηση. Δεν έχω κάτι άλλο, αυτή ήταν η δική μου αντίληψη.

Θ.:

Εγώ δεν πρέπει να πλήρωσα το ρεύμα γιατί δεν είχα φως! Ήμουν τελείως χαμένος, μπήκα δηλαδή σ’ ένα χώρο που δεν ήξερα τι είναι τι. Το κείμενο αυτό το άκουσα για πρώτη φορά, δεν το έχω ξανακούσει, ούτε το έχω διαβάσει, οπότε περιορίστηκα στο να παρακολουθώ τον ρου. Δεν υπήρχε σύγκρουση, απλώς σε κάποια στιγμή πέρασε από το μυαλό μου ότι η σύγκρουση θα είναι ένα στοιχείο πολλαπλό που αποτελείται από επί μέρους συγκρούσεις. Όπως ας πούμε τη σύγκρουση του φωτός και της σκιάς στον εαυτό μας για παράδειγμα, ή στο κομμάτι εκείνο που καλούμαστε να ξεπεράσουμε, ένα πολυσχιδές πράγμα. Μου έκανε εντύπωση μια λέξη, αν την θυμάμαι καλά: όταν ζωοποιείτε, είπε νομίζω, ένα σώμα, ένα σωματικό φορέα, κάτι τέτοιο.

Άννα:

Ένα φυσικό φορέα, κάπως έτσι.

Θ.:

Ένα φυσικό φορέα, κάτι τέτοιο δεν είπε; Αυτό λοιπόν θα ήθελα, αν μπορούν, να μας το εξηγήσουν λιγάκι. Και είπε κι ένα άλλο, που ήτανε η σοφία του σώματος, η σοφία του.... Δεν το έπιασα, το έχασα αυτό. Εκείνοι ξέρουν τι είπανε, αν έχουν κάτι να μας πουν... Αυτό, ευχαριστώ.

A.:

Κι εγώ είχα την ίδια αίσθηση μ' αυτό που είπε η Κα., ότι ο πόλεμος του Άρτζουνα είναι.. το συνειδητοποίησα μόλις το είπε, το είχα σαν χύμα σκέψη μέσα στο μυαλό μου, του νέου προς το παλιό, ενάντια στο παλιό. Εγώ βέβαια οι εικόνες που είχα ήταν σαν flat, πολύ επίπεδες. Προσπαθούσα νοητικά να τις σχηματίσω. Σαν να έβλεπα ας πούμε το κύτταρο μέσα σ' ένα μικροσκόπιο, κάπως έτσι και το έβλεπα να κινείται έτσι flat. Παρότι έκανα προσπάθειες για να μπω μέσα και κάποια στιγμή ρώτησα γιατί δεν μ' αφήνεις να καταλάβω, να μπω. Και μου λέει: «Γιατί δεν σ' ενδιαφέρει». Και έτσι πράγματι είναι. Αυτά τα επιστημονικά και τα τέτοια είναι πράγματα που με αφήνουν σχεδόν αδιάφορη. Αυτό που συνειδητοποίησα στο τέλος ήτανε με το μάντραμ, επειδή κι εγώ το αγαπάω πάρα πολύ, συνειδητοποίησα ότι στο Κωρύκειο Άντρο αυτό έλεγα. Και τώρα το συνειδητοποίησα.

Άννα:

Αυτό είπαμε, ναι.

A.:

Εγώ το έλεγα... Είπε «Να πείτε ένα τραγούδι από μόνοι σας, αυτό που σας αρέσει και αγαπάτε πιο πολύ». Εμένα δεν μου έβγαινε τραγούδι κανένα και μου έβγαινε μέσα μου αυτό. Και βέβαια δεν το έβγαλα και πολύ φωναχτά προς τα έξω. Και το συνειδητοποίησα τώρα στο τέλος... το θυμήθηκα. Δεν έχω τίποτε άλλο να πω.

K.:

Συγγνώμη, ποιο μάντραμ ήταν αυτό;

A.:

Το AUM MANI PADME HUM.

K.:

Ήταν απ' αυτά τα δώδεκα που κάναμε; Είναι μέσα στα δώδεκα; Α! είναι άλλο αυτό. Και ποιο είναι;

Γ.:

AUM MANI PADME HUM.

Κ.:

Είναι ένα μάντραμ που... για ποιο λόγο, τι προσδιορίζει, τι είναι; Δηλαδή τι λέει αυτό το μάντραμ.

Άννα:

Το μόνο που ξέρω είναι -όταν κατεβαίναμε αυτό που μου είπαν τα παιδιά, ο Μπ. με την Β.-, ότι είναι το μάντραμ του Αβαλοκιτεσβάρ. Αυτό είναι το μόνο που ξέρω.

Γ.:

Κάτι σαν ‘δοξασμένο το όνομά σου Κύριε’, αυτό ξέρω.

Κ.:

Νόμιζα ότι είναι απ’ αυτά που είχαμε κάνει και λέω, μα αυτό δεν το έχω ακούσει.

Γ.:

‘Το πετράδι στο κέντρο του λωτού’ είναι η άλλη του έκφραση.

Κ.:

Εγώ κατάλαβα, πριν κιόλας το είχα καταλάβει, πριν έρθω εδώ, ότι ο πόλεμος αυτός που λένε για το κύτταρο, είναι ότι θα γίνει μια νέα δομή του κυττάρου και α γίνεται μια αναδόμηση του ανθρωπο-δενδρικού γένους, τελείως... αναδόμηση. Δηλαδή θα γίνει μία καινούρια αναδόμηση. Το φάσμα του φωτός το οποίο λαμβάνουμε είναι στα πρώτα επίπεδα, χαμηλά, θα φτάσει τώρα πάνω από το έκτο, έβδομο. Γι αυτό μίλησαν για το φάσμα του φωτός. Θα υπάρξει μια μετάλλαξη και μια μεταστοιχείωση στα υλικά τα οποία δεσμεύει η αναπνοή μέσω του οξυγόνου. Το αίμα έχει μέταλλα, έτσι δεν είναι; Παίρνει μέταλλα, ιχνοστοιχεία και όλα αυτά και δημιουργείται η ανανέωση των κυττάρων. Γι αυτό υπάρχει ζωή. Η μεταστοιχείωση αυτή θα γίνεται μέσω άλλων υλικών, γι αυτό θα υπάρχει η βιο-ανάληψη και η βιο-ανάλυση. Η βιο-ανάληψη είναι ένα συστατικό το

οποίο για πρώτη φορά εμφανίστηκε με την ανάσταση του Χριστού. Αυτό ήθελε να μας δείξει. Μέσω της φωτεινής αντανάκλασης που είχε όταν επανήλθε σε μία άλλη υλική υπόσταση, αλλά εκείνη την εποχή οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να το αντιληφθούν. Ενώ τώρα φθάσαμε στην εποχή που μπορούμε να αντιληφθούμε αυτά τα πράγματα και δεν χρειάζονται να μας λένε παραμύθια οι κάθε... ινδουιστές και όλα αυτά. Έχουμε φτάσει σε μια νοητική κατάσταση που όλα αυτά πια μπορούν να γίνουν πραγματικότητα μέσω της επιστημονικής ανακάλυψης αυτών των ενεργειών. Θα υπάρξουν πάρα πολλοί άνθρωποι που θα αντιληφθούν αυτά τα πράγματα και ορισμένοι επιστήμονες θα τα κάνουν πράξη. Τα παιδιά indigo έχουν αυτή την ενέργεια ήδη ενεργοποιημένη. Αυτά είχα να πω.

Γ.:

Να ρωτήσω εγώ κάτι; Τα layers του DNA τι είναι;

Άννα:

Οι στοιβάδες, οι ενεργειακές στοιβάδες.

Γ.:

Ο.κ. Είναι αυτά που μας είχες δώσει και κάτι...

Άννα:

Ποια ήταν η ερώτηση;

Θ.:

Για το σώμα

Γ.:

Για το ζωοποιό σώμα ..

Θ.:

Για την ζωοδότηση

(Απάντηση - Συνέχεια)

Ένα φυσικό σώμα συνεπάγεται χρήση, σημαίνει ότι χρησιμοποιείται από κάποια αρχή, από έναν Κύριο του φωτός. Δεν είστε το σώμα σας -αν κι σ' ένα βαθμό είστε και αυτό. Το προηγούμενο διάστημα σας τραβήξαμε την προσοχή στο ότι ο ηλιακός άνεμος σαν έκφραση του Πατέρα-Δημιουργού έρχεται και διαπερνά το υλικό πεδίο και δημιουργεί, με την βούληση και τ' αρχέτυπα που μεταφέρει, τις απαραίτητες υλικές ενσωματώσεις, ώστε να φτιάξει για τον εαυτό του έναν φυσικό φορέα, έναν μανδύα γήινο. Αυτά τα σωματίδια έχουν τη δική τους διάνοια και μπαίνοντας στην ύλη εσείς, μπαίνοντας σ' ένα φυσικό σώμα, την οικειοποιείστε, ταυτίζεστε μαζί της.

Το πρόβλημα ξεκινάει απ' το σημείο που ξεχνάτε ότι δεν είστε αυτό, ότι είσατε εδώ για να διαχειριστείτε αυτή την ενέργεια, ωστόσο. Μιλώντας για την ζωογόνηση από μέρους σας ενός φυσικού σώματος, προσπαθούμε να τραβήξουμε την προσοχή σας σ' αυτό το γεγονός και να σας βγάλουμε από την ταύτιση με το φυσικό σώμα. Σας υπενθυμίζουμε απλά ότι εσείς είστε το φως, είστε εκείνη η χορδή

του ηλιακού ανέμου που δημιουργεί αυτόν τον φυσικό χιτώνα. Τα ντέβας που το αποτελούν το φυσικό σώμα εργάζονται κάτω από την δική σας διάνοια. Αυτό γίνεται σ’ ένα επίπεδο αρκετά εσωτερικό για σας και συνήθως ταυτίζεστε με την διάνοιά τους και ξεχνάτε ότι είσαστε το φως, ξεχνάτε ότι είσαστε η εποπτεύουσα αρχή.

Και φυσικά όλα αυτά τα λέμε με πολλή αγάπη και πολύ δέος για την δουλειά που γίνεται στη γη. Είναι χρήσιμο όμως να θυμόσαστε ότι δεν είσαστε αυτό, ή δεν είσαστε μόνο αυτό. Όταν καταφέρετε να ταυτιστείτε με την χορδή του ηλιακού ανέμου μπορείτε να βγείτε ακριβώς απ’ αυτή την ταύτιση και ν’ αρχίσετε να επιβλέπετε την διαδικασία και ν’ αρχίσετε να διαχειρίζεστε τις ενέργειες του φυσικού σώματος και των ντέβας που το αποτελούν. Κάθε κύτταρο έχει τη δική του νοημοσύνη. Εσείς απλά μπορείτε να σταθείτε στο σημείο που είστε η ζωοποιούσα αρχή και να διαχειριστείτε αυτή τη νοημοσύνη. Φυσικά όταν ταυτιστείτε με την χορδή και την ζωοποιούσα αρχή, βρίσκεστε σ’ ένα πεδίο πολύ διαφορετικό απ’ αυτό των τριών διαστάσεων, σε μια πολύ εσωτερική δόνηση. Και από εκεί μπορείτε να διαχειριστείτε πια τον γήινο εαυτό.

Σας φαίνονται ξένες οι ενέργειες για τις οποίες μιλήσαμε σήμερα, σε αρκετούς από σας φαίνονται ξένες. Κι όμως είναι ένα κομμάτι της ενεργοποίησής σας. Είναι κάτι που έχουμε ξαναπεί. Ότι όταν καταφέρετε να δείτε όλη την ανθρωπότητα και όλους τους πολιτισμούς που αναπτύχθηκαν σαν ένα ενιαίο σύνολο, θα έχετε πραγματικά κερδίσει τη φώτιση και θα έχετε θεραπευτεί κι εσείς και ο πλανήτης και η ανθρωπότητα. Μέσα από τη δουλειά που κάνουμε, γεφυρώνουμε όλες αυτές τις πλευρές του συλλογικού υποσυνείδητου. Κάθε φορά που έρχεστε να συμπεριλάβετε και κάτι ακόμα στην ενέργειά σας, επιτρέπετε ένα τέτοιο γεφύρωμα. Μπορεί εσείς να μην το χρειάζεστε προσωπικά, μπορεί να είναι δουλειά που έχετε κάνει σε προηγούμενες ζωές ή λίγο καιρό πριν. Το συλλογικό υποσυνείδητο όμως το χρειάζεται. Έρχεστε για να δουλέψετε ακριβώς αυτές τις γεφυρώσεις. Έρχεστε για να κάνετε αυτές τις συνδέσεις στον πλανήτη γη.

Αν δείτε από ψηλά την γήινη πραγματικότητα μοιάζει μ’ ένα υφαντό. Κάθε λαός, κάθε φυλή και κουλτούρα και πολιτισμός έχει κι ένα χρώμα. Φαινομενικά είναι διαφορετικά όλα. Το υφαντό αρχίζει να παίρνει μια πιο όμορφη μορφή, πιο λεπτεπίλεπτη, όταν τα χρώματα αρχίσουν να πλέκονται μεταξύ τους, δημιουργώντας νέους σχηματισμούς. Σ’ αυτό το παιχνίδι υπάρχουν πολλά κενά κι αυτά τα κενά έρχεστε να γεφυρώσετε. Τον ίδιο ρόλο που παίζει η ενέργεια του ουράνιου τόξου ανάμεσα στα γονίδια σας, τον ίδιο ρόλο παίζετε εσείς για την ενέργεια της γης. Κάθε φορά που συνδέετε αυτά τα κομμάτια μέσα σας, τα συνδέετε εκ μέρους του συλλογικού. Θα περάσουν αρκετοί αιώνες ακόμα μέχρι να εξισορροπηθούν αυτές οι ενέργειες και η ανθρωπότητα σαν σύνολο να βιώσει την ειρήνη και την ισορροπία. Ωστόσο είστε εδώ προετοιμάζοντας αυτόν τον δρόμο, κάνοντας αυτή τη δουλειά. Ακόμα και ενέργειες που μπορεί να σας φαίνονται περίεργες ή ακατάλληλες έρχονται για να θεραπεύσουν και να καλύψουν όλα αυτά τα κενά που προαναφέραμε.

Η μεγάλη μάχη άρχισε. Επιμένουμε στη μάχη. Έχει αρχίσει εδώ και λίγο καιρό. Θα ήταν ενδιαφέρον να σκεφτεί κάποιος ότι υπάρχει μία αναλογία με την ιστορία του Αρμαγεδώνα ίσως. Δεν είναι ακριβώς έτσι. Οι παλιές και οι νέες ενέργειες ήρθαν αντιμέτωπες πολλές φορές στο πεδίο των αισθήσεων και των παραισθήσεων. Όμως δεν είναι αυτό στο πεδίο το οποίο δουλεύετε. Αυτό είναι το πεδίο του φαίνεσθε. Η μάχη ουσιαστικά κερδίζεται όταν μπορείτε να αποσυρθείτε στο πεδίο του Είναι. Ο γήινος εαυτός ετοιμάζει πάρα πολλά για σας.

Όντως το γήινο DNA σας ετοιμάζει πολλές αλλαγές. Έχουμε πει από καιρό ότι τα επόμενα χρόνια θα αναδυθεί ένα νέο γονιδίωμα για την ανθρωπότητα. Αυτό προετοιμάζετε οι εργάτες του φωτός -και όχι μόνο- με τη δουλειά που κάνετε. Και δεν πειράζει καθόλου αν είναι μια δουλειά που δεν είναι εύκολα ορατή, δεν γίνεται αντιληπτή. Εσείς νομίζετε ότι δουλεύετε μόνο με την ψυχή σας, την ίδια ώρα που τελικά η δουλειά σας θα έχει ένα πολύ διαφορετικό αποτέλεσμα, πολύ γήινο. Θα είσαστε εδώ για να το δείτε; Πιθανότατα θα έχετε ξανάρθει. Βλέπετε η έξη για τη ζωή δεν φεύγει τόσο εύκολα.

Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας σήμερα. Καλό σας βράδυ.

Άννα:

Μου λέει κάτι ο Άλιστερ Κρόουλι, αλλά δεν μπορώ να το συλλάβω ακόμα. Το φέρνει περίεργα.

«Γιατί κάνω όλα αυτά»;

Η μάχη αρχίζει. Μου λέει «Γύρνα και κοίταξε πίσω. Τι βλέπεις; Θάνατο, κλαυθμό και οδυρμό; Αυτά είναι που αφήνεις πίσω. Αυτή είναι η μάχη, η μάχη της απελευθέρωσης. Και ο Αβαλοκιτεσβάρα είναι εδώ για να ενώσει τα κομμάτια που πέφτουν από τη μάχη, για να τα επανενώσει και να δημιουργήσει ένα νέο κόσμο.» Τα υπόλοιπα θα μου τα πει σε δεύτερο χρόνο.

Θέλετε να πείτε κάτι εσείς που δεν μιλήσατε;

Γ.:

Δεν ξέρω δεν θέλω να πω, γιατί το σκέφτομαι όλο αυτό. Θέλω να το δουλέψω μέσα μου, γιατί είναι πάρα πολύ... το βρίσκω πολύ σημαντικό. Θα ξανασυνεχίσω το διάβασμα της Μπαγκαβάτ Γκιτά, γιατί την έχω διαβάσει αλλά δεν την έχω τελειώσει για να είμαι ειλικρινής.

Άννα:

Ούτε εγώ, τώρα άρχισα λιγάκι. Ε.;

Ε.:

Όχι δεν έχω να πω κάτι.

Α.:

Εγώ θυμήθηκα μια σκηνή με το κύτταρο και περίεργο μου φαίνεται. Όταν είπες κρατάει ο Αρτζούνα το σπαθί... κάτι τέτοιο δεν είπαμε; Κάνω μία έτσι και κόβω το κύτταρο στην άκρη και άρχισαν να

μπαίνουν και άλλες κυτταρικές... μέσα. Δεν μπορώ να καταλάβω τη σημασία αυτού. Δηλαδή το έβλεπα το κύτταρο σαν να ήτανε στο μικροσκόπιο, έτσι; Και δίνω μία και κόβω την περιφέρειά του, ανοίγει και άρχισαν να μπαίνουν και άλλα μέσα. Δεν μπορώ να το συλλάβω ακόμα γιατί έγινε αυτό. Αυτό. Σαν εικόνα δηλαδή το λέω.

Άννα:

Εγώ είχα την αίσθηση στο πρώτο μέρος, εκεί που είπαν να δούμε τα τρία layers να εκφωνούν μαζί το AUM MANI PADME HUM, ένιωσα μία ενέργεια στην σπονδυλική μου στήλη να ρέει προς τα κάτω και ν’ ανοίγει, λες και άνοιγε η σπονδυλική μου στήλη στη μέση. Διευρύνονταν.

Ε.:

Κι εγώ το ίδιο. Έτσι μακρόστενη.

Άννα:

Κι εσύ το ίδιο ένιωσες; Δεν μιλάει, δεν μιλάει ...

Γ.:

Δεν ήξερε τι να πει, αλλά μόλις το είπες το συνειδητοποίησε.

Άννα:

Ναι ήταν περίεργο, γιατί δεν έχω αυτή την αίσθηση... δεν ξέρω αν την είχα ποτέ άλλοτε.

Ε.:

Με ακινητοποίησε έτσι, δεν μπορούσα να κουνηθώ, να συνέρθω μετά.

Κα.:

Την τσιμεντώνουν.

Κα.:

Να πω εγώ για τους πολιτισμούς, γιατί είχαμε σήμερα με την Γ. ... Η Γ. είχε σχέση με την Ιαπωνία, βγάλαμε το συμπέρασμα. Εν πάση περιπτώσει εγώ έχω μια αντιπάθεια γιατί μου φαίνονται πολύ συντηρητικοί και όταν ήρθε η Γ. να μου κάνει τη θεραπεία μου δείχνουνε, μου λένε «Οι επτά σαμουράι είναι εδώ». Και μου λέει «Δεν θέλεις να ξέρεις τίποτα γι αυτό, ε; Αλλά το έχεις μεσ’ το σπίτι σου». [γέλια]

Άννα:

Έχουμε κάτι άλλο;

Θ.:

Να πω; Νομίζατε ότι θα την γλιτώνατε ε; Εμένα μου έχει κολλήσει ένα διάστημα τώρα κάτι που είδα στο History Chanel στην τηλεόραση και αναφέρεται στην Αποκάλυψη του Ιωάννου. Λέει λοιπόν εκεί πέρα το αγγλικό κείμενο ότι σε κάποιο σημείο θα γίνει αυτό το body.... η αρπαγή, αν κατάλαβα καλά, όπου δείχνει μια σκηνή ο σκηνοθέτης κι εκεί που περπατάει κάποιος σ' ένα διάδρομο ενός νοσοκομείου κοιτάει τριγύρω του και δεν βλέπει κανέναν. Έπαψε να τους βλέπει. Το συνδέω λοιπόν αυτό το πράγμα με την βιο-ανάληψη, τις αλλαγές αυτές που υποθέτω πρόκειται να γίνουν στο γονιδίωμα. Πιθανότατα – όπως το προσλαμβάνω εγώ– δεν θα έχουνε μετρήσιμο χαρακτήρα. Δεν θα φαίνονται δηλαδή στο κομμάτι το υλικό, αλλά θα είναι στο υπόλοιπο κομμάτι, που απ' ό,τι άκουσα στον Κάρολ κάποτε, είπε ότι τα υπόλοιπα layers του DNA είναι μαγνητικά, δεν καταγράφονται με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο με το αποτέλεσμα τους. Ίσως για το τελευταίο δεν παίρνω όρκο. Άρα υπάρχει καμία σύνδεση μεταξύ αυτής της αλλαγής, μεταστοιχείωσης, της βιο-ανάληψης, της μεταστοιχείωσης του DNA και του διαχωρισμού που λέει η Αποκάλυψη ότι οι μεν δεν θα βλέπουν τους δε;

Άννα:

Νομίζω αυτό να το απαντήσει, να συνδεθεί και να το απαντήσει η Κ.

Γ.:

Γιατί εξαιρείς το υλικό κομμάτι και θεωρείς ότι αυτό δεν θα μετέχει σ' αυτή τη διαδικασία;

Θ.:

Δεν το ξέρω, το υποθέτω.

Κ.:

Δεν μπορώ τώρα να συνδεθώ.

Άννα:

ΟΚ.

Απάντηση:

Η αλλαγή που έρχεται είναι γονιδιακή. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Η μεταστοιχείωση την οποία αναφέρετε θα γίνει εφικτή μέσω της επιστήμης. Αυτός είναι ο τρόπος. Μπορεί κανείς να πει –απαντάει ο Άλιστερ Κρόουλι- μπορεί κανείς να πει ότι γίνονται σ' ένα συνδυασμό αυτά. Η γονιδιακή αλλαγή οδηγεί σε μεγαλύτερα επιστημονικά επιτεύγματα, τα οποία πάλι γυρίζουν και επιδρούν πάνω στο γονιδίωμα. Αυτός είναι ο τρόπος που θα γίνει... αιώνες μετά... αιώνες μετά.

.....

Μάθημα 20° - 30.5.09

ΠΟΥ ΘΕΛΩ ΝΑ ΔΩ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ;

Subito [αμέσως] στον παράδεισο λοιπόν. Είστε έτσι όπως σας βλέπουμε όλους μαζί, να σας πάρουμε και να σας βάλουμε στον παράδεισο. Όχι δεν σοβαρολογούμε βέβαια -όσο κι αν αυτό σας στεναχωρεί- απλά θέλουμε να σας κάνουμε να χαμογελάσετε. Χαλαρώστε. Ο παράδεισός σας είσαστε εσείς, άρα δεν έχουμε να σας πάμε πουθενά. Είσαστε πολύ καλά εκεί που είστε. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορείτε να αλλάξετε δόνηση βέβαια, αρκεί να θυμόσαστε πάντοτε ότι ο παράδεισος είστε εσείς.

Κι έτσι είμαστε για άλλη μια φορά μαζί σας. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Σανάτ Κουμάρα, ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Σαιν Ζερμαίν και η αλήθεια είναι ότι βρίσκονται εδώ πολλοί γύρω σας και σας παρακολουθούν, έτσι όπως μαζευόμαστε κάθε φορά που οι γήινοι άγγελοι αποφασίζουν να συναντηθούν. Και χαιρόμαστε που είμαστε τόσο συχνά σε συνειδητή επικοινωνία μαζί σας. Βγάλτε τα παπούτσια, αφήστε τα χέρια να πέσουν κάτω, χαλαρώστε. Δεν κρατάτε τίποτα και δεν σας κρατά τίποτα. Είναι συμβολική η κίνηση του να βγάλετε τα παπούτσια, γιατί έτσι αφήνετε τα γήινα έξω, αφήνετε τα γήινα λίγο μακριά για να μπορέσετε να βαδίσετε στον ιερό χώρο που σας περιβάλλει απερίσπαστοι. Χαμηλώνουμε λίγο τους τόνους της ενέργειάς σας για να μπορέσετε να εστιαστείτε καλύτερα στο κέντρο.

Τα μισά της χιλιάδας πεντακόσια, λοιπόν. Εμείς κι εσείς μαζί. Είμαστε μαζί σε όλα όσα κάνουμε. Είμαστε συνυπεύθυνοι σε όλα όσα κάνουμε. Μοιραζόμαστε την ευθύνη πραγματικά και, ξέρετε, μπορεί να σας λέμε χρειάζεται να αναλαμβάνετε την ευθύνη του εαυτού σας, χρειάζεται να αναλαμβάνετε την ευθύνη όλων όσων κάνετε και όλων όσων σας συμβαίνουν, αυτό όμως έρχεται απλά σαν μία αντανάκλαση του Εγώ, του γήινου Εγώ. Δηλαδή, σας ζητάμε να αναλαμβάνετε την ευθύνη για οτιδήποτε σας συμβαίνει, απλά για να κατανοήσει κι αυτός ο γήινος εαυτός ότι πραγματικά μπορείτε, μπορείτε να τα καταφέρετε. Όταν εσείς αναλάβετε την ευθύνη σας τότε έρχεται όλη η βοήθεια, όλο το σύμπαν, τότε έρχεται και η δύναμη. Παρόλα αυτά είμαστε συνυπεύθυνοι γιατί είμαστε Ένα. Αυτό είναι μια απλή και μεγάλη ταυτόχρονα αλήθεια.

Κι έτσι σήμερα, στα πλαίσια αυτής της συνυπευθυνότητας, ερχόμαστε για άλλη μία συνάντηση. Ετοιμάσαμε το χώρο για σας, ετοιμάσαμε τις ενέργειες του χώρου και σας προϋπαντήσαμε έναν - έναν καθώς περνούσατε την πόρτα. Σας αγκαλιάσαμε, σας τυλίξαμε με την αγάπη μας μέχρι τη στιγμή που ήσασταν έτοιμοι να ξεκινήσετε. Ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας με τον Σανάτ

Κουμάρια εργάζονται στενά αυτό το διάστημα. Η Μαγνητική Υπηρεσία με τον Κύριο του Κόσμου. Σας αφήνουμε να πάρετε μερικές βαθιές ανάσες. Μην ξεχνάτε να αναπνέετε καθ' όλη τη διάρκεια της συνάντησης.

Σήμερα θα δουλέψουμε μ' έναν λίγο διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι μέχρι τώρα. Θα σας ζητήσουμε να εστιάστείτε στον Πατέρα, στον Δημιουργό και, καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίας να μείνετε εστιασμένοι εκεί. Το βλέμμα σας να μείνει εστιασμένο στον Δημιουργό. Ένα κομμάτι του εαυτού σας θα παρακολουθεί όλα όσα λέμε και κάνουμε και θα συμμετέχει, αλλά η εστίασή σας θα είναι εκεί. Ίσως είναι δύσκολο να εστιάστείτε στο άπειρο και το απροσδιόριστο, που είναι ο Δημιουργός. Μπορείτε να δείτε απλά δυό μάτια, ένα στόμα, ένα σύμβολο, ό,τι βρίσκετε εσείς πιο πρόσφορο, και να μείνετε εστιασμένοι εκεί. Για κάποιους είναι πιο εύκολο, για άλλους λιγότερο, κάποιοι ίσως το βρίσκουν ακόμα αδύνατο. Δεν πειράζει, δηλώστε την πρόθεσή σας να μείνετε εστιασμένοι στον Πατέρα καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίας. Μ' αυτόν τον τρόπο αποφεύγουμε αρκετά σκαμπανεβάσματα απ' αυτά που δημιουργεί η δόνηση του γήινου εαυτού και ταυτόχρονα σας δείχνουμε ένα τρόπο να συνδέετε τον ουρανό και τη γη, το Πνεύμα και την ύλη, τον Ανώτερο Εαυτό και τον γήινο. Είναι πολύ βασικό αυτό για όλη τη διαδικασία, γιατί αυτό έρχεστε να κάνετε στη γη. Έρχεστε να ενώσετε και να ισορροπήσετε τα δύο. Μα καλά, μέχρι τώρα δεν το κάναμε, θα ρωτήσετε. Το κάνατε μ' έναν άλλο τρόπο. Τώρα έρχεστε να μπειτε ακόμα πιο βαθιά. Δεν ζητούμε να σας κάνουμε γιόγκι, ζητούμε όμως να δείτε τις δυνατότητές σας που ανοίγονται προς αυτή την κατεύθυνση, της σταθερής εστίασης στη Δημιουργική Αρχή.

Μαζί σας είναι και ο Γιογκανάντα, ο Παραμαχάνσα Γιογκανάντα... σήμερα συμμετέχει η ενέργειά του στον κύκλο σας. Βρισκόμαστε όλοι μαζί και, όπως κάναμε και τις προηγούμενες δύο εβδομάδες και μιλήσαμε αρκετά για τον Ανατολικό τρόπο θέασης των πραγμάτων, έτσι και σήμερα θα συνεχίσουμε τις αναφορές μας. Μην ξεχάσετε να κοιτάξετε στην Μπαγκαβάτ Γκιτά, μην ξεχάσετε να ρίξετε μια ματιά στη Μαχαμπαράτα -και όχι μόνο-... αλλά πραγματικά θα βρείτε πολύ ενδιαφέροντα πράγματα εκεί. Τα πνευματικά δικαιώματα δεν ισχύουν, έχουν λήξει εδώ και αιώνες, είναι πολύ παλιές αυτές οι γραφές. Τα πνευματικά δικαιώματα δεν ισχύουν. Καταλαβαίνετε τι εννοούμε. Είναι δικά σας, διεκδικήστε αυτό που σας ανήκει. Ξέρετε πόσες φορές ο καθένας και η καθεμιά σας σταθήκατε στους χώρους της Ανατολής και της Άπω Ανατολής και μελετήσατε τις Βέδες; Ξέρετε πόσοι από σας περάσατε από τις διάφορες κάστες, πόσες φορές υπήρξατε Βραχμάνοι; Είναι πολύ ενδιαφέρον να επιτρέψετε στον εαυτό σας να θυμηθεί αυτά τα κομμάτια σας. Έχετε να κάνετε πολύ σημαντικές ανακαλύψεις.

Και τώρα, έχοντας ξεπεράσει και αυτό το στάδιο έρχεστε να παντρέψετε και να συνενώσετε τα πάντα. Οι θρησκείες είναι πολλές, τα συστήματα πολλά και η Δημιουργική Αρχή παραμένει όπως πάντα πέρα απ' όλα αυτά. Να αγκαλιάζει και να είναι τα

πάντα. Ο ουρανός και η γη λοιπόν ενώνονται απόψε μέσα από σας, που επιχειρείτε να μένετε εστιασμένοι στον Πατέρα, τον Δημιουργό και ταυτόχρονα να ακούτε και τα λόγια που σας φέρνουμε μέσα από την Άννα. Δεν θα μείνουμε μόνο σ’ αυτά, θα προχωρήσουμε περισσότερο σε λίγο, αφού και πάλι σας θυμίσουμε τον Άρτζουνα το άρμα του οποίου οδήγησε ο Κρίσνα στο πεδίο της μάχης για να τον αναδείξει νικητή. Το άρμα και ο Ηνίοχος Κρίσνα. Ξέρουμε τι σας λέμε όταν θέλουμε να κοιτάξετε προς τα κει. Δεν το κάνουμε γιατί τελείωσαν τα καινούρια πράγματα που έχουμε να σας φέρουμε. Θα βρείτε τον εαυτό σας εκεί, θ’ αναγνωρίσετε τον εαυτό σας και θ’ αναγνωρίσετε τα ίδια σας τα κύτταρα.

Η διαδικασία της εργασίας μας σήμερα ξεκινάει ως εξής: Στέκεστε στο κέντρο του κύκλου και ενώνετε τον ουρανό με τη γη. Είναι απερίγραπτο, πως θα ενώσω τον ουρανό με τη γη; Θέλουμε να συλλάβετε σήμερα την έννοια ολόκληρου του ουράνιου θόλου, κρατώντας την εστίασή σας αφ’ ενός στον Δημιουργό και... ακούγοντας την Άννα να σας μιλά, προσπαθήστε να συλλάβετε ταυτόχρονα όλο τον ουράνιο θόλο. «Είναι πολύ μακρινός, δεν ξέρω, δεν ξέρω τι υπάρχει εκεί! Μπορώ να καταλάβω μόνο μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι μου. Είδα και μερικές ωραίες φωτογραφίες που έπεσαν στα χέρια μου από όμορφα νεφελώματα.» Όλα αυτά είναι πλαστά. Ακολουθήστε μας και θα δείτε.

Συλλάβετε τον ουράνιο θόλο σαν μία πέτρα. Μία πέτρα, μία κοινή πέτρα σαν αυτές που μπορείτε να βρείτε οπουδήποτε στα ελληνικά βουνά. Την κρατάτε στο χέρι και αρχίζετε να βυθίζετε μέσα της, κάνετε ένα zoom in και μένετε σε όλη αυτή την απειροσύνη που κρύβει μέσα της. Μία πέτρα είναι το σύμπαν, τι νομίζετε! Αν μπορείτε να δείτε από μακριά τους Γαλαξίες να μοιάζουν με την άμμο της θαλάσσης, γιατί θα αμφιβάλλατε για το τι είναι μία πέτρα. Περάστε μέσα στην πέτρα που κρατάτε στο χέρι σας. Τι υπάρχει εκεί; Υπάρχει η μοριακή δομή της και μετά να δείτε την κρυσταλλική δομή που σχηματίζουν τα μόρια και μετά μπορείτε να μπειτε ακόμα πιο βαθιά, στα άτομα που σχηματίζουν τα μόρια κι ακόμα πιο βαθιά, κι ακόμα πιο βαθιά. Ένα ολόκληρο σύμπαν μέσα σε μία πέτρα. Άπειρος χώρος, άπειρες διαστάσεις, άπειρα σημεία μέσα σε μία πέτρα. Αν κρατήσετε την ανάμνηση του ήλιου σας σαν ένα φωτεινό σημείο, ένα φωτεινό σημείο που αν το δείτε η καρδιά σας θ’ αρχίσει να πάλλεται πιο γρήγορα από συγκίνηση, θα μπορέσετε να τον εντοπίσετε μέσα σ’ αυτό το αχανές σύμπαν της πέτρας. Συμφωνούμε ότι η εικόνα που σας δείχνουμε, του σύμπαντος δηλαδή με τη μορφή της πέτρας, δεν είναι καθόλου επιστημονική, αλλά ποιος νοιάζεται. Αυτό που θέλουμε να δείτε είναι η βαθιά σύνδεση που έχετε με την πέτρα και το πόσο, όλο αυτό το σύμπαν που θεωρείτε άπιαστο, μπορείτε να το κρατήσετε στα χέρια σας.

Ο Γαβριήλ και ο Μιχαήλ είναι επίσης κοντά σας, φέρνουν τις ενέργειές τους και σας τυλίζουν. Δεν θα κάνουμε πολλά απόψε. Θα δουλέψουμε λίγο περισσότερο προς την κατεύθυνση της ένωσης και της εξισορρόπησης του ουράνιου θόλου με τη γη. Στο κέντρο

του κύκλου υπάρχει ένα αστέρι, ένας φωτεινός ήλιος κι εσείς περνάτε μέσα. Θυμηθείτε να παραμένετε εστιασμένοι στον Δημιουργό. Περνάτε στο αστέρι. Αντιλαμβάνεστε ότι όλα όσα υπάρχουν εκεί δεν είναι παρά ένα συνονθύλευμα ενεργειών που γνωρίζουν. Υπάρχει μία επίγνωση, άφατη επίγνωση, ανείπωτη επίγνωση. Κι απ' τη στιγμή που αρχίζει αυτή η επίγνωση να εκδηλώνεται, ξεκινά το φως. Μέσα σ' αυτό το αστέρι βρίσκεστε εσείς. Εδώ είναι η κυτταρική σας δομή, είναι η δομή του DNA σας. Μπορείτε να δείτε τις έλικες του DNA σας να αιωρούνται μέσα στο αστέρι.

Από ψηλά κατεβαίνει μία χορδή, ο Εαυτός και οι έλικες περιστρέφονται γύρω του. Το αστέρι αυτό συνδέεται με όλα τα αστέρια του σύμπαντος αυτής της πέτρας και μέσα σ' αυτόν τον ήλιο όλο το σύμπαν έρχεται να εκφραστεί. Όλες οι σκόρπιες επιγνώσεις απ' όλο το σύμπαν εστιάζονται εκεί δίνοντας στον ήλιο την πύρινη όψη του. Εστιάζονται στο DNA που υπάρχει μέσα στον ήλιο, το δικό σας DNA. Εκεί, σ' αυτές τις σπείρες υπάρχουν οι επιγνώσεις όλου του σύμπαντος. «Και τώρα τι κάνουμε», θα πείτε. Κάνετε αυτό το οποίο ήρθατε να κάνετε. Εξισορροπείτε την τριβή που δημιουργείται από την ένωση όλων αυτών των επί μέρους επιγνώσεων, κάνετε μια βαθιά δουλειά εξισορρόπησης. Παντρεύετε όλες τις ξεχωριστές επιγνώσεις και τις εκφράζετε μέσα από το DNA σας στο γήινο πεδίο. Και είναι μια βαριά δουλειά αυτή, το ομολογούμε. Είναι δύσκολη η δουλειά που κάνετε, αλλά αυτό κληθήκατε να κάνετε στη γη. Το έχετε κάνει και σε άλλα σύμπαντα. Εδώ η περίπτωση είναι μοναδική. Μέσα σε όλη αυτή την τριβή των ενεργειών έρχεστε να ισορροπήσετε, να εναρμονίσετε όλα τα φαινομενικώς αντίθετα.

Ο Μιχαήλ, ο Γαβριήλ, ο Ουριήλ και ο Σάνταλφον βρίσκονται στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα γύρω σας. Στη μέση κατεβαίνει η ενέργεια του Ραφαήλ σαν μία πράσινη φλόγα. Ο πυρήνας του ήλιου σας, ο χώρος που αιωρείται το DNA σας, βάφεται πράσινος, μια πράσινη φωτιά που μαίνεται, λυσομανά. Μια πολύ ισχυρή φωτιά, όπως δεν θα μπορούσατε ποτέ να φανταστείτε την ενέργεια του Ραφαήλ. Αφήστε τις σπείρες του DNA σας να βυθιστούν σ' αυτή την πράσινη φωτιά. Το DNA σας, οι σπείρες, χωρίζουν για λίγο και τα σημεία ένωσης μένουν χωρίς ταίρι. Πράσινες φλόγες πηγαίνουν και κάθονται σε κάθε ένα απ' αυτά τα εκατομμύρια σημεία. Στέκεστε μαζί με το DNA σας σ' αυτή την πράσινη φλόγα, είσαστε ένα μ' αυτό, εσείς είστε οι σπείρες του DNA.

Πάρτε λίγο χρόνο καθώς ξανακλείνει το DNA σας, οι δύο έλικες ενώνονται και πάλι μέσα στο πράσινο φως, πάρτε λίγο χρόνο για να νιώσετε τα γονίδια που σας απαρτίζουν. Είσαστε αυτή η διπλή σπείρα και όχι μόνο. Γνωρίζετε την πολυδιαστασιακή φύση του DNA, γνωρίζετε τα layers που υπάρχουν. Επιτρέψτε στον εαυτό σας να τα ενσωματώσει στην επίγνωσή του. Είστε οι δύο έλικες μαζί με όλες τις υπόλοιπες, μόνο που είσαστε πολυδιαστασιακά. Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε την πράσινη φλόγα που μαίνεται, την πράσινη φωτιά να διαπερνά και όλα τα layers. Αυτή είναι η κοσμική δράση

του Ραφαήλ. Αν στη γη βιώνετε την ενέργειά του σαν μια ενέργεια θεραπείας ασθενειών, μπορείτε να συλλάβετε καλύτερα τώρα το μέγεθος της συμπαντικής εξισορροπητικής του δράσης.

Στο κέντρο του κύκλου σας είναι ο Ραφαήλ μόνο; Όχι. Θα δείτε. Ερχόμαστε να σας φέρουμε περισσότερα πράγματα αυτή την ώρα. Κλείνετε και ανοίγετε. Αφήστε την ενέργειά σας ανοιχτή, αφήστε τον εαυτό σας ανοιχτό. Θυμηθείτε να παραμένετε εστιασμένοι στον Δημιουργό. Και έτσι είναι.

Ανάμεσα στα γονίδια σας υπάρχει ένα μονοπάτι. Τα γονίδια σας μιλούν και επικοινωνούν μεταξύ τους, συζητούν μεταξύ τους. Είχαμε πει παλαιότερα ότι αυτό που κάνετε με το Αγγελικό Ρέϊκι-Μασάζ, που τώρα μετονομάστηκε σε Avalokiteshvara Reiki, είναι να πηγαίνετε και να παίζετε ένα ρόλο διαμεσολαβητή ανάμεσα στα δύο γονίδια που συνομιλούν. Με τα σύμβολα που τοποθετείτε, συμμετέχετε στη γονιδιακή συζήτηση. Αυτό είναι το μονοπάτι του ουράνιου τόξου. Ανάμεσα σε κάθε ζευγάρι γονιδίων ανοίγεται ένα πολυδιαστασιακό μονοπάτι με τα χρώματα του ουράνιου τόξου. Εκεί βρισκόμαστε εμείς. Όλες οι Αρχαγγελικές ενέργειες όλων των ακτίνων συμμετέχουν σ’ αυτή τη γονιδιακή έκφραση. Εσείς πιστεύετε ότι οι Αρχάγγελοι είναι ενέργειες που βρίσκονται πολύ μακριά από σας, σ’ ένα χώρο απροσδιόριστο μ’ ένα τρόπο απροσδιόριστο. Είναι ο Ραφαήλ, ο Μιχαήλ, ο Γαβριήλ και πάει λέγοντας. Ο καθένας τους έχει μία πολύ σημαντική ιδιότητα και είναι καταπληκτικοί στο να κάνουν πράγματα για να βοηθούν τους γήινους αγγέλους. Με μία έννοια έτσι είναι, αλλά αυτό αποτελεί ένα πολύ μικρό κομμάτι της δικής μας πραγματικότητας.

Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε και πάλι τη φωτεινή ίνα που διαπερνά το DNA. Ο Ηλιακός Εαυτός. Εκεί είναι το φως, εκεί είναι η επίγνωση, από κει πηγάζει κάθε δράση μέσα από τα χιλιάδες πρότυπα και αρχέτυπα που μεταφέρονται. Εκεί το φως είναι λευκό, αστραφτερό, όχι όπως το λευκό φως που γνωρίζετε στη γη. Το δικό μας φως δεν μπορείτε να το δείτε καν. Αυτό το λευκό φως κατεβαίνει και μέσα από το πρίσμα του DNA σας αναλύεται σε όλο το ορατό φάσμα και όχι μόνο. Αναλύεται σε όλες τις ακτίνες και τα χρώματα. Αυτό που είμαστε είναι το φως. Αυτό που μπορείτε να αντιληφθείτε από μας είναι τα χρώματα. Και ο καθένας από σας μπορεί να φθάσει να προσδίδει διαφορετικές ιδιότητες στις Αρχαγγελικές ενέργειες, γιατί το δικό σας πρίσμα μ’ αυτό τον τρόπο αναλύει το φως. Δεν είναι σωστό ή λάθος, είναι όμως το πρίσμα που φέρετε εσείς στη γη, είναι ο κρύσταλλος που δωρίζετε εσείς στη γη. Κι έτσι μέσα από την κρυσταλλική δομή του DNA σας το αϊδιο φως αναλύεται στο ουράνιο τόξο. Αυτό είναι που εκφράζουν τα γονίδια σας και αυτές οι ακτίνες είναι που ονομάζετε Ραφαήλ, Γαβριήλ, Σάνταλφον κλπ, κλπ. Εμείς παραμένουμε ενωμένοι στο φως, είμαστε το φως. Οι ακτίνες και τα χρώματα που βλέπετε είναι ο δικός σας τρόπος να αντιληφθείτε την παρουσία μας.

Προχωρήσαμε αρκετά βαθιά μέχρι στιγμής και θα πάμε ακόμα βαθύτερα. Θέλουμε όμως να σας δώσουμε πρώτα λίγο χρόνο για να μαζέψετε τις εμπειρίες που είχατε και να τις γειώσετε. Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε και θα συνεχίσουμε.

Κα.:

Κατ' αρχήν η εισαγωγή ήταν μία απάντηση, γιατί σκεφτόμουν τι γίνεται με την τριβή και όταν μπαίνω σε καταστάσεις τριβής ποιος μπαίνει. Μας λένε ότι είμαστε ένα με το Πνεύμα. Ποιος τα κάνει αυτά που γίνονται. Και είπε εντάξει ότι αναλαμβάνω την ευθύνη, αλλά δεν είπε ποιος είναι εγώ ο γήινος εαυτός και ποιος είμαι εγώ ο θεϊκός Εαυτός, δηλαδή προσπαθούσα να το κατανοήσω και μου δόθηκε μια απάντηση έτσι όπως το είπανε.

Αυτό που σκεφτόμουν αυτόν τον καιρό είναι ότι κάθε φορά που προστίθεται μια επιγνώση προφανώς πρέπει να γίνεται μια ανακατάταξη στο σύνολο της ενέργειας. Και έτσι όπως το έδωσες, το έδωσες με πολύ από τρόπο πως γίνεται αυτή η επανεναρμόνιση, γιατί έχω την αίσθηση ότι προσθέτουμε συνεχώς επιγνώσεις και πρέπει συνεπώς εσωτερικά να εξισορροπούμε κάθε φορά που προστίθεται μία καινούρια επιγνώση. Και νομίζω ότι αυτός είναι ο τρόπος να μπαίνουμε πιο βαθιά. Προσθέτοντας κάθε φορά και προσπαθώντας να επανεξισορροπήσουμε μπαίνουμε όλο και πιο βαθιά.

Ήτανε πολύ έντονες οι ενέργειες που κινήθηκαν, δηλαδή πριν πεις για το αστέρι που μπήκαμε μέσα, το είχα δει και ήθελα να μπω μέσα, αλλά δεν ήμουν σίγουρη και στεκόμουν και μόλις το είπες, έκανα έτσι και μπήκα. Και είδα αυτή τη φωτιά πολύ καθαρά, τα γονίδια. Εγώ από την αρχή το είδα πολυδιστασιακό, δηλαδή το είδα σαν ένα μονοπάτι, έτσι κλώνοι παρατάσσονταν ο ένας πίσω απ' τον άλλον σε δυάδες και αφέθηκα σ' αυτή την ενέργεια που ήτανε πολύ βαθιά και πολύ εξισορροπητική.

Άννα:

Μπόρεσες να εστιαστείς και να κάνεις και τα υπόλοιπα ταυτόχρονα;

Κα.:

Ναι εστιαζόμουν. Είχα δει μια ... αρχικά είδα μια φιγούρα λευκή, αλλά κάτι άλλο που μου ήρθε εκείνη την ώρα.. έχει φωτογραφίες το Χαμπλ τον οφθαλμό και τον λένε τον 'Οφθαλμό του θεού' και ήτανε πολύ ωραίο και εστιαζόμουν σ' αυτό και αισθανόμουν ότι όταν αποτραβιόμουν, όταν τράβαγα την προσοχή μου από κει, όταν επέστρεφα πάλι σαν να ανέβαινε η δόνηση και να πήγαινα πιο βαθιά. Αυτά.

ΕΥΤ.:

Εγώ τι λέω;

Άννα:

Ό,τι θέλεις.

Ευτ.:

Τι θέλω. Λοιπόν εγώ εστιάστηκα στην ενέργεια του Δημιουργού και ήταν μια πολύ βαθιά σε χρώμα μπλε, μπλε σφαίρα. Από την αρχή ως το τέλος έβλεπα αυτή τη σφαίρα ότι ήταν ο Δημιουργός. Όταν είπες για την πέτρα, να μπορούμε στην πέτρα, εγώ μπήκα μέσα και αισθάνθηκα ότι μπήκα σε μια σπηλιά. Αλλά αυτή η σπηλιά άρχισε να μεγαλώνει, να μεγαλώνει, να μεγαλώνει, χάθηκε κι έγινε ένα σύμπαν. Μετά όταν είπες για το αστέρι ήταν πολύ έντονη η ενέργεια. Δηλαδή λούστηκα στον ιδρώτα, έτσι ξαφνικά άρχισε να τρέχει παντού ιδρώτας και είχα και μία τάση λιποθυμίας. Λέω, τώρα θα σωριαστώ κάτω, τώρα θα σωριαστώ.

Άννα:

Πρέπει να πάρω περισσότερους καναπέδες! *[γέλια]*

Ευτ.:

Και αιθέρα.

Άννα:

Και αιθέρα.

Ευτ.:

Αλήθεια ακόμα τη νιώθω αυτήν την... ενώ ήμουνά πάρα πολύ καλά, δεν ήταν κάτι. Το ένιωσα... Μετά όταν είπες για τους Ραφαήλ, για τους αγγέλους και Μιχαήλ και Ραφαήλ, στον Ραφαήλ είδα την ενέργεια την πράσινη, την φωτιά, τη φλόγα, η οποία μετά έγινε κιτρινο-πράσινη, δηλαδή πιο πολύ στο κίτρινο, υπερίσχυε το κίτρινο. Και τότε άρχισα να μπαίνω μέσα σ’ αυτή την ενέργεια και να θεραπεύομαι, δηλαδή να συνέρχομαι από τη λιποθυμία. Θα λιποθυμούσα, θα έπεφτα... και από κει και μετά άρχισα σιγά-σιγά-σιγά να συνέρχομαι. Οι ενέργειες ήταν πάρα πολύ έντονες, τις νιώθω ακόμα πάρα πολύ. Ευχαριστώ πολύ.

Ε.:

Εγώ κατάφερα και εστιάστηκα μέχρι το τέλος σ’ ένα πίνακα που έχω στο σπίτι μου. Λέγεται ‘Το πέταγμα προς το θείο φως, προς τον Πατέρα’ και δείχνει μια μορφή του Σίβα σε αποχρώσεις του ασημί του κίτρινου και του πράσινου. Εστιάστηκα σ’ αυτό. Όταν είπες να ενώσουμε τη γη με τον ουρανό ένιωσα σαν να έχουν ριζώσει στη γη τα πόδια μου μέχρι τον αστράγαλο κι εγώ να ψηλώνω, να ψηλώνω και με τα χέρια να έχω πιάσει τον ουρανό. Μεταμορφώθηκα σε πέτρα. Ήταν πολύ έντονο το χρώμα του πράσινου και ταίριαζε και με τα χρώματα του πίνακα, οπότε ήταν ένα κομμάτι σαν σύνολο. Αυτό.

Β.:

Δεν έχω να πω κάτι. Νιώθω απλά ότι είναι πολλές διεργασίες.

Γ.:

Κατάφερα αρκετά να εστιαστώ. Στην αρχή μου ήρθαν τα δύο μάτια, δύο μάτια έτσι που ήταν πάρα πολύ... πολύ αχνά, αλλά είπα θα

βάλω τον οφθαλμό. Και έβαλα τον οφθαλμό μέσα στο τρίγωνο και σ' ένα κύκλο που ήταν σαν ήλιος και ήταν εκεί η εστίασή μου. Βέβαια ξαναγύριζα, δεν το θυμόμουνα καμιά φορά, δηλαδή έφευγα μέσα στην άσκηση. Αυτό που μου άρεσε πάρα πολύ ήτανε με την πέτρα. Μπήκα μέσα και ήταν όπως την άλλη φορά που μπήκαμε μέσα στο σημείο και βγήκαμε στο σύμπαν, στο απέραντο διάστημα. Έτσι έγινε και μεσ' την πέτρα, δηλαδή μου ήτανε... κι εκεί άρχισε αυτή η επίγνωση, η συνειδητοποίηση ότι τα πάντα είναι ένας ολόκληρος κόσμος, ένα ολόκληρο σύμπαν, κάθε τι είναι μέσα μας και εμείς είμαστε μέσα του. Αυτό για άλλη μια φορά, με συγκλονίζει κάθε φορά που το αντιλαμβάνομαι. Μου άρεσε πάρα πολύ με τη φωτιά του Ραφαήλ και το DNA. Δούλεψα εκεί λίγο και με τον εαυτό μου στο θεραπευτικό κομμάτι. Αυτά.

Ευ.:

Δεν έχω να πω πολλά πράγματα, γιατί λειτούργησε σαν αίσθηση. Σαν αίσθηση είχα την αίσθηση του φωτός, το φως το έντονο και ένιωθα πιο πολύ την παρουσία του Σανάτ Κουμάρα. Είχα την αίσθηση πως μπορούσα να μπω μέσα στην πέτρα και να είναι το σύμπαν και να έχει και πύλες. Δηλαδή όμως ο μακρόκοσμος έτσι και ο μικρόκοσμος, σαν αίσθηση όμως. Την αίσθηση του DNA που δεν το βλέπω σαν δύο έλικες, βλέπω δύο στο πραγματικό και δυο στο αιθερικό και στριφογυρίζουνε. Μέσα απ' αυτό ήταν ο δρόμος, δρόμος μας στη φώτιση μέσα απ' αυτό. Είχα αισθήσεις, αισθήσεις του Δημιουργού, κάπου χανόμουνα, αίσθηση του φωτός, αίσθηση του DNA, πως μπορείς να πλησιάσεις Αισθήσεις.

Άννα:

Μπόρεσες να εστιαστείς και να κάνεις ταυτόχρονα...

Ευ.:

Μπορώ, κάπου όμως χανόμουνα, αλλά δεν έχει σχέση αν μπορούσα να εστιαστώ ή όχι.

Άννα:

Όχι, αυτή την ώρα η προσοχή...

Ευ.:

Ναι, ναι, είχα την αίσθηση αυτή που για μένα είναι πολύ σημαντικό, χωρίς να έχω τίποτα το ιδιαίτερο, εικόνες, αλλά δεν αξίζει τώρα να... *[αναφερθώ]*.

Θ.:

Εγώ μπήκα σε βαθιά χαλάρωση, μέχρις ύπνου και ήμουνα εκεί, στον ύπνο. Αλλά κάποια στιγμή που έμπαινα και έβγαίνα εκείνο που μου έκανε εντύπωση πιο πολύ απ' όλα ήταν κατά το χώρισμα ας πούμε της σκάλας του DNA, όπως χωρίζε στα σημεία που άνοιγε ήταν σαν να έβγαине φως από μέσα, δηλαδή ο συνδετήριος ιστός ήτανε από φως. Ευχαριστώ.

Κ.:

Εγώ είδα δύο... σαν το άπειρο, σαν να είναι δύο λάμπες ηλεκτρικές και τότε γινόντουσαν σαν το οχτώ τότε γινόντουσαν σαν το σχήμα

του απείρου. Το άπειρο σαν να είχε μέσα δύο ηλεκτρικές λάμπες και στριφογυρίζανε συνέχεια μία έτσι μία αλλιώς. Μετά όταν είπες να μπούμε μέσα στο αστέρι, μπήκα μέσα στο αστέρι και κατάλαβα ότι άλλαξε η διάστασή μου αμέσως, σαν να συνειδητοποίησα ορισμένα πράγματα και να είχα μια άλλη συναίσθηση και αντίληψη των πραγμάτων και συνειδητοποίησα, άκουσα, ότι σε κάθε αστέρι υπάρχει μία άλλη συνειδητότητα και μία άλλη αντίληψη. Μετά για το DNA, το DNA είναι όπως η πέτρα που όταν μπαίνεις μέσα και συναντάς το άπειρο. Έτσι όταν είναι ενεργοποιημένο το DNA καταργείται τελείως η ατομικότητα, η προσωπικότητα, όλα, είσαι ένα άπειρο. Αυτό μου δώσανε να καταλάβω και ότι όταν ενωθούνε και οι δώδεκα κλώνοι δεν θα υπάρχουμε πια σαν άνθρωποι, θα γίνουμε ένα άπειρο, δηλαδή θα επικοινωνούμε σαν να είμαστε... μία ενοποίηση, μία συνδημιουργία είναι όλο αυτό. Μετά όταν είπες για τα γονιδιώματα, είδα ότι εκτός από τα γονιδιώματα, τα οποία είναι ένα γονιδίωμα – κενό – γονιδίωμα - κενό ότι σ’ αυτά τα κενά υπάρχει άλλο ένα γονιδίωμα στα κενά, το οποίο δεν είναι ορατό σε μας και μπαίνει μέσα στο κενό. Γι αυτό μπορούμε μέσω της σκέψης να ενεργοποιήσουμε αυτό το κενό για να θεραπεύσουμε όταν ένα γονιδίωμα είναι ελλιπές, γιατί υπάρχουν ελλιπή γονιδιώματα τα οποία μερικές φορές είναι ίδια ενώ έπρεπε να είναι διαφορετικά.

Άννα:

Αυτό που ένιωσες εσύ σαν ενδιάμεσο γονιδίωμα δεν το συνδέεις με τις υπόλοιπες έλικες, με τα layers τα υπόλοιπα; Δηλαδή είναι κάτι... επειδή είναι και τα υπόλοιπα layers που καλύπτουν τον κενό χώρο, έτσι όπως λέγεται τουλάχιστον.

Κ.:

Δεν το κατάλαβα, δεν κατάλαβα εγώ τίποτα, απλώς είδα το γονιδίωμα, το ήδη γνωστό και δίπλα υπάρχει μία άλλη ενέργεια η οποία είναι αόρατη και ότι μέσω αυτής της ενέργειας μπορείς εσύ να αναπτύξεις ένα γονίδιο το οποίο είναι κακώς τοποθετημένο εκεί για να το αλλάξεις. Κάπως έτσι. Αυτά.

Α.:

Μας είδα όλους σαν ομάδα γύρω από την ενέργεια που έχω εγώ στο νου μου σαν Πατέρα και βέβαια δεν υπήρχε ατομικότητα, αύλοι ήμασταν όλοι. Έμεινα πολύ εστιασμένη, δεν έφυγα απ’ αυτό. Όταν μπήκαμε στην πέτρα, αρχικά στην πρώτη διείσδυση αισθάνθηκα και το βάρος στο σωματικό, σαν να είναι η πίεση της πέτρας. Στη συνέχεια άρχισα να ακολουθώ την πορεία, δηλαδή τις νευρώσεις της πέτρας, τα κρυσταλλικά της σημεία και όλα αυτά και σαν να άνοιγα δρόμους. Και ανοίγοντας αυτούς τους δρόμους βρέθηκα στο σύμπαν, όπως την άλλη φορά. Το ίδιο συνέβη και με το αστέρι. Το DNA μας ολονών, το είδα σαν να το κράταγε ο Πατέρας στα χέρια

του και να το περιέστρεφε μ’ αυτό τον τρόπο. Πως είναι αυτά που βάζουμε στις πόρτες για ν’ ακούγεται ο αέρας ... και γίνανε κρυσταλλικά, στη συνέχεια γίνανε κρυσταλλικά και παίζανε κάποιους ήχους. Τώρα υπάρχει ένα κενό και δεν θυμάμαι άλλα.

Μπ.:

Με το που έκλεισα τα μάτια μου ήρθε μία εικόνα, παραλλαγή μίας εικόνας που βλέπω συνήθως. Συνήθως βλέπω αυτά τα δύο ποτάμια που πέφτουν μέσα στη σχισμή. Αυτή τη φορά αντί για σχισμή ήταν ένας κύκλος και τα δύο ποτάμια πέφτανε στον κύκλο, προτού αρχίσεις να μιλάς. Και λέω, 'τώρα, άλλος γρίφος πάλι, τι θέλει να πει ο ποιητής'. Και μετά, όταν άρχισες να μιλάς για να μείνουμε εστιασμένοι στον Πατέρα, κάπως έτσι εξηγώ τον κύκλο πια και τα ποτάμια που πέφτουν μέσα στον κύκλο αυτόν. Κατά τα άλλα ακολούθησα την διαδικασία. Αυτό που έχω να πω είναι, εκεί στην ενέργεια της πράσινης φλόγας αισθάνθηκα σαν να γινότανε ένας εξαγνισμός σε διάφορα επίπεδα, έτσι αυτή την αίσθηση είχα. Αυτά.

Δ.:

Εγώ αισθάνθηκα την ενέργεια πολύ έτσι... σαν βαθιά κατάνυξη ήτανε. Αισθάνθηκα να γειώνομαι, να εστιάζομαι και πολύ γαλήνη και ηρεμία και βαθιά περισυλλογή, έτσι. Αρμονία, ισορροπία. Αυτό, εκεί. Ήταν πολύ έντονο.

Μ.:

Εμένα μου έκανε μεγάλη εντύπωση όταν ανέφερες τον Πατέρα, γιατί πριν έρθω έκανα στο σπίτι ένα μικρό διαλογισμό και ξαφνικά από το πουθενά μου ήρθε πολύ έντονα η αίσθηση του Πατέρα. Και αναρωτήθηκα, μία φορά στη ζωή μου στο ξύπνιο και δύο σε ύπνο, σε όραμα, έχω αισθανθεί τη θεϊκή παρουσία πολύ έντονα, αλλά όχι όμως με την έννοια του Πατέρα. Δηλαδή αισθάνθηκα αυτό και είπα, κοίταξε να δεις τώρα τι γίνεται, τι συμβαίνει, τι είναι αυτό; Και ακούω μέσα μου μια φωνή που μου λέει ότι «μέχρι σήμερα στη ζωή σου τα κάνεις μόνη σου όλα». Αυτό εννοούσε ότι εγώ δημιουργώ τη ζωή μου. Και ακούω και μου λέει κάτι ότι 'ο Πατέρας δεν έχει ακόμα μιλήσει, δεν έχει εμφανιστεί', κάπως έτσι. Αυτό. Και μου κάνει μεγάλη εντύπωση τώρα που έγινε αυτό στην άσκηση. Μου άρεσε πάρα πολύ αυτό που είπε η Α., πάρα πολύ, που είδε, αυτό που είδε δηλαδή, που κάνει έτσι ο Πατέρας το DNA, εγώ το βίωσα σαν... εκείνη το είδε σαν εικόνα πάρα πολύ ωραία. Μου δόθηκε το εξής μεσ' την άσκηση όσον αφορά το DNA. Είχα μια σύνδεση όσον αφορά τα παράλληλα σύμπαντα. Αυτό που είδα στην αρχή σαν εικόνα ήταν χιλιάδες, εκατοντάδες -δεν έχει σημασία- παράλληλα σύμπαντα και τα κοιτούσα και έβλεπα τώρα τον εαυτό μου και άλλους ανθρώπους μέσα σ' αυτά να ζουν διάφορες ζωές, δηλαδή με πολύ διαφορετικά σενάρια και άρχισα να αναρωτιέμαι τι σημαίνει αυτό, γιατί γίνεται αυτό. Και αυτό που μου δόθηκε σαν αίσθηση, σαν πληροφορία, σαν κατανόηση είναι ακριβώς αυτό, ότι ο Πατέρας πάντα σε συνεργασία με την Ψυχή, με την εκδήλωσή του σε μας, με αυτό που ονομάζουμε Ψυχή, που είναι όλοι εμείς, δηλαδή σαν συνεργασία και εκδήλωση Αυτού μέσα από τον Υιό, υπάρχει ένα σκηνικό εκδήλωσης το οποίο ενορχηστρώνεται απ' αυτούς, από τον Υιό και τον Πατέρα και η επιλογή του DNA του κάθε ατόμου σε κάθε παράλληλο σύμπαν γίνεται με βάση αυτό. Δηλαδή είναι τρισεκατομμύρια οι συνδέσεις που γίνονται. Δηλαδή μπορεί σ' ένα σύμπαν να επιλεγεί να έχω ένα άλφα χαρακτηριστικό για να

επιδράσω σ’ αυτόν και σ’ αυτόν και σ’ εκείνον και στο άλλο και σε εκατομμύρια μικρές λεπτομέρειες, όπως και οι άλλοι σε μένα, ώστε να φτιαχτεί ένα σκηνικό κάθε φορά και ατομικό και συλλογικό και μ’ αυτό το κριτήριο γίνεται η επιλογή. Μου έκανε εντύπωση τις προάλλες, είχα δει ένα ντοκιμαντέρ στην τηλεόραση και μου άρεσε αυτό που έλεγε ένας επιστήμονας. Δεν ξέρουμε λέει τι είναι αυτό που επιλέγει το DNA, δηλαδή από τις τόσες πληροφορίες που έχει το DNA να διαλεχτεί αυτό κι αυτό κι αυτό και να βγει ένας άνθρωπος έτσι, μ’ αυτές τις τάσεις και ξέρω ‘γω, αυτά τα ταλέντα ή οτιδήποτε. Ότι αυτή είναι τέλος πάντων η γενική ιδέα. Η γενική ιδέα είναι αυτή και ο σκοπός είναι το να εισπράξει η Ψυχή, το ο Θεός να εκδηλώσει τον εαυτό του, η Ψυχή να εκδηλώσει τον εαυτό της και ταυτόχρονα να βιώσει εμπειρία, να βιώσει αυτό. Τόσο απλά. Τόσο απλά είναι; Και επίσης ρώτησα τι μπορεί να πει κάποιος να κάνει, πως μπορεί να... τι πρέπει να κάνει. Και αυτό που μου δόθηκε είναι ότι μόνο αυτοί οι οποίοι είναι αφυπνισμένοι έχουν την ευκαιρία αλλά και το δικαίωμα να επιδράσουν στο DNA τους, γιατί αυτό μπορεί να γίνει μόνο με σύνδεση μ’ αυτούς τους σκηνοθέτες.

Άννα:

Συγγνώμη που γελάω, αλλά είναι μια συνέχεια αυτό που είδες, είναι μια συνέχεια ή κάτι παράλληλο με αυτό που είχαμε κάνει στην προηγούμενη ομάδα, που ήταν και η Α., με το σενάριο και τον σκηνοθέτη και τον πρωταγωνιστή.

Μ.:

Α! ναι ε; Είδες;

Άννα:

Είναι σαν να άκουγες από μια μεριά τι λέγαμε. *[γέλια]*

Μ.:

Εγώ αυτό κατάλαβα όμως. Δηλαδή αυτό, ότι δεν μπορεί αν δεν είναι συντονισμένος. Ο σκηνοθέτης του λέει ‘cut δεν παίζεις’. *[γέλια]* Αυτό.

Κα.:

Αυτό μου το είπαν προχθές και συμφωνώ ότι αυτό θέλει ο Πατέρας. Και μου έλεγε ότι είναι σαν ο Πατέρας να ενορχηστρώνει ένα θεατρικό και αυτό θέλει να δει στον καθένα.

Μ.:

Είδες; Άρα τώρα φαντάσου ο Πατέρας να... ακόμα.

Άννα:

Σας τα λένε σε σκονάκια. Άμα της τα λέτε εντάξει! *[γέλια]*
Αφήστε κι ένα κρυφό χαρτί. *[πειραχτικά προς το Πνεύμα]* Όλα ίδια; *[γέλια]*

Κα.:

Όχι, δεν είναι έτσι.

Ελ.:

Εγώ είδα τον Πατέρα σαν το μάτι. Κράτησα αυτή την επαφή όσο γινόταν σ' όλο αυτό το διάστημα. Αυτό που μου άρεσε πάρα πολύ είναι ότι για πρώτη φορά ένιωσα τις αγγελικές ενέργειες μέσα μου. Δηλαδή ενώ ένιωθα τον Ραφαήλ να με περιτυλίζουν, σαν φως, σαν το ένα το άλλο, αυτή τη φορά σαν συνδέσεις των μορίων μου και εκεί συνειδητοποίησα πόση θεραπευτική δύναμη μπορεί να έχουνε όταν νιώθεις αυτή την αίσθηση μέσα σου και μπορεί να συνδέσουν όλα αυτά. Το ένιωσα πάρα πολύ έντονα αυτό. Κι επίσης ένιωσα ένα σεβασμό στο πρίσμα, δηλαδή στο πόσο πρέπει να σεβόμαστε ο καθένας το πρίσμα με το οποίο βλέπει τα πράγματα και ναι ίσως ήταν ένα δικό μου μήνυμα αυτό. Σεβασμό στον εαυτό μου τέλος πάντων το πώς βλέπω και όχι σώνει και καλά να το βλέπει ο άλλος. Αυτά έτσι ήταν πολύ σημαντικά.

(συνέχεια)

Και τώρα καθίστε και δείτε τον Πατέρα έτσι όπως δεν τον έχετε δει ποτέ. Πάρτε λίγο χρόνο για να εστιαστείτε σ' εμένα που Είμαι μέσα σε όλα και πάνω απ' όλα, που Είμαι ο Ένας που γίνεται πολλά, που σκορπίζει και ενώνεται και πάλι από την αρχή. Ο Πατέρας είναι Αυτός που βλέπετε γύρω σας και Αυτός που βλέπετε μέσα σας. Εγώ είμαι ο Κρίσνα, ο Κρίσναμούρτι, ο Ηλίας, ο Σανάτ Κουμάρα, η κυρά-Κατίνα στην άκρη του τετραγώνου, ο άλφα, ο βήτα, ο τάδε και ο δείνα. Εγώ ήμουν, Είμαι και θα Είμαι. Κι όποτε εσείς παίρνετε λίγο καιρό για να σταθείτε δίπλα μου και να κοιτάξετε με τα δικά μου μάτια, αρχίζετε να βγαίνετε απ' το κατώφλι της γήινης συνειδητότητας και γίνεστε ο παρατηρητής. Γίνεστε ένα με τον παρατηρητή και Δημιουργό σας.

Αφήστε με να καθίσω για λίγο στο πλάι σας. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι Εγώ αναγνωρίζω ότι Εσείς Είστε. Βλέποντας κάποιον, κάτι, δίπλα σας, αναγνωρίζετε ότι αυτό Είναι, του δίνετε υπόσταση και αρχίζετε να αλληλεπιδράτε μαζί του. Και φαίνεται περίεργο τώρα να μιλάω στο πρώτο πρόσωπο μέσα από την Άννα την ίδια ώρα που είμαι μέσα στον καθένα σας ταυτόχρονα με όλα όσα υπάρχουν. Αλλά το κάνουμε αυτό κάθε φορά που θέλουμε να συντονίσουμε τη γήινη συνειδητότητα με την εσωτερική πραγματικότητα. Οι καθρέφτες ενώνονται και σπάζουν και όταν συμβεί αυτό, κάθε διαχωρισμός τελειώνει. Όσο υπάρχει καθρέφτης υπάρχει και η αντανάκλαση, υπάρχει κάτι να καθρεφτίσει. Αυτή τη στιγμή για σας καθρεφτίζομαι μέσα από την Άννα, μέσα από τα όσα μεταφέρονται απ' την Άννα. Αν αποφασίσετε να σπάσετε αυτόν τον καθρέφτη που λέτε 'Άννα', θα χρειαστεί να διαχειριστείτε εσείς την ενέργεια του Πατέρα που φέρνετε μέσα σας. Θα πάψει η Άννα να καθρεφτίζει για σας τον Πατέρα και ο Δημιουργός θα σας δει με άλλα μάτια. Αν αποφασίσετε να με ακούσετε μέσω ενός άλλου ανθρώπου, θα πάτε σ' έναν άλλο άνθρωπο κι εγώ θα σας μιλήσω μέσα απ' αυτόν. Αν αποφασίσετε να είναι τα μάτια μιας ύπαρξης στα εσωτερικά πεδία, τότε μέσα απ' αυτήν θα σας μιλήσω για μένα.

Μπορώ να σας μιλήσω για μένα μέσα από το κάθε τι. Εσείς πού θέλετε να με δείτε; Αναλογιστείτε το λίγο για τον εαυτό σας. Πρέπει

να με δείτε κάπου. Στο δικό σας πεδίο δεν γίνεται διαφορετικά, χρειάζεται να εικονοποιήσετε την πραγματικότητα αυτή. Είναι θεμιτό, είναι αποδεκτό. Γι αυτό ακούτε σας λένε ότι χρειάζεται να κοιτάξετε πέρα από τα σύμβολα, πίσω από τα σύμβολα, πίσω από τις μορφές. Κι έτσι καταλήγουμε στο ότι ο καθένας σας, η καθεμιά σας έχετε αυτή την ενέργεια του Δημιουργού. Όταν αποφασίσετε να δείτε τον Δημιουργό μόνο μέσα σε σας, τα πράγματα παίρνουν άλλη τροπή. Ο Δημιουργός και το δημιούργημα γίνονται ένα. Αυτό σημαίνει ότι παύει κάθε αντανάκλαση, ότι γκρεμίζεται η γήινη πραγματικότητα, το παιχνίδι γκρεμίζεται. Δεν είσαστε σε μία τέτοια θέση τώρα, αλλά στη θέση που βρίσκεστε είστε για να τιμήσετε τον Δημιουργό μέσα απ’ αυτές τις αντανάκλασεις και να βρείτε ίσως τον πιο σύντομο δρόμο προς εμένα, να ταυτιστείτε μαζί μου σε μία άλλη κλίμακα. Θα περάσουν αιώνες αιώνων μέχρι να μπορέσει η ανθρωπότητα να φτάσει στην πλήρη ταύτιση και τότε θα έχει τελειώσει, θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η εκδήλωση.

Η Άννα είχε στο νου της ότι θα κάνετε κι άλλα πράγματα σήμερα, όπως έγινε και στις προηγούμενες ομάδες. Ωστόσο δεν χρειάζεται, έχετε πάρει όλα όσα χρειαζόταν να πάρετε.

Εγώ Είμαι ο Ων, ο Ην και ο Ερχόμενος.

Και έτσι είναι.

Αμήν.

Άννα:

Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να πείτε;

Ευ.:

Θα ήθελα να πω για την εικόνα την οποία είδα για τον Δημιουργό. Είναι αυτός που έχει φτιάξει τα ολογράμματα και μέσα απ’ αυτά τα ολογράμματα... Ολογράμματα ας πούμε και κάθετα ο καθένας σ’ ένα κομπιούτερ. Αν αυτό μπορούμε να το δούμε σαν ένα ολόγραμμα, γι’ αυτό καμιά φορά ακούγεται σαν φωνή στα όνειρά μας, είναι γιατί η αντανάκλαση... σαν ένας καθρέφτης να έχει σπαστεί σε πολλά κομμάτια και να βλέπουμε την αντανάκλαση στο παραμικρό που βρίσκεται. Πολλά κάτοπτρα. Εάν καταλάβουμε ότι αυτό είναι ολόγραμμα, ότι μπορούμε να διεισδύσουμε μέσα απ’ την Άννα, γιατί ξέρουμε ότι η Άννα είναι ολόγραμμα, μέσα απ’ την Ευ. γιατί ξέρουμε ότι η Ευ. είναι ολόγραμμα, τότε θα έχουμε συμπληρώσει όλο αυτό το κομμάτι. Αυτή είναι η ολοκλήρωση αυτής της εκδήλωσης ή μία απ’ τις εκδηλώσεις. Δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει άλλη και δεν σημαίνει ότι δεν θα ρεύσει και ότι δεν θα γίνει κάτι άλλο, θα μετουσιωθεί, αλλά αυτή είναι όλη η εκδήλωση. Να καταλάβουμε ότι είναι ολόγραμμα και να καταλάβουμε ότι μπορούμε να διεισδύσουμε μέσα απ’ το ολόγραμμα. Τότε θα μπορέσουμε να δούμε ένα μέρος του Δημιουργού, που είμαστε κομμάτι του. Αυτό.

Μπ.:

Σχηματοποιήθηκε τώρα στο δεύτερο μέρος κάτι. Βλέπω τον τελευταίο καιρό απ’ το επίπεδο ότι είμαστε ενεργειακοί κόμβοι και ίνες ενεργειακές διαπερνούν αυτούς τους κόμβους, όπου δεν

είμαστε οι ενεργειακές ίνες αλλά είμαστε το μαγνητικό πεδίο που δημιουργείται γύρω απ' αυτούς τους κόμβους. Και γενικά έτσι είναι τα πάντα γύρω μας. Απλά έχω συνειδητοποιήσει ότι, αν πούμε έτσι προς χάρη απλούστευσης, ότι ο Μπ. είναι δέκα κόμβοι, άλλοι δέκα κόμβοι είναι η Α. και ο καθένας μας ας πούμε, η προσοχή μου εστιάστηκε τώρα στους κόμβους αυτούς. Τελικά οι κόμβοι αυτοί είναι η προσωπικότητά μας και κάθε φορά που αλλάζουμε είναι οι συνδέσεις, οπότε έχουμε κάποιες άλλες προσωπικότητες κάθε φορά. Ο προβληματισμός μου ήτανε, τι γίνεται αν αρχίζεις και αφαιρείς ένα-ένα από τους δέκα κόμβους ας πούμε που αποτελούν τον Μπ. και αυτό το οποίο μου ήρθε έτσι, ήταν ότι κάθε φορά που αφαιρείς ένα κόμβο αυτό το οποίο συμβαίνει είναι ότι λιγοστεύουν οι ενεργειακές ίνες, ας το πούμε συγχωνεύονται ή ταυτίζονται. Στο σημείο που θα φτάσουμε να αφαιρέσουμε και τους δέκα κόμβους θα υπάρχει μόνο μία ακτίνα, ο Πατέρας, ο Δημιουργός. Όλα συγχωνεύονται σε μία.

Άννα:

Όταν λες αφαίρεση εννοείς συγχώνευση;

Μπ.:

Αυτό ακριβώς είναι. Κάθε φορά που αφαιρείς, δηλαδή ως εικόνα να το πάρουμε και αφαιρέσεις ένα κόμβο, υπάρχει μία ταύτιση μια συνένωση των ακτίνων. Αφαιρώντας και τους δέκα κόμβους ερχόμαστε σε μία ακτίνα, ο Πατέρας, το Ον. Κάπως έτσι, εικονικά αφαιρείς, δηλαδή σκέψου ότι πιάνεις τον κόμβο και τον αφαιρείς. Αυτό ακριβώς που συμβαίνει είναι αυτό που λέμε στην ουσία. Συγχώνευση.

Άννα:

Το λέει με την έννοια της συγχώνευσης.

Μπ.:

Εικονικά αφαιρείς ένα κόμβο, προς χάρη συζήτησης και συνεννόησης. Δηλαδή τελικά αυτό το οποίο μένει είναι κανένας κόμβος, μία ενέργεια, μία ενεργειακή ίνα η οποία εμπεριέχει τα πάντα.

Άννα:

Χωρίς αλληλεπίδραση, άρα χωρίς εκδήλωση.

Μπ.:

Ακριβώς. Οι κόμβοι είναι η προσωπικότητα, είναι η συνείδηση την οποία έχουμε για τον εαυτό μας, για τα πάντα γύρω μας.

Α.:

Σαν εικόνα το είδα περίπου κι εγώ αυτό. Σαν το φως του Πατέρα για μένα να άρχισε ν' απλώνεται, όπως μας είδα πριν δηλαδή που ήμασταν όλοι γύρω, να απλώνεται και να συγχωνευόμαστε όλοι μέσα σ' αυτό. Την ίδια έννοια έχει, με άλλη εικόνα το είδα εγώ δηλαδή.

Μ.:

Να πω κάτι πάνω στην εμπειρία του Μπ. Όσο μιλούσε ο Μπ. μου ήρθε έντονα η εικόνα αυτή, το όταν κάποιος αρχίζει και ενοποιείται πια με το φως οι γύρω του δεν τον αναγνωρίζουν. Δηλαδή αν κάποιοι παραμείνουν προσωπικότητες για δικούς τους λόγους, δεν τον αναγνωρίζουν πια, δεν αλληλεπιδρούν και αυτό κατάλαβα όσο έλεγε την εμπειρία του, αυτή την αίσθηση είχα. Και ταυτόχρονα θυμάμαι, μου ήρθε στο μυαλό δηλαδή, τα λόγια του Ιησού που έλεγε ότι δεν έχω πατέρα, δεν έχω μητέρα, που στο τέλος έπαυσε και λεκτικά δηλαδή είπε ότι εγώ κόβω πλέον τις συνδέσεις με αυτούς οι οποίοι ακόμα είναι προσωπικότητες, ή για το λόγο ότι εκείνος πια δεν παίζει το παιχνίδι αυτό, δηλαδή δεν μπορεί να συμμετέχει.

Κα.:

Μ’ αυτή την έννοια τι είναι ο Πατέρας και η Μητέρα δηλαδή κατά κάποιο τρόπο... έχει...

Μ.:

Στο άτομο εννοείς;

Κα.:

Ναι στην υποκειμενικότητα.

Μ.:

Ναι ο Πατέρας και η Μητέρα.

Κα.:

Δηλαδή ο Λόγος και ο Νόμος είναι ενοποιημένα μέσα, εσύ έχεις ταυτιστεί με τη Θέληση.

Μ.:

Ναι έτσι είναι, έτσι είναι ακριβώς. Και εξωτερικά εμφανίζεται αυτό γιατί δεν ενσαρκώνεσαι πια, δεν έρχεσαι από μία μητέρα ένα πατέρα, ξέρω `γω, δεν θα ξαναέρθεις. Κι εκείνος ακόμα δεν ενσαρκώθηκε με τον κλασικό τρόπο ας πούμε της ένωσης αρσενικού - θηλυκού. Ξεκίνησε και από κει. Τώρα, εντάξει, το πήγαμε και πιο πέρα, αλλά τέλος πάντων.

Άννα:

Να πει η Γ. που είχε...

Γ.:

Εγώ έχω μία ας πούμε απορία. Είπανε προηγουμένως ότι, δηλαδή αυτό που κατάλαβα εγώ, τελικά αυτό γίνεται, δηλαδή το να ενοποιηθείς εντός, το να γίνεις ένα με τον Πατέρα, όπως το περιέγραψε πολύ ωραία ο Μπ., στο τέλος της εκδήλωσης, που θα γίνει σε...

Άννα:

Εξαρτάται από ποιας εκδήλωσης.

Γ.:

Της εκδήλωσης του σύμπαντος αυτού, που είμαστε τώρα, αυτό εννοούσε. Θα φτάσουμε δηλαδή να συγχωνευτούνε όλα στο Ένα.

Άννα:

Όχι, όχι, καταλαβαίνω στο τέλος... αυτό δεν ισχύει για μεμονωμένα άτομα, μεμονωμένα μπορείς να φτάσεις...

Γ.:

Αυτή ήταν η ερώτησή μου. Τελικά μπορείς να φτάσεις ή τελικά δεν γίνεται αυτό;

Άννα:

Αυτό που αντιλαμβάνομαι, έτσι όπως μου ήρθε δηλαδή, έτσι όπως το είδα, μεμονωμένα στο τέλος της εκδήλωσης του δικού σου κύκλου. Συλλογικά ισχύει ο μεγάλος κύκλος. Αλλά υπάρχουν πολλά διαφορετικά επίπεδα που πρέπει να κλείσουμε.

Γ.:

Σαφώς. Αυτή τελικά ήταν η απορία μου. Τελικά υπάρχει προσωπικός κύκλος ή είναι όλο, ας πούμε ... υπάρχει;

Άννα:

Εντάξει θα ρωτήσουμε.

Γ.:

Έχω πολλές φορές

Μ.:

Υπάρχει, υπάρχει, σάνταρ στο λέω, υπάρχει. Δηλαδή είναι ήδη γνωστό αυτό.

Μπ.:

Αν δε υπήρχε, δεν θα υπήρχαν όλες αυτές οι διαβαθμίσεις στα όντα, στους διδασκάλους κλπ.

Άννα:

Αν ο Βούδας ήρθε , τελείωσε κι έφυγε...

Ευ.:

Και λειτουργεί σε άλλα επίπεδα, ναι.

Γ.:

Σαφώς.

Ευ.:

Και λειτουργεί σε άλλα επίπεδα.

Μ.:

Και ο Ιησούς και πάρα πολλοί, που δεν είναι γνωστοί ιστορικά.

Γ.:

Λειτουργεί όμως, άρα δεν έφυγε.

Άννα:

Ποιος;

Γ.:

Ο Βούδας.

Μ.:

Τι εννοείς;

Ευ.:

Σε άλλα επίπεδα.

Άννα:

Έχει ειπωθεί ότι ο Βούδας έχει αποχωρήσει από το σύστημα.

Γ.:

Ναι σε άλλα επίπεδα.

Άννα:

Σε άλλα επίπεδα.

Γ.:

Δεν έχει πάψει η εκδήλωσή του.

Άννα:

Όχι, δεν νομίζω ότι μιλάμε για παύση της εκδήλωσης σ’ ένα μεγάλο κύκλο, βρίσκονται σε εσωτερικά επίπεδα, γι’ αυτό έχει να κάνει με το πως ακριβώς το εννοείς.

Γ.:

Πως ακριβώς το εννοούσανε, εγώ αυτό ρώτησα. Αλλά το γιατί συνεχώς...

Μ.:

Δεν εκδηλώνονται αυτοί ως προσωπικότητες ποτέ πια, ατομικότητες δηλαδή που εκδηλώνονται στα επίπεδα, που εμφανίζονται καθαρά. Εκδηλώνονται ως ατομικότητες, όχι ως προσωπικότητες. Είναι πολύ χαμηλό το επίπεδο της γης.

Γ.:

Είναι σαν ατομικότητες ή είναι στο όλον;

Μ.:

Ατομικότητες. Η ατομικότητα δεν εμποδίζει το Όλον. Κάθε τι από την αρχή που δημιουργήθηκε, δημιουργήθηκε με ατομικότητα, δηλαδή μπορείς να το φανταστείς αυτό πως ήταν ο Θεός με τις ψυχές, μιλάνε αυτοί μεταξύ τους. Το έχω βιώσει αυτό σε μία κουφή περίπτωση, αλλά εντάξει, το λένε και οι Δάσκαλοι αυτό και πολλοί το έχουν ζήσει αυτό. Είναι του έκτου κέντρου αυτό εμπειρία και το

έχουν πει, μέχρι και ναρκομανής φίλος το έχει πει, την ατομικότητα. Έχεις αυτή τη σύγχυση, δηλαδή τι γίνεται εκεί;

Γ.:

Όχι δεν έχω αυτή τη σύγχυση.

Μ.:

Τι.

Γ.:

Νόμιζα ότι ήταν ξεκάθαρο αυτό που ρώταγα. Ή όχι τελικά;

Κ.:

Φανταστείτε μία κιθάρα που έχει μία τρύπα στη μέση. Η κάθε χορδή είναι μία συνειδητότητα ανθρώπινη που παίζει. Το όργανο ολόκληρο είναι ο Θεός. Όταν λοιπόν δημιουργούμε τη δόνηση μπαίνει μέσα στο όργανο, που είναι το σύμπαν. Όταν μάθουμε να συνδημιουργούμε όλες τις χορδές ενοποιούμαστε με τον θεό. Αυτή είναι. Όπως και το DNA είπαμε ότι είναι μία χρυσή χορδή που ενοποιεί όλα τα DNA, ανάλογα τις διαβαθμίσεις και τη συνειδητότητα που έχεις, όταν παίξουν όλες αυτές οι συνειδητότητες, τότε ενοποιείται με τον θεό. Και δεν λειτουργούν ξεχωριστά οι χορδές για να δημιουργήσουν μόνο μουσική. Δηλαδή η κιθάρα είναι όλον, όταν μάθουμε και τα συγχρονίσουμε όλα, να τα συγχρονίσουμε γιατί δεν μπορεί να δουλεύει το ένα και το άλλο να μένει, όταν συγχρονιστούν όλα ενοποιείται με τον Δημιουργό. Και στο DNA είναι τα δύο τώρα, μόνο τα δύο [*layers*], αλλά η χορδή μέσα υπάρχει. Η χορδή ενοποιείται, σαν ασανσέρ είναι, πηγαίνεις- έρχεσαι, όταν μπορείς και ανεβοκατεβαίνεις συνέχεια τελειώσεις, έφτασες εκεί που δεν υπάρχει ούτε πάνω ούτε κάτω.

Θ.:

Έχω δύο πράγματα. Το ένα μία ερώτηση, μια και είναι φρέσκο το πράγμα και το άλλο είναι σχετικά με το βίωμα, που δεν ξέρω αν θα μπορέσω να το διατυπώσω κιόλας. Το ερώτημα είναι το εξής: όταν λες ότι αυτοί έχουν εξελιχθεί και έχουν φτάσει εκεί, στη φώτιση ως το πούμε, σαν γενικότητα τον λέω τον όρο, αυτό που έλεγες προηγουμένως, ότι δεν είναι ορατή από τους άλλους, εννοείς ότι δεν είναι ορατή σε φυσικό επίπεδο, ή τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτά δεν είναι ορατά.

Μ.:

Πως λες σε απλό επίπεδο δεν τον αναγνωρίζω αυτόν τον άνθρωπο, δεν τον ξέρω. Αρχίζουν και χάνονται άνθρωποι από τη ζωή τους.

Κα.:

Οι αντικατοπτρισμοί παύουν, αυτό είπα.

Μ.:

Ναι αυτό. Δεν τους βλέπεις σαν σώμα.

Θ.:

Το κατάλαβα αυτό. Τι είναι αυτό που δεν βλέπεις;

Μ.:

Εγώ για παράδειγμα εσένα ‘βρε παιδί μου τον Θ. δεν τον ξέρω, είναι άλλος έχει αλλάξει’.

Ευ.:

Διαφοροποιείσαι δηλαδή αλλά το σώμα υπάρχει.

Μ.:

Αυτά τα δεκαπέντε-είκοσι χαρακτηριστικά που σου είχε αποδώσει δεν τα βλέπει πια.

Θ.:

Ξέρεις τι λες τώρα; Λες ότι ‘αυτόν τον βλέπω, παρατηρώ ότι έχει εξελιχθεί σε κάτι άλλο, αλλά δεν μας ενδιαφέρει»...

Μ.:

Δεν ξέρεις τι είναι απαραίτητα.

Θ.:

Συμφωνώ. Άρα λοιπόν αυτό που λες είναι: ‘είναι ορατό μεν, αλλά μη αναγνωρίσιμο’.

Μ.:

Ναι, ναι βέβαια.

Θ.:

Εντάξει.

Μ.:

Δηλαδή φαίνεται αυτή η αλλαγή στην προσωπικότητα.

Θ.:

Αλλά ο άλλος δεν καταλαβαίνει τι έγινε.

Μ.:

Ναι, τι έγινε, άλλαξε ας πούμε.

Θ.:

Ναι εντάξει, ευχαριστώ. Το άλλο είναι εκεί που, κατά τη διάρκεια του channeling που είπε ότι ‘πως βλέπεις τον Πατέρα, που θέλεις να βρίσκεται’, αυτό που κατάλαβα εγώ καλά είναι ‘πού θες ή με τι θες να ταυτίζεται ώστε να πάρεις τη βοήθεια και τη στήριξη’. Για μένα λοιπόν μου ήρθε σαν αυτονόητο ότι θέλω να είναι η φωνή της καρδιάς μου. Αλλά το ερώτημα που προκύπτει και δεν ξέρω αν είναι ερώτημα, είναι; Είναι αυτό κάτι –πώς να το πω τώρα- δεν είναι αυτό αυτονόητο; Δεν ξέρω αν ρωτάω κιόλας. Δηλαδή η φωνή της καρδιάς δεν θα ‘πρεπε να είναι ο Πατέρας;

Άννα:

‘Έτσι είναι. Έτσι είναι, αλλά για πόσους είναι έτσι; Πόσοι το αναγνωρίζουν αυτό; Είναι ένα ερώτημα που απευθύνεται, ‘τελικά που ψάχνεις;’

Κα.:

Αυτονόητο ακούγεται όλο αυτό αλλά αυτονόητα δεν βρίσκεται. Γιατί νομίζεις πολλές φορές ότι είναι η καρδιά αλλά δεν είναι η καρδιά, είναι κάτι άλλο ή μπορεί να μιλάει η προσωπικότητα.

Άννα:

Και είναι άλλοι που δεν μπορούν καν να το βρουν εκεί στην καρδιά, πρέπει να τρέξουν κάπου αλλού για το βρουν.

Θ.:

Εγώ δεν λέω που μπορούν να το βρουν, αυτό που μάλλον λέω είναι ότι δεν είναι αυτονόητο ότι η φωνή της καρδιάς παίρνει καθοδήγηση απ’ τον Πατέρα; Αυτό δηλαδή είναι το στάνταρ και...

Άννα:

Για μένα είναι.

Θ.:

Γιατί είναι σαφές ότι, θεωρώ μάλλον, ότι εάν έχεις από κει επικοινωνία πρέπει να κάνεις αυτό το φιλτράρισμα που λες, να δεις ποιος μιλάει τώρα και αντίστοιχα να το πάρεις σαν καθοδήγηση ή όχι. Αλλά συγχρόνως χρειάζεσαι και τον Δάσκαλο απέξω, την καθοδήγηση απέξω. Δηλαδή στην ουσία είναι δισδιάστατο τουλάχιστον, δηλαδή και μέσα σου...

Άννα:

Έχει ενδιαφέρον εδώ να παρατηρήσεις ότι, αν την ώρα που παίρνεις την καθοδήγηση ρωτήσεις ποιος μιλάει τώρα, ταυτόχρονα το ερώτημα εμπεριέχει την πεποίθηση ότι δεν μιλάει ο Πατέρας. Άρα ότι υπάρχει κάτι έξω απ’ τον Πατέρα. Είναι λίγο στρυφνό σαν θέμα, δηλαδή εκεί που προσπαθείς να βρεις τον Πατέρα σου έχει φύγει από μπροστά, γιατί ταυτόχρονα αναγνωρίζεις ότι υπάρχει κάτι που δεν τον εκφράζει. Είναι ένας περίεργος δρόμος, δηλαδή είναι περίεργη η ισορροπία σε όλο αυτό. Ούτως ή άλλως δηλαδή, οτιδήποτε ακούσεις είναι ο Πατέρας, οτιδήποτε ακούσεις, είτε είναι μία καθοδήγηση που θα τη θεωρήσεις σωστή είτε μία που θα τη θεωρήσεις λάθος, μία που θα θεωρήσεις ότι είναι από το αστρικό, μία από το νοητικό ή απ’ τα βαθύτερα πεδία, όλα είναι ο Πατέρας. Εξαρτάται όμως εσύ τι θέλεις να δεις, ποιο είναι το σενάριο που παίζεις.

Θ.:

Εννοείς τι ψάχνεις;

Άννα:

Τι ψάχνεις να βρεις, τι εκδηλώνεις. Τι θέλεις να εκδηλώσεις, ακριβώς σε ποιο σημείο είσαι. Άρα έχει να κάνει μ’ αυτό που εκδηλώνεις.

Θ.:

Αν τύχει και ρωτήσεις, γιατί πιστεύω ότι απάντηση σου έρχεται πριν ρωτήσεις ακόμα, γιατί η ερώτηση υπάρχει...

Άννα:

Λέει ‘μπα, μην το λες’. Εντάξει, λέμε τώρα.

Θ.:

Όταν δεν πάρεις απάντηση, ρωτάς και δεν πάρεις απάντηση, τότε ποιος μίλησε;

Άννα:

Ο Πατέρας.

Θ.:

Ναι, αυτό είναι πάντα. Άρα εντάξει.

Άννα:

Και ο Πατέρας είναι που ρωτάει μέσα από σένα. Δηλαδή φτάνεις σ’ ένα σημείο που σηκώνεις ψηλά τα χέρια, ‘παραδίνομαι’.

Κα.:

Αυτό που εγώ καταλαβαίνω είναι ότι, όσο εσύ αναβαθμίζεις τη δόνησή σου κάθε φορά θα σου μιλάει από ένα διαφορετικό επίπεδο. Δηλαδή θα σου μιλάει ούτως ή άλλως αυτό, από το επίπεδο από το οποίο είσαι. Θα είναι ο Πατέρας από ένα άλλο επίπεδο.

Θ.:

Ναι, ναι κατάλαβα.

Άννα:

Αυτό που λέει τώρα, πράγματι είναι κάτι που το έχω βιώσει πάρα πολύ με τον Ηλία. Αφού ένιωθα αυτό... πώς είναι αυτό που κάνουν το τρυκ με το χαρτονόμισμα, το δόλωμα που βάζουν και το τραβάνε και πας να το πιάσεις και τσουπ, πας λίγο πιο κει. Αυτό το ρόλο έπαιζε ο Ηλίας μαζί μου. Δηλαδή πήγαινα, με το που έπιανα τη δόνηση έλεγα ‘εδώ είμαι, εδώ είμαι’, τσουπ το τραβούσε. Άντε πάλι μετά να πας πιο πάνω. Αυτή η δουλειά μονίμως, είναι αυτό που περιγράφει η Κα.

Κα.:

Δεν νομίζω ότι είναι θέμα εσωτερικής καθοδήγησης, είναι θέμα εσωτερικής διεργασίας. Δηλαδή πως εσύ θα κάνεις αυτήν την εσωτερική διεργασία που θα ανεβάζει τη δόνηση. Πόσες επιγνώσεις κατά κάποιο τρόπο συγκεντρώνεις και πως θα τις εξισορροπήσεις για ν’ ανεβάζεις τη δόνηση και κάθε φορά ‘ν’ ακούς’ από ένα υψηλότερο επίπεδο. Εγώ έτσι το καταλαβαίνω.

Θ.:

Το κατάλαβα, απλώς εκεί που λες 'π'Ως το εφαρμόζεις', εγώ θα έλεγα πως τις εφαρμόζεις, γιατί put it to the test που λέμε, με το που θα το βάλεις... κατευθείαν.

Ελ.:

Στο τέλος είπες ότι είναι δύσκολο να γίνει αυτό, δηλαδή να μιλήσουμε με την καρδιά μας, να έρθει η απάντηση από μέσα μας. Έτσι άκουσα.

Άννα:

Δεν θυμάμαι.

Θ.:

Ναι γι αυτό μπερδεύομουν κι εγώ.

Γ.:

Η ερώτηση ήταν γι αυτό τελικά.

Ελ.:

Είναι οι αντανakλάσεις.

Γ.:

Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα ήταν ότι αυτό θέλω, θέλω να είναι μέσα στην καρδιά μου και μέσα απ' την καρδιά μου να μιλάει. Δεν σκέφτηκα ότι θέλω να είναι σε σένα, σε σένα ή στα άλλα πεδία. Και μετά είπε ότι αυτή τελικά η ταύτιση δεν μπορεί να γίνει παρά μονάχα στο τέλος της εκδήλωσης.

Θ.:

Μήπως θα έπρεπε να ρωτήσουμε τελικά να μας πουν;

Γ.:

Αυτό είναι που με έκανε κι εμένα να...

Άννα:

Τώρα κατάλαβα και τη δική σου την ερώτηση.

Γ.:

Τώρα όμως εγώ άρχισα να παίρνω την απάντησή μου από όλη αυτή τη συζήτηση.

Ελ.:

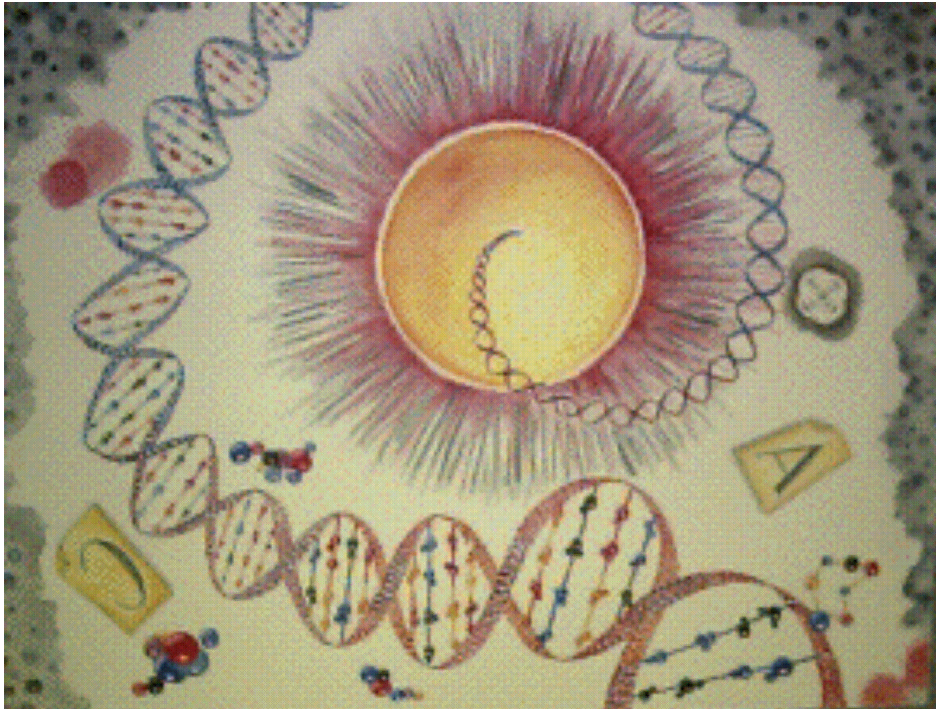
Και για να συμπληρώσω, και ότι μπορούμε να λάβουμε τις αντανakλάσεις από τον οποιονδήποτε. Που είπε και μάλιστα από την κυρά-Κατίνα μέχρι τον οποιονδήποτε. Άρα μπορούμε ν' ακούσουμε τον οποιονδήποτε και να τον εκλάβουμε σαν λόγο του θεού. Αυτό δεν είναι λιγάκι... μπορεί να την πατήσουμε; Με την έννοια ότι μπορεί να σου πει κάτι 'τρέχα γύρευε' και να πεις δεν πειράζει ας το λάβω υπόψη μου, ας πούμε. Δηλαδή εκεί πέρα...

Θ.:

Αυτό είναι το κέντρο της συνειδητότητας που είπε.

Κα.:

Είναι η αίσθηση που έχεις. Δεν πας ν’ ακολουθήσεις τον άλλον επειδή είναι φερέφωνο του Πατέρα.

Κ.:

Το κάθε channeling πιάνει ένα χρώμα κι εμείς μπαίνουμε σ' αυτή τη συνειδητότητα, αλλά όλα τα χρώματα μαζί δεν έχουν τη συνειδητότητα τη θεϊκή να την αντιληφθούμε. Αντιλαμβανόμαστε ένα πεδίο κάθε φορά. Δεν μπορούμε να συνυπάρχουμε σ' όλα τα πεδία.

Ελ.:

Η αντανάκλαση μπορεί να είναι παντού, μπορεί να υπάρχει παντού, από παντού.

Κ.:

Όχι όλα μαζί. Αυτό δημιουργεί τη θειότητα όταν φτάσεις όλα μαζί τελειώνεις.

Ελ.:

Δεν ξέρω, ας μας πει.

Άννα:

Θα ρωτήσουμε.

.....

Η απάντηση είναι μία. Εγώ Είμαι. Όσο Είμαι Εγώ είστε κι εσείς. Όταν αποφασίσω ν' αποσυρθώ απ' την εκδήλωση εγώ, αποσύρεστε κι εσείς. Το να ζητάτε απάντηση ως προς τα πεδία στα οποία ισχύει αυτή η πραγματικότητα είναι άτοπο αυτή τη στιγμή, μάταιο ίσως, γιατί πολύ απλά μέσα από τη συνειδητότητα που έχετε αυτή τη στιγμή στο γήινο πεδίο δεν μπορείτε να γνωρίζετε τα υπόλοιπα εσωτερικά πεδία που υπάρχουν. Μπορείτε να τα αντιληφθείτε μέχρι ενός βαθμού. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχετε εσείς κάποιο μειονέκτημα, αλλά είναι ο γήινος τρόπος αντίληψης και αυτόν τον γήινο τρόπο αντίληψης κάνετε ό,τι μπορείτε για να τον ξεπεράσετε. Απλά ίσως περιμένετε τα πράγματα... ότι είναι πιο γρήγορα απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Χρειάζεται χρόνος και χρειάζεται μία συλλογική πορεία προς αυτήν την κατεύθυνση για να επιτευχθούν μερικές δονήσεις που θα σας επιτρέψουν να αντιληφθείτε τα παραπέρα πεδία. Κάθε φορά υπάρχει και κάποιος πιο πάνω στον οποίο απευθύνονται όλοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνετε. Και πάλι δεν είναι ακριβώς έτσι. Το εκδηλωμένο σύμπαν είναι αυτό που είναι με το φυσικό πεδίο, με τα εσωτερικά του πεδία. Είναι μία εκδήλωση. Και στα εσωτερικά πεδία υφίστανται κάποιες μορφές κι αυτές με τη σειρά τους αντανakλώνται. Όταν μιλάμε για αντανakλάσεις δεν αναφερόμαστε αποκλειστικά στο φυσικό πεδίο στο οποίο ζείτε και κινείστε εσείς, αναφερόμαστε και στις εσωτερικές διαστάσεις. Όπου υπάρχει ο,τιδήποτε εκτός από το Ένα, ο,τιδήποτε άλλο περισσότερο από ένα, υπάρχει αντανakλαση. Το δύο είναι αντανakλαση.

Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι όσο υφίσταται η μορφή, υπάρχει αντανakλαση. Αυτό δεν σημαίνει ότι είστε καταδικασμένοι να μην

ενωθείτε με τον Πατέρα, γιατί ακόμα κι όταν είσαστε στις αντανakλάσεις είσαστε ένα με τον Πατέρα. Χρειάζεται να αλλάξετε το κέντρο βάρους της ερώτησης και να κατανοήσετε ότι είσαστε ήδη ένα με τον Πατέρα, τώρα, τη στιγμή που μιλάμε, ό,τι κι αν επιλέγετε να δείτε. Κι αν επιλέγετε να δείτε τον Λόγο, ν’ ακούσετε τον Λόγο του Πατέρα από έναν άνθρωπο αμόρφωτο που κανείς δεν θα γύριζε ούτε να τον κοιτάξει, είτε επιλέγετε ν’ ακούσετε τον Λόγο του Πατέρα από έναν ιερέα ή από έναν ξέμπαρκο ναυτικό ή από την καρδιά σας, είσαστε ένα με τον Πατέρα.

Άρα το ερώτημα δεν είναι ακριβώς το πότε θα είμαι ένα με τον Πατέρα, ‘θα πρέπει να περιμένω να τελειώσει η εκδήλωση ολόκληρη για να γίνω ένα με τον Πατέρα;’ Είσαστε ένα με τον Πατέρα. Μιλάμε για τις αντανakλάσεις με τις οποίες παίζετε, τις οποίες βιώνετε και αυτές είναι το παιχνίδι. Θέλουμε να σας αφήσουμε χρόνο να κάνετε κι άλλη ερώτηση επ’ αυτού αν έχετε.

Γ.:

Εντάξει εγώ την πήρα την απάντησή μου, το είχα καταλάβει για τις αντανakλάσεις και πριν με όλη αυτή τη συζήτηση που έγινε, ότι εκεί βρίσκεται όλο το παιχνίδι. Το είχα καταλάβει.

Ελ.:

Εγώ νιώθω ένα μπέρδεμα όσον αφορά, εάν ας πούμε εξισώσω τον Λόγο, από πού θα τον λάβω και τον δω σαν αντανakλαση του Θεού από οπουδήποτε, νιώθω ένα μπέρδεμα εκεί. Δηλαδή μήπως οδηγηθώ σε λάθος πορεία, τέλος πάντων. Από πού προέρχεται η επιλογή μου, όσον αφορά την επιλογή μου.

Απάντηση:

Η επιλογή γίνεται κατά βάση από την ψυχή. Έχει να κάνει με το σενάριο που έρχεται να αναπτύξει η ψυχή στη γη και εκεί κάνει τις επιλογές της. Όπου και να απευθυνθεί κάποιος θα πάρει Σοφία. Αυτή είναι και η έννοια της υπακοής στην οποία βασίστηκε μεγάλο μέρος της ανάπτυξης των ασκητών και των γιόγκι και των μυστικιστών του κόσμου. Η υπακοή, όχι σαν μία μέθοδος υποταγής όπως θα την ερμηνεύατε σήμερα με την σημερινή σας κουλτούρα, αλλά σαν μία μέθοδος του να μάθει κάποιος να εξελίσσεται μέσα από ο,τιδήποτε έρχεται σ’ αυτόν. Θα βρείτε μεγάλο ενδιαφέρον στο να κοιτάξετε προς αυτή την κατεύθυνση για να πάρετε απάντηση σ’ αυτό το ερώτημα.

Οτιδήποτε κι αν έρθει έρχεται από μία πηγή. Από κει και πέρα σαν τρόπος ζωής αυτό που επιλέγετε να δείτε σχετίζεται με την επιλογή της ψυχής. Και όσο τα σενάρια σας αλλάζουν και η δόνησή σας επίσης αλλάζει αρχίζετε να μαθαίνετε να εμπιστεύεστε τη φωνή της καρδιάς. Εάν εσείς αποφασίσετε να γίνετε σαλοί κατά κόσμο, να γίνετε τρελοί κατά κόσμο και να εμπιστευθείτε την πνευματική σας εξέλιξη σ’ έναν αχρείο άνθρωπο, όπως θ’ αποκαλούσατε, ναι είναι αλήθεια, μπορείτε να φθάσετε το ίδιο γρήγορα και με τον ίδιο τρόπο στην Πηγή. Κι αυτό σημαίνει ότι ποτέ δεν έχετε φύγει από τη

Πηγή, είσαστε πάντα εκεί. Είναι το παιχνίδι και το παιχνίδι καθορίζεται από την ψυχή.

Εάν τώρα βρίσκεσαι σε μία σύγχυση ανάμεσα στο τι πρέπει να επιλέξεις και ποιος είναι ο πιο σωστός δρόμος που δεν θα σε βγάλει σε λάθος αποτέλεσμα, το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να μείνεις και πάλι στην πεποίθηση ότι εσύ και ο Πατέρας είσαστε ένα και τίποτα δεν μπορεί να σε χωρίσει απ' αυτόν και δεν υπάρχει δρόμος που να σε χωρίζει από τον Πατέρα. Μέσα απ' αυτήν την πεποίθηση, την επιβεβαίωση αν θέλεις, μπορείς να πορευτείς χωρίς ανησυχίες και χωρίς κρίση. Γιατί όταν φτάνεις στο σημείο να κρίνεις 'ποιος μου λέει το πιο σωστό, αυτός ή εκείνος', τότε έχεις και τα αποτελέσματα της κρίσης στη ζωή σου.

Και επειδή ήδη έχουν ειπωθεί πολλά πάνω σ' αυτό και από δω και πέρα μάλλον θα σας μπερδέψουμε παρά θα σας διευκολύνουμε να καταλάβετε, σας αφήνουμε να πάρετε χρόνο για ν' αφομοιώσετε όσα λέχθηκαν και την επόμενη φορά θα ξανασυζητήσουμε αν το θεωρείτε απαραίτητο. Καλό σας βράδυ.

Κα.:

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Ρώμη.

Μ.:

Αυτό που κατάλαβα τώρα, δηλαδή μου ήρθε σαν επίγνωση τώρα που έλεγες, είναι πολλές φορές από τα δικά σου τα channeling αλλά και δικά μου δηλαδή που ... αντιλαμβάνομαι ότι έχουν ένα τελείως διαφορετικό πνεύμα. Δηλαδή εσύ μπορεί να κάνεις μία ερώτηση πολύ συγκεκριμένη 'αν θα φάω ψωμί'. Αυτοί δεν απαντάνε έτσι. Αυτοί ξέρουν όλο το επάνω το πλέγμα και σου λέει «άστη αυτήν τώρα που κοιτάει το σπυρί στον...». [γέλια]

Άννα:

Τώρα εδώ θα βάλεις μπιπ.

Κα.:

Μπορεί να γραφτεί και τίτλος αυτό!

Μ.:

Και γιατί το λέω. Όταν ρώταγαν τα παιδιά βυθίσθηκα, προσπάθησα να βυθιστώ μέσα μου και τους λέω 'τώρα εσείς γιατί τα λέτε αυτά', μέσα από σένα. Και μου λένε 'μα δεν κατάλαβες ακόμα; Η κρίση. Όλο το θέμα είναι η κρίση'. Δηλαδή όταν ακούς τους παπάδες που λένε ότι χωρίς τον χριστιανισμό δεν θα σωθείς κλπ. Δηλαδή ότι το κεντρικό τους είναι αυτό. 'Ξέφυγε από την κρίση παιδάκι μου, και που ξέρεις ο άλλος τι κάνει.' Και μετά σ' ακούω και το λες και λέω εντάξει, δεν χρειάζονται επιβεβαίωση, ήμουν σίγουρη.

Άννα:

Ναι τελικά εκεί πέρα θέλανε να επικεντρωθούμε.

Μ.:

Γίνεται αυτό στο channeling. Εσύ άλλο ρωτάς... Ξέρεις, καμιά φορά έρχονται φίλοι και με ρωτάνε και τους λέω, ‘τώρα ακούστε αυτό που σας λένε και μην μου λέτε...’ Γιατί σου λένε ‘πες μου σε ποιο δρόμο να πάω και να στρίψω’. Μα δεν είναι πάντα αυτό, συνήθως δεν είναι.

Άννα:

Όχι, έχει να κάνει με τις διεργασίες τις άλλες.

Μ.:

Ακριβώς. Γιατί και να σου πούνε, για παράδειγμα, να στρίψεις, αν δεν έχεις καταλάβει αυτό που πρέπει, πατάτα θα κάνεις σε σχέση μ’ αυτό, ακόμα και σε σχέση μ’ αυτό που ήθελες εσύ, δηλαδή και με τη δική σου κρίση θα κάνεις πατάτα. Οπότε δεν λειτουργεί έτσι.

Κα.:

Εκεί δείχνει ας πούμε τους εγκληματίες, δολοφόνους κλπ. Και λέει και για τον μυστικισμό, λέει και για τον ρώσικο μυστικισμό πως οι ασκητές οι Ρώσοι κοντά σ’ ένα δάσκαλο, υπότασσαν πλήρως τη βούλησή τους σ’ αυτόν.

Άννα:

Όχι μόνο οι Ρώσοι και οι Κινέζοι.

Κα.:

Και στην Κίνα γινόταν αυτό, αλλά χάνανε τελείως. Πλήρης έκπτωση της δικής τους βούλησης και εστιάζονταν σ’ αυτό. Αλλά στο... είναι πολύ σαφές, βλέπεις ότι ο τελευταίος, το τελευταίο σκουλήκι πως μπορεί να φτάσει στη φώτιση.

Άννα:

Τώρα γι αυτή την εποχή ακούγεται τελείως τρελό και ανεδαφικό και...

Μ.:

Αλλά δεν πιστεύω ότι κανείς θ’ ακούσει ‘αυτός σκότωσε’, δεν μπορώ να το πιστέψω αυτό το πράγμα.

Άννα:

Είναι οι δικοί μας φόβοι.

Μ.:

Ακριβώς. Αλλά είναι η κρίση όμως να μην... δηλαδή είναι τόσο σημαντικό να φύγει από μέσα μας η κρίση γι αυτόν που επιλέγει να σκοτώσει. Στο φινάλε που ξέρεις βρε φίλε τι... σε καμιά περίπτωση δεν επιβραβεύουμε αυτό, αλλά που ξέρεις αυτοί οι δύο τι κιτάπια έχουνε. Πού να μπεις στη μέση; Δεν μπορείς. Δηλαδή να κρίνεις και να πεις, ξέρω ‘γω, ‘στη πυρά ο τάδε’, ας πούμε.

Ευ.:

Όσο πιο πολύ γνωρίζεις, άλλο τόσο πιο πολύ δεν κρίνεις.

Μ.:
Έτσι είναι.

Ευ.:
Κι άλλο τόσο πιο βαρύς είναι ο λόγος αυτού που εκφέρεις. Θέλει προσοχή το τι θα εκφέρεις.

Μ.:
Ακριβώς έτσι.

Ευ.:
Έχει βαρύτητα ο λόγος σου.

Μ.:
Έτσι, έτσι. Πέφτει από πάνω το πρόστιμο.

Θ.:
Να πιαστώ από εκεί πέρα που ρώτησες, αν κατάλαβα καλά αυτό που ρώτησες. Ανά πάσα στιγμή από τριγύρω μου, απ' τον Πατέρα -το κλείσαμε αυτό το θέμα-, έρχεται για μένα πληροφόρηση. Έχω τέσσερις-πέντε πηγές οι οποίες μπορεί να είναι από κάποιον πολύ αξιόλογο ας πούμε, μορφωμένο ή από μια εφημερίδα ή από ένα παιδάκι. Πως εγώ διαλέγω απ' αυτήν την πληροφόρηση ποια είναι αυτή που μου κάνει; Έτσι; Νομίζω ότι εκεί δεν κρίνεις, εκεί αξιολογείς. Και όταν λέμε αξιολογείς, αξιολογείς με βάση το επίπεδο που έχεις κατορθώσει να πιάσεις. Εκτιμάς και λες θα πάω από εδώ γιατί τα χόρτα είναι πιο χαμηλά και δεν έχω δέντρα να χαθώ, να χάσω τον προσανατολισμό μου στο τάδε μέρος. Άρα η λέξη κρίνω δεν είναι η καταλληλότερη πιστεύω εδώ πέρα. Πιο χρήσιμη είναι να πούμε τη λέξη αξιολογώ.

Κα.:
Διακρίνω. Διάκριση.

Θ.:
Ακόμα καλύτερα.

Α.:
Η αξιολόγηση εμπεριέχει την κρίση.

Ελ.:
Πώς θα επιλέξω αν περιέχει την κρίση.

Θ.:
Να κάνουμε μια παραδοχή. Να πούμε ότι είναι η κρίση, η αξιολόγηση και η διάκριση. Εντάξει και το αφήνουμε εκεί. Σ' ένα από τα channeling του Κρύων παλιότερα είχε πει 'πώς θα ξέρω αν αυτός που μιλάει είναι ο Ανώτερός μου Εαυτός;' Και λέει 'από τον τύπο της εισήγησης που σου κάνει. Αν αυτό που σου λέει είναι κάτι το οποίο είναι φωτεινό, τότε δεν μπορεί να προέρχεται από κάτι το

οποίο δεν είναι αυτής της δόνησης’. Άρα λοιπόν ίσως αυτό να είναι ένα μέσο, ένα κριτήριο διάκρισης. Ευχαριστώ.

Άννα:

Από άλλο σημείο ρώτησε απ’ ό,τι καταλαβαίνω.

Μ.:

Τώρα θυμήθηκα το εξής. Πριν δέκα χρόνια στην Πάρο είχα μια πολύ περίεργη εμπειρία. Ήταν ένα παλικάρι ο οποίος είχε... επειδή έπαιρνε ναρκωτικά είχε έρθει στην παρέα μας τέλος πάντων, έπαιρνε κοκαΐνη και αυτός είχε κατάληψη από κακό πνεύμα. Όσο μιλάγαμε με τα άλλα παιδιά εκεί το έβλεπες και σου έλεγε άλλα των άλλων. Και ξαφνικά από το πουθενά φεύγει αυτός, δηλαδή βλέπεις, το είδα, την αποχώρηση αυτής της αρνητικής ενέργειας και μου είπε κάτι αυτό το παιδί, το οποίο θα ήταν σαν να το είχε πει το Πνεύμα το ίδιο. Απίστευτο, το είδα με τα ίδια μου τα μάτια αυτό. Εκεί που είχα φρικάρει και έλεγα ‘αμάν ποιος τον έχει... τον χριστιανό αυτόν’.

Άννα:

Πραγματικά ‘πρέπει να σκεφτείς, να δεις, να διακρίνεις το καλό και το κακό’ σε ένα βαθμό σημαίνει ότι δέχεσαι την ύπαρξη του κακού, άρα ήδη μπαίνεις στον διαχωρισμό και μπαίνεις ταυτόχρονα και στον φόβο ότι μπορεί και να μου πει κάτι κακό ή κάτι λάθος. Οπότε έχει να κάνει με πολύ πιο βασικές επιλογές από ένα σημείο και έπειτα, του τι αποφασίζεις. Και ουσιαστικά βλέπουμε και ακούμε αυτό που θέλουμε να ακούσουμε και να δούμε. Όχι πια σαν γήινος εαυτός, αλλά είναι απόφαση της ψυχής. Όπως είπανε νωρίτερα, το επίπεδο στο οποίο θα κινηθεί και το τι θα επιλέξει κάποιος ν’ ακούσει τελικά. Αλλά εγώ θα πάρω από την Μ. αυτό που χρειάζομαι να πάρω. Μπορεί να είναι αρνητικό, να είναι κάτι που θα με προβληματίσει ή να είναι κάτι που θα με σώσει, αλλά πάρω αυτό που χρειάζομαι να πάρω. Δεν θα πάρω κάτι αρνητικό ή... θα πάρω απλά αυτό που χρειάζομαι να πάρω.

Μπ.:

Όταν λειτουργείς στο δίπολο. Αν δεν λειτουργείς στο δίπολο τότε δεν θες τίποτα, δεν είναι ούτε καλό ούτε κακό αυτό το οποίο σου λέει ο άλλος.

Κα.:

Δεν περνάει κατ’ ανάγκη αυτό. Το ότι είναι καλό ή κακό δεν σημαίνει ότι περνάει.

Άννα:

Όχι, εννοεί ότι δεν πολώνεσαι.

.....

Μάθημα 21° - 6.6.09

ΣΤΗΝ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΝΕΚΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

● Ενώχ είναι εδώ. Ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, σας κοιτούμε στα μάτια, βαθιά στα μάτια. Δεν χρειάζεται να φαντάζεστε πολλούς να σας κοιτούν. Ένα ζευγάρι μάτια έχουμε. Κοιτούμε τον καθένα και την καθεμιά σας κατάματα. Αφήστε την καρδιά σας ν' ανοίξει για μας.

Ο Κρόουλι στη μέση του κύκλου, σχηματίζει γύρω από το κέντρο ομόκεντρους κύκλους. Έναν, δύο, τρεις, πέντε, δέκα. Όσοι είσαστε τόσοι είναι και οι ομόκεντροι κύκλοι. Φανταστείτε ότι είσαστε ένας απ' αυτούς τους κύκλους. Σταθείτε στο κέντρο του κύκλου που είστε. Αυτό σας κάνει να στέκεστε όλοι στο κέντρο ταυτόχρονα. Εκεί είναι το σημείο στο οποίο ενώνεστε όλοι μαζί. Το κέντρο. Δώστε την προσοχή σας σ' αυτό. Δεν υπάρχουν εξωτερικές συνθήκες που είναι ικανές να σας χωρίσουν, αν θυμόσατε την ένωσή σας στο κέντρο του κύκλου.

Ενίστε προκύπτουν διαφορές, εσωτερικές ή εξωτερικές, εμφανείς ή καλυμμένες, που υποβόσκουν. Η αλήθεια είναι ότι αυτές τις διαφορές τις προκαλούμε εμείς, ο Ανώτερος Εαυτός. Πιστεύετε κάποτε ότι είναι η προσωπικότητα που αντιδρά και έρχεται σε αντιπαράθεση με τις άλλες προσωπικότητες. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι κατευθύνουμε, κινούμε τα νήματα όπως αρμόζει. Και μπορεί να μην σας είναι πολύ ευχάριστο το να νιώθετε σαν μαριονέτες που κάποιος κινεί τα νήματά τους -και δεν είναι έτσι ουσιαστικά. Έρχεστε εδώ για να παίξετε ένα παιχνίδι και το παίξετε τέλεια σαν τέλειοι masters που είστε. Στέκεστε απέναντι ο ένας στον άλλον και κρατάτε μία θέση. Οφείλετε να κρατήσετε μία θέση, δεν γίνεται παιχνίδι αν δεν κρατήσετε μία θέση. Κανένας δεν θα σας κατηγορήσει αν κρατήσετε μία θέση. Αυτός είναι ο ρόλος σας. Όμως πολλοί θα σχολιάσουν το πόσο εκλεπτυσμένα παίξετε τον ρόλο σας. Μιλάμε πάντοτε μεταφορικά, καταλαβαίνετε.

Η μεγάλη μάχη δίνεται στη γη. Μιλήσαμε για την Μπαγκαβάτ Γκιτά τις προηγούμενες φορές, για την Μαχαμπαράτα, σας μιλήσαμε για την μεγάλη μάχη. Ο καθένας σας έρχεται να πάρει μέρος σ' αυτή τη μάχη από μία ή άλλη θέση. Τελικά αυτό που μετρά δεν είναι ποια θέση θα κρατήσετε, αλλά πως θα την διαχειριστείτε. Από κάθε θέση μπορείτε να είσαστε ενωμένοι με το Πνεύμα. Από κάθε θέση μπορείτε να σέβεστε τον αντίπαλο, να του μιλάτε ξεκάθαρα, ευγενικά, με σεβασμό και τότε κανείς δεν θα πει «γιατί στέκεται εκεί αυτός ή αυτή». Γι αυτό σας είπαμε ότι υπάρχουν πολλά να δείτε στην Μαχαμπαράτα. Είσαστε άριστοι πολεμιστές του φωτός. Όλοι σας, ο καθένας και η καθεμιά ξεχωριστά. Μπορείτε να κρατήσετε λοιπόν τη θέση σας με τον τρόπο που αρμόζει σε δυνατούς και άξιους

πολεμιστές του φωτός, που μάχονται με τιμή και σεβασμό. Τότε θα είστε νικητές έτσι κι αλλιώς. Νικητές μέσα στην ίδια οικογένεια.

Ας περάσουμε στο θέμα της σημερινής συζήτησης-μαθήματος. Μένουν δύο-τρεις συναντήσεις ακόμα για τη λήξη αυτού του κύκλου. Είπαμε ότι θα υπάρξουν άλλοι δύο τέτοιοι κύκλοι σαν συνέχεια αυτού, τριμηνιαίας διάρκειας, από τον Σεπτέμβρη. Βλέπετε, τα Κλειδιά του Ενώχ είτε είναι πολλά, είτε κάποιος ψηλά στον ουρανό παίζει μαζί σας και γεννά διαρκώς καινούρια, είτε εσείς, σκύβοντας στην καρδιά σας, ανακαλύψετε διαρκώς νέα. Είναι ένα θέμα πάρα πολύ ενδιαφέρον για όλους μας και για τη δική σας μεριά και για τη δική μας. Είναι πολύ ενδιαφέρον, γιατί σχετίζεται με τον τρόπο που φτάνετε στην ενθύμηση, με τον τρόπο που χρησιμοποιείτε για να ανακαλύψετε εκ νέου αυτό που είστε. Και είμαστε όλοι εδώ για να παρακολουθήσουμε αυτό ακριβώς.

Σε αρχαιότερες εποχές οι άνθρωποι δεν χρειαζόταν να παρακολουθούν κάποιους δασκάλους, να δέχονται συγκεκριμένα μηνύματα και να τρέχουν από δω και από κει για ν’ αφυπνιστούν. Γνώριζαν πολύ καλά πώς να στέκονται στο μονοπάτι της καρδιάς και περπατώντας το να ανασύρουν όλες τις πληροφορίες που χρειάζονται κάθε στιγμή. Τα πράγματα με τον καιρό αλλάζουν και τώρα εσείς, παρότι χρησιμοποιείτε ακόμα τη φράση ‘όποιος έχει τα γένια έχει και τα χτένια’, λησμονείτε. Λησμονείτε να ψάξετε τις λύσεις μέσα σας. Όλο αυτό που γίνεται εδώ έχει σαν σκοπό να σας θυμίσει να κοιτάξετε μέσα σας.

Σήμερα θα κάνουμε ένα άλλο ταξίδι, ένα ταξίδι στον Εαυτό και πάλι. Κατευθυνθείτε προς την Ιερουσαλήμ και την Έρημο της Ιουδαίας. Με το αιθερικό σας σώμα πετάξτε ψηλά, αιωρηθείτε πάνω από την Έρημο της Ιουδαίας. Στέρφα γη, γεμάτη σκόνη, άμμο. Ξερή γη κάτω από το λιοπύρι. Λίγο πιο πέρα βρίσκεται η Νεκρά Θάλασσα. Κατευθυνθείτε προς τα εκεί. Ξέρετε αρκετά πράγματα για τη Νεκρά Θάλασσα. Κάποιοι την έχετε επισκεφτεί, κάποιοι την έχετε δει σε άρθρα ή στην τηλεόραση. Θα σας ζητήσουμε να κάνετε μία βουτιά στα νερά της. Πάρτε λίγο χρόνο για να βυθιστείτε στα νερά της. Διαβάστε την ενέργεια της Νεκράς Θάλασσας. Τι αίσθηση σας προκαλεί;

Είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο αυτό που ανοίγουμε σήμερα. Στη Νεκρά Θάλασσα σχηματίζεται μία Πύλη, υπάρχει εκεί μία Πύλη. Μπορείτε να φανταστείτε διάφορα πράγματα. Εμείς θα κατευθύνουμε την προσοχή σας στο ότι αυτή η Πύλη περνάει σ’ ένα διάδρομο που ενώνει την περιοχή της Νεκράς Θάλασσας με την Ιερουσαλήμ. Ένας διάδρομος που περνάει κάτω απ’ το Κουμράν. Γεμάτος κρυστάλλινους σχηματισμούς. Περάστε από την Πύλη και διαβείτε τον. Περιεργαστείτε τους κρυστάλλους και τις αίθουσες του διαδρόμου, τους θύλακες που ανοίγονται δεξιά-αριστερά και είναι γεμάτοι από κρυστάλλους. Εκεί μπορείτε να βρείτε τον δικό σας κρύσταλλο. Ένας κρύσταλλος που έχει τη δική σας δόνηση και φέρει το δικό σας όνομα.

Η γη επάνω είναι ξερή και τις λίγες σταγόνες της αραιάς βροχής που δέχεται τις εξατμίζει η θερμοκρασία και η ζέστη του ήλιου. Κάποιες σταγόνες που καταφέρνουν να φτάσουν μέχρι κάτω ενεργοποιούν αυτούς τους κρυστάλλους, τους δίνουν ζωή. Κρατήστε τον κρύσταλλό σας, ακουμπήστε τα χέρια σας επάνω του, αφήστε τον εαυτό σας να νιώσει την δόνησή του. Στη συνέχεια πάρτε τον και ακουμπήστε τον μπροστά στην καρδιά, παράλληλα με τον μεγάλο κρύσταλλο του σώματος που κατεβαίνει από την κορυφή της κεφαλής μέχρι το πρώτο τσάκρα. Οι δύο κρύσταλλοι συντονίζονται, συνηχούν. Πόσο όμορφα είναι αλήθεια! επιτρέψτε στον εαυτό σας να νιώσει την δόνηση που δημιουργείται. Αυτή η συνήχηση αγγίζει τα οστά του σώματος. Μπορείτε να τα νιώσετε να κραδαίνονται σύμφωνα με την δόνηση του κρυστάλλου. Μπορείτε να νιώσετε τα οστά των χεριών και των ποδιών να μακραίνουν, να επιμηκύνονται.

Τι είναι τα χέρια και τα πόδια για τον άνθρωπο; Τι είναι τα άκρα; Κάποτε σας αποκαλέσαμε χελώνες συνειδητότητας, γιατί η χελώνα κουβαλά μαζί της την Εστία, το σπίτι της. Η χελώνα επίσης μπορεί να μαζεύει τα άκρα της και να στέκεται στο κέντρο της. Τώρα σας ζητάμε να κάνετε κάτι άλλο. Να επιμηκύνετε τα άκρα. Είναι κατάλληλο αυτή τη στιγμή να το κάνετε. Επιμηκύνονται τόσο ώστε μπορείτε να πατήσετε όπου θέλετε, να σταθείτε σε ενέργειες που πολύ θα θέλατε να κρατήσετε, να αγγίξετε καταστάσεις όπου νιώθετε ότι δεν φτάνετε. Όλος ο κόσμος, όλη η γη είναι δική σας. Απλώστε τα χέρια και τα πόδια και αγκαλιάστε την. Μπορείτε πολυδιαστασιακά να φτάσετε οπουδήποτε.

Οι κρύσταλλοι συνεχίζουν να συνηχούν, να ταλαντώνονται αρμονικά. Είναι αυτή η στιγμή που τα παιδιά του Φαραώ και τα παιδιά του Σολομώντα γίνονται ένα. Αφήστε μία χρυσή ίνα να ενώσει την πυραμίδα της Γκίζας με την Ιερουσαλήμ. Είναι μία χορδή που ταλαντώνεται κάτω από τον ηλιακό άνεμο. Πάρτε την πυραμίδα, τα παιδιά του Φαραώ και βάλτε την στο ηλιακό σας πλέγμα. Πάρτε την Ιερουσαλήμ, τα παιδιά του Σολομώντα και βάλτε την στο μέτωπο και στην κοιλιά, στο τσάκρα του αφαλού. Στο τσάκρα του αφαλού είναι η γήινη Ιερουσαλήμ. Στο τσάκρα ανάμεσα στα φρύδια είναι η άλλη Ιερουσαλήμ. Δημιουργείται ένα τρίγωνο. Αφήστε αυτό το τρίγωνο να διευρυνθεί εσωτερικά. Διαστέλλεται τόσο πολύ που χωρά μέσα τα πάντα. Μπορείτε να ρίξετε εκεί όλα όσα θέλετε μαζί σας, όλα όσα αγαπάτε, όλα όσα θέλετε να κρατήσετε, βάλτε τα μέσα σ' αυτό το τρίγωνο που έχει την ικανότητα να διαστέλλεται επ' άπειρον. Μία γραμμή από το τσάκρα του αφαλού πηγαίνει προς τη βάση και κατόπιν κατευθύνεται βαθιά στη γη. Μία άλλη από το κέντρο ανάμεσα στα φρύδια ανεβαίνει προς τα επάνω, προς τον Ήλιο. Το τρίγωνο επιμηκύνεται κι αυτό και μοιάζει πλέον περισσότερο με άτρακτο. Οι γραμμές συγχωνεύονται και γίνονται όλα μία χορδή.

Πάρτε λίγο χρόνο για να κινηθείτε και να μιλήσετε και θα συνεχίσουμε.

Β.:

Έχω να πω κάτι γενικό. Ότι τις δύο τελευταίες βδομάδες νιώθω ότι μόνο όταν έρχομαι εδώ παίρνω χρόνο για τον εαυτό μου και μόλις έρχομαι μου βγαίνει όλη η κούραση. Αλλά τώρα πια στο τέλος, ένα λεπτό πριν τελειώσεις ένιωσα μία δύναμη, σαν να ορθώθηκε η πλάτη μου. Σαν όλο αυτό το χρόνο να γινόταν μια εσωτερική διεργασία και στο τέλος κάτι έγινε στην πλάτη μου.

Γ.:

Πριν αρχίσεις να μιλάς αισθάνθηκα ότι ζαλίζομαι και ένιωσα ότι υπάρχει ένας προβολέας από εδώ που προβάλλει μία δέσμη. Αυτό δεν έχει φύγει ακόμα, είναι πάρα πολύ έντονο. Λειτουργεί έτσι από μέσα και προβάλλει. Στην Νεκρά Θάλασσα αισθάνθηκα ότι μπαίνω μέσα σε κάτι, σε μαύρο νερό που έχει κρυσταλλική χροιά στο νερό και αισθάνθηκα ότι αυτό λειτουργεί με οσμωτική πίεση και αφαιρεί από μέσα ό,τι υπήρχε, ενεργειακά όμως. Ήτανε πολλά τα επίπεδα που λειτουργούσε. Σε όλο αυτό έβλεπα ότι κινούμαι μες’ το σώμα μου, αλλά έβλεπα ότι κινούμαι και στα μέρη μας. Ο κρύσταλλος ήτανε μες’ τη στοά μία μικρή πράσινη προεξοχή, που ένιωθα ότι ήταν από πίσω τεράστιος όμως. Και αυτό που πήρα ήταν αυτό το κομματάκι που προεξείχε. Η ρίζα από μέσα, σαν το δόντι που έχει ρίζα, ή του δέντρου... αυτό που πήρα ήταν αυτό που προεξείχε μόνο και το έβαλα παράλληλα μπροστά στην καρδιά. Αλλά πριν ακόμα, που το άγγιξα, αισθάνθηκα ότι ήδη συντονιζόμουν και πριν το βάλω στην καρδιά. Με διαπερνούσε η ενέργειά του. Εκεί μετά που είπε να μακρύνουμε τα χέρια και τα πόδια, ξαφνικά αισθάνθηκα σαν τον Τιραμόλα, παλιά αν διαβάζατε.

Άννα:

Ήταν το όνειρό μου να γίνω σαν τον Τιραμόλα!

Γ.:

Και τα χέρια τυλίξανε γύρω-γύρω τη γη, απλώνονταν και τυλίγονταν γύρω στη γη οριζόντια και αφού έγινε αυτό, το σώμα μετά μπήκε στη μέση και τα πόδια κάνανε τους άλλους κύκλους από πάνω και διασταυρώνονταν μεταξύ τους οι κατευθύνσεις, τα χέρια και τα πόδια. Μετά με το τρίγωνο μπερδεύτηκα λίγο. Αυτό που ήταν να πάρω νομίζω ότι έγινε τελικά, γιατί με την πυραμίδα δεν κατάλαβα τελικά που έπρεπε να την βάλω, γιατί έλεγες έγινε τρίγωνο στο ηλιακό πλέγμα. Δεν καταλάβαινα το τρίγωνο πως είναι. Αλλά νομίζω δεν είχε σημασία πως ήταν το τρίγωνο και το ξέχασα. Έβλεπα τα σημεία αλλά δεν έβλεπα το τρίγωνο. Και ένιωσα με το κέντρο του αφαλού κι εγώ ότι ήταν κάπως παρόμοιο με την γραμμή χάρα αυτή η ενέργεια και ότι γινόταν η άτρακτος μέσα στη γραμμή χάρα. Όριζε το σημείο μέσα στο οποίο λειτουργεί η διεύρυνση της γραμμής και η άτρακτος που η ενέργεια τη βγάζει εκεί. Αυτά.

Άννα:

Να σημειώσω μόνο ότι και την Τρίτη και την Πέμπτη που κάναμε τα ίδια πράγματα το δώσανε στην καρδιά. Δηλαδή η Ιερουσαλήμ πήγε

στον αφαλό και την καρδιά και η πυραμίδα εδώ. Τώρα, στο τρίτο μάτι είναι κατάλληλο.

Γι.:

Εμένα αυτό ακόμα δουλεύει, συνεχίζει να προβάλλει, δεν έχει σταματήσει και έβγαλα και τα φρύδια μου, μήπως αυτό το κατέβαζε.

Άννα:

Α! αυτό το έχουμε μάθει! [*γέλια*]

Γι.:

Αλλά συνέχιζε να είναι εκεί. Είναι ακόμα εδώ.

Κα.:

Εμένα μου άρεσε από την αρχή πολύ. Θυμήθηκα ένα ποίημα του Σεφέρη που μου αρέσει πολύ, που λέει «Ιερουσαλήμ ακυβέρνητη πολιτεία» κλπ και μετά λέει «Στη Νεκρή Θάλασσα παιδιά, γυναίκα και συγγενείς άντε να τους βρεις, στα Γόμορρα κάτω στο βάθος, πολύ ευτυχής που δεν προσμένω καμιά γραφή» και συνδέει τη Νεκρή Θάλασσα με την Ιερουσαλήμ. Και μου αρέσει αυτό. Και μπήκα μέσα στην ενέργεια. Αισθάνομαι όμως τις τρεις προηγούμενες μέρες σαν να γινόταν μια προετοιμασία εσωτερική, γιατί έβλεπα ότι μάζευα κρυστάλλους. Είδα τον εαυτό μου να κρατάει κρυστάλλους μοβ και κάποια στιγμή, ακριβώς μεταξύ ύπνου και ξύπνιου είδα τον Σαιν Ζερμαίν που μου έδωσε ένα κρύσταλλο. Μου λέει «Μπες στον κρύσταλλο». Είδα αυτόν τον κρύσταλλο, ήταν μοβ και ήτανε μέσα, οπότε σαν να υπήρχε μια εξοικείωση. Αισθάνθηκα πολύ, όταν πλησίασα τον κρύσταλλο αυτόν, αισθάνθηκα πολύ την ενέργεια στην καρδιά. Αισθάνθηκα ότι πονούσε την καρδιά μου πάρα πού βαθιά και αναγνώρισα ότι ήταν η δική μου ενέργεια, δηλαδή το αισθανόμουν. Στη συνέχεια είχα κι εγώ ένα θέμα, όπως λέει και η Γι., με τα τρίγωνα. Λίγο δεν το έβλεπα, αλλά το άφησα. Λέω, ας πάρω την ενέργεια και δεν πειράζει που δεν το βλέπω. Και επίσης αυτό ότι μάκρυνα ήταν πολύ ωραία αίσθηση, σαν την Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων, που μακραίνει έτσι και γίνεται τεράστια. Τι άλλο; Αισθάνομαι σαν ένα ενεργειακό συντονισμό, σαν να συντονίστηκαν όλα τα κέντρα μαζί.

Άννα:

Μέσα στον κρύσταλλο είχες κάποια αίσθηση;

Κα.:

Έβλεπα κρυστάλλους, έβλεπα χρώματα πολλά. Με τον κρύσταλλο έβλεπα χρώματα. Έβλεπα μπλε, πράσινα, μοβ και ακριβώς αισθάνθηκα τον συντονισμό, σαν να χόρδιζα ενέργειες εκείνη την ώρα. Δηλαδή πριν πεις «Ακούστε το»... άκουσα τον ήχο, πριν το πεις. Και όταν είπες για την Ιερουσαλήμ, πάλι πριν το πεις πήγα να το βάλω στο μάτι, στο τρίτο μάτι. Δηλαδή ήτανε... ήτανε ωραία η ενέργεια πολύ.

Ευτ.:

Εγώ πήγα στην Ιερουσαλήμ και πέρασα και πήγα και στην Νεκρά Θάλασσα. Προσπάθησα να μπω μέσα αλλά ήταν κάτι πολύ πηχτό, δεν

μπόρεσα να προχωρήσω. Κάτι, κάτι .. δεν μπορούσα να καταλάβω τι υλικό ήταν αυτό. Σκέφτηκα, προσπάθησα, προσπάθησα, δεν τα κατάφερα. Μετά είδα πάρα-πάρα πολλούς, δεν ξέρω αν ήταν κρύσταλλοι, τουρκουάζ. Πάρα πολλά, μα πάρα πολλά τουρκουάζ παντού, παντού. Κοιτούσα κι έβλεπα τουρκουάζ πετράδια. Μετά μπορώ να πω ότι με πήρε ο ύπνος. Τα άκουσα τώρα που τα λέγανε και λέω μα πότε ειπώθηκαν αυτά;

Έλ.:

Πρώτα ευχαριστώ που έμεινα. *[Σημ.: η Ε. παρακολουθούσε την προηγούμενη ομάδα και της ζητήθηκε να παραμείνει και σ’ αυτή]* Αισθάνθηκα να αλλάζω μορφή, αισθάνθηκα να γίνομαι κόκκος άμμου όταν ήμασταν στην έρημο, αισθάνθηκα ν’ αλλάζω και να γίνομαι νερό στη θάλασσα και να έχω τις αισθήσεις μου. Νερό. Και μπήκα σ’ ένα χώρο εκεί που ήταν οι κρύσταλλοι και ήταν σαν σπηλιά και ήταν ένας τεράστιος κρύσταλλος στο χρώμα της άκουα μαρίνα. Αυτό το διάφανο και σαν νερό να γλύφω επάνω, σαν βράχος ήταν, να γλύφω επάνω του. Και κάθε φορά που ακουμπούσα ακουγόταν ο ήχος της καρδιάς και έπαιρνα στοιχεία από τον κρύσταλλο. Δηλαδή πως είναι το βότσαλο στη θάλασσα που μικραίνει -μικραίνει-μικραίνει και αυτό το ένιωθα μέσα μου, ένιωθα να γίνεται ενέργεια μέσα μου. Ήταν πάρα πολύ ωραία εικόνα και η αίσθηση. Μετά πάλι το τρίγωνο δεν μπόρεσα, προσπάθησα να το δω. Λέω, κάτι θα έχασα. Έπιανα τα σημεία, αλλά δεν μπορούσα -το γνωστό- και λέω, δεν πειράζει, άστο. Και έγινα μία άρπα, μία άρπα με τους ήχους της άρπας. Οπότε μετά, όταν είπες για χορδή λέω, εντάξει μέσα είμαι. Αυτό.

Θ.:

Εμένα παραδόξως αυτή τη φορά μου βγήκαν κάποιες εικόνες. Αρχίζοντας από τη θάλασσα αισθάνθηκα, όταν είπες να πάμε, ότι για μένα η κάμαρα ήταν μέσα απ’ το νερό. Το νερό μου έδωσε μια υφή, επειδή έχω και εικόνες από τηλεοπτικά σποτ κλπ, που δεν βουλιάζει ο άνθρωπος μέσα. Η υφή του νερού ήταν για μένα σαν μικρά υγρά σφαιρίδια, πάρα πολύ μικρά που δεν σ’ αφήνουν να κατέβεις κάτω, αλλά χωρίς αυτό να περιορίζει τη δικιά μου κίνηση. Από κάτω βέβαια έβλεπα το κορμί μου στην επιφάνεια του νερού. Στο κατέβασμα εκεί στη σπηλιά είδα κι εγώ τις ίδιες εικόνες, τουρκουάζ χρώματα παντού και όταν είπες για τον κρύσταλλο, ο κρύσταλλος για μένα, έβαλα το χέρι μου και τον άγγιξα, ήτανε σαν να ήταν ζωντανός. Δηλαδή έδειχνε μεν να είναι κρυστάλλινος κρύσταλλος, αλλά στο άγγιγμα το χέρι μου έμπαινε μέσα, σαν ενεργειακός κρύσταλλος. Στο κομμάτι του ‘αγκαλιάστε τη γη’, το έκανα πριν το πεις ακόμα και το θεώρησα απόλυτα φυσιολογικό. Μάλιστα μου ήρθε μια εικόνα για το πώς θα φαινόταν στην έρημο του Σουδάν ειδικά, γιατί λέω, πού θα πάει, πού υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη για να βοηθήσεις ενεργειακά ή κάτι τέτοιο, και το μυαλό μου πήγε στο Σουδάν. Και φαντάστηκα το γεωμετρικό μέγεθος του χεριού που πλησίαζε, γιατί το έβλεπα από κάτω. Και το μυαλό μου πετάχτηκε για μια στιγμή στην εικόνα της Δεύτερης Παρουσίας, εάν επρόκειτο να γίνει κάτι τέτοιο, απλώς θα φαινότανε το γιγάντιο του... δεν ξέρω τώρα αν φαίνεται λογικό όπως το λέω. Για το άλλο το κομμάτι τώρα με το τρίγωνο, και για μένα

ήταν δύσκολο. Δυσκολεύτηκα να το καταλάβω. Πιστεύω ότι επειδή είναι 3D έτσι ...

Άννα:

Ναι μοιάζει με ευθεία, αλλά αν το δεις αυτό προεξέχει.

Θ.:

Ναι, εστιάζεται στο τρίτο επίπεδο, στο κορμί. Μετά, όταν λοιπόν είπε να συνδεθούμε το κάτω μέρος προς τη γη και το πάνω με το Ήλιο, τότε με παρέπεμψε στο μοντέλο που είπες για την γείωση των ενεργειών, ότι έτσι κάπως. Γιατί σκέφτηκα για ποιο λόγο τα λένε τώρα αυτά τα πράγματα, τι νόημα έχει τώρα αυτό, ας πούμε. Εντάξει τα σύμβολα κάτι καταλαβαίνω, αλλά πιστεύω ότι το μοντέλο της γείωσης της ενέργειας πιθανόν να ταιριάζει με ακριβώς αυτό. Κατεβαίνει στο άνθρωπο, ο οποίος είναι .. δεν φαίνεται δηλαδή μέσα στη γραμμή αυτή, είπε «Μαζέψτε την», οπότε η ενεργειακή ακτίνα συμπεριλαμβάνει και τον άνθρωπο. Με τον άνθρωπο δηλαδή υπάρχει μία ενεργειακή ακτίνα. Ευχαριστώ.

Δ.:

Εγώ ένιωσα όταν πετάγαμε πάνω στην Ιερουσαλήμ, την ώρα που το περιέγραφε, σαν να ήμουν ένας αετός, πέταγα επάνω κι έβλεπα τον Ήλιο. Μετά είδα τη θάλασσα, βούτηξα μέσα κι αισθάνθηκα όπως ένα δελφίνι που βυθίζεται μέσα και ελίσσεται και παίζει. Πολύ άνετα, ωραία αίσθηση, έγινα ένα με το φυσικό περιβάλλον. Υπήρχε μια γαλήνη εκεί, αρμονία ένιωσα. Μπήκα μέσα στην Πύλη, είδα τους κρυστάλλους και όταν είπες «Εκεί είναι ο κρύσταλλός σας, του καθενός», εκεί ένιωσα, είδα το σώμα μου ότι είμαι εγώ ο κρύσταλλος. Είπα, είμαι εγώ ο κρύσταλλος, ένιωθα την δόνηση. Βρήκα τον κρύσταλλό μου, που ήταν διάφανος και μοβ σε κάποια σημεία και την ώρα που τον άγγιξα αισθάνθηκα ηλεκτρικό ρεύμα να με διαπερνάει από κάτω προς τα επάνω. Πολλές φορές αυτό έγινε, όχι μία φορά. Αισθανόμουν αυτό. Και εκεί καταλάβαινα σαν να ενεργοποιείται κάτι, αισθανόμουν ότι γίνεται κάποια ενεργοποίηση και μετά άκουσα και τον θόρυβο. Άκουσα δηλαδή λεπτή δόνηση που άρχισε και αποκτούσε ήχο αυτό το πράγμα και ερχόταν σ' αυτιά μου ξανά και ξανά και ξανά και όταν μετά οτιδήποτε άλλο ειπώθηκε, εγώ το έβλεπα, ήμουν σ' αυτό, αλλά υπήρχε αυτή η αίσθηση της ενεργοποίησης. Δηλαδή ό,τι και αν γινόταν, ήταν αυτό μέσα μου και υπήρχε, γινότανε η ενεργοποίηση και απλά τα άλλα ακολουθούσανε αυτό που γινότανε, σαν να ήτανε μια απεικόνιση αυτού που γίνεται. Αλλά δεν μπορώ να το περιγράψω με λόγια.

Μχ.:

Εγώ δεν πέταξα από πάνω, περπάτησα στα σοκάκια μέσα και ήταν πάρα πολύ όμορφα που ξαναβρισκόμουν, γιατί είχα ξαναπάει εκεί. Την ένιωσα πατρίδα μου ένα πράγμα. Μετά, όταν πήγαμε στην Νεκρά Θάλασσα και βούτηξα μέσα ήταν το χρώμα το μπλε του ultra marine, έτσι περίπου. Και μετά όταν έπρεπε να μπούμε, σαν Πύλη το έβλεπα εγώ, με τους κρυστάλλους, σαν να βρέθηκα σ' ένα μέρος που δεν υπήρχε χρόνος και μπροστά μου σαν μία πράσινη πόρτα ήταν. Την άνοιξα, μπήκα μέσα, ήταν όλο κρύσταλλοι διάφανοι. Αυτός που πήγα

και επέλεξα ήταν ένας οκτάγωνος που έβγαινε μέσα από τον βράχο και ένιωθα ότι έπρεπε να τον βάλω στην καρδιά μου, αλλά αμέσως. Τον ακούμπησα, ήμασταν εγώ και ο κρύσταλλος σαν λευκό φως, μετά πρασινίσαμε και... δεν ξέρω, ήτανε χάσιμο σήμερα. Ωραία ήτανε και ένιωθα ότι και η ομάδα έβγαζε μια πολύ ωραία δόνηση, όλους μας ένιωθα. Δεν ξέρω, ένιωθα κι εμένα αλλά και τους γύρω.

Ε.:

Εγώ βυθίστηκα, πολλά δεν τα άκουσα, πολλά είδα αλλά δεν τα θυμάμαι, αλλά αυτό που έχει συμβεί από πριν έρθω εδώ, πίσω απ’ το κεφάλι μου και με το τρίτο μάτι γίνεται συνέχεια ένα πράγμα σαν να με περνάει ρεύμα. Και από τη στιγμή που ήρθα και τελείωσε και αυτό το κομμάτι, αυτή τη στιγμή το ίδιο συμβαίνει και είναι πολύ πιο έντονο. Νομίζω ότι στη Νεκρά Θάλασσα έχω ζήσει με το όνομα Μαρία. Μου ήρθε πριν το πεις ότι έχετε ζήσει εκεί. Βέβαια ρώτησα... και είχα μακριά κόκκινα μαλλιά. Είδα και άλλες σκηνές, δεν μπορώ να τις περιγράψω τώρα, είναι πολύ ανακατεμένα, γιατί μετά άρχισε και το στροβίλισμα. Κάτι είπες και πετάγαμε μετά, δεν θυμάμαι τι είπες. Και ένα άλλο που ήταν πολύ έντονο, ήταν, κάτι είπες με την καρδιά με τρίγωνο, με... με... δεν το έχω. Αλλά αυτό που ήταν πολύ δυνατό, ήταν αυτό που είπε και η Κα., σαν να υπήρχε ένας παλμός από το πίσω μέρος της καρδιάς προς τα εμπρός και να πηγαίνει όλο μου το κορμί έτσι, αλλά να ξεκινάει όμως ο παλμός από την καρδιά, προς τα πίσω και προς τα εμπρός.

Μπ.:

Προτού ξεκινήσεις να μιλάς, με το που έκλεισα τα μάτια ήρθε μία εικόνα. Ήταν ένας γαλάζιος κύκλος, γεμάτος γαλάζιος κύκλος με πολύ ψιλή κόκκινη γραμμή, αλλά πάρα πολύ ψιλή, ανεπαίσθητη ήταν, ένας σταυρός και γύρω-γύρω λευκά δαχτυλίδια. Και κάποια άλλη στιγμή, ενώ ήμουν μέσα στον οραματισμό, εμφανίστηκε, αλλά σε προοπτική τέτοιου είδους, ένας κίτρινος σταυρός με γαλάζιο περίγραμμα. Τώρα, στην Νεκρά Θάλασσα, με το που βυθίστηκα - βυθίστηκα προτού το πεις-, με έβγαζε κάπου στο σύμπαν. Μετά ξανάβγαλα κεφάλι έξω. Μετά που λες «Ξαναβυθιστείτε», βυθίζομαι πάλι στο σύμπαν. Μετά η πυραμίδα, όταν την βάλαμε στο ηλιακό πλέγμα, η πυραμίδα έγινε χρυσή με το που την έβαλα. Και μετά στον διάδρομο εκεί στο σπήλαιο, σε άλλο σπήλαιο ήμουν, γιατί έβλεπα κίτρινους τους.... [γέλια]. Ήμουν σε άλλη αίθουσα, αλλά όταν είπες πηγαίνετε στον κρύσταλλό σας μου εμφανίστηκε καταπρόσωπο ένας τεράστιος πράσινος σμαραγδί....

Γι.:

Ήταν από πίσω, εγώ έβλεπα το μικρό που προεξείχε.

Μπ.:

Ακριβώς αυτή η αίσθηση, ότι έβλεπα ένα κομμάτι τόσο, αλλά είχα την αίσθηση ότι από πίσω ήτανε ένα άλλο. Αυτά.

Α.:

Δεν μπόρεσα να μπω από την αρχή στην ενέργεια, γιατί με απασχολούσε αυτή η ιστορία της ομάδας του Αλέξανδρου και η σκοπιμότητά της που έγινε αυτό. Κάποιος λόγος υπήρχε. *(αναφέρεται σε κάποιες αναδιευθετήσεις όσον αφορά τον τόπο συνάντησης της ομάδας, που ανακοινώθηκαν από την Κα., όπως της μεταφέρθηκαν από τους Δασκάλους)*. Όταν πήγαμε στην Νεκρά Θάλασσα πράγματι δεν μπορούσα κι εγώ να βυθιστώ. Ήταν κάπως σαν να με κρατούσε στον αφρό. Ήταν κάπως πηχτή η ενέργεια δηλαδή, κρυσταλλιζέ όμως. Επέμενα να βυθιστώ, πάλι δεν μπορούσα. Μπήκα όταν έγινε το σπήλαιο αυτό, που πήγαμε να δούμε τους κρυστάλλους. Σαν να ανοίχτηκε απότομα η δίοδος αυτή. Αυτά που έβλεπα ήταν για μένα άσπροι οι κρύσταλλοι, οι οποίοι είχαν δημιουργηθεί από το αλάτι της Νεκράς Θάλασσας. Οι τοίχοι σε άλλα σημεία ήταν αγριωποί, σε άλλα σημεία σαν να ήτανε κομμένοι σε φέτα και να βλέπεις τις ραβδώσεις του. Για να βρω τον δικό μου κρύσταλλο μάλλον το προσπάθησα. Δεν ένιωθα ενεργειακά κάτι να με τραβάει, μέχρι που λέω 'τέλος πάντων, που είναι το δικό μου'. Τότε είδα ένα κρύσταλλο κομμένο σε φέτα, στο τοίχωμα όμως της σπηλιάς με μία τρύπα μέσα στη μέση, σαν να ήταν κομμένο κι εκείνο το κομμάτι να είχε φύγει. Μετά τι ήταν;

Άννα:

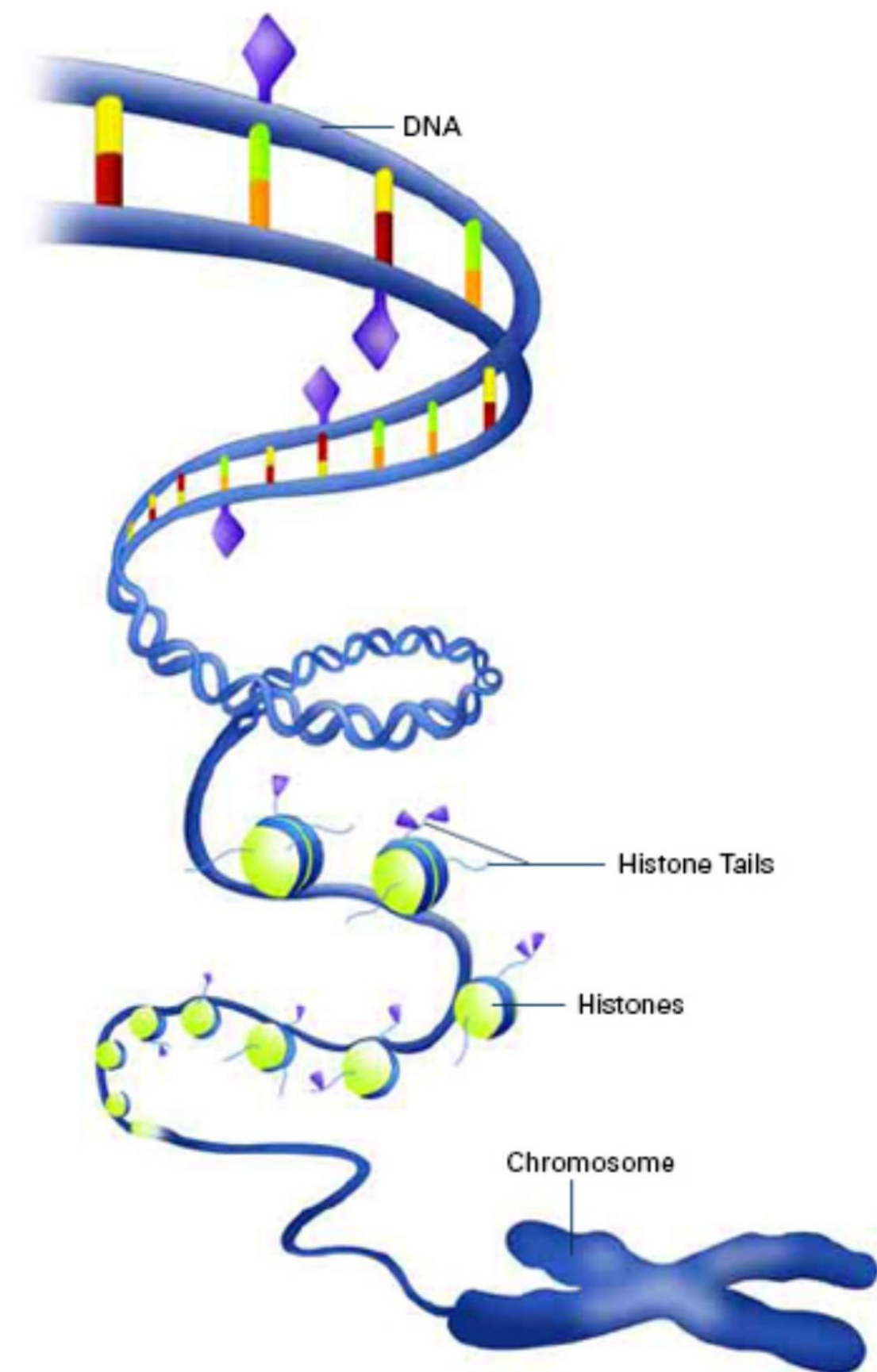
Πήραμε τον κρύσταλλο και τον βάλαμε ...

Α.:

Στην καρδιά. Στα τρίγωνα είχα ένα πρόβλημα κι εγώ, δεν μπορούσα να προσδιορίσω ποιο είναι το τρίγωνο, αλλά το άφησα κι εγώ έτσι. Μάλλον το έβλεπα στο έτσι *[στο πλάι]* και όχι μπροστά. Εκεί έβαλα τα πάντα μέσα, γιατί είπε να βάλουμε ό,τι... Τα πάντα, έβαλα τα πάντα. Και όταν είπε να μακρύνουν τα χέρια και τα πόδια, σαν να αγκάλιαζα όλη τη γη, δηλαδή είχαν μακρύνει τόσο πολύ που έκαναν κύκλο και τα πόδια μου και τα χέρια μου και λέω 'σαν τον καουμπόη, στραβά είναι', κάπως έτσι. Τι άλλο; Δεν θυμάμαι τι άλλο.

Γ.:

Μου άρεσε πάρα πολύ σήμερα. Φτάνουμε στην έρημο, ωραία, και φτάνουμε στη Νεκρά Θάλασσα. Κι εκεί άρχισε το δικό μου πρόβλημα, γιατί έχω θέμα με τα μαύρα νερά. Πάλι, αλλά με ξανάπιασε. Αλήθεια. Εγώ μαύρα τα αισθάνομαι.

Άννα:

Δεν είναι μαύρα τα νερά της.

Γ.:

Αλήθεια. Εγώ μαύρα τα αισθάνομαι.

Άννα:

Ίσως στη Μαύρη Θάλασσα... που επίσης δεν είναι μαύρα.

Γ.:

Ή μπλε πολύ σκούρα. Ναι πολύ σκούρα.

Άννα:

Είναι γαλακτώδη μάλιστα τα νερά της Νεκράς Θάλασσας, στο φυσικό.

Γ.:

Την έχεις δει;

Άννα:

Ναι έχω πάει.

Γι.:

Θυμάμαι που είπα δεν θα μπεις στο νερό μέσα. Όχι θα βουτήξω, γιατί δεν μπαίνω με το σώμα, μπαίνω με το αιθερικό. Αλλά είναι θέμα.

Γ.:

Λευκά είναι;

Άννα:

Είναι γαλακτώδη. Είναι γαλαζόλευκα.

Γ.:

Γαλαζόλευκα είναι;

Έλ.:

Σαν άκουα μαρίνα.

Άννα:

Αν εσύ το είδες μ' ένα τρόπο, σίγουρα υπάρχουν κάποιες εγγραφές.

Γ.:

Την είδα λοιπόν μαύρη τη θάλασσα, δηλαδή αυτό το μπλε το πολύ σκούρο που μπαίνεις μέσα... βασικά μετά μπήκα. Είπα 'είμαι ασφαλής' στον εαυτό μου και άλλη μια φορά θα ξεπεράσω κάτι. Και μπήκα μέσα. Ήτανε πιο βαριά η ενέργεια και πιο... το ένιωθα το νερό χωρίς να το έχω δοκιμάσει, σαν να είναι πιο γλυκό. Δηλαδή δεν είναι σαν τη δικιά μας θάλασσα που είναι αλμυρή και σε βγάζει, έχει μία άνωση πιο δυνατή και είναι μια δόνηση πιο έντονη. Αλλά όσο έμπαινα μέσα τόσο πιο ανοιχτό γινότανε το χρώμα, άνοιγε. Και όταν λες για την Πύλη, ξαφνικά ανοίγει μια στρογγυλή τρύπα, στοά, όλο φως και

μπαίνω μέσα. Μου άρεσε πολύ. Ήταν γεμάτη, γεμάτη από κρυστάλλους, ως επί το πλείστον λευκούς ορία, διαφανείς λευκούς.

Άννα:

Πως;

Γ.:

Ορία λέγονται οι λευκοί διαφανείς κρύσταλλοι. Και άρχισα να περπατάω σιγά-σιγά εκεί και νιώθω τόσο έντονη και... μια ευδαιμονία νιώθω μέσα στην καρδιά μου να πάλλεται και λέω θα ήθελα να κάτσω εκεί. Ήθελα να τους έχω όλους να τους αγκαλιάσω. Όταν μας λένε να βρούμε τον δικό μας κρύσταλλο και αρχίζω και περιφέρομαι σιγά-σιγά κοιτώντας μέσα εκεί στις αίθουσες και βλέπω μακριά ένα κρύσταλλο που αρχίζει να λαμπιρίζει πάρα πολύ έντονα σαν να με καλεί. Πάω κοντά του και τον ακουμπάω με το τρίτο μάτι και ξαφνικά γίνεται εδώ ένα παφ και ανοίγει μία Πύλη και αρχίζω να βλέπω εικόνες και λέω, σταματάω, το κλείνω. Και τότε μας λες ακουμπήστε τον με τα χέρια. Τον ακουμπάω με τα χέρια και αρχίζω και αισθάνομαι την δόνησή του και μετά το παίρνω, παίρνω ένα κομμάτι του και το βάζω στην καρδιά. Το βάζω στην καρδιά και γίνομαι από φως, ακτινοβολώ ολόκληρη και δονούμαι πολύ απαλά και ήδη, προτού το πεις εγώ έχω αρχίσει και νιώθω ότι μεγαλώνω, μεγαλώνω, ψηλώνω, ψηλώνω πολύ. Και μετά αγκαλιάζω τη γη, γίνομαι έτσι ένας κύκλος γύρω της με τα χέρια, πόδια και με το κεφάλι. Και όταν φτιάχνουμε το τρίγωνο, επειδή εγώ έκανα εσωτέρα θεραπευτική κάποτε, έχω καταλάβει πως μπορούμε να οραματιζόμαστε τα τρίγωνα, παρόλο που δεν είναι τρίγωνα, αλλά γίνονται άμα τα δεις κάπως. Τέλος πάντων, αυτό αρχίζει να μεγαλώνει, να μεγαλώνει, είναι από φως το τρίγωνο και αρχίζω και βάζω μέσα τη γη και αρχίζω και βάζω διάφορους αστερισμούς. Έβαλα τον Ωρίωνα, τον Σείριο, την Ανδρομέδα, τις Πλειάδες, τον Κύκνο και άλλους. Έβαζα διάφορους αστερισμούς μέσα και στο τέλος έγινα μια χορδή. Νομίζω αυτό, ναι μια χορδή.

Μ.:

Εμένα άρχισε η άσκηση από τη στιγμή που, από την αρχή που είπες για την ενθύμηση. Και μου έκανε μεγάλη αίσθηση αυτή η λέξη. Και αναρωτήθηκα έτσι μέσ’ την άσκηση, περίπου σαν να διαλογίστηκα πάνω σ’ αυτή τη λέξη, στον κωδικό αυτής της λέξης και μου ήρθε μια εικόνα πού έντονη, που μετά έγινε τρισδιάστατη, σαν να ταξίδεψα εκεί. Είδα τον εγκέφαλο και είδα να μπαίνω μέσα σ’ αυτόν και είδα μέσα στο κέντρο του εγκεφάλου ότι υπάρχει ένα κομμάτι, ένα μικρό κομμάτι, περίπου τόσο ήτανε, το οποίο, λέει, αυτό μπορεί να προκαλέσει την ενθύμηση. Δηλαδή αν αυτό διεγερθεί κατάλληλα ότι μπορεί κάποιος να έχει αυτό που ονομάζουμε θρησκευτικές εμπειρίες. Να έχει επαφή με το πνευματικό του κομμάτι, αλλά σε πολύ απτή κατάσταση. Και πήρα τις πληροφορίες ότι αυτό το κάνουνε άνθρωποι χρησιμοποιώντας βότανα, μυρωδιές, αλλά με πάρα πολύ μεγάλη γνώση, γιατί πρέπει το βότανο να είναι πολύ αχνό και οι συνθέσεις και επίσης η μυρωδιά να είναι πολύ υψηλής συχνότητας. Γίνονται αυτά με τεχνητούς τρόπους και έχει σαν αποτέλεσμα τη διέγερση αυτή στον εγκέφαλο. Τώρα βέβαια δεν ξέρω γιατί μου ήρθε να το δω έτσι. Έτσι, έχω μια απορία. Βέβαια καταλάβαινα σαφώς ότι αυτή η

διέγερση αυτού του κομματιού στον εγκέφαλο, αυτό το σημείο, γίνεται με τον διαλογισμό, με τεχνικές πιο αφηρημένες ας πούμε, όχι με την επέμβαση στο σώμα.

Μετά μια πολύ ωραία αίσθηση και εμπειρία είχα στην Νεκρά Θάλασσα, όπου πριν πούμε να μπούμε μέσα, την κοίταξα και σκέφτηκα, α! δεν μπορεί κάποιος να κολυμπήσει εδώ. Και μετά ακούω στο αυτί μου να λέει 'Εγώ είμαι το άλας της ζωής', τρεις φορές. Ποιο είναι το άλας της ζωής έλεγα μέσα μου και σκέφτηκα αμέσως τον Χριστό. Και μόλις το σκέφτηκα αυτό είδα σαν να είναι εκατομμύρια μόρια ύλης Χριστικής κατάστασης αυτή η θάλασσα. Και όταν το είδα έτσι, όταν το αισθάνθηκα έτσι μετά πολύ γρήγορα έκανα μια βουτιά και ακριβώς επειδή ήταν αυτό, λόγω αυτής της κατάστασης, το άλας της ζωής, τα μόρια του Χριστού σαν να λέμε σε νερό, μπορούσα να πάω πάρα πολύ βαθιά. Και είχα πάλι μία σύνδεση με αυτό που λέμε ωκεανός του Πνεύματος, αλλά με την έννοια της Χριστικής κατάστασης, του Υιού. Μετά μία ωραία εμπειρία πάλι ήτανε το τρίγωνο που επεκτείνονταν και αισθάνθηκα τον εαυτό μου, έψαχνα να βρω που είμαι εκεί μέσα και έβλεπα τον εαυτό μου να είναι μία κουκίδα μόνο. Μία κουκίδα και αισθανόμουν πολύ χαρούμενη γι αυτό. Έλεγα: είμαι μία κουκίδα στο τρίγωνο αυτό, τι ωραία που είναι! Και άρχισε λοιπόν αυτό να επεκτείνεται όπως είπες στην άσκηση με ιλιγγιώδη ταχύτητα και προσπάθησα με συνδεθώ με τις πλευρές του τριγώνου που επεκτείνονταν στο άπειρο και αισθάνθηκα την Αγία Τριάδα. Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα, ότι αυτές οι τρεις ήταν τουλάχιστον για μένα που βίωσα έτσι. Αυτά.

(συνέχεια)

Θα σας ζητήσουμε τώρα να καθίσετε κοιτώντας προς τα πίσω, αιθερικά. Με το αιθερικό σας σώμα καθίστε στραμμένοι προς τα πίσω, αντίθετα απ' ό,τι κοιτά το φυσικό σας σώμα. Πάρτε λίγο χρόνο για να νιώσετε την τροποποίηση της ενέργειας. Και επίσης να δείτε τι μπορείτε να συλλάβετε από το πίσω στο οποίο κοιτάτε. Πάρτε με το αιθερικό σας σώμα μερικές βαθιές εισπνοές και εκπνεύστε βαθιά τον αέρα πάλι, προς τα πίσω. [παύση]. Στραφείτε και καθίστε κανονικά μαζί με το φυσικό σας σώμα.

Το όρος Θαβώρ. Λίγο πιο ψηλά από κει που δουλέψαμε νωρίτερα βρίσκεται το όρος Θαβώρ. Ένα βουνό όχι πολύ ψηλό με όμορφη βλάστηση και μια εκκλησιά στην κορυφή. Το όρος Θαβώρ. Πάρτε το και βάλτε το στο τσάκρα του λαιμού και της βάσης ταυτόχρονα. Πάρτε λίγο χρόνο για να νιώσετε την ενέργεια αυτού του όρους, αυτού του συμβόλου στο λαιμό και τη βάση.

[παύση]

Τέλος, στρέψετε και κοιτάτε στην καρδιά. Μπορείτε να δείτε το τσάκρα της καρδιάς σαν ένα πύρινο τροχό να περιστρέφεται όλο και πιο γρήγορα. Στο κέντρο υπάρχει ένας οφθαλμός που σας κοιτά. Αν κάνετε λίγο πίσω θα δείτε όλα τα τσάκρας σαν πύρινους τροχούς μ'

έναν οφθαλμό στο κέντρο του καθενός. Θα κάνουμε το εξής τώρα: θ’ αρχίσετε να μπαίνετε σε κάθε τσάκρα, όπως σας δίνεται. Θα μπαίνετε μέσα από την κόρη του οφθαλμού μέχρι την άλλη πλευρά. Ας ξεκινήσουμε από τα τσάκρα του λαιμού και της βάσης ταυτόχρονα. Ταυτόχρονα διεισδύετε από την κόρη του οφθαλμού του κάθε κέντρου και περνάτε στο βάθος. Οι πύρινοι τροχοί περιστρέφονται με μεγάλη ταχύτητα. Πάρτε λίγο χρόνο για να διαβάσετε τις ενέργειες. Τι είναι αυτό που νιώθετε όταν βυθίζεστε;

Περνάμε στην κορυφή και τη βάση ταυτόχρονα, το πρώτο και το έβδομο τσάκρα. Διεισδύετε από την κόρη του οφθαλμού και περνάτε στην άλλη πλευρά. Μπορείτε να νιώσετε τον χώρο πίσω από τον πύρινο τροχό. Τώρα πηγαίνετε στην καρδιά. κάντε μια βουτιά στο στήθος μέσα από το τσάκρα της καρδιάς. Τι συμβαίνει στο χώρο που ανοίγεται πίσω που σας βγάζει ο πύρινος τροχός. Και πάλι στο τσάκρα του λαιμού και της βάσης ταυτόχρονα. Καθώς μπαίνετε σε κάθε τσάκρα, στον χώρο που ανοίγεται πίσω απ’ τον πύρινο τροχό, εντυπώστε την ενέργεια του κρυστάλλου που πήρατε νωρίτερα. Μπορείτε να εντυπώνετε σε κάθε χώρο τον κρύσταλλο.

Πηγαίνουμε στα τσάκρα του τρίτου ματιού και του αφαλού ταυτόχρονα. Και πάλι περνάτε μέσα από την κόρη του οφθαλμού. Η ενέργεια ανοίγει. Και πάλι στο τσάκρα της καρδιάς. Μην ξεχνάτε να εντυπώνετε την ενέργεια του κρυστάλλου σας. Και στη βάση, το πρώτο τσάκρα. Μπαίνετε, ρίχνετε μια ματιά τριγύρω και εντυπώνετε την ενέργεια του κρυστάλλου. Ουσιαστικά ενσωματώνετε την ενέργεια του κρυστάλλου. Στον αφαλό κάνετε το ίδιο. Και τώρα στο ηλιακό πλέγμα και τον λαιμό ταυτόχρονα. Από το κέντρο, από την κόρη του οφθαλμού περνάτε ταυτόχρονα μέσα στα δύο αυτά τσάκρα. Πάρτε λίγο περισσότερο χρόνο για να ελέγξετε το ηλιακό πλέγμα. Και στο τρίτο μάτι. Και πάλι στην κορυφή.

Τώρα ανεβαίνετε λίγο ψηλότερα στο όγδοο τσάκρα, γύρω στα 60 εκ. πάνω από το έβδομο, πάνω από το κεφάλι. Άλλος ένας πύρινος τροχός που περιστρέφεται με ακόμα μεγαλύτερη ταχύτητα. Περνάτε μέσα από την κόρη του οφθαλμού και βρίσκεστε στο χώρο που ανοίγει για σας. Εκεί επίσης εντυπώνετε τον κρύσταλλο.

[παύση]

Ο πύρινος τροχός του όγδοου τσάκρα περιστρέφεται με αυξανόμενη ταχύτητα. Περνάτε έξω και κατεβαίνετε ίσια προς τα κάτω, περνάτε από τα άλλα κέντρα και καταλήγετε μετά το πρώτο τσάκρα βαθιά στη γη... 60 εκ. μέσα στη γη. Εκεί είναι ένα κέντρο ακόμα. Δείτε το, δείτε τον πύρινο τροχό που στροβιλίζεται εκεί. Τον κρύσταλλο τώρα τοποθετήστε τον ταυτόχρονα σ’ αυτό το κέντρο μέσα στη γη και στο τσάκρα του λαιμού. Από το τσάκρα που βρίσκεται μέσα στη γη αφήστε την ενέργεια να ρέει σαν ποτάμι προς το κέντρο της γης.

Είναι μια βαθιά άσκηση αυτή που κάνατε σήμερα. Ο τρόπος με τον οποίο έγινε ήταν αυτός που ήταν καταλληλότερος για τη δική σας ομάδα. Όπως είπαμε όμως και στις προηγούμενες ομάδες, η άσκηση

αυτή έγινε άλλες δύο φορές. Μία φορά στη Λεμουρία και μία στην Ατλαντίδα. Κάνετε συχνά ενεργειακές ασκήσεις για την εξισορρόπηση και τον καθαρισμό των ενεργειακών σας κέντρων. Είναι καλό να κάνετε και πραγματικά είναι όλες πάρα πολύ καλές. Αυτό που κάναμε εδώ ήτανε μία διεύρυνση, μια άσκηση διεύρυνσης των καναλιών των κέντρων. Διευρύνθηκε το κανάλι του κάθε τσάκρα. Τι σημαίνει αυτό; Όταν αρχίσετε να αντιμετωπίζετε τον εαυτό σας σαν ένα καθρέφτη της Θείας σκέψης, θα μπορέσετε να αντιληφθείτε ότι το εύρος του καναλιού του κάθε κέντρου σχετίζεται με την ροή, την εκπόρευση των αντίστοιχων ακτίνων της Θείας σκέψης. Συνεπώς με την εκδήλωση των ενεργειών που έρχονται σε σας να γειώσετε στη γη.

Πάρτε λίγο χρόνο για να μιλήσετε, να γειωθείτε καλύτερα, να επεξεργαστείτε αυτό που δόθηκε και την άλλη βδομάδα σας περιμένουμε για κάτι καινούριο.

Ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Κουτχούμι, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα, ο Σανάτ Κουμάρα και όλοι όσοι είμαστε μαζί σας, σας χαιρετούμε και σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Άννα:

Περίεργο, ενώ έρεε η ενέργεια πολύ καλά, τώρα νιώθω αυτή την πλευρά [δεξιά] και το χέρι και το πόδι βαριά.

Γ.:

Εγκεφαλικό! [γέλια]

Άννα:

Όχι εγκεφαλικό, αλλά σαν να έχει αλλάξει η ροή και από δω το νιώθω ανάλαφρα, από δω σαν να μην ρέει καλά η ενέργεια. Καλά, ας πείτε, θα κοιτάξω εγώ να το φτιάξω, γιατί στην αρχή ήταν όλο πολύ εντάξει.

Γ.:

Ήταν πολύ «περίεργη», τώρα θα το βάλω σε εισαγωγικά αυτό που λέω. Με το που λες «βγείτε, βγάλτε το αιθερικό και να κοιτάξει ανάποδα», λέω 'ωπ, ο Ιανός'. Αισθάνθηκα ότι ήταν τόσο έντονη αυτή η ενέργεια και ...

Άννα:

Τριγυρίζει πολύ ο Ιανός τελευταία.

Γ.:

Και λέω αυτό είναι, ενώνονται οι δύο πλευρές τώρα. Κοιτώντας πίσω εν τω μεταξύ, εγώ βλέπω τον καθρέφτη. Η εισπνοή και εκπνοή είναι: ρουφάω μέσα αυτό που υπάρχει και το ξαναβγάζω στο αιθερικό. Και όλη την ώρα αυτό αισθανόμουνα, ότι τα περάσματα γίνονται για να

ενώσουν από κάθε τσάκρα τις δυο πλευρές. Όπως μπαίναμε μέσα ταυτόχρονα σε δύο ήταν, όπως έχουμε δύο μάτια και βλέπουμε ένα, αλλά βλέπουμε από δύο μάτια. Στην αρχή που μπήκαμε, πριν να μπούμε στην καρδιά ήταν σαν περνώντας πίσω να είναι δύο καλώδια που στρέφονται, στρίβουν και κάθονται έτσι, τα δύο πρώτα. Και τα δύο δεύτερα κάνανε το ίδιο. Περνώντας από την καρδιά άνοιξε περισσότερο και μπήκε μία κίτρινη χρυσή ακτίνα, όπου αυτά πίσω έτσι όπως ήταν ενωμένα απόκτησαν ροή, γιατί στην αρχή ήταν σαν να προσπαθούσα να τα ενώσω. Και μετά όλα τα περάσματα γινόντουσαν μ’ αυτό τον τρόπο. Γινόταν από πίσω τόξο. Και μάλιστα όταν μπαίναμε διπλά από το ένα έμπαινες τη μια φορά και από το άλλο έμπαινες την άλλη φορά και γινόντουσαν κύκλοι μισός πίσω, μισός μπροστά με δύο φορές δεξιόστροφη και αριστερόστροφη στον κύκλο. Με το όρος κάτω και το όρος πάνω που το βάλαμε, ήταν σαν να έβαλα δύο κώνους που κάνανε άτρακτο, δηλαδή είχε μύτη κάτω, στη βάση – αυτό το κάναμε πιο πριν απ’ τα τσάκρα, αλλά τώρα το θυμήθηκα – και στο λαιμό ήταν επάνω και έκανε την άτρακτο και εκεί μέσα ήταν η καρδιά σ’ αυτό. Με το σημείο κάτω και πάνω αισθάνθηκα ότι ενώνονται Μητέρα και Πατέρας πάλι, αυτές οι πλευρές και αισθανόμουν συνέχεια ότι είναι αυτή η ενέργεια που λειτουργεί. Το ένωμα των δύο πλευρών και όπως ήταν τα δύο κεφάλια, το ένα μπρος και το.... και τα τόξα που γίνανε ήταν αυτά που κοιτάζαν τα κεφάλια και ένωναν τις πλευρές. Αυτό ήτανε πάρα πού έντονο.

Κα.:

Εγώ γυρνώντας πίσω είδα το μέλλον. Αυτό. Δηλαδή γύρισα πίσω και μου είπαν «αυτό που βλέπεις είναι το μέλλον». Και ήταν σαν να το έβλεπα ενοποιημένα, σαν αυτό που εννοούμε παρελθόν να είναι μέλλον και όλα βρίσκονται στο τώρα. Δηλαδή μία συγχρονική αντίληψη. Αυτό κυρίως μου δείξανε. Μετά προσπαθούσα να συντονίζομαι μ’ αυτό που έλεγες, παρακολουθούσα την ενέργεια. Κάθε φορά που έμπαινα σ’ ένα τσάκρα μου λέγανε κάποια πράγματα, τα οποία δεν συγκράτησα, γιατί ήτανε πολύ γρήγορη η ροή. Αυτό που συγκράτησα και που το είπες μετά, ήτανε ότι είναι μία διεύρυνση αυτό, ήτανε μία μεγάλη διεύρυνση και όταν είπες άνοιγμα ενέργειας, πραγματικά αισθάνθηκα αυτό το άνοιγμα της ενέργειας και ήταν σαν να γίνεται μια διεύρυνση μεγάλη. Τι άλλο; Αυτά.

Ευτ.:

Εγώ όταν γύρισα πίσω αισθάνθηκα πάρα πολύ φυσικά, πάρα πολύ ωραία και μετά που έλεγες τα τσάκρας και οι τροχοί και αυτά, εγώ τον τροχό αυτόν τον έβλεπα να έχει πάρα-πάρα πολλά χρώματα. Δεν τον έβλεπα έτσι πύρινο, τον έβλεπα με πάρα πολλά χρώματα και να γυρίζει, να γυρίζει, να στροβιλίζονται οι ενέργειες. Και όταν είπες την ενέργεια 60 εκ. πιο ψηλά, αυτό το αισθάνθηκα σαν ένα μανιτάρι κι αυτό το μανιτάρι να μεγαλώνει, να μεγαλώνει. Μετά που μπήκαμε μέσα στη γη αισθάνθηκα τέτοια θερμότητα που μ’ έλουσε ιδρώτας. Αισθάνθηκα πάρα πολύ τις ενέργειες, έντονες σε όλα μου τα σημεία, όπου βάζαμε. Δηλαδή παρακολουθούσα όπως ακριβώς έλεγες και αισθανόμουν πάρα πολύ έντονες τις ενέργειες.

Έλ.:

Έβλεπα τον εαυτό μου όταν γύρισα πίσω μέσα από ένα κρυστάλλινο σώμα διάφανο, που στο κέντρο μου από το κεφάλι μέχρι και κάτω από το σώμα μου υπήρχε ένα σπαθί. Αυτό ήταν συνέχεια, όλη την ώρα που μιλάγες και βρισκόμουν μέσα στο σύμπαν, δεν υπήρχε δωμάτιο. Κρυστάλλινη εγώ, μεσ' το σύμπαν, τα ίδια χρώματα κι ένα σπαθί. Μετά στα τσάκρας έβλεπα να μπαينوβγαίνω μέσα απ' αυτό το σπαθί. Δηλαδή μέσα απ' αυτό το σπαθί έμπαινα, το οποίο καρφώθηκε στη γη κάτω και έφευγε ενέργεια, έπαιρνε ενέργεια. Δηλαδή ήταν πάρα πολύ δυνατό και ωραίο. Και το είδα σαν συνέχεια, γιατί σήμερα πήγα και περπάτησα μία ώρα στο άλσος και ένιωθα δέντρο με τις ρίζες και είχα την ίδια αίσθηση, ας ήταν σπαθί αυτό που έβλεπα τώρα. Αυτό είναι, ρουφάω και δίνω ενέργεια από κάτω. Αυτό.

Θ.:

Για μένα οι εικόνες απ' την αρχή που είπες να γυρίσουμε πίσω με πήγαν πίσω σ' ένα ταξίδι μέσα σ' ένα διάδρομο ενός κάστρου. Σε Μεσαιωνικές εικόνες. Το ερμήνευσα σαν 'πηγαίνετε πίσω στο χρόνο', κάπως έτσι, στο παρελθόν σας. Αλλά εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι προοδευτικά, όσο πέραναγε η ώρα, οι εικόνες αυτές φωτίζονταν περισσότερο, σαν να έβγαινα από ένα τούνελ έξω. Μετά με τα κέντρα και το μπες-βγες η παράπλευρη εικόνα που έπαιρνα γύρω από τους τροχούς, δηλαδή από το ανθρώπινο σώμα, ας πούμε, ήταν σαν ένα καφέ-κόκκινο χρώμα, όπως είναι το κρέας που στεγνώνει στην κατάψυξη μετά από μερικές ώρες, το καταψυγμένο. Έβλεπα το εσωτερικό του σώματος χωρίς να έχει όργανα. Και το πιο εντυπωσιακό απ' όλα ήταν στο κατέβα από πάνω από το έβδομο τσάκρα προς τα κάτω, που σαν να μπήκε κάτι μεσ' το σώμα κι έγινε μια έκρηξη. Οπότε όλο αυτό το στεγνό, το ασθενικό, το αρρωστημένο ξαφνικά έγινε φως. Φωτεινό δηλαδή, κάπως έτσι. Ευχαριστώ.

Δ.:

Εγώ στα διάφορα σημεία που δουλεύαμε με τα τσάκρα έβλεπα σε καθένα και άλλη εικόνα και ανάλογα με την εικόνα υπήρχε αντίστοιχα και κάποια αίσθηση. Είδα φωτιά, είδα μια θηλυκή ενέργεια, μια παρουσία, είδα ένα κήπο, είδα αστέρια, τέτοια έτσι. Αυτό που ήταν πολύ εντυπωσιακό ήταν στο τέλος, με το τσάκρα που είναι 60 εκ. κάτω στη γη, εκεί ήτανε σαν αύρα γαλαζόλευκη, σαν ρευστό όμως. Σαν ένα ποτάμι άρχισε να ρέει και αισθάνθηκα ότι ήμουν μέσα σ' αυτό. Ήτανε πολύ αναζωογονητικό αυτό, εκπληκτική αίσθηση. Αυτά.

Μχ.:

Τι να πω, έκανα την άσκηση έτσι όπως μας την έλεγες. Ένιωθα σε κάποια απ' τα τσάκρας να γίνεται μεγάλη διεύρυνση, κάποια άλλα ήταν ήδη πολύ μεγάλα, έτσι τα ένιωθα. Τι άλλο; Και στην αρχή-αρχή όταν κοιτάζαμε πίσω, το μυαλό μου έλεγε ότι ήταν βιβλία κλπ, εγώ έβλεπα το Άγιο Δισκοπότηρο ότι είχες εδώ πίσω.

Άννα:

Δεν έχω κάτι.

Μχ.:

Δεν έχεις. Έτσι έβλεπα εγώ. Ενώ έλεγε ο νους `έχεις βιβλία` ξέρεις τέτοια, εγώ αυτό πίσω μου. Αυτά.

Ε.:

Εγώ ένιωσα τη διεύρυνση και δουλεύανε όλα τα τσάκρας, με μεγαλύτερη ένταση το τσάκρα της καρδιάς και το όγδοο. Εν τω μεταξύ από την αρχή υπήρχε μία σύνδεση απ’ τη βάση μέχρι επάνω. Πήγαινε συνέχεια πάνω-κάτω. Μετά άρχισε και το μπρος-πίσω και μετά το άνοιγμα. Αυτό.

Μπ.:

Όταν βάλαμε και το αιθερικό μας από πίσω μου βγήκε αυτό το σύμβολο, το οποίο βγαίνει αρκετά συχνά σε μένα. Δύο τόξα τα οποία εφάπτονται σ’ ένα σημείο. Μετά στα τσάκρας όταν αρχίσαμε να μπαίνουμε κλπ, εκεί άρχισε το πάρτι. Άρχισα να βρίσκομαι σε χώρους απίθανους. Ένα που θυμάμαι είναι ότι βρίσκομαι σ’ ένα σπήλαιο, ίπταμαι και κάτω βλέπω ένα άγαλμα το οποίο φωτίζεται από μία αχνή δέσμη φωτός. Δεν μπορώ να πω αν το άγαλμα ήταν αγγελικό, ήταν άγγελος ή όχι, αλλά σαν να μου έδωσε αυτή την εντύπωση.

Άννα:

Σε ποιο τσάκρα ήταν αυτό;

Μπ.:

Δεν θυμάμαι. Χάθηκα, δεν μπορούσα να κρατήσω πια, να θυμάμαι. Μετά σε κάποια άλλη περίπτωση βλέπω ένα δρόμο, βράδυ, κλειστά σπίτια, τα φώτα και έρχεται Ν. Ορλεάνη, Μπέρμπον Στρητ. Δηλαδή ξεκάθαρο το θέμα, πάμε παρακάτω.

Άννα:

Έχεις βρεθεί εκεί;

Μπ.:

Όχι, αλλά είναι πολύ έντονες οι εικόνες που έχω. Μετά πάλι σε κάποιο άλλο βρίσκομαι να στέκομαι κάπου εδώ στο άγαλμα της Ελευθερίας και να κοιτάζω το κεφάλι ξέρεις, με μια τέτοια προοπτική... Αυτό το στοιχείο του αγάλματος βγήκε σε δύο περιπτώσεις. Και κάτω στο τσάκρα στη γη βγήκανε πολύχρωμα πλακάκια ιταλικά, παλαιάς κοπής, τα οποία βγαίνανε σε σχήματα σαν μαντάλα.

Άννα:

Μάλιστα, φαντασμαγορία!

Μπ.:

Πάρτι έγινε!

Α.:

Εγώ δεν ήμουν η ίδια αρκετά ανοιχτή για να βιώσω έντονα ορισμένα πράγματα, ήμουν κάπως κλειστή σήμερα. Παρόλα αυτά, όταν βάλαμε το βουνό στη βάση και στο λαιμό, πιο έντονη μου ήταν η αίσθηση της βάσης. Πώς να την πω τώρα, πιο καθαρή, πιο κρυστάλλινη, πολύ πιο ευρεία και πιο δυναμική.

Άννα:

Είναι το βουνό της μεταμόρφωσης στο Θαβώρ.

Α.:

Εγώ είδα και τον Ηλία επάνω.

Άννα:

Α! Σίγουρα θα το πέρασε.

Α.:

Και πιο αιθέρια ήταν η αίσθηση εδώ στο λαιμό, πιο αραιή η αίσθηση. Την διεύρυνση αυτή που νιώσανε όλοι, εγώ την ένιωσα όταν τελείωσε η άσκηση και συνέχιζε μέχρι πριν από λίγο. Δηλαδή δεν ξέρω, εμένα έτσι μου βγήκε σήμερα, κάπως περίεργα.

Γ.:

Εγώ τα περισσότερα τσάκρας, όταν έμπαινα μέσα και έβγαινα πίσω στο χώρο, ήταν ένας χώρος γεμάτος φως. Δεν είχε εικόνες. Στα μόνα τσάκρας που είχα εικόνες ήτανε όταν μπήκα στο τσάκρα της καρδιάς, που βγήκα σ' ένα ροδώνα και στο όγδοο που βγήκα στο σύμπαν, μέσα σε αστερισμούς ήμουν. Στα άλλα ήτανε σαν να έμπαινα σε μια αίθουσα προβολής, σαν να είχε φως. Και όταν έβαζα τον κρύσταλλο σε κάθε τσάκρα ήτανε σαν να ήμουν .. πως είναι η προβολή που βγάζει το αντίθετο απ' την άλλη, έβγαινε και μπροστά. Δηλαδή σαν να πέρναγε και να έβγαινε το είδωλό του μπροστά σε κάθε τσάκρα. Στο μόνο τσάκρα που όταν μπήκα δυσκολεύτηκα ήταν στο ηλιακό, που μόλις μπήκα εκεί άρχισε να με λούζει κρύος ιδρώτας. Ίδρωνα, όχι κρύος ζεστός ήτανε. Ναι, εκεί ένιωσα 'ιδρώνω' στο ηλιακό. Και τι άλλο; Είχαμε κάτι άλλο; Δεν θυμάμαι. Όχι.

Μ.:

Βίωσα μια κατεδάφιση στο τέταρτο και στο πέμπτο. Είδα μία οκταόροφη πολυκατοικία εδώ, άκουσα ένα τρομερό θόρυβο, τώρα γελάω, αλλά εγώ το βίωσα. Είναι η αντίδραση, είναι το νευρικό της προσωπικότητας, ξέρω εγώ, ξέρω. Δηλαδή μου ήρθε να αλλά λέω συκρατήσου, αν και καλά είναι αυτά, καλό είναι να τα κάνεις, αλλά είπα εντάξει ας το συκρατήσω. Είδα λοιπόν μία οκταόροφη πολυκατοικία στο πέμπτο και την κοιτάω, την κοιτάω, την κοιτάω. Μου άρεσε. Λέω, α! ωραία είναι. Και ακούω μια βροντερή φωνή 'όχι δεν είναι' και γίνεται μια έκρηξη στο εσωτερικό της πολυκατοικίας και κατεδαφίστηκε. Όπως πέφτανε οι πύργοι. Και ακούω πάλι μια φωνή και μου λέει 'αυτό ήταν το θέλημά σου' και μετά άκουσα 'οικοδομούμε το θέλημά Μου'. Αυτό.

Άννα:

Στο λαιμό, που σχετίζεται με την έκφραση.

Μ.:

Στο όγδοο.

Άννα:

Ποιο όγδοο;

Μ.:

Όχι όγδοο, στο πέμπτο. Οκταόροφη ήταν η πολυκατοικία. Δεν ξέρω γιατί οκταόροφη, αυτό δεν το ρώτησα. Είχα αρκετά σοκαριστεί και δεν σκέφτηκα να το ρωτήσω, δεν μου ήρθε καμία ιδέα, καμία σκέψη. Και στο τέταρτο επίσης πάλι μία κατεδάφιση, όπου εκεί ήταν ένα σπίτι, ένα ωραίο σπίτι, όχι εξοχικό ακριβώς. Τέλος πάντων με κεραμίδια κλπ, ένα όμορφο σπίτι, όπου αυτό πάλι κατάλαβα ήταν η ψευδαισθήση της αγάπης που έχω στη γη για το τι είναι. Μία έτσι ρομαντική, αγροτική, έτσι κάπως βουκολική, δεν ξέρω πώς να το περιγράψω. Δεν έχει και σημασία. Κι αυτό κατεδαφίστηκε πάλι. Και στη θέση του θα μου πεις τι είδα. Στη θέση του είδα να ανοικοδομείται ένα καφενείο [γέλια]. Γι αυτό σου λέω, δεν μπορείς να καταλάβεις, γι αυτό μην το παρεξηγείτε.

Άννα:

Δεν είναι καρδιά είναι καφενείο. Πως το λένε; [γέλια]. Δεν θυμάμαι τους στίχους. Είναι όλοι μαζί, είναι όλος ο κόσμος.

Μ.:

Πολλές φορές βλέπεις έναν άνθρωπο και λες είναι μουρλός. Αλλά για να πεις ότι είναι μουρλός, έστω ότι θέλεις να το πεις πρέπει να καταλάβεις τι του συμβαίνει κι εκεί να κρίνεις έστω και να πεις. Κι εμένα τώρα μου έρχεται να κάνω διάφορα πράγματα, δεν τα κάνω. Αυτά.

Άννα:

Μάλιστα, ενδιαφέρον. Τελειώσαμε, δεν έχουμε κάτι άλλο.

Ε.:

Την ερώτησή μου;

Άννα:

Ποια ερώτηση; Α! μάλιστα αν όντως ήσουνα Μαρία στην περιοχή της Νεκράς Θάλασσας.

Θ.:

Η ερώτηση είναι η εξής... Μου ήρθε τώρα στο τέλος, παρότι την κουβάλαγα στο τσαντάκι όπως πάντα, την συνέδεσα μ' αυτό το εντυπωσιακό που βίωσα κι εγώ, με το τσάκρα που είναι 60-70 εκ. από κάτω.

Άννα:

Θύμισέ μου, τι ήταν αυτό που βίωσες;

Θ.:

Αυτό που είπαμε προηγουμένως, ότι υπάρχει ακόμα ένας φωτεινός τροχός 60-70 εκ. μέσα στη γη. Άμα τον δεις σχηματικά όλο τον κόσμο να κινείται να γράφει την τροχιά από κάτω, είναι πολύ εντυπωσιακό. Η ερώτηση λοιπόν που είχα γενικότερα και την συνδέω τώρα μ' αυτό είναι η εξής: όπως βιώνουμε την καθημερινότητα μέσα από την συνειδητότητα που έχει ο καθένας, έχουμε τον διαρκή αγώνα για σταθερότητα, για να έρθουμε στο κέντρο μας και ν' αντιμετωπίσουμε όλες τις προκλήσεις που έρχονται καθημερινά, τα μαθήματα. Είναι στιγμές λοιπόν που το εγώ μας κι εμείς βιώνουμε την απόλυτη αδικία. Δηλαδή έχεις αυτό που λέμε, προσωπικά το πιστεύεις, ότι έχεις την απόλυτη προσφορά και εισπράττεις την αγνωμοσύνη και μάλιστα και πίεση από πάνω. Αυτή λοιπόν πιστεύω ότι είναι μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που έχουμε κοινωνικά και προσωπικά, αλλά και πνευματικά. Η ερώτηση λοιπόν θα ήταν στην γενική της φύση: 'Ποιο είναι εκείνο το κλειδί που πρέπει να μπορούμε να έχουμε κάθε φορά, ο δρόμος δηλαδή που μπορούμε να ακολουθήσουμε ώστε να μην φεύγουμε από το κέντρο μας ή να κρατηθούμε στο κέντρο μας και αν έχει σχέση με το τσάκρα αυτό, που είναι από κάτω.'

Απάντηση:

Το τσάκρα ανάμεσα στα φρύδια ευθύνεται για όλα όσα βλέπεις. Για όλα όσα ακούς ευθύνεται η καρδιά. Ο τρόπος που αντιδράς σ' αυτά που βλέπεις και ακούς σχετίζεται με το Θέλημα του Πατέρα στη γη, κι αυτά είναι μάλλον πιο περίπλοκα απ' ό,τι περίμενες. Μην θεωρείς ότι ενεργείς ποτέ μόνος σου. Το ότι διαπιστώνεις πως φεύγεις από το κέντρο σου κάποιες φορές, δεν έχει να κάνει με μειονεκτήματα που κουβαλάς, αλλά έχει να κάνει με τον τρόπο που ήρθε σαν βιώσεις στη γη. Έρχεστε να βιώσετε τρόπους ύπαρξης. Με τον έναν ή τον άλλο τρόπο επιλέγετε τρόπους λειτουργίας. Οι τρόποι λειτουργίας που χρησιμοποιείτε σας βοηθούν να πάρετε τις εμπειρίες που επιθυμείτε. Μην ταυτίζεσαι με τον τρόπο λειτουργίας. Ο τρόπος λειτουργίας έχει να κάνει με την γήινη πραγματικότητα που έρχεσαι πολύ συγκεκριμένα να βιώσεις. Όταν θυμάσαι ότι δεν είσαι εσύ ο τρόπος αντίδρασης, αλλά ο τρόπος αντίδρασης ανήκει στον γήινο μηχανισμό, τον οποίο εσύ ζωοποιείς, μπορείς να αποστασιοποιηθείς απ' όλο αυτό το παιχνίδι και να σταθείς κύριος του εαυτού σου.

Η απάντηση λοιπόν είναι ότι, αν θέλεις να στέκεσαι στο κέντρο σου, να θυμάσαι ότι είσαι κάτι πολύ διαφορετικό, πολύ ευρύτερο απ' αυτό που βλέπεις εκείνη την ώρα μπροστά σου. Να θυμάσαι ότι αυτές οι τροποποιήσεις της συνείδησης και του νου δεν είναι παρά ο κυματισμός στην επιφάνεια της λίμνης. Είναι η επιφανειακή τροποποίηση που σχετίζεται με την εικόνα που έρχεσαι να βιώσεις. Σου προτείνουμε απλά να στέκεσαι στην καρδιά. Μπορείς επίσης να δεις όλα τα κέντρα σαν ένα. Είναι μια αλήθεια αυτή. Αυτό που θα σε βοηθά πάντα είναι να στέκεσαι στην καρδιά.

Το τσάκρα κάτω από την επιφάνεια της γης το χρησιμοποιούμε στις τεχνικές γείωσης της ενέργειάς σας. Αναμφισβήτητα η παρουσία σας στη γη συνδέεται με τη γη. Είστε φτιαγμένοι από τη γη. Όμως δεν συνιστούμε την πόλωση εκεί. Η ισορροπία στην καρδιά είναι πιο

πλήρης. Είναι πιο πλήρης. Εκεί μπορείς να στέκεσαι σε ισορροπία ανάμεσα στον ουρανό και τη γη.

Μου δείχνει Ε. ότι ναι, υπάρχει αυτό το στοιχείο της Μαρίας στην περιοχή εκείνη, αλλά όχι στο φυσικό πεδίο. Είναι σαν να στάθηκαν εκεί, έζησες εκεί, αλλά σε άλλο πεδίο, σε άλλη δόνηση. Δεν ξέρω πώς να το ερμηνεύσω. Σε άλλη διάσταση;

Ε.:

Όταν το είδα δεν είδα σκηνές στο έδαφος, αλλά είχα πυρο-κόκκινα μαλλιά και υπήρχε μία αιώρηση και σκηνές σαν..... Όταν μπήκα στο νερό κρύωνα, αλλά όχι όπως λες κρυώνω-κρυώνω, ένα διαφορετικό πράγμα που δεν με ξένιζε, δεν με δυσαρεστούσε.

Άννα:

Κάτσε να ρωτήσω περισσότερο...

[παύση]

Όχι δεν μου λέει. Είναι κάτι από άλλες εποχές. Άλλες εποχές... καταλαβαίνω μεγάλες γήινες εποχές, πολύ παλιά.

Απαντήθηκε η ερώτηση;

Θ.:

Βεβαίως, αλλά ...

Άννα:

Δημιουργήθηκε άλλη.

Θ.:

Όχι αυτή είναι πολύ γρήγορη. Όταν λέμε στέκεσαι στο τσάκρα της καρδιάς, εγώ το καταλαβαίνω ότι η συνειδητότητά σου να είναι τόσο διευρυμένη, γιατί μου ήρθε μια εικόνα όταν μιλούσες, ότι όπως είσαι με τον κάθε άνθρωπο, το τι αντιμετωπίζεις ας πούμε, εκείνη τη στιγμή αυτό το κομμάτι το φυσικό σου, μου έδειξε μια εικόνα από πάνω. Από πάνω δεν είσαι εσύ. Αλλά τότε όμως, το ερώτημα που βγαίνει είναι: ‘η καρδιά που είναι;’. Γιατί αυτό το πράγμα που παίρνουμε εμείς σαν το κέντρο της καρδιάς είναι που σχετίζεται και με την προσωπικότητα, το φυσικό σώμα. Αυτό καταλαβαίνω δηλαδή, δεν ξέρω αν ισχύει.

Άννα:

Δεν είναι και σωστό να πούμε ότι η καρδιά δεν σχετίζεται με την προσωπικότητα, γιατί η καρδιά σχετίζεται με όλα. Η καρδιά είναι το κέντρο που συνδέεται με όλα, και με την προσωπικότητα.

Θ.:

Αυτό είπα κι εγώ. Ότι....

Απάντηση:

Ωστόσο, αυτό που επιτυγχάνεις όταν καθίσεις στην καρδιά είναι να ανοίξεις τον δρόμο προς τον Ανώτερο Εαυτό. Εκεί πέρα αρχίζει το

μονοπάτι, από κει και είναι μία πρακτική, μία άσκηση που χρησιμοποιείται πάρα πολλές φορές από εσωτερικές ομάδες, το να μάθετε να καθόσαστε στον θρόνο στην καρδιά. Είναι μία διαδικασία που κρατάει αρκετό χρόνο. Να μάθετε να ισορροπείτε και να κάθεστε στον θρόνο στην καρδιά. Ουσιαστικά, όταν μπορέσετε να καθίσετε σ' αυτόν τον θρόνο, μπορείτε να διεκδικήσετε την κυριότητα του εαυτού σας. Η αποστασιοποίηση όπως την είδες είναι που σε βοηθάει να καθίσεις στο κέντρο της καρδιάς. Ο σκοπός δεν είναι να διαχωριστείτε από κάποια κομμάτια σας, αλλά να σταθείτε στο κέντρο και να τα διαχειριστείτε όλα από εκεί.

.....

Μάθημα 22° - 14.6.09

Η ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Μπορούμε ν’ αρχίσουμε. Είσαστε έτοιμοι. Μερικοί από σας γνωρίζετε ήδη πράγματα που θα ειπωθούν σήμερα. Τα έχετε ξανακούσει μέσα στην προηγούμενη εβδομάδα. Δεν είμαστε εδώ για να επαναλάβουμε ακριβώς ό,τι ειπώθηκε, είμαστε εδώ για να προσθέσουμε, να δώσουμε μια άλλη διάσταση. Υπάρχουν αυτοί που δεν γνωρίζουν ακόμα τις εξελίξεις που έχετε υπόψη σας. Έτσι θα χρειαστεί να κάνουμε λίγο μπρος-πίσω και να δημιουργήσουμε ένα κοινό σύνολο πληροφοριών. Τα πράγματα λοιπόν σοβαρεύουν, το έχετε υπόψη σας ήδη. Η πιο κατάλληλη λέξη θα ήταν γειώνονται, υλοποιούνται. Μπαίνετε σε μία φάση υλοποίησης. Ήταν αυτό που κάποιοι από σας περιμένατε εδώ και χρόνια. Και δεν αναφερόμαστε μόνο σ’ αυτήν την νέα εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα του Αβαλοκιτεσβάρα Ρέϊκι, αναφερόμαστε σε πολλά ακόμα.

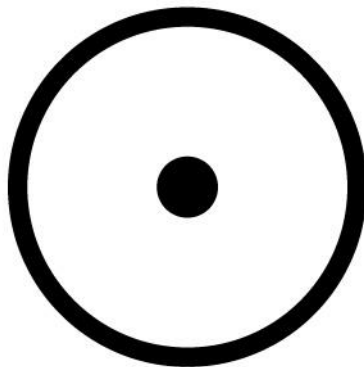
Είσαστε στο μεταίχμιο μιας μεγάλης αλλαγής, συνειδησιακής αλλαγής. Δεν είστε μόνο εσείς σ’ αυτό το μεταίχμιο, είναι ολόκληρη η ανθρωπότητα. Εσείς, η ομάδα σας, βιώνετε αυτήν την πραγματικότητα με τον δικό σας τρόπο και μέσα από την δική σας δυναμική. Έτσι λοιπόν σχηματίζονται πυρήνες δράσης ανά τον κόσμο. Σχηματίζονται ομάδες διαλογισμού. Καλά καταλάβατε, είναι ένα παγκόσμιο κίνημα αυτό. Είναι μία θρησκεία όπως θα λέγαμε που αναδύεται μέσα από όλη την ανθρωπότητα. Πρόκειται ουσιαστικά για έναν καινούριο τρόπο δράσης, που λόγω της απήχησης που είχε στους ανθρώπους αρχίζει να διαμορφώνεται με πολλούς τρόπους.

Η Άννα ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να πει μερικά πράγματα. Εμείς πάλι λέμε ότι το κάνει ήδη. Έτσι, περιέγραψε για μας την διαδικασία ξεκινήματος μιας νέας θρησκευτικής γραμμής, που δεν είναι τίποτε διαφορετικό απ’ αυτό που έχετε ήδη στα χέρια σας, που αφορά περισσότερο τον τρόπο γείωσης όλων αυτών των εσωτερικών εργασιών που κάνετε ήδη. Και όπως προστέθηκε, διασαφηνίζοντας τα πράγματα, πρόκειται για μια διαφορετική δομή που παίρνει και ανατοποθετεί, αναδιατάσσει γνώσεις και πληροφορίες που έχουν δοθεί μέχρι σήμερα κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας.

Είναι μεγάλη η ιερότητα αυτού που σας φέρνουμε σήμερα και η ενέργεια που την συνοδεύει πάει πολύ βαθιά. Θέλουμε να είστε σίγουροι γι αυτά που βιώνετε. Δεν είμαστε ξέμπαρκοι ναυτικοί της καθημερινής σας ζωής, που έρχεστε για να βιώσετε λίγες στιγμές χαράς μέσα από φαντασιώσεις και οραματισμούς. Είσαστε εσείς που πολύ ενεργά διαμορφώνετε την γήινη πραγματικότητα. Δεν είσαστε ανίδεοι που τους έχει απορρίψει το σύστημα και κάθεστε σε μια

γωνιά αναμασώντας την αδυναμία σας, προσευχόμενοι παθητικά στους αγγέλους κι ένα σωρό θεούς που... ένας θεός ξέρει που έχετε βρει! Αυτή θα ήταν η άποψη κάποιων. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική.

Είσαστε αυτοί που πηγαίνετε βαθιά στην καρδιά και ανασύρετε από εκεί κάθε στιγμή τη δική σας αλήθεια. ακόμα και αν στα πρώτα βήματα νιώθετε ότι δεν το κάνετε τόσο επιτυχημένα, ακόμα κι αν νιώθετε έτοιμοι να καταρρεύσετε κάτω από το βάρος των ενεργειών που σας περιστοιχίζουν και σας κατακλύζουν, ακόμα και έτσι κάνετε μία πολύ συνειδητή εργασία στο βάθος της καρδιάς. Προσπαθείτε να γνωρίσετε και να αναγνωρίσετε αυτό που είστε. Έρχεστε σε επαφή με τα βαθύτερα κομμάτια της ύπαρξής σας και αποζητάτε την ευθυγράμμιση με τον θεϊκό σας εαυτό, αποζητάτε την ευθυγράμμιση και την εκδήλωση του Εγώ Είμαι. Αυτό από μόνο του κάνει τα πράγματα πολύ πιο εύκολα, αυτό από μόνο του είναι η ουσία της ανθρώπινης αναζήτησης. Είναι γεγονός ότι δεν θα μπορούσατε να κάνετε κάτι άλλο πιο επιτυχημένο απ' αυτό. Είναι η καινούρια γραμμή. Είναι η καινούρια θρησκεία. Εάν εσείς θέλετε να το αποκαλείτε κάπως διαφορετικά γιατί αυτό σας κάνει να νιώθετε πιο ασφαλείς, σας καθησυχάζει γιατί σας κάνει να νιώθετε ότι στέκεστε στην άκρη του δρόμου, ότι δεν κρατάτε ένα καίριο ρόλο, μπορείτε να το κάνετε. Μπορείτε να ονομάσετε αυτό που κάνετε όπως θέλετε. Η δική μας άποψη είναι ότι αυτό είναι μια θρησκεία. Πληροί τους όρους, τις προϋποθέσεις μιας θρησκείας. Πολύ απλά γιατί αναζητάτε το Εγώ Είμαι. Ζητάτε να αναγνωρίσετε τον Θεό που υπάρχει μέσα σας και αυτό είναι η πεμπτουσία κάθε θρησκευτικής δραστηριότητας, όταν την βλέπετε βέβαια από την πνευματική της πλευρά.

Για την ώρα δεν σκοπεύουμε να αναλυθούμε σε επεξηγήσεις και λεπτομερείς περιγραφές. Θέλουμε μόνο να ξέρετε ότι είμαστε μαζί σας σ' αυτό που κάνετε. Και όπως θα εξηγήσει η Άννα αργότερα σε όσους δεν έχουν παρακολουθήσει τα τεκταινόμενα, περιμένουμε μια απόφαση. Και είναι μια απόφαση που στην καρδιά σας την έχετε πάρει ήδη. Είναι μια απόφαση που είναι σωστή έτσι κι αλλιώς. Είτε αποδέχεται ένα προσδιορισμό είτε όχι, είναι σωστή. Κατ' αρχάς, το

ζητούμενο ήταν να πάρετε μία απόφαση. Από κει και πέρα τα πάντα ανοίγονται μπροστά σας έτσι ώστε να επανατοποθετηθείτε στην καθημερινότητά σας.

Ξεκινήσαμε λέγοντας ότι τα πράγματα σοβαρεύουν. Έτσι είναι. Γιατί ήρθε ο καιρός να πάρετε αυτό που κάνετε στα σοβαρά. Εμείς είμαστε που ερχόμαστε και σας λέμε να αντιμετωπίζετε τα πάντα σαν ένα παιχνίδι, γιατί παιχνίδι είναι. Κι εμείς είμαστε που σας λέμε τώρα να δείτε με σοβαρότητα αυτό το θέμα, με την έννοια του να τολμήσετε να κοιτάξετε την ιερότητά του. Είσαστε ιεροί. Είτε στη μία θρησκεία ανήκετε είτε στην άλλη, είτε προφασίζεστε διάφορους λόγους για να μείνετε έξω απ’ αυτό τον τρόπο αντίληψης, είσαστε ιεροί. Και αυτή η ιερότητα είναι ίδιον κάθε ανθρώπου, κάθε ύπαρξης, τόσο στον πλανήτη γη όσο και σε όλο το σύμπαν. Πλησιάζοντας το Πνεύμα, πλησιάζοντας το Εγώ Είμαι το πρώτο πράγμα που μπορείτε να βιώσετε είναι η ιερότητά του.

Υιοί Υψίστου είστε πάντες. Είσαστε όλοι παιδιά του Θεού. Είσαστε όλοι θεοί. Και είσαστε όλοι ιερείς του Υψίστου, ο καθένας και η καθεμιά σας ξεχωριστά. Κανείς δεν μπορεί να σας στερήσει αυτό το αξίωμα, γιατί δεν είναι ακριβώς αξίωμα, είναι αυτό που Είστε. Μέσα σ’ αυτά τα πλαίσια λοιπόν σας δείχνουμε μία κατεύθυνση. Οι αποφάσεις που παίρνετε έρχονται να προστεθούν σε μία σειρά αποφάσεων ολόκληρης της ανθρωπότητας. Αυτή την περίοδο ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας διεξάγει ακόμα μία από τις περίφημες μετρήσεις του. Μετρά το δυναμικό σας, μετρά τις δονήσεις της συνειδητότητάς σας κι έρχεται να προσθέσει ή να αφαιρέσει. Πόσο έτοιμοι είστε να προχωρήσετε; Πόσο έτοιμοι είστε ν’ ανοίξετε τα φτερά σας και να δοκιμάσετε κάτι διαφορετικό; Δεν πρόκειται για το σωστό ή το λάθος. Αυτό που εξετάζεται δεν είναι το ποιος είναι δίκαιος ή άδικος, ποιος είναι ο καλός ή ο κακός. Εξετάζεται το πόσοι και πως επιθυμείτε να προχωρήσετε σε κάτι διαφορετικό και προχωρώντας να μπορέσετε να ξεσηκώσετε μια θύελλα ενεργειών που θα συμπαρασύρει πολλά ακόμα στο πέρασμά της, δημιουργώντας ανακατατάξεις κατ’ αρχήν εσωτερικές και κατά δεύτερο λόγο, στη συνέχεια εξωτερικές.

Η ιερότητα της στιγμής λοιπόν επιβάλλει να κάνουμε αυτή την ερώτηση. Πόσοι από σας είσαστε έτοιμοι να αποδεχτείτε την πραγματικότητα μιας νέας θρησκείας στη ζωή σας, στην οποία ιερέας είστε εσείς και τιμώμενος είναι ο Εαυτός, ο Θεϊκός Εαυτός; Αυτό είναι που δουλεύετε όλο το προηγούμενο διάστημα. Έρχεται η στιγμή λοιπόν που συνοψίζουμε, κάνουμε ταμείο, όπως θα λέγατε, κλείνουμε μία περίοδο διαχείρισης της ενέργειάς σας και ξεκινάμε μια άλλη. Είναι η περίοδος στην οποία μπορείτε να προσθέσετε πράγματα, είναι μια περίοδος ανανέωσης συμβολαίων. Και τώρα πια αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα σενάρια που είχαν ξεκινήσει σαν πολύ ασαφείς ιδέες πριν μερικά χρόνια, τώρα παίρνουν μια άλλη υφή. Έχετε άλλη αίσθηση περί του τι είναι ένα σενάριο και το πώς μπορείτε να το συνδημιουργήσετε με το Πνεύμα.

Οι ενέργειες αυτής της εβδομάδας συνθέτουν ένα πολύ ξεχωριστό τρίγωνο. Ζητούμε ν' αφήσετε κατά μέρος τις αστρολογικές γνώσεις και τάσεις και να δείτε ένα τρίγωνο που δημιουργείται ανάμεσα στον Ήλιο, τον Δία και την Αφροδίτη. Είναι ένα ενεργειακό τρίγωνο πολύ ξεκάθαρο. Αυτό έρχεται και εγκαθίσταται σαν ένα πολύ δυνατό εντύπωμα στην προσωπικότητά σας. Η ενέργεια αυτού του τριγώνου ενδυναμώνει εκείνες τις πλευρές του εαυτού, του γήινου εαυτού, που συνδέονται με τον Θεϊκό Εαυτό. Και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς, δεν θα μπορούσαμε παρά σ' αυτήν την χρονική περίοδο, σ' αυτό το χρονικό παράθυρο να δώσουμε την ώθηση που απαιτείται για μια πολύ βαθύτερη συνειδητοποίηση της δουλειάς που κάνετε.

Έχετε μάθει να βλέπετε τα πράγματα αρκετά ξεκάθαρα. Παρότι μάθατε επίσης να πλοηγείστε με πολλή εμπιστοσύνη μέσα στην ασάφεια του εσωτερισμού, χρησιμοποιείτε το προσωπικό σας αισθητήριο και την άμεση γνώση της καρδιάς για να μπορέσετε να βρείτε την κατεύθυνση στην οποία πρέπει να κινηθείτε κάθε φορά. Παρόλα αυτά σε όλα όσα διδάσκεστε μέσα από τις πληροφορίες που δίνονται στη νέα εποχή μαθαίνετε να κάνετε πράγματα κάθε φορά για ένα συγκεκριμένο λόγο. Μαθαίνετε τη δύναμη της πρόθεσης, μαθαίνετε να συνδημιουργείτε, μαθαίνετε να κάνετε τα πάντα με σκοπό τη βελτίωση όχι μόνο της γήινης ζωής σας, αλλά ακόμα περισσότερο της πνευματικής εσωτερικής ζωής σας.

«Ποιος ο λόγος λοιπόν Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, Ηλία, Σανάτ Κουμάρα, ποιος ο λόγος ν' αρχίσουμε να αναφερόμαστε σε μία νέα θρησκεία; Μια θρησκεία έχει δομή. Δεν μας αρέσουν οι δομές. Μια θρησκεία έχει αρχηγούς. Δεν πιστεύουμε στους αρχηγούς, όχι τώρα πια. Μια θρησκεία έχει σωτηριολογικό χαρακτήρα. Έρχεται ένας Μεσσίας, έρχεται ένας Αβατάρ να σώσει τους πιστούς της. Εμείς δεν νιώθουμε ότι το χρειαζόμαστε αυτό, δεν πιστεύουμε πια στους λυτρωτές του κόσμου, έχουμε πολύ διαφορετική άποψη για τα πράγματα. Αγαπάμε τον Βούδα, αγαπάμε τον Χριστό, αγαπάμε τις μορφές για τις οποίες διδαχτήκαμε στα παιδικά μας χρόνια, τους τιμούμε, προσευχόμαστε, αλλά όμως κάτι έχει αλλάξει μέσα μας. Νιώθουμε ότι εμείς είμαστε οι κύριοι του εαυτού μας. Μια θρησκεία ακόμα έχει οπαδούς, έχει πιστούς. Μα στην νέα εποχή δεν χρειάζονται πιστοί και οπαδοί.» Όλα αυτά λοιπόν, σας απαντούμε, όλα αυτά βρίσκουν την απάντησή τους μέσα σ' αυτό που κάνετε. Σ' αυτό το χωρίς δομή σύστημα, στον τρόπο με τον οποίο εργάζεστε με τον εαυτό σας και μαζί με τους άλλους, στην ιερότητα μες την οποία βιώνετε την εσωτερική σας πορεία, στην ταύτισή σας και την ευθυγράμμιση με τον Θεϊκό σας Εαυτό.

Είμαστε εδώ για ν' αλλάξουμε τα πράγματα και να τ' αλλάξουμε μαζί σας. Είμαστε εδώ για να πούμε τα σύκα – σύκα και τη σκάφη – σκάφη. Αν κάποιοι θέλουν να λένε τα σύκα καρύδια μπορούν να το κάνουν. Αυτό δεν αλλάζει την ουσιαστική ποιότητα των καρπών. Μπορείτε λοιπόν να δείτε για λίγο τον εαυτό σας τώρα να κάθεται στα δεξιά του Πατρός. «Καθίστε δίπλα μου, σας λέει, καθίστε στα δεξιά μου και κοιτάξτε το σύμπαν.» Τι θέλετε να δείτε; Τον Ωρίωνα, την Αφροδίτη, τον Μπεντελγκέζ; Ο Σανάτ Κουμάρα σας κοιτά στα

μάτια. Κάτω, πολύ χαμηλά βρίσκεται η γη. Μήπως θα θέλατε να κοιτάξετε προς τα κει; Ρίξτε μια ματιά. Ποια είναι η απάντηση που θέλετε να πάρετε, τι θέλετε να μάθετε; Βρισκόμαστε εδώ για να ενοχλήσουμε κάποιους; Ναι. Βρισκόμαστε εδώ για να δούμε την αλήθεια μας; Έτσι είναι. Βρισκόμαστε εδώ για να δουλέψουμε και να βιώσουμε την αγάπη του Δημιουργού στη γη; Οπωσδήποτε. Φυσικά έτσι είναι. Που βρίσκεται όμως η πρόθεσή σας, που εστιάζεται;

Όλα αυτά που μόλις περιγράψατε είναι πράγματα που αγαπούν και ζητούν όλοι οι άνθρωποι, όλοι οι γήινοι άγγελοι. Τα ζητούν, τα επιδιώκουν με τον δικό τους τρόπο. Εσείς που θέλετε να σταθείτε; Στους προηγούμενους τρόπους ή στους καινούριους; Δεν απαντάτε μόνο εσείς σ’ αυτό, απαντά ολόκληρη η ανθρωπότητα. Είναι ένα ερώτημα που αφορά το συλλογικό υποσυνείδητο, όχι μόνο εσάς. Εσείς ακούτε το ερώτημα να σας δίνεται μεγαλόφωνα. Οι περισσότεροι το δέχονται μέσα από το υποσυνείδητό τους. Δεν έχει σημασία όμως τι θα απαντήσουν οι περισσότεροι, σ’ αυτά τα πράγματα η πλειοψηφία είναι κάτι πολύ σχετικό. Αυτό που έχει βαρύνουσα σημασία είναι η διαύγεια, το επίπεδο της δόνησης, το φως που εκπέμπετε.

Δεν θα είχαμε κανένα λόγο να κάνουμε όλη αυτή τη συζήτηση αν η Άννα δεν ήθελε να μοιραστεί μαζί σας με τη σειρά της αυτά που της ειπώθηκαν λίγες μέρες πριν. Της ζητάμε λοιπόν να αναλάβει την ευθύνη αυτού που κάνει, πλήρως. Και έτσι είναι Άννα. Και να σταθεί πρώτη σ’ αυτό που πιστεύει στην καρδιά της πριν απευθύνει οποιοδήποτε ερώτημα σ’ οποιονδήποτε άλλον. Το ερώτημα απευθύνεται απ’ το Πνεύμα, αλλά το κανάλι χρειάζεται πρώτο να τοποθετηθεί. Καταλαβαίνετε ότι, όσο πιο βαθιά πηγαίνετε, τόσο πιο ειλικρινείς πρέπει να είστε με τον εαυτό σας.

Είσαστε έτοιμοι για μία νέα θρησκεία; Είσαστε έτοιμοι να σταθείτε στο κέντρο της καρδιάς ο καθένας και η καθεμιά σας σαν ιερέας του Υψίστου και να προχωρήσετε σε τελετουργίες μέσα στον ναό που είστε; Ο ναός είναι το σώμα σας, ο ναός είναι η γη. Σίγουρα δεν είναι χειροποίητος ναός. Μπορείτε να λειτουργήσετε σαν ιερείς και ιέρειες του Υψίστου στα εσωτερικά πεδία, ελέγχοντας, ευθυγραμμίζοντας, καθαρίζοντας όλες τις εσωτερικές διαστάσεις; Είσαστε έτοιμοι να αναγνωρίσετε την θεϊκότητα του Εγώ Είμαι, να το τιμήσετε και ν’ αναγνωρίσετε ότι Αυτό Είναι ο Θεός στη γη; Είσαστε έτοιμοι να βρεθείτε με άλλους γήινους αγγέλους και να συλλειτουργήσετε μαζί στα εσωτερικά πεδία μέσα από εργασίες διαλογισμού, όπως κάνατε μέχρι τώρα; Αυτά είναι τα απλά ερωτήματα που τίθενται.

Φαίνεται εξαιρετικά δύσκολο να απαντήσει κάποιος σ’ αυτά τα ερωτήματα όταν έρχεται για πρώτη φορά σε επαφή με το θέμα αυτό. Φαίνεται επίσης το ίδιο το θέμα αρκετά άσχετο από τον τίτλο της σειράς αυτών των μαθημάτων των Κλειδιών του Ενώχ. Εμείς θεωρούμε ότι το γεγονός ότι τώρα βρισκόμαστε και σας μιλάμε γι αυτά τα θέματα δείχνει ότι ο κύκλος αυτός ήταν πολύ επιτυχημένος και ότι μπόρεσε να ξεκλειδώσει μέσα στην καρδιά σας πάρα πολλούς κωδικούς. Αναζωπυρώθηκαν πάρα πολλές αρχετυπικές συνδέσεις, με

αποτέλεσμα ν' αρχίσουν πια να φαίνονται οι καρποί. Αν θυμόσαστε λίγους μήνες πριν σας είπαμε ότι σύντομα θ' αλλάξετε πάρα πολύ. Δεν θα πιστεύετε τις αλλαγές που σας έχουν συμβεί. Και βέβαια δεν φανταζόσασταν τέτοιου είδους αλλαγές, αλλά τι να κάνουμε, κρατάμε το προνόμιο να σας κάνουμε εκπλήξεις.

Ο Σανάτ Κουμάρα, ο παγκόσμιος μυητής της ανθρωπότητας βρίσκεται κοντά σας και στη μέση του κύκλου σας. Για άλλη μια φορά σας τυλίγει, τυλίγει τον κύκλο σας, τον περικλείει σ' ένα χρυσό δακτύλιο. Αφήστε την ενέργεια του δαχτυλιδιού να κυλήσει από τ' αριστερά προς τα δεξιά. Δείτε το δαχτυλίδι να στέκεται διαδοχικά σε όλα τα τσάκρα στη σπονδυλική σας στήλη. Ο λόγος για τον οποίο είμαστε εδώ είναι για να φέρουμε αλλαγές, όχι για να περνάμε την ώρα μας χαρούμενα. Έτσι είναι. Επιβεβαιώνονται αυτές οι σκέψεις σας. Κανένας δεν σας ζήτησε να έρθετε στη γη για να παίξετε ένα μάταιο παιχνίδι. Ήρθατε στη γη για να κάνετε πράγματα για να βιώσετε πράγματα, να βιώσετε όλο το μεγαλείο που έχετε στην καρδιά σας, όλα όσα ξέρετε ότι είστε. Πότε θα γίνει αυτό; Εργάζεστε σκληρά πάνω σ' αυτό. Ένας Θεός ξέρει -και πιστέψτε το, ξέρουμε- τις ώρες αγωνίας που περνάτε αναζητώντας τον Εαυτό. Τις ατέλειωτες ώρες σύγχυσης, θλίψης, στεναχώριας που βιώνετε καθώς προσπαθείτε να έρθετε σε επαφή με την δική μας πλευρά. Όπως ξέρουμε και τις ώρες της χαράς και της ικανοποίησης όταν νιώθετε ότι έχετε καταφέρει να ανεβείτε ένα σκαλί ακόμα. Είμαστε εκεί, είμαστε παρόντες, είμαστε μάρτυρες αυτού που κάνετε.

Ο Σανάτ Κουμάρα πλησιάζει τον καθένα την καθεμιά σας. Ακουμπά το χέρι στην καρδιά και βάζει ένα κρύσταλλο λευκό διάφανο. Δείτε όλες του τις πλευρές, όλες του τις όψεις. Κάθε μια όψη εκπορεύει μία ενέργεια, μία πλευρά του Υψίστου. Επιτρέψτε στο φως που πηγάζει από κει να λάμψει παντού. Δηλώστε την πρόθεσή σας όλες οι πλευρές του κρυστάλλου να ακτινοβολήσουν το φως και να προβάλλουν τη Θεία πραγματικότητα στη σφαίρα της αύρας σας μέσα στην οποία ζείτε και κινείστε και να προβάλλουν την πραγματικότητα στην αύρα της γης μέσα και πάνω στην οποία ζείτε και κινείστε.

Η κρίσιμη απόφαση πάρθηκε. Ο Εαυτός σας περιμένει. Ο Εαυτός, ο Θεός, που είναι τα πάντα, είναι έτοιμος να σας δεχτεί κοντά του. Ο Σανάτ Κουμάρα σας οδηγεί πάνω σ' αυτόν τον δρόμο. Καταλαβαίνετε ότι έχετε μπει σε μία πολύ διαφορετική δόνηση. Ο κρύσταλλός σας αρχίζει να λάμπει την αλήθεια του. Είναι αυτό που περίμενε πάντα. Η ευθυγράμμιση άρχισε και θα διαρκέσει αιώνια.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Ε.:

Ήτανε τελείως διαφορετική η ενέργεια από κάθε άλλη φορά. Πολύ απαλή. Δεν υπήρχε το ρεύμα που ένιωθα άλλες φορές σε όλο μου το

σώμα. Ήταν πολύ απαλό. Είδα πάρα πολλά πρόσωπα, νομίζω ότι είδα και κάποια... τώρα ποιος, ποιο... Πολύ έντονο το μπλε χρώμα. Μπλε, πολύ έντονο το μπλε χρώμα. Και όντως είδα να γίνεται κάτι με το τρίγωνο, μια σύνθεση που δεν μπορώ να την περιγράψω και το τρίγωνο το έβαλα εδώ, στο πρόσωπο. Αυτό, δεν έχω κάτι άλλο.

Β.:

Το μόνο που έχω να πω είναι ότι ενώ εγώ σκεφτόμουν ότι δεν έχω καμία ανάγκη, καμία διάθεση για τελετουργίες, έρχονταν εικόνες από πολλούς τελετουργικούς χώρους από το παρελθόν.

Άννα:

Βέβαια αυτές οι τελετουργίες για τις οποίες μιλάνε είναι εσωτερικές.

Μπ.:

Ενώ ακολουθούσα όσα έλεγες, ήμουν χαμένος σ’ ένα σύμπαν εσωτερικό της Σεκινά Ες και είχα πάρει λες, χούφτες παραισθησιογόνα. Το τι γινότανε ήταν απερίγραπτο. [γέλια] Δεν κατάφερα να το περιγράψω.

Ευ.:

Ήθελα πάρα πολλά να πω, τα μισά τα έχω ξεχάσει. Αλλά θέλω να εστιαστώ στις λέξεις που είπε, τη θρησκεία και με κάτι που είπε την Τετάρτη με το δόγμα. Και ήθελα να εστιαστώ. Θα ήθελα να πω αυτό που μου λέει η καρδιά μου, γιατί πάντα εγώ ξέρεις, εγώ σαν άτομα ακολουθούσα αυτό που μου λέει το μέσα μου. Άρα δεν θα μασήσω τα λόγια μου και θα πω τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη, χωρίς να τα διαφοροποιήσω. Άμα ξεκινήσω και πάρω τη λέξη θρησκεία και πω ποια είναι η ρίζα κλη, δεν θα βγάλω άκρη. Θα ήθελα να με συγχωρήσετε και οι άλλοι, αλλά θα ήθελα να πω αυτά που νιώθω, έτσι; Για μένα η θρησκεία είναι περιοριστική και το δόγμα είναι περιοριστικό. Αυτά όλα που κάνουμε είναι στα διάφορα βιβλία, απλά δεν τους έχουμε δώσει τη σημασία που χρειάζεται. Άρα δηλαδή, για μένα σαν Ευ., σαν ψυχή που ήρθα εδώ πέρα σ’ αυτή τη γη είναι να διευρύνω το Πνεύμα μου, που ήδη προσπαθώ να κάνω, είναι με διάφορους τρόπους να ενωθώ με τον Ένα. Από κει και μετά όμως αντιλήφθηκα ότι χρειαζόμαστε να είμαστε πιο συνειδητοί πια, δεν είναι να είμαστε παθητικοί. Αυτό θέλουν να μας πούνε με τον τρόπο τους.

Και πάλι κάτι άλλο που θέλω να θέσω. Για μένα το Πνεύμα ενώνει δεν διαχωρίζει. Αυτή τη στιγμή διαχωρίστηκαν κομμάτια με τις λέξεις που είπανε. Και πάλι το αφήνω εκεί. Έτσι; Και πάλι σου λέω ό,τι μου λέει το μέσα μου, έτσι; Χωρίς να είμαι ούτε υπέρ ούτε κατά. Γιατί πολλές φορές στη ζωή μου δεν έβαζα ποτέ τις λέξεις με τη σημασία τους, προχωρούσα πέρα απ’ αυτές. Γι αυτό και θέλω να θέσω τώρα εγώ, είμαι εδώ, είμαι στρατιώτης, προσπαθώ να κάνω αυτό που μπορώ και ακόμα παραπέρα, σκέφτομαι να κάνω ό,τι γίνεται πιο καλύτερο για μένα, γιατί μέσα απ’ αυτό το δρόμο προσπαθώ να ενωθώ. Και προσπαθώ ν’ αντιληφθώ ότι δεν θέλω να είμαι παθητικός δέκτης χωρίς να κάνω πράγματα. Είμαι μέσα σε όλα αυτά. Αλλά ούτε τη λέξη θρησκεία, αυτό είναι η θέση μου, ούτε τη λέξη δόγμα, ούτε

τίποτα απ' αυτά δεν θα ήθελα να είμαι. Είμαι στη διεύρυνση του Πνεύματος και στην καθοδήγηση μέσα απ' αυτό. Ευχαριστώ.

Γ.:

Θέλω να σου κάνω μία ερώτηση. Μάλλον εγώ θα ήθελα να εξηγήσεις περισσότερο τι εννοείς 'διαχωρίστηκαν', γιατί εγώ δεν ένιωσα κάτι τέτοιο. Τι...

Ευ.:

Άστο.

Γ.:

Μα θέλω να ξέρω όμως.

Ευ.:

Έτσι το ένιωσα κι αυτό είπα.

Γ.:

Ναι, αλλά...

Ευ.:

Τέλος.

Μ.:

Για μένα ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία όλος ο διαλογισμός, ας το πούμε έτσι. Αυτό που βίωσα εγώ ήταν μία κατάσταση, δεν ξέρω αν είναι ένα πιθανό μέλλον αυτό. Ξαφνικά βρέθηκα, ενώ άκουγα τα λόγια, βρέθηκα σε μία χώρα όπου κατάλαβα ότι είναι η Γερμανία, επειδή έχω φίλους εκεί και τους ακούω και μιλάνε και απόρησα τι ήταν αυτό και προσπαθούσα να καταλάβω τι συμβαίνει. Σκέφτηκα αρχικά ότι μπορεί να είναι μία ενσάρκωση μελλοντική, γιατί τα ρούχα τους ήταν κάπως πιο... ήταν διαφοροποιημένα από τα τωρινά, αλλά δεν με πηγαιναν να σκεφτώ και κάτι στο παρελθόν. Τρεις άνθρωποι ήταν, ένας άνδρας, άλλος ένας και μία κοπέλα. Ξαφνικά ο ένας έπεσε κάτω και άρχισε να βγάζει αφρούς από το στόμα του κι εκείνη τη στιγμή κι εγώ που το παρακολουθούσα σοκαρίστηκα, η κοπέλα φώναζε, ούρλιαζε και ξαφνικά από το πουθενά εμφανίζεται και στους τρεις –αφού το λέω και μου σηκώνεται η τρίχα– ένα φωτεινό ον, στα καλά του καθουμένου. Ο χώρος αυτός ήτανε δρόμος όχι πολύ μεγάλος, είχε σπίτια κανονικά, μαγαζιά και υπήρχαν άνθρωποι, όχι πολύ κοντά τους, αλλά περνούσαν περαστικοί οι οποίοι δεν είχαν αντιληφθεί τίποτα. Δηλαδή είχαν δει τον άνδρα που είχε πέσει κάτω, αλλά δεν ήταν τόσο κοντά για να βλέπουν τους αφρούς από το στόμα του. Λοιπόν εμφανίζεται αυτό το φωτεινό ον δίπλα τους, όπου και οι δύο, γιατί ο τρίτος κάτω ήταν πολύ χάλια, το αντιλαμβάνονται. Η κοπέλα σταματάει να φωνάζει, το παλικάρι κι αυτός βρίσκεται σε μια κατάσταση δέους και τότε βλέπω αυτό το φωτεινό ον να μπαίνει μέσα στον νεαρό και τότε εκείνος ηρέμησε τελείως, η κοπέλα επίσης ηρέμησε εντελώς και έσκυψε πάνω από τον άνθρωπο αυτόν που έβγαζε τους αφρούς και τον θεράπευσε.

Πάω πιο μπροστά στο χρόνο και βλέπω ότι έχει ξεσπάσει ένας ιός στη Γερμανία και ο οποίος έχει πολλούς νεκρούς. Ταυτόχρονα βλέπω μια άλλη σκηνή, πολύ πιο γρήγορη όμως γιατί πια μου το δώσανε και επίτηδες σας το πήγα τόσο αργά αυτό, μια αντίστοιχη σκηνή κάπου στην Κίνα πιθανόν, που πάλι κάποιος άνθρωπος έχει μια αντίστοιχη εμπειρία μ’ ένα μικρό κοριτσάκι που παθαίνει κι αυτό, αυτό γεμίζει, ήταν αηδιαστικό, γεμίζει φλύκταινες όλο του το σώμα. Και επίσης καμιά-δύο άλλες περιπτώσεις όπου οι άνθρωποι δεν έκαναν κάτι, δεν θεράπευσαν ούτε έσωσαν κάποιον, απλά, κυριολεκτικά, αυτό που κατάλαβα στο τέλος όλης αυτής της εμπειρίας ήταν σε κάποια εποχή στο μέλλον, δεν ξέρω πότε, γίνεται ακριβώς το αντίστροφο απ’ αυτό που έγινε στον πρώτο ερχομό του Ιησού, της Χριστικής συνειδητότητας στη γη. Που έχει έρθει και σε άλλες μορφές, αλλά ας πούμε σχηματικά, σ’ εκείνο τον πρώτο ερχομό ο Χριστός ήρθε, ο Ιησούς ήρθε και ακολούθησε όλη αυτή την πορεία και πνευματικοποίησε μ’ αυτό τον τρόπο, ερχόμενος, τον κόσμο, ενώ σ’ εκείνη την περίπτωση έγινε ακριβώς το αντίθετο. Δηλαδή ερχόταν απευθείας μέσα σ’ αυτούς τους ανθρώπους, αυτοί αυτόματα πνευματικοποιούνταν και έτσι γινόταν η διάδοση του φωτός. Δηλαδή δεν πήγαιναν αυτοί σ’ αυτόν, ερχόταν αυτός απευθείας σ’ αυτούς. Και κατάλαβα ότι αυτό θα ήταν ο δεύτερος ερχομός, τουλάχιστον αυτό που βίωσα εγώ. Και δεν ήταν ένα συγκεκριμένο ον, δηλαδή δεν έχω την αίσθηση ότι είναι ας πούμε ο Ιησούς Χριστός ή ο Βούδας, ή δεν ξέρω ποιος. Σε κάποιον υπήρξαν, δηλαδή εμφανίστηκαν αυτές οι οντότητες, σε κάποιους άλλους εμφανίστηκαν άγνωστες οντότητες, τις οποίες δεν τις ήξεραν, ξέρω ‘γω ως Γιώργος, ως Κώστας, ως Μαρία, οι οποίες όμως ήταν αυτή η Χριστική συνειδητότητα. Αυτό.

Μετά είχα μια πάρα πολύ ωραία εμπειρία όταν αναφέρθηκε ο Σανάντ Κουμάρ, λίγο πριν αναφερθεί. Βρέθηκα σ’ ένα ανοιχτό χώρο, σαν φαράγγι ήταν, δεν μπορώ να προσδιορίσω ακριβώς και είδα ένα τεράστιο αετό να πετάει στον ουρανό. Τεράστιο αετό. Κι ερχόταν κι εγώ το χάζενα κι έλεγα, τι υπέροχο πουλί. Πόσο όμορφο ήταν, πως έσκιζαν τα φτερά του τον αέρα! Και έρχεται λοιπόν, μαζεύει τα φτερά του, προσγειώνεται κάπου μπροστά μου και μεταμορφώνεται στον Σανάντ Κουμάρ. Και μετά βρέθηκα εδώ, δηλαδή είδα τα παιδιά με τα μάτια ανοιχτά, όλοι κανονικά και συνέχισε αυτό με τα δαχτυλίδια που είπαμε, με τα κέντρα κλπ. Τώρα είδα κι άλλα, δεν τα θυμάμαι αυτή τη στιγμή, γιατί και την πρώτη καθώς την έλεγα την ξαναζούσα, κι έχω λίγο χαθεί εκεί.

Άννα:

Ταινία ολόκληρη! Εγώ έφυγα, πήγα ξέρεις...

Μ.:

Πάντως μακάρι, αν αυτό το πράγμα γίνει! Παναγία μου!

Α.:

Ήτανε πάρα πολύ όμορφη η ενέργεια. Ένιωσα μια γαλήνη και ηρεμία και μέσα μου σαν να παλλόταν κάτι και εξακολουθεί να πάλλεται

δηλαδή. Σαν μια καρδιά να πάλλεται, αλλά σαν μια παγκόσμια καρδιά. Ουσιαστικά ακολουθούσα όλο αυτό που έλεγες, δεν είχα κάποια ιδιαίτερη εμπειρία για να περιγράψω, εκτός από τον κρύσταλλο που μας έβαλε στην καρδιά. Ένιωσα όντως να ακτινοβολεί παντού και να διευρύνομαι κι εγώ ταυτόχρονα μαζί μ' αυτό.

Άννα:

Θυμήθηκα τον χθεσινό κρύσταλλο την ώρα που το λέγαμε αυτό.

Α.:

Και ο κρύσταλλος ήταν σαν αυτό που έχεις εκεί, σαν η μύτη του να ακουμπούσε στην καρδιά και να διαχέει το φως του παντού από κάθε του πλευρά. Αυτό, δεν έχω να πω κάτι άλλο. Ήταν πάρα πολύ ωραίο.

Ευτ.:

Εγώ ένιωσα τον κρύσταλλο και είδα και φως να βγαίνει παντού, ακτίνες και να πηγαίνουνε παντού. Ένιωσα την ενέργεια έτσι έντονα, έδωσα και την πρόθεσή μου να εξελιχθώ σαν άνθρωπος και να καταλάβω πράγματα. Και το δαχτυλίδι που είπες, αυτό ήταν πολύ έντονο, αλλά δεν ήταν απλά χρυσό, ήταν σαν να είχε φωτιά, να είναι φωτισμένο και να εκπέμπει φως, το δαχτυλίδι και πέρασε απ' όλους. Πέρασε απ' όλους μας γύρω-γύρω και απ' όλα τα τσάκρας. Ήταν πολύ έντονο αυτό. Αυτά.

Άννα:

Να ρωτήσω κάτι, γιατί αυτό το δαχτυλίδι το έκανε από την αρχή της εβδομάδας, σε όλες τις ομάδες.

Κα.:

Και την Τετάρτη.

Α.:

Και την Τετάρτη στον Κρόουλι.

Άννα:

Έβαλε αλλά δεν θυμάμαι, κάτι άλλο έβαλε.

Ευ.:

Χθες ήταν Παρασκευή.

Άννα:

Ναι συνεχίζει του Ηλία και συνεχίζει και άλλη ομάδα, και δεν ξέρω πως θα την ονομάσω, στις επτά η ώρα. Δεν θυμόμαστε, δεν πειράζει.

Α.:

Ποιοι ήταν στη χθεσινή ομάδα.

Άννα:

Ο Μπ. και η Γι. Θυμάσαι εσύ μήπως;

Γι.:

Έβαλε κάτι; Για τον κρύσταλλο έκανε ο Ντ. μια ερώτηση και....

Άννα:

Ναι, αλλά αν είχαμε κάτι... τέλος πάντων δεν έχει σημασία.

Γι.:

Όχι είπε ότι είναι τα.... του εαυτού που έρχονται και ότι... δεν έβαλε κάτι.

Γι.:

Πολύ ωραία όντως η ενέργεια σήμερα, λεπτεπίλεπτη θα την έλεγα, λεπτοφυής. Όταν ήρθε ο Σανάτ Κουμάρ και μπήκε μέσα στον κύκλο, αυτόματα ένιωσα την ανάγκη να ενώσω την καρδιά μου με την δική του και είδα μια ακτίνα να φεύγει και να ενώνεται με την δική του καρδιά. Κατόπιν έβαλε τον κρύσταλλο μέσα στην καρδιά μας. Ο δικός μου κρύσταλλος ήταν διαφανής μεν αλλά είχε μέσα χρυσές γραμμές. Αυτό λέγεται ρουτίλιο.

Άννα:

Έλεος, τόσα ονόματα που τα θυμάσαι; Είναι λευκός κρύσταλλος με χρυσές γραμμές;

Γι.:

Ναι, λευκός κρύσταλλος με χρυσές γραμμές μέσα. Θα στο φέρω να δεις πως είναι.

Άννα:

Έχεις και τέτοιο;

Γι.:

Τι κρυσταλλοθεραπεύτρια θα ήμουν άμα δεν είχα μερικούς, λίγους κρυστάλλους; Ήτανε 12εδρος και άρχισε να ακτινοβολεί, ήταν σαν ένα αστέρι. Και είδα όλους μας, ο καθένας να γίνεται ένα αστέρι φωτεινό με ακτίνες μέσα στον κύκλο. Ήτανε πολύ όμορφη αυτή η εικόνα. Όσο για τις ερωτήσεις που κάνανε, εγώ απαντώ ναι σε όλες, είμαι έτοιμη για αυτά και ζητώ τη βοήθεια του Ανώτερου Εαυτού μου και των Αγγέλων να με βοηθήσουν να τα καταφέρω. Δεν ξέρω αν μπορώ μόνη μου.

Γι.:

Απ’ την αρχή και για μεγάλο διάστημα, ενώ μιλούσες ήμουνα ο Νέστορας και ήμουνα καθισμένη στον θρόνο του και στα αριστερά μπροστά μου ήταν ένας γαλάζιος γρύπας και ένας μαύρος σκύλος καθισμένοι...

Ευ.:

Γαλάζιος τι;

Γι.:

Γρύπας. Είναι ένα μυθικό...

Άννα:

Πουλί, σαν πουλί, σαν λιοντάρι.

Γι.:

Έχει σώμα κάπως λιονταριού και κεφάλι πουλιού.

Γ.:

Είναι το σύμβολο του Κουτχούμι.

Άννα:

Α! ναι;

Γ.:

Μου το είχε πει την άλλη φορά εμένα.

Άννα:

Α! δεν το θυμάμαι. Μάλιστα!

Γι.:

Και συνέχεια, έλεγες κάτι και προσπαθούσα να παρακολουθήσω τι λες, χάιδευα το κεφαλάκι του γρύπα και γύριζε και με κοίταζε. Ο σκύλος είχε ακουμπήσει εδώ το κεφάλι του κάτω και ο γρύπας ήταν καθισμένος στα πίσω και τα μπροστά, έτσι τα είχε και χάιδευα συνέχεια το κεφάλι του. Είχα την αίσθηση του μαλακού κεφαλιού του πουλιού που γύριζε και με κοίταζε και αυτό με έβαζε τελείως μέσα μου συνέχεια. Σαν να προσπαθούσα να δω και κάτι άλλο και συνέχεια με συντόνιζε. Με το χρυσό δαχτυλίδι, ήταν ένα δαχτυλίδι σαν να μας τράβηξε χέρια-πόδια, γίνανε ένα στο δαχτυλίδι, αλλά την ίδια στιγμή έμπαινε και στον καθένα κι έκανε ένα χρυσό σωλήνα, μέσ' τον καθένα. Κι αυτό που περιέγραφε η Μ. ότι είδε να κατεβαίνει φωτεινή οντότητα δίπλα στον καθένα, εγώ είδα μέσα στον καθένα σαν να έσταζε μια χρυσή σταγόνα που άνοιγε. Αλλά ήταν μέσα στον καθένα. Όταν ήρθε ο Σανάτ Κουμάρα αισθάνθηκα ότι δεν βάζει, δείχνει αυτό που είναι μεσ' την καρδιά. Σαν να παραμερίζει με το δάχτυλο και δείχνει ότι είναι εκεί. Εγώ είδα ότι ήταν σαν διαμάντι κομμένο, έτσι που είναι πολυγωνική διπλή πυραμίδα. Και θυμήθηκα κι εγώ αυτή την ώρα όλο αυτό που περιέγραφε χθες ο Μπ. με τον κρύσταλλο και ένιωσα όμως ότι είναι μέσα και ότι αυτό που καθαρίζει είναι αυτό που περιβάλλει τον κρύσταλλο. Και ένιωθα, σε σχέση μ' αυτό που έλεγε η Μ., εγώ το ένιωθα στο σώμα μου μέσα, σαν να είναι κομμάτια που το ένα βγάζει αφρούς και έρχεται το άλλο... δεν είδα εγώ τους αφρούς, αλλά όταν το έλεγες ένιωθα ότι αφορά ένα κομμάτι. Μπορεί να είναι το νοητικό, μπορεί να είναι... και ένιωθα ότι πραγματικά όλα υπήρχαν μέσα στη σφαίρα της αύρας, όπως είπε και δεν υπήρχε τίποτα παραέξω. Το θέμα είναι που συντονίζονται όλα τα κομμάτια ή απ' τα λίγα κομμάτια, ή ο διαχωρισμός που είπε η Ευ., όταν το είπε ένιωσα ότι κάποια κομμάτια δεν ακόμα ίσως συντονισμένα στον ίδιο ρυθμό με τα υπόλοιπα. Και δεν το ένιωθα σαν διαχωρισμό, απλά ένιωθα ότι κι αυτά έρχονται και ότι είναι όλα

μέσα. Λέγοντας και η Άννα περί τελετών και ιερουργίες, αυτά όλα, ένιωθα ότι αυτό είναι μέσα και ότι είναι αυτή η δουλειά που γίνεται μέσα. Το ένιωθα εκείνη την ώρα πάρα πολύ έντονα.

Κα.:

Τώρα τι να συνοψίσω. Ήτανε πάρα πολύ σύνθετο, γιατί δεν ήταν μόνο εικόνες, ήταν και σκέψεις. Ήτανε πάρα πολλές εικόνες. Όπως είπε και ο Μπ. ήτανε μια κατάσταση... Κυρίως όμως αυτό που αισθανόμουν είναι ότι ανακινούνται διαδικασίες, σαν να τραβιόνται ενέργειες και συνοψίζει μια διαδικασία που είμαι τουλάχιστον μια βδομάδα, πάρα πολύ έντονα, πολύ βαθιά. Δηλαδή είναι περίπου ένα δεκαήμερο και πιο έντονο την τελευταία βδομάδα. Αυτό που είπε η Ευ. ότι η θρησκεία διαχωρίζει είναι και ένα δικό μου θέμα, είναι και ένα δικό μου πρόβλημα. Λέγοντας τη λέξη θρησκεία το πρώτο πράγμα που μου έρχεται είναι ο διαχωρισμός.

Ευ.:

Δεν είπα διαχωρίζει, είπα βάζει πλαίσια.

Κα.:

Ε! ναι βάζει πλαίσια, οι θρησκείες ιστορικά διαχώριζαν τους ανθρώπους. Αυτό είναι ένα θέμα για μένα. Θέλω να είμαι πολύ ξεκάθαρη σ’ αυτό, δηλαδή δεν θέλω καθόλου να τοποθετηθώ σε μια τέτοια βάση. Απ’ την άλλη μεριά αισθάνομαι ότι όλο αυτό που συμβαίνει πράγματι δεν είναι λούνα-παρκ. Δηλαδή θα πρέπει να κλείσει αυτό ότι απλώς πηγαίνουμε σε ομάδες και κάνουμε πράγματα για να περνάμε την ώρα μας. Χρειάζεται να είναι κανείς πολύ ξεκάθαρος και με τον εαυτό του και με τους άλλους ως προς το τι κάνει. Και είχα μία εμπειρία αυτή τη βδομάδα πραγματικά που με συγκλόνισε, με κλόνισε και είπα ότι αυτό το πράγμα που γίνεται αυτή τη στιγμή στη γη χρειάζεται να τροποποιηθεί, χρειάζεται μια αλλαγή της συνειδητότητας. Δηλαδή δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτό το πράγμα, ο πόνος, η εκμετάλλευση του πόνου. Δηλαδή κάποιος πρέπει να μιλήσει και να πει τα πράγματα ξεκάθαρα. Και σκεφτόμουνα πολύ καιρό τώρα ότι με το πολιτικό, με το φιλοσοφικό, με το ψυχοθεραπευτικό κλπ, είσαι πάντα γύρω-γύρω, δηλαδή ποτέ δεν λες. Είσαι λίγο, λίγο, λίγο από διάφορες πλευρές, ποτέ δεν λες τα πράγματα ακριβώς όπως είναι. Απ’ αυτή την άποψη καταλαβαίνω πολύ καλά αυτό που λένε ότι πρέπει να ξεκαθαρίσετε και να αποφασίσετε πάνω σε τι στέκεστε, που στέκεστε και τι κάνετε. Καταλαβαίνω πολύ καλά ότι είναι μια γείωση αυτό το πράγμα και ότι είναι απαραίτητο να γίνει, αλλά θέλω να ξεκαθαρίσω το ότι για μένα υπάρχει ακόμη ένα σημείο το οποίο είναι πάρα πολύ ευαίσθητο και αφορά την έννοια της θρησκείας και το πώς ακούγεται, το πώς απηχεί στους ανθρώπους γενικά.

Ευ.:

Και ποια... γιατί είναι ευρέως διαδεδομένο, πως ακούγεται η λέξη θρησκεία και ποια είναι η έννοιά της. Δεν χρειάζεται.

Κα.:

Δεν λέω ότι δεν χρειάζεται, λέω ότι χρειάζεται κανείς να το σκεφτεί πολύ σοβαρά αυτό το θέμα. Δηλαδή πρέπει να είναι πολύ ξεκάθαρος και πολύ σοβαρός, να τοποθετηθεί ακριβώς το πως εννοεί τη θρησκεία ίσως. Ίσως χρειάζεται να τοποθετηθεί πάνω σ' αυτό ξεκάθαρα. Μπορεί να χρησιμοποιείς τη λέξη θρησκεία αλλά να ξεκαθαρίσεις τι εννοείς λέγοντας θρησκεία, να διαφοροποιηθείς απ' αυτό που εννοείς θρησκεία μέχρι τώρα.

Μπ.:

Κοίταξε να δεις, ακριβώς την έννοια της λέξης την υποπτευόμαστε κατά κάποια έννοια.

Άννα:

Θρησκεία είναι η αναζήτηση του Εαυτού, αυτό που μου είπαν.

Γι.:

Να ξεκαθαρίσει ο καθένας.

Ευ.:

Η αναζήτηση του Εαυτού είναι ένα πράγμα, αλλά η θρησκεία έτσι όπως είναι και έτσι όπως λέγεται, είναι άλλο. Άλλο το τι σου λένε, είναι πολύ σωστό και πολύ σοφό και άλλο το τι υπάρχει.

Άννα:

Αντιλαμβάνομαι ότι η προσπάθεια που γίνεται είναι για ν' αλλάξει η ενέργεια σ' αυτές τις λέξεις.

Ευ.:

Κι αυτό το σέβομαι, ν' αλλάξει η ενέργεια και ήδη γίνεται. Και να διαφοροποιηθούμε και να μπορέσουμε να καθορίσουμε τι είμαστε.

Μπ.:

Να πω κάτι;

Κα.:

Μισό λεπτό για να ολοκληρώσω. Εγώ αυτό που λέω είναι ότι χρειάζεται να είμαστε πολύ σοβαροί σ' αυτό. Δηλαδή ότι δεν μπορούμε να είμαστε επιπόλαιοι, να λέμε κάποια πράγματα αλλά πρέπει να είμαστε πολύ ξεκάθαροι πάνω στο τι εννοούμε πάνω σ' αυτό. Δηλαδή το να βιαστούμε, να πούμε ότι το ακούσαμε, ότι απηχούσε... ναι και για μένα απηχούσε πάρα πολύ, συγκινήθηκα. Είναι δεδομένο. Αλλά χρειάζεται να είναι κανείς πολύ συγκεκριμένος, πολύ σαφής, πολύ καίριος σ' αυτό που λέει.

Άννα:

Μόνο να πω -γιατί το είχα ξεχάσει και μου ήρθε τώρα πάλι-, νωρίτερα μου είχανε πει, ότι όποιος ενδιαφέρεται πάνω σ' αυτή τη γραμμή, έχει ενδιαφέρον πάνω σ' αυτό κι εγώ μαζί, να μελετήσουμε την Μπαγκαβάτ Γκιτά, το Κοράνι... μου είπαν τη λέξη Μελάμποδας και έψαχνα. Ένας μάντης μάγος που σχετιζόταν... κι έτσι διάβασα και για τον Νέστορα, έφθασα στην γενεαλογία του Νέστορα στην αρχαία

Ελλάδα. Και μου είπαν κάτι από τον Βουδισμό που δεν μου το ξεκαθάρισαν, ήρθε η λέξη σουτρά, αλλά εγώ εκείνη την ώρα είχα συνδέσει, ήξερα μόνο τις σουτρες του Πατάντζαλι και δεν είναι βουδιστικό αυτό και λέω, εντάξει, θα δούμε. Οπότε δεν ξέρω τι ακριβώς, κάτι σε σουτρά από τον Βουδισμό. Μετά μου είπαν... δεν ήταν κάτι συγκεκριμένο, θα το δω αυτό.

Ευ.:

Αυτό που είπες να γίνει μια ομάδα για όσους τους ενδιαφέρει, τους ενδιαφέρει ως προς τι; Όποιος ενδιαφέρεται...

Αννα:

Όποιος έχει ενδιαφέρον πάνω σ' αυτό, στο θέμα της νέας θρησκείας που ξεκίνησε να συζητείται. Όποιος έχει ενδιαφέρον, δεν μου έδειξαν κάτι, να μελετήσει την Μπαγκαβάτ Γκιτά, το Κοράνι.

Μπ.:

Βλέπω τις αντιδράσεις για τις λέξεις θρησκεία, δόγμα κ.λπ. και μου έχει έρθει στο μυαλό αυτή τη στιγμή ένας μηχανισμός από το Vipassana Meditation, στο οποίο νομίζω εμπίπτουμε όλοι εδώ. Τι λέει: ότι ως άνθρωποι στην καθημερινότητά μας δεχόμαστε κάποια εξωτερικά ερεθίσματα π.χ. τη λέξη θρησκεία, δόγμα. Αυτόματα ο εγκέφαλός μας ήδη λειτουργεί υπό μορφή σκληρού δίσκου, όπου έχει εμπειρίες καταγεγραμμένες, ξέρεις φάκελο file, στον οποίο με το που έρχεται το ερέθισμα αυτόματα ο εγκέφαλος ανατρέχει στον φάκελο όπου εκεί βρίσκει τι έχει αποθηκευμένο. Οπότε ας πούμε στη λέξη θρησκεία ή δόγμα, αυτόματα «ωπ, σου λέει, εδώ μαζευόμαστε». Αυτό το πράγμα αμέσως δημιουργεί ένα συναίσθημα και αρχίζει μετά ένας φαύλος κύκλος. Το θέμα είναι -και αυτό είναι της βασικής τεχνικής Alexander-, δηλαδή συμπίπτουν αυτά, ότι στο οποιοδήποτε ερέθισμα που έρχεται απέξω θα ακολουθήσουμε αυτή τη μηχανιστική διαδικασία. Είναι εντελώς αυτοματοποιημένη διαδικασία, νομίζουμε ότι αυτό το ερέθισμα έρχεται στην κρίση μας και αντιδρούμε και αντί λοιπόν να αντιδράσουμε, να δεχτούμε αυτό το ερέθισμα και να δράσουμε, όχι να αντιδράσουμε. Δηλαδή να μην καταφύγεις στον μηχανισμό αυτό του file όπου βγάζει στο τι είναι...

Αννα:

Κατάλαβα.

Κα.:

Αυτό, για να δράσεις τελικά πρέπει πρώτα ν' αντιδράσεις.

Ευ.:

Και να είσαι συνειδητός σ' αυτό που κάνεις, να μην είσαι έτσι, πας έτσι. Να είσαι συνειδητός, να καταλάβεις για τι πράγμα μιλάς, είναι η γνώμη μου, να καταλάβεις για τι πράγμα λες γύρω απ' αυτά. Γιατί οπωσδήποτε μέσα στον σκληρό δίσκο, όπως πολύ σωστά είπες, έχουμε κάποια πράγματα ή έτσι όπως τα έχουμε μάθει, ή έτσι όπως υπάρχουν μεσ' τα λεξικά μας, έτσι όπως τα εννοούμε. Γιατί αλλιώς δεν θα υπήρχαν λέξεις γι αυτά. Οι λέξεις είναι οι έννοιες που δίνουμε. Σύμφωνα με τις έννοιες που δίνουμε πρέπει να είμαστε πιο σαφείς. Ή μπορεί να μην μας κάνει αυτό, όχι γιατί αντιδρούμε βάσει

των όσων έχουμε μάθει, σύμφωνα με αυτό, γιατί αντιστοιχεί σ' αυτό που πιστεύουμε.

Μη.:

Η αντίδραση που λέει η Vipassana Meditation είναι ότι, μπορείς ν' αποφασίζεις εσύ πραγματικά ποια θα είναι η αντίδρασή σου και όχι μηχανικά. Δηλαδή αν έρθει ένας άνθρωπος απέναντί μου ο οποίος μου βρίσει τη μητέρα μου, μηχανικά τον βάζεις κάτω και του σπας το κεφάλι, αλλά έχεις την επιλογή πραγματικά αν θα του σπάσεις το κεφάλι ή αν θα του χαμογελάσεις. Το να του σπάσω το κεφάλι είναι η αντίδραση, η μηχανιστική δράση ας πούμε, ενώ αν το δεις σοβαρά και δεν ανατρέξεις σ' αυτόν τον μηχανισμό μπορείς μια χαρά να του χαμογελάσεις και να τελειώσεις.

Γι.:

Είναι η ισορροπία. Και μάλιστα σ' αυτό τώρα μου ήρθε αυτόματα στο μυαλό τι σημαίνει να δίνεις εξετάσεις στο Akido. Η αρχή του Akido, είναι αμυντική τεχνική και όταν κάποιος έρχεται εναντίον μου εγώ χρησιμοποιώ τη δύναμή του για να πέσει κάτω. Εγώ είμαι στην ισορροπία μου στην ουσία. Και είναι αυτό, ότι έχοντας την ισορροπία στην επίθεση που δέχομαι δεν την βάζω μέσα μου, την αφήνω προς τα έξω για να φύγει. Αυτό ήτανε μία αρχή, η δράση και η αντίδραση έχει να κάνει με την ισορροπία. Αλλά αυτό που ήθελα να πω τώρα και σε σχέση μ' αυτό που είπε η Κα. και όλο αυτό που λέγεται, έχω την αίσθηση ότι πέρα απ' αυτά που λέμε είναι αυτά που κάνουμε. Γιατί όλο αυτό αφορά επίσης ένα τρόπο ύπαρξης και στάσης στη ζωή μας. Γιατί μπορεί να κάνουμε κάτι και να λέμε άλλο. Κι εκεί πέρα υπάρχει πάλι μία διαφοροποίηση. Ή να είμαστε εδώ και να το κάνουμε, και μετά βγαίνουμε έξω και να μην ξέρουμε τι γίνεται εδώ. Και έχει μεγάλη σημασία η στάση της ζωής μας και ο τρόπος που εμείς βγαίνουμε προς τα έξω.

Ευ.:

Πολύ ωραία, συμφωνώ απόλυτα.

Γι.:

Νομίζω ότι αυτό που έλεγε η Μ. για να λάμψει, ήτανε ακριβώς αυτό το πράγμα.

Κα.:

Συγνώμη, να σας πω ένα όνειρο. Βλέπω τρεις μέρες τώρα συνέχεια την ίδια σκηνή και λέω κάτι πρέπει να σημαίνει, δίνει το μήνυμα γι αυτό επαναλαμβάνεται. Τη μία, φοράω μία μπούργκα και μου λένε «Βγάλε τη μπούργκα», τη δεύτερη «Βγάλε τον φερετζέ». Ξανά. Το τρίτο βράδυ ξανάρθε και μου λέει «Βγάλε τον φερετζέ». Και τώρα το καταλαβαίνω. Την ώρα που έκανες τον διαλογισμό το κατάλαβα. Κάνουμε ένα πράγμα, ας πούμε μία θρησκεία, έχουμε μία θρησκεία μ' ένα συγκεκριμένο τρόπο, απλώς δεν το λέμε. Είναι σαν να φοράς ένα φερετζέ, να είσαι γυναίκα και να κρύβεσαι, πως είναι οι γυναίκες και κρύβονται, είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα.

Άννα:

Μα δεν χρειάζεται να είναι αυτό για σένα. Απλά... (απευθυνόμενη στην Ευ.)

Ευ.:

Μα είναι δρόμοι που κάνω για διεύρυνση. Δεν χρειάζεται να πω τη λέξη θρησκεία.

Κα.:

Να πω κάτι; Εμείς μπορεί να είμαστε συνειδητοποιημένοι, να ξέρουμε πολύ καλά τι κάνουμε, έτσι; Εμείς ξέρουμε τι κάνουμε κι αν εγώ πω ότι, ναι, εγώ ανήκω σε μια θρησκεία, στην πραγματικότητα το αποδέχεται ο εαυτός μου, δεν έχει κανένα πρόβλημα. Το θέμα είναι εξωτερικά αυτό το πράγμα, υπάρχει ένα θέμα εδώ, αν βγεις έξω και πεις ότι αντιπροσωπεύω μία θρησκεία, εκεί πρέπει να έχεις επίγνωση ακριβώς. Αυτό είναι το θέμα.

Άννα:

Κάτι ήθελε να πει η Μ. πριν και δεν την αφήσαμε.

Μ.:

Ναι, ήθελα να πω το εξής. Σε όλη μου τη ζωή, από πολύ μικρό παιδί, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, είχα απίστευτη αντίδραση στο θέμα της θρησκείας, δηλαδή σε σημείο ακραίο. Παρ’ όλα αυτά όμως αισθανόμουν πάρα πολύ έντονα την ύπαρξη του Θεού μέσα μου και μέσα στη ζωή μου και σε πολύ κρίσιμες στιγμές και την παρουσία του. Δεν θα πω τη λέξη ‘πίστευα’ -πιστεύω στο Θεό, δηλαδή και μ’ αρέσει αυτή η λέξη ‘πιστεύω’. Ένιωθα τον Θεό, τον καταλάβαινα, τον αισθανόμουν μέσα μου. Δεν μου άρεσε αυτή η σχέση με την εκκλησία κλπ. Παρόλα ταύτα όμως, αυτό που κατάλαβα μέσ’ στην άσκηση όταν άκουσα για τη θρησκεία, δηλαδή σε μια φάση που λειτουργούσε με την έννοια του καταγραφέα και με την έννοια του καταγράφω τι γίνεται, αλλά ήταν παραγκωνισμένος και τον αισθάνθηκα μέσ’ στην άσκηση, αλλά δεν ήθελα να σταθώ σ’ αυτό αναφερόμενη σ’ αυτό το κομμάτι και δεν ήμουν και εις θέσιν. Είδα λοιπόν αυτό μέσα μου να γίνεται, δηλαδή είδα τον νου να ξεγεύεται και σε κλάσματα δευτερολέπτου -μιλάω μόνο για μένα, μόνο για τη δική μου εμπειρία- αισθάνθηκα, βίωσα αυτό. Ότι αυτό στο οποίο αντιδρούσα εγώ όλα αυτά τα χρόνια, γιατί έλεγα σε όλους «δηλώνω ότι είμαι άθρησκη», άθρησκη όχι άθεη, γιατί μ’ έχουν ρωτήσει άνθρωποι κατά καιρούς «Που πιστεύεις, σε τι πιστεύεις» κλπ, κατάλαβα λοιπόν ότι αυτή η αντίδραση την οποία εγώ είχα, ήταν προς τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι χειρίζονταν το θέμα του Θεού. Δεν ταίριαζε σε μένα και σχηματικά εγώ έλεγα δεν ανήκω σε μια θρησκεία, εννοώντας ότι εμένα παιδιά δεν με αντιπροσωπεύει αυτό. Καλά κάνετε εσείς και πάτε.

Και αυτό έγινε σε κλάσματα δευτερολέπτου και προχώρησα μέσα στην άσκηση αφήνοντας τον νου στην άκρη, δηλαδή βίωσα την άσκηση και αισθάνθηκα ακριβώς αυτό, ότι αυτή η νέα θρησκεία που όντως, γιατί να φοβόμαστε τις λέξεις, αυτό που κατάλαβα εγώ, που θα κατακλύσει τον πλανήτη με διάφορους τρόπους, στην ουσία μέσ’ την άσκηση αναφέρθηκε σαφέστατα. Δηλαδή για μένα δεν υπάρχει πιο ωραίο πράγμα, όχι επειδή το είπες εσύ ή όποιοι το είπαν, με

εκφράζει απόλυτα, για μένα η μόνη θρησκεία στην οποία θα μπορούσα να είμαι μέλος χωρίς να γραφτώ πουθενά, χωρίς να πάω σε κανένα τζαμί, τέμενος ούτε καν σε κήπο, είναι το να είναι ο άνθρωπος ιερέας. Και ιερέας σημαίνει αντιπρόσωπος του Θεού στη γη. Το να είμαι εγώ αντιπρόσωπος του Θεού στη γη. Για μένα αυτό ήτανε το πιο συγκλονιστικό κομμάτι, το οποίο το βίωσα κυριολεκτικά και ίσως γι' αυτό μου δόθηκε αυτό.

Μπ.:

Να πω κάτι πάνω σ' αυτό για τη θρησκεία...

Άννα:

Συγγνώμη, θα το πεις, απλά επειδή οι άλλοι έχουν ακούσει, αλλά στα παιδιά εδώ δεν τους το έχω διαβάσει, για να μην το διαβάσω και τους κουράζω. Ρίχτε εδώ μια ματιά. *[Σημ.: δίνει σε κάποιους να διαβάσουν μια ανώτερη επικοινωνία σχετικά με τη νέα θρησκεία του Εαυτού]*

Μπ.:

Αυτή τη στιγμή μιλάμε, έχουμε ο καθένας τις εμπειρίες του για το τι σημαίνει θρησκεία αλλά ξεχνάμε κάτι. Ότι όλες οι θρησκείες οι οποίες εμφανίστηκαν στη γη από καταβολής κόσμου υπάρχουν σε τρία επίπεδα. Το εξωτερικό, το εσωτερικό και το απόκρυφο. Εμείς αυτή τη στιγμή μιλάμε, πιάνουμε τον όρο θρησκεία και τον εξετάζουμε μόνο ως προς την εξωτερική του έκφανση. Εντάξει; Υπάρχουν όμως και άλλες εκφάνσεις. Δηλαδή στον Χριστιανισμό υπάρχει ο εσωτερικός Χριστιανισμός, υπάρχει και ο απόκρυφος Χριστιανισμός. Στον Ιουδαϊσμό είναι τα ίδια, τα ίδια στον Ινδουισμό. Απλά εμείς έχουμε έρθει σε επαφή... η λέξη θρησκεία αμέσως σηματοδοτεί την εκκλησία, τον παπά κλπ, το ιερατείο. Αυτοί...

Μ.:

Όμως ποιος ευθύνεται;

Μπ.:

Δεν το εξετάζω το ποιος ευθύνεται.

Μ.:

Είναι κόσμος που δεν θέλησε να μπει στο δεύτερο και στο τρίτο επίπεδο.

Μπ.:

Άλλο πράγμα αυτό. Δεν διαφωνώ για την ασχήμια της εξωτερικής όψης μιας θρησκείας που μπορεί να έχει, είτε Χριστιανισμός, είτε Βουδισμός, αλλά λέω ότι αυτή τη στιγμή εξετάζουμε μόνο το ένα από τα τρία που είναι μία θρησκεία.

Γ.:

Αντιδρούμε στο ένα, αλλά ουσιαστικά δουλεύουμε στο δεύτερο.

Μπ.:

Εγώ το έθεσα σε άλλο επίπεδο, σαφώς δεν λειτουργούμε σ' ένα εξωτερικό επίπεδο.

Μ.:

Στο σύνολο όμως των ανθρώπων, γιατί έτσι δόθηκε από τους ιερουργούς των θρησκειών, υπάρχει αυτό το πρώτο επίπεδο. Δηλαδή όλος αυτός ο κόσμος έχει συνδέσει το Πάσχα με το αρνί, τα Χριστούγεννα με τα δώρα. Υπάρχει αντίδραση αυτόματη εγώ λέω, γιατί έτσι του δόθηκαν αυτές οι θρησκείες και υπάρχει δυστυχώς.

Μπ.:

Οι θρησκείες δόθηκαν και στα τρία επίπεδα.

Μ.:

Στη συνέχεια τους όμως;

Μπ.:

Η εξωτερική μορφή δόθηκε για τους ανθρώπους οι οποίοι ήταν αναλφάβητοι, αγράμματοι, το επίπεδό τους χαμηλό κλπ. Δόθηκε μετά ένα πιο πάνω επίπεδο για μία άλλη κάστα ανθρώπων, ο εσωτερισμός και για τους πολύ λίγους και μυημένους δόθηκε το απόκρυφο ας το πούμε επίπεδο μιας θρησκείας.

Μ.:

Εγώ γεννήθηκα όμως το '67 και αυτό που βίωσα ήτανε...

Μπ.:

Τώρα μιλάμε για προ Χριστού.

Μ.:

Μιλάμε για την ομάδα μας τώρα έτσι; Δεν μιλάμε γενικά.

Κα.:

Δεν είναι μία μόνο έκφανση, είναι το σύνολο των εκφάνσεων.

Άννα:

Ξεκινώντας να μιλήσουμε γι αυτό, συμπεριλαμβάνεται... όταν θέλουμε να μιλήσουμε για μια τέτοια θρησκεία -τουλάχιστον όπως δόθηκε και όπως διαμορφώνεται στη σκέψη μας- είναι σημαντικό και πολύ βασικό να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει σωστή και λάθος απόφαση. Αυτό κατ' αρχήν. Δηλαδή δεν χρειάζεται να τοποθετηθώ έτσι ή αλλιώς, εκ των πραγμάτων αυτό είναι η βάση όλων όσων αναγνωρίζουμε. Ό,τι σε κάποιον ταιριάζει, σε κάποιον δεν ταιριάζει. Δεν σημαίνει ότι είναι λάθος ο άλλος. Διαλέγει, έχει το δικό του δρόμο, ένα δικό του τρόπο έκφρασης. Αυτό είναι η βασική αρχή. Το λέμε για να μην...

Κα.:

Αυτό που ρωτήσανε, πως το ρωτήσανε; Το είπε ο Σανάν Κουμάρ. Είναι ακριβώς αυτά που κάνουμε, δεν είναι κάτι διαφορετικό απ' αυτό που ήδη... δηλαδή ήτανε μία χαρτογράφηση αυτού. Δηλαδή με παραξένεψε το «είσαστε έτοιμοι», δηλαδή τι είμαστε έτοιμοι.

Άννα:

Νομίζω ήτανε διπλωματικό. Αποφασίζετε; Δηλαδή πως θα το εκφράσετε τελικά. Τελικά αυτό κάνετε, είναι το όνομα που σας...

Κα.:

Το ερώτημα αυτό το ακούω πολύ ξεκάθαρα τις τελευταίες δέκα μέρες. «Θα αποφασίσεις; Θα αποφασίσεις» Μα, λέω τι ν' αποφασίσω; «Θα αποφασίσεις;»

Άννα:

Σε ρωτάνε πριν ακούσεις την ερώτηση. Για ν' αποφασίσεις πρέπει ν' ακούσεις. Να το πω αυτό που μου είπανε -για να μην το ξεχάσω- την ώρα που μιλούσαμε, την Τετάρτη ή κάθε Τετάρτη η ομάδα συζήτησης, που δεν ήξερα πότε θα γίνει μια ομάδα συζήτησης. Τετάρτη, πριν από την ομάδα του Κρόουλι, 7:00- 8:30.

Γι.:

Πάντως αυτό που ήθελα κι εγώ να προσθέσω στο θέμα της θρησκείας, αν και η θρησκεία έχει χρησιμοποιηθεί για να ελέγξει, για να βάλει ουσιαστικούς νόμους, αυτό χρησιμοποιήθηκε και αυτό είναι που αποσύρεται στην ουσία.

Μπ.:

Και οι αντιδράσεις μας είναι στην εξωτερική μορφή. Αλλά η εξωτερική μορφή μιας θρησκείας με την εσωτερική και την απόκρυφη δεν έχει καμιά σχέση. Και γι αυτό βλέπεις την εξωτερική μορφή του Βουδισμού ...

Άννα:

Για να σας πω την αλήθεια μου τώρα που με στρίμωχναν έτσι, λέω «εντάξει, εντάξει, εντάξει», δηλαδή το είπα τρεις φορές το εντάξει, το είχα πει από χθες. Χθες το διαχειρίστηκα και λέω 'εντάξει' τώρα.

Γι.:

Για ποιο πράγμα;

Άννα:

Για όλο αυτό. Δηλαδή για μένα δεν ήτανε εύκολο. Πανικοβλήθηκα. Τη Δευτέρα δηλαδή, μετά που γύρισα σπίτι, πανικοβλήθηκα. Και μετά την Τρίτη μου είπαν κι έγγραψα αυτό, το οποίο το διάβασα σε όλους, τώρα επειδή... να μην το επαναλαμβάνω. Αλλά μου πήρε χρόνο. Από χθες το βράδυ λέω... ένιωσα ότι θα το κάνω. Δηλαδή δεν μπορώ να κάνω μόνη μου μια θρησκεία, όμως μπορώ να το πιστέψω αυτό και αυτό πιστεύω. Δεν κολλάω σ' αυτό, δεν σκοπεύω να κολλήσω σ' αυτό, δεν δίνω την άδεια στον εαυτό μου να κολλήσει σ' αυτό.

Γι.:

Είναι διαφορετικό αυτό, αλλά εντάξει.

Άννα:

Όχι δεν είναι διαφορετικό. Ξέρεις, είναι αυτό που έλεγα στα παιδιά. Ότι τελικά για μένα σαφώς δεν είναι το να ακολουθείς μια θρησκεία - ειδικά σ’ αυτή την εποχή- για να σωθείς, γιατί ‘εδώ θα σωθείς και άμα πας από κει δεν θα σωθείς’, είναι ένα αστείο, μία πλάκα όλο αυτό. Έχει σημασία όμως αν εμένα μου πούνε, με κατευθύνουν, στο να κρατήσω μία θέση, θα πω, ξέρετε, αυτό το θεωρώ θρησκεία, το λέω θρησκεία. Θα το κάνω μόνο και μόνο για να μπορέσουν και οι άλλοι να κρατήσουν τη δική τους ενέργεια και να πάρουν μια άλλη θέση, για να γίνει μία διαλεκτική.

Ευ.:

Εγώ το θεωρώ σαφές.

Άννα:

Ποιο;

Ευ.:

Σαφές. Είναι η δικιά μου θέση.

Άννα:

Όχι, όχι, το βλέπω έτσι. Όπως εσύ μπορείς να μην το δεις έτσι, είναι επιλογή. Το θέμα είναι να καταλαβαίνουμε ότι είναι ένα παιχνίδι τελικά. Δεν σημαίνει ότι ‘το ονομάζουμε έτσι αλλά, ξέρετε, άμα δεν έρθετε από δω κάτι θα γίνει’.

Ευ.:

Είναι αντίδραση; Εγώ αυτό θέλω να καθορίσω.

Άννα:

Όχι, δεν είναι ούτε αντίδραση.

Ευ.:

Δεν είναι ούτε αντίδραση, ούτε θέση, ούτε τίποτε. Είναι ένα παιχνίδι και μέσα απ’ αυτό βλέπεις πράγματα. Δεν σημαίνει ότι εγώ δεν είμαι εκεί. Είμαι εκεί αλλά είναι η θέση μου εκεί.

Άννα:

Παίρνεις άλλη θέση. Ναι μα, αυτό ακριβώς, αυτός είναι ο λόγος.

Ευ.:

Και δεν με πειράζει να πω και θρησκεία και δεν με ενδιαφέρει. Είμαι αυτό που είμαι, κάνω αυτό που είμαι, ούτε κολλάω ούτε τίποτα.

Άννα:

Για μένα αυτό που έχει σημασία στην προκειμένη περίπτωση –και για μένα καθαρά- είναι να αποφασίσω πώς βλέπω τα πράγματα, πώς θέλω να τα διαχειριστώ, έτσι ώστε μπορεί να ενοχληθούνε κάποιοι. Όχι εδώ, δεν εννοώ για μας, γιατί είμαστε... εντάξει. Μπορεί σε κάποιους ξέρεις να δημιουργήσει αντιδράσεις πραγματικά, αλλά θα είναι για να τοποθετηθούν με τη σειρά τους. Δεν περιμένω ότι ‘κάνω αυτό κι ελάτε να σωθείτε’. Κάνω αυτό κι εσείς πάρτε θέση. Δείτε μέσα στον εαυτό σας, δείτε τι κάνετε, ποιοι είστε, τι θέλετε να κάνετε

και πράξτε αναλόγως. Είναι θέματα ισορροπίας της ενέργειας, τίποτα άλλο.

Β.:

Θέλει εταιρεία αυτό Άννα;

[πολλά γέλια]

Άννα:

Κοίταξε....

[γέλια]

Κα.:

Εδώ σε θέλω, Τώρα θέλει και ναό.... Πρέπει να τοποθετηθείς...

[γέλια]

Άννα:

Ο ναός είναι το σώμα, δεν μπορούμε να 'χουμε ναό.

Κα:

Θέλει και ένα σπίτι, δεν μπορεί... τώρα τοποθετήσου...

Άννα:

Λέω φαντάσου να ρωτήσει κανείς τον Θ. *[Σημ. όνομα Δικηγόρου]* «Τι χρειάζεται να κάνει κανείς για να φτιάξει μια θρησκεία!»
[ξεκαρδιστικά γέλια]

Β.:

Ξεκινάμε με την εταιρεία και συνεχίζουμε με την θρησκεία. *[γέλια]*

Κα:

«Θ., τι χρειάζεται για να ξεκινήσει κανείς ιερό πόλεμο κατά των απίστων;»
[ξεκαρδιστικά γέλια]

Β.:

Θα έχει πολύ δουλειά αυτό ο Δικηγόρος. *[ξεκαρδιστικά γέλια]*

Κα.:

Πολύ δουλειά με τον ψυχίατρο... *[γέλια]*

Μ.:

Αν μπεις στο internet μέσα και πεις θέλω να φτιάξω καινούρια θρησκεία, θα δεις, να είσαι σίγουρη ότι 200.000 άτομα θα μαζέψεις αμέσως.

Άννα:

Να σου πω, πειράζει που μπήκα! *[ξεκαρδιστικά γέλια]* Μέσα στον πανικό μου 'τι μου λένε τώρα' μπήκα στο internet, έβαλα να δω «How to create a religion». Υπήρχε λοιπόν ένα site που έδινε πληροφορίες, χάριν αστεϊσμού βέβαια. Έλεγε διάφορα, αυτό, αυτό,

πώς να χειρίζεστε τον κόσμο και τέτοια, αλλά δεν σας κρύβω όμως ότι μπήκα και έψαξα. Όχι, για το πώς να κάνετε μια θρησκεία δεν έχει άλλες πληροφορίες. Είχε διάφορες ως προς το... ξέρω 'γω, οι Δωδεκαθεϊστές που έχουν ένα καημό που δεν τους αναγνωρίζουν, γνωστές θρησκείες, υπάρχουν διάφορα τέτοια.

Μπ.:

Οι Δωδεκαθεϊστές ως τι λειτουργούν αυτή τη στιγμή. Δηλαδή...

Άννα:

Σωματεία, σωματεία. Δεν μπορούν να κάνουν εκκλησία και...

Κα.:

Αν είναι να κάνουμε κι εμείς αυτό των Δωδεκαθεϊστών. Έχουμε πάρει σβάρνα όλους του θεούς. Χθες ήρθε ο Απόλλωνας και ο Διόνυσος, δεν στο είπα;

Γι.:

Ξέρεις τι σκεφτόμουν! Γιατί εχθές ξεκίνησε ο Σαιν Ζερμαίν και λέει «θα σας πω μια ιστορία. Εγώ είμαι ο Απόλλωνας που ήρθα, εγώ είμαι το Ένα, είμαι ο Απόλλωνας...» και ξεκίνησε έτσι. Και μετά σκεφτόμουν αυτό το Πυθαγόρειο «Εν δε Απόλλων» και λέω, ο Απόλλωνας είναι το Ένα. Και μετά σκεφτόμουν, αυτό χθες ήταν, σκεφτόμουν ότι ο Απόλλωνας είναι το Ένα και ο Διόνυσος είναι τα κομμάτια.

Κα.:

Ήρθε ο Απόλλωνας και ο Διόνυσος και έγινε μία σύμφυση του Απόλλωνα με τον Διόνυσο. Μετά διάβασα στον Νίτσε για το Διονυσιακό, έβριζε τους Χριστιανούς για την ηθική ότι είναι περιοριστική και έλεγε αντίθετα που ο Διόνυσος είναι η ορμή της ζωής και οι Έλληνες το είχαν καταλάβει αυτό και το Απολλώνιο κλπ.

Γι.:

Είναι τα κομμάτια που είχαν χωριστεί και ενώνονται σαν Απόλλωνας. Εγώ πέρυσι αυτό ένιωσα στους Δελφούς, τέτοια εποχή. Ένιωσα αυτό το πράγμα, ότι τα κομμάτια μου ενώνονται. Μπαίνει σε λειτουργία μέσα μου κάτι στους Δελφούς και τραβάει...

Κα.:

Ο Διόνυσος Ζαγρέας είναι το ίδιο όπως και ο Χριστός, η ενέργεια της ζωής.

Γι.:

Είναι μαζί πάντα, θέατρο και ο Απόλλων. Ήθελα να πω ένα ανέκδοτο. Δεν μπορώ να μην το πω. Είναι κάποιος που νομίζει ότι είναι καλαμπόκι και κάνει ψυχοθεραπεία γιατί φοβάται ότι θα τον φάνε οι κότες. Κάνει ψυχοθεραπεία πάρα πού καιρό, κάποια στιγμή του λέει ο ψυχοθεραπευτής εντάξει, τώρα νομίζω ότι είσαι έτοιμος, έχεις θεραπευτεί. Ναι, λέει αυτός. Πες το όμως, πρέπει να το πεις, λέει ο ψυχοθεραπευτής. Ναι, δεν πιστεύω πια ότι είμαι καλαμπόκι, αλλά το ξέρουνε και οι κότες; [γέλια]

Άννα:

Καλό, καλό, το καταλάβαμε το νόημα, το πιάσαμε το νόημα.

Γι.:

Γι αυτό δεν μπορούσα να μην το πω.

Άννα:

Ναι καλά έκανες, το πιάσαμε το νόημα.

[Ακολουθούν για μερικά λεπτά αστεϊσμοί, σχόλια και συζητήσεις άσχετου περιεχομένου]

Γ.:

Θέλω να κάνω μια ερώτηση. Είναι κάτι που με απασχολεί τις τελευταίες ημέρες. Ακούγοντας τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών, όχι στην Ελλάδα αλλά γενικά στην Ευρώπη και ακούγοντας ότι σ' όλα αυτές τις χώρες που είναι δεν ξέρω πόσες είμαστε στην Ευρώπη, η Ελλάδα και άλλες τρεις ή τέσσερις βγάλανε κάτι άλλο εκτός από άκρα δεξιά, δεν μπορώ να κρύψω ότι ένιωσα μέσα μου ένα τρόμο. Και θέλω να...

Άννα:

Να σε καθησυχάσουν;

Γ.:

Όχι, δεν θέλω να με καθησυχάσουν, θέλω να δω γιατί, αν μπορούν να μου εξηγήσουν, γιατί το ψάχνω κι εγώ μέσα μου γιατί έγινε όλο αυτό και γίνεται.

Άννα:

Μου δείχνει το εξής: Σχετίζεται όλο αυτό με την εκλογή του Ομπάμα. Υπάρχει μία αντιρροπιστική... μία αντίθετη τάση, προκειμένου να υπάρξει ισορροπία. Έχει να κάνει με την ισορροπία των δυνάμεων, των ενεργειών. Η Ευρώπη και η Βόρειος Αμερική είναι σύμμαχες, πορεύονται σε μία σχετικά κοινή γραμμή και το γεγονός ότι δόθηκε μεγάλο βάρος στην ανάδειξη του Ομπάμα δημιούργησε κάποια αντιρροπιστική τάση από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Αυτό δεν σημαίνει ότι καταστρέφεται κάτι, δημιουργείται μία νέα ισορροπία. Μου δείχνουν ότι η αλλαγή θα έρθει από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού όμως.

Γ.:

Από την Αμερική;

Άννα:

Ναι, θα έρθει από κει.

Γ.:

Η αλλαγή ως προς τι;

Άννα:

Η βελτίωση των συνθηκών.

Γ.:

Αυτό όμως τι σημαίνει για την Ευρώπη στο μέλλον, το ότι ανθίζει ξανά η ακροδεξιά;

Άννα:

«Είναι προσωρινό, θα περάσει», λέει. Είναι αυτό. Είναι προσωρινό, θα περάσει.

Γ.:

Ευχαριστώ.

Άννα:

«Τα σενάρια που κάνετε τα παίζετε πολύ καλά», λέει.

Γ.:

Εμένα δεν μ’ αρέσουν. Αυτά τα σενάρια δεν μου κάνουν.

Μάθημα 23° - 20.6.09

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ (ή, Η ΣΤΑΓΟΝΑ ΣΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ)

Καλώς ορίσατε στη συντροφιά μας. Το Πνεύμα είναι εδώ, εσείς που είστε; Ζητάμε να κλείσετε τα μάτια και να μας απευθύνετε το λόγο μέσα στην καρδιά σας. Αφήστε το Πνεύμα απ' την καρδιά σας να εκφραστεί πλήρως. Μεγάλη συζήτηση κάνουμε τελευταία για το Βιβλίο της Ζωής, αυτό το βιβλίο που είναι στην καρδιά του καθενός σας, της καθεμιάς σας, φυλαγμένο. Σταθείτε εκεί για λίγο.

Ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Μορύα, ο Σανάτ Κουμάρ, είμαστε εδώ... και πολλοί άλλοι. Μη φοβόσαστε όταν οι άνθρωποι σας λένε ότι αποκλείεται να συμβαίνει αυτό, αποκλείεται να είναι όλοι αυτοί εδώ μαζί σας, ότι δεν έχετε ιδέα για το τι σας συμβαίνει πραγματικά και κανείς δεν θα ασχολούνταν με μια ομαδούλα, κανείς απ' αυτούς τους μεγάλους. Μη φοβάστε, μην ανησυχείτε, μην έχετε δευτερές σκέψεις, όλα είναι όπως πρέπει να είναι κι εμείς είμαστε πάντοτε εδώ, πάντοτε κοντά σας. Το Πνεύμα είναι εδώ, εσείς που είστε; Ελάτε κι εσείς εδώ. Αφήστε τις σκέψεις σας για λίγο, αφήστε τις ανησυχίες, όλους αυτούς τους μικρούς και μεγάλους πειρασμούς που τραβούν τη σκέψη σας εδώ κι εκεί κι ελάτε να καθίσετε μαζί μας.

[Κλείνει κατά λάθος το μαγνητόφωνο]

Κάτι τέτοια συμβαίνουν όταν κοιτάς τον εαυτό σου στα μάτια και γελάς, Άννα. Τέτοιες μπαγαποντιές κάνει το Πνεύμα που είσαι, τέτοια μικρομπερδέματα, τέτοια αστεία. Ακόμα κι αν δεν σε κάνουμε να γελάς καθόλου, είμαστε εδώ για να σπρώξουμε την ενέργειά σου να βγει από τα όριά της. Όταν αρχίζετε να βγαίνετε από τα όριά σας, είσαστε μαζί μας. Είναι εξοργιστικό αυτό, το καταλαβαίνουμε. Ο νους εξοργίζεται όταν πρέπει να βγείτε απ' τα όριά σας, γιατί προσπαθείτε να βγείτε έξω από τον νου. Δεν μπορεί να το επιτρέψει αυτό, όχι γιατί είναι ένας δύστροπος αφέντης, αλλά γιατί ο ίδιος δεν κατανοεί τι υπάρχει πέρα απ' αυτόν.

Ο ίδιος ο νους του ανθρώπου δεν μπορεί ν' αντιληφθεί τι υπάρχει πέρα απ' αυτόν. Αυτή είναι η διαφορά του νου από την καρδιά. Η καρδιά αντιλαμβάνεται ότι είναι ένα με τα πάντα. Αντιλαμβάνεται την ενότητά της με το άπειρο, την ίδια την απειροσύνη. Κι εκεί που ο νους εξοργίζεται γιατί δεν μπορεί να δια-νοηθεί, δεν μπορεί να δει τίποτα έξω απ' αυτόν, η καρδιά δύναται να ταξιδέψει στο άπειρο και να το χωρέσει ολόκληρο μέσα της. Γι αυτό λέμε ότι η διεύρυνση γίνεται με την καρδιά. Άλλο ένα από τα τελευταία μαθήματα του κύκλου σας των Κλειδιών του Ενώχ.

Ο Άλιστερ Κρόουλι παρακολουθεί όσα λέγονται και είναι εδώ για να συμμετέχει πιο ενεργά στη συνέχεια. Το ίδιο και η Γι. που κάθεται στην άκρη, στην άλλη άκρη του κύκλου και ήρθε να συμμετέχει στη σημερινή ομάδα. Ο καθένας και η καθεμιά σας είσαστε ένα κομμάτι του κύκλου, αυτό νομίζετε. Θέλουμε να σας δείξουμε ότι είσαστε ο κύκλος, ο καθένας και η καθεμιά σας είστε ο κύκλος, όχι ένα σημείο στον κύκλο. Όταν είστε ο κύκλος είναι εύκολο να εντοπίσετε το κέντρο γιατί είναι μέσα σας.

Ερχόμαστε να προσθέσουμε λίγα πράγματα σε όσα κάνατε και είπατε το προηγούμενο διάστημα. Ειπώθηκαν πολλά για τον τρόπο με τον οποίο μπορείτε να ενεργοποιήσετε το DNA σας και δουλέψαμε όλοι μαζί πάνω σ’ αυτό. Χρησιμοποιήσαμε ιερά ονόματα, χρησιμοποιήσαμε τη φαντασία σας, την δημιουργική σας φαντασία, χρησιμοποιήσαμε εξωσυστημικές ενέργειες που ήρθαν να συνδράμουν στο έργο σας και τώρα, λίγο πριν κλείσει ο κύκλος, ερχόμαστε να βάλουμε μερικά κομματάκια ακόμα, μερικές ψηφίδες ακόμα στο μεγάλο ψηφιδωτό που συνθέσατε.

Ο Άλιστερ Κρόουλι παραλαμβάνει την ενέργειά σας και τη δίνει στη Γι. για να την σηκώσει μέχρι το τέλος της συνάντησης. Δώστε της ότι έχετε και δεν έχετε. Επιτρέψτε στον εαυτό σας ν’ αφήσει τα πάντα πάνω στη Γι. που κάθεται στην άλλη πλευρά του κύκλου. Παίρνω την καθαρή σας ενέργεια και την τραβώ στο κέντρο. Σηκώνεστε και μ’ ακολουθείτε, μ’ ακολουθείτε με το αιθερικό σας σώμα. Και πηγαίνουμε όλο και περισσότερο προς το κέντρο. Η κίνησή μας είναι διαρκώς προς τα εκεί. Μπορεί ήδη να στέκεστε στο κέντρο, αλλά χρειάζεται να εμβαθύνετε κι άλλο, κι άλλο κι αυτό θα κάνετε μέχρι το τέλος της συνάντησης, θα βυθίζεστε όλο και περισσότερο στο κέντρο του κύκλου.

Ο Άλιστερ Κρόουλι είναι εδώ για να σας βγάλει απ’ τα ρούχα σας. Αποφασίστε να ξεπεράσετε τα όριά σας κι ελάτε να σταθείτε δίπλα μου. Μέσα απ’ όλες τις ενεργοποιήσεις που κάναμε στο προηγούμενο διάστημα ανοίξαμε πάρα πολλές διόδους, διόδους υλοποίησης. Ξυπνήσαμε όψεις σας που ήταν εν υπνώσει για πολύ-πολύ καιρό. Έχετε ήδη αρχίσει να βλέπετε τ’ αποτελέσματα αυτής της δουλειάς, όπως ήταν φυσικό άλλωστε. Κι έρχεστε τώρα να διαχειριστείτε τα πράγματα όχι μόνο από το φυσικό πεδίο, το εξωτερικό υλικό πεδίο, αλλά και από πολύ πιο βαθιά. Είδατε πως είναι εύκολο τελικά να ταξιδέψαι κανείς πάνω στην κλίμακα της εκδήλωσης.

Αποφεύγετε συχνά-πυκνά να κοιτάξετε τον εαυτό σας στα μάτια. Φοβάστε. Σας φοβίζει αυτό που μπορεί να δείτε μέσα. Ακόμα κι εσείς που έχετε περπατήσει πολύ βαθιά σ’ αυτό το εσωτερικό μονοπάτι, έρχονται στιγμές που φοβόσαστε να δείτε τι υπάρχει εκεί στον καθρέφτη για σας. Και τότε κλείνεστε σ’ αυτό που τούτη η προσωπικότητα, ο γήινος εαυτός θεωρεί δική του αλήθεια. Ο γήινος εαυτός το ένα, ο γήινος εαυτός το άλλο, ένα απολωλός πρόβατο που αντί να το κρατήσετε στην αγκαλιά σας, το μετατρέπετε σε αποδιοπομπαίο τράγο. Ο αποδιοπομπαίος τράγος της προσωπικότητας. Όλα τα κακά, όλα τα ανίερα, όλα τα ακατάλληλα,

αυτός ο γήινος εαυτός τα έχει. Τι θέλαμε και τον φορούσαμε, να πάρει η ευχή!

Ελάτε λίγο πιο βαθιά κι αφήστε την ενέργεια να κυκλοφορεί στο κέντρο του κύκλου μέχρι την περιφέρεια και πάλι προς τα μέσα. Είστε στο σημείο και αναπνέετε. Είσαστε το σημείο και το σημείο αναπνέει. Η αγκαλιά του Ενός είναι πολύ μεγάλη, χωράνε τα πάντα μέσα, χωράτε ολόκληροι, ακόμα και αυτός ο μικρός γήινος εαυτός που είστε. Στην αγκαλιά του Ενός δεν χωρά μόνο η πνευματική σας φύση, δεν χωρά μόνο ο Ανώτερος Εαυτός σας, χωράει και αυτή η μικρή γήινη προσωπικότητα η τόσο παροδική. Και η δική της συνειδητότητα στην αγκαλιά του Ενός κάθεται. Είναι ένα μεγάλο ταξίδι αυτό που κάνει ο Θεϊκός Νους κατά την ενσάρκωσή του σε μορφή στη γη και θα το ακολουθήσουμε σήμερα. Θα παρακολουθήσουμε την κίνηση της συνειδητότητάς σας σ' αυτό το ταξίδι.

Η ψυχή σας εργάζεται σκληρά στη γη μαζί σας μέσα από σας. Βλέπετε είστε κομμάτι της ψυχής, δεν είσαστε μία απλή προβολή της, είσαστε η ψυχή στο γήινο πεδίο. Μάθατε να βλέπετε την ψυχή με πολύ εσωτερικό τρόπο μέχρι σήμερα. Αρχίσατε να την αντιλαμβάνεστε σαν ένα συνονθύλευμα ενεργειακών ινών με όλων των λογίων τα χρώματα. Καταλαβαίνετε ότι στην ουσία της δεν έχει μορφή και παρόλα αυτά σε μορφή εκδηλώνεται. Θα έχει πολύ ενδιαφέρον τώρα να πάμε λίγο πιο βαθιά και να δούμε τα πράγματα όμως τα βλέπει η ψυχή. Αφήστε την συνειδητότητά σας να μπει λίγο πιο μέσα στο κέντρο του κύκλου. Η ψυχή είστε εσείς. Ο ενεργειακός καθρέφτης του σύμπαντος. Αυτό είναι η ψυχή, μην αμφιβάλλετε διόλου. Ο ενεργειακός καθρέφτης του σύμπαντος. Απειράριθμες ενεργειακές ίνες, χορδές που έρχονται και δημιουργούν αυτό τον όμορφο κόμβο. Με τη σειρά του αυτός ο κόμβος εκτείνεται σε χαμηλότερες διαστάσεις και παίρνει μορφή, υλική μορφή.

Τι σχέση έχει η ψυχή και το άμορφο; Είπαμε ότι η ψυχή στην ουσία της δεν έχει μορφή, είναι αλήθεια όμως ότι η ίδια θεωρεί πως έχει μορφή. Η ίδια η ψυχή θεωρεί τον εαυτό της σε μορφή. Είναι εκείνο το σημείο στο κατώφλι, που αρχίζει να αντιλαμβάνεται ξεκάθαρα την μορφή και την διαφοροποίηση. Όταν βρίσκεστε στο επίπεδο της ψυχής έχετε μεν την επίγνωση ότι είσαστε πλασμένοι με την ίδια ουσία με όλα όσα υπάρχουν, νιώθετε την ενότητα με τα πάντα, αλλά εξακολουθείτε να ταυτίζεστε με τις πιο εξωτερικές σας εκφάνσεις. Ένα ενεργειακό περίβλημα της ψυχής είναι αυτό που αποκαλείτε Ανώτερος Εαυτός. Είναι ένα με την ψυχή, είναι η ίδια ουσία, μόνο που ο Ανώτερος εαυτός κοιτά ψηλά, κοιτάζει προς τα πάνω. Την ώρα που η ψυχή εστιάζεται στις ενσάρκώσεις της ο Ανώτερος εαυτός κοιτάζει πολύ βαθύτερα, στρέφεται στην Πηγή της εκδήλωσης, στρέφεται προς εκείνο το πεδίο και την ενέργεια που αποκαλείτε Θεϊκό Εαυτό.

Η ψυχή εκφράζεται μέσα από διαφορετικές ενσάρκώσεις και η ίδια θεωρεί ότι έχει μία μορφή. Αυτή είναι άλλωστε και η μορφή που βλέπετε όταν ξεπεράσετε τις μορφοπλασίες του αστρικού σας πεδίου

και μπορέσετε να μπείτε πολύ βαθύτερα. Αυτή είναι η μορφή που βλέπετε και αποδίδετε σε κάποιες υπάρξεις. Η μορφή της ψυχής. Κι ωστόσο έχουμε πει ότι αυτή η ίδια η μορφή είναι κάτι πολύ αιθέριο και είναι η ίδια μία φαντασίωση της ψυχής. Η ψυχή σας αποτελείται από πάρα πολλές ενεργειακές ίνες, ίνες που συνδέονται με όλα όσα υπάρχουν και λίγο πιο πέρα συνθέτουν μία άλλη ψυχή, συνθέτουν την συλλογική ψυχή. Και ο Ανώτερος εαυτός σας κοιτάζει ψηλά. Ένα και το αυτό με την ψυχή. Δύο πόλοι της ίδιας οντότητας, θηλυκός και αρσενικός πόλος. Εξυπηρετούν την εκδήλωση κρατώντας την ισορροπία, προς τα μέσα και προς τα έξω.

Έχουμε πει αρκετές φορές στο παρελθόν ότι, κατά την ενσάρκωση, φέρνετε μαζί σας ένα μεγάλο ενεργειακό δυναμικό για να εκδηλώσετε και αυτή η ένταση είναι που σας οδηγεί στο μονοπάτι της εξωστρεφούς κίνησης, της κίνησης προς τα έξω. Όταν ικανοποιηθεί αυτό το αίτημα της έκφρασης, όταν αποδώσετε το ενεργειακό φορτίο που έχετε αρχίζετε να στρέφεστε και πάλι προς το κέντρο. Αυτή είναι η δουλειά που εκτελεί η ψυχή ξανά και ξανά και ξανά. Και την συνεπαίρνει τόσο πολύ αυτό το παιχνίδι του γήινου εαυτού, που πραγματικά βιώνει πάρα πολύ βαθιά όλα όσα κάνει ο εαυτός της, ο γήινος εαυτός στο φυσικό πεδίο. Και ο Ανώτερος εαυτός κοιτάζει ψηλά.

Κι έρχεται η στιγμή, για όλους έρχεται αυτή η στιγμή, που η ψυχή αρχίζει να θυμάται ότι δεν είναι μορφή. Αφού έχει εκπληρώσει τον στόχο της αρχίζει ν’ αντιλαμβάνεται ότι αυτό που θεωρούσε για τον εαυτό της είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο στην πραγματικότητα, πολύ ευρύτερο και στρέφεται προς τον Εαυτό. Εκεί συντελείται η ένωση. Εκεί προσφέρει στον Εαυτό το δισκοπότηρο. Προσφέρει στον Ανώτερο Εαυτό όλα όσα έχει κερδίσει. Είναι αυτή η ψυχή που καθώς ενσαρκώνεται μαζεύει όλες τις εμπειρίες σας, τις βιώνει μέσα από σας και τις συσσωρεύει σ’ αυτό το είδος μπαταρίας που είναι η ίδια. Ένας συσσωρευτής ενέργειας. Τέλος, αποδίδει στον Ανώτερο Εαυτό όλα όσα έχει κερδίσει, όλες τις εμπειρίες που συνέλεξε ποτέ. Εκεί, σ’ εκείνη τη στιγμή γίνεται ο χημικός γάμος, ο μυστικός γάμος. Αυτός είναι και ο λόγος που εδώ και καιρό σας είχαμε ζητήσει, να προσφέρετε στον Ανώτερο εαυτό, να ζητάτε από την ψυχή σας να προσφέρει στον Ανώτερο Εαυτό, ένα ποτήρι κόκκινο γλυκό κρασί και ψωμί και να παρακολουθείτε την ιερή συνεύρεσή τους.

Η μάχη που διεξάγεται αυτό το διάστημα στα εσωτερικά πεδία είναι μεγάλη. Είναι μια μάχη διαφορετική από τις άλλες, είναι μια μάχη που θα σας ενθουσίαζε αν μπορούσατε να την δείτε και να καταλάβετε τι σημαίνει. Είναι η μάχη των ψυχών. Ψυχές που έρχονται να υπηρετήσουν το σύμπαν, προσπαθούν να γειωθούν, να εκφραστούν. Τώρα το παιχνίδι όμως έχει αλλάξει, οι δονήσεις της γης έχουν αλλάξει, έχουν τροποποιηθεί σημαντικά. Είναι πολλοί οι εργάτες του φωτός που φτάνουν σ’ αυτό το σημείο της ένωσης της ψυχής με τον Ανώτερο Εαυτό. Ολοκληρώνουν τον κύκλο και τον ολοκληρώνουν συνειδητά για άλλη μία φορά, σε ακόμα μία ενσάρκωσή τους. Όμως δεν καταλαβαίνετε τι ακριβώς συμβαίνει όταν

το κάνετε αυτό και μάλιστα τόσοι πολλοί μαζί. Αλλάζετε τα δεδομένα, τα ενεργειακά δεδομένα του ουρανού.

Είναι πολλές οι ψυχές που αποφασίζουν τελικά να μην ενσαρκωθούν κατά μόνας αυτό το διάστημα. Είναι πολλές εκείνες οι ψυχές που αποφασίζουν να εκδηλωθούν μέσω άλλων ψυχών που βρίσκονται ήδη στη γη. Δεν πρόκειται για κατάληψη, δεν είναι αυτό που συμβαίνει. Πρόκειται για συνειδητή συνεργασία της ψυχής με το Πνεύμα. Έχοντας εκδηλώσει η ψυχή το δυναμικό όλων των ινών που την αποτελούν και έχοντας συνειδητοποιήσει τι πραγματικά είναι, δεν έχει καμία αναστολή, κανένα ενδοιασμό στο να επιτρέψει ακόμα περισσότερες ενεργειακές ίνες να γίνουν ένα μαζί της και να εκφραστούν.

Στον ίδιο βαθμό που εσείς που βρίσκεστε στη γη διευρύνεστε, ανοίγετε τον ορίζοντά σας και συνειδητοποιείτε την ενότητά σας με τα πάντα, στον ίδιο βαθμό, στην ίδια αναλογία το κάνει και η ψυχή. Συνειδητοποιεί βαθύτερα ακόμα την ένωσή της με τα πάντα και αποτέλεσμα αυτής της επίγνωσης της ψυχής είναι η αυξανόμενη ενεργειακή ροή. Της δίνονται περισσότερα να εκφράσει, πλουτίζει και ομορφαίνει, στολίζεται, παίρνει επάνω της ακόμα πιο πολλά χρώματα, ακόμα πιο πολλές δονήσεις. «Μπορώ να το κάνω, είμαι πολύ χαρούμενη γι αυτό». Χαίρεται για το ότι έχει την ευκαιρία να εκφράσει ένα πολύ μεγαλύτερο δυναμικό του Θεϊκού Εαυτού. Δεν είναι ακριβώς αυτό που θα αποκαλούσατε έκφραση των δίδυμων ψυχών. Είναι μία νέα διαδικασία. μια διαδικασία στην οποία μπαίνετε όλο και περισσότερο κάθε στιγμή, με κάθε βήμα σας μέσα σ' αυτήν τη νέα ενέργεια.

Έτσι η ψυχή και ο Ανώτερος Εαυτός εργάζονται πολύ στενά πια ενωμένοι για την εκδήλωση όλου αυτού του δυναμικού της Υπερ-ψυχής, αν θέλετε. «Τι έγινε Κρόουλι, το παραμύθι τελείωσε εδώ;» Όχι, όχι ακόμα, θα δείτε. Ας πάμε λίγο πιο βαθιά. Ο Ανώτερος Εαυτός σας είναι σήμερα εδώ ξέρετε. Σας αγκαλιάζει. Θυμηθείτε ότι σήμερα στέκεστε στο πεδίο της ψυχής. Βρίσκεστε εδώ μαζί μας ενωμένοι μ' αυτό που είστε πραγματικά και η ψυχή αναγνωρίζει ότι η μορφή που θεωρούσε ότι έχει δεν είναι αυτή. Τα πράγματα δεν είναι έτσι ακριβώς. Αναγνωρίζει ότι είναι ένα με το άπειρο. Αυτή είναι η ανάμνηση του Θεϊκού Εαυτού. Ο Θεϊκός Εαυτός είναι που κυβερνά. Κυβερνά προβάλλοντας την ψυχή. Χρησιμοποιούμε συχνά το παράδειγμα της κινηματογραφικής οθόνης και της προβολής του φωτός επάνω της. Ο Θεϊκός Εαυτός είναι η μηχανή προβολής.

Μπορεί να φανταστεί κανείς ποιο ακριβώς σημείο της κινηματογραφικής οθόνης, του σεναρίου που προβάλλεται στην κινηματογραφική οθόνη αντιστοιχεί μέσα στην λυχνία της μηχανής προβολής; Μπορείτε να φανταστείτε μία συγκεκριμένη αντιστοιχία; Όχι. Με τον ίδιο τρόπο ο άνθρωπος δεν μπορεί να συλλάβει την πραγματικότητα εκείνη του σημείου που βρίσκεται μέσα στον Δημιουργό. Γιατί πολύ απλά στο πεδίο του Θεϊκού Εαυτού δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο σημείο.

Χρησιμοποιήσαμε μία όμορφη εικόνα τις προηγούμενες μέρες και θα την μεταφέρουμε και σε σας. Φέρτε μπροστά σας ένα συννεφιασμένο ουρανό, ένα σύννεφο που φαίνεται κουβαλάει πολύ νερό μέσα του, ένα σύννεφο απ’ αυτά που φέρνουνε βροχή. Ξαφνικά οι σταγόνες της βροχής αρχίζουν να στάζουν, να πέφτουν στη γη η μία μετά την άλλη. Παρακολουθήστε το ταξίδι μιας σταγόνας απ’ αυτό το βαρύ σύννεφο. Μπορείτε να διακρίνετε την αρχή της σταγόνας μέσα στο σύννεφο; Αυτό είστε. Αυτό είναι ο Θεϊκός σας Εαυτός κι αυτό είναι ο Θεός. Κι ωστόσο μπορείτε στη συνέχεια να παρακολουθήσετε τη μικρή σταγόνα να ταξιδεύει και να πέφτει στη γη και να γίνεται ένα με το χώμα, ακριβώς όπως ενσαρκώνεται σ’ ένα γήινο σώμα. Τόσο όμορφο είναι το ταξίδι του Θεϊκού Εαυτού!

Φαίνεται ότι η ψυχή είναι χωριστή, αποχωρίζεται τον Θεϊκό Εαυτό κι όταν πέφτει στη γη μοιάζει μάλλον να θάβεται στο χώμα. Μην ξεχνάτε ότι είναι η προβολή. Κι έρχεται η ώρα που το νερό με τον δικό του τρόπο ανεβαίνει και πάλι στον ουρανό, ανεβαίνει Η πιο λεπτοφυής του φύση και πάλι στον ουρανό για ν’ ακολουθήσει ένα νέο ταξίδι. Θα είναι ποτέ ίδια η σταγόνα; Θα είναι και δεν θα είναι. Θα είναι η επίγνωση, μια νέα επίγνωση θα προβάλλει στο νέο κύκλο δημιουργίας για να εκφραστεί μέσα από τη γη. Εσείς είσαστε τόσο το σύννεφο, όσο και η σταγόνα, όσο και το βρεγμένο χώμα. Αυτή είναι η ομορφιά.

Όσο ασύνδετα κι αν φαίνονται αυτά είστε εσείς και μέχρι το τέλος είναι ο Θεϊκός Εαυτός που αντιλαμβάνεται τα πάντα. Σημασία δεν έχει ν’ αφήσετε ένα κομμάτι αυτού που είστε για να προχωρήσετε στα ψηλότερα, αλλά ν’ αγκαλιάσετε όλα όσα είστε και να θυμόσαστε κάθε στιγμή συνειδητά ότι μπορείτε να ελέγξετε αυτή τη διαδικασία, μπορείτε κάθε στιγμή να ορίσετε που θα σταθείτε. Γι αυτό μπορούμε να λέμε σήμερα ότι ‘ξέρετε, στέκεστε στο πεδίο της ψυχής’. Αυτή τη στιγμή μιλάμε σε ψυχές. Αγκαλιάστε τον γήινο εαυτό με την επίγνωση ότι είναι δικός σας και ότι τον φτιάχνετε όπως εσείς θέλετε. Εσείς είστε η ψυχή. Έχετε την επίγνωσή της και προχωράτε το ταξίδι σας ακόμα ψηλότερα. Ο Ανώτερος Εαυτός σας είναι αυτός που δέχεται τα αρχετυπικά εντυπώματα από τον Θεϊκό Εαυτό.

Βρίσκεστε σ’ ένα πολύ ιερό σημείο σήμερα. Μπορείτε να περπατάτε στον δρόμο αναγνωρίζοντας ότι αυτή τη στιγμή περπατάει η ψυχή σας στη γη; Όχι η προσωπικότητα, όχι ο γήινος εαυτός μόνο, αλλά η ψυχή και το φως της ψυχής λάμπει στη γη. Μπορείτε να διανοηθείτε τι θα γειώσετε μ’ αυτόν τον τρόπο; Πόσα πράγματα έχετε να φέρετε και να μοιραστείτε με τους άλλους; Ήρθε ο καιρός να πάψετε να βλέπετε την ψυχή σαν κάτι διαφορετικό απ’ τον φορέα που περπατάει στη γη. Εσείς είστε και το σώμα και η ψυχή και το Πνεύμα και είστε εδώ.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

(απευθυνόμενη στην Γι.)

Εσύ εκεί κρατάς!

Γι.:

Η γκαρνταρόμπα.

Β.:

Γινότανε πολλές διεργασίες που τις βίωνα είτε σαν δόνηση στο σώμα, είτε σαν μία δεξιόστροφη κίνηση, ή ενέργεια στο κεφάλι. Και όταν είπαν να δώσουμε την ενέργεια στη Γι., επειδή είχαν πει εμείς είμαστε ο κύκλος, ο καθένας μας είναι και ο κύκλος, αισθανόμουν ότι δεν μπορούσα να δώσω κάτι, γιατί εγώ ήμουν όλα. Και σιγά-σιγά μεταφέρθηκα και κάθισα πάνω στα πόδια της, [γέλια] γιατί δεν υπήρχε κάτι ξεχωριστό να της δώσω. [γέλια]

Μπ.:

Δεν έχω κάτι να πω πέραν του ότι ήταν πάρα πολύ κατατοπιστικό αυτό το παράδειγμα με το σύννεφο-σταγόνα-χώμα. Ξεδιάλυνε τα πάντα.

Ευ.:

Εγώ θέλω να πω ότι στο χώμα, έτσι όπως μας έλεγες την ιστορία σου, μου λέγανε κι εμένα μια παρεμφερή ιστορία, η οποία ήταν πάρα-πάρα πολύ ωραία.

Άννα:

Πες, πες την.

Ευ.:

Τώρα δεν ξέρω κατά πόσο θα σας κουράσω ή όχι και δεν μπορώ να τα μεταφέρω όλα όσα μου λέγανε. Μου λέγανε για τον Εαυτό και την ψυχή. Ότι ήταν η ψυχή –είχα και εικόνα, την έβλεπα σαν κάτι άυλο- και κάποια στιγμή ένα μέρος της ψυχής αποφάσισε ν' αποκοπεί και πήδηξε απ' τον φράχτη. Πηδώντας απ' τον φράχτη, όσο πήγαινε και κατέβαινε κάτω, αλλά είχε μέσα της το ότι αποκόπηκε και είχε μια θλίψη. Γι αυτό η ψυχή η επάνω επειδή λυπόταν –θα πω κάτι χιλιοειπωμένο παιδιά, με συγχωρείτε, αλλά έτσι μου βγήκε– έτσι όπως λυπότανε έστελνε κι άλλα - κι άλλα κομμάτια. Το ένα μετά το άλλο ερχότανε για να θυμίσει το ένα στο άλλο ότι δεν είναι αποκομμένοι. Και σιγά-σιγά άρχισε όσο μπορούσε... α! και τα κομμάτια αυτά φώναζαν, φώναζαν 'που είσαι ψυχή, που είναι αυτό το κομμάτι', γιατί ένιωθε ότι είναι ελλιπής. Κι έτσι όπως φώναζε, κι έτσι όπως κραύγαζε, κι έτσι όπως έστελνε το ένα κομμάτι μετά το άλλο, άρχισε να γυρίζει και άρχισε να βλέπει αυτό που είπες στον καθρέφτη, τι είναι. Άρχισε να βλέπει την ψυχή πίσω απ' τον φράχτη. Κι έτσι όπως έβλεπε την ψυχή πίσω απ' τον φράχτη άρχισε αυτό το κομμάτι που ήταν μέσα της κι αυτό το κομμάτι που φώναζε... αλλά ταυτοχρόνως έκανε πράγματα και ξεκοβότανε, αλλά όταν άρχισε κάπως να θυμάται και να βλέπει άρχισε μέσα της κι ένιωθε μια γλυκιά αγάπη. Μια γλυκιά αγάπη... δεν μπορώ να το εκφράσω με λόγια αυτό που ένιωσα, ήτανε μια γλυκύτητα, ότι 'να σε βρήκα'. Δεν είναι ότι βρήκε το άλλο μέρος του εαυτού, δεν είναι ότι βρήκε την διδυμη

ψυχή, είναι ότι βρήκε αυτό που είναι, βρήκε αυτό που είναι τα πάντα. Γιατί είναι άμορφο, δεν έχει μορφή και δεν χρειαζόταν να έχει μορφή. Δεν χρειαζόταν να έχει μορφή γιατί έχει όλες τις μορφές, δεν χρειαζόταν να έχει ήχο γιατί έχει όλους τους ήχους, δεν χρειαζόταν τίποτα γιατί τα έχει όλα. Πονούσε όμως, παρόλο που έστελνε κομμάτια της, πονούσε αυτά τα κομμάτια που έστελνε. Και τα κομμάτια αυτά, ενώ είχαν περιέργεια ήθελαν να ξαναγυρίσουν πίσω. Και μου είπε κάποια στιγμή ‘Θα με συναντάς ανάμεσα στον ύπνο και στο ξύπνιο’. Και ήταν όπως ήταν ο... που είναι στην Καπέλα Σιξτίνα. Εκεί θα υπάρχει ένωση, εκεί θα θυμάσαι και όταν θα βλέπεις τον εαυτό σου στον καθρέφτη δεν θα βλέπεις αυτό που είσαι τώρα, θα βλέπεις μέσα απ’ αυτό όλες τις πτυχές που έχουν κατέβει για να σε βρουν. Γιατί είσαι εσύ μέσα σε όλα και είσαι όλα, τα πάντα. Μέσα από κει θα με βρεις, μου λέει. Ευχαριστώ.

ΓΙ.:

να τα λες ένιωθα τα χέρια μου να μακραίνουν και να κάνουν μία αγκαλιά περνώντας μέσα απ’ τον καθένα. Και καταλάβαινα ότι ο καθένας είναι κομμάτι μου, όπως κι εγώ είμαι κομμάτι του καθενός και αυτό ήτανε ο τρόπος για να το δω άλλη μία φορά. Όταν είπες ν’ αφήσουν όλοι επάνω μου το υλικό κομμάτι τους, ήτανε πολλά αυτά που αισθάνθηκα. Κατ’ αρχήν αισθάνθηκα σαν να στοιβάζονται παλτά επάνω μου, το πρώτο. Βεστιάριο. Ήρθαν στην παράσταση να παρακολουθήσουν και αφήνουν τα παλτά. Αυτό ήτανε όμως η πρώτη αστεία εικόνα, γιατί μετά αισθάνθηκα ότι παίρνω στα χέρια μου τους ναούς και τους κρατάω, γιατί εκεί μέσα κατοικεί κάποιος και άμα βγει από τον ναό κάποιος πρέπει να κρατάει. Και είδα μέσα σ’ αυτό πολλές εικόνες από ερειπωμένα εκκλησάκια μικρά, άλλα μεγαλύτερα θέλανε επισκευές, ή τέλος πάντων κρατούσα τον ναό κι αυτό μετά μορφώθηκε σαν μία εικόνα της γης σαν Μητέρας που δίνει τη μορφή. Και υπήρχε αυτή η αίσθηση, πως είναι η αρνητική και η θετική ύπαρξη, το κενό και το σωματίδιο ας πούμε, ότι το σωματίδιο σαν μητέρα κρατάει αυτό που θα έρθει να το γεμίσει το κενό σαν ψυχή. Υπήρχε μία τέτοια αίσθηση, δεν αισθάνθηκα κανένα βάρος. Αυτό ήτανε από τη μεριά μου σε σχέση μ’ αυτό που ειπώθηκε και με αφορούσε. Αισθανόμουν ότι τη μορφή μας την δημιουργεί η ψυχή και συνδέεται κάθε φορά μ’ αυτή τη μορφή. Την έχει δημιουργήσει για να κάνει τη δουλειά που έχει να κάνει και ότι είναι συνδεδεμένη μαζί της. Δεν μπορεί, όπως είπε και η Β., αυτό που είμαι τα έχει όλα μέσα και ότι μπορεί να χωρέσει ακόμα περισσότερα άμα το δω, το αγαπήσω και δεχτώ ότι αυτό αυτή τη στιγμή έχω διαλέξει για να κατοικήσω. Και έτσι μπορεί να διευρυνθεί και η χωρητικότητά του και το έργο, να μεγαλώσει και αυτό να εκπέμψει όλο αυτό που είναι.

Α.:

Είχα την αίσθηση ότι ήταν μια ωραία συνέχεια της προηγούμενης ομάδας, γι αυτό και ως συνέχεια το βίωσα κι εγώ. Βρέθηκα σαν να ισορροπούσα σ’ ένα γαλαξία και καθώς ήμουν έτσι κεντραρισμένη ξεκίνησε πάλι αυτή η διαδικασία που περιέγραφα και στο προηγούμενο, της κάθαρσης. Κάποια στιγμή είδα και ξεσκόνισμα,

έβλεπα τις σκόνες να φεύγουν από κάτι γωνίες. Ένα τέτοιο πράγμα αισθανόμουν. Δηλαδή καθώς το έβλεπα αυτό, βυθιζόμουν και μετά πάλι έβγαινα. Ένα τέτοιο πράγμα αισθανόμουν. Δεν έχω να πω πολλά, απλά ακολουθούσα τη διαδικασία.

Κα.:

Κι εγώ ακριβώς το ίδιο αισθάνθηκα, όπως λέει η Α., σαν συνέχεια. Βυθιζόμουν πάλι όπως την προηγούμενη φορά και αυτή τη φορά όμως άλλαξα, δεν έβλεπα σύμβολα, έβλεπα κτίρια. Και κάποια στιγμή νόμιζα ότι βρέθηκα στη Σαμπάλα και έβλεπα κάτι πολύ αιθέρια κτίρια και κάποια στιγμή που είπε η Γι. για τον ναό είδα ένα πολύ ψηλό ναό. Μάλιστα είδα το καμπαναριό ενός πολύ ψηλού ναού και έτσι στο πλάι όπως κοιτάζα είδα τα πέπλα, είδα κάποια πέπλα. Κατά τ' άλλα παρακολουθούσα, ήταν έτσι πολύ... ξεκαθάρισα κάποια πράγματα μέσα μου, γιατί κι εγώ μ' αυτό το θέμα της ψυχής και του Εαυτού και της σύνδεσής του δεν ήταν σε πολύ ξεκάθαρο για μένα. Αυτό, αλλά υπήρχαν πάρα πολλές εικόνες, οι οποίες εναλλάσσονταν. Αυτό.

Γι.:

Δεν έχω να πω κάτι. Ήτανε πολύ ωραίο και κατατοπιστικό και πολύ γλυκό όλο αυτό. μ' ακούμπησε στην καρδιά πάρα πολύ.

Μ.:

Αυτό που θυμάμαι, κάποια κομμάτια που θυμάμαι, όταν είπαμε ότι είμαστε εμείς ο κύκλος και να βρεθούμε στο κέντρο του κύκλου, αυτό που άκουγα συνέχεια ήτανε ότι 'Εγώ Είμαι το Α και Ω'. Συνέχεια άκουγα αυτό και συνειδητοποίησα ότι αυτό που είμαι, αυτό που είμαστε όλοι ολοκληρώνεται όταν ο καθένας από μας γίνεται το Α και Ω, δηλαδή όταν καταφέρνει να πραγματώσει την Χριστική συνειδητότητά του στο χώρο που βρίσκεται. Ας πούμε ο Βούδας, ο Ιησούς στη γη, δεν ξέρω που μπορεί να βρίσκεται, σε κάποιο άλλο πλανήτη, σε κάποιο άλλο σύστημα. Και μετά, όσον αφορά το κομμάτι εκείνο της ψυχής που ήταν πάρα πολύ ωραίο, μου ερχόντουσαν διάφορα πράγματα, έβλεπα διάφορα πράγματα. Ένα απ' αυτά ήταν ότι γενικά οι άνθρωποι αυτήν την εποχή, αυτό που λέμε καταφέρνουν πολλά πράγματα στη ζωή τους και αγγίζουν τις μάζες, είναι άνθρωποι που συνειδητά ή ασυνειδητά έρχονται σε επαφή, σε μεγάλη επαφή με την ψυχή τους. Βέβαια αυτό κάποιες φορές μπορεί να το χρησιμοποιήσει η προσωπικότητα, να το χρησιμοποιήσει αρνητικά, αλλά ο φορέας αυτής της κατάστασης είναι πάντα η ψυχή, δηλαδή δεν μπορούν διαφορετικά να πραγματώσουν έργο οπουδήποτε είδους. Δηλαδή είτε αυτό είναι ο Γκάντι είτε είναι ο Χίτλερ ο φορέας της ενέργειας αυτής είναι πάντα η ψυχή, μόνο αυτή. Δηλαδή και ο Χίτλερ είχε τρομερά μεγάλη σύνδεση, αυτό που είδα εγώ, με την ψυχή του, όπως και ο Γκάντι, απλά για διάφορους λόγους οι οποίοι εντάξει δεν αποκαλύφθηκαν.... Ακριβώς γιατί είδα ότι ήταν πολύ ιδιαίτερες και περίεργες οι εξηγήσεις του γιατί συμβαίνουν αυτά. Γιατί κι εγώ μέσα στην άσκηση είχα αυτή την απορία και έλεγα καλά τι σχέση έχει το ένα με το άλλο άκρο. Και συνέχεια μου έλεγε ο Εαυτός 'Μην το βλέπεις διϋστικά. Είναι αδύνατον κάποιος να πραγματώσει τέτοιο έργο αν δεν είναι μέσα στον φορέα της ψυχής'. Και όντως αυτή την εποχή είναι μία από τις

μεγάλες εποχές στους κύκλους που διανύει η ανθρωπότητα, που μπορεί ένας συνηθισμένος άνθρωπος να συνδεθεί σ’ ένα πολύ μεγάλο βαθμό με την ψυχή του εφόσον το επιθυμεί και ασκείται σ’ αυτό και να κάνει οτιδήποτε θέλει μέσα στο πρόγραμμα της ψυχής του, είναι προτιμότερο αυτό. Ένα άλλο κομμάτι επίσης που ήταν πολύ ενδιαφέρον για μένα και το αναφέρω γιατί πιθανόν να ενδιαφέρει και τα παιδιά, ήταν ότι πάρα πολύ παλιά, σε κάποια άσκηση διαλογισμού είχα δει να βρίσκομαι σ’ ένα σημείο και να περνάω μία γέφυρα και κάτω απ’ αυτήν ήταν πάρα πολλοί άνθρωποι, γυναίκες, παιδιά κλπ, οι οποίοι μου φώναζαν ‘Θέλω να τα καταφέρεις για μας. Να το κάνεις για μας’ και ο καθένας είχε τα δικά του αιτήματα. Και ρώτησα τον Ανώτερό μου Εαυτό τι σημαίνει αυτό, τι συμβολισμός είναι αυτός, μου είπε ότι περνώντας στην απέναντι όχθη, όλες αυτές οι προσωπικότητες που είναι δικές σου προηγούμενες ζωές και ενσαρκώσεις, η κάθε μια απ’ αυτές είχε κάποιο αίτημα εσωτερικό, όχι εξωτερικό –χτίσε σπίτι ή κάνε παιδί – και αντιλαμβάνονται ότι εσύ έχεις ξεκινήσει τώρα μία τέτοια...

Άννα:

Σύνδεση με τον Ανώτερο Εαυτό.

Μ.:

Ακριβώς. Γίνεται αυτή η σύνδεση της ψυχής με τη βοήθεια του Ανώτερου Εαυτού πάνω στην αντανάκλαση της δικής μου προσωπικότητας της σημερινής, ότι εγώ έχω ως πούμε συνεργαστεί με όλο αυτό το σύστημα και αυτοί, επειδή αναγνωρίζουν την προσωπικότητα όχι την ψυχή, ως προσωπικότητες μέσα στο δικό μου ψυχισμό, γι αυτό απευθύνονταν σε μένα. Δηλαδή γι αυτούς ήμουν κάτι σαν θεός. Πως οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται στη γη τον θεό που δεν έχει καμία σχέση με τον θεό πραγματικά; Λοιπόν οι προσωπικότητες αυτές αντιλαμβάνονταν εμένα ως θεό και το αίτημά τους είναι αυτό, ότι ‘σώσε μας και λύτρωσέ μας’. Γιατί στο επίπεδο που είχα περάσει πια, σαν ολογράμματα μέσα σ’ ένα πρόγραμμα δεν είχαν την σύνδεση, δεν υφίσταντο πια, είναι συνειδητότητες, είναι μικρές συνειδητότητες. Και αυτό μου το έκανε κλικ αυτό που αναφέρθηκε μέσα στην άσκηση, δεν το θυμάμαι ακριβώς πως το είπαν. Δεν το θυμάμαι. Καλά μπορεί να το ακούσω για να δω πως βγήκε όλο αυτό το πράγμα.

Άννα:

Ότι έρχονται και άλλες ίνες και...

Μ.:

Όχι, ανάφερεις κάτι, είπες κάτι συγκεκριμένα. Τώρα αυτή τη στιγμή δεν μπορώ να θυμηθώ τι ήταν αυτό που πυροδότησε αυτή τη σύνδεση. Αυτό είναι σημαντικό. Αυτό που λέμε κάθαρση του κάρμα, στην ουσία αυτό είναι. Διαφορετικά κανείς βέβαια έρχεται και ξανάρχεται σε μηχανιστική κατάσταση, για να σκοτώσει ως πούμε πέντε που σκότωσε την προηγούμενη ζωή, για να γίνει βασιλιάς ξέρω ‘γω που ήθελε ο τάδε και δεν το κατάφερε. Και αυτό κάποια στιγμή απλά δεν έχει να προσφέρει κάτι. Όχι γενικά, κατά περίπτωση. Δηλαδή μπορεί κάποιος να αναγκαστεί να κάνει κύκλους

ενσαρκώσεων ή ότι δεν του είναι απαραίτητη η εκδήλωση, δεν του προσφέρουν κάτι, αλλά είναι υποχρεωμένος για να λύσει αυτό.

Κ.:

Εμένα το μεσημέρι μου ήρθε κάτι, το οποίο πρέπει να έχει σχέση μ' αυτό εδώ τελικά. Λοιπόν, ο Ανώτερος Εαυτός είναι η εκδήλωση της ψυχής, ότι μέσω του Ανώτερου Εαυτού είναι ο Έρως και η Ψυχή. Άρα ο Έρως είναι ο Ανώτερος Εαυτός, ο οποίος εκδηλώνει την ψυχή κάτω στη γη, ανάλογα με τις αναγκαιότητες που έχει και ανάλογα με την υπόσταση την ανθρώπινη. Και τώρα βλέπω εδώ τα δύο κεράκια που έχεις ανάψει είναι η Θήλυ Αρχή και η Αρσενική Αρχή ...

Άννα:

Είναι ροζ και σιελ.

Κ.:

...η οποία η Άρρεν Αρχή είναι η Ψυχή και η Θήλυ Αρχή είναι ο Ανώτερος Εαυτός, ο οποίος εκδηλώνεται και σωματοποιείται μέσω του Πυρός, Αέρα, Νερού και Γης και φεύγει στην αρσενική του μορφή η οποία είναι το αντίστροφο Γη, Νερό, Αήρ και Πυρ. Αυτό το δείχνει εδώ και τα κομμάτια των ενσαρκώσεων είναι αυτά εδώ που βλέπουμε, το δείχνει. Όπως κι εκεί που κοιτάω, *[αναφέρεται σε μια εικόνα κρεμασμένη στον τοίχο]* δείχνει την ψυχή που είναι ο Ηλίας, δεν έχει καμία σχέση ο Ηλίας, και το άλογο είναι ο Ανώτερος εαυτός, ο οποίος εκδηλώνει ορισμένες πτυχές της ψυχής οι οποίες είναι άπειρες. Η ψυχή είναι ατελείωτη, είναι μέσα στα ακασικά αρχεία τα οποία είναι η Θήλυ Αρχή και η Άρρεν Αρχή, είναι στα ακασικά αρχεία τα οποία εκδηλώνονται μέσω αυτής της διαδικασίας σωματοποιούνται μέσω δηλαδή του Πυρός, Αέρα, Νερού και Γης και φεύγει πάλι στην αντίθετη κατάσταση. Τα ακασικά αρχεία ο κάθε άνθρωπος μπορεί να τα αντιληφθεί μέσω των ασώματων στοιχείων τα οποία υπάρχουν στο άτομο. Υπάρχουν ασώματα στοιχεία στο σύμπαν τα οποία η Θεία Αρχή τα έχει αδιάλυτα και όχι ενοποιημένα σε ατομική μορφή για να μπορεί το νευρικό σύστημα του ανθρώπου, ανάλογα με τη συνείδηση που έχει να τα εκδηλώνει και να γίνεται η γλυκιά ενθύμηση. Γίνεται η γλυκιά ενθύμηση δηλαδή ανάλογα τις ανάγκες που έχει ο άνθρωπος εκδηλώνει την παρουσία των ακασικών αρχείων, τα οποία κι αυτά είναι άπειρα, είναι αρχές συμπαντικές οι οποίες έχουν και θηλυκή και αρσενική ουσία και όλα αυτά ενοποιούνται στο ανώτερο που είναι ο θεός.

Συνέχεια:

Για κάποιους στην εξελικτική περίοδο την οποία διανύουν είναι καλό να πιστεύουν ότι ο Ανώτερος Εαυτός εκπροσωπεί μια θηλυκή ενέργεια και η ψυχή την αρσενική. Είναι αυτό που πιστεύετε ότι είναι. Κρατήστε αυτό που πιστεύετε ότι είναι. Είναι δεκτό επίσης ότι η ψυχή φέρει θηλυκή ενέργεια σε σχέση με τον Ανώτερο Εαυτό. Κρατάτε αυτό που σας διευκολύνει στην διαδικασία απ' την οποία περνάτε.

Είναι γνωστό άλλωστε ότι είσαστε εδώ για να υλοποιήσετε και να εκφράσετε καινούριες όψεις και καινούριες δυνατότητες στη γη, να εκφράσετε περισσότερες όψεις του εαυτού σας. Όταν η ψυχή σας είναι πολύ ενεργή, δραστηριοποιείται έντονα ακόμα στο γήινο πεδίο, ο Ανώτερος Εαυτός φαντάζει παθητικός γιατί δεν ασχολείται ιδιαίτερα με την καθοδήγηση της ψυχής. Δεν ασχολείται όχι γιατί δεν την αγαπάει ή γιατί περιμένει απ’ αυτήν μία συγκεκριμένη συμπεριφορά. Το πεδίο που εξετάζουμε δεν έχει να κάνει με το ήθος όπως το γνωρίζετε στο φυσικό πεδίο, είναι θέματα τεχνικής φύσεως, θα λέγαμε. Όταν η ψυχή αποδώσει το μεγαλύτερο μέρος του φορτίου της πια μέσα απ’ τις ενσαρκώσεις της και τη δουλειά της στη γη, τότε έρχεται εκείνη η ισορροπία που φέρνει την ένωση ανάμεσα στα δύο.

Στη σημερινή συνάντηση πήγαμε αρκετά βαθιά και σας δείξαμε πράγματα που ξέρετε ήδη. Σας θυμίσαμε κάποιες πλευρές του εαυτού σας. Όλο αυτό ήτανε μόνο για να δείτε σε ποιο επίπεδο στέκεστε τώρα, για να σας βοηθήσουμε να δείτε ότι δεν χρειάζεται ν’ αφήσετε το φυσικό σας σώμα για να ενωθείτε με την ψυχή, τον Ανώτερο Εαυτό. Είσαστε ήδη εκεί, για να σας δείξουμε ότι μπορείτε να περπατάτε στη γη σαν ψυχές με την επίγνωση της ψυχής. Αυτό είναι από μόνο του πολύ σημαντικό και πολύ βασικό για την ερχόμενη περίοδο.

Μπορείτε να διαπιστώσετε... Όταν είναι κάτι που το κάνετε στην καθημερινότητά σας, όταν φτάσετε να το χρησιμοποιείτε, να χρησιμοποιείτε αυτήν την οπτική στην καθημερινότητά σας, μπορείτε λοιπόν να διαπιστώσετε ότι αλλάζει ο τρόπος που λειτουργούν τα πράγματα. Από δω και πέρα Κα. αρχίζει ν’ αλλάζει το συμβολικό, απ’ το επίπεδο της ψυχής τροποποιείται στο συμβολικό. Εκεί είναι που θέλαμε να τραβήξουμε αυτή την ενεργειακή γραμμή σήμερα. Η αλλαγή του συμβολισμού γίνεται μέσα από τις διαδικασίες της ψυχής, μέσα από την δουλειά της ψυχής. Δεν μπορεί κάποιος ν’ αλλάξει το συμβολικό, να επαναπρογραμματίσει τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται τα σύμβολα που χρησιμοποιεί και να τα επενδύσει με νέα ενέργεια αν βρίσκεται στο πεδίο της προσωπικότητας, το αστρικό κλπ. Χρειάζεται ν’ ανέβει στο πεδίο της ψυχής. Όλες οι εργασίες που κάνετε πάνω στο συμβολικό γίνονται απ’ το επίπεδο της ψυχής. Έτσι σε περιπτώσεις διαταραχών της προσωπικότητας είναι καλό να συμβουλευεται τους ανθρώπους που μένουν μακριά από τα υλικά πράγματα, να αναγνωρίζουν δηλαδή την ταυτότητά τους με την ανώτερη αρχή της προσωπικότητας που είναι η ψυχή.

Δεν εννοούμε να αποκόπτονται από το φυσικό τους περιβάλλον, αλλά να συνδέονται μέσα από μια καθοδηγούμενη εργασία, να συνδέονται βαθύτερα με την ιδέα της ψυχής. Αυτό μπορεί να τους βοηθήσει να επαναπρογραμματίσουν το δικό τους συμβολικό και να ελευθερώσουν έτσι με τη βοήθεια της ψυχής τις ενέργειες εκείνες που δεν μπορούσαν να εκφραστούν, γιατί η δίοδός τους, τα κανάλια ήταν μπλοκαρισμένα λόγω κάποιας διαστροφής των συμβόλων μέσα απ’ τα οποία διέρχονται. Μπορείς να δεις πολλά κανάλια, πολλούς σωλήνες ενεργειακούς, ο καθένας απ’ τους οποίους αποτελείται στην διατομή του από ένα σύμβολο, από ένα αρχέτυπο. Μία μικρή

συστροφή, μία μικρή αλλαγή προσανατολισμού μπορεί να δημιουργήσει αυτές τις διαταραχές της προσωπικότητας. Ο συμβολισμός αυτός, οι δίοδοι δραστηριοποιούνται στον εγκέφαλο, αλλά η δουλειά αυτή συνεπάγεται πολλή υπομονή και πολλή αγάπη γι αυτό που κάνει κάποιος.

Χρειάζεται να καθίσετε και να προσπαθήσετε να ερμηνεύσετε λίγο βαθύτερα αυτά που λέγονται και να μπειτε σ' αυτή την ενεργειακή γραμμή, ώστε να δεχτείτε όλο αυτό, όλη την πληροφορία που υπάρχει και δεν θα δοθεί σήμερα αυτή η πληροφορία. Σας δίνουμε απλά κάποιες αρχικές νύξεις. Αυτό το συμβολικό λοιπόν, αυτές οι δίοδοι, εκφράζονται μέσα απ' τον εγκέφαλο. Οι νευρώνες, που είναι τα εγκεφαλικά κύτταρα, διακλαδίζονται με τέτοιο τρόπο ώστε κατά ομάδες να εκφράζουν συγκεκριμένες αρχετυπικές αρχές, αρχετυπικές συλλήψεις. Ο τρόπος όμως με τον οποίο γίνονται αυτές οι ομάδες, η βάση της σύστασης αυτών των ομάδων βρίσκεται μέσα στο DNA, στα γονίδια του DNA. Κάνοντας την εργασία που ακολουθείτε για τον επαναπρογραμματισμό του DNA μέσα από τις διάφορες μεθόδους που έχετε κάνει και έχουμε δείξει και εδώ μέχρι στιγμής, κάνοντας αυτόν τον επαναπρογραμματισμό, αυτό που εκφράζεται τελικά μέσα στον εγκέφαλο διαφοροποιείται. Γι αυτό χρειάζεται χρόνος. Τα αποτελέσματα δεν είναι άμεσα, χρειάζεται ένα βάθος χρόνου μηνών, ανάλογα με την πραγματική απόφαση της ψυχής και το επίπεδο στο οποίο στέκεται, δηλαδή το ενεργειακό επίπεδο. Είναι λοιπόν ανάλογα με το δικό της επίπεδο και απόφαση το πόσο θα προχωρήσει στην αλλαγή αυτού του συμβολικού. Τα πράγματα φαίνονται λίγο πιο περίπλοκα απ' ό,τι είναι, αλλά αν καθίσεις να τα εξετάσεις, θα μπορέσεις να καταλήξεις σε πολύ ενδιαφέροντα συμπεράσματα.

Σας ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας και σήμερα. Ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Κουτχούμι, ο Μορύα, ο Σανάτ Κουμάρα, όλοι εμείς σας ευχόμαστε ένα καλό βράδυ.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

Κ.:

Εμένα μου ήρθε τώρα κάτι, το οποίο δεν το είπα καλά. Ότι εκδηλώνεται η ψυχή, ο άνθρωπος μπορεί να το λάβει αυτό μέσω της Θηλυκής Αρχής για να βάλει στην ψυχή μέσω της άλλης. Δηλαδή γίνεται αυτή η κατάσταση, Πυρ... για να το συλλάβει η ανθρωπίνη υπόσταση. Γι αυτό το είπα... κατεβαίνεις και μετά ανεβαίνεις. Γι αυτό είπε και για τη βροχή ότι πέφτει. Το νερό πέφτει στη γη, μέσω της εμπειρίας αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος. Τώρα το κατάλαβα, δεν το είχα καταλάβει καλά.

Άννα:

Είναι ξέρεις, για να σε κάνουν... να σου τραβήξουν την προσοχή προς τα εκεί. Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να σχολιάσετε, να ρωτήσετε;

ΟΚ. τελειώσαμε δηλαδή.

.....

Μάθημα 24° - 27.6.09

Το ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΑΡΧΕΤΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝΩΧ

Αγαπημένοι μας γήινοι άγγελοι σας καλωσορίζουμε και σήμερα στη συντροφιά μας. Ο Ενώχ είναι εδώ. Το ίδιο και ο Άλιστερ Κρόουλι, ο Ηλίας, ο Σαιν Ζερμαίν, ο Μορύα και πολλοί ακόμα Δάσκαλοι και άγγελοι που συμμετέχουν στην ενεργειακή συντροφιά μας.

Ξεκινήστε παίρνοντας μερικές βαθιές ανάσες και αφού ανασάνετε μια-δύο φορές, πηγαίνετε στην καρδιά κι εκεί συνεχίστε την αναπνοή αναπνέοντας απ’ τη καρδιά. Ο Προφήτης Ηλίας έπαιξε μεγάλο ρόλο στις αλλαγές ανάμεσα στον 20° και στον 21° αιώνα, έπαιξε μεγάλο ρόλο στις αλλαγές για τη νέα εποχή και γείωσε πάρα πολλές ενέργειες για σας. Έπαιξε το ρόλο του συνδετικού κρίκου ανάμεσα σε σας και το Πνεύμα. Ήταν εδώ κάθε μέρα, κάθε στιγμή, κάθε λεπτό, διαπιστώνοντας πόσο εύκολο είναι να γειωθεί η ενέργεια του Πατέρα στη γη όταν υπάρχουν άνθρωποι σαν και σας με τη θέληση να το πετύχουν αυτό. Και τώρα περνάει σε μία άλλη φάση της εκδήλωσής του. Αλλάζει όψη, ας πούμε. Γίνεται πιο τραχύς, πιο αυστηρός για κάποιους, πιο ελεήμων για κάποιους άλλους, πιο ήπιος, κι έρχεται να συμπεριλάβει τις ενέργειες ενός μεγάλου μέρους της ανθρωπότητας που βρίσκεται εδώ και πολύ καιρό στο μεταίχμιο μεταξύ της ζωής και του θανάτου.

Ο Σαιν Ζερμαίν που εργάζεται μαζί του αναγνωρίζει αυτές τις αλλαγές και δέχεται να συμμετέχει κι αυτός με την ιόχρου φλόγα. Πρόκειται για αλλαγές που γίνονται στα εσωτερικά πεδία κι ωστόσο επηρεάζουν και θα επηρεάσουν κι εσάς, τον καθένα και την καθεμιά σας ξεχωριστά. Δεν είναι πια ο Ηλίας που ξέρατε, είναι κάποιος άλλος. Δεν είναι ο Σαιν Ζερμαίν που ξέρατε, έρχεται με μια πολύ διαφορετική όψη τώρα κι αυτός ο ίδιος. Κι αυτή η τροποποίηση οφείλεται στη δική σας ενεργοποίηση. Γιατί καθώς ένα μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας γίνεται ικανό να κρατά ένα μεγαλύτερο μέρος του

Θεϊκού του Εαυτού στη γη είναι πιο εύκολο για μας στα εσωτερικά πεδία να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω με τη σειρά μας και να συμπεριλαμβάνουμε στην ενέργεια που διαχειριζόμαστε ακόμα περισσότερες όψεις του Ενός.

Το μονοπάτι του Εαυτού είναι βαθύ. Το περπατήσατε όλοι και το περπατάτε ακόμα. Το να πάψετε να το περπατάτε, σημαίνει ότι γυρίζετε εκεί που ήσασταν πάντα, στην αγκαλιά του Πατέρα. Όχι σαν ξεχωριστά κομμάτια, αλλά σαν μία επίγνωση στην καρδιά του Πατέρα, δηλαδή έχοντας ολοκληρώσει τη διαδρομή σας στο γήινο πεδίο -και όχι μόνο, γιατί υπάρχουν πολλές διαδρομές ακόμα στις άλλες διαστάσεις, πέρα απ' αυτές που μπορείτε να δείτε στο φυσικό πεδίο. Ο Σαιν Ζερμαίν λοιπόν, με την ιόχρου φλόγα και ο Ηλίας έρχονται να σας ζητήσουν να χαιρετήσετε τους Δασκάλους που γνωρίζατε και να τους αφήσετε να φύγουν από κοντά σας, να ελευθερώσετε την ενέργειά τους επιτρέποντας έτσι τον ανασχηματισμό της. Μία διαφορετική διαμόρφωση της ενεργειακής τους έκφρασης.

Δεν χωρίζετε ποτέ από μας, αυτό είναι αλήθεια. Ωστόσο μπαίνετε σε μία περίοδο τώρα λίγο διαφορετική. Κοιτάτε τον εαυτό σας στα μάτια, αναγνωρίζετε τι σας συμβαίνει, αλλά φοβάστε ακόμα να διαπιστώσετε τις αλλαγές. Αναγνωρίζετε ότι κάτι συμβαίνει, αναγνωρίζετε κάποιες μορφές, κάποια σύμβολα, αλλά φοβάστε να διαπιστώσετε τις αλλαγές που έχουν συμβεί. Είναι ικανή η απορύθμιση που θα συμβεί από την αποχώρηση του Ηλία και του Σαιν Ζερμαίν να μας ταρακουνήσει τόσο ώστε να συνειδητοποιήσουμε αυτό που μας συμβαίνει; Πολύ πιθανόν. Χρειάζεται να ξέρετε ότι είμαστε μαζί σας πάντοτε, δεν είμαστε εδώ όμως για να σας κρατάμε από το χέρι και να σας οδηγούμε πια βήμα-βήμα. Είμαστε εδώ για να περπατάμε πλάι-πλάι σαν ίσος προς ίσο και αυτή είναι η συνειδητοποίηση που θα πρέπει να κάνετε. Μέσα στην καρδιά σας λοιπόν δηλώστε την πρόθεσή σας να επιτρέψετε στις ενέργειές μας να αποχωρήσουν και να γυρίσουν κάποια στιγμή ανανεωμένες.

Το κέντρο του κύκλου καταλαμβάνει ο Ενώχ. Βρίσκομαι εδώ και αρκετό καιρό κοντά σας παιδιά μου και παρακολουθώ όλη σας τη δουλειά. Δεν είμαι εδώ για να κρίνω κανέναν. Όμως μερικά πράγματα μπαίνουν από μόνα τους στη ροή που τους ταιριάζει, στο αυλάκι που τους αντιστοιχεί. Έτσι κι εσείς έχετε μπει εδώ και αρκετό καιρό σ' ένα καινούριο αυλάκι, έχετε προχωρήσει σε μία νέα ροή. Η συμπαντική ενέργεια τροποποιείται ραγδαίως. Δεν υπάρχει ούτε κόμπος σκόνης που μένει στη θέση του, τα πάντα αλλάζουν. Και είσατε εσείς οι αίτιοι, οι υπαίτιοι και οι πρωτεργάτες της αλλαγής. Είσατε εσείς που επιφέρατε αυτή την αλλαγή στο ανθρώπινο γονιδίωμα.

Ήτανε η αρχική σας εσωτερική βούληση και ήτανε η δική σας δράση που ακολούθησε την απόφαση και ήταν οι δικές σας συνειδητοποιήσεις που σας οδήγησαν σήμερα ν' ακούτε αυτά τα λόγια εκ μέρους μου, να στέκεστε στην ενέργεια του Ενώχ και να διαπληκτίζεστε μαζί μου. Δεν είναι τυχαία η λέξη που χρησιμοποιώ.

Πρόκειται για έναν διαπληκτισμό. Θα καταλάβετε αργότερα για ποιο πράγμα μιλάμε. Δεν βρίσκεστε μαζί μου για να κάνουμε ειρήνη, αλλά πόλεμο. Δεν βρίσκεστε μαζί μου για να εφησυχάσετε... να εφησυχαστείτε, να κοιμηθείτε, βρίσκεστε μαζί μου για να ξυπνήσετε και να δραστηριοποιηθείτε. Να ξυπνήσετε και να δραστηριοποιηθείτε σ’ ένα άλλο πεδίο και είναι ένα πεδίο διαρκούς εγρήγορσης αυτό.

Το να κοιτάτε τον εαυτό σας στα μάτια και να γελάτε είναι μόνο μία από τις πολλές όψεις αυτού του πρίσματος που λέγεται εξέλιξη και εμφάνιση στον Εαυτό. Υπάρχουν πάρα πολλές πόρτες ακόμα για να χτυπήσετε και ν’ ανοίξετε και όλα γίνονται σε συντονισμό και συγχρονισμό με το μεγάλο κοσμικό ρολόι. Αυτό το ρολόι που με τον συντονισμό του και την ευθυγράμμιση του οδήγησε την ανθρωπότητα και ολόκληρη τη γη, ολόκληρο το ηλιακό σύστημα και τον γαλαξία σε μία πολύ σημαντική ευθυγράμμιση που επέτρεψε τη ροή των νέων ενεργειών και την επίτευξη της νέα συνειδητότητας στην οποία βρίσκεστε αυτή την περίοδο.

Μιλάτε συχνά για τα πολλά σύμπαντα. Είναι ένα το σύμπαν; Είναι πολλά, πολλά και παράλληλα. Ειπώθηκε τις προηγούμενες ημέρες ότι η ενέργειά μου αντιστοιχεί στην ενέργεια του Πατέρα ενός άλλου σύμπαντος και δίκαια θα αναρωτηθείτε τι σημαίνει αυτό. Τι σημαίνει ότι έρχεται ένας Πατέρας από ένα άλλο σύμπαν να μιλήσει σε σας, τι σημαίνει για τη δική σας πραγματικότητα, για το δικό σας σύμπαν; Και είναι πράγματα αυτά για τα οποία θα μιλήσουμε σήμερα.

Περιμένουμε κατ’ αρχήν να σωπάσει τελείως ο νους, να γαληνεύσει η συνείδηση, να καθαρίσετε το νοητικό απ’ όποιες σκέψεις περνούν και οχλήσεις. Ο βήχας δεν είναι δικός της, είναι δικός σας. *[Ακούστηκε κάποιος να βήχει]* Κατασιγάστε τα πάθη και επιτρέψτε στην Ανώτερη Συνειδητότητα που ρέει στην καρδιά σας αυτή την ώρα να εκφραστεί.

Μιλάμε για το σύμπαν του Πατέρα όπως προβάλλεται στον αστερισμό του Ωρίωνα. Αυτή η προβολή, το ότι μιλούμε γι αυτή την προβολή δεν σημαίνει πως σας λέμε πως κάθε αστερισμός είναι ένα σύμπαν, μιλάμε απλά για αντιστοιχίες και αναλογίες. Εάν αυτή τη στιγμή μπορούσατε να σταθείτε σ’ ένα σημείο του φυσικού αστερισμού του Ωρίωνα, είναι πολύ πιθανό να μην καταλαβαίνατε τίποτα από τις ενέργειες που κινούνται εκεί. Αυτό δεν είναι κάτι πιθανό να γίνει για τις επόμενες χιλιάδες χρόνια, το λέμε όμως για να σας δώσουμε να καταλάβετε την έννοια των αναλογιών και των αντιστοιχιών με κάποιες άλλες διαστάσεις.

Η ενέργεια του Πατέρα είναι δική σας και βρίσκεται κοντά σας μέσα από την καρδιά. Και κάθε σύμπαν, κάθε παράλληλο σύμπαν, αντιστοιχεί σ’ ένα τρόπο αντίληψης του Εαυτού. Και για να διευκολύνουμε τη ροή της συνάντησης, θ’ αναφερθούμε σ’ ένα ερώτημα που έγινε από τις προηγούμενες ομάδες. «Παράλληλα σύμπαντα; Ποια παράλληλα σύμπαντα; Παράλληλοι Πατέρες; Δεν είναι ένας ο Πατέρας; Η Δημιουργική Αρχή είναι μία αλλά εκφράζεται με πάρα πολλούς τρόπους κι έχει την ικανότητα να κοιτά τον εαυτό

της με πάρα πολλούς τρόπους.» Κάθε σύμπαν είναι μία ερώτηση, ένα ερώτημα που θέτει ο Δημιουργός στον εαυτό του. Από τη στιγμή που δημιουργείται αυτό το ερώτημα, έχει δημιουργηθεί και η απάντηση που είναι το σύμπαν. Και μέσα σ' αυτά τα σύμπαντα, σ' αυτά τα πολλαπλά ερωτήματα, έρχεται ο Δημιουργός έχοντας πάρει τη μορφή απειράριθμων σημείων να αναγνωρίσει την απάντηση.

Είναι γνωστό ότι σαν ανθρωπότητα περάσατε από την εποχή των Ιχθύων και μπήκατε στην εποχή του Υδροχόου. Είναι γνωστό ότι τουλάχιστον τα προηγούμενα 2.000 χρόνια το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας εργαζόταν προς την αναγνώριση της Υικότητάς του κι ένα μεγάλο μέρος την έχει επιτύχει, έχει επιτύχει να αναγνωρίσει τη Υικότητά του. Έχετε καταφέρει να αναγνωρίσετε ότι είσατε Υιοί και Κόρες του Θεού, μονογενείς Υιοί και Κόρες του Θεού. Κι αυτή η ιδιότητα της μονογένειας είναι που σας κρατά άρρηκτα και άμεσα συνδεδεμένους με την καρδιά του Πατέρα. Και μετά απ' όλη αυτή τη μακρόχρονη διαδικασία, που για ένα επίσης μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας συνεχίζεται και θα συνεχίζεται για πολύ, βρίσκεστε στο σημείο να διέλθετε μέσα από μία αρκετά παραγμένη μεταβατική περίοδο για πολλούς, να περάσετε απ' αυτό το σύμπαν του Υιού στο σύμπαν του Πατέρα. Να περάσετε από την διαδικασία αναγνώρισης της συνειδητότητάς σας σαν Υιός και Κόρη του Θεού σε μία άλλη διαδικασία αναγνώρισης της ενότητάς σας με τον Πατέρα. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, της ταύτισής σας με τον Πατέρα.

Οι αλλαγές είναι πολλαπλές και εργαζόμαστε όλοι γι αυτές. Βλέπετε, από τη στιγμή που κάποιος συνειδητοποιήσει ότι είναι ο Υιός, αναπόφευκτα θα βρεθεί στη θέση του να συνειδητοποιήσει επίσης ότι είναι και ο Πατέρας. Μόνο που για να καταλήξει ένας άνθρωπος σ' αυτή τη θέση χρειάζεται να περάσει δια πυρός και σιδήρου, δηλαδή από το γήινο πεδίο και όλες τις γήινες διαστάσεις. Αυτός είναι ο λόγος που βρισκόσασταν στη γη μέχρι σήμερα. Ο δρόμος της αναγνώρισης της ταύτισής σας με τον Πατέρα περνάει αναγκαστικά από το γήινο πεδίο.

«Άρα Ενώχ, Δάσκαλε, τα σύμπαντα επικοινωνούν μεταξύ τους; Δεν είναι κλειστές, αυτόρκες, αυτοδύναμες πραγματικότητες;» Το ερώτημα αυτό, αντιστοιχεί, αναλογεί, σ' ένα άλλο. Στο να ρωτήσετε αν τα κύτταρα, αν το ήπαρ είναι μία αυτόρκης οντότητα, αν η σπλήνα μία άλλη μεμονωμένη αυτόρκης οντότητα, η καρδιά, ο εγκέφαλος κλπ. Συνεπώς η απάντηση νομίζουμε είναι ξεκάθαρη μπροστά σας.

Όπως τα κύτταρά σας ξεκινούν από το ένα κύτταρο και κατά την πορεία διδάσκονται, εκπαιδεύονται σε νέες διαδικασίες και αναλαμβάνουν νέους ρόλους, με τον ίδιο τρόπο η συνειδητότητά σας πορεύεται μέσα απ' αυτά τα σύμπαντα. Πορεύεται και μ' ένα φυσικό σώμα; Ναι, ανάλογα με το τι σημαίνει φυσικό σώμα σε καθένα απ' αυτά τα σύμπαντα. Κι έτσι τώρα έρχεστε ν' αναγνωρίσετε τον ρόλο σας στη γη σαν Πατέρα. Ακόμα κι αν ακούγεται λίγο βαρύ, είναι αυτό που επιθυμούσατε πάντοτε να κάνετε. Το τελικό ζητούμενο δεν

ήταν ποτέ να γίνετε ο Υιός στην αγκαλιά του Πατέρα, αλλά ήταν να αναγνωρίσετε ότι είσαστε ο Πατέρας.

Ερχόμαστε να συνειδητοποιήσουμε μαζί σας κάτι. Ότι έχετε αλλάξει πάρα πολύ σαν ανθρωπότητα. Έχετε διέλθει δια πυρός και σιδήρου κυριολεκτικά και μεταφορικά και μπορέσατε να ανεβάσετε τη δόνησή σας μέσα από την κάθαρση της φωτιάς και να μεταστοιχειώσετε, να φωτίσετε την ύλη την οποία φορέσατε κατεβαίνοντας στη γη, να την κάνετε να συμπεριλαμβάνει όλο και μεγαλύτερες ιδέες, όλο και υψηλότερες ιδέες και νοήματα, όλο και μεγαλύτερα ποσά, αν μπορεί κάποιος να χρησιμοποιήσει αυτή τη λέξη, Πνεύματος. Δεν είναι τώρα που θα γίνει αυτό, δεν είναι τώρα που θα γίνει η ταύτιση με την ενέργεια του Πατέρα. Η πορεία της ανθρωπότητας συνεχίζεται. Αυτό που εσείς το κάνετε τώρα κάποιοι θα το κάνουν σε δύο σε τρεις χιλιάδες χρόνια.

Τελειώνοντας αυτός ο κύκλος, σε πολλές γενεές μετά τη σημερινή, θα χαιρετίσετε αυτή την εκδήλωση για να περάσετε σε μία άλλη και θα μιλάτε και πάλι για χαμένες πατρίδες, για χαμένες Ατλαντίδες, για χαμένες Γαίες και θα αναπολείτε ένα παρελθόν όπου κάποιοι γνώριζαν πάρα πολλά. Εσείς θα είστε και εκεί και τώρα ετοιμάζετε αυτό το δρόμο. Και δεν τα λέω αυτά απλά για να σας θορυβήσω. Αυτά δεν λέγονται για να δημιουργήσουν την αίσθηση ενός επικείμενου κινδύνου, μιας επικίνδυνης καταστροφής. Η καταστροφή, η φυσική καταστροφή έρχεται όταν δεν την περιμένει κανείς κι έρχεται όταν ωριμάσει ο καιρός. Απλά σας δείχνω το μονοπάτι του Ενόσ που ανοίγεται στη συνέχεια μπροστά σας. Κι εσείς είσαστε κάθε στιγμή ελεύθεροι ν’ αποφασίσετε αν θέλετε να συνεχίσετε να το βαδίζετε ή όχι.

Είστε σ’ ένα βαθμό ελεύθεροι, μόνο που για να διαχειριστείτε αυτή την ελευθερία χρειάζεται να την χειριστείτε απ’ το επίπεδο της ψυχής. Εκεί μπορείτε να πάρετε τις κατάλληλες αποφάσεις. Για πολλούς και πολλές από σας φαντάζει μονόδρομος αυτό, αν και η αλήθεια είναι ότι δεν θα μπορούσατε να διανοηθείτε ότι η ανθρωπότητα θα συνεχίσει να παλεύει για μερικές χιλιάδες χρόνια ακόμα στη γη. Θα θέλατε να δείτε τα αποτελέσματα πολύ πιο σύντομα, ας πούμε αύριο, το πολύ σε πέντε χρόνια. Αληθώς λέγονται όλα. Η πορεία που χαράξατε είναι βαθιά. Η πορεία που χαράξατε σαν ψυχές. Και τα πράγματα ναι, θ’ αλλάξουν πολύ σύντομα, αλλά το μονοπάτι πηγαίνει μέχρι εκεί που θέλετε να το βαδίσετε.

Αν εσείς αποφασίσετε ότι αύριο θέλετε να έχετε επιστρέψει στο Ένα και να μην ξαναβγείτε πια για βόλτα στη γη, θα συμβεί. Αλλά δεν είναι αυτό που θέλετε. Επιμένετε, έχετε μια πολύ ξεκάθαρη προσωπική άποψη γι αυτό που θέλετε. Θέλετε πρώτα να δείτε τη γη να ζει την ειρήνη, την ευημερία για όλη την ανθρωπότητα και μετά να αναχωρήσετε. Είσαστε αποφασισμένοι γι αυτό. Εδώ τίθενται πολλά ερωτηματικά. Υπάρχουν πάρα πολλά να ρωτήσετε τον εαυτό σας, αλλά θ’ αφήσουμε χρόνο να το κάνετε ο καθένας κατ’ ιδίαν.

Ο Ενώχ συντροφεύει την πορεία σας από δω και πέρα. Ο Ηλίας έφυγε και θα γυρίσει σύντομα. Θα αναλάβει δράση πάνω σ' ένα ανώτερο πεδίο. Εσείς για την ώρα στέκεστε στο δικό σας μεταίχμιο. Βρίσκεστε σ' ένα μεταίχμιο. Αυτό που βλέπουμε είναι ότι συνεχίζετε τον βηματισμό σας. Διέρχεστε απ' αυτό το μεταίχμιο, απ' αυτό το παράθυρο του χρόνου και συνεχίζετε το μονοπάτι σας στο σύμπαν του Πατέρα. Είναι πάρα πολλοί αυτοί που θα ήθελαν να βιώσουν μια τέτοια πραγματικότητα. Είναι πολλοί αυτοί που σε παλαιότερες γήινες εποχές πίστευαν ότι κάτι τέτοιο ναι, υπάρχει, θα μπορούσε να υπάρχει. Ήταν η δική τους επιστημονική φαντασία και κάθε φορά έρχεται κάτι για ν' αποδείξει ότι η επιστημονική φαντασία δεν είναι τόσο φανταστική.

Ο Ενώχ εδρεύει στον Ωρίωνα και με τον Ωρίωνα έχετε δουλέψει, έχετε συνδεθεί τόσο πολύ όλοι αυτή την περίοδο. Σ' εκείνη την κατεύθυνση έγιναν οι ενεργοποιήσεις που βιώσατε σ' όλο αυτό τον κύκλο μαθημάτων. Το ταξίδι στο Ίλιον συνεπάγεται την ύπαρξη μιας πολύ υψηλής συνειδητότητας και δεν είναι τυχαίο ότι θα γίνει μετά από το πέρας ολόκληρου του κύκλου με θέμα τα Κλειδιά του Ενώχ και τις Διαστάσεις. Είναι ένα ορόσημο αυτό το ταξίδι και είναι ένας χώρος αυτός που θα επισκεφθείτε πολυδιαστασιακός φυσικά, αλλά ένας χώρος που πηγαίνει πολύ βαθιά στο κέντρο της καρδιάς και του λαιμού. Συνδέει τα δύο κάνοντάς τα να εκφράσουν κάτι πολύ δυνατό και όμορφο εκ μέρους του Ενός. Είναι ένα κλειδί ας πούμε, ένα τελικό κλειδί που θα λάβετε τότε.

Η ενέργειά σας είναι αρκετά χαμηλή. Μπορείτε να την σηκώσετε λίγο. Δηλώστε την πρόθεσή σας να ανέβει η ενέργειά σας.

Τα πράγματα φάνταζαν πιο εύκολα πριν από λίγα χρόνια όταν μιλούσατε για όλα αυτά θεωρητικά. Τώρα τα βιώνετε και καταλαβαίνετε ότι το να τα βιώσετε σημαίνει ότι παίρνετε όλες τις μυήσεις που θα μπορούσε να σας υποσχεθεί ένας άνθρωπος, όλες μαζί. Σε όλη την προηγούμενη περίοδο αναρωτηθήκατε αρκετά πάνω στο θέμα των μυήσεων ο καθένας για τον εαυτό του. Αναρωτηθήκατε τι σημαίνει μύηση, αναρωτηθήκατε αν είσαστε μυημένοι και σε ποιο βαθμό. Τα Κλειδιά του Ενώχ επαναφέρουν όλες τις προηγούμενες μυήσεις σας και σας οδηγούν στις επόμενες.

Δεν θα είχε καμία σημασία αυτή τη στιγμή ν' αρχίσουμε να μιλάμε για τον καθένα σας και να σας λέμε σε ποιο βαθμό ήταν η τελευταία σας μύηση. Αυτό που θέλουμε να καταλάβετε είναι ότι η μύηση δεν είναι παρά η συνειδητοποίηση του ενεργειακού πεδίου στο οποίο εργάζεστε σαν ψυχές. Η προσωπικότητα μπορεί να θεωρεί τις μυήσεις μ' ένα διαφορετικό τρόπο. Τις αριθμεί και τις εξετάζει από το δικό της πεδίο και τότε πολλά ευτράπελα μπορούν να συμβούν. Όμως όλα αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά ενδείξεις των πεδίων στα οποία εργάζεται η ψυχή και δεν έχουν να κάνουν με την ανωτερότητα της ψυχής. Εκεί δεν υπάρχει κρίση του ανώτερου και του κατώτερου. Έχουν να κάνουν απλά με τους φορείς που αναπτύσσει η ψυχή για να εκφράσει το Θείο θέλημα.

Σας περιμένω σε λίγο για να συνεχίσουμε και πάλι. Μπορείτε να κάνετε ένα διάλειμμα.

Μχ.:

Αμα θυμηθώ θα σας πω μετά.

Α.:

Κι εγώ δεν έχω να πω τίποτα.

Κ.:

Εμένα μου ερχόταν η λέξη... να την θυμηθώ... «πολυμέρεια» και «πολυδιαστασιακότητα», ναι κάπως έτσι. Και μετά μου δείχνανε ότι η ψυχή δεν διαφέρει, όλες οι ψυχές στη ριζική τους κατάσταση είναι ίδιες, όπως είναι το άτομο. Τα άτομα της ύλης είναι ίδια, απλώς συνθέτουν την ύλη μέσω της σύμπτυξής τους. Τι άλλο; Δηλαδή, απλώς όταν συνθέτονται, τότε αλλάζουν ποιότητα. Αλλά σαν να είναι φωτάκια-φωτάκια στο σύμπαν, αλλά είναι όμοια γιατί συνδέονται με το Ένα, απλώς είναι μία πολυμέρεια του Θεού το καθένα, κάπως έτσι, μου δίνανε αυτή την εντύπωση. Μετά μου δείξαν πως συνθέτονται τα άτομα και ενοποιούνται. Έτσι δημιουργήθηκε ένα σύμπαν. Στο δικό μας το σύμπαν υπάρχει το ηλιακό σύστημα το οποίο ενοποιείται μέσω της κυκλικής κίνησης που γίνεται από τον ήλιο, άρα ο ήλιος πρέπει να είναι πιο βαρύς για να μπορούν να γυρίζουν γύρω-γύρω οι πλανήτες. Ένα άλλο σύμπαν είναι όταν αντιστραφούν τα κέντρα, δηλαδή όταν συμπτυχθούν όλοι οι πλανήτες και γίνουν οι πλανήτες ήλιοι του ήλιου. Αυτό είναι μία άλλη ύλη. Όπως αυτό μπορεί να γίνει και στο άτομο. Δηλαδή ο πυρήνας του ατόμου, αυτό μου λέγανε, αποτελείται από πρωτόνια, νετρόνια και γύρω-γύρω είναι τα ηλεκτρόνια. Όταν τα πρωτόνια με τα νετρόνια γίνουνε περιφέρεια και πυρήνας γίνουν τα ηλεκτρόνια δημιουργούν ένα άλλο σύμπαν. Τα σύμπαντα μεταξύ τους ενώνονται, είναι σαν δοχεία, είναι σαν κούπες μου λέγανε και ενώνονται, μάλιστα μου δείχνανε ότι το κάθε σύμπαν είναι σαν στρογγυλό πράγμα, έτσι και έχει επίπεδα επάνω. Στην περιφέρεια το επίπεδο το οποίο υπάρχει... δέκα οχτώ επίπεδα έχει η περιφέρεια, εννιά επίπεδα έχει η μέση και ένα επίπεδο έχει ένα επάνω κι ένα κάτω, αυτό μου δείχνανε και όλα αυτά συνθέτονται όπως συνθέτεται το άτομο. Όταν είπες για τον ήλιο, ο ήλιος μέσα στο εσωτερικό του έχει το ήλιον. Καλά αυτό το γνωρίζω, το ήλιον είναι μία ιδιότητα του ηλίου, ο ήλιος από υδρογόνο και μετά έγινε το ήλιον, το οποίο δημιουργήθηκε το σημερινό σύμπαν, έτσι; Μέσα ο ήλιος είναι κούφιος και είναι μία άλλη διάσταση, που για να πας σε μία άλλη διάσταση, πηγαίνεις μέσω του εσωτερικού ήλιου, που υπάρχει μία άλλη διάσταση εκεί μέσα. Κάτι τέτοιο. Τώρα έτσι όπως τα λέω... πως τα έβλεπα, πως τα λέω, δεν ξέρω αν μπορώ να σας δώσω μία... τα μπερδεύω. Τέλος πάντων.

Ευ.:

Καλά τα λες. Δεν θέλω να πω τίποτα, μια ερώτηση θέλω να κάνω. Χιλιοσιπωμένη είναι αυτή η ερώτηση, αλλά επειδή παίζω ένα παιχνίδι, παίζεται ένα παιχνίδι... Στην αρχή είπαν ότι κάποια στιγμή, παλιά

λέγαμε ότι άμα ολοκληρώσουμε μπορούμε να πάμε στον Πατέρα στη γη. Μας λένε κάποια στιγμή σ' ένα άλλο channeling ότι εδώ πέρα θα έρθετε και θα ξανάρθετε, μπορεί να έρθετε σ' ένα άλλο είδος, πάντως δεν σταματάει η εξέλιξη. Τώρα μας ξαναείπανε για ολοκλήρωση. Εγώ πιστεύω ότι είναι και τα δύο πράγματα, αλλά θα ήθελα να ρωτήσω λίγο παρά πάνω γι αυτό, γιατί μία λένε έτσι μία λένε το άλλο.

Άννα:

Ολοκλήρωση τι;

Ευ.:

Ολοκλήρωση του εδώ κύκλου, της γης.

Άννα:

Είναι μία πραγματικότητα, είναι ένα σενάριο όλο αυτό.

Ευ.:

Ένα σενάριο. Κάποτε όμως σ' ένα άλλο channeling είχαν πει ότι δεν υπάρχει αυτό το σενάριο, θα έρθετε και θα ξαναρχώσατε πάλι στη γη.

Άννα:

Μα δεν είπαν κάτι διαφορετικό τώρα.

Ευ.:

Είπαν για ολοκλήρωση. Κάτι τέτοιο άκουσα.

Γ.:

Ενός κύκλου, ανοίγει ένας καινούριος κύκλος.

Άννα:

Ενός κύκλου. Δηλαδή και στον άλλο κύκλο πάλι εσείς θα είστε.

Γ.:

Υπήρξε ο προηγούμενος, υπάρχει αυτός, θα υπάρξει άλλος.

Ευ.:

Δεν το είπαν έτσι, αλλά τέλος πάντων εντάξει.

Γ.:

Έτσι το είπανε.

Κ.:

Να πω κάτι για την «πολυμέρεια» και «πολυδιαστασιακότητα», είναι σαν να είμαστε και αλλού, δεν είμαστε μόνο εδώ. Είναι σαν να είμαστε σε όλα τα σύμπαντα, σαν... δεν μπόρεσα να το καταλάβω. Σαν να είμαστε παντού αλλά βιώνουμε αυτή την αντίληψη, σαν τα κομμάτια μας να είναι και αλλού, σαν να είμαστε κομματάκια.

Γ.:

Πολύ δυνατή σήμερα η ενέργεια ήτανε, έτσι την ένιωσα. Πιστεύω ότι ήταν ένας σταθμός και σήμερα σαν να περάσαμε πραγματικά μία

μύηση, περάσαμε σ’ ένα επίπεδο... κάναμε ένα βήμα συνειδητότητας, κάτι έγινε, κάτι άλλαξε. Όλη αυτή η δουλειά που έχουμε κάνει όλο αυτό το διάστημα μας πήγε ένα βήμα πιο πέρα. Έτσι το ένιωσα εγώ. Πολλές οι πληροφορίες. Αυτό που ήτανε πολύ έντονο ήταν την ώρα που μας είπε για τα κέντρα του λαιμού και της καρδιάς, είδα ενεργειακά τα κέντρα τα δικά μου να γυρίζουνε σαν δίσκοι φωτός και να συνδέονται ενεργειακά και να δημιουργούν το σχήμα του οκτώ, του άπειρου, να γυρίζουν το καθένα σε διαφορετική (τροχιά). Και από κείνη τη στιγμή και μετά από την καρδιά και πάνω μέχρι το κεφάλι έγινα πολυδιαστασιακή. Δηλαδή άρχισα ν’ ανοίγω, ν’ ανοίγω, ν’ ανοίγω, ν’ ανοίγω και βίωσα μια μεγάλη επέκταση ενεργειακή και δεν μπορούσα εύκολα να κατέβω την ώρα που τελειώσες. Ήμουν πολύ απλωμένη ενεργειακά. Ήταν πολύ ωραία αυτή η αίσθηση και πολύ βαθιά. Αυτά.

Θ.:

Εγώ βίωσα αυτό το διάστημα... θέλω να καταθέσω ότι βιώνω μια φοβερή αναστάτωση. Δηλαδή στιγμές που κυρίως έχω χαμηλή ενέργεια και μεγάλη νευρικότητα. Τώρα όμως κατά τη διάρκεια του channeling είχα φοβερή αναστάτωση, τριπλάσια απ’ ό,τι βίωνα καθημερινά, η οποία δεν υπάρχει τώρα όπως μιλάμε. Θα ήθελα λοιπόν να ρωτήσω...

Αννα:

Ένιωθες αναστάτωση, τι εννοείς;

Θ.:

Δυσφορία δηλαδή, δεν μπορούσα να καθίσω στην καρέκλα μου, δεν νύσταζα ή νύσταζα, σαν να γινότανε δηλαδή κάτι μη ελεγχόμενο από μένα. Και σ’ αυτές τις καταστάσεις μπαίνω σ’ αυτό το διάστημα που έλειπα, τις δύο βδομάδες, μπαίνω πολύ συχνά. Δηλαδή με πιάνει νευρικότητα άνευ λόγου και αιτίας, ας πούμε. Πάω μια επίσκεψη κάπου και το στομάχι μου γίνεται πέτρα. Αυτό το πράγμα είναι κάτι σαν να έχουν ανοίξει οι δικές μου πόρτες και υφίσταμαι επηρεασμό ή σαν κάτι να γίνεται συγχρόνως. Θα ήθελα λοιπόν να ρωτήσω εάν μας αφορά και είναι χρήσιμο ν’ απαντηθεί, να απαντήσουν. Δηλαδή αν γίνεται κάτι γενικότερα. Κι ένα άλλο ερώτημα επίσης που μου δημιουργήθηκε τώρα που άκουσα ότι αλλάζουμε συνειδητότητα είναι: όπως έχουμε τον γήινο βίο μας, όπως το βιώνουμε καθημερινά μ’ αυτή τη νευρικότητα ή τη χαρά του ο καθένας και συγχρόνως έχουμε κι ένα πνευματικό κομμάτι, το οποίο, απ’ ό,τι ακούμε, πηγαίνουμε καλά και γι αυτό θ’ αλλάξουμε κι ένα επίπεδο. Πως συνάδουν τα δύο τη στιγμή που στην καθημερινότητα προσπαθείς να κρατηθείς στο κέντρο σου και συγχρόνως ανεβαίνεις; Αυτό.

Αννα:

Είναι ένα θέμα που το έχω κι εγώ αυτό τον καιρό. Αυτό που περιγράφεις το βιώνω κι εγώ. Θα ρωτήσουμε να δούμε.

Θ.:

Κάτι τέτοιο. Το ρώτησα γιατί το άκουσα και αλλού. Να το ρωτήσουμε αυτό να γίνεται.

Γ.:

Να πω κάτι; Τώρα που το είπες κι εμένα μου θύμισες ότι το τελευταίο διάστημα κι εγώ αισθάνομαι κάπως έτσι όπως ο Θ. Και στις ομάδες αισθάνομαι ένα εκνευρισμό, ιδιαίτερα στο νευρικό μου σύστημα και πολλές φορές βρίσκομαι και πολλές φορές ξυπνάω και νιώθω το νευρικό μου σύστημα να είναι σε μια υπερδιέγερση. Το νιώθω κι εγώ το τελευταίο διάστημα πολύ έντονα αυτό, αλλά νόμιζα ότι ήταν μόνο δικό μου. Λέω τα νεύρα μου, πάλι τα έχω παίξει, αλλά τελικά...

Άννα:

Είναι τίποτα αστρολογικό;

Κ.:

Δεν κοιτάξα, δεν κοιτάω τώρα τα αστρολογικά.

Θ.:

Ήθελα να καταθέσω ένα χαρακτηριστικό σύμπτωμα για να δω αν είναι κοινό. Στην περιοχή του λαιμού εδώ έρχονται στιγμές που εγώ νομίζω είναι αδύνατον να καταπιώ, ας πούμε, ενώ άλλες φορές δεν υπάρχει. Υπάρχει γενικότερα μια δυσφορία στο λαιμό, στο 5° δηλαδή με λίγα λόγια.

Ευτ.:

Κι εγώ που πνίγομαι.

Κα.:

Εγώ την δυσφορία την έχω μόνιμα. Έχω προβλήματα υγείας, είναι μια μόνιμη κατάσταση και καταλαβαίνω ότι είναι, δηλαδή αυτό το ξύπνημα μες τη νύχτα διαλυμένη, καταλαβαίνω ότι γίνεται δουλειά, ότι περνάω από διαδικασίες. Αυτό το καταλαβαίνω, το αισθάνομαι, γιατί όταν ολοκληρώσω τη διαδικασία, τον κύκλο, κοπάζει. Μετά έρχεται κάτι άλλο. Τώρα αυτό σε σχέση με τον Πατέρα ήταν κάτι που πριν, όταν ξεκινήσαμε τον κύκλο με το ρέϊκι μου είχε πει ότι με τα ενεργειακά αυτά θα πεθάνει ο Πατέρας και κατάλαβα ότι θα ενσωματωθεί. Εγώ αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι ότι αισθάνθηκα ότι έφυγε η ενέργεια του Ηλία πριν μια-δυο βδομάδες, ξανάρθε και τώρα ξαναλένε ότι φεύγει. Μου είπαν και για τον Αλέξανδρο ότι έφυγε η ενέργεια και ότι θα γυρίσει ανανεωμένη. Ήτανε το ίδιο. Επίσης άκουσα σήμερα -και συνδέεται μ' αυτά που έλεγες- τη λέξη «ετερονομία» και κατάλαβα ότι περνάμε σε μια φάση...

Άννα:

Σ' άλλους νόμους;

Κα.:

Που εμείς θα ορίζουμε τον εσωτερικό νόμο. Δηλαδή θα είμαστε κύριοι του εσωτερικού νόμου, όχι υπακούοντας σε κάποιον, αλλά εσωτερικά εμείς θα το καθορίζουμε. Κατά τ' άλλα δεν έχω να πω κάτι άλλο.

Γ.:

Ξαφνικά κλείδωσε ο δεξής μου ώμος. Τώρα, τώρα.

Μπ.:

Δεν έχω να πω τίποτε πέρα απ’ το ότι ήμουν πάρα, μα πάρα πολύ βαθιά και η παρεγκεφαλίδα ήταν πάρα πολύ ενεργοποιημένη.

Β.:

Δεν υπάρχει κάτι να πω.

Ευτ.:

Όλη αυτή την εβδομάδα βλέπω διάφορα όνειρα. Όνειρα εφιάλτες μέχρι που να ξυπνάω και να νομίζω ότι θα σπάσει η καρδιά μου. Δεν ξέρω τι γίνεται, κάτι αλλάζει, κάτι γίνεται πάντως κι αυτό μου συμβαίνει τρεις η ώρα τη νύχτα. Με παίρνει ο ύπνος και τρεις η ώρα ξυπνάω με εφιαλτικά όνειρα. Και ο λαιμός μου πάρα πού άσχημα τον αισθάνομαι. Πνίγομαι συνέχεια και κάτι αισθάνομαι να γίνεται σ’ αυτό το σημείο. Δεν ξέρω τι μπορεί να συμβαίνει, πάντως αισθάνομαι αλλαγές, μεγάλες αλλαγές. Και όχι εδώ μόνο, τις αισθάνομαι παντού, που περπατάω, κυκλοφορώ με τ’ αυτοκίνητο και βλέπω πράγματα, βλέπω ένταση, βλέπω ... Προχθές ήμουν στο φανάρι και ήταν ένας απ’ αυτούς τους αλλοδαπούς, τους ανθρώπους και μου ζήτησε να πλύνει το παρ-μπριζ κι εγώ δεν είχα να του δώσω χρήματα. Συνήθως κάτι δίνω. Και του λέω όχι δεν θέλω και με κοίταξε με τέτοιο μίσος. Αισθάνθηκα δηλαδή σαν να ήθελε να με κατασπαράξει αυτός ο άνθρωπος, αισθάνθηκα πάρα πολύ άσχημα, μέχρι που άρχισα να προσεύχομαι για να φύγει αυτή η αρνητική ενέργεια. Δεν ξέρω κάτι συμβαίνει, κάτι γίνεται, το αισθάνομαι αυτό το πράγμα.

(συνέχεια)

Ελάτε στο κέντρο σας, στην καρδιά. Αφήστε το φως που πηγάζει από το κέντρο του κύκλου να σας ξεπλύνει. Να ξεπλύνει τους φόβους, τη θλίψη, την ανησυχία, την οργή. Όλοι σας κρύβετε αρκετή οργή μέσα σας, μηδενός εξαιρουμένου. Η οργή σας διακατέχει. Αφήνετε τον εαυτό σας έρμαιο στα χέρια της οργής και είναι μία οργή που πηγάζει από πολύ βαθιά, από συνειδητότητες άλλων εποχών. Αυτά που βλέπετε και ακούτε γύρω σας δεν είναι παρά το έναυσμα για να ξεσηκωθεί όλη αυτή η ιλύς, η λάσπη που υπάρχει ακόμα σε κάποια σημεία του αστρικού πεδίου σας. Κάθε φορά που δεν καταλαβαίνετε κάτι, οργίζεστε. Αυτός είναι ένας από τους λόγους της οργής που νιώθετε μέσα σας, στην πλάτη σας. Την υποσυνείδητη οργή μπορείτε να την νιώσετε πολύ καλά στην πλάτη σας.

Οργίζεστε όταν δεν καταλαβαίνετε, γιατί αφήνετε τον νου να κρατήσει τα ηνία και ο νους ενοχλείται πολύ όταν δεν μπορεί να χωρέσει μια αντίληψη. Ο τρόπος για να διαλύσετε την οργή είναι να πάτε στην καρδιά, να επικαλεσθείτε την ενέργεια των αγγέλων, να αποδεχθείτε την οργή και να την αφήσετε απλά να διαλυθεί με πολύ φυσικό τρόπο μέσα στην αγάπη των αγγέλων. Το να εκφράζετε την οργή σας σημαίνει βία. Παρατηρούμε στα λόγια και τα έργα σας πολλή βία αυτή την περίοδο. Οι περισσότεροι από σας έχετε κάνει

πράξεις βίας, έχετε πει λόγια ντυμένα με την ενέργεια της οργής. Ακόμα και αν ήσασταν πολύ ευγενικοί, αφήσατε να βγει από μέσα σας ένα μεγάλο κύμα. Αυτά δεν περνούν απαρατήρητα ούτε από σας ούτε από τους άλλους. Αυτό χρειάζεται να το ξέρετε.

Όσο ελαφραίνει η δόνηση της γης, όλοι οι άνθρωποι μπορούν πια να καταλάβουν τα συναισθήματα που έχετε και κρύβετε στην καρδιά σας. Τώρα πια δεν αρκεί να χαμογελάτε και να λέτε κάτι σε ήπιο τόνο διπλωματικά για να ξεγελάσετε τον άλλον, να κρυφτείτε από τον άλλον και από τον εαυτό σας. Δεν αρκεί. Πρέπει να είστε. Αναπόφευκτα δείχνετε αυτό που είστε. Είπαμε ότι αυτή η οργή πηγάζει από την μη κατανόηση εκ μέρους του νου. Συνεπώς ο τρόπος για να ισορροπήσετε τις ενέργειές σας είναι να αφεθείτε στη δράση, στην προσήκουσα δράση, προσπαθώντας να μην σκέφτεστε, να μην μπαίνετε στις διαδικασίες του νου που ελέγχει, κρίνει, καταδικάζει. Ενεργείστε. Ακούγεται παράδοξο. Σας ζητούμε να ενεργείτε χωρίς να σκέφτεστε. Κάπως έτσι. Αυτό είναι.

Ενεργείστε με την καρδιά και θα δείτε ότι όταν σταθείτε στην καρδιά και ενεργήσετε από κει και μιλήσετε και ακούσετε και κοιτάξετε από κει τα πάντα θα μπουν στη σωστή τους θέση. Δεν θα υπάρχει πια οργή για να εκφραστεί κι εσείς θα έχετε ισορροπήσει πολύ καλύτερα. Όλα αυτά, ακόμα και η οργή την οποία νιώθετε είναι ένας μηχανισμός εξισορρόπησης των ενεργειών που μετακινούνται τόσο έντονα αυτή την περίοδο και αλλάζουν. Έχουμε πει τις προηγούμενες ημέρες ότι βρίσκεστε σε μία φάση αλλαγής της προσωπικότητάς σας. Καθώς αλλάζει η προσωπικότητα ανακινούνται πολλά. Δεν είστε εδώ για να δουλέψετε για όλη την υπόλοιπη ζωή σας με τα παλιά σας εργαλεία.

Όλη αυτή η ενεργοποίηση που σας έγινε, αρχίζει πια να αντανakλάται στο πεδίο της προσωπικότητας, να εξωτερικεύεται και να εκφράζεται εκεί. Συνεπώς, αρχίζετε να συνθέτετε τώρα μια νέα πραγματικότητα μέσα από τη δημιουργία μιας νέας προσωπικότητας. Και ο γήινος εαυτός δυσκολεύεται αρκετά σ' αυτή τη διαδικασία και βλέπει να έρχονται στην επιφάνεια κομμάτια που κάποια άλλη στιγμή δεν θα πίστευε ότι υπάρχουν ακόμα εκεί. Είναι πραγματικά σαν να έχετε διαλύσει ένα παιχνίδι και προσπαθείτε να το συναρμολογήσετε και πάλι μ' έναν άλλο τρόπο, αφήνοντας κάποια κομμάτια έξω, σαν τα παιδιά που παίζουν με τα τουβλάκια τους και κάθε φορά στήνουν κάτι διαφορετικό. Αυτή η δουλειά γίνεται βέβαια με την καθοδήγηση της ψυχής, αλλά είναι αναπόφευκτο σ' αυτή την περίοδο να βιώσετε κάποιες αναταράξεις μιας φύσης παρόμοιας μ' αυτή που αναφέρθηκε. Δεν υπάρχει τίποτε κακό και τίποτε ανησυχητικό σε όλα αυτά, αρκεί εσείς να μπορείτε να κρατηθείτε στο ύψος των περιστάσεων, που είναι πάντοτε η καρδιά.

Πριν κλείσουμε για σήμερα και πριν κλείσουμε τον κύκλο αυτών των μαθημάτων, θα προχωρήσουμε μ' ένα διαλογισμό, μια εσωτερική εργασία. Ευθείαστε την σπονδυλική σας στήλη, φέρτε τα χέρια σε στάση προσευχής μπροστά στην καρδιά και τα πέλματα ενωμένα και σταθείτε στο τσάκρα της καρδιάς.

Ο Ηλίας και ο Ενώχ, ο Ηλίας και ο Σαιν Ζερμαίν, κάθονται στο κατώφλι της συνειδητότητάς σας. Βάζουν το κεφάλι και κοιτούν δεξιά-αριστερά.

- Τελειώσες, σε ρωτάνε, να μπορούμε;
- Όχι ακόμα, [απαντάτε] στο τέλος του κύκλου.
- Είμαστε εδώ, σας λένε, μην ανησυχείτε για τίποτα.

«Πολύ γλυκό από μέρους τους», σκέφτεστε.

Τραβήξτε μία ενεργειακή γραμμή από τον λαιμό στην καρδιά και το ηλιακό πλέγμα. Η καρδιά και το ηλιακό πλέγμα ενώνονται κι έτσι η γραμμή έχει δύο άκρα, τον λαιμό και το ενοποιημένο κέντρο της καρδιάς και του ηλιακού πλέγματος. Δείτε την να λάμπει αυτή την όμορφη χρυσή χορδή. Απ’ την καρδιά και το ηλιακό πλέγμα τραβήξτε μία γραμμή ακόμα προς το τσάκρα που βρίσκεται πίσω από το ινιακό οστό, στο πίσω μέρος του εγκεφάλου. Είναι το κέντρο που αποκαλείτε άλτα μαγιόρ. Είναι μία λευκή χορδή, λευκή γκριζωπή. Τέλος συνδέστε το ηλιακό πλέγμα και τον λαιμό ταυτόχρονα με το άλτα μαγιόρ. Μία ίνα ξεκινά από το ηλιακό πλέγμα ανεβαίνει στον λαιμό και καταλήγει στο άλτα μαγιόρ. Έχει δημιουργηθεί ένα τρίγωνο. Αφήστε την ενέργεια να ρεύσει από το άλτα μαγιόρ στο ηλιακό πλέγμα και την καρδιά προς τον λαιμό και από κει πίσω στο άλτα μαγιόρ. Αφήστε τώρα την ενέργεια να μπει στην αντίθετη φορά πάνω στο τρίγωνο. Απ’ το πίσω μέρος της κεφαλής στο λαιμό, από κει στο ηλιακό πλέγμα και την καρδιά ταυτόχρονα και πάλι στο πίσω μέρος της κεφαλής. Θυμηθείτε να αναπνέετε.

Είναι ένα στόμα, το άλτα μαγιόρ είναι ένα στόμα, ένα στόμιο που συνδέει το συνειδητό και το ασυνειδητό. Συνδέει εσάς, τη γήινη έκφρασή σας, με τα ακασικά αρχεία, την άκασα. Καθώς δουλεύουμε μπορείτε να έχετε το κεφάλι σε μία ελαφριά κλίση προς τα εμπρός. Αυτό διευκολύνει τη ροή της ενέργειας. Ας περάσουμε στο επόμενο βήμα. Από το ηλιακό πλέγμα και την καρδιά ταυτόχρονα μία γραμμή πηγαίνει στο τρίτο μάτι, το κέντρο άσμα ανάμεσα στα φρύδια, μία λευκή χορδή. Η καρδιά και το ηλιακό πλέγμα εξακολουθούν να είναι συνδεδεμένα με το άλτα μαγιόρ. Και μία ακόμη γραμμή κατευθύνεται από το άλτα μαγιόρ προς το τρίτο μάτι. Από κει η ενέργεια κατεβαίνει στο ηλιακό πλέγμα και την καρδιά και επιστρέφει πίσω στο άλτα μαγιόρ. Επιτρέψτε στην ενέργεια να ρεύσει σ’ αυτό το τρίγωνο και πάλι. Και τώρα αφήστε την ενέργεια να ρεύσει και στην αντίθετη κατεύθυνση, απ’ το άλτα μαγιόρ στο τρίτο μάτι, από κει στο τσάκρα του ηλιακού πλέγματος και της καρδιάς και πίσω στο άλτα μαγιόρ.

Ανοίγετε. Φέρτε μία γραμμή απ’ την καρδιά και το ηλιακό πλέγμα προς τον αφαλό, στο χάρα και αυτό συνδέστε το με το κέντρο στο πίσω μέρος της κεφαλής. Από κει μία άλλη γραμμή πηγαίνει στο τρίτο μάτι και τον λαιμό ταυτόχρονα. Το 5^ο και το 6^ο τσάκρα λειτουργούν ενοποιημένα αυτή τη στιγμή. Η ενέργεια συνδέει αυτά με το άλτα μαγιόρ. Έτσι έχουμε ένα τρίτο τρίγωνο. Πάρτε χρόνο για να νιώσετε τη ροή της ενέργειας και προς τη μία και προς την άλλη κατεύθυνση. Δείτε και τα τρία τρίγωνα ταυτόχρονα. Είναι λίγο δύσκολο γιατί κάποια κέντρα λειτουργούν πότε κατά μόνας και πότε ενοποιημένα.

Έτσι μπορείτε ν' αντιληφθείτε καλύτερα το πώς λειτουργούν στην πολυδιαστασιακότητά τους.

Εστιάστε την προσοχή σας στη γραμμή που συνδέει το άλτα μαγιόρ με το τρίτο μάτι. Δημιουργείται ένα τοροειδές, καθώς η ενέργεια που εισρέει απ' το άλτα μαγιόρ κατευθύνεται είτε προς την καρδιά, είτε προς το τρίτο μάτι, είτε προς τον λαιμό. Οι κατευθύνσεις είναι διαφορετικές γιατί είναι διαφορετική η σύνθεση της ομάδας σας. Μέσα σ' αυτό θα πρέπει ο καθένας και η καθεμιά σας να βρείτε τον δικό σας τρόπο. Συστήνουμε η ενέργεια να περνά πρώτα στην καρδιά και τον λαιμό κι από κει ν' ανεβαίνει στο τρίτο μάτι, να δημιουργεί την απαραίτητα προβολή προς τα έξω και κατόπιν να δίνει το feedback προς το άλτα μαγιόρ. Η καρδιά είναι αυτή που κατανοεί και μεταφράζει, εκφράζει μέσω του τσάκρα του λαιμού, προβάλλει μέσα απ' το τρίτο μάτι και αντιλαμβάνεται και επιστρέφει πίσω την κατανόηση όσων δημιουργήθηκαν.

Ο Ενώχ εδρεύει στο τρίτο μάτι, πίσω από τα φρύδια. Έχει δημιουργηθεί ένα ηλεκτρομαγνητικό πεδίο παρόμοιο μ' αυτό της γης. Ο ένας πόλος βρίσκεται στο άλτα μαγιόρ, ο άλλος στο τρίτο μάτι. Μπορείτε ν' αντιληφθείτε τη διαστολή επίσης του 7^{ου} τσάκρα χάρη σ' αυτήν την ενέργεια που αναπτύχθηκε. Ο Ηλίας περνάει το κατώφλι μαζί με τον Σαιν Ζερμαίν. Έρχεται και βάζει το ένα χέρι στο τσάκρα της κεφαλής, στο 7^ο τσάκρα και το άλλο κάτω από τις πατούσες των ποδιών. Πάρτε λίγο χρόνο για να νιώσετε τι σημαίνει αυτό. Σας ευθείάζει, δημιουργεί έναν άξονα για σας. Και τώρα που είστε έτοιμοι περνά και εγκαθίσταται σ' αυτόν τον άξονα. Ο Σαιν Ζερμαίν περιμένει την κλήση του. Θα τον δεχτείτε; Φυσικά. Επιτρέψτε στην ενέργειά του να περάσει και να ευθυγραμμιστεί μ' αυτόν τον άξονα. Απ' το κεφάλι, απ' την κορυφή της κεφαλής μέχρι κάτω στις πατούσες των ποδιών. Πάρτε χρόνο για ν' αντιληφθείτε την αλλαγή της ενέργειας.

Έτσι, αυτή τη στιγμή προστέθηκε σ' εσάς η ενέργεια του Ενώχ. Δεν το πήρατε είδηση ακριβώς. Ο Ηλίας και ο Σαιν Ζερμαίν, ο Προφήτης Ηλίας και ο Σαιν Ζερμαίν, στάθηκαν έξω για να επιτρέψουν την είσοδο της ενέργειας του Ενώχ στο χώρο του άζνα και κατόπιν επανήλθαν έτσι ώστε να συνεχίσουν να δουλεύουν μαζί σας. Καλό σας βράδυ.

Ο Ενώχ, ο Ηλίας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας που ήταν απ' την αρχή στη συντροφιά σας, ο Σαιν Ζερμαίν και ο Σανάτ Κουμάρα που επέβλεπε την εργασία, σας περιμένουμε για τον επόμενο κύκλο. Να έχετε ένα καλό καλοκαίρι.

Και έτσι είναι.
Αμήν.

ΕΥΤ.:

Από την αρχή που βάλαμε τα χέρια μας σε στάση προσευχής εγώ ένιωσα ότι μπήκα ολόκληρη σε μία πυραμίδα. Ήμουνα σε μία πυραμίδα μέσα από την αρχή ως το τέλος και ένιωσα τα τρίγωνα που

μας έλεγες από την καρδιά στο ηλιακό πλέγμα, στο λαιμό, στο τρίτο μάτι. Όλα αυτά τα τρίγωνα τα ένιωσα. Ένιωθα πάρα πολύ την ενέργεια, πάρα πολύ, πάρα πολύ δυνατή, αλλά ήρεμη, γλυκιά όμως, πολύ γλυκιά. Και όταν είπες η κορυφή με την πατούσα βρέθηκα σε δύο παλάμες και σαν να ήμουν ένα παιχνίδι και να με στροβιλίζουνε. Δηλαδή με είχαν παλάμη επάνω, παλάμη κάτω και ήμουνα παιχνιδάκι και με στροβιλίζανε. Ένιωσα πάρα πολύ όμορφα, πάρα πού γλυκά, πάρα πολύ ήρεμα. Ευχαριστώ πολύ, ευχαριστώ. Καλό καλοκαίρι σε όλους μας. Πάρα πολύ ωραία.

Δ.:

Εγώ ένιωσα τότε που γινόντουσαν οι ενώσεις με τα τσάκρα, σαν να αποκτώ μία... πολυδιάστατη να γίνομαι, να αποκτώ χώρο και ένιωθα τρίγωνα και ένιωθα να φωτίζονται σαν κρύσταλλοι και άκουγα και τους ήχους σε κάθε ένωση που γινόταν και είχε πολύ φως.

Αννα:

Ήχους;

Δ.:

Ναι. Και φως, ενέργεια, γαλήνη. Και άρχισε σιγά-σιγά να γίνεται όλο και πιο έντονο αυτό και όταν μετά μας είπε από την κορυφή μέχρι κάτω ότι μας πιάνει και να νιώσουμε αυτή την ένωση αισθάνθηκα να γίνομαι σαν ένα δέντρο με ρίζες βαθιά κάτω στη γη, αλλά και η κορυφή ψηλά πάνω στον ουρανό και ταυτόχρονα αυτή την ευθυγράμμιση και την ενέργεια να ανεβοκατεβαίνει πολύ έντονα, μια ροή. Εκεί ένιωσα πολύ την αίσθηση του να έχεις ένα σημείο αναφοράς, δηλαδή έντονα αυτό. Εκεί ένιωσα ότι η ενέργεια του Ενώχ που λέει, κατάλαβα ότι είναι αυτό, αυτή η αίσθηση που μου έδωσε ήταν κάτι καινούριο και το βίωσα. Αυτό. Ήταν πολύ όμορφο. Ευχαριστώ.

Κα.:

Ευθυγραμμίστηκα, τι να πω.

Θ.:

Εγώ ήθελα να πω ότι, όσον αφορά τα συμπτώματα, βασικά ευχαριστώ πολύ για την απάντηση, αυτό σχετικά με την οργή. Βίωσα στο διάστημα αυτό των δύο εβδομάδων κάποια γεγονότα, τα οποία άλλες φορές θα περνάγανε απαρατήρητα, αλλά ένιωσα ότι δεν μου επιτρέπονταν να κάνω ούτε τα μικρά λάθη. Δηλαδή ήταν πάρα πολύ αυστηροί μαζί μου, σαν να λέει «Φτάνει μ’ αυτό το πράγμα πλέον». Και το μήνυμα ήρθε και από κάτι που διάβαζα όλως τυχαίως. Δηλαδή ένιωθα σαν να υπήρχε ένα είδος ανυπομονησίας να ξεπεράσω τις μικρές αδυναμίες που με χαρακτηρίζουν. Η ανοργανωσιά ας πούμε ή η μη ανταπόκριση στις ημερομηνίες κλπ, η αναβλητικότητα. Ήταν δηλαδή σαν «Τελείωνε μ’ αυτά τα μικρά πραγματάκια για να πάμε παρακάτω». Αυτά πιστεύω. Ευχαριστώ.

Γ.:

Η οργή είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα για μένα ειδικά, γιατί είμαι πολύ οργίλος τύπος πάντα. Έχω κάνει πολλή δουλειά βέβαια, αλλά ακόμα

συνεχίζω μερικές φορές να εκρήγνυμαι και ο τρόπος που το δούλεψα ήταν σίγουρα μέσα απ' όλη αυτή τη δουλειά με τον πνευματικό δρόμο και ειδικά με την καρδιά. Αλλά όταν οργίζομαι αυτό είναι κάτι που έρχεται ξαφνικά, κι εκείνη τη στιγμή δεν μπορώ να σκεφτώ εγώ «μπες μέσα στην καρδιά και τους αγγέλους». Δηλαδή μετά θα το σκεφτώ, εκ των υστέρων.

Άννα:

Αυτό που έλεγε ήταν όχι μόνο αυτά που βγαίνουν, αλλά και αυτά που δεν έχουν βγει. Εκείνα είναι που βγαίνουν επίσης...

Γ.:

Ναι εκείνα που τα κουβαλάμε από πολλές-πολλές άλλες ζωές στη γη, από παλιά και τώρα τι να κάνω εγώ μ' όλο αυτό το παλαιό πράγμα που βγαίνει-βγαίνει και μ' ενοχλεί στο φινάλε. Θέλω να φύγει αυτή η οργή, αλλά ξέρω εγώ, θέλει υπομονή γιατί είναι μεγάλο κομμάτι. Λοιπόν αυτό. Άλλη μια φορά έρχεται η ενέργεια του Ηλία, συνέχεια είναι μαζί μας, αλλά γίνεται μια ενεργοποίηση συγκεκριμένη, πάντα τη νιώθω πάρα πολύ έντονη. Όταν έβαλε τα χέρια του εδώ πάνω στο κεφάλι ένιωσα σαν να με πιέζει κάτι πάρα πολύ δυνατά και ν' αρχίσει να γυρίζει και να διευρύνεται πολύ το επάνω μέρος. Και μετά τον άξονα, προτού ακόμα μας το πεις... η ένωση αυτή έγινε ένας άξονας, ο οποίος είχε ένα χρώμα μαύρο φωτεινό. Κι εκείνη την ώρα θυμήθηκα μια πέτρα...

Άννα:

Μαύρο φωτεινό;

Γ.:

Ναι, είναι μαύρο αλλά σαν να λάμπει και θυμήθηκα μια πέτρα που λέγεται black star και λέω αυτός είναι ο Ηλίας. Λοιπόν είναι μια υπέροχη πέτρα που γυαλίζει, μαύρη και όταν την κοιτάξεις στο φως φτιάχνει ένα αστέρι. Θα το φέρω, το έχω μενταγιόν, να το δεις. Ένα αστέρι βλέπεις πάνω σ' αυτό και λέγεται black star και λέω αυτό είναι ο Ηλίας. Black star. Θα ήθελα λοιπόν, η ερώτηση είναι αν μπορεί να δοθεί ένα σύμβολο και για τον Ενώχ, γιατί θέλω κάπως να τον οραματίζομαι.

Μχ.:

Γρήγορος κύκλος *[γέλια, γιατί κανείς δεν θέλει να σχολιάσει και ο ένας δίνει το μικρόφωνο στον άλλον]*

Άννα:

Σαν να έχετε όλοι μια καυτή πατάτα. *[εννοεί το μικρόφωνο στο χέρι]*
[γέλια]

Δεν ξέρω γιατί. *[γέλια]*

Α.:

Απλώς να πούμε στον Θ. ότι αυτά που αισθάνθηκε δεν είναι ο μόνος, είναι κοινός τόπος για όλους μας πάνω-κάτω απ' ό,τι έχει ειπωθεί.

Γ.:

Το είπανε κιόλας ότι όλοι έχουμε οργή.

Θ.:

Πες το αυτό που θέλεις να πεις [*απευθυνόμενος στην Μχ.*]

Μχ.:

Απλά ότι κι εγώ το έχω αυτό το θέμα. Είμαι πολύ οργίλος τύπος, εκνευρίζομαι πάρα πολύ εύκολα και βγάζω φωτιές, καπνό. Δύσκολο να το τιθασεύσω, πάρα πολύ δύσκολο και ξέρω ότι είναι κάτι που πρέπει να το δουλέψω και να το δουλέψω γερά. Μερικές φορές τα καταφέρνω και νιώθω μετά ότι «φοβερή νίκη, τα κατάφερα», αλλά μετά πάλι μπορεί να μου ξαναβγει. Είναι και πολλά όμως αυτά που με τσιγκλάνε γύρω μου που δεν με αφήνουν σε ησυχία.

Άννα:

Αυτά θα είναι όσο τα βλέπεις. Δεν θα πάψουν να είναι ποτέ όσο εσύ εστιάζεις σ’ αυτά.

Μχ.:

Ναι. το έχω βέβαια αυτό το θέμα, το έχω. Ένιωθα και έβλεπα πάρα πολλά φώτα και ένα φως λευκό μετά να με λούζει και μετά έγινε μοβ. Ήταν σαν να ήμουν κλεισμένη σε αυγό αλλά με φώτα ξέρεις πολύ ωραία.

Θ.:

Προπονημένος είμαι από δύο βδομάδες τώρα. Έχω την εντύπωση ότι στο πρώτο κομμάτι του channeling έγινε αναφορά σ’ αυτό που θα ερχόταν μετά. Δηλαδή, στο δεύτερο κομμάτι μας θύμισε για τον θυμό. Ήταν νομίζω διεξοδική η ανάλυση που πήραμε. Μίλαγα μάλιστα μ’ ένα φίλο μου πριν από κάμποσο διάστημα και μου λέει «εγώ είμαι ήρεμος, αλλά μερικές φορές το παραμικρό μου τη δίνει. Ένα τσακ και παίρνω φωτιά». [*γέλια*] Νομίζω ότι είναι κλασική αυτή η διατύπωση αυτή που κάνουμε οι άνθρωποι και για μ ένα σημαίνει ότι η κατσαρόλα είναι φουλ γεμάτη με θυμό, οπότε με την παραμικρή σταγόνα ξεχειλίζει μετά. Στην αρχή λοιπόν έγινε μία αναφορά και ειπώθηκε ότι για να μπορείτε να λειτουργείτε στη καινούρια κατάσταση, σ’ αυτή την καινούρια φάση που θα περάσετε, ή για να περάσετε, δεν κατάλαβα ακριβώς πως ήτανε, θα πρέπει να έχετε διαρκή αυτοπαρατήρηση, μια λέξη τέτοια, ενσυναίσθηση του τι ακριβώς κάνετε. Να έχετε, αν κατάλαβα καλά, το λέω περιφραστικά, να παρακολουθείτε τους εαυτούς σας διαρκώς.

Γ.:

Αυτό το λέει ο Θ. Δεν ειπώθηκε έτσι.

Θ.:

Το λέω περιφραστικά γιατί είχε ένα ρήμα που είναι εξαιρετικό. Το να παρακολουθείς τον εαυτό σου διαρκώς, δηλαδή ακόμα και τα μικρά λαθάκια που είπα εγώ προηγουμένως, αυτά να τα προλαβαίνεις πριν συμβούν. Να ξέρεις που βρίσκεσαι ανά πάσα στιγμή. Σ’ ένα βιβλίο του Ουσπένσκι που αναφέρεται στον Γκουρτζιεφ μετά από 700 σελίδες και αφού περιγράψει το πώς λειτουργεί ο άνθρωπος, καταλήγει ακριβώς εκεί. Ανά πάσα στιγμή να παρακολουθείς και να

βλέπεις τον εαυτό σου προφανώς από ένα τρίτο σημείο. Τώρα κάτι άλλο...

Άννα:

Μήπως αναφέρεσαι, τώρα που είπες τρίτο σημείο... έκανε μια αναφορά στην ψυχή. Οι αλλαγές αυτές όλες γίνονται από το επίπεδο της ψυχής. Από εκεί ρυθμίζεις...

Θ.:

Όχι δεν εννοώ αυτό. Το θυμάμαι αυτό πάρα πολύ καλά, αλλά δεν εννοούσα αυτό. Είπε ότι ανά πάσα στιγμή να έχετε επίγνωση, νομίζω επίγνωση είπε.

Κα.:

Σε πιο πεδίο είστε.

Θ.:

Ναι, γιατί τον θυμό έτσι πιστεύω ότι τον παλεύεις. Και μια και κλείνει ο κύκλος, δεν το λέω εγωιστικά αυτό, αλλά επειδή αναρωτιόμουν σε όλη τη διαδρομή, σε κάποιο channeling λέει «Ο τεχνικός της υπόθεσης, εσύ, αναλαμβάνεις να κάνεις ένα κατάλογο με κάποια... 'το πώς'». Με τα Κλειδιά, δεν ξέρω τώρα, κάτι ήτανε. Το πώς γίνεται...

Άννα:

Θυμάμαι ότι έκανε μια αναφορά, αλλά δεν θυμάμαι τι ήταν το υπόλοιπο.

Θ.:

Με όλο αυτό που ακολουθούσε προσπαθούσα να καταλάβω τι ήταν αυτό που έπρεπε να κάνω, γιατί δεν το έκανα αυτό που έπρεπε να κάνω. Διαισθάνομαι όμως ότι αυτή η υπερ-περιέργεια που έχω στο τέλος κάθε φορά, ότι... προσπαθώ να το πω με ταπεινότητα, αλλά δεν λέγεται αλλιώς, ότι αυτό που γίνεται στο τέλος, το βαλιτσάκι με τις ερωτήσεις, ίσως να έκανε αυτό. Ή υπάρχει και κάτι άλλο που πρέπει να κάνω.

Άννα:

Το ρωτάς τώρα που τελείωσε ο κύκλος.

Θ.:

Ναι εννοώ τώρα αν υπάρχει κάτι το οποίο... γιατί όπως ξέρεις, καταγράφω μερικά πράγματα, αλλού όμως.

Άννα:

Ο.Κ. Να ανέβεις στο βουνό μαζί μας, θα σου κάνει καλό. Χρειάζεσαι περπάτημα. (προς την Κα.):

Για τον Ενώχ ζήτησα σύμβολο, μου είπε «άσπρο φως». Λέω μόνο; «Μόνο».

Γ.:

Μου κάνει, γιατί αυτό έβλεπα έτσι κι αλλιώς, με λίγες αποχρώσεις του ασημί.

Άννα:

Μπράβο, αυτό έβαλε. Ρώτησα για τον Θ. Ο Θ. λέει, στέκεται στο ύψος των περιστάσεων, κάνει όλη την απαραίτητη δουλειά. Αυτό που χρειάζεται είναι χαρά. Χρειάζεται να βάλει περισσότερη χαρά στη ζωή του. Λέω, ωραία, το θέμα με το βαλιτσάκι... τι κάνουμε με το βαλιτσάκι. Μου λένε «Ναι, η τεχνική άποψη του θέματος με τι σχετίζεται; Τι θεωρείτε ότι σημαίνει σαν όρος; Τι σημαίνει τεχνική άποψη του θέματος; Αυτό μπορεί να σας λύσει όλες τις υπόλοιπες απορίες. Σε ποιο επίπεδο τεχνικώς.»

Θ.:

Εγώ έχω την εντύπωση ότι οι απορίες που μου δημιουργούνταν ήταν αυτές που έπρεπε να ιντριγκάρουν πράγματα για να μας έρθουν από κει.

Άννα:

Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας... Μισό λεπτό γιατί δεν το έπιασα όλο. Είναι εδώ και σ’ ευχαριστεί πολύ για όλα όσα έχεις κάνει.

.....

Όταν μιλάμε για τεχνικούς, μιλάμε για τεχνικούς στη δική μας πλευρά, τεχνικούς που μαθαίνουν να κρατούν τις ενέργειες και να τις ισορροπούν την ώρα που νομίζουν ότι κοιμούνται κατά τη διάρκεια μιας συνάντησης. [γέλια] Τα έκανες όλα όπως έπρεπε να γίνουν.

.....

[χαριτολογώντας] Αυτό ήταν που δεν περίμενα ν’ ακούσω...

.....

